

Mijn mijmeringen
bij de vier EVANGELIËN

(Deel I)

Mattheüs

Markus

Lukas

Johannes

Voorwoord bij mijn mijmeringen

De reden waarom ik deze Bijbelbeschrijvingen '*mijn mijmeringen*' heb genoemd is omdat het ten eerste mijn persoonlijke mijmeringen zijn en ten tweede omdat het gedachten zijn die ik de vrije loop laat. *Mijn mijmeringen* zijn niet altijd even theologisch onderbouwd want dan zou het een Bijbelstudie zijn. Bij *mijn mijmeringen* gaat het ook niet over goed of fout, over gelijk of ongelijk.

Ik heb lang moeten nadenken hoe ik *mijn mijmeringen* bij de Bijbelboeken Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes op papier zou zetten. Ik zou over elk van de vier Bijbelboeken apart kunnen mijmeren, maar omdat er zoveel overlap zit in de inhoud van die vier Bijbelboeken, heb ik voor een andere werkwijze gekozen.

Uitgaande van het feit dat Mattheüs heeft geschreven voor de Joden; dat Markus heeft geschreven voor de Grieken; dat Lukas heeft geschreven voor de Romeinen en Johannes heeft geschreven voor de heidenen, heb ik besloten om de verschillende verhalen uit deze vier Evangeliën te groeperen.

In eerste instantie ben ik begonnen om vanuit het Bijbelboek Mattheüs elk Bijbelgedeelte voor mijzelf te bedenken.

Waarom Mattheüs? Omdat in dit Bijbelboek de meeste verhalen beschreven staan. Toen heb ik Markus erbij gepakt en *mijn mijmeringen* die ik had over het Bijbelboek Mattheüs aangevuld met de informatie die Markus gaf. Hetzelfde heb ik gedaan met het Bijbelboek Lukas.

Ik wilde dit eigenlijk hetzelfde doen met het Bijbelboek Johannes. Maar dit Bijbelboek is zo afwijkend van de andere drie Evangeliën dat ik daar niet mee uit kwam.

Het Bijbelboek Johannes heeft mij bij *mijn mijmeringen* op zoveel nieuwe inzichten gebracht, dat ik bij het bepalen van een juiste schrijfwijze toch besloten heb om dit Evangelie als uitgangspunt te nemen. In ieder geval wat hoofdstuk 5 betreft: '*het volgen van Jezus Christus*'.

Mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën is opgebouwd uit **acht** hoofdstukken, welke je ook als aparte boeken zou kunnen beschouwen. De verhalen die bij elkaar horen, zijn als zodanig gegroepeerd.

Maar omdat het totale boekwerk van *mijn mijmeringen* als één boek té dik zou worden om te drukken, heb ik deze gesplitst in een deel I en een deel II.

Deel I -	Hoofdstuk 1: Wat zou Jezus Christus zijn
	Hoofdstuk 2: Het begin van Jezus Christus bediening
	Hoofdstuk 3: De Bergrede
	Hoofdstuk 4: Genezingen
	Hoofdstuk 5: Wonderen die door Jezus Christus zijn gedaan
	Hoofdstuk 6: Gelijkenissen
Deel II -	Hoofdstuk 7: Het volgen van Jezus Christus
	Hoofdstuk 8: Het lijden, sterven en de opstanding van Jezus Christus

Bij het doorvorsen van de Bijbel aan de hand van deze vier Evangeliën is een wereld voor mij open gegaan, die ik daarvoor nog nooit zó had mogen aanschouwen.

Een wereld die voor mij bevestigde dat het Oude Testament niet zonder het Nieuwe Testament kan en dat het Nieuwe Testament niet zonder het Oude Testament kan.

Een wereld waarin God Almachtig mij een blik gunde in Zijn Koninkrijk en de mensen die dààr aanwezig zijn.

Maar ook ben ik bij het doorvorsen van de Bijbel aan de hand van de vier Evangeliën opnieuw geconfronteerd met mijn jeugd, mijn verleden en mijn heden. Maar deze confrontatie was nu een bevestiging van wat Jezus Christus in mij allemaal gedaan heeft. De verhalen en de geschiedenissen uit de vier Evangeliën zijn voor mij persoonlijk als een 'warm bad' geworden, waarin God Almachtig Zijn ONVOORWAARDELIJKE liefde en trouw naar mij uitspreekt.

-----...-----

Mijn mijmeringen zijn niet bedoeld als 'leer' of zó moet het zijn. Absoluut niet. Laat iedereen zijn gedachten er maar over hebben. Eén grote hoop en wens heb ik. Dat *mijn mijmeringen* anderen jaloers maken om de Bijbel in te duiken. Om zelf in de Bijbel te gaan lezen. En om eens te proberen om al wat geschreven en verteld is door anderen over de verschillende thema's in de Bijbel te laten voor wat het is en te komen tot eigen gedachten, eigen mijmeringen, eigen antwoorden.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer je zélf de Bijbel gaat lezen met een open hart en een open geest, of je nu gelovig bent of ongelovig, de Heilige Geest je gedachten gaat geven over datgene dat je leest. Misschien zijn die gedachten wel totaal afwijkend van alles wat je altijd geleerd is in kerken of gemeenten. Ja, deze gedachten kunnen zelfs totaal afwijkend zijn van datgene dat ouders je geleerd hebben (zonder daar een veroordeling over uit te spreken). Maar het verrijkt je zo enorm. Voor mij is het mijn redding geweest uit die moeilijke fase in mijn leven. En door *mijn mijmeringen* is God Almachtig nog nooit zo dichtbij en nog nooit zo groot geweest als nu.

Ik geloof in een persoonlijk God die op Zijn wijze tot Zijn gemaakte schepselen wil spreken. En dat op een wijze die de betreffende persoon op dát moment nodig heeft in de omstandigheid waarin hij op dát moment verkeert.

Mijn mijmeringen heb ik geschreven in de 'hij-vorm' waar dat van toepassing is. Ik wil hier uitdrukkelijk vermelden dat hier net zo goed de vrouwelijke variant mee bedoeld wordt.

In *mijn mijmeringen* komen ook wel zaken aan de orde waar ik geen antwoord op heb en waar ik de lezer van harte uitnodig om mij te voorzien van nuttige gedachten of informatie. Misschien dat er nog eens een volgende druk komt waarin ik die gedachten of informatie eventueel mee kan nemen.

Ik wil in dit voorwoord nog één opmerking maken. Soms kom je in mijn mijmeringen een verhaal tegen dat in een ander hoofdstuk precies zo geschreven staat. De reden hiervoor is dat ik graag wil dat elk hoofdstuk zelfverklarend is en dat ik niet steeds verwijst naar andere hoofdstukken. Zelf vind ik dat heel storend als ik steeds weer naar een ander gedeelte in een boek moet bladeren om daar nogmaals een bepaald verhaal te lezen.

Een dankwoord hier is op zijn plaats aan mijn lieve vrouw Sonja, die vaak als klankbord heeft gefungeerd. Maar er zijn ook mensen geweest die ik af en toe eens een hoofdstuk opstuurde om het te lezen en om hun reacties te horen. Mijn dank daarvoor.

Maar bovenal en allereerst gaat mijn dank uit naar God Almachtig in Jezus Christus. Door Zijn Geest is dit (lijvige) boekwerk tot stand gekomen. Maar wat heb ik veel geleerd over wie God is en wat Zijn plan met deze wereld en de mensheid is. Woorden schieten te kort om die dank te uiten. Ik kan alleen maar zeggen dat alle letters die ik onder leiding van de Heilige Geest op papier heb mogen zetten één grote lofprijs is aan God Almachtig in Jezus Christus.

God heeft mij nu eenmaal een schijnbaar onlesbare dorst naar Zijn Woord gegeven. Voor mij is Gods Woord een onuitputtelijke bron van levenskracht. In en door *mijn mijmeringen* heb ik maar één doel voor ogen. En dat is om die Ene God, de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde in Jezus Christus te verheerlijken.

Inhoudsopgave

bij mijn mijmeringen bij de vier Evangelien (deel-1)

Hoofdstuk 1 : Wat en wie zal Jezus Christus zijn?

1.1	Wat en wie zal Jezus Christus zijn?	1
1.2	Christus, Davids Zoon en Heer	9
1.3	De aankondiging van de geboorte van Johannes de Doper	41
1.4	De geboorte van Johannes de Doper	48
1.5	De lofzang van Zacharias	52
1.6	De bediening van Johannes de Doper	53
1.7	De vragen van Johannes de Doper vanuit de gevangenis	62
1.8	Het getuigenis van Jezus Christus over Johannes de Doper	64
1.9	Het sterven van Johannes de Doper	65
1.10	Het geslachtsregister van Jezus Christus	68
1.11	De vooraankondiging van de geboorte van Jezus Christus	82
1.12	De geboorte van Jezus Christus en Zijn jeugd	89

Hoofdstuk 2 : Het begin van Jezus Christus zijn bediening

2.1	Jezus Christus wordt gedoopt	107
2.2	De verzoeking in de woestijn	112
2.3	De roeping van de eerste discipelen van Jezus Christus	118
2.4	De roeping van Mattheüs	127

Hoofdstuk 3. De Bergrede

3.1	De zaligsprekingen	135
3.2	Het zout van de aarde en het licht op de kandelaar	145
3.3	Jezus en de wet	155
3.4	Jezus en de traditie	176
3.5	Het geven van aalmoezen	183
3.6	Het bidden	187
3.7	Het vasten	192
3.8	Bezorgdheid	198
3.9	De splinter en de balk	205
3.10	Gebedsverhoring	208
3.11	De nauwe poort	211
3.12	De boom en zijn vruchten	215
3.13	De wijze en dwaze bouwer	217

Inhoudsopgave

bij mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën (deel-1)

Hoofdstuk 4. Genezingen

4.1	De genezing van een bezetene	220
4.2	De reiniging van een melaatse	229
4.3	De genezing van de knecht van de hoofdman van Kapernaüm	233
4.4	De jongeman van Naïn	240
4.5	De genezing van de schoonmoeder van Petrus	245
4.6	Genezing van de kromgebogen vrouw	258
4.7	De genezing van bezetenen (te Gardarena)	262
4.8	De genezing van een verlamde	267
4.9	Het dochttertje van Jaïris	271
4.10	De bloedvloeiende vrouw	274
4.11	De twee blinden	278
4.12	De bezetene die niet kon spreken	281
4.13	De Kananese (Syro-Fenicische) vrouw	285
4.14	Genezing bij de zee van Galilea	298
4.15	De genezing van een dove	304
4.16	De zoon van de hoveling	307
4.17	De verlamde in Bethesda	310
4.18	Een blinde genezen in Bethsaïda	317
4.19	De maanzieke jongen	322
4.20	De genezing van de blindgeborene en de Miskenning door de Joodse leiders	334
4.21	De opwekking van Lazarus	354
4.22	De blinden van Jericho	366

Hoofdstuk 5. Wonderen door Jezus Christus verricht

5.1	De bruiloft te Kana	370
5.2	De wonderbare visvangst	379
5.3	De storm gestild	382
5.4	De eerste wonderbare spijziging	385
5.5	Jezus wandelt op de zee	390
5.6	De tweede wonderbare spijziging	396
5.7	De verheerlijking op de berg	401

Inhoudsopgave

bij mijn mijmeringen bij de vier Evangeliën (deel-1)

Hoofdstuk 6. Gelijkenissen

6.1	De Zaaier	408
6.2	De gelijkenis van het zaad	427
6.3	Het onkruid tussen het tarwe	430
6.4	De barmhartige Samaritaan	436
6.5	Het mosterdzaad en het zuurdeeg	443
6.6	De schat in de akker en de parel van grote waarde	449
6.7	Het visnet	453
6.8	De arbeiders in de wijngaard	456
6.9	De twee zonen	463
6.10	De slechte landbouwers	466
6.11	De Koninklijke bruiloft	474
6.12	De wijze en de dwaze meisjes	484
6.13	De talenten	489
6.14	De onvruchtbare vijgenboom	494
6.15	Oproep tot nederigheid	496
6.16	De onbaatzuchtige gastheer	499
6.17	Het verloren schaap	501
6.18	De verloren penning	504
6.19	De verloren zoon	505
6.20	De onrechtvaardige rentmeester	516
6.21	De rijke man en de bedelaar Lazarus	521
6.22	De Farizeeër en de tollenaar	527
6.23	De goede Herder	531
6.24	De ware wijnstok en de ranken	539

Hoofdstuk 1.1

Wie en wat zal Jezus Christus zijn?

Het Bijbelboek Johannes begint als enige van de vier Evangelien op een totaal andere wijze dan de andere drie Evangelien: Mattheüs, Markus en Lukas.

Johannes beschrijft Wie de aangekondigde Jezus Christus zal zijn (want Hij is nog niet als Mens geboren), en het is alsof ik God Almachtig Zelf aan het woord hoor.

Misschien moet ik de eerste verzen uit het Johannes Evangelie een paar keer lezen voordat ik begrijp wat er bedoeld wordt, maar in mijn beleving zegt God Almachtig dat Hij (Jezus Christus) het Woord was en is.

*In het begin was het Woord en het Woord was bij God, **en het Woord was God.***

Leuk detail is dat het eerste Bijbelboek uit de Bijbel, Genesis, ook begint met: *'In het begin!'*

Voor mij persoonlijk beantwoordt God Almachtig in het eerste vers uit het Johannes Evangelie al direct één van mijn belangrijkste vragen. Namelijk: was en is Jezus Christus God?

Waarom had ik deze vraag?

Omdat God Almachtig Zelf nergens in de Bijbel zegt dat Jezus Christus God is; Hij is de Zoon van God (bijv. Matt. 3:17).

Ook zegt Jezus Christus Zelf nergens in de Bijbel dat Hij God Almachtig is; Hij is *Één* met de Vader (Joh. 14:10).

En ook in het Oude Testament (O.T.) wordt bij geen van de aankondigingen over de komende Messias gezegd, dat Hij God Almachtig zal zijn.

Maar hier in Joh. 1:1 zegt God Almachtig *wél* dat Jezus Christus het Woord was (met een hoofdletter W) en dat Hij bij God Almachtig was **én dat Hij God was.** (Joh. 10:30).

Voor mij betekent dit dat het God Almachtig Zelf is geweest Die **in** Jezus Christus, dus in een lichaam van vlees en bloed naar deze wereld is gekomen. Jezus Christus is dus God én Hij is mens. Maar hier kom ik nog uitgebreid op terug.

 Joh. 1:1 *In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.*

 Matt. 3:17 *En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in wie Ik Mijn welbehagen heb*

 Joh. 14:10 *Geloof u niet dat Ik in de Vader ben, en de Vader in Mij is?*

 Joh. 10:30 *Ik en de Vader zijn **Één***

Kijk eens wat er geschreven staat over Jezus Christus in Spr. 8:21-31 (Jezus heette toen nog niet zo omdat Hij die naam pas bij Zijn geboorte hier op aarde gekregen heeft), en wat Jezus Christus Zelf bidt in Joh. 17:20-21.

Misschien ben ik te simpel in mijn gedachten, maar mijn redenatie is dat uit een appelboom nooit een perenboom kan groeien. En dat een mens nooit een koe zal voortbrengen. De vrucht van een appelboom is een appel. En de vrucht van een mens is een mens.

Dus de vrucht van God Almachtig **is** God. En aangezien Jezus Christus uit God voortgekomen is, is Hij God.

----- ... -----

Dan gaat Johannes verder door in vers 3 het volgende te zeggen: *'Alle dingen zijn door het Woord gemaakt en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het Licht der mensen'.*

Met andere woorden: Alle dingen zijn gemaakt dóór God Almachtig **in** Jezus Christus.

Als dan in Gen. 2:9 staat dat God Almachtig *'de boom des levens'* geplant heeft in het midden van de Hof van Eden, en dat de mens zolang hij van *'de boom des levens'* eet niet zal sterven (Gen. 3:22), wordt daar dan niet mee bedoeld dat die *'boom des Levens'* de Messias, Jezus Christus is?

Dat Jezus Christus als het ware in het midden van de hof van Eden stond, zoals Hij ook in het midden van het kruis van Golgotha hing, als een symbool voor het feit dat alleen Hij, Jezus Christus, de perfecte balans kan brengen in de relatie God-mens en mens-mens?

Dat alleen een leven **mét** en **in** Jezus Christus ons een gelukkig en vrij leven kan geven in onze omgang met God Almachtig én in onze omgang met andere mensen?

Er staat geschreven dat het Leven (Jezus Christus) het Licht der mensen is. Dat dit Licht schijnt in de duisternis en dat de duisternis het niet heeft gegrepen; niet heeft kúnnen grijpen, omdat er in God Almachtig geheel geen duisternis te vinden is. (Joh, 1:5).

Dat betekent dat als ik **in** Jezus Christus ben, ik ook **in** God Almachtig ben. En dat de duisternis mij dus helemaal niet kán grijpen, ook al wil hij dit heel graag. Het kan gewoon niet, ook niet een beetje, want in God is totaal geen duisternis te vinden. En als ik dus **in** Jezus Christus ben, is er in mij ook geen duisternis te vinden. (Gal. 2:20)

 Spr. 8:21-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden **vóórdát** de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld. Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamenteën van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Lieve-lings-kind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk. Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.

 Joh. 17:20-21 En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven, **opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn**, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt

 Joh. 1:3 Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is.

 Gen. 2:9 En de Heere God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien, goed om van te eten; ook de boom des levens, in het midden van de hof.

Heer, wat een openbaring. Wat bent U groot! Ik heb er geen woorden voor dat U in het begin van de Bijbel mij al oproept om van Jezus Christus te 'eten' om zodoende het eeuwige leven te hebben en te houden!

----- ... -----

Maar Johannes gaat verder: Jezus Christus **is** het Woord. En alleen in de Bijbel (het geschreven Woord) kan ik het Levende Woord vinden. Dat wordt '*Rhema*' genoemd.

De letters die staan opgeschreven in de Bijbel zijn geen dode letters. Ze worden levend **in** Jezus Christus.

En daarmee begint de schrijver Johannes met een fantastische oproep, namelijk om terug te gaan naar het Woord! Om terug te keren naar de Bijbel. Een boek met letters, die levend worden wanneer ik ze lees.

- Om de woorden uit de Bijbel te overdenken en ze toe te passen als een Handleiding voor het goed functioneren van mijn levensmotor.
- Om de woorden uit de Bijbel als het ware op te eten. En met het 'eten' van de Bijbel, 'eet' ik dus als het ware elke keer een stukje van Jezus Christus en daarmee vind ik God Almachtig.
- Joh 1:14 *en het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond.* (Matt. 26:26)

Als ik het bovenstaande zo schrijf, weet ik dat God Almachtig groot is en dat God ook mensen tot bekering kan brengen **zonder** dat zij ooit één letter van de Bijbel gelezen hebben. Dit is ook vaak gebeurd.

Lees bijvoorbeeld eens de vele getuigenissen van bekeerde moslims in Irak. Velen van hen kregen dezelfde droom waarin Jezus Christus naar hen toekwam. Toen zij wakker werden, namen zij allemaal Jezus Christus aan als hun Verlosser en Heiland. Zij hadden nog nooit een Bijbel gelezen. Velen hadden nog nooit een Bijbel gezien. Een dominee, een pastor, een voorganger of een evangelist hadden ze ook nooit gezien of gehoord.

De persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus was voldoende om hen tot bekering te brengen.

Als ik schrijf dat Johannes de mensen oproept om terug te keren naar het Woord, naar de Bijbel, dan schrijf ik met name aan Christenen, die door hun jarenlange kerkgang alleen nog maar de woorden van hun eigen denominatie willen en kunnen horen. Zonder dit zelf nog te toetsen aan de Bijbel of dat wat gesproken is, volgens de Bijbel wel zo is.

Gen, 3:22 Toen zei de Heere God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig leven zou!

Joh. 1:5 En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is, en dat in hem in het geheel geen duisternis is.

Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. -

Joh. 1:14 En het Woord is vlees geworden, en het heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Enig geborene van de Vader), vol van genade en waarheid.

Matt. 26:26 En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam....

Als ik niets meer toets, dan loop ik gewoon het risico dat de traditie van die denominatie en de verkondigde leer, gelijkwaardig aan de Bijbel wordt gesteld, of misschien zelfs wel belangrijker dan de Bijbel.

Een voorbeeld:

Tijdens en na onze bekering zijn Sonja en ik jaren lid geweest van een '*behoudende*' kerk. En het was goed! We hebben daar enorm veel geleerd van en over de Bijbel; over zondekennis, verlossing en dankbaarheid.

Maar wat ons na verloop van tijd opviel was dat de predikant elke zondagmiddag uit de Heidelberger Catechismus **moest** preken. En dat er op geregelde tijden uit de Nederlandse geloofsbelijdenis dan wel de Dotsche leerregels gepreekt **moest** worden.

Toen ik daar eens opmerkingen over maakte tegenover de kerkenraad; dat het mij voorkwam alsof deze drie geschriften belangrijker waren dan de Bijbel, kreeg ik als weerwoord of ik iets kon aanwijzen in die drie geschriften dat in tegenspraak was met de Bijbel.

Maar daar ging het helemaal niet om. Het ging mij erom dat de Bijbel **UNIEK** en **ENIG** is. Dat de Bijbel het door God Almachtig geïnspireerde woord was en is. En dat die drie geschriften dat niet waren. Dat waren door mensen geschreven geschriften.

Kijk ook eens naar denominaties waar de stichter van die kerk of gemeente een boek heeft geschreven. En de waarde die door die kerk of gemeente aan dát boek wordt gehecht.

Het zal nooit worden toegegeven, maar de indruk wordt gewekt dat dit soort boeken en geschriften belangrijker worden geacht dan de Bijbel, of minimaal van een gelijk kaliber.

Daarom is het goed dat ik direct al in het begin van *mijn mijmeringen* over de vier Evangelien klip en klaar duidelijk wil maken dat de Bijbel alleen voor mij het gezaghebbende woord van God Almachtig is. **Omdat de Bijbel Jezus Christus is!**

Ik heb gezien dat alleen Jezus Christus, dat alleen het Woord van God Almachtig mij dicht bij Hemzelf kan houden.

Er is geen predikant, geen voorganger, geen profeet, geen Bijbelleraar, geen kerkgenootschap, geen door mensen geschreven boek, zelfs geen ouder of wie of wat dan ook, die mij kan verzoenen met God Almachtig.

Er is niemand op de hele aarde die mij na mijn overlijden de hemel in kan krijgen.

Alleen het geloof **in** Jezus Christus verzoent mij met God Almachtig en heeft mij gered.

Alleen het geloof **in** Jezus Christus is de sleutel die past op de deuren van de hemel.

Paulus beschrijft dit in de brief aan de gemeenten van Galatië (Gal. 2:16) bijvoorbeeld met de woorden: ***Dat rechtvaardiging voor God Almachtig alleen mogelijk is door het geloof.***

Rechtvaardiging voor God Almachtig kan en zal nooit plaatsvinden op basis van wat iemand tijdens zijn leven op aarde wel of niet gedaan heeft. Ook al heeft die persoon nog zoveel 'goede werken' gedaan.

----- ... -----

Het eerste hoofdstuk van het Johannes Evangelie staat voor mij vol van opmerkelijke uitspraken; ik probeer ze hieronder even op een rijtje te zetten:

- Het Woord (de Bijbel dus) is Jezus Christus;
- Jezus Christus was bij God Almachtig en is God;
- Alle dingen die ik zie heeft God Almachtig gemaakt door Jezus Christus heen. Zonder Hem is er niets gemaakt;
- Jezus Christus is **LEVEN**. En dit LEVEN is als een licht voor mij;
- Ik heb Jezus Christus niet gekend; ik had Hem zelfs afgewezen;
- Nu ik door mijn bekering Jezus Christus wél heb aangenomen, heb ik van Hem de macht gekregen om een kind van God Almachtig te zijn; ik ben nu uit God geboren. (Ef. 1:4);
- God Almachtig Zelf is **in** Jezus Christus vlees geworden. Met andere woorden: Hij is Mens geworden;
- Johannes en de andere discipelen hebben Jezus Christus en hebben van Hem getuigd. En op het getuigenis van twee of drie staat een zaak vast. (II Kor. 13:1, Deut. 17:6; niet alleen in de Bijbel, maar ook in ons Nederlandse rechtssysteem);
- Uit de volheid van Jezus Christus heb ik die Hem aangenomen heeft, genade op genade ontvangen. (Genade is dat ik iets ontvang wat ik helemaal niet verdiend hebt). (Ef. 2:8-9);
- God Almachtig heeft de wet aan Mozes gegeven voor Zijn volk Israël; maar niemand kon die wet houden. Daarom heeft God **in** Jezus Christus een nieuwe 'wet' gegeven; een wet van genade en liefde.

Al het bovenstaande komt in deze mijmeringen nog uitgebreid aan de orde!

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

Deut. 17:6 Op de verklaring van twee of drie getuigen moet hij dient te sterven, gedood worden; hij mag niet gedood worden op de verklaring van slechts één getuige.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Het bovenstaande schrijft Johannes als een ooggetuige. Hij heeft meerdere jaren met Jezus Christus hier op aarde geleefd. En hij niet alleen; alle discipelen hebben dat gedaan. En sommigen van hen hebben hun ervaringen, hun ooggetuige verslag, opgeschreven.

Nogmaals: Als een zaak door twee of drie getuigen bevestigd wordt, staat een zaak vast.

Geloven is een zaak van **willen** of niet willen; van aannemen of afwijzen; van overtuigd raken of niet.

De bedoeling van '*mijn mijmeringen*' is dan ook **niet** om iemand te overtuigen, als ik dat al zou kunnen.

In de Bijbel staat dat alleen de Heilige Geest mensen kan overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. (Joh. 16:8)

----- ... -----

De Evangelieschrijver Lukas begint op een hele andere manier zijn beschrijving.

Lukas en Markus zijn de enigen die niet behoorden tot de twaalf discipelen van Jezus Christus. Of zij ooggetuigen zijn geweest en tot de directe volgelingen hoorden van Jezus Christus, weet ik niet.

Wat wel bekend is, is dat Lukas de metgezel was van Paulus. De traditie zegt dat Lukas afkomstig zou zijn uit Antiochië in Syrië en dat hij van heidense afkomst was.

Lukas was een geleerd man. Zijn moedertaal was Grieks en van beroep was hij arts. Volgens Wikipedia sloot Lukas zich in het jaar 50 na Christus aan bij Paulus en maakte met hem vele reizen.

Omdat Lukas een geleerd man was, heeft hij voor het schrijven van het Evangelie Lukas veel stukken gelezen en getuigen gesproken. En op basis daarvan is hij hoogstwaarschijnlijk tot geloof gekomen.

Volgens Lukas 1:3 schrijft Lukas het Evangelie voor Theofilus. Wie dát is geweest is, is nooit achterhaald. Maar aangenomen mag worden dat zowel Lukas als Theofilus kennis hadden van wat er allemaal in en rondom Jezus Christus was gebeurd.

-----...-----

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde van gerechtigheid en van oordeel.

 Lukas 1:3 het heeft ook mij goed gedacht, na alles van te voren af aan nauwkeurig onderzocht te hebben, het geordend voor u te beschrijven, hooggeachte Theofilus.

Van Markus is alleen bekend dat hij misschien wel de naakte man is geweest in de hof van Gethsémané, toen Jezus Christus overgeleverd werd aan de mensen.

Hierbij moet het woordje '*naakt*' misschien niet te letterlijk worden genomen, want dit kan ook betekenen dat hij in zijn pyjama was geweest. (Markus 14:51-52)

 Markus 14:51-52 En een zekere jongeman, die een linnen kleed om het naakte lichaam had geslagen, volgde Hem, en de jongemannen grepen hem, maar hij liet het linnen kleed achter en vluchtte naakt van hen weg.

Hoofdstuk 1.2

De Christus, Davids Zoon en Heer

(Mattheüs 22:41-45, Markus 12:35-37, Lukas 20:41-44)

In de Evangeliën gaat Jezus Christus vaak de discussie aan met de Farizeeën. In de meeste gevallen die beschreven worden over de conversaties tussen schriftgeleerden, Farizeeën, Sadduceeën, Herodianen of wie dan ook, antwoordde Jezus Christus altijd op hun vragen.

Hier stelt Jezus Christus de geestelijk leiders de vraag wat zij denken over de Christus. En wiens Zoon Hij zou zijn. Markus schrijft dat de vraag van Jezus Christus was: *'Hoe kunnen de schriftgeleerden zeggen dat dé Christus een zoon van David is?'*

Het betekent dat de religieuze leiders op hun kennis van het O.T. werden ondervraagd. Want eigenlijk is de vraag: *'wat zegt het O.T. over de komende Messias, die Christus genaamd zal zijn?'*

De Farizeeën hebben hun huiswerk gemaakt, want zij citeren inderdaad moeiteloos het O.T. dat de Christus, de komende Messias, een Zoon van David zou zijn.

Jezus Christus **wás** biologisch gezien een Zoon van David. Daarom moesten Zijn ouders, Jozef en Maria, ook naar Bethlehem gaan voor de volkstelling die keizer Augustus bevolen had. Bethlehem was namelijk de stad van zijn voorvader David. (Lukas.2:4)

----- ... -----

De volgende vraag voor de Farizeeën, kunnen of willen zij niet beantwoorden. Want Jezus Christus citeert hier Psalm 110:1, waarin staat dat David de Christus, zijn Heere noemt. Oftewel: hoe kan iemand zijn achter-achter kleinzoon (die nog geboren moest gaan worden) zijn Heer noemen?

In diezelfde Psalm zegt God Almachtig, dat de Messias aan Zijn rechterhand zou komen te zitten totdat alle vijanden van Hem aan de voetenbank voor Zijn voeten gelegd zijn.

Met andere woorden: Jezus Christus is de Heere, waarover David spreekt in de psalmen, terwijl Hij biologisch gezien ook zijn achter-achter kleinzoon is.

📖 Lukas 2:4 Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was

📖 Psalm 110:1 Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.

Jezus Christus zal Koning der Koningen zijn (I Tim. 6:15, Openb. 17:14) totdat **iedereen** zijn knie gebogen heeft voor Hem; en **alle** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer is. Zowel de mensen die in de hemel leven als de mensen die op aarde leven als de mensen die onder de aarde leven. (Fil. 2:10-11) .

En als dát gebeurd zal zijn, zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan God de Vader (I Kor. 15:24)

Ook voor mij is dit belangrijk om te weten. De Farizeeën noemen hier maar één feit uit het O.T. waaraan de in hun ogen komende Messias te herkennen zal zijn.

Ik las ergens op internet dat er in het O.T. zestig directe profetieën (vooraankondigingen) gaan over Jezus Christus en ongeveer 270 zogenaamde *samenhangende* profetieën. Met andere woorden: In het O.T. wordt op vele honderden plaatsen geschreven over de aankomende Messias. Wie Hij zal zijn, wat Hij zal doen, waar Hij vandaan komt en noem maar op.

Jezus Christus heeft aan ál die profetieën voldaan.

----- ... -----

Een beetje onderzoek :

De boeken van Mozes in de Bijbel tot en met het Bijbelboek Maleachi van het O.T. zijn geschreven van ±1.500 tot ±420 vóór Christus.

De Dode Zeerollen zijn ontdekt in 1947 en bevatten alle boeken van het O.T. op Esther na. Al die oude boeken die samen ons O.T. vormen zijn op echtheid gecontroleerd (wetenschappelijk!) toen ze gevonden werden en je kunt met zekerheid vaststellen dat het hele O.T. minimaal **honderddertig jaar** vóór Jezus Christus geboorte gereed was.

Dat betekent dus dat alle profetieën die in het O.T. zijn opgeschreven, en die slaan op Jezus Christus, minimaal **honderddertig jaar** vóór dat Hij op deze aarde geboren werd al zijn opgeschreven.

Gewoon even een feit omdat er soms stemmen opgaan die zeggen dat (gedeelten van) het O.T. uit de Bijbel geschreven zouden zijn **ná** Jezus Christus geboorte. Wetenschappelijk onderzoek heeft bewezen dat dit **NIET** zo is.

De Messiaanse profetie werd door de Messias, Jezus Christus, vervuld.

Openb. 6:15 De zalige en alleen machtige Heere, de Koning der koningen en Heere der heren, zal die op Zijn tijd laten zien,

Openb. 17:14 Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen, en zij die samen met Hem zijn, geroepen, uitverkorenen en gelovigen.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Hoewel veel Joden (met name de religieuze leiders als Farizeeën en Sadduceeën) Jezus Christus niet accepteerden als dé Messias, deden veel andere mensen dit wel. Ik denk zelf dat diegenen die door Jezus Christus genezen en bevrijd waren Hem ook gevolgd zijn.

Diegenen die Jezus Christus wél als de aangekondigde Messias aannamen vormden in die tijd de 'Joodse sekte', die later bekend werd als de 'Messiasbelijdende Joden' of als de 'Christenen'. De 'Joodse sekte' was een benaming van de religieuze leiders uit die tijd aan het adres van de volgelingen van Jezus Christus.

-----,,-----

Maar hoe groot is nu de kans dat iemand (wie dan ook) aan alle profetieën uit het O.T. kan voldoen? Of zoals Jezus Christus het Zelf gezegd heeft in Lukas 24:44.

Ik las ergens op internet dat de Messiaanse Profetie over de komende Messias (Jezus Christus) **juist** zo krachtig is vanwege de uitermate kleine en minimale statistische kans dat één enkele man **elk** van de voorspellingen zou kunnen vervullen.

In het tabbelletje hieronder zijn maar **zeven** profetieën over de Messias uit het O.T. genomen, met daarbij de kans dat één persoon daaraan zou kunnen voldoen.

Ik kan niet anders concluderen dan dat wanneer één persoon aan **alle** zeven vooraankondigingen zou voldoen, dit al een statistische onmogelijkheid zou zijn. En nogmaals; er zijn meer dan zestig directe profetieën over Jezus Christus.

 NBG Lukas 24:44 Hij zeide tot hen: Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de profeten en de psalmen moet vervuld worden.

Messiaanse Profetie	Kans zonder God
Jezus zou van David afstammen	10^4 (1 op 10,000)
Jezus zou in Betlehem geboren worden	10^5 (1 op 100,000)
Jezus zou wonderen verrichten	10^5 (1 op 100,000)
Jezus zou zichzelf op een ezel als Koning presenteren	10^6 (1 op 1,000,000)
Jezus zou door een vriend voor 30 zilverstukken worden verraden	10^6 (1 op 1,000,000)
Jezus zou gekruisigd worden	10^6 (1 op 1,000,000)
Jezus zou zichzelf 173,880 dagen na de verordening van Artaxerxes om Jeruzalem te herbouwen als koning presenteren	10^6 (1 op 1,000,000)
Totale Kans	10^{39} (1 op 100 miljard miljard miljard miljard)

Wanneer ik nog zou twijfelen of Jezus Christus wel de aangekondigde Messias zou zijn, waarover in het O.T. op meer dan driehonderd plaatsen geschreven is, dan heb ik hier het wetenschappelijke bewijs.

Neem daarbij dat het O.T. minstens **honderddertig** jaar vóór de geboorte van Jezus Christus al klaar was, dan toont dit aan dat er ook niet gemanipuleerd kan zijn met de teksten uit het O.T.

----- ... -----

Citaat van de website www.allaboutthejourneu.org:

Professor Peter Stoner (1888-1980) ontdekte hetzelfde. Stoner was voorzitter van de Faculteiten Mathematica en Astronomie aan het Pasadena City College tot 1953, en voorzitter van de Afdeling Wetenschap aan het Westmont College van 1953 tot 1957.

Stoner berekende de kans dat één man slechts een handvol van de meer dan 300 Messiaanse voorspellingen zou vervullen.

In 1944 publiceerde hij zijn onderzoeksresultaten in "Science Speaks: Scientific Proof of the Accuracy of Prophecy and the Bible" ("De wetenschap spreekt: Wetenschappelijk bewijs voor de nauwkeurigheid van profetie en de Bijbel").

Stoner concludeerde dat de kans dat één enkel mens slechts acht van de gespecificeerde voorspellingen zou vervullen 1 op 10^{17} was (een één gevolgd door 17 nullen). Hoe zit het met slechts één enkel mens die slechts 48 van de meer dan 300 voorspellingen zou vervullen? Stoner berekende deze kans als 1 op 10^{157} – ver buiten het bereik van statistische onmogelijkheid!

Dit kan toch niet echt als statistische wetenschap worden gezien... Toch?

Maar in feite is het zo dat Stoner's werk de goedkeuring heeft gekregen van de American Scientific Affiliation.

Het manuscript voor Science Speaks is zorgvuldig beoordeeld door een comité bestaande uit leden van de American Scientific Affiliation en door de Uitvoerende Raad van dezelfde groep en het is bevonden, in het algemeen, dat het betrouwbaar en accuraat is met betrekking tot het gepresenteerde wetenschappelijke materiaal.

De mathematische analyse die erin is opgenomen is gebaseerd op principes van de waarschijnlijkheidsrekening die volledig robuust zijn en Professor Stoner heeft deze principes op een geschikte en overtuigende wijze toegepast.

Met andere woorden: De Messiaanse profetie is het fenomenale bewijs dat de Bijbel onderscheidt van andere boeken en geschriften. Jezus Christus **is** de aangekondigde Messias uit het O.T.

De rode draad in *mijn mijmeringen* is, dat ik zélf op zoek moet gaan in de Bijbel. Dat ik de woorden die mij altijd geleerd zijn over het geloof, over God Almachtig en over Jezus Christus moet toetsen aan de Bijbel of dit inderdaad zo is.

Daarom raad ik ook iedereen aan, om de teksten die hiernaast genoemd zijn, zelf te onderzoeken of deze waar zijn én of die teksten op de komende Messias slaan. Ik ben er in ieder geval van overtuigd dat dit zo is. En vaak stond en sta ik versteld en sprakeloos van de accuraatheid en de actualiteit van de woorden die ik in de Bijbel lees.

En voor een ieder die de Bijbel dan (nog) niet vertrouwt, heb ik het advies om een Joodse Tanakh (de Hebreeuwse geschriften die in de Joodse synagogen worden gelezen) te lenen of te kopen om daarin de Messiaanse profetieën te lezen.

Het is frappant, het opent ogen en het kan levensveranderend zijn!

----- ... -----

Op de volgende pagina's heb ik de belangrijkste teksten uit het O.T. opgeschreven in een tabel, met daarbij de teksten uit het N.T. waaruit blijkt dat die betreffende profetie **in** en **met** de komst van Jezus Christus inderdaad vervuld zijn:

Jezus Christus is de Zoon van God	
Psalm 2:7	Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.
Spreuken 30:4	Wie is er naar de hemel opgestegen en vandaar neergedaald? Wie heeft de wind in zijn handen verzameld? Wie heeft de wateren in een kleed gebonden? Wie heeft alle einden der aarde vastgesteld? Hoe is Zijn Naam en hoe is de Naam van Zijn Zoon, u weet het immers?
Mattheüs 3:17	En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!
Lukas 1:32	Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven,

Romeinen 1:4	Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus, onze Heere.
Jezus Christus Zijn naam is dezelfde als JHWH	
Jesaja 9:6-7	Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op Zijn schouder. En men noemt Zijn Naam Wonderlijk, Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen.
Jeremia 23:5-6	Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde. In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen. Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: de HEERE ONZE GERECHTIGHEID.
Romeinen 10:9	Als u met uw mond de Heere Jezus belijdt en met uw hart gelooft dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u zalig worden.
Fillipenzen 2:9-11	opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.
Jezus Christus is eeuwig in Zijn aanwezigheid	
Micha 5:1-2	En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af. Daarom zal Hij hen overgeven tot de tijd dat zij die baren zal, gebaard heeft. Dan zal de rest van Zijn broeders zich bekeren, met de Israëlieten.
Johannes 1:1	In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.
Johannes 1:14	En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid.
Efeze 1:3-14	Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus, omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde. Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen aangenomen te worden, door Jezus Christus, in Zichzelf, overeenkomstig het welbehagen van Zijn wil, tot lof van de heerlijkheid van Zijn genade, waarmee Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. In Hem hebben wij de verlossing, door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de overtredingen, overeenkomstig de rijkdom van Zijn genade, die Hij ons overvloedig geschonken heeft, in alle wijsheid en bedachtzaamheid, toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, om in de bedeling van de volheid van de tijden alles weer in Christus bijeen te brengen, zowel wat in de hemel als wat op de aarde is. In Hem zijn wij ook een erfdeel geworden, wij, die daartoe voorbestemd waren, naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt overeenkomstig de raad van Zijn wil, opdat wij tot lof van Zijn heerlijkheid zouden zijn, wij, die al eerder onze hoop op Christus gevestigd hadden.

	In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte, Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verlossing die ons ten deel viel, tot lof van Zijn heerlijkheid.
Kol. 1:15-19	Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. Want door Hem zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn: tronen, heerschappijen, overheden of machten; alle dingen zijn door Hem en voor Hem geschapen. En Hij is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem. En Hij is het hoofd van het lichaam, namelijk van de gemeente, Hij, Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn. Want het heeft de Vader behaagd dat in Hem heel de volheid wonen zou,
Openbaring 1:18	en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf.
Jezus Christus zou een koning zijn	
Psalm 2:6	Ik heb Mijn Koning toch gezalft over Sion, Mijn heilige berg.
Joh. 18:33-37	Pilatus dan ging het gerechtsgebouw weer in, riep Jezus en zei tegen Hem: Bent U de Koning van de Joden? Jezus antwoordde hem: Zegt u dit uit uzelf of hebben anderen het u over Mij gezegd? Pilatus antwoordde: Ben ik soms een Jood? Uw eigen volk en de overpriesters hebben U aan mij overgeleverd; wat hebt U gedaan? Jezus antwoordde: Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld. Als Mijn Koninkrijk van deze wereld was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden overgeleverd zou worden, maar nu is Mijn Koninkrijk niet van hier. Pilatus dan zei tegen Hem: U bent dus toch een koning? Jezus antwoordde: U zegt dat Ik een Koning ben. Hiervoor ben Ik geboren en hiervoor ben Ik in de wereld gekomen: om voor de waarheid te getuigen. Iedereen die uit de waarheid is, geeft aan Mijn stem gehoor.
Jezus Christus zou een profeet zijn	
Deut. 18:15	Een Profeet uit uw midden, uit uw broeders, zoals ik, zal de HEERE, uw God, voor u doen opstaan; naar Hem moet u luisteren,
Deut. 18:18	Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken.
Hand. 3:20-22	en Hij Jezus Christus zal zenden, Die tevoren aan u verkondigd is. Hem moet de hemel ontvangen tot de tijden waarin alle dingen worden hersteld, waarover God gesproken heeft bij monde van al Zijn heilige profeten door de eeuwen heen. Want Mozes heeft tegen de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken.

Jezus Christus zou een priester zijn	
Psalm 110:4	De HEERE heeft gezworen en Hij zal er geen berouw van hebben: U bent Priester voor eeuwig, naar de ordening van Melchizedek.
Hebreeën 5:5-6	Zo heeft ook Christus Zichzelf niet de eer gegeven om Hogepriester te worden, maar Hij Die tot Hem heeft gesproken: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt. Zoals Hij ook op een andere plaats zegt: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.
Hebreeën 6:20	Daar is de Voorloper voor ons binnengegaan, namelijk Jezus, Die naar de ordening van Melchizedek Hogepriester geworden is tot in eeuwigheid.
Hebr. 7:14-17	Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap. En dit wordt nog veel duidelijker, als er naar het evenbeeld van Melchizedek een andere Priester opstaat, Die dat niet geworden is op grond van een wettelijk voorgeschreven afstamming, maar uit kracht van onvergankelijk leven. Hij getuigt immers: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.
Jezus Christus zou de hoeksteen zijn van God's Messiaanse gemeente	
Jesaja 28:16	daarom, zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen, die vast gegrondvest is. Wie gelooft, zal zich niet weghaasten.
Ps. 118-22-23	De steen die de bouwers verworpen hadden, is tot een hoeksteen geworden. Dit is door de HEERE geschied, het is wonderlijk in onze ogen.
Mattheüs 21:42	Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?
Efeze 2:20	gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is
I Petrus 2:5-7	dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus. Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren en kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden. Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen des aanstoots en een struikelblok;
Jezus Christus zou opgaan en zitten aan de rechterhand van God	
Psalm 16:11	U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.
Ps.68:18-19	De strijdswagens van God zijn tweemaal tienduizend, ontelbare duizenden. De Heere is bij hen, een Sinaï in heiligheid. U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd, U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook aan opstandigen: om bij U te wonen, HEERE God!
Psalm 110:1	Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.

Lukas 24:51	En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel.
Hand. 1:9-11	En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.
Hand. 7:55	Maar hij, vol van de Heilige Geest, hield zijn ogen naar de hemel gericht en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan de rechterhand van God
Hebreeën 1:3	Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen.
Geboren uit een maagd	
Jesaja 7:14	Daarom zal de Heere Zelf u een teken geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de naam Immanuel geven.
Matt. 1:21-23	en zij zal een Zoon baren, en u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden. Dit alles is geschied opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zie, de maagd zal zwanger worden en een Zoon baren, en u zult Hem de naam Immanuel geven; vertaald betekent dat: God met ons.
Lukas 1:26-35	In de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, waarvan de naam Nazareth was, naar een maagd die ondertrouwd was met een man, van wie de naam Jozef was, uit het huis van David; en de naam van de maagd was Maria. En toen de engel bij haar binnengekomen was, zei hij: Wees gegroet, begenadigde. De Heere is met u. U bent gezegend onder de vrouwen. Toen zij hem zag, raakte zij in verwarring door zijn woorden, en zij vroeg zich af wat de betekenis van deze groet kon zijn. En de engel zei tegen haar: Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God. En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen. Maria zei tegen de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man? En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden.
Zou het zaad van de vrouw zijn die de kop van de slang zou vermorzelen	
Genesis 3:15	En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.
Galaten 4:4	Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet,

1 Johannes 3:8	Wie de zonde doet, is uit de duivel; want de duivel zondigt vanaf het begin. Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, dat Hij de werken van de duivel verbreken zou.
Een afstammeling van Abraham	
Genesis 12:1-3	De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.
Genesis 22:18	En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.
Mattheüs 1:1	Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.
Galaten 3:16	Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus.
Handelingen 3:25-26	U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot, toen Hij tegen Abraham zei: En in uw Nageslacht zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden. God, Die Zijn Kind Jezus heeft doen opstaan, heeft Hem eerst naar u gezonden om u hierin te zegenen dat Hij ieder van u zou afbrengen van zijn slechte daden.
Een afstammeling van Jakob	
Genesis 28:14	Uw nageslacht zal talrijk zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen, het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.
Numeri 24:17-19	Ik zal hem zien, maar niet nu; ik zal hem aanschouwen, maar niet van nabij. Er zal een ster uit Jakob voortkomen, er zal een scepter uit Israël opkomen; hij zal de flanken van Moab verbrijzelen en alle zonen van Seth vernietigen.
Mattheüs 1:2	Abraham verwekte Izak, Izak verwekte Jakob, Jakob verwekte Juda en zijn broers;
Lukas 3:34	de zoon van Jakob, de zoon van Izak, de zoon van Abraham, de zoon van Tera, de zoon van Nahor
Een afstammeling van Juda	
Genesis 49:10	De scepter zal van Juda niet wijken en evenmin de heersersstaf van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Hem zullen de volken gehoorzamen
Mattheüs 1:2-3	Abraham verwekte Izak, Izak verwekte Jakob, Jakob verwekte Juda en zijn broers; Juda verwekte Perez en Zerah bij Tamar; Perez verwekte Hezron, Hezron verwekte Aram;
Lukas 3:23	En Hij, Jezus, was ongeveer dertig jaar toen Hij Zijn dienstwerk begon. Hij was, naar men dacht, de Zoon van Jozef, de zoon van Heli,
Lukas 3:33	de zoon van Aminadab, de zoon van Aram, de zoon van Esrom, de zoon van Perez, de zoon van Juda,
Hebreeën 7:14	Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

Van het huis van David	
2 Samuël 7:12-16	Wanneer uw dagen voorbij zijn en u met uw vaderen ontslapen bent, zal Ik uw nakomeling na u, die uit uw lichaam voortkomt, doen opstaan en Ik zal zijn koningschap bevestigen. Die zal voor Mijn Naam een huis bouwen, en Ik zal de troon van zijn koningschap voor eeuwig bevestigen. Ík zal hem tot een Vader zijn, en híj zal Mij tot een zoon zijn, wat wil zeggen: als hij zich misdraagt, zal Ik hem terechtwijzen met een stok als van mensen en met slagen als van mensenkinderen. Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik die deed wijken van Saul, die Ik voor uw ogen weggenomen heb. Uw huis en uw koningschap zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn.
Psalm 89:3-4	Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid zal voor eeuwig gebouwd worden; Uw trouw hebt U vast doen staan in de hemel zelf. Ik heb – sprak U – een verbond gesloten met Mijn uitverkorene, Ik heb Mijn dienaar David gezworen:
Psalm 110:1	Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.
Psalm 132:11	De HEERE heeft David in waarheid gezworen, en Hij zal daar niet van afwijken: Eén van de vrucht van uw schoot zal Ik op uw troon zetten.
Jesaja 9:6-7	Aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen. De toorn van God over Manasse en Efraïm. De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen in Israël.
Jesaja 11:1-5	Want er zal een Twijgje opgroeien uit de afgehouwen stronk van Isaï, en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen. Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN. Zijn ruiken zal zijn in de vreze des HEEREN. Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn oren horen. Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid en de zachtmoedigen van het land zal Hij met rechtvaardigheid vonnissen. Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddeloze doden. Want gerechtigheid zal de gordel om Zijn heupen zijn, en de waarheid de gordel om Zijn middel.
Jeremia 23:5	Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde.
Mattheüs 1:1	Het geslachtsregister van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.
Mattheüs 1:6	Isaï verwekte David, de koning; David, de koning, verwekte Salomo bij haar die de vrouw van Uria was;
Mattheüs 22:43-45	Hij zei tegen hen: Hoe kan David Hem dan, in de Geest, zijn Heere noemen, als hij zegt: De Heere heeft gezegd tegen Mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten? Als David Hem dan zijn Heere noemt, hoe kan Hij dan zijn Zoon zijn?
Markus 12:36	Want David zelf heeft door de Heilige Geest gezegd: De Heere heeft gezegd tegen mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten.

Lukas 1:69-70	En Hij heeft een hoorn van zaligheid voor ons opgericht in het huis van David, Zijn knecht, zoals Hij gesproken had bij monde van Zijn heilige profeten, die er door de eeuwen heen geweest zijn,
Lukas 2:4-7	Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was, om ingeschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was. En het geschiedde, toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou, en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.
Lukas 20:42-44	David zelf zegt namelijk in het boek van de psalmen: De Heere heeft gezegd tegen mijn Heere: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden neergelegd heb als een voetbank voor Uw voeten. David dan noemt Hem zijn Heere en hoe kan Hij dan zijn Zoon zijn?
Johannes 7:42	Zegt de Schrift niet dat de Christus komt uit het geslacht van David en uit het dorp Bethlehem, waar David was?
Openbaring 22:16	Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om bij u in de gemeenten van deze dingen te getuigen. Ik ben de Wortel en het Nageslacht van David, de blinkende Morgenster.
Geboren in Bethlehem	
Micha 5:1	En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.
Mattheüs 2:1	Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan,
Lukas 2:4-7	Ook Jozef ging op weg, van Galilea uit de stad Nazareth naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was, om ingeschreven te worden met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, die zwanger was. En het geschiedde, toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden dat zij baren zou, en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.
Mattheüs 2:6	En u, Bethlehem, land van Juda, bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal.
Johannes 7:42	Zegt de Schrift niet dat de Christus komt uit het geslacht van David en uit het dorp Bethlehem, waar David was?
Koningen zouden buigen voor Jezus Christus	
Psalm 72:10-11	De koningen van Tarsis en de kustlanden zullen schatting brengen; de koningen van Sjeba en Seba zullen schatten aanvoeren. Ja, alle koningen zullen zich voor hem neerbuigen, alle heidenvolken zullen hem dienen.
Mattheüs 2:1-11	Toen nu Jezus geboren was in Bethlehem, in Judea, in de dagen van koning Herodes, zie, wijzen uit het oosten kwamen in Jeruzalem aan, en zeiden: Waar is de pasgeboren Koning van de Joden? Want wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden. Toen koning Herodes dit hoorde, raakte hij in verwarring en heel Jeruzalem met hem. En nadat hij alle overpriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen had laten komen, wilde hij van hen weten waar de Christus geboren zou worden.

	Zij zeiden tegen hem: In Bethlehem, in Judea, want zo staat het geschreven door de profeet: En u, Bethlehem, land van Juda, bent beslist niet de minste onder de vorsten van Juda, want uit u zal de Leidsman voortkomen Die Mijn volk Israël weiden zal. Toen riep Herodes de wijzen onopgemerkt bij zich en vroeg hun nauwkeurig naar de tijd dat de ster verschenen was; en hij stuurde hen naar Bethlehem en zei: Ga erheen en doe nauwkeurig onderzoek naar dat Kind, en als u Het gevonden hebt, bericht het mij, zodat ook ik kom om Het te aanbidden. En nadat zij de koning aangehoord hadden, gingen zij op weg. En zie, de ster die zij in het oosten gezien hadden, ging hun voor, totdat hij boven de plaats kwam te staan waar het Kind was. Toen zij de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde. En toen zij in het huis kwamen, vonden zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij vielen neer en aanbadten Het. Zij openden hun schatkisten en brachten Hem geschenken: goud en wierook en mirre.
Naar Egypte meegenomen	
Hosea 11:1	Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.
Mattheüs 2:14-15	Hij stond dan op, nam het Kind en Zijn moeder in de nacht met zich mee en vertrok naar Egypte. En hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld werd wat door de Heere gesproken is door de profeet: Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.
Het doden van babies door Herodes	
Jeremia 31:15	Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een rouwklacht, een zeer bitter geweet: Rachel weent over haar kinderen. Zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, want zij zijn er niet meer.
Mattheüs 2:16-18	Toen werd Herodes, die zag dat hij door de wijzen bedrogen was, verschrikkelijk kwaad. Hij stuurde er soldaten op uit en bracht al de jongetjes om die er binnen Bethlehem en in heel dat gebied waren, van twee jaar oud en daaronder, in overeenstemming met de tijd die hij bij de wijzen nauwkeurig nagevraagd had. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, geklammer en veel gekerm; Rachel hilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.
Gezalfd door de Heilige Geest	
Jesaja 11:2	Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de Geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van de kennis en de vreze des HEEREN.
Jesaja 61:1	De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis;
Psalm 45:7-8	Uw troon, o God, bestaat eeuwig en altijd; de scepter van Uw Koninkrijk is een scepter van rechtvaardigheid. U hebt gerechtigheid lief en haat goddeloosheid; daarom heeft Uw God U gezalfd, o God, met vreugdeolie, boven Uw metgezellen.
Mattheüs 3:16-17	En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van God als een duif neerdalen en op Zich komen. En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!
Johannes 3:34	Want Hij Die God gezonden heeft, spreekt de woorden van God, want God geeft Hem de Geest zonder maat.

Handelingen 10:38	hoe God Jezus van Nazareth gezalfd heeft met de Heilige Geest en met kracht en hoe Hij het land doorgegaan is, terwijl Hij goeddeed en allen die door de duivel overweldigd waren, genas, want God was met Hem.
Aangekondigd door de boodschapper van de Heer (Johannes de Doper)	
Jesaja 40:3-5	Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God. Alle dalen zullen verhoogd worden, alle bergen en heuvels zullen verlaagd worden; wat krom is, zal recht worden; wat rotsachtig is, zal tot een vlakte worden. De heerlijkheid van de HEERE zal geopenbaard worden, en alle vlees tezamen zal het zien, want de mond van de HEERE heeft gesproken.
Maleachi 3:1	Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.
Mattheüs 3:1-3	In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Want deze is het over wie gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zei: De stem van een die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht.
Zou wonderen verrichten	
Jesaja 35:5-6	Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken in de wildernis.
Mattheüs 9:35	En Jezus trok rond in al die steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen, en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en kwaal onder het volk.
Zou mensen genezen van ziekte en ongemak	
Jesaja 53:4	Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt.
Jesaja 35:5-6	Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen. Want in de woestijn zullen wateren zich een weg banen en beken in de wildernis.
Jesaja 42:18	Doven, hoor! Blinden, kijk en zie!
Mattheüs 8:16-17	Toen het nu avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem, en Hij dreef de boze geesten uit met een enkel woord, en Hij genas allen die er slecht aan toe waren, zodat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen.
Mattheüs 11:5	blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;
Zou goed nieuws prediken	
Jesaja 61:1	De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis;

Lukas 4:14-15	En Jezus keerde door de kracht van de Geest terug naar Galilea, en het gerucht over Hem verspreidde zich door heel de omgeving. En Hij gaf onderwijs in hun synagogen en werd door allen geprezen.
Jezus zou een tijd van verlossing afkondigen	
Jesaja 58:6	Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt?
Jesaja 61:1	De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis;
Lukas 4:16-21	En Hij kwam in Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen. En aan Hem werd het boek van de profeet Jesaja gegeven, en toen Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven stond: De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om het jaar van het welbehagen van de Heere te prediken. En toen Hij het boek dichtgedaan en aan de dienaar teruggegeven had, ging Hij zitten, en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem gevestigd. Hij begon tegen hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan.
Zou in Galilea prediken	
Jesaja 9:1	Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, over hen zal een licht schijnen.
Mattheüs 4:12-16	Toen Jezus gehoord had dat Johannes overgeleverd was, keerde Hij terug naar Galilea. Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali, opdat vervuld zou worden wat door de profeet Jesaja gesproken werd toen hij zei: Land Zebulon en land Naftali, gebied aan de weg naar de zee en over de Jordaan, Galilea van de volken, het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en voor hen die zaten in het land en de schaduw van de dood, is een licht opgegaan.
Jezus Christus zou in gelijkenissen het volk onderwijzen	
Jesaja 6:9-10	Toen zei Hij: Ga en zeg tegen dit volk: Luister voortdurend, maar u zult het niet begrijpen. Zie voortdurend, maar u zult het niet opmerken. Maak het hart van dit volk vet, en stop hun oren toe, en sluit hun ogen; anders zullen zij met hun ogen zien, en met hun oren horen, en met hun hart begrijpen en zich bekeren, en zal Hij hen genezen
Psalm 78:2	Ik wil mijn mond met spreken opendoen en van aloude verborgenheden doen overvloeien,
Mattheüs 13:11-15	Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar aan hen is het niet gegeven. Want wie heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, van hem zal afgenomen worden, zelfs wat hij heeft. Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet horen, ook al horen zij, en ook niet begrijpen. En in hen wordt de profetie van Jesaja vervuld die zegt: Met het gehoor zult u horen, maar beslist niet begrijpen; en ziende zult u zien, maar beslist niet opmerken.

	Want het hart van dit volk is vet geworden, en zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben zij dichtgedaan, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen, en zij zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen.
Mattheüs 13:34-35	Al deze dingen sprak Jezus tot de menigte door gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Ik zal Mijn mond opendoen met gelijkenissen; Ik zal over dingen spreken die verborgen waren vanaf de grondlegging van de wereld.
Zou de tempel zuiveren	
Maleachi 3:1	Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.
Mattheüs 21:12-13	En Jezus ging de tempel van God binnen en dreef allen die in de tempel verkochten en kochten naar buiten, en keerde de tafels van de wisselaars om en de stoelen van hen die de duiven verkochten. En Hij zei tegen hen: Er is geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden; maar hebt er een rovershol van gemaakt.
Zou de tempel met autoriteit binnengaan	
Haggai 2:7-9	Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Nog één ogenblik, en dat is een korte tijd, dan zal Ik de hemel, de aarde, de zee en het droge doen beven. Ik zal alle heidenvolken doen beven. Zij zullen komen naar het verlangen van alle heidenvolken en Ik zal dit huis vullen met heerlijkheid, zegt de HEERE van de legermachten. Van Mij is het zilver en van Mij is het goud, spreekt de HEERE van de legermachten.
Maleachi 3:1	Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.
Mattheüs 21:12	En Jezus ging de tempel van God binnen en dreef allen die in de tempel verkochten en kochten naar buiten, en keerde de tafels van de wisselaars om en de stoelen van hen die de duiven verkochten
Lukas 2:27-38	En hij kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het Kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen volgens de gewoonte van de wet, nam hij Het in zijn armen, loofde God en zei: Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die U bereid hebt voor de ogen van alle volken, een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken. En Jozef en Zijn moeder verwonderden zich over wat er over Hem gezegd werd. En Simeon zegende hen en zei tegen Maria, Zijn moeder: Zie, dit Kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken dat tegengesproken zal worden, – ook door uw eigen ziel zal een zwaard gaan – opdat de overwegingen uit veel harten openbaar worden. Ook Anna was er, een profetes, een dochter van Fanuel, uit de stam van Aser. Zij was op hoge leeftijd gekomen en had na haar meisjesjaren zeven jaar met haar man geleefd. En zij was een weduwe van ongeveer vierentachtig jaar, die de tempel niet verliet en met vasten en bidden God dag en nacht diende. En zij kwam er op dat moment bij staan en beleed eveneens de Heere, en zij sprak over Hem tot allen die de verlossing in Jeruzalem verwachtten.

Lukas 2:45-50	En toen zij Hem niet vonden, keerden zij terug naar Jeruzalem en zochten Hem daar. En het gebeurde dat zij Hem na drie dagen in de tempel vonden, terwijl Hij te midden van de leraars zat, naar hen luisterde en vragen aan hen stelde. Allen die Hem hoorden, stonden versteld van Zijn verstand en antwoorden. En toen zij Hem zagen, stonden zij versteld, en Zijn moeder zei tegen Hem: Kind, waarom hebt U ons dit aangedaan? Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht. En Hij zei tegen hen: Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader? En zij begrepen het woord niet dat Hij tot hen sprak.
Johannes 2:13-22	En het Pascha van de Joden was nabij en Jezus ging naar Jeruzalem. En Hij trof in de tempel mensen aan die runderen, schapen en duiven verkochten, en de geldwisselaars die daar zaten. En nadat Hij een gesel van touwen gemaakt had, dreef Hij ze allen de tempel uit, ook de schapen en de runderen. En het geld van de wisselaars wierp Hij op de grond en de tafels keerde Hij om. En Hij zei tegen hen die de duiven verkochten: Neem deze dingen vanhier weg, maak niet het huis van Mijn Vader tot een huis van koophandel. En Zijn discipelen herinnerden zich dat er geschreven is: De ijver voor Uw huis heeft mij verslonden. Toen antwoordden de Joden en zeiden tegen Hem: Welk teken laat U ons zien dat U het recht hebt deze dingen te doen? Jezus antwoordde en zei tegen hen: Breek deze tempel af en in drie dagen zal Ik hem laten herrijzen. De Joden zeiden dan: Zesenzeventig jaar is aan deze tempel gebouwd, en Ú zult hem in drie dagen laten herrijzen? Maar Hij sprak over de tempel van Zijn lichaam. Toen Hij dan uit de doden was opgewekt, herinnerden Zijn discipelen zich dat Hij dit tegen hen gezegd had en geloofden zij de Schrift en het woord dat Jezus gesproken had.
Zou Zichzelf 173.880 dagen na de verordening om Jeruzalem te herbouwen als koning presenteren	
Daniël 9:25 NBG	Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn. Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is.
Daniël 9:25 HET BOEK	Luister goed! Vanaf het moment waarop het bevel tot herbouw van Jeruzalem wordt gegeven, tot het moment waarop een gezalfde, een vorst, komt, zullen 49 jaar verstrijken! Jeruzalems stratenen stadsmuren zullen 434 jaar intact blijven ondanks de rumoerige tijden. ■ <i>Hebreeuws 'shavua' = zevental</i> ■ <i>Als je 'week' interpreteert als periode van 7 jaar (elke dag = 1 jaar) dan:</i> ■ <i>Vanaf het tijdstip waarop het bevel gegeven werd Jeruzalem te herbouwen tot het moment dat Jezus gedood zou worden zijn 7 x 7 en 62 x 7 jaren = 483 jaar verlopen</i> (Bron Roger Libie)

Mattheüs 21:4-11	Dit alles is gebeurd opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen dat een jong van een jukdragende ezelin is. En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun bevolen had; zij brachten de ezelin en het veulen, en zij legden hun kleren erop en zetten Hem daarop. En het grootste deel van de menigte spreidde hun kleren uit op de weg en anderen hakten takken van de bomen en spreidden ze uit op de weg. De menigte die vooropliep en die volgde, riep: Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen! Toen Hij Jeruzalem binnenkwam, raakte heel de stad in opschudding en men zei: Wie is Dat? De menigte zei: Dat is Jezus, de Profeet uit Nazareth in Galilea.
Zou Jeruzalem als koning op een ezel binnenrijden	
Zacharia 9:9	Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin.
Mattheüs 21:4-9	Dit alles is gebeurd opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw Koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezelin en een veulen dat een jong van een jukdragende ezelin is. En de discipelen gingen heen en deden zoals Jezus hun bevolen had; zij brachten de ezelin en het veulen, en zij legden hun kleren erop en zetten Hem daarop. En het grootste deel van de menigte spreidde hun kleren uit op de weg en anderen hakten takken van de bomen en spreidden ze uit op de weg. De menigte die vooropliep en die volgde, riep: Hosanna, de Zoon van David! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Hosanna, in de hoogste hemelen!
Markus 11:1-11	En toen zij Jeruzalem naderden, bij Bethfagé en Bethanië, dicht bij de Olijfberg, zond Hij twee van Zijn discipelen uit, en zei tegen hen: Ga naar het dorp dat voor u ligt, en zodra u er binnenkomt, zult u een veulen vinden dat vastgebonden is, waarop geen mens gezeten heeft; maak het los en breng het hier. En als iemand tegen u zegt: Waarom doet u dat? zeg dan: De Heere heeft het nodig; en hij zal het meteen hierheen sturen. En zij vertrokken en vonden het veulen vastgebonden bij de deur, buiten aan de straat, en zij maakten het los. En sommigen van hen die daar stonden, zeiden tegen hen: Wat doet u, dat u het veulen losmaakt? Maar zij spraken tot hen zoals Jezus bevolen had; en men liet hen gaan. En zij brachten het veulen bij Jezus en wierpen hun kleren erop; en Hij ging erop zitten. Ook spreidden velen hun kleren op de weg uit en anderen hakten twijgen van de bomen en spreidden ze op de weg uit. En zij die vooropliepen en zij die volgden, riepen: Hosanna! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Gezegend het Koninkrijk van onze vader David, dat komt in de Naam van de Heere! Hosanna in de hoogste hemelen! En Jezus kwam Jeruzalem binnen en ging de tempel in; en nadat Hij alles rondom bekeken had en toen het al avond was, ging Hij met de twaalf de stad uit naar Bethanië.
Zou door de Joden worden afgewezen	
Psalm 69:4-5	Ik ben moe van mijn roepen, mijn keel is ontstoken; mijn ogen zijn bezweken, omdat ik steeds hoop op mijn God. Wie mij zonder reden haten, zijn talrijker dan de haren van mijn hoofd; wie mij willen ombrengen en om valse redenen mijn vijand zijn, zijn machtig geworden; wat ik niet geroofd heb, moet ik toch teruggeven.

Psalm 69:8	Want ter wille van U draag ik smaad, schande heeft mijn gezicht bedekt.
Jesaja 53:3	Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht.
Psalm 118:22	De steen die de bouwers verworpen hadden, is tot een hoeksteen geworden.
Mattheüs 21:42-46	Jezus zei tegen hen: Hebt u nooit gelezen in de Schriften: De steen die de bouwers verworpen hadden, die is tot een hoeksteen geworden; dit is door de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen? Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt. En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen. En toen de overpriesters en Farizeeën deze gelijkenissen van Hem hoorden, begrepen zij dat Hij over hen sprak. En zij probeerden Hem te grijpen, maar zij waren bevreesd voor de menigten, omdat die Hem voor een profeet hielden.
I Petrus 2:7	Voor u dan, die gelooft, is Hij kostbaar; maar voor de ongehoorzamen geldt: De steen die de bouwers verworpen hebben, die is de hoeksteen geworden, en een steen des aanstoots en een struikelblok
Johannes 7:48-49	Heeft iemand van onze leiders soms in Hem geloofd, of van de Farizeeën? Maar deze menigte, die de wet niet kent, is vervloekt.
Mattheüs 15:1-9	Toen kwamen enige schriftgeleerden en Farizeeën uit Jeruzalem bij Jezus en zeiden: Waarom overtreden Uw discipelen de overlevering van de ouden? Want zij wassen hun handen niet als zij brood gaan eten. Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Waarom overtreedt ook u het gebod van God door uw overlevering? God heeft immers geboden: Eer uw vader en moeder, en: Wie vader of moeder vervloekt, moet zeker sterven. Maar u zegt: Wie maar tegen vader of moeder zegt: Het is bestemd als offergave, wat u van mij had kunnen krijgen, en zijn vader en moeder niet zal eren, met hem is het in orde. En zo hebt u door uw overlevering het gebod van God krachteloos gemaakt. Huichelaars! Terecht heeft Jesaja over u geprofeteerd, toen hij zei: Dit volk nadert tot Mij met hun mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan; maar tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen onderwijzen die geboden van men
Markus 7:6-7	Maar Hij antwoordde hun: Terecht heeft Jesaja over u, huichelaars, geprofeteerd zoals er geschreven staat: Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich ver bij Mij vandaan. Maar tevergeefs eren zij Mij door leringen te onderwijzen die geboden van mensen zijn.
Lukas 9:58	Maar Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht nesten, maar de Zoon des mensen heeft niets waarop Hij het hoofd kan neerleggen.
Johannes 1:11	Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.
Johannes 7:3-5	Zijn broers dan zeiden tegen Hem: Vertrek vanhier en ga weg naar Judea, zodat ook Uw discipelen de werken die U doet kunnen zien. Want niemand doet iets in het verborgene, en streeft er tegelijk zelf naar dat men openlijk over hem spreekt. Als U deze dingen doet, maak Uzelf dan openbaar aan de wereld. Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem.

Jezus Christus zou --- zonder dat daar een reden voor was --- gehaat worden	
Jesaja 49:7	Zo zegt de HEERE, de Verlosser van Israël, zijn Heilige, tegen de verachte Ziel, tegen Hem van Wie het volk een afschuw heeft, tegen de Knecht van heersers: Koningen zullen het zien en opstaan, vorsten – zij zullen zich voor U neerbuigen, omwille van de HEERE, Die getrouw is, de Heilige van Israël, Die U verkozen heeft.
Psalm 69:5	Wie mij zonder reden haten, zijn talrijker dan de haren van mijn hoofd; wie mij willen ombrengen en om valse redenen mijn vijand zijn, zijn machtig geworden; wat ik niet geroofd heb, moet ik toch teruggeven.
Johannes 15:24-25	Als Ik onder hen niet de werken gedaan had die niemand anders gedaan heeft, hadden zij geen zonde, maar nu hebben zij ze gezien en Mij en Mijn Vader gehaat. Maar het woord moet vervuld worden dat in hun wet geschreven is: Zij hebben mij zonder reden gehaat.
Jezus Christus zou aangenomen worden door de heidenen	
Jesaja 11:10	Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.
Jesaja 42:1-4	Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan. Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen, Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan. Hij zal niet uitdoven, Hij zal niet geknakt worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben gevestigd. De kustlanden zullen uitzien naar Zijn onderricht.
Jesaja 49:1	Luister naar Mij, kustlanden, sla er acht op, volken van ver! De HEERE heeft Mij geroepen van de moederschoot af, van de baarmoeder af heeft Hij Mijn Naam genoemd.
Jesaja 49:12	Zie, sommigen zullen van ver komen: zie, anderen uit het noorden en uit het westen, en weer anderen uit het land Sinim.
Mattheüs 12:15-21	Maar Jezus wist dat en vertrok vandaar, en veel menigten volgden Hem en Hij genas hen allen. En Hij gebod hun streng dat zij niet bekend zouden maken Wie Hij was, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Jesaja toen hij zei: Zie, Mijn Knecht, Die Ik uitverkoren heb, Mijn Geliefde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik zal Mijn Geest op Hem leggen en Hij zal aan de heidenen het oordeel verkondigen. Hij zal niet twisten en niet roepen, en ook zal niemand Zijn stem op de straten horen. Het geknakte riet zal Hij niet breken en de walmende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het oordeel uitvoert tot overwinning. En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen.
Romeinen 9:30	Wat zullen wij dan zeggen? Dit: dat de heidenen, die geen gerechtigheid hebben nagejaagd, gerechtigheid verkregen hebben, gerechtigheid echter die uit het geloof is.
Romeinen 10:20	En Jesaja durft het aan te zeggen: Ik ben gevonden door hen die Mij niet zochten, Ik heb Mij geopenbaard aan hen die naar Mij niet vroegen.
Romeinen 11:11	Ik zeg dan: Zijn zij soms gestruikeld met de bedoeling dat zij vallen zouden? Volstrekt niet! Door hun val echter is de zaligheid tot de heidenen gekomen om hen tot jaloersheid te verwekken.
Romeinen 15:10	En verder zegt Hij: Wees vrolijk, heidenen, met Zijn volk!
Jezus Christus zou gezocht worden door de heidenen	
Jesaja 11:10	Want op die dag zal de Wortel van Isaï er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.

Jesaja 42:1	Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan.
Handelingen 10:45	En de gelovigen die van de besnijdenis waren, zovelen als er met Petrus waren meegekomen, waren buiten zichzelf dat de gave van de Heilige Geest ook op de heidenen uitgestort werd
Handelingen 13:46-48	Maar Paulus en Barnabas zeiden vrijmoedig: Het was nodig dat het Woord van God eerst tot u gesproken zou worden, maar aangezien u het verwerpt en uzelf het eeuwige leven niet waard oordeelt, zie, wij wenden ons tot de heidenen. Zo immers heeft de Heere ons geboden: Ik heb u tot een licht voor de heidenen gesteld, opdat u tot zaligheid zou zijn tot aan het uiterste van de aarde. Toen nu de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich en prezen het Woord van de Heere, en er geloofden er zovelen als er bestemd waren voor het eeuwige leven.
Jezus Christus realiseerde Zich dat Zijn arrestatie en kruisiging de vervulling van de profetie was	
Mattheüs 26:54-56	Hoe zouden anders de Schriften vervuld worden, die zeggen dat het zo geschieden moet? Op dat moment sprak Jezus tot de menigte: Bent u er met zwaarden en stokken opuit gegaan als tegen een misdadiger om Mij te vangen? Dagelijks zat Ik bij u in de tempel om onderwijs te geven en u hebt Mij niet gegrepen, maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten.
Jezus Christus Zijn dood is geprofeteerd	
Psalms 22:2	Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht?
Psalms 31:5	In Uw hand beveel ik mijn geest; U hebt mij verlost, HEERE, getrouwe God!
Mattheüs 27:46	Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?
Markus 15:34	En op het negende uur riep Jezus met luide stem: ELOÏ, ELOÏ, LAMA SABACHTANI, dat is vertaald: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?
Lukas 23:46	En Jezus riep met luide stem en zei: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest
Jezus Christus zou verlaten worden door Zijn kudde	
Zacharia 13:7	Zwaard, ontwaak tegen Mijn Herder en tegen de Man Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de legers. Sla die Herder en de schapen zullen overal verspreid worden. Maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.
Mattheüs 26:31	Toen zei Jezus tegen hen: U zult in deze nacht allen aanstoot aan Mij nemen, want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan en de schapen van de kudde zullen uiteengedreven worden
Mattheüs 26:56	maar dit alles is geschied, opdat de Schriften van de profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten
Jezus Christus zou de verwijten dragen die voor anderen bestemd waren	
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.

Psalm 69:9-10	Een vreemde ben ik geworden voor mijn broeders, een onbekende voor de kinderen van mijn moeder. Want de ijver voor Uw huis heeft mij verteerd; al de smaad van wie U smaden, is op mij gevallen.
Romeinen 15:3	Want ook Christus heeft niet Zichzelf behaagd, maar zoals geschreven staat: Al de smaad van hen die U smaden, is op Mij gevallen.
Jezus Christus zou zonder zonden of bedrog zijn	
Jesaja 53:9	Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.
I petrus 2:22	Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is;
Jezus Christus zou nederig zijn	
Jesaja 42:2	Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen, Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen
Mattheüs 12:19	Hij zal niet twisten en niet roepen, en ook zal niemand Zijn stem op de straten horen
Jezus Christus zou zachtmoedig en vol medelijden zijn	
Jesaja 40:11	Als een herder zal Hij Zijn kudde weiden: Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden
Jesaja 42:3	Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen; naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan.
Mattheüs 12:19	Het geknakte riet zal Hij niet breken en de walmende vlaspit zal Hij niet doven, totdat Hij het oordeel uitvoert tot overwinning.
Hebreeënen 4:15	Want wij hebben geen Hogepriester Die geen medelijden kan hebben met onze zwakheden, maar Een Die in alles op dezelfde wijze als wij is verzocht, maar zonder zonde
Stierf een vernederende dood	
Psalm 22 1-19	Een psalm van David, voor de koorleider, op 'De hinde van de dageraad'. Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht? Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte. Maar U bent heilig, U troont op de lofzangen van Israël. Op U hebben onze vaders vertrouwd, zij hebben vertrouwd en U hebt hen bevrijd. Tot U hebben zij geroepen en zij zijn gered, op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet beschaamd. Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien, bespotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen: Hij heeft zijn zaak aan de HEERE toevertrouwd – laat Die hem bevrijden! Laat Die hem redden, als Hij hem genegen is. U bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken, Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag. Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af, vanaf de moederschoot bent U mijn God. Blijf dan niet ver van mij, want de nood is nabij; er is immers geen helper. Vele stieren hebben mij omringd, sterke stieren van Basan hebben mij omsingeld. Zij hebben hun muil tegen mij opengesperd als een verscheurende en brullende leeuw.

	Als water ben ik uitgestort, ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was, het is gesmolten diep in mijn binnenste. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood. Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij. Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.
Jesaja 53:1-9	Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wie is de arm van de HEERE geopenbaard? Want Hij is als een loot opgeschoten voor Zijn aangezicht, als een wortel uit dorre aarde. Gestalte of glorie had Hij niet; als wij Hem aanzagen, was er geen gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben. Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht. Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open. Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen, en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden. Om de overtreding van mijn volk is de plaag op Hem geweest. Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.
De Joden zweerden samen met de heidenen tegen Jezus Christus	
Psalm 2:1-2	Waarom woeden de heidenvolken en bedenken de volken wat zonder inhoud is? De koningen van de aarde stellen zich op en de vorsten spannen samen tegen de HEERE en tegen Zijn Gezalfde:
Handelingen 4:27	Want, in waarheid, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen
Jezus Christus werd afgewezen	
Jesaja 53:3	Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, bekend met ziekte, en als iemand voor wie men het gezicht verbergt; Hij was veracht en wij hebben Hem niet geacht
Johannes 1:10-11	Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.
Johannes 7:5	Want ook Zijn broers geloofden niet in Hem
Johannes 7:48	Heeft iemand van onze leiders soms in Hem geloofd, of van de Farizeeën?
Jezus Christus werd verraden door een vriend	
Psalm 41:10	Zelfs de man met wie ik in vrede leefde, op wie ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft mij hard nagept.

Psalm 55:12-24	Enkel verderf is binnen in haar; list en bedrog wijken niet van haar plein. Immers, het is geen vijand die mij hoont, anders zou ik het verdragen hebben; het is niet mijn hater die zich tegen mij verheft, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben. Maar u bent het, o sterveling, als mijn gelijke, mijn leidsman en mijn bekende. Wij die zeer aangenaam en vertrouwelijk met elkaar omgingen, wij wandelden in gezelschap van velen naar Gods huis! Laat de dood hen als een schuldeiser overvallen, laat hen levend in het graf neerdalen; want kwaad heerst in hun woning, in hun binnenste. Ik echter, ik zal tot God roepen en de HEERE zal mij verlossen. 's Avonds, en 's morgens, en 's middags zal ik klagen en kermen, en Hij zal mijn stem horen. Hij heeft mijn ziel in vrede verlost van de strijd tegen mij, want met velen waren zij tegen mij. God zal horen en hen vernederen – Hij, Die van oudsher troont – Sela omdat bij hen geen enkele verandering is en zij God niet vrezen. Hij slaat zijn handen aan wie vrede met hem had, hij ontheiligt zijn verbond. Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart wil strijd; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar het zijn getrokken waarden. Werp uw zorg op de HEERE, en Hij zal u onderhouden; Hij zal voor eeuwig niet toelaten dat de rechtvaardige wankelt. Maar U, o God, U zult de mannen van bloed en bedrog doen neerdalen in de put van het verderf; zij zullen nog niet de helft van hun dagen bereiken. Ik echter vertrouw op U.
Mattheüs 26:21-25	En toen zij aten, zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden. En zij werden zeer bedroefd en ieder van hen begon tegen Hem te zeggen: Ik ben het toch niet, Heere? Hij antwoordde en zei: Wie de hand met Mij in de schotel indoopt, die zal Mij verraden. De Zoon des mensen gaat wel heen zoals over Hem geschreven is, maar wee die mens door wie de Zoon des mensen verraden wordt! Het zou goed voor die mens zijn als hij niet geboren was. Judas, die Hem verraadde, antwoordde en zei: Ik ben het toch niet, Rabbi? Hij zei tegen hem: U hebt het gezegd.
Mattheüs 26:47-50	En terwijl Hij nog sprak, zie, Judas, een van de twaalf, kwam er aan en met hem een grote menigte, met zwaarden en stokken, gestuurd door de overpriesters en oudsten van het volk. Hij die Hem verraadde, had met hen een teken afgesproken en gezegd: Degene Die ik kussen zal, Die is het; grijp Hem. En hij ging meteen naar Jezus toe en zei: Gegroet, Rabbi! En hij kuste Hem. Maar Jezus zei tegen hem: Vriend, waarvoor bent u hier? Toen kwamen zij dichterbij, sloegen de handen aan Jezus en grepen Hem.
Lukas 22:3-4	Toen voer de satan in Judas, die de bijnaam Iskariot had, die bij het getal van de twaalf behoorde. En hij ging weg en sprak met de overpriesters en bevelhebbers van de tempelwacht hoe hij Hem aan hen zou overleveren.
Johannes 13:18	Ik zeg dit niet van u allen; Ik weet wie Ik uitverkoren heb. Maar de Schrift moet vervuld worden: Wie Mijn brood eet, heeft zijn hiel tegen Mij opgeheven
Handelingen 1:16-18	Mannenbroeders, dit Schriftwoord moest vervuld worden dat de Heilige Geest bij monde van David van tevoren gesproken heeft over Judas, die gids geweest is voor hen die Jezus gevangennamen; want hij werd bij ons gerekend en had aan deze bediening deel gekregen. Deze nu heeft met het loon van de ongerechtigheid een stuk grond verkregen, en nadat hij voorovergevallen was, barstte hij in het midden open en kwamen al zijn ingewanden naar buiten
Jezus Christus werd verkocht door 30 zilverstukken	
Zacharia 11:12	Want Ik had tegen hen gezegd: Als het goed is in uw ogen, geef Mij Mijn loon; zo niet, laat het na. Toen hebben zij Mijn loon afgewogen: dertig zilverstukken
Mattheüs 26:14-15	Toen ging een van de twaalf, die Judas Iskariot heette, naar de overpriesters en zei: Wat wilt u mij geven, als ik Hem aan u overlever? En zij kenden hem dertig zilveren penningen toe.

Mattheüs 27:3-10	Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilveren penningen bij de overpriesters en de oudsten terug en zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien. En nadat hij de zilveren penningen de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op. De overpriesters pakten de zilveren penningen en zeiden: Het is niet geoorloofd die in de offerkist te leggen, omdat het bloedgeld is. En nadat zij beraadslaagd hadden, kochten zij daarvan de akker van de pottenbakker als begraafplaats voor de vreemdelingen. Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag bloedakker genoemd. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: En zij hebben de dertig zilveren penningen genomen, de waarde van de Geschatte, Die zij geschat hadden uit de Israëlieten,
De prijs voor het leven van Jezus Christus was dezelfde om het land van de pottenbakker te kunnen kopen.	
Zacharia 11:13	Maar de HEERE zei tegen Mij: Werp dat de pottenbakker toe – een mooie prijs waarop Ik door hen geschat ben! Daarop nam Ik de dertig zilvestukken en wierp ze in het huis van de HEERE de pottenbakker toe.
Mattheüs 27:7-10	De overpriesters pakten de zilveren penningen en zeiden: Het is niet geoorloofd die in de offerkist te leggen, omdat het bloedgeld is. En nadat zij beraadslaagd hadden, kochten zij daarvan de akker van de pottenbakker als begraafplaats voor de vreemdelingen. Daarom wordt die akker tot op de dag van vandaag bloedakker genoemd. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: En zij hebben de dertig zilveren penningen genomen, de waarde van de Geschatte, Die zij geschat hadden uit de Israëlieten, en zij hebben die gegeven voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heere mij bevolen heeft.
Jezus Christus zweeg tegen Zijn aanklagers	
Jesaja 53:7	Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.
Mattheüs 27:12-14	En toen Hij door de overpriesters en de oudsten beschuldigd werd, antwoordde Hij niets. Toen zei Pilatus tegen Hem: Hoort U niet hoeveel zij tegen U getuigen? Maar Hij antwoordde hem op geen enkel woord, zodat de stadhouder zich zeer verwonderde.
Jezus Christus werd bespot	
Psalm 22:7-9	Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien, bespotten mij; zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen:
Mattheüs 26:67-68	Toen spuwden zij in Zijn gezicht en sloegen Hem met vuisten. En anderen sloegen Hem in het gezicht en zeiden: Profeteer ons, Christus: wie is het die U geslagen heeft?
Mattheüs 27:31	En toen zij Hem bespot hadden, trokken zij Hem de mantel uit, trokken Hem Zijn kleren aan en leidden Hem weg om Hem te kruisigen.

Jezus Christus werd geslagen	
Jesaja 52:14	Zoals velen zich over U ontzet hebben- zo geschonden was Zijn gezicht, meer dan van iemand anders, en Zijn gestalte, meer dan van andere mensenkinderen
Mattheüs 27:26	Toen liet hij Barabbas voor hen los, maar nadat hij Jezus gegeseld had, gaf hij Hem over om gekruisigd te worden.
Jesaja 50:6	Ik geef Mijn rug aan hen die Mij slaan, Mijn wangen aan hen die Mij de baard uitplukken. Mijn gezicht verberg Ik niet voor smaad en speeksel.
Jezus Christus werd bespuugd	
Jesaja 50:6	Ik geef Mijn rug aan hen die Mij slaan, Mijn wangen aan hen die Mij de baard uitplukken. Mijn gezicht verberg Ik niet voor smaad en speeksel.
Mattheüs 27:30	Ook bespuwden zij Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op Zijn hoofd.
Jezus Christus Zijn handen en voeten werden doorboord	
Zacharia 12:10	Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.
Psalm 22:17	Want honden hebben mij omsingeld, een horde kwaaddoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord.
Lukas 24:39	Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.
Johannes 20:24-28	En Thomas, een van de twaalf, Didymus genoemd, was niet bij hen toen Jezus daar kwam. De andere discipelen dan zeiden tegen hem: Wij hebben de Heere gezien. Maar hij zei tegen hen: Als ik in Zijn handen niet het litteken van de spijkers zie, en mijn vinger niet steek in het litteken van de spijkers, en mijn hand niet steek in Zijn zij, zal ik beslist niet geloven. En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen en Thomas was bij hen. Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zei: Vrede zij u. Daarna zei Hij tegen Thomas: Kom hier met uw vinger en bekijk Mijn handen, en kom hier met uw hand en steek die in Mijn zij; en wees niet ongelovig, maar gelovig. En Thomas antwoordde en zei tegen Hem: Mijn Heere en mijn God!
Jezus Christus werd met dieven gekruisigd	
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.
Mattheüs 27:38	Toen werden met Hem twee misdadigers gekruisigd, een aan Zijn rechter-, en een aan Zijn linkerzijde.

Jezus Christus bad voor Zijn vervolgers	
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtredders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtredders gebeden heeft.
Lukas 23:34	En Jezus zei: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En ze verdeelden Zijn kleren en wierpen het lot.
Jezus Christus Zijn zij werd doorboord	
Zacharia 12:10	Maar over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik de Geest van de genade en van de gebeden uitstorten. Zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben. Zij zullen over Hem rouw bedrijven, als met de rouwklacht over een enig kind; en zij zullen over Hem bitter klagen, zoals men bitter klaagt over een eerstgeborene.
Johannes 19:34	Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit.
Jezus Christus zou dorstig zijn tijdens Zijn kruisiging	
Psalm 22:16	Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; U legt mij in het stof van de dood.
Johannes 19:28	Hierna zei Jezus, omdat Hij wist dat nu alles volbracht was, opdat het Schriftwoord vervuld zou worden: Ik heb dorst!
Jezus Christus kreeg gal en azijn te drinken	
Psalm 69:22	Ja, zij hebben mij gal als mijn voedsel gegeven, in mijn dorst hebben zij mij zure wijn laten drinken.
Mattheüs 27:34	gaven zij Hem wijn vermengd met gal te drinken; maar toen Hij die geproefd had, wilde Hij die niet drinken.
Lukas 23:36	En ook de soldaten kwamen Hem bespotten en brachten Hem zure wijn.
Jezus Christus werden geen botten gebroken	
Exodus 12:46	In één huis moet het gegeten worden. U mag van het vlees niets uit het huis naar buiten brengen, en u mag er geen been van breken.
Numeri 9:12	Zij mogen er niets van over laten blijven tot de volgende morgen en mogen er geen been van breken; volgens alle verordeningen voor het Pascha moeten zij het houden.
Psalm 34:21	Hij bewaart al zijn beenderen, sijn niet één daarvan wordt gebroken.
Johannes 19:32-36	De soldaten dan kwamen en braken wel de benen van de eerste en van de ander die met Hem gekruisigd was, maar toen zij bij Jezus kwamen en zagen dat Hij al gestorven was, braken zij Zijn benen niet. Maar een van de soldaten stak met een speer in Zijn zij en meteen kwam er bloed en water uit. En die het gezien heeft, die getuigt ervan, en zijn getuigenis is waar, en hij weet dat hij de waarheid spreekt, opdat ook u gelooft. Want deze dingen zijn geschied, opdat het Schriftwoord vervuld wordt: Geen been van Hem zal gebroken worden.

Jezus Christus werd begraven in een graftombe van een rijk man	
Jesaja 53:9	Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is.
Mattheüs 27:57-60	Toen het avond geworden was, kwam er een rijke man van Arimathea, van wie de naam Jozef was en die ook zelf een discipel van Jezus was. Die ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Toen gaf Pilatus bevel dat het lichaam aan hem gegeven zou worden. En Jozef nam het lichaam in ontvangst, wikkelde het in zuiver fijn linnen, en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots uitgehakt had; en nadat hij een grote steen voor de ingang van het graf gewenteld had, ging hij weg. En daar waren Maria Magdalena en de andere Maria, die tegenover het graf zaten.
Er werd om de kleren van Jezus Christus geloot	
Psalm 22:18-19	Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij. Zij verdelen mijn kleding onder elkaar en werpen het lot om mijn gewaad.
Johannes 19:23-24	Nadat de soldaten dan Jezus gekruisigd hadden, namen zij Zijn kleren en maakten vier delen, voor elke soldaat een deel, en zij namen ook het onderkleed. Het onderkleed nu was zonder naad, van bovenaf als één geheel geweven. Zij dan zeiden tegen elkaar: Laten wij dat niet scheuren, maar laten wij erom loten voor wie het zal zijn. Opdat het Schriftwoord vervuld zou worden dat zegt: Zij hebben Mijn kleren onder elkaar verdeeld en over Mijn kleed hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de soldaten gedaan.
Jezus Christus zou op de derde dag weer opstaan	
Genesis 22:4	Op de derde dag sloeg Abraham zijn ogen op, en hij zag die plaats in de verte.
Psalm 16:10	Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet.
Psalm 2:7	Ik zal het besluit bekendmaken: De HEERE heeft tegen Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt.
Psalm 16:8-11	Ik stel mij de HEERE voortdurend voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand is, wankel ik niet. Daarom is mijn hart verblijd en mijn eer verheugt zich, ook zal mijn lichaam veilig wonen. Want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten, U laat niet toe dat Uw Heilige ontbinding ziet. U maakt mij het pad ten leven bekend; overvloed van blijdschap is bij Uw aangezicht, lieflijkheden zijn in Uw rechterhand, voor altijd.
Jesaja 53:9-10	Men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft en geen bedrog in Zijn mond geweest is. Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn.
Hosea 6:2	Na twee dagen zal Hij ons levend maken, op de derde dag zal Hij ons doen opstaan. Dan zullen wij voor Zijn aangezicht leven.
Mattheüs 12:40	Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote vis was, zo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.

Mattheüs 28:1-20	Laat na de sabbat, toen het licht begon te worden op de eerste dag van de week, kwamen Maria Magdalena en de andere Maria om naar het graf te kijken. En zie, er vond een grote aardbeving plaats, want een engel van de Heere, die uit de hemel neerdaalde, ging erheen, rolde de steen van de opening weg en ging erop zitten. Zijn gedaante was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst voor hem en werden als doden. Maar de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: U hoeft niet bevreesd te zijn, want ik weet dat u Jezus zoekt, Die gekruisigd was. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft. Kom, zie de plaats waar de Heere gelegen heeft. En ga haastig heen en zeg tegen Zijn discipelen dat Hij opgewekt is uit de doden; en zie, Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult u Hem zien. Zie, ik heb het u gezegd. En zij gingen haastig van het graf weg, met vrees en grote blijdschap, en zij snelden weg om het Zijn discipelen te berichten. Toen zij weggingen om het aan Zijn discipelen bekend te maken, zie, Jezus kwam hun tegemoet en zei: Wees gegroet! Zij gingen naar Hem toe, grepen Zijn voeten en aanbaden Hem. Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bevreesd; ga heen, bericht Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien. Terwijl zij onderweg waren, zie, enigen van de wacht kwamen in de stad en berichtten de overpriesters alles wat er gebeurd was. En zij kwamen bijeen met de oudsten, en zij kwamen gezamenlijk tot het besluit om de soldaten veel geld te geven, en zij zeiden: Zeg: Zijn discipelen zijn 's nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. En als de stadhouder hiervan hoort, zullen wij hem overtuigen en maken dat u zonder zorgen bent. Toen zij het geld in ontvangst genomen hadden, deden zij zoals hun was voorgehouden. En dit woord is verbreid onder de Joden tot op de huidige dag. De opdracht aan de discipelen. En de elf discipelen zijn naar Galilea gegaan, naar de berg waar Jezus hen ontboden had. En toen zij Hem zagen, aanbaden zij Hem, maar sommigen twijfelden. En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.
Markus 16:6	Maar hij zei tegen hen: Wees niet ontgaan. U zoekt Jezus de Nazarener, de Gekruisigde. Hij is opgewekt! Hij is hier niet; zie de plaats waar ze Hem gelegd hadden.
Lukas 24:46	En Hij zei tegen hen: Zo staat er geschreven en zo moest de Christus lijden en uit de doden opstaan op de derde dag.
Handelingen 2:25-32	Want David zegt over Hem: Ik zag de Heere altijd voor mij, want Hij is aan mijn rechterhand, opdat ik niet zou wankelen. Daarom is mijn hart verblijd en mijn tong verheugt zich; ja, ook zal mijn vlees rusten in hoop, want U zult mijn ziel in het graf niet verlaten en Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien. U hebt mij de wegen ten leven bekendgemaakt. U zult mij vervullen met vreugde door Uw aangezicht. Mannenbroeders, het is mij toegestaan over de aartsvader David vrijuit tegen u te zeggen dat hij én gestorven én begraven is, en dat zijn graf tot op deze dag bij ons is. Aangezien hij een profeet was en wist dat God hem met een eed gezworen had dat Hij uit de vrucht van zijn lichaam, voor zover het zijn vlees betrof, de Christus zou doen opstaan om Hem op zijn troon te zetten, daarom voorzag hij dit en zei hij over de opstanding van Christus dat Zijn ziel niet is verlaten in het graf en dat Zijn vlees geen ontbinding heeft gezien. Deze Jezus heeft God doen opstaan, waarvan wij allen getuigen zijn.
Handelingen 13:33-35	zoals ook in de tweede psalm geschreven staat: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U verwekt. En dat Hij Hem uit de doden heeft doen opstaan om niet meer tot ontbinding terug te keren, heeft Hij zó gezegd: Ik zal u de weldaden van David geven, die betrouwbaar zijn; daarom zegt hij ook in een andere psalm: U zult Uw Heilige niet overgeven om ontbinding te zien

Jezus Christus zou de zonden van de mensen wegdoen	
Jesaja 53:5-7	Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. Toen betaling geëist werd, werd Hĳ verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; Is een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.
Jesaja 53:12	Daarom zal Ik Hem veel toedelen, en machtigen zal Hij verdelen als buit, omdat Hij Zijn ziel heeft uitgestort in de dood, onder de overtreders is geteld, omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft.
Markus 10:45	Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven als losprijs voor velen.
Johannes 1:29	De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!
Johannes 3:16	Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.
Handelingen 8:30-35	En Filippus snelde ernaartoe, hoorde hem de profeet Jesaja lezen en zei: Begrijpt u ook wat u leest? Maar hij zei: Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij de weg wijst? En hij verzocht Filippus op de wagen te klimmen en bij hem te komen zitten. En het schriftgedeelte dat hij las, was dit: Hij is als een schaap naar de slachting geleid en zoals een lam stemmeloos is bij de scheerder, zo doet Hij Zijn mond niet open. In Zijn vernedering is Zijn oordeel weggenomen en wie zal Zijn afkomst vertellen? Want Zijn leven wordt van de aarde weggenomen. En de kamerheer antwoordde Filippus en zei: Ik vraag u, over wie zegt de profeet dit? Over zichzelf of over iemand anders? En Filippus deed zijn mond open en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus.
Jezus Christus steeg op naar de hemel	
Psalm 68:19	U bent opgevaren naar omhoog, U hebt gevangenen weggevoerd, U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen, ja, ook aan opstandigen: om bij U te wonen, HEERE God!
Handelingen 1:9	En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.
Jezus Christus zou aan de rechterhand van God zitten	
Psalm 110:1	Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gemaakt zal hebben tot een voetbank voor Uw voeten.
Hebreeën 1:3	Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen.

Jezus Christus heeft Zijn priesterlijk kantoor in de hemel	
Zacharia 6:13	Ja, Hij zal de tempel van de HEERE bouwen, Hij zal met majesteit bekleed zijn, Hij zal zitten en heersen op Zijn troon. Hij zal Priester zijn op Zijn troon; tussen die Beiden zal vredesberaad plaatsvinden.
Romeinen 8:34	Wie is het die veroordeelt? Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit.
Hebreeën 7:25-8:2	Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten. Want zo'n Hogepriester hadden wij nodig: heilig, onschuldig, onbesmet, afgescheiden van de zondaars en boven de hemelen verheven. Hij heeft het niet nodig, zoals de hogepriesters, elke dag eerst voor zijn eigen zonden slachtoffers te brengen en pas daarna voor die van het volk. Want dat heeft Hij voor eens en altijd gedaan, toen Hij Zichzelf offerde. Want de wet stelt mensen, die met zwakheid behept zijn, aan als hogepriester. Maar het woord van de eed die na de wet gezworen is, stelt de Zoon aan, Die tot in eeuwigheid volmaakt is. De hoofdzaak nu van de dingen waarover wij spreken, is dit: Zo'n Hogepriester hebben wij, Eén Die Zich heeft gezet aan de rechterhand van de troon van de Majesteit in de hemelen. Hij is een Dienaar in het heiligdom en in de ware tabernakel, die de Heere heeft opgericht en niet een mens.

Conclusie: Bovenstaande tekstverwijzingen heb ik niet opgeschreven om te bewijzen dat Jezus Christus dé aangekondigde Messias is uit het O.T.

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en oordeel

Ik ben ervan overtuigd dat Jezus Christus Zelf iemand zal overtuigen als dat nodig moet zijn, door Zijn Geest (Joh. 16:8).

Bovenstaande opsomming van teksten uit het O.T. is voor mij een heerlijk getuigenis hoe God Almachtig **in** de Persoon Jezus Christus, naar deze wereld is gekomen, om mijn zonden te vergeven. En dat Hij dit zoveel duizend jaar geleden al op zoveel plaatsen aangekondigd heeft.

Wat dat betreft is het verschil tussen het O.T. en het N.T. enerzijds, en de tijd van nu anderzijds, niet zo groot.

De mensen in het O.T. moesten het doen met wat God Almachtig tot Mozes en de Profeten had gezegd.

De mensen nu moeten het doen met wat in de Bijbel geschreven staat.

Zowel de mensen die vóór Jezus Christus hier op aarde leefden, als de mensen die ná Zijn dood hier op aarde leefden, hebben Hem niet met eigen ogen kunnen zien, of met eigen oren kunnen horen.

Wat waren de tijdgenoten van Jezus Christus in Israël dan gezegend dat zij Hem werkelijk konden zien, aanraken, horen.

Maar toch; ook al zagen veel mensen (religieuze leiders) de werken die Hij deed, toch wilden zij Hem niet aannemen als Zoon van God Almachtig, als aangekondigde Messias uit het O.T.

Maar toch; ook al zijn er zoveel bewijzen dat de Bijbel wáár is door veel getuigenissen en ooggetuigenverslagen, en dat wat in de Bijbel is opgeschreven vanuit het verleden aangekondigd is en vanuit het heden bewezen kan worden, schijnt dit voor veel mensen nog niet voldoende te zijn om Hem aan te nemen.

Een mens wil best veranderen; het mag alleen niets kosten. (citaat van iemand anders!). En het Evangelie kost je iets, het aannemen van Jezus Christus als Heer en Heiland, als Verlosser en Redder kost je alles.

Het aannemen van Jezus Christus als Heiland en Verlosser is letterlijk *levensgevaarlijk*, want het leven dat je tot nu toe leidde zul je opgeven.

Niet omdat het moet, maar uit liefde voor God de Vader. Omdat Hij dit reddingsplan uitbedacht en uitgevoerd heeft en nog steeds in veel mensenlevens uitvoert.

Hoofdstuk 1.3

Aankondiging van de geboorte van Johannes de Doper

(Lukas 1:5-24)

Daar waar het Bijbelboek Mattheüs niets schrijft over de aankondiging en de geboorte van Johannes de Doper, wordt dit wel in de andere drie Evangelien beschreven.

Markus begint zijn verhaal met een profetie uit het O.T. (Mal. 3:1, Jes. 40:3). Deze profetieën laten zien dat Johannes de Doper niet zo maar een toevallige persoon is geweest. God Almachtig heeft Johannes de Doper aangesteld om Jezus Christus, de Zoon van God aan te kondigen ná alle aankondigingen die de profeten al hadden gedaan. (Joh. 1:6).

Maleachi is de laatste profeet (en ook het laatste Bijbelboek) van het O.T.

Volgens het boek '*Chronologie van de Bijbelse Geschiedenis*' heeft Maleachi ruim vierhonderd jaar vóór de komst van Jezus Christus geleefd. Dat betekent dus dat er ruim vierhonderd jaar geen boodschappen van God Almachtig tot het volk Israël zijn gekomen, tenminste geen boodschappen die zijn beschreven in de Bijbel. Ik noem dat met recht een '*droge*' periode.

Dat er vierhonderd jaar tussen de laatste profeet uit het O.T. en de geboorte van Jezus Christus heeft gezeten, doet mij veel denken aan de vierhonderd jaar dat het volk Israël in Egypte is geweest, waarvan in ieder geval de laatste (tientallen) jaren sprake was van onderdrukking en slavernij. (Gen. 15:13 en Ex. 12:41).

Ook uit die tijd in Egypte is het vierhonderd jaar een '*droge*' periode geweest, waarover niets geschreven staat en er dus ook schijnbaar geen woorden van God Almachtig tot de mensen kwamen. Tenminste niet waar in de Bijbel over wordt geschreven wordt.

Er zijn meer overeenkomsten. God Almachtig riep Zijn dienstknecht Mozes om het volk Israël te verlossen uit de Egyptische slavernij (Zie Bijbelboek Exodus). En God komt nu Zelf in Jezus Christus om Zijn volk te verlossen uit de slavernij van satan.

Mal. 3:1 Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt, zie, Hij komt, zegt de Heere der legermachten.

Jes. 40:3 Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de Heere, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God.

Joh. 1:6 Er was een mens, door God gezonden; zijn naam was Johannes

Gen. 15:13 Toen zei God tegen Abram: Weet wel dat uw nakomelingen vreemdelingen zullen zijn in een land dat niet van hen is; zij zullen hen dienen en men zal hen vierhonderd jaar onderdrukken.

Ex. 12:41 En het gebeurde na verloop van 430 jaar, op dezelfde dag gebeurde het: alle legers van de Heere zijn uit het land Egypte vertrokken.

De verlossing uit Egypte door Mozes kun je ook wel een fysieke - lichamelijke - verlossing noemen, terwijl de verlossing door Jezus Christus een geestelijke verlossing was.

----- ... -----

Johannes de Doper was dus al aangekondigd, en in Luk. 1 lees ik wáár Johannes de Doper vandaan kwam. Dat hij een zoon was van Zacharias en Elizabet in de tijd dat Herodes (de Grote) koning was van Judea.

De mensen die destijds in Israël woonden waren hoofdzakelijk nakomelingen van het zogenaamde twee-stammenrijk Juda en Benjamin. (Het woord Jood stamt af van Juda).

De overige tien stammen (destijds Israël genaamd) waren na hun verbanning in ±722 voor Christus nooit teruggekomen (Diaspora genoemd). Dit rijk heeft zich vermengd met de wereldbevolking (later veel meer hierover).

Zacharias, de vader van Johannes, was een priester uit de familieafdeling Abia, terwijl zijn moeder Elizabet uit het nageslacht van Aäron was. Beiden kwamen dus uit het geslacht van Levi.

Ik lees dat de ouders van Johannes de Doper rechtvaardig waren voor God Almachtig en onberispelijk wandelden in de geboden en inzettingen van God.

Zacharias en Elizabet konden geen kinderen krijgen omdat Elizabet onvruchtbaar was. Dit was een voldongen feit omdat zij al op hoge leeftijd waren gekomen.

Doet mij denken aan Abraham en Sara (Gen. 17:17) die ook geen kinderen konden krijgen, maar toch op zeer hoge leeftijd nog een zoon kregen, Izaäk.

----- ... -----

Lukas schrijft dat het de beurt was van Zacharias om de priesterdienst te vervullen en dat hij daarom de tempel mocht binnengaan om het reukoffer te brengen.

Het offeren van het reukwerk op het reukofferaltaar in de voorhof van de tempel werd beschouwd als een groot voorrecht. En volgens de traditie mocht deze eer maar één keer in het leven van een priester plaatsvinden.

Omdat Zacharias al zo oud was, was dit dus een unieke gelegenheid voor hem toen hij door het lot werd aangewezen.

Gen. 17:17 Toen wierp Abraham zich met zijn gezicht ter aarde en lachte. Hij zei in zijn hart: zal bij een honderdjarige een kind geboren worden en zal Sara, niet negentig jaar is, baren?

Terwijl Zacharias het reukoffer in de tempel brengt stond het volk buiten en was aan het bidden.

Maar als Zacharias het reukofferaltaar nadert ziet hij tot zijn grote schrik iemand staan die later een engel van God Almachtig blijkt te zijn.

Zacharias raakte in verwarring en hij werd bang. Misschien was zijn eerste gedachte wel heel menselijk, zo in de trant van: *'het is een mens helemaal niet toegestaan om voorbij het brandofferaltaar in de voorhof van de tempel te komen. Wie staat daar?'*.

Als hij al wist dat het een engel was maakte dit de spanning alleen nog maar groter. Wie zou niet in verwarring zijn?

Ik heb zelf nog nooit een engel gezien en ik ben best benieuwd hoe Zacharias wist dat dit een engel was. Schitterde die engel, had hij ook een gezicht stralend als de zon? Het staat niet beschreven, maar voor mij is de reactie van Zacharias heel menselijk.

Zoals ik hiervoor al schreef: Het was meer dan vierhonderd jaar geleden dat God Almachtig rechtstreeks tot de mensen gesproken had; hetzij Zelf, hetzij door engelen te sturen. Ik kan de verwarring en de vrees van Zacharias goed begrijpen.

De engel van de Heer begrijpt dit ook en spreekt eerst geruststellende woorden tot Zacharias: *'wees niet bevreesd'*. En dan komt hij met zijn boodschap.

De engel van de Heere is gekomen om aan Zacharias te vertellen dat hij en zijn vrouw Elizabet een zoon zullen krijgen. En dat hij als vader van de baby hem de naam **Johannes** moet geven.

Deze engel van de Heere vertelt Zacharias ook al wie Johannes zal wezen als hij opgegroeid is en wat hij zal gaan doen. Hij zal veel vreugde brengen. Niet alleen aan zijn ouders maar hij zal groot zijn voor de Heere. Hij zal geen wijn en sterke drank drinken en als klap op de vuurpijl: hij zal vanaf zijn geboorte vervuld zijn met de Heilige Geest en daardoor zal hij veel van de Israëlieten tot bekering brengen in de geest van Elia, de profeet.

De engel van de Heere brengt niet alleen een goede en blijde boodschap voor Zacharias en Elizabet, maar ook voor het volk Israël. Het volk dat tijdens de regering van koning Rechabeam in ±936 voor Christus gesplitst was in een twee-stammenrijk en een tien-stammenrijk, ook wel het noordelijke rijk en het zuidelijke rijk genoemd.

Beide koninkrijken keerden zich destijds af van God Almachtig. Het twee-stammenrijk overtrad consequent Gods geboden als het gaat over de sabbat en de sabbatsrust. Het tien-stammenrijk aanbad vreemde goden (afgoden). Beide rijken werden verbannen door God naar het Assyrische dan wel het Babylonische rijk.

Het twee-stammenrijk mocht van God Almachtig echter na zeventig jaar terugkeren naar het beloofde land en mocht de tempel weer opbouwen, en mocht ook de muren van de stad Jeruzalem weer herstellen.

Het tien-stammenrijk is echter nooit teruggekeerd uit de ballingschap en is over heel de wereld verstrooid. Tot op de dag van vandaag weet men niet waar dit tien-stammenrijk is gebleven. Sterker nog: de nazaten van dit tien-stammenrijk weten zelf ook niet eens meer dat zij nakomelingen zijn van het Israëlische volk.

Dus als ik over Israël spreek in de tijd van Johannes de Doper, dan spreek ik dus over het twee-stammenrijk.

Het volk Israël had dus al meer dan vierhonderd jaar niets meer van God Almachtig rechtstreeks gehoord. Zij moesten het doen met wat geschreven was in de Schriften en de Profeten en wat uit de overlevering tot hen kwam, oftewel wat de religieuze leiders hen leerde.

Lijkt dat niet veel op de huidige tijd? Want na de hemelvaart van Jezus Christus, en nadat de discipelen (de ooggetuigen van Hem) overleden waren, is er ook niet meer een direct woord van God Almachtig tot de mensen gekomen, tenminste niet door een engel of door Hem Zelf. Ook wij moeten het doen met de geschriften (de Bijbel). En dit al meer dan tweeduizend jaar.

Toch is er een groot verschil met de tijd van Johannes de Doper.

Ik begon *mijn mijmeringen* over de vier Evangeliën met het citeren van Joh.1:1 waar staat dat de Bijbel Jezus Christus Zelf is. **Hij is het geschreven Woord**. En dat is toch wel wat anders dan de Israëlieten hadden in die tijd. Zij hadden de wet en de profeten.

Ik kan in de Bijbel lezen dat God Almachtig een God van relaties is, een sprekend God met gevoelens en emoties.

De Bijbel leert mij niet alleen dat God een (streng) Rechter is (O.T.), want het N.T. beschrijft God juist als een liefhebbende Vader.

Ik kan met Hem spreken en Hij antwoord terug. Soms door Zijn Woord, soms door een droom of een visioen, maar soms ook rechtstreeks door een hoorbare stem. (Jes. 30:21).

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

 Jes. 30:21 Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: Dit is de weg, bewandel die. Dit voor het geval u naar rechts of naar links zou gaan

Maar daarvoor moet ik wel de Bijbel willen openslaan. Als ik echter al de instelling heb dat God Almachtig toch niets hoort of zegt, dan gebeurt er ook niets. Dan hoor ik Zijn Stem ook niet, dan geloof ik ook niet dat God mij hoort als ik tot Hem spreek.

Mijn mijmeringen zijn ook daarom geschreven, dat ik mensen wil uitdagen om God Almachtig te gaan zoeken. Dat de mensen zullen ontdekken dat God wel degelijk een God van relaties is. En dat Hij juist elk mens op het oog heeft.

Jezus Christus zegt in Luk. 11:9 dat wanneer ik Hem zoek, ik Hem ook zal vinden. (Bijv. in Luk. 11:9) honderd procent garantie; het is een kwestie van doen!

 Luk. 11:9 En Ik zeg u: Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden

----- ... -----

Zacharias is ook maar een gewoon mens en dat blijkt wel uit het feit dat hij de engel van de Heer niet gelooft.

Als dan die engel zich nader bekend maakt en zegt dat hij Gabriël is, die voor God Almachtig staat (dus een hoge functie) en dat hij speciaal door God gezonden is om deze boodschap tot Zacharias te brengen, zal hij het wel moeten geloven.

Het ongeloof van Zacharias komt hem wel duur te staan want hij kan ineens niet meer spreken.

Wat een paniek zal dat geweest zijn in Zacharias. Hij staat hier in de voorhof om het reukoffer te brengen. Een eenmalige gelegenheid en daarna moet hij het volk dat buiten staat te wachten toespreken. Maar hij kan helemaal niet spreken. En hoelang zal dit duren?

Wij weten uit de Bijbel dat Zacharias zijn spraakvermogen terugkreeg toen hij na de geboorte van zijn zoon Johannes bevestigde dat zijn naam Johannes zou wezen. Maar dat wist Zacharias op dat moment niet!

Het enige dat Zacharias nog kon was wenken, maar spreken kon hij niet. En zo ging hij de voorhof uit en verscheen voor het volk. Het volk begreep echter wel dat er iets heel bijzonders gebeurd was daar in de tempel.

Als Zacharias zijn priesterdienst vervuld heeft, gaat hij naar huis.

Wij lezen dit misschien maar al te gemakkelijk, maar stel je dat tafereel eens voor: Zacharias komt na een week thuis; zijn vrouw Elizabet is blij om hem te zien, maar hij kan niets zeggen. Wat is er gebeurd?

Zacharias moet dan met gebarentaal en schrijvend vertellen dat hij een engel van de Heer heeft ontmoet die hem vertelde dat hij en Elisabet op zeer hoge leeftijd nog een zoon zullen krijgen.

Elisabet wordt zwanger. En als Elisabet al getwijfeld zou hebben bij wat Zacharias vertelde, dan is zij nu wel overtuigd dat God Almachtig een groot werk in haar aan het doen is.

Misschien dacht Elisabet ook wel direct aan Sara, die ook op hoge leeftijd een zoon kreeg. Want net als Sara roept ook Elisabet dat de Heer acht op haar geslagen heeft en dat Hij haar smaad onder de mensen heeft weggenomen.

Kinderloosheid en onvruchtbaarheid was in de tijd van Jezus Christus een schande. Wat heel veel verdriet bracht bij hen die het overkwam. Dit verdriet is overigens vandaag de dag nog net zo groot voor hen die graag kinderen willen en ze niet kunnen verwekken.

----- ... -----

Leuk detail vind ik dat Zacharias door loting werd aangewezen om de tempel van de Heer binnen te gaan en het reukoffer te brengen.

Hoe die loting in zijn werk ging weet ik niet, maar ik weet wel dat veel Christenen vandaag de dag panisch worden als zij het woord loting, loterij of wat dan ook van die aard horen.

En ik begrijp dat ook wel, want bij loting, door loting, of loterijen heb jezelf geen enkele controle. En dát is iets wat de mens verschrikkelijk vindt.

Maar was het Matthias niet die door het lot aangewezen werd om Judas als apostel op te volgen? (Hand. 1:26) Dat de mensen God Almachtig erop vertrouwden dat Hij het lot zou besturen, zodat gebeurde wat God wilde?

 Hand. 1:26 En zij wierpen hun loten en het lot viel op Matthias; en hij werd met instemming van allen aan de elf apostelen toegevoegd.

En mag ik wij God Almachtig ook nu niet vragen wanneer ik keuzes moeten maken, dat Hij door het lot beslist? Ja ook in financiële keuzes? En mag dit door het kopen van bijvoorbeeld een staatslot als ik het geld ervoor heb? Of promoot ik hierbij het kopen van loten?

Ik citeer hier in mijn eigen woorden Isobel Kuhn die zij ergens schrijft: 'God heeft het geld van ongelovigen niet nodig om het Zijn kinderen naar de zin te maken'. Het woordje 'geld' kan ik in dit opzicht ook vervangen voor het woordje 'loterijen'.

Laat bij alles wat ik doe, God Almachtig **in** Jezus Christus de Hoofdrolspeler zijn. Ook als ik om welke reden dan ook wil meespelen met loterijen. Denk maar aan de woorden van Isobel Kuhn.

Geld op zich is niet slecht. Kijk maar naar de rijkdom van Abraham, Job, David, Salomo en anderen. Ik kan met geld goede dingen doen, maar ik kan met geld ook slechte dingen doen.

En als laatste (wat loting betreft) moet ik denken aan de **Urim en Tummim** uit het O.T. waarvan de Online Bijbel zegt :

Het doel van de Urim en Tummim was om in twijfelgevallen de wil van de HEERE te leren kennen. Dit gebeurde alleen door bemiddeling van de hogepriester.

Het orakel diende niet om God in persoonlijke zaken te raadplegen, maar uitsluitend in gevallen die het hele volk aangingen.

Aan het gebruik van de urim en tummim gaat altijd een verzoek of opdracht van de hoofden en vertegenwoordigers van het volk vooraf.

De urim en tummim waren het middel waardoor God als rechter besliste over recht of onrecht, schuld of onschuld.

Verder waren ze het middel waardoor de HEERE zijn bevelen aan zijn volk gaf.

Daarom moesten Jozua en het volk zich bij al hun ondernemingen voegen naar de uitspraken van de hogepriester Eleazar, die door de Urim en Tummim de wil van de HEERE gevraagd had.

Het verwijt dat de Israëlieten God niet geraadpleegd hadden over de vrede met de Gibeonieten heeft zonder twijfel betrekking op een verzuim van deze regel.

De wil van de HEERE werd op deze wijze gevraagd ten tijde van de richters, bij de keuze en in het leven van Saul, en dikwijls in het leven van David.

Uit deze plaatsen blijkt dat het niet alleen gebeurde in het nationale heiligdom of op de plaats waar de ark van het verbond zich bevond maar overal waar een efod was en een priester die de bevoegdheid bezat.

In de meeste gevallen beperkt het antwoord van God zich tot een simpel "ja" of "neen". Soms werd een bepaalde stam of plaats aangewezen, nu en dan met een toevoeging ter verduidelijking of opwekking waarvan de betekenis opgesloten lag in de beslissing zelf.

Vanaf Salomo hebben wij over urim en tummim geen historische gegevens meer. Deze manier om God te raadplegen werd dus minder toegepast.

Dat was enerzijds een gevolg van de bloei van het profetisme, anderzijds van de rechterlijke organisatie van Josafat. De noodzaak om de HEERE op buitengewone wijze te raadplegen viel weg.

Na de ballingschap leefde de hoop dat de dagen van de urim en tummim weer zouden aanbreken. Maar de toenmalige hogepriester was niet bekwaam om daarbij betrokken te zijn. De urim en tummim waren verloren gegaan.

Waarschijnlijk waren de urim en tummim zelf een soort heilig lot.

De woorden urim en tummim worden het best vertaald als "licht (helderheid) en recht". Zij kenmerken de duidelijkheid en waarheid van de Goddelijke beslissing.

Het meest voor de hand ligt om aan twee voorwerpen (edelstenen?) te denken, verschillend van zin, vorm en kleur óf voorzien van een of ander schrift of teken, waarvan het een een bevestigende, het andere een ontkennende betekenis had.

Wanneer het niet ging om "ja" of "neen", maar om de aanwijzing van een bepaalde persoon, stam of stad, zal de betekenis van beide voorwerpen voor de loting bepaald zijn.

Dat het antwoord vaak uitbleef, betekent niet dat er nog een derde voorwerp was dat noch ja noch neen betekende.

Hoofdstuk 1.4

De geboorte van Johannes de Doper

(Lukas 1:57-66)

Dan breekt de tijd aan dat Elizabet gaat bevallen. Haar lang verwachtte kind wordt geboren en wat is ze blij; wat zijn ze blij. Zacharias die nog steeds niet kon spreken, samen met zijn vrouw Elizabet. Een gezonde jongen.

En het waren niet alleen de ouders die blij waren, de hele buurt was blij, buren en familieleden. (Luk. 1:58)

Als de baby acht dagen oud is volgt het ritueel van de besnijdenis. Het verbond dat gesloten wordt tussen God Almachtig en de baby.

Ik ga daar nu niet teveel meer over zeggen, want dat heb ik meer dan uitgebreid gedaan in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis. Maar ik wil hier nog wel even herhalen wat er staat geschreven in het boek '*moderne wetenschap en de Bijbel*' van Ben Hobrink:

Dat kinderen op de achtste dag besneden moeten worden is weer een wonder op zich. Vele en vele eeuwen later is men er achter gekomen dat wanneer kinderen geboren worden zij de eerste paar dagen nog op de weerstand stoffen leven die zij van de moeder hebben meegekregen.

In de eerste dagen na de geboorte neemt de weerstand van het pasgeboren kind snel af, voordat de aanmaak van die weerstandstoffen door het kind zelf wordt opgepakt.

Men heeft echter ontdekt dat op de zevende dag er een ommekeer in het lichaampje van het pas geboren kind komt, en de aanmaak van weerstandstoffen een spurt neemt, en wel zodanig dat op de achtste dag het pas geboren kindje een weerstand heeft van 130%. Op de negende dag wordt weer minder en stabiliseert zich dan uiteindelijk op 100%.

Met andere woorden : Het pasgeboren kind heeft op de achtste dag het minste last van de besnijdenis, en is het minste vatbaar voor infecties e.d. omdat zijn weerstand op 130% staat. Ik noem dit in één woord : Geweldig. Wat een God hebben wij.

□ Luk. 1:58 En haar buren en familieleden hoorden dat de Heere haar grote barmhartigheid bewezen had, en verheugden zich met haar.

En :

Geleerden hebben ontdekt dat besneden jongens veel minder kans hebben op peniskanker of aandoeningen van de urinewegen, en dat vrouwen die met een besneden man zijn getrouwd minder kans hebben op baarmoederhalskanker.....

In Brazilië waar bijna niemand is besneden, is het aantal gevallen van peniskanker 70 x zo hoog als in Israël, waar bijna alle mannen zijn besneden....." En "Bij mannen die als baby besneden zijn, komt geen peniskanker voor....." en "Uit verschillende onderzoeken blijkt dat vrouwen van Joodse, dus besneden, mannen, 9 a 10 keer zo weinig baarmoederhalskanker krijgen als vrouwen van niet-besneden mannen".

----- ... -----

De dag van de besnijdenis is ook de dag dat de baby een naam krijgt.

En dan schrijft Lukas dat 'ze' het kind Zacharias wilde noemen. Wie zouden die 'ze' geweest zijn? Opa en oma als die nog geleefd hebben? Dat is hoogst onwaarschijnlijk omdat Zacharias en Elizabet beiden al op hoge leeftijd waren.

Waren die 'ze' de familieleden of de burenen? Of waren die 'ze' mensen uit de tempel? De overpriester misschien? Het wordt niet beschreven.

Wat wél wordt beschreven is dat Elizabet, de moeder zegt dat het kind de naam Johannes moet krijgen.

Dit was vooral onder het patriarchale systeem uit die tijd opmerkelijk. Maar Zacharias kon nog steeds niet spreken. En waarschijnlijk hadden Zacharias en Elisabet het hier uitgebreid over gehad; dat zij het woord zou voeren.

De aanwezigen zijn het niet eens met de naamgeving. De naam Johannes komt in de familie van Zacharias en Elizabet helemaal niet voor. Waarom dan de naam Johannes? Overigens betekent de naam Johannes '*God is verzoenend*'

Uit het verhaal blijkt dat de mensen die daar op visite waren, de 'ze' uit het voorgaande, zó een stennis maakten dat uiteindelijk Zacharias opstaat en op een schrijfbord schrijft dat de naam van de baby '*Johannes*' zal wezen. punt uit.

Op het moment dat Zacharias gehoorzaamt aan wat de engel Gabriël maanden geleden daarvoor aan Zacharias opgedragen had, kan hij weer spreken.

Wat een feest zal dat geweest zijn. De baby geboren, de besnijdenis (wat toch een groot feest was), de naamgeving en dan dat Zacharias eindelijk weer kan spreken. En hij sprak en loofde God Almachtig.

Wat kan ik mij dat goed voorstellen. Wij zijn zelf in de gelukkige omstandigheid dat wij meerdere kinderen mochten krijgen. Wat een feest was de geboorte en wat waren en zijn wij dankbaar dat wij elk kind hebben mogen opdragen aan God Almachtig. Hem lovende en prijzende. (Hebr. 13:15-16)

Als ik besef hoe groot het wonder is dat een kind gezond en wel geboren wordt, dan kan ik toch niet anders dan God Almachtig bedanken, Hem loven en prijzen?

Ik heb wel eens gehoord dat meer dan vijfenzeventig procent van alle zwangerschappen vroegtijdig afgebroken wordt. Het merendeel vaak al in de tijd dat de vrouw nog helemaal niet weet dat zij zwanger is; in de eerste dagen na de bevruchting.

Hoe groot is dan het wonder dat een kind gezond en wel geboren wordt?

----- ... -----

De mensen begrijpen het allemaal niet, terwijl ik toch echt wel denk dat Zacharias uitgelegd had wat er ruim negen maanden daarvoor in de tempel gebeurd was, toen hij de priesterdienst vervulde. En nu zijn stem losgemaakt is zal hij dit toch ook nog wel uitgebreid verteld hebben.

De mensen hadden er moeite mee. Er kwam vrees over hen allen die rondom hen woonden. En er werd veel over deze dingen gesproken. Maar ook zeiden de mensen tegen elkaar: *'wat zal er van dit kind terechtkomen?'*

Is dat een uiting van Jaloezie?

Want Gabriël, de engel van de Heer, had heel duidelijk verteld wie en wat Johannes zou zijn als hij volwassen geworden zou zijn.

Zouden de mensen dat als een voorkeurspositie gezien hebben en daarom deze uitspraken gedaan hebben? *'Wie zijn jullie Zacharias en Elizabet dat jullie kind door God Persoonlijk geroepen zou zijn? Wat is hij méér dan onze kinderen? Wat zijn jullie méér dan wij?'*

Hebr. 13:15-16 Laten wij dan altijd door Hem een lofoffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden. En vergeet het weldoen en het onderlinge hulpbetoon niet, want aan zulke offers heeft God een welgevallen.

De hand van de HEERE was op Johannes. Dit moet zichtbaar geweest zijn.

In Lukas 1:15 vertelde Gabriël al dat Johannes door de Heilige Geest vervuld zou zijn vanaf de moederschoot af aan.

Dat betekent dat hij in de baarmoeder al vervuld was met de Heilige Geest. En dat blijkt ook wel wanneer Maria, de aardse moeder van Jezus Christus bij Elizabet op bezoek komt; dat de vrucht in de baarmoeder van Elizabet van vreugde opspringt. (Lukas 1:41).

Wat het betekent dat de vrucht al vervuld is met de Heilige Geest en dat de hand van de HEERE op Johannes was in zijn jeugd weet ik niet precies.

Was hij als Jezus Christus ook (bijna) zonder zonden? Studeerde hij veel in de schrift bijvoorbeeld als voorbereiding op zijn bediening?

Net als bij Jezus Christus wordt daar niets over geschreven in de Bijbel.

Soms vind ik dat wel eens jammer want het prikkelt mijn nieuwsgierigheid gewoon.

Zouden Johannes en Jezus nooit geen kwajongensstreken hebben uitgevoerd? Ach, zo belangrijk is het ook niet

Maar ondanks wat de mensen zeiden en dachten; Gods werk gaat door. Hij heeft dit zo geregisseerd dat Johannes de wegbereider zou wezen van Zijn Zoon, Jezus Christus; God Almachtig in de Mens Jezus Christus.

☞ Luk. 1:15 want jij zal groot zijn voor de Heere. Geen wij en sterke drank zal hij drinken en hij zal al vanaf de moederschoot vervuld worden met de Heilige Geest

☞ Luk. 1:41 En toen Elisabet de groet van Maria hoorde, gebeurde het dat het kindje opsprong in haar schoot; en Elisabet werd vervuld met de Heilige Geest

Hoofdstuk 1.5

De lofzang van Zacharias

(Lukas 1:67-80)

Zacharias, de vader van Johannes kan zijn mond niet meer dichthouden. Hij looft God Almachtig en prijst Hem voortdurend.

Er staat in Lukas 1:67 geschreven dat ook Zacharias vervuld werd met de Heilige Geest en dat hij begon te profeteren.

Zacharias weet ineens waarom Johannes geboren is. En dat er nóg een Kind geboren gaat worden; Jezus Christus (Zijn naam wist Zacharias natuurlijk nog niet want Jezus Christus was nog niet geboren)

Let wel; Zacharias was een priester. Hij en zijn vrouw wandelden onberispelijk voor God Almachtig. Ik ga er dan ook vanuit dat Zacharias de schriften goed kende en dat Hij wist dat er veel geschreven was over de Messias, dé komende Messias. En daar profeteert hij nu over, door te citeren uit de schriften. Ps. 132:17, Jes. 40:10, Jer. 23:6

'En jij kind (hij heeft het nu over zijn eigen kind Johannes) zult een profeet van de Allerhoogste genoemd worden (Matt. 11:9-11), want je zult gaan voor het aangezicht van de HEERE, uitgaan om Zijn wegen gereed te maken'. En weer citeerde Zacharias uit de schriften.

Wat een manifestatie van kracht in aanbidding en lofprijzing.

Ik ben ervan overtuigd wanneer ik zó God Almachtig tegemoet treed, dat Hij mijn mond zal vullen met lofliederen en dat Hij mij de Bijbelteksten in herinnering doet brengen die ik ooit eens gelezen of gehoord heb, om Hem daarmee groot te maken.

-----..-----

📖 Luk. 1:67 En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde:

📖 Ps. 132:17 Daar zal Ik voor David een hoorn doen opkomen en voor Mijn gezalfde een lamp gereed maken.

📖 Jes. 40:10 Zie, de Heere HEERE! Met kracht zal Hij komen, en Zijn arm zal heersen. Zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich, Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit

📖 Jer. 23:6 In Zijn dagen zal Juda verlost worden en Israël onbezorgd wonen. Dit zal Zijn Naam zijn waarmee men Hem noemen zal: de HEERE ONZE GERECHTIG-HEID

📖 Matt. 11:9-11 Maar waar bent u dan naar gaan kijken? Naar een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs naar veel meer dan een profeet. Want hij is het over wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn engel voor Uw aangezicht, die voor U uit Uw weg gereed zal maken. Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper; maar wie de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is groter dan hij.

Hoofdstuk 1.6

De bediening van Johannes de Doper

(Mattheüs 3:1-12, Markus 1:1-8,
Lukas 3:1-20, Johannes 1:19-28)

Over de jeugd van Johannes de Doper is verder helemaal niets bekend (trouwens over de jeugd van Jezus Christus Zelf is ook bijna niets bekend).

Nadat Johannes de Doper geboren is wordt er niets meer over hem verteld tot het moment dat hij begint te prediken in de woestijn van Judea.

Mijn vraag is dan direct: waarom zou je in een woestijn gaan prediken? Daar wonen toch nauwelijks mensen?

Aan de andere kant moet ik niet vergeten dat Johannes in de woestijnen leefde en is grootgebracht (Lukas 1:80). Het was dus wel zijn woonomgeving.

Over deze Johannes de Doper was in het O.T. al geschreven dat hij komen zou. (Mal. 3:1 en Jes. 40:3).

Johannes predikte dat het Koninkrijk van God Almachtig nabij gekomen was en hij doopte mensen terwijl zij hun zonden beleden.

Het was in het vijftiende jaar van de regering van de Romeinse keizer Tiberias of te wel Tiberias Claudius Nero, geboren op 16 november 42 voor Christus, uit Tiberias Claudius Nero en Livia Drusilla. Hij overleed op 16 maart 37 na Christus. Hij is dus 79 jaar oud geworden.

Maar Lukas is nog nauwkeuriger over het tijdstip waarop Johannes in de woestijnen predikte en doopte, want het was ook tijdens het stadhouderschap van Pontius Pilatus over Judea; toen Herodes viervorst was over Galilea en zijn broer Filippus over Iturea en het land Trachinities. En dan wordt er nog iemand genoemd en dat was Lusanius die viervorst was over Abilene.

☞ Lukas 1:80 Het kind groeide op en werd gesterkt in de geest, en het verbleef in de woestijnen tot de dag van zijn verschijning aan Israël.

☞ Mal. 3:1 Zie, Ik zend Mijn engel, die voor Mij de weg bereiden zal. Plotseling zal naar Zijn tempel komen die Heere Die u aan het zoeken bent, de Engel van het verbond, in Wie u uw vreugde vindt. Zie, Hij komt, zegt de HEERE van de legermachten.

☞ Jes. 40:3 Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God.

De site www.oudesporen.nl schrijft over dit 'viervorst zijn het volgende :

"Viervorst" is de letterlijke vertaling van het Griekse woord Tetrarch. Het was oorspronkelijk de titel van een heerser over 1/4 deel van een gebied, dus van een landvoogd. Langzamerhand is de betekenis echter veranderd en werd het de titel van een vorstelijk persoon, die iets lager was dan een koning.

Koning Herodes de Grote is de Herodes waarover in Mattheüs 2:1-19 gesproken wordt. Bij testament benoemde hij zijn zoon Archelaüs tot opvolger. Daarom wordt deze in Mattheüs 2:22 koning genoemd.

De Romeinse keizer Augustus, die de benoeming moest goedkeuren, gaf hem echter slechts de helft van het koninkrijk met de titel Ethnarch. Negen jaar later werd hij afgezet en verbannen.

Bij dezelfde gelegenheid dat Archelaüs heerser over Judea enz. werd werden zijn halfbroers Filippus en Antipas tot Tetrarch (=viervorst) over de andere helft van het koninkrijk benoemd. Deze Antipas is de Herodes van Mattheüs 14. Hij was viervorst over Galilea en Perea

Om nog even de locaties duidelijk voor ogen te hebben:

- Galilea lag in het noorden van Palestina, boven het meer van Galilea;
- Iturea lag ten westen van Galilea, dus ten noordwesten van het meer van Galilea;
- Trachinities lag weer ten westen van Iturea;
- Abilene lag aan de voet van het zgn. anti-libanongebergte, dus ook in het noorden van Palestina.

En om de tijdsaanduiding nog specifiek te maken noemt Lukas ook nog dat het de tijd was waarop de hogepriesters Annas en Kajafas de scepter zwaaiden over de gelovige Joden. Zij waren de hoogste religieuze leiders in die tijd.

----- ... -----

Nu heb ik wel eens gehoord dat de volwassendoop in de tijd van Johannes de Doper voor Israëlieten geen onbekend fenomeen was. Dat Israëlieten zich wel meer dan één keer in hun leven lieten dopen om hun zonden af te laten wassen. Wanneer de doper dan met de zonde brak en zich weer tot God Almachtig wendde, was zijn schuld vergeven.

Wikipedia schrijft hierover :

De doop is als rite en teken mogelijk afkomstig uit het Jodendom. Daar was het echter geen eenmalige inwijdingsrite, maar een reinigingsrite die men vaker kan ondergaan.

Ook kent het Jodendom een rite als de doop bij het toetreden van een 'heiden' tot het Jodendom. In het O.T. moet de heiden Naäman zich zevenmaal onderdompelen in de Jordaan.

De joodse hogepriester moet voordat hij het Heilige van de tabernakel ingaat eerst zijn kleding afleggen, zich dan onderdompelen en vervolgens schone witte klederen aantrekken.

Bekend is ook het dopen van Johannes de Doper, wiens werkzaamheid aan de prediking van Jezus Christus voorafging.

Het wassen met water stond in het Jodendom symbool voor rituele reiniging.

----- ... -----

Dus het feit dat Johannes doopte was niet opmerkelijk, maar dat hij de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aankondigde was wél opmerkelijk. En die komst van het Koninkrijk van God wás Jezus Christus. Hij kondigde dus de Messias aan die in het O.T. werd voorspeld.

Daarnaast predikte Johannes een leer van bekering, dat de mensen zich opnieuw naar God Almachtig moesten keren en dat zij zich aan de wet, die God aan Mozes en de Profeten had gegeven, moesten houden. Maar net als Jezus Christus keerde Johannes zich ook tegen de 'Halacha'.

De Halacha was een aanvullend wetboek met 613 verplichtingen (248 geboden en 365 verboden).

Deze Halacha was **NIET** door God Almachtig gegeven, maar was door de religieuze leiders in de tijd van de ballingschap geschreven (dus zo een 700 jaar voor Christus).

Het strijdpunt van Johannes en Jezus Christus met de religieuze leiders was dat de waarde van die Halacha op hetzelfde niveau werd gesteld als de Bijbel. Misschien vonden de religieuze leiders die Halacha zelfs nog wel belangrijker dan de Bijbel.

Groot strijdpunt was ook dat de religieuze leiders die Halacha vaak zélf niet eens hielden terwijl zij de gelovigen wel verplichten om zich daaraan te houden.

Over het gelijkstellen van boeken en geschriften aan de Bijbel in onze tijd heb ik aan het begin van deze mijmeringen ook al het één en ander gezegd.

-----...-----

Het was ruim vierhonderd jaar geleden dat God Almachtig voor het laatst gesproken had. Dat betekent dus dat er generaties zijn geweest die de werkelijke Godsdienst alleen van de overleveringen moesten hebben en van de op dat moment geschreven wetten Gods. Overleveringen die moesten komen van de priesters en religieuze leiders.

Maar wanneer ik het O.T. lees waren de priesters en hogepriesters (ik noem ze voor het gemak maar de religieuze leiders) vaak nu niet direct de meest betrouwenswaardige personen.

Als ik Johannes de Doper én Jezus Christus over de leiders van de toenmalige kerk hoor spreken in termen als 'adderengebroid' (Matt. 3:7 en Luk. 3:7), 'witgekalkte graven' (Matt. 23:27); en als ik alle discussies die Johannes de Doper én Jezus Christus hadden met de religieuze leiders, dan bevestigt dat alleen maar het beeld dat het voor het volk niet eenvoudig geweest moet zijn om de inzettingen en verordeningen van God Almachtig te volgen. Of zoals wij het wel noemen: de zuivere leer aan te hangen.

En wat dan de opstelling van de priesters en de hogepriester ten tijde van de veroordeling van Jezus Christus?

----- ... -----

Zoals de religieuze leiders uit die tijd door Johannes de Doper beschuldigd worden van het feit dat zij het alleenrecht hebben op Abraham, lijkt het er bij veel kerken of gemeenten in onze tijd ook op dat zij alléén de juiste leer verkondigen en dat ik alleen bij hén Jezus Christus en het eeuwige leven kan vinden.

Als ik het op de man af vraag zullen ze het ten stelligste ontkennen, maar kijk naar de vruchten. Kijk naar hun daden en gedrag, en het antwoord wordt mij vaak op een presenterschaaltje aangeboden. Religie is sommige denominaties belangrijker geworden (schijnbaar), dan een relatie met God Almachtig hebben.

📖 Matt. 3:7 Toen hij velen van de Farizeeën en sadduceeërs op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen : Adderengebroid! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

📖 Luk. 3:7 Hij zei tegen de menigte die uitliep om door hem gedoopt te worden : Adderengebroid, wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

📖 Matt. 23:27 Wee u schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u bent als witgepleisterde graven, die van buiten wel mooi lijken, maar van binnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

Overigens is dat ook de hoofdreden van *mijn mijmeringen*: Terug gaan naar de Bron, naar Gods Woord alleen, naar Jezus Christus alleen.

Op de één of andere manier wil de mens toch altijd graag een soort afvinklijstje hebben. Als ik dat en dat allemaal netjes gedaan heb zal het resultaat onder de streep positief zijn en heb ik het eeuwige leven wel verdiend.

Maar zo werkt het niet.

Het geloof is een gave van God Almachtig, een cadeau. (Ef. 2:8-9). Daar zit niets van de mens bij; want God heeft vóór de grondlegging van de wereld al besloten wie dit cadeau, deze gave, zou krijgen. (Ef. 1:4). Ook hierover kom ik later in *mijn mijmeringen* nog uitgebreid op terug.

Elke andere beredenering is als een boom die geen goede vrucht voortbrengt. En Johannes de Doper is duidelijk: die boom zal omgehakt worden en in het vuur geworpen worden.

Ik wil hier helemaal geen veroordeling uitspreken over het doen en laten van veel kerken of gemeenten, want ik ben een gemeentemens in hart en nieren.

Maar als ik om mij heen kijk en zie wat er allemaal gebeurt in de hedendaagse kerken en gemeenten; dan moet ik toch concluderen dat we er **met elkaar** een 'potje' van hebben gemaakt; vaak met de beste bedoelingen.

----- ... -----

Het ging dus over Johannes de Doper. Hij kwam in de woestijn en doopte en predikte een doop van vergeving van zonden. En schijnbaar had hij veel succes (als je dat zo noemen mag), want heel het volk hoorde er van en ging naar Johannes toe. Enerzijds misschien uit nieuwsgierigheid, anderzijds misschien wel uit het diepe besef dat men vergeving van zonden nodig had.

Johannes doopte in Bethanië, aan de noordzijde van de Jordaan en in Enon bij Salim omdat daar veel water was (Joh. 3:23).

Markus schrijft dat het hele Judeese land uitliep om door hem gedoopt te worden. Maar ook de inwoners van Jeruzalem liepen naar Johannes de Doper toe om gedoopt te worden.

Deze plaats Bethanië is in onze atlassen meer bekend als Bethabara. Er is namelijk ook een Bethanië op de zuidoostelijke helling van de Olijfberg bij Jeruzalem, waar zich ook een aantal Bijbelse geschiedenissen afspelen.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons voor de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in liefde.

Mensen werden echt aangeraakt door het woord dat Johannes bracht. Vragen als: *'wat moeten wij doen?'* Zelfs tollenaars en soldaten vragen: *'Wat moeten wij doen?'*

Het antwoord van Johannes noem ik eigenlijk de *'core-business'* van kerken of gemeenten. Voor mij is dat de zorg voor de armen, weduwen, wezen en vluchtelingen.

Pers niemand af; weest eerlijk; val niemand lastig; als je twee stel onderkieren hebt, geef één stel weg aan diegene die het nodig hebben; deel je eten en drinken met diegenen die het nodig hebben; weest tevreden met wat je hebt. (Zach. 7:9-10)

Wat is het opschrijven toch gemakkelijk. Maar het doen is vaak een ander verhaal. Niet alleen in de tijd van Jezus Christus, maar ook vandaag de dag.

Want juist vandaag de dag zijn honderdduizenden, miljoenen mensen op de vlucht. En hoe reageren landen daarop? Hoe reageert Europa daarop? Ik zie dat veel landen hun grenzen dichtgooien om hun eigen bevolking te kunnen beschermen? Maar is dit niet ten diepste gewoon een vorm van egoïsme?

----- ... -----

Johannes de Doper was geen rijk man. Volgens Markus was hij gekleed in een jas van kamelenhaar, droeg hij een leren riem om zijn gordel en at hij wilde sprinkhanen en wilde honing. Of Johannes een huis had en in welke plaats dat geweest zou zijn is niet bekend. Wel dat hij in de woestijnen leefde.

In ieder geval leefde Johannes niet luxueus. Hij had geen auto of vliegtuig tot zijn beschikking; sprak niet alleen in overdekte hallen met een (op zijn verzoek) vooraf ingestelde temperatuur; gebruikte ook geen dure microfoons of iets dergelijks; niets van dat alles.

Johannes had maar één doel en dat was de mensen de komst van het Koninkrijk van God Almachtig te vertellen en hoe zij daar konden komen.

Zijn voorkomen was sober, maar zijn woord was sterk. Zijn prediking was: *'Na mij komt Hij Die sterker is als ik, bij Wie ik het niet waard ben neer te bukken en de riem van Zijn sandalen lost te maken'*. (Matt. 3:11)

Johannes sprak over de Heilige Geest, waarvan Ik geloof dat die boodschap nieuw was. Een doop van vergeving met de Heilige Geest door Jezus Christus. Maar daar kom ik in *mijn mijmeringen* over deze vier Evangelien ook nog uitgebreid op terug.

📖 Joh. 3:23 Maar ook Johannes doopte in Enon bij Salim, omdat daar veel water was en de mensen kwamen daar en werden gedoopt.

📖 Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

📖 Matt. 3:11 Ik doop u wel met water tot bekering, maar Hij Die na mij komt, is sterker dan ik; ik ben het niet waard Hem Zijn sandalen na te dragen. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.

De mensen vroegen zich openlijk af of Johannes de Doper misschien de Messias was, de aangekondigde Christus.

Johannes corrigeerde dit direct; *'Nee ik ben de Christus niet, ik ben het zelfs niet eens waard om de riem van zijn sandalen los te maken'* En Johannes gaf al aan dat Jezus Christus niet met water zou dopen, maar dat Hij met de Heilige Geest zou dopen.

Johannes wees alleen maar naar Jezus Christus. Hij vergeleek zijn relatie met Hem in Joh. 3:29-35 met een bruidegom en diens vriend.

Als de bruidegom gaat trouwen is de vriend blij. Jezus Christus is de Bruidegom en Johannes is de vriend. *'Hij moet méér worden, ik moet minder worden zegt hij.'*

Omdat Johannes zó getuigde van Jezus Christus en doopte op bekering en vergeving, kwamen de Joden, de priesters en de Levieten (priestergeslacht), naar Johannes toe; ja zelfs uit Jeruzalem kwamen ze kijken om te vragen wie hij was.

Waren de vragen oprecht of waren ze cynisch? Wie bent u? Bent u de Aangekondigde? Bent u Elia? Bent u de profeet?

De religieuze leiders waren verbaasd en misschien ook wel verontrust. Als er toch iemand was geweest die wist wanneer de Messias zou komen dan zouden dat toch wel de leiders van de kerk zijn? Niet dan?

Maar Johannes ontkende dat hij de Messias was, of dat hij Elia was of de Profeet. Het enige wat hij zei was: *'Ik ben de stem van één die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere recht, zoals Jesaja, de profeet gesproken heeft.'* (Jes. 40:3)

De religieuze leiders uit die tijd dachten er anders over. Zou God Almachtig niet als eerste tot Zijn dienaren, de religieuze leiders spreken?

En dat hoor ik soms in vooral evangelische en pinksterkringen vandaag de dag. God Almachtig spreekt, maar als Hij iets belangrijks heeft te zeggen dan toch vooral en eerst aan de voorgangers en oudsten van een kerk of gemeente?

Rooms Katholieke en Reformatorische kerken zijn nog duidelijker: God Almachtig spreek niet meer (direct) tot mensen, Alles wat Hij zeggen wilde en wil staat in de Bijbel, want de Bijbel **is** Jezus Christus. En als je een vraag hebt, dan zoek het dáár maar op!

----- ... -----

 Joh. 3:29-35 *Wie de bruid heeft is de bruidegom, maar de vriend van de bruidegom, die rbij staat en hem hoort, verblijdt zich zeer over de stem van de bruidegom. Deze blijdschap van mij is nu volkomen geworden. Hij moet meer worden, ik moet minder worden. Wie van boven komt, is boven allen. Wie uit de aarde is, is uit de aarde en spreekt uit de aarde. Wie uit hemel komt is boven allen. En wat Hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij, en Zijn getuigenis neemt niemand aan. Wie Zijn getuigenis aangenomen heeft, die heeft daarmee bezegeld dat God waarachtig is. Want Hij die God gezonden heeft, spreekt de woorden van God, want God geeft Hem de Geest zonder de maat. De Vader heeft de Zoon lief en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven. Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem.*

 Jes. 40:3 *Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God.*

Johannes de Doper kon alleen maar getuigen van Jezus Christus, in de hoop dat de mensen zouden gaan inzien dat Jezus Christus dé aangekondigde Messias was uit het O.T. Het Licht dat ieder mens verlicht.

En weer zegt Johannes hier dat het God Almachtig Zelf is die door Jezus Christus heen de wereld heeft gemaakt en dat het God Zelf is die **in** Jezus Christus naar de mensen is gekomen om hen vergeving en verzoening aan te bieden voor de definitieve breuk die was ontstaan door de zondeval (Gen. 3).

Maar ook vertelde Johannes al dat de mensen die boodschap niet hebben willen geloven.

De woorden uit Joh. 1:12 zijn niet van toen alleen, die gelden vandaag nog net zo: *'Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij de macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven'. Want die mensen die in Zijn Naam geloven zijn niet uit bloed, niet uit de wil van vlees of uit de wil van de man geboren, maar die zijn uit God geboren'.*

----- ... -----

Heer, ik heb geen woorden om U mijn dank te betonen. Ik geloof in Uw Naam en daarmee zegt U dat ik uit U geboren ben. Wat een geweldig woord. Niet mijn zonden, niet mijn omstandigheden, niet mijn jeugd bepalen wie ik ben, maar het geloof in Uw Naam maakt mij een kind van U.

Halleluja, alle eer en glorie, alle aanbidding is voor U en voor U alleen. Dank U Here Jezus, dat ik door U heen de Vader mag zien. (Joh. 14:9 en Joh. 10:30)

Ik wil hier een oproep doen aan iedereen die dit leest:

God Almachtig heeft wat het horen van Zijn stem betreft echt geen aparte relatie met voorgangers, oudsten of wie dan ook. God spreekt tot iedereen. Soms door Zijn Woord, soms door een droom of een visioen, soms door andere mensen heen, soms zelfs door een hoorbare stem.

Ik wil mij dit niet laten ontnemen, want wie mijn aardse vader zijn wanneer hij alleen maar door anderen tot mij spreekt?; of door een boek?

God Almachtig is een God van relatie, dat bewees Hij al in Gen. 3:8 Door met de eerste mens te wandelen in de Hof van Eden. En zoals hierboven al aangegeven ben ik door het geloof in Zijn Naam Zijn kind zijn geworden.

📖 Joh. 1:12 Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij de macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven

📖 Joh. 14:9 Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.....

📖 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Één.

📖 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

Dat woorden (profetieën, visioenen) getoetst moeten worden, en dat ik dit het beste bij de leiding van mijn kerk of gemeente kan doen is een heel ander verhaal. Het toetsen wie er tot mij gesproken heeft: was het God Almachtig Die sprak? Of was het misschien mijn eigen stem of de stem van satan?

Ik wil alleen maar zeggen dat niemand het **alleenrecht** op het horen van de stem van God Almachtig heeft. Bij God is er geen aanzien des persoons (Bijv. Rom. 2:11)

📖 Rom. 2:11 Want er is geen aanzien des persoons bij God

----- ... -----

De geschiedenis dat Johannes de Doper Jezus Christus ontmoet en door hem gedoopt wordt beschrijf ik in hoofdstuk 2 '*Jezus Christus wordt gedoopt*'.

Het schijnt dat Johannes de Doper ná het dopen van Jezus Christus al snel opgepakt was en in de gevangenis gegooid werd.

In de Evangeliën lees ik dat dit **niet** was vanwege zijn dopen of vanwege zijn prediking en ook niet vanwege Jezus Christus.

Johannes had koning Herodes aangesproken op zijn immoreel gedrag. Want Herodes pleegde overspel met de vrouw van zijn broer Filippus. En Herodes was daarop zo kwaad geworden dat hij Johannes gevangen heeft gezet. (Matt. 14:3)

📖 Matt. 14:3 Herodes had Johannes immers gevangen genomen, hem geboeid en in de gevangenis gezet, vanwege Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus.

Hoofdstuk 1.7

De vragen vanuit de gevangenis door Johannes de Doper.

(Mattheüs 11:1-6, Lukas 7:18-23)

Natuurlijk waren de gevangnissen geen prettige plaats om te verblijven en helemaal niet in die tijd.

Ik denk dat in de gevangenis Johannes waarschijnlijk is gaan nadenken. Want daar had hij nu tijd genoeg voor, al hoewel hij dat in de woestijn ook gehad had.

En ik stel mij voor dat hij zijn leven eens langs is gegaan; wie hij was; wat er allemaal was gebeurd en welke woorden hij allemaal had uitgesproken.

Ik kom daarop omdat het mij verbaast wat ik in Matt. 11 lees.

Alles wat ik tot nu toe over Johannes de Doper in de Bijbel heb gelezen, getuigt van een sterke Johannes; een man die voor zijn boodschap staat; een man die Jezus Christus zelfs op een afstand aan ziet komen om zich te laten dopen, van wie geschreven is dat hij het zelfs niet waard is om ook maar de sandaalriem van Hem vast te maken.

Deze Johannes stuurt nu twee van zijn discipelen naar Jezus Christus toe om te vragen of Hij werkelijk de aangekondigde Messias is.

Wat een contrast!

Waar is de sterke gelovige Johannes gebleven?

Zijn de vragen die hij stelt een gevolg van twijfel? Of heeft de gevangenis hem in een zo groot isolement gebracht dat hij helemaal niet meer weet wat te doen en wat te zeggen?

Ik weet het niet.

Alhoewel de vraag van Johannes mij wel verbaast, vat ik deze vraag niet direct negatief op.

Ik herken dat wel dat wanneer ik de Heer wil volgen en ik hoor zoveel om mij heen uit getuigenissen via de TV of internet, dat ik ook wel eens de vraag gesteld heb: *'Is dit echt van U Heer?'*

En ik ben hier niet de enige in, want de oprichter van Jeugd met een Opdracht (Youth with a Mission), Loren Cunningham, heeft zelfs een boek geschreven met die titel; dit boek is overigens het begin van mijn bekering geweest.

Uit het antwoord van Jezus Christus hoor ik ook geen kritiek.

Het enige wat Jezus Christus zegt tot Johannes is: *'kijk om je heen; wat gebeurt er; mensen worden genezen; gebonden worden bevrijd; ja zelfs doden worden opgewekt. Ik predik alleen bekering en dat het Koninkrijk van God Almachtig nabij gekomen is. Is dát niet op meerdere plaatsen in het O.T. aangekondigd? Zijn dat niet de eigenschappen van de aangekondigde Messias?'*

Jezus Christus zegt hier niet volmondig: *'Johannes, Ik ben het'*, maar zoals Hij in de Evangelien steeds weer doet, neemt Hij het O.T. als uitgangspunt en citeert daar uit. (Jes.61:1-4).

 Jes. 61:1-4 De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE en de dag van de wraak van onze God; om alle treurenden te troosten; om aangaande de treurenden van Sion te beschikken dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest, opdat zij genoemd worden eiken van de gerechtigheid, een planting door de HEERE, om Hem te verheerlijken. Zij zullen verwoeste plaatsen van weleer herbouwen, de woeste plaatsen van vroeger weer oprichten, de verwoeste steden vernieuwen, die verwoest lagen, van generatie op generatie.

Hoofdstuk 1.8

Het getuigenis van Jezus Christus over Johannes de Doper.

(Mattheüs 11:7-19, Lukas 7:24-35)

Dan begint Jezus Christus een getuigenis over Johannes de Doper uit te spreken.

- Dat Johannes méér dan een profeet is;
- Dat de verschijning van Johannes eenvoudig was;
- Dat Johannes een engel is die voor Jezus Christus uitgezonden is om Hem aan te kondigen;
- Dat er niemand groter is die uit een vrouw opgestaan is dan Johannes;
- Jezus Christus zegt zelfs dat Johannes Elia is;
- Dat Johannes een brandende en de lichtgevende lamp was;
- Dat de mensen zich voor een korte tijd in zijn licht hebben verheugd.

Ik moet niet licht over Johannes de Doper denken en spreken. Hij was werkelijk een groot man. Vele malen groter dan de man die hem gevangen heeft gezet, Herodes.

Ik denk zelfs dat wanneer Herodes had geweten wie hij gevangen had gezet, dat hij zich wel twee keer had bedacht.

Toen Herodes op heterdaad werd betrapt met zijn schoonzus Herodias kwam er paniek bij Herodes die zich uitte in boosheid.

Maar kijk eens vandaag de dag? Wat gebeurt er wanneer ik iemand (ja ook een broeder of zuster) 'op heterdaad' betrapt op zonde?

In veel gevallen zal paniek, boosheid tot hysterie het geval zijn, waarbij vaak alle fatsoensnormen ineens overboord gegooid worden.

In die boosheid en in die paniek doen mensen soms rare dingen.

Aangezien Herodes zich nogal wat voelde, hij was immers de koning, moest Johannes de doper verdwijnen. Net zoals hij opdracht gaf om alle pasgeboren babies van Bethlehem te laten vermoorden omdat hij bang was dat er een andere koning zou opstaan die hem van zijn troon zou stoten. (Matt. 2:16-18). Een barbaarse daad van een barbaars man.

📖 Matt. 2:16-18 Toen werd Herodes, die zag dat hij door de wijzen bedrogen was, verschrikkelijk kwaad. Hij stuurde er soldaten op uit en bracht al de jongetjes om die er binnen Bethlehem en in heel dat gebied waren, van twee jaar oud en daaronder, in overeenstemming met de tijd die hij bij de wijzen nauwkeurig nagevraagd had. Toen is vervuld wat gesproken is door de profeet Jeremia: Een stem is in Rama gehoord, geklaag, gejammer en veel gekerm; Rachel huilde over haar kinderen, en wilde niet vertroost worden, omdat zij er niet meer zijn.

Hoofdstuk 1.9

Het sterven van Johannes de Doper

(Mattheüs 14:1-12, Markus 6:14-28)

Mattheüs en Markus beschrijven hoe Johannes de Doper om het leven is gekomen. En dat is een verhaal van jaloezie, van afgunst, van machtsmisbruik en onrecht. Ja, onrechtvaardigheid ten top.

Johannes zat in de gevangenis. Maar op de verjaardag van Herodes werden allerlei belangrijke lieden uitgenodigd. En daar was ook de dochter van Herodias aanwezig. Herodias was dus met de broer van Herodes getrouwd, maar pleegde openlijk overspel met Herodes.

Op die verjaardag van Herodes danste de dochter van Herodias voor Herodes.

Hoe oud die dochter is geweest wordt niet vermeld, maar feit is wel dat zij een hechte band had met haar moeder. Want als Herodes de dochter alles belooft wat hij heeft om het dansen te belonen, gaat de dochter eerst naar haar moeder om te vragen wat zij wil.

Aangezien deze Herodias enorm gekwetst is door Johannes de Doper omdat deze openlijk het overspel tussen haar en Herodes veroordeelde, vraagt zij om het hoofd van Johannes de Doper. Dát was dus het rechtsproces dat Johannes gehad heeft.

----- ... -----

Hoe diep zit dit bij Herodias!. Haat en verbittering omdat zij openlijk berispt is.

In plaats dat zij de waarschuwingen van Johannes de Doper ter harte neemt, of er tenminste over gaat nadenken, is de reactie direct één van haat tot de dood aan toe.

Ik kan mij daar nauwelijks iets bij voorstellen, al hoewel ik ook mensen in mijn directe omgeving zie (juist Christenen) die wanneer zij op zonde worden aangesproken, de woorden niet ter harte nemen, maar een totaal tegenovergestelde reactie laten zien.

Zo kan ik mij nog goed herinneren dat een gescheiden man in de gemeente belangstelling begon te vertonen voor het vrouwelijk geslacht. Alleen deed hij dit nogal opzichtig en overdreven waardoor een aantal (vooral jongere) vrouwen zich bedreigd voelden.

Toen de jongere vrouwen hem allemaal duidelijk hadden gemaakt niet op zijn avances in te willen gaan, schroefde hij de leeftijd op en vond iemand die aanhaakte.

Toen wij het 'gelukkige' stel aanspraken op hun gedrag en hoe de Bijbel hierover spreekt, was boosheid het gevolg.

Binnen een maand hadden zij de gemeente verlaten en werden lid van een andere gemeente, waar zij ook gelijk vroegen om inzegening van hun huwelijk. Dit werd geweigerd.

Ten slotte vonden zij wél een kerkelijke gemeente waar hun huwelijk werd ingezegend.

Jammer genoeg werden de waarschuwingen al snel waarheid, want de vrouw mocht eigenlijk niet meer haar eigen leven leiden en werd totaal overschaduwd door haar man, met als gevolg dat het huwelijk na 12,5 jaar werd beëindigd.

Waardoor?

Door overspel van die man; weer een echtscheiding!

----- ... -----

Herodes had Johannes de Doper gevangen laten zetten. Maar hoogstwaarschijnlijk niet van harte, want uit Mark. 6:20 maak ik op dat hij Johannes wel mocht. Het was echter zijn schoonzus, Herodias, waarmee Herodes in een buitenechtelijke relatie leefde die zich gekwetst en beledigd voelde omdat Johannes haar en Herodes had aangesproken op dit overspel.

Mark. 6:20 Want Herodes was bevreesd voor Johannes, omdat hij wist dat deze een rechtvaardig en heilig man was, en hij beschermde hem, en als hij hem aangehoord had, ondernam hij vele dingen, en hij luisterde graag naar hem.

Opmerkelijk vind ik het dat in die tijd de vrouw weinig tot niets te zeggen had, het zogenaamde patriarchale systeem.

Maar net als bij Abraham en Sara zie je ook nu weer wat voor macht en invloed de vrouw had (in ieder geval binnen de muren van het huis).

Bij Abraham ging het zover dat hij de zwangere Hagar wegstuurde op dringend 'verzoek' van Sara. (Gen. 16 en Gen. 21). Hier laat Herodes Johannes onthoofden op dringend 'verzoek' van Herodias.

Herodes had de aanwezigen tijdens het feest duidelijk laten horen dat hij de wensen van de dochter van Herodias wilde inwilligen vanwege haar mooie dansen. Hij zat dus in een spagaat.

Maar Herodes had natuurlijk niet kunnen bedenken dat de dochter (op ingeving van haar moeder) om het hoofd van Johannes zou vragen.

Welke tiener zou dit vragen? (gemakshalve er maar even van uitgaand dat deze dochter een tiener was).

Herodes moest haar zin wel doen want anders zou hij gezichtsverlies leiden. Daarom werd er een soldaat naar de gevangenis gestuurd om Johannes de Doper te laten onthoofden.

----- ... -----

Wat een verhaal. En wat een einde voor een man Gods, die door Jezus Christus Zelf als de 'grootste' man op aarde werd beschouwd. (Matt. 11:11). Buiten het feit dat Johannes een neef van Hem was.

Satan heeft wel alles uit de kast gehaald om God Almachtig te willen vernederen.

Jezus Christus hoorde in Matt. 14:13 van het overlijden van Johannes de Doper en Hij was er kapot van. Daarom ging Hij weg naar een eenzame plaats, om te rouwen over Johannes de Doper.

Johannes de Doper had alle eigenschappen van de profeten uit het O.T. Of het nu Ezechiël, Amos of Jesaja was, of het nu Jeremia, Jona of Micha was.

Jezus Christus zegt dat Johannes zelfs méér dan deze was.

Johannes de Doper heeft nergens getuigd wie hij zelf was, hoe groot hij was. Maar Jezus Christus heeft dat wél gedaan.

Ik kan veel leren uit wat geschreven is over Johannes de Doper.

Toen Jezus Christus overal mensen genas, bevrijdde en zelfs mensen uit de dood opwekte, schrok Herodes zich een hoedje. Want hij dacht dat Jezus Christus, Johannes de Doper was die was opgestaan uit de dood. Dan staat er in Lukas 9:9 'En hij probeerde Hem te zien te krijgen'.

Er staat bij mijn weten nergens beschreven dat Herodes direct contact heeft gehad met Jezus Christus.

Alleen toen Jezus Christus in de hof van Gethsémané overgeleverd was aan de mensen, stuurde Pontius Pilatus Hem naar Herodes zodat deze Hem zou kunnen veroordelen. De reden hiervoor was dat Jezus Christus een Galileeër was en Herodes koning over Galilea was (Luk. 23:8 e.v.).

☞ Matt. 11:11 Voorwaar, Ik zeg u: Onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper; maar wie de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is groter dan hij.

☞ Matt. 14:13 En toen Jezus dit hoorde, vertrok Hij vandaar met een schip naar een eenzame plaats, alleen.....

☞ Luk. 9:9 En Herodes zei: Johannes heb ik onthoofd. Wie is Deze dan over Wie ik zulke dingen hoor? En hij probeerde Hem te zien te krijgen.

☞ Luk. 23:8 En toen Herodes Jezus zag, werd hij erg blij, want hij had al lange tijd gewenst hem te zien, omdat hij veel over Hem gehoord had.

Hoofdstuk 1.10

Het geslachtsregister van Jezus Christus

(Mattheüs 1:1-17, Lukas 3:23-38)

Het Nieuwe Testament begint met een geslachtsregister van Jezus Christus dat terug gaat naar Abraham.

In jaren betekent dit dat teruggegaan wordt tot het jaar 2.056 voor Christus (zie *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis, hoofdstuk 11).

De Bijbel schetst mij in Mattheüs 1 **veertig namen**, wij er onder andere de volgende verdeling aanwezig is:

- Veertien namen van Abraham tot koning David;
- Veertien namen van koning David tot de Babylonische ballingschap;
- Veertien namen vanaf de Babylonische ballingschap tot aan Jezus Christus.

Lukas 3 geeft mij van Abraham tot Jezus Christus **vijfenzestig** namen, waarvan de namen van Abraham tot aan David (veertien stuks) overeenkomen met Mattheüs 1.

Van Abraham tot God Almachtig geeft Lukas tweeëntwintig namen, welk aantal overeenkomt met het aantal dat genoemd wordt in Genesis 4 tot en met Genesis 11. Er zijn alleen een paar mensen die anders genoemd worden.

Het grote verschil in namen tussen de beide geslachtsregisters (Maat. 1 en Luk. 3) zit hem hoofdzakelijk in het nageslacht van koning David, naar Jezus Christus toe.

Mattheüs 1 zegt dus dat er eenentwintig namen zijn, terwijl Lukas 3 zegt dat er drieënveertig namen zijn. (meer dan het dubbele aantal)

Mattheüs 1 noemt: Abraham, Izaäk, Jakob, Juda, Perez, Hezron, Aram, Aminadab, Nehesson, Salmon, Boaz, Obed, Isaï, David, Salomo, Rehabeam, Abia, Asa, Josafat, Joram, Uzzia, Jotham, Achaz, Hizkia, Manasse, Amon, Josia, Jechonia, Sealthiël, Zerubbabel, Abihud, Eljakim, Azor, Zadok, Achim, Eliud, Eleazar, Matthan, Jakob, Jozef, Jezus Christus.

Lukas 3 noemt: God, Adam, Seth, Enos, Kenan, Mahalalel, Jered, Henoch, Methusalach, Lamech, Noach, Sem, Arfachsad, Kenan, Selah, Peleg, Rehu, Serug, Nahor, Terah, Abraham, Izaäk, Jakob, Juda, Perez, Hezron, Aram, Aminadab, Nehesson, Salmon, Boaz, Obed, Isaï, David, Nathan, Mattatha, Maïnan, Meleas, Eljakim, Jonan, Jozef, Juda, Simeon, Levi, Matthat, Joram, Eliëzer, Joses, Er, Elmodam, Kosam, Addi, Melchi, Neri, Sealthiël, Zerubbabel, Rhesa, Joannes, Juda, Jozef, Semeï, Mattathias, Maäth, Naggai, Esli, Naüm, Amos, Mattathias, Jozef, Janna, Melchi, Levi, Matthat, Heli, Jozef, Jezus Christus.

Geslachtsregister vlgs. Mattheüs 1	Geslachtsregister vlgs. Lukas 3
	God Almachtig
	Adam
	Seth
	Enos
	Kenan
	Mahalalel
	Jered
	Henoch
	Methusalach
	Lamech
	Noach
	Sem
	Arfachsad
	Kenan
	Selah
	Heber
	peleg
	Rehu
	Serug
	Nahor
	Terah
Abraham	Abraham
Izak	Izak
Jakob	Jacob
Juda	Juda
Perez	Perez
Hezron	Esrom
Aram	Aram
Aminadab	Aminadab
Nahesson	Nahesson
Salmon	Salmon
Boaz	Boaz
Obed	Obed

Isaï	Isaï
David	David
Salomo	Nathan
Rehabeam	Mattatha
Abia	Maïnan
Asa	Meleas
Josafat	Eljakim
Joram	Jonan
Uzzia	Jozef
Jotham	Juda
Achaz	Simeon
Hizkia	Levi
Manasse	Matthat
Amon	Jorim
Josia	Eliëzer
Jechonia	Joses
Sealthiël	Er
Zerubbabel	Elmodam
Abihud	Kosam
Eljakim	Addi
Azor	Melchi
Zadok	Neri
Achim	Selthiël
Eliud	Zerubbabel
Eleazar	Rhesa
Matthan	Joannes
Jakob	Juda
Jezus Christus	Jozef
	Semeï
	Mattathias
	Maäth
	Naggai
	Esli
	Naüm
	Amos
	Mattathias
	Jozef
	Janna
	Melchi
	Levi
	Matthat
	Heli
	Jozef
	Jezus Christus

Onder (wetenschappelijke) onderzoekers, maar vooral onder critici en ongelovigen wordt vaak aangevoerd dat de geslachtsregisters uit de Bijbel **niet** met elkaar overeenkomen. Dus concluderen zij dan dat je op de Bijbel niet kunt vertrouwen.

Zo zou het geslachtsregister uit Mattheüs 1 anders zijn dan het geslachtsregister uit Lukas 3, en dit geslachtsregister zou weer anders zijn dan het geslachtsregister uit I Kronieken.

En volgens mij hebben die critici gelijk;

De geslachtsregisters zijn **niet** gelijk. In Lukas 3 wordt bijvoorbeeld gezegd dat Heli de vader is van Jozef, de aardse vader van Jezus, terwijl in Mattheüs 1 wordt gezegd dat Jakob de vader van Jozef is.

Hoe ga ik hier mee om?

Ten eerste bedenk ik mij dat Mattheüs '*zijn*' Evangelie geschreven heeft voor de Joden en dat Lukas '*zijn*' Evangelie geschreven heeft voor de Romeinen.

Cultureel gezien gingen Joden en Romeinen totaal verschillend om met geslachtsregisters.

Maar veel belangrijker voor mij is, wat God Almachtig spreekt in Jes. 55:8-9; dat Gods wegen hoger zijn dan de mijne. En dat Zijn wegen hoger zijn dan de mijne.

Ik hecht geloof aan de woorden die God Almachtig spreekt in ps. 8:4-5 ^(NBG) dat God de mens **bijna** Goddelijk heeft gemaakt. Bijna, maar niet helemaal.

Ik hoef en wil helemaal niet alles kunnen begrijpen en beredeneren.

Als God Almachtig vindt dat Hij de zaken moet omschrijven zoals Hij denkt dat het goed is, dan is dat Zijn recht. Waar zou ik de euvele moed vandaan halen om Mijn Schepper en Maker ter verantwoording te roepen? Of Hem om tekst en uitleg te vragen?

Dát is geloof. Dát heet geloof. Onvoorwaardelijk vertrouwen hebben in mijn Schepper, ook al begrijp ik er niets van.

-----,-----

📖 Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

📖 Ps. 8:4-5 ^{NBG} Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet? Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond.

Ik blijf het toch maar een fantastisch geslachtsregister vinden.

Waarom?

Omdat het **geen** geslachtsregister is waar ik het etiket '*vrij van zonden*' op kan plakken. Ik ben ook niet zondenloos. Vandaar dat ik mijzelf wat dat betreft in hetzelfde rijtje kan zetten.

Lees de Bijbel maar eens goed door. Zoek de namen van al die mensen maar eens op en lees maar eens wat zij gedaan of niet gedaan hebben.

Het voorgeslacht van Jezus Christus blinkt niet uit in zondenloosheid:

- Neem een Juda, die samen met zijn broers onder aanvoering van Simeon en Levi al de mannelijke Sichemieten afslachten omdat één van hen hun zuster Dina verkracht zou hebben (Gen. 34).

Diezelfde Juda die samen met zijn broers zijn eigen broer Jozef verkocht aan de Ismaëlieten (Gen. 37).

Diezelfde Juda die met zijn schoondochter Tamar (een vrouw uit de lokale bevolking) gemeenschap had waaruit Perez is geboren. (Gen. 36).

- Neem een Salmon die gemeenschap had met Rachab de hoer, die de twee spionnen uit Israël hielp die de zwakke plekken probeerden te ontdekken in de muur van Jericho (Joz. 2) en die haar en haar familie daarmee het leven redden.
- Neem een David. Veel geschiedenissen van hem zijn in de Bijbel beschreven, waarvan de geschiedenis met Bathseba toch wel de zwartste geschiedenis uit zijn leven was.

Dat hij de man van Bathseba (Uria) bewust liet omkomen in de strijd om overspel te kunnen bedrijven met Bathseba (II Sam. 11)

- Neem een Salomo die zo Godvrezend zijn carrière begon, Die de tempel voor God Almachtig bouwde. Maar die tegelijkertijd vrouwen in zijn harem had die zijn ondergang werd doordat hij de afgoden van die vrouwen ging dienen. (I Kon. 11)

Als het gaat om zonden en overtredingen hebben wij allemaal de vergeving van zonden nodig omdat we allemaal gezondigd hebben.

Alle mensen die ooit op aarde hebben geleefd; Alle mensen die nu op aarde leven; Alle mensen die ooit nog op aarde zullen leven; staan wat betreft het overtreden van de wet van God Almachtig op één lijn. Of liever gezegd: aan de verkeerde kant van de lijn.

Door de zonde van de eerste mens is er een onoverkomelijke kloof ontstaan tussen God Almachtig en de mensen. Daardoor is de zonde in alle mensen gekomen tot op de dag van vandaag aan toe.

En aangezien God Almachtig op geen enkele wijze vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde kan de mens niet meer in de aanwezigheid van God zijn.

Ik ook niet, want ik heb veel gezondigd in mijn leven; en ik zondig nog steeds. Ook al wil ik dit niet.

Overtreding van de wet leidt tot straf:

Nederlands rechtssysteem:

In Nederland geldt het Nederlands recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in het Nederlands wetboek.

Als ik in Nederland een wet overtreed krijg ik straf. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

Uitgangspunt is dat overtreding van de Nederlandse wet leidt tot straf.

Ook in Nederland is het zo dat wanneer ik de wet overtreden heb, al mijn goede daden die ik heb gedaan geen invloed hebben op de strafmaat.

Ik bedoel hiermee dat wanneer ik met tachtig kilometer per uur door de stad heenrijd en ik wordt gepakt, dat ik mijzelf niet kan beroepen op al mijn goede dingen die ik voor Nederland hebt gedaan. Elke overtreding staat op zich.

Gods rechtssysteem:

In Gods Koninkrijk geldt Gods recht. Dit is weergegeven in wetten, regels en inzettingen in de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft om Zijn volk Israël daarmee te leren.

Als ik in Gods Koninkrijk een wet overtreed krijg ik straf.

Het verschil met de Nederlandse wetgeving is echter dat de Nederlandse wet gedifferentieerde straffen toekent. Bij lichte overtredingen krijg ik een bekeuring. Bij zware overtredingen krijg ik een taakstraf of een gevangenisstraf.

In Gods Koninkrijk is dit niet zo. Overtreding van Gods wet kent maar één straf. En dat is de **doodstraf**. (Rom. 6:23).

 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

Of ik dit nu leuk vind of niet. Of ik dit nu eerlijk vind of niet. Het is gewoon een feit. Uitgangspunt is dat overtreding van Gods wet leidt tot straf.

En net als in het Nederlands recht worden mijn goede daden niet meegenomen in het bepalen van de strafmaat.

De rechtszitting:

Zowel in het Nederlands rechtssysteem als in het Goddelijk rechtssysteem worden alle overtredingen verzameld in een zogenaamd strafdossier. De Bijbel noemt dat '*een lijst met aanklachten*'. En die lijst met aanklachten is bij het Openbaar Ministerie (OM) in handen. En dit OM dagvaardt mij voor de Rechter.

Wie zijn daar in die rechtszaal ?

- Het OM (Openbaar Ministerie) in de persoon van satan. (Hij is de aanklager. (Job 1, Zach. 3));
- De Rechter (Dit is God Almachtig);
- Mijn advocaat..... Mijn advocaat is Jezus Christus;
- Ikzelf als de gedaagde; Ik heb de wet overtreden.

De meetlat waarlangs de inhoud van mijn strafdossier ('*de lijst met aanklachten*') wordt gelegd is de wet van God Almachtig die Hij aan Mozes had gegeven.

Overtreding van de wet van God Almachtig leidt maar tot één straf; de doodstraf; de eeuwige dood.

En die eeuwige dood is de claim die het OM (satan) op mij legt.

De woorden van satan zijn duidelijk: Heb ik één of meer zonden bedreven, dan ben ik van hem. Dan klaagt hij mij aan bij God Almachtig, en vraagt God om uitvoering van de straf die op die overtreding staat. En omdat ik weet dat satan alleen maar vernietiging, misère en ellende op het oog heeft, betekent dit dat ik een niet plezierige toekomst tegemoet gaan. (Licht ugedrukt!)

De rechtszaak begint en de aanklager opent het strafdossier en leest de aanklachten voor. Welke wetten ik heb overtreden.

De Rechter hoort de aanklager aan en kan niet anders dan mij schuldig te verklaren want ik heb gezondigd.

Dus, ik word de boeien omgedaan en ik zal de straf moeten ondergaan. Dit geldt voor iedereen.

Het vonnis; de uitspraak:

De Rechter doet uitspraak op basis van wat in mijn strafdossier staat. En die straf (de dood) blijft. Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeeek en bid.

En nogmaals: Net als in de Nederlandse wetgeving waarbij het niet uitmaakt hoeveel goede dingen ik in mijn leven gedaan heb, is dat bij Gods wetgeving niet anders. De Rechter kijkt of ik inderdaad schuldig ben aan het ten laste gelegde. En op basis daarvan spreekt hij het vonnis uit. Schuldig of onschuldig.

Er verandert niets meer aan de uitspraak van de Rechter. Er is geen hoger beroep mogelijk. Dit zou ook geen zin hebben want de bewijzen zijn zo overduidelijk dat niemand twijfelt aan de rechtvaardigheid van de uitspraak van de Rechter.

Sleutelwoord in wat ik hiervoor schreef is het woord *'lijst met aanklachten'*.

De Rechter beoordeelt en veroordeelt mij op basis van die *'lijst met aanklachten'*. En ieder mens heeft zo een *'lijst met aanklachten'*.

Maar stel nu dat mijn *'lijst met aanklachten'* niets bevat?

Stel nu dat de Rechter het strafdossier opent en daar een *'lijst met aanklachten'* vindt die helemaal leeg is?

Misschien dat de Rechter nog aan de aanklager zal vragen waar de *'lijst met aanklachten'* is. Of welke aanklacht het OM heeft. Maar ook het OM, de aanklager, zal moeten toegeven dat er geen *'lijst met aanklachten'* is.

In dat geval kan de Rechter niet anders dan vrijspraak uitspreken. En vrijspraak wil zeggen: **leven!**

De escape:

De vraag is: Hoe krijg ik nu die 'lijst met aanklachten' leeg in mijn strafdossier, terwijl ikzelf ook wel weet dat ik veel gezondigd hebt?

Is er een escape voor mij om onder de gerechtvaardigde straf uit te komen?

Ja zo een escape is er!

De Rechter Zelf heeft een escape gegeven, namelijk het geloof in Jezus Christus (de Zoon van de Rechter).

Wanneer ik Jezus Christus als Heer en Verlosser aanneem en erken dat ik een zondaar ben en veel dingen fout heb gedaan, houdt dit in dat met het bloed dat Jezus Christus aan het kruis van Golgotha heeft laten vloeien, mijn 'lijst met aanklachten' wordt schoongemaakt.

Het bloed van Jezus Christus is als gum die de potloodwoorden op het papier uitgumt. Er staat niets meer op dat papier. Er is niets meer te lezen van wat er stond. (Kol. 2:13-14)

En dát blanco papier **zonder** aanklachten gaat mijn strafdossier in.

En dát blanco papier zonder aanklachten is het bewijs voor de Rechter waarop Hij mij niet anders dan vrijspreken **kán**.

De wet verandert niet.

De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

----- ... -----

Conclusie: De Bijbel zegt dat het loon op de zonde *de dood* is (Rom. 6:23, Jac. 1:14-15). En ook zegt de Bijbel dat er niemand is die goed doet (Ps. 14:3, Ps. 53:1). Dat betekent dat de **hele** mensheid ten dode is opgeschreven inclusief mijn persoon, want iedereen heeft gezondigd.

Maar dat betekent wel, dat de schepping kapot is, dat het mooiste wat God Almachtig gemaakt heeft, voor eeuwig kapot is en dat mijn leven hier op aarde totaal zinloos is.

Want wat ik ook doen, hoe goed of slecht ik het ook doe, er is geen redden aan; Ik kan mijn zonden zelf niet wegpoetsen.

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

☞ Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood.....

☞ Jac. 1:14-15 Maar ieder mens wordt verzocht als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt. Daarna, wanneer de begeerte bevrucht is, baart zij zonde, en wanneer de zonde volgroeit is, baart ze de dood

☞ Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zijn verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

☞ Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

Satan is nu eigenaar geworden van mij, net zo lang tot er 'betaald' is aan hem. (I Kor. 6:20, I Kor. 7:23)

Maar laat God Almachtig in Zijn grootheid **DÁT** nu gedaan hebben. God is **ZELF** naar deze wereld gekomen **in** Jezus Christus (Joh. 12:46, Joh. 16:28, I Tim. 1:15) en heeft door HEM te laten lijden en sterven aan het Kruis van Golgotha betaald voor de mensen.

Wat kost mij dit allemaal?

Niets anders dan het geloof in dit verhaal, het Evangelie genoemd. Een ieder die dit gelooft heeft, heeft eeuwig leven. En heeft God Almachtig weer als eigenaar gekregen (Joh. 3:16). Want door dit Reddingswerk van Jezus Christus te geloven, erken ik dat ik een zondaar ben en dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij gered heeft.

Alleen door het geloof in Jezus Christus kan ik onder heerschappij van satan uitkomen en weer terugkomen onder de heerschappij van God Almachtig.

----- ... -----

Dát is de reden waarom Jezus Christus op aarde is gekomen en daarom is het zo belangrijk om te weten **Wie** Jezus Christus is.

Het hele O.T. vertelt de weg **naar** Jezus Christus toe.

Het hele O.T. vertelt hoe God Almachtig:

- de wereld perfect geschapen heeft;
- hoe de mens verleid werd door de listige slang = satan (Gen. 3);
- hoe de mens het paradijs moest verlaten om daarbuiten in het zweet van zijn aanschijn de aarde te bewerken;
- hoe de mensheid al snel slechter en slechter werd, waardoor God op een gegeven moment zelfs al het leven op aarde vernietigd heeft in de zondvloed. Alleen Noach en de zijnen overleefden. Maar ook na de zondvloed keerde de mens zich al snel af van God.

☞ I Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht

☞ I Kor. 7:23 U bent duur gekocht.

☞ Joh. 12:46 Ik ben een Licht, in de wereld gekomen, opdat ieder die in Mij gelooft, niet in de duisternis blijft

☞ Joh. 16:28 Ik ben van de Vader uitgegaan en ben in de wereld gekomen..

☞ I Tim. 1:15 Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard dat Christus Jezus in de wereld is gekomen om zondaars zalig te maken.....

☞ Joh. 3:16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft

Het volk Israël; Gods volk

Dan begint God Almachtig met het bijeenroepen van Zijn Eigen volk Israël. (Ps. 135:4, Deut. 7:6).

- Door Abraham, Izaäk en Jakob heen;
- Door het vierhonderd jarig verblijf in Egypte heen, waarvan de laatste tientallen jaren in zware onderdrukking en slavernij;
- Door de wonderbaarlijke bevrijding uit Egypte;
- Door de veertig jaar durende reis door de woestijnen tussen Egypte en Kanaän, om dan eindelijk het beloofde land, het land Kanaän, het land van melk en honing, binnen te gaan.

Het volk Israël was een eigenwijs en koppig volk. In plaats van dankbaarheid wilde het volk Israël zijn eigen weg gaan. Een eigen koning moesten ze hebben. Ze wilden een koning die ze konden zien; daarmee zetten ze God Almachtig aan de kant.

Die eerste koning was Saul opgevolgd door David en Salomo. Maar met het geloof van het volk ging het alleen maar slechter. Totdat het volk Israël zich in ±936 voor Christus zelfs splitste in een twee- en een tien-stammenrijk omdat ze het niet eens waren met koning Rechabeam (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin koning Rechabeam trouw (het twee-stammenrijk, ook wel Juda genoemd) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (het tien-stammenrijk, ook wel Israël genoemd).

Beide koninkrijken bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerde.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen, en bogen voor afgoden van hout en steen, en God de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4).

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Deut. 7:6 Want u bent een heilig volk voor de HEERE, uw God. De HEERE, uw God, heeft ú uitgekozen uit alle volken op de aardbodem om voor Hem tot een volk te zijn dat Zijn persoonlijk eigendom is.

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

II Kon. 25:11 De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.

Hos. 8:4 Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2).

-----,-----

Het volk Israël zoals ik dit vandaag de dag ken, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is **niet het hele** volk Israël zoals dit voortgekomen is uit Jakob. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door nakomelingen uit het twee-stammenrijk.

En Jezus Christus, dé aangekondigde Messias?

Hij is een biologische nakomeling van Juda, één van de zonen van Jakob. Juda is uitgegroeid tot de stam Juda en werd één van de stammen van het twee-stammenrijk (Hebr. 7:14)

En het tien-stammenrijk dan?

Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

----- ... -----

Uit het O.T. blijkt wat voor een verwoestende werking de zonde heeft. Welk een verwoestende werking er plaatsvindt als de mens zich afkeert van God Almachtig. Welk een verwoestende werking satan tot stand heeft gebracht als tegenstander van God. Allemaal slecht nieuws dus!

Maar ook is in het O.T. beschreven dat er een Verandering zou gaan komen. Dat God Almachtig Iemand zou sturen om Zijn volk én de wereld te redden van de macht van de zonde. Om satan zijn plaats te wijzen, om satan te onttrenen.

Die Persoon die op heel veel plaatsen in het O.T. aangekondigd wordt, is dé Messias, Hij zal de mensheid terugbrengen bij God Almachtig. **Hij is God Zelf**. En het N.T., te beginnen met het Bijbelboek Mattheüs , getuigt van Hem, maar bovenal van God die dit allemaal mogelijk heeft gemaakt.

Jezus Christus is de Man die voldoet aan **alle** aankondigingen en profetieën die in het O.T. genoemd zijn ten aanzien van de te verwachten Messias.

Jezus Christus is de Aangekondigde, de Zoon van God.

----- ... -----

📖 Ezra 1:1-2 en II Kron. 36-22-23 In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

📖 Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

Het Bijbelboek Mattheüs begint met het geslachtsregister van Jezus Christus. Gewoon om even duidelijk te maken waar Hij vandaan komt en uit welk geslacht Hij stamt. Van God Almachtig, door Jozef en Maria heen, als kwetsbaar Kind geboren, alles meegemaakt hebbende wat ik als mens ook meemaak.

Daarom heet het dat Hij onze zwakheden gekend heeft (II Kor. 5:21, Matt. 8:17). Alles wat ik meemaak aan zwakheden, verleiding, ziekten, pijn, verdriet. Alles heeft Jezus Christus ook meegemaakt.

Maar omdat Jezus Christus God Zelf is, is Hij zonder zonden. En omdat Jezus Christus zonder zonden is, kan Hij door zondaar voor mij te worden, mij vrijkopen uit de heerschappij van satan.

Ik kan dan ook met de beste wil van de wereld niet begrijpen dat er mensen zijn die Jezus Christus verwerpen, Hem afwijzen. Iemand Die alleen maar goed heeft gedaan. Iemand waar geen enkele beschuldiging tegen in te brengen is!

Dat mensen een ander beeld van God Almachtig hebben en een ander beeld van Jezus Christus hebben komt omdat de mens zelf geen lust meer heeft om te onderzoeken **wie** God is. En ook dat is een verblinding die satan op deze aarde heeft gebracht.

De heerschappij over de mens is door de zondeval in handen gekomen van satan. Dat is uitgangspositie. Iedereen hier op aarde leeft onder de heerschappij en het eigendomsrecht van satan.

De enige manier om onder dat eigendomsrecht uit te komen is om openlijk Jezus Christus als Zoon van God Almachtig aan te nemen als Redder en Verlosser. Om te erkennen en te geloven dat Jezus Christus mij verlost heeft en mijn zonden vergeven heeft, zodat er geen aanklacht meer is tegen mij in de Goddelijke Rechtszitting.

Daarom moest Jezus Christus als 'zondeloos' sterven om mijn plaats in te nemen aan het kruis van Golgotha.

De grote verblinding die satan over de wereld heeft gelegd is dat mensen niet meer **in** God Almachtig willen geloven en Jezus Christus afwijzen. Daarmee blijft het eigendomsrecht van satan over die mens intact.

Normale mensen zullen nooit openlijk voor satan kiezen omdat ieder weldenkend mens wel weet dat satan gelijk staat met het slechte en met de dood.

II Kor. 5:21 Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden tot gerechtigheid in Hem

Matt.8:17 Zodat vervuld werd wat door de profeet Jesaja gesproken was toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen

De grootste groep mensen is zich helemaal niet bewust van dit eigendomsrecht van satan. Zij wijzen God Almachtig af, Jezus Christus, maar zij wijzen ook satan af. Zij geloven helemaal nergens in.

Maar ook dan blijft het eigendomsrecht van satan intact, want de **default status** van de mens is dat zij vallen onder het eigendomsrecht van satan.

Dus..... NIET GEKOZEN..... IS GEKOZEN.....

Laat dat ook een noodkreet van God Almachtig zijn door *mijn mijmeringen* heen.

De mens is apathisch geworden. De mens heeft zich een rad voor ogen laten draaien.

God Almachtig is een God van LEVEN. **Al** het andere leidt tot de dood, een dood die door satan wordt geënceneerd. En ik kan op een briefje geven dat het een dood zal zijn in grote misère en ellende.

-----,..-----

Alhoewel het bovenstaande gezegd **móet** worden wil ik wijzen op de liefde die God Almachtig voor mij heeft.

Als ik de Bijbel opensla, en ik hoor God Almachtig door de Bijbel heen spreken, dan kan het niet anders dan dat ik diep onder de indruk kom van wat God **in** Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

En ik eenmaal diep onder de indruk ben gekomen, dan wil ik méér van Die Persoon weten. En zó ontstaat liefde voor God Almachtig **in** Jezus Christus, voor alles wat God **in** Jezus Christus openbaart door Zijn Heilige Geest.

Dan hoeft er geen angst te zijn, dan zal ik zien dat God Almachtig **niet** een God van *moetens* en *niet mogens* is, dat God niet een God van alleen maar *geboden* en *verboden is*.

Jezus Christus laat zelfs vandaag de dag nog steeds weten dat Hij uitzielt naar mij. Hij strekt Zijn heilzame rechterhand uit naar mij.

Ik heb die hand gepakt omdat ik inzag wat een enorme puinhoop ik van mij eigen leven had gemaakt. Er was voor mij geen redden meer aan. Ik had Jezus Christus nodig!

Mijn advies, voor iedereen, door *mijn mijmeringen* heen is:

PAK DIE HAND VAN JEZUS CHRISTUS!

Hoofdstuk 1.11

De vooraankondiging van de geboorte van Jezus Christus

(Mattheüs 1:18-24, Lukas 1:26-56)

Alle pagina's die hiervoor zijn geschreven, behoren eigenlijk alleen nog maar tot een inleiding. Want nu sta ik in de Evangeliën bij de aankondiging dat Jezus Christus geboren gaat worden uit een mens; en wel uit de mens Maria.

Jammer voor Jozef, maar hij doet nu even niet mee. Want de Heilige Geest (God Almachtig Zelf) heeft de bevruchting op Zich genomen in plaats van Jozef.

Wanneer Maria zwanger was geworden uit Jozef zou al het kwaad vanaf de eerste mens toch weer doorgegeven zijn aan de vrucht in Maria's baarmoeder. De Vrucht in Maria is heilig, zonder zonden.

Mattheüs beperkt zich in zijn geschiedschrijving over de geboorte van Jezus Christus maar tot een vijftal uitspraken:

- Maria was zwanger, uit de Heilige Geest;
- Jozef wordt door de engel verteld dat hij rustig bij Maria kan blijven, omdat Maria door de Heilige Geest zwanger is geworden en niet door een andere man;
- Er zal een zoon geboren worden die de naam Jezus zal krijgen;
- De profetie uit Jes. 7:14 wordt aangehaald;
- Jozef is overtuigd, blijft bij Maria en Jezus wordt geboren.

----- ... -----

In de zesde maand van de zwangerschap van Maria komt de engel Gabriël naar Maria toe. Dit was dezelfde engel die het nieuws van de zwangerschap van Johannes de Doper aan Zacharias in de tempel kwam brengen (Lukas 1:19).

Zoals altijd probeer ik mij dit even voor te stellen. Maria had geen gemeenschap gehad met een man. Maria moet toch in haar lichaam gevoeld hebben dat er iets groeide. Want vanaf 15-16 weken (vier maanden) in de zwangerschap gaat een baby bewegen in de buik.

Zou Maria niets gevoeld hebben? Zou Maria niet vreemd hebben opgekeken dat zij al een paar maanden niet meer ongesteld was geworden?

☞ Jes. 7:14 Zie de maagd zal zwanger worden. Zij zal een zoon baren en Hem de naam Immanuel geven.....

☞ Luk. 1:19 En de engel zei en antwoordde hem: Ik ben Gabriël, die voor God sta, en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze dingen te verkondigen

Ik heb op internet ergens gelezen dat het niet ongebruikelijk was in die tijd dat de ouders van het meisje op twaalfjarige leeftijd al een man voor haar uitzochten.

Ook las ik er ergens dat Maria hoogstwaarschijnlijk vijftien jaar moet zijn geweest toen zij Jezus baarde.

Ik noem de getallen alleen maar even om aan te geven dat Maria al langer haar maandelijkse perioden had; en dat deze nu dus al zes maanden gestopt moeten zijn.

Kan het niet zo zijn dat met die 'zesde' maand, de zesde maand van het jaar bedoeld wordt in plaats van de zesde maand van haar zwangerschap?

Dan verschijnt Gabriël voor de deur; belt netjes aan en komt binnen en zegt: *'Wees gegroet begenadigde. De Here is met u. U bent gezegend onder de vrouwen.'*

Maria is schijnbaar niet verwonderd over het bezoek van Gabriël. Zij is eerder in verwarring over de wijze waarop Gabriël haar groet.

Ik zou eerst eens gevraagd hebben wie die man was, die binnen kwam.

Of zou Maria direct geweten hebben dat Gabriël een engel was?

En waar is Jozef, was hij bij deze ontmoeting? Zou het gewoon geweest zijn dat een vreemde man bij een jonge vrouw binnenkomt?

Allemaal menselijke vragen waarop in de Bijbel geen antwoord wordt gegeven. God Almachtig vindt dat niet nodig, want het zou alleen maar afleiden van de kern van het verhaal. En die kern is dat God **in** Jezus Christus op het punt staat om naar deze aarde te komen.

----- ... -----

Maria wordt duidelijk gemaakt Wie zij zal baren en wat Jezus Christus komt doen:

- Jezus Christus, de Zoon van de Allerhoogste zal uit haar geboren worden;
- Hij zal de troon van zijn voorvader koning David bestijgen (misschien ook wel de voorvader van Maria, maar in de Bijbel worden daar geen mededelingen over gedaan;
- Hij zal Koning zijn over het huis van Jakob tot in der eeuwigheid. (het **hele** volk Israël; twaalf stammen)

Dat zijn mij toch woorden! Dat verteld wordt dat je zwanger zal worden, dat kan nog. Maar dat Jezus Christus de troon van vader David gegeven zal worden? Jezus, mijn zoon een koning?

Uiteindelijk kan ik mij daar ook nog wel een voorstelling bij maken. Maar dan die laatste zinsnede; wat betekent het dat *'mijn zoon Jezus, Koning over het huis van Jakob zal zijn tot in eeuwigheid'*?

Ik kan mij de verbazing van Maria goed voorstellen. En ik denk persoonlijk dat het gesprek tussen Gabriël en Maria ook echt wel wat langer geduurd zal hebben dan hier wordt beschreven. Want het is mij toch wat.

Maria uit dat ook in haar vertwijfeling: *'ik heb niet eens gemeenschap gehad met een man. Hoe kan dat dan?'*

Ik denk dat Gabriël echt wel de tijd genomen zal hebben om het Maria in zijn geheel uit te leggen. En misschien zelfs wel om haar te troosten, want het zijn mij wel woorden: *'De Heilige Geest zal over u komen'*.

----- ... -----

Wat het betekent door de Heilige Geest bevrucht te zijn en of dit kan?

Maria bewijst het.

Hoe kan dit?

Omdat God Almachtig het uitgesproken heeft. Zijn woorden hebben scheppingskracht; of het nu de schepping van de aarde betreft of de bevruchting van Maria. Het gebeurt zoals Hij dat wil en uitspreekt.

Dat dit heftige gevolgen kan hebben lees ik ook. Hoe Maria er onder geweest is, toen zij merkte dat zij zwanger was weet ik niet, als zij het al wist. Hoe Jozef daaronder was lees ik wel, want daar schrijft Mattheüs weer over.

Jozef wilde Maria verlaten omdat hij dacht dat zij ontrouw aan hem was geweest. Een menselijke reactie dus, want Maria kon Jozef ook niet uitleggen hoe het in zijn werk is gegaan.

Mattheüs schrijft dat er een engel naar Jozef toe moest komen om hem uit te leggen dat Maria *geen* overspel had bedreven, maar dat ze zwanger was uit God Almachtig. En Jozef geloofde die engel. Of dit ook Gabriël is geweest weet ik niet.

----- ... -----

Dit verhaal van Jozef lijkt veel op het verhaal van Abraham en Sara uit Gen. 21:10-14.

Abraham wordt door Sara gedwongen om Hagar en zijn eigen zoon Ismaël weg te sturen. Een onmogelijke opgave voor Abraham. En het is dat God Almachtig Zelf tot Abraham spreekt om hem te bevelen te doen wat zijn vrouw Sara wil; en hij stuurt Hagar en Ismaël weg!

----- ... -----

Probeer eens voor ogen te schetsen: Jozef en Maria die aan de keukentafel zitten en dit met elkaar delen. De engel die kwam en die aankondigde dat Maria zwanger was; die Jozef overtuigde dat de vrucht in Maria niet uit een andere man kwam maar uit de Heilige Geest.

Probeer het gesprek eens voor te stellen. En zouden ze dit verhaal gedeeld hebben met ouders, broers, zussen? Dat kan ik mij bijna niet voorstellen. Ze zouden voor gek uitgemaakt worden.

Maar deze zaak was voor Jozef en Maria een zaak van 'geloof', en deze zaak is ook voor mij een zaak van 'geloof'. Ik geloof het, of ik geloof het niet.

Tenslotte is het geloof een gave (een cadeau) die ik van God Almachtig heb gekregen (Ef. 2:8).

Daarnaast is de bevruchting van Maria niet uitzonderlijker dan dat de slang tot de eerste mens spreekt (Gen. 3). Of de ezel tot Bileam.(Num. 22). Of dat Jezus Christus naar de hemel opvaart (Hand. 1:9).

De bevruchting van Maria is niet uitzonderlijker dan de schepping van hemel en aarde door het woord van God Almachtig. Het zijn allemaal wonderen die niet te doorgronden zijn door de mens.

De bevruchting van Maria is een zaak van God Almachtig. God Zelf is **in** Jezus Christus gekomen, in de baarmoeder van Maria. En het Kind zal Jezus heten als Hij geboren is; of zoals aangekondigd in Jes. 7:14 Immanuël: 'God met ons'.

----- ... -----

Gen. 21:10-14 Toen zei zij tegen Abraham: Jaag deze slavin en haar zoon weg, want de zoon van deze slavin zal niet met mijn zoon, met Izak, erven. Deze woorden waren volstrekt kwalijk in de ogen van Abraham, vanwege zijn zoon. Maar God zei tegen Abraham: Laat deze zaak met betrekking tot de jongen en uw slavin niet kwalijk zijn in uw ogen. Bij alles wat Sara u zegt, luister naar haar stem, want alleen het nageslacht van Izak zal uw nageslacht genoemd worden. Maar Ik zal ook de zoon van deze slavin tot een volk maken, omdat hij uw nageslacht is. Toen stond Abraham 's morgens vroeg op, nam brood en een zak met water, gaf die aan Hagar en legde die op haar schouder. Hij gaf haar ook het kind en stuurde haar weg. Zij ging op weg en dwaalde rond in de woestijn van Berseba.

Ef. 2:8 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God.

Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Jes. 7:14 Zie de maagd zal zwanger worden. Zij zal een zoon baren en Hem de naam Immanuël geven.....

Dan volgt voor mij één van de mooiste uitspraken in de Bijbel.

Een uitspraak van Maria; een uitspraak van geloof en vertrouwen:

'laat mij geschieden overeenkomstig uw woord.'

Ondanks alle vragen en alle verwarring: *'Heer, het is goed wat u doet, doe het maar zoals U gezegd heeft'.*

Wat een boodschap en wat een les voor mij!

-----...-----

En dan komt het verhaal van Johannes de Doper en het verhaal van Jezus Christus bij elkaar.

Maria gaat (zwanger als zij is) naar haar nicht Elisabet toe (Luk. 1:36). Want ook Elisabet is zes maanden zwanger. En als Maria bij Elisabet komt zie ik voor mij één van de eerste uitwerkingen van de Heilige Geest die beschreven wordt in het N.T.

 Lukas 1:36 En zie, uw nicht Elisabet is eveneens zwanger van een zoon..... Dit is de zesde maand voor haar

De uitspraken van Elisabet en de lofzang die Maria uitzingt kunnen geen menselijke oorsprong hebben. Dit is Goddelijk met een hoofdletter **G**.

Zonder dat Maria verteld heeft dat zij de Messias zal gaan baren, weet Elisabet dit al.

Wat wordt dit mooi verteld: *'Want zie, toen het geluid van je groet in mijn oren klonk, sprong het kindje van vreugde op in mijn schoot'.* Johannes in de baarmoeder van Elisabet hoorde dat Jezus Christus in aantocht was.

Wat een vreugde zullen deze twee vrouwen gehad hebben. De oude Elisabet en de jonge Maria. Wat zullen zij samen gehuild hebben van vreugde. En wat heerlijk dat zij zonder schroom konden vertellen over de Vrucht die in hun schoot aan het groeien was.

Daar waar de buitenwereld misschien met argusogen en misschien wel met afschuw en veroordeling heeft gesproken (tenminste in het geval van Maria) konden Elisabet en Maria bij elkaar troost vinden.

Over Zacharias en Jozef wordt (nog) niet gesproken. Zacharias zal er wel bij geweest zijn, maar hij kon nog steeds niet spreken. Over Jozef wordt niets gezegd.

Ik weet niet of Zacharias en Elisabet ver van Nazareth in Galilea woonden maar er wordt in Lukas 1:39 gezegd dat Elisabet naar een stad van Juda in het bergland ging.

 Lukas 1:39 In die dagen stond Maria op en reisde haastig naar het bergland, naar een stad van Juda....

Maar als Gabriël in de zesde maand van de zwangerschap van Maria naar haar toe kwam om te vertellen dat ze zwanger was, en dat Maria daarna voor drie maanden (Lukas 1:56) naar haar nicht Elizabet is gegaan, moet Maria dus al hoogzwanger zijn geweest toen ze terugkwam. In ieder geval was Maria niet bij de geboorte van Johannes.

 Lukas 1:56 En Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar.....

Het zal toch ook een leuk tafereel zijn geweest, dat Elizabet haar zoon Johannes noemde, terwijl er geen enkel familielid in de familie was die deze naam droeg. Dat Zacharias uiteindelijk de naam 'Johannes' bevestigt en dat hij vanaf dát moment weer kan spreken.

Misschien ben ik wel te visueel van aard, maar het moet een mooie film zijn geweest. De verbazing, de verwondering; Zacharias die weer kan spreken en eindelijk kan uitleggen wat er negen maanden daarvoor gebeurd is in de tempel toen hij de engel ontmoette die hem vertelde dat zij een zoon zouden krijgen.

----- ... -----

Dan volgt de tweede uiting van de Heilige Geest in het N.T.

Zacharias heft een lofzang aan. En waar Maria in haar lofzang begint met God Almachtig groot te maken, begint Zacharias daar ook mee. Zacharias spreekt geen lofzang uit over God betreffende zijn eigen zoon Johannes; Zacharias spreekt een lofzang uit over Jezus Christus, de zoon van Maria.

Aangezien Zacharias priester was, wist hij natuurlijk heel goed wat de Schrift vertelde over de aankomende Messias. En omdat Zacharias en Elizabet Godvrezende mensen waren geloofden zij dit ook. Mede natuurlijk door het bezoek van de engel aan Zacharias.

Daarom wist Zacharias waarom Jezus Christus naar de aarde was gekomen. En dat benoemt hij ook uitgebreid in zijn lofzang.

Zegt Zacharias dan helemaal niets over zijn eigen zoon?

Jawel, uiteindelijk begint Zacharias over Johannes te spreken. Dat hij een profeet zal zijn van de Allerhoogste. En dat Johannes de weg zal gaan bereiden voor Jezus Christus. Wat een eer!

----- ... -----

Over de jeugd van Johannes wordt verder helemaal niets beschreven. Maar uit het feit dat Zacharias priester was en dat hij met Elisabet Godvrezend was; de lofzang van Zacharias horende; mag ik aannemen dat Johannes Godvrezend is opgevoed en als kind al voorbereid werd op zijn taak als Profeet van de Allerhoogste.

Als de Heilige Geest Elizabet vervulde (Lukas 1:41) en Zacharias vervulde (Lukas 1:67) mag ik er zeker van zijn dat de Heilige Geest Johannes ook vervulde.

Johannes groeide op en werd gesterkt in de geest door de Heilige Geest. (Luk. 1:80)

-----,-----

Conclusie: De komst van de Messias is op heel veel plaatsen in het O.T. aangekondigd en er worden veel aspecten en kenmerken genoemd waar de komende Messias aan zou voldoen. Bijvoorbeeld dat hij van het nageslacht van koning David zou zijn; dat Hij in Bethlehem geboren zou worden; dat Hij gekruisigd zou worden en noem maar op.

Door wereldse onderzoekers in de vergelijkingstheorie is aangetoond, dat een mens aan hoogstens zes tot tien van al die aankondigingen, zou kunnen voldoen.

Jezus Christus voldoet aan **alle** aankondigingen die in het O.T. over de komende Messias worden genoemd. En dan heb ik het nog niet eens over die fantastische beginhoofdstukken uit de vier Evangeliën. Over die geweldige woorden uit het eerste hoofdstuk van het Bijbelboek Johannes en dat vanaf het eerste hoofdstuk uit Genesis al wordt verteld wat Gods bedoelingen zijn met de mensen.

- Dat de mensen van de boom des Levens zouden eten en eeuwig leven zouden hebben;
- Dat die boom des Levens het Levende Woord is waarover Johannes hoofdstuk 1 spreekt;
- Dat het Levende Woord Jezus Christus is in Eigen Persoon;
- Dat wanneer ik in Jezus Christus geloof, in Zijn Naam, dat ik het eeuwige leven heb. Dat is Zijn belofte (I Joh. 2:25):

***En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd:
het eeuwige leven.***

📖 Lukas 1:41 en Elizabet werd vervuld met de Heilige Geest

📖 Lukas 1:67 En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest.....

📖 Lukas 1:80 Het kind groeide op en werd gesterkt in de geest.....

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Hoofdstuk 1.12

De geboorte van Jezus Christus en Zijn jeugd.

Het Bijbelboek Mattheüs schrijft niets over de geboorte van Jezus Christus, maar begint het verhaal als Hij al lang en breed geboren is.

Waarschijnlijk was Jezus Christus al enige weken of maanden oud omdat een ster aan het firmament de wijzen uit het Oosten de weg wees, en dat deze ster pas is gaan schijnen nadat Jezus Christus geboren was.

Toen moesten de wijzen uit het Oosten hun reis dus nog beginnen. En aangezien er in die tijd nog geen openbaar vervoer was, moet die reis van de wijzen uit het Oosten toch enige tijd in beslag hebben genomen.

Het Bijbelboek Markus schrijft ook niets over de geboorte van Jezus Christus en het Bijbelboek Johannes ook niet. Markus en Johannes beginnen pas over Jezus Christus te schrijven als Jezus gedoopt gaat worden; en dan is Hij toch al volwassen.

Alleen Lukas is wat uitgebreider in zijn beschrijving en dit samengevoegd met wat Mattheüs daarover schrijft, wordt het geboorteverhaal van Jezus Christus en zijn eerste jaren als Mens compleet.

Wat was nl. het geval:

Gabriël had Maria verteld dat ze zwanger zou worden uit de Heilige Geest en dat zij een Zoon zou krijgen die ze Jezus moest gaan noemen.

Jozef werd door de engel van de Heere persoonlijk op de hoogte gesteld van deze Bovennatuurlijke bevruchting, om te voorkomen dat Jozef zijn vrouw zou gaan verlaten omdat hij haar van overspel zou kunnen betichten.

Als Maria zes maanden zwanger is gaat zij naar haar nicht Elizabet, de moeder van Johannes de Doper, die even lang zwanger was als Maria en zij blijft daar drie maanden. Als Maria weer naar huis gaat, moet zij dus hoogzwanger zijn; om en nabij de negen maanden.

Op dat moment vaardigt keizer Augustus een bevel uit dat iedere inwoner van zijn rijk (en Israël was ook in bezit genomen door de Romeinen) naar zijn eigen stad moest gaan om zich te laten inschrijven.

Wordt met die '*eigen stad*' de geboorteplaats van Jozef bedoeld? Of de stad van zijn voorvaderlijke afstamming?

----- ... -----

De afstand tussen Nazareth (waar Jozef en Maria woonden) en Bethlehem, de stad waar ze naar toe moesten om zich in te laten schrijven, is ongeveer honderdvijftig kilometer.

Dat is een hele afstand als je hoogzwanger bent en die afstand lopend of zittend op een ezel moet volbrengen. Uitgaande van een reisafstand van vijftientig kilometer per dag, dus een tocht van ongeveer zes dagen.

Het verbaast dan ook niet dat wanneer Jozef en Maria in Bethlehem aankomen, de Baby zich aankondigt en dat Jezus Christus geboren wordt.

In de grondtekst staat letterlijk '*er was voor hen geen plaats in de uitspanning*'.

Uitspanning is een ander woord voor herberg. En misschien was dit wel de enige herberg van Bethlehem. Waarschijnlijk logeerden Jozef en Maria daar ook. Alleen er was geen ruimte om dáár een baby te krijgen; of het werd hen verboden om dáár te baren.

Hoe het ook zij; dat Maria haar Kind baart en hem in doeken slaat en in de kribbe legt doet vermoeden dat Jezus Christus in een stal werd geboren; al hoewel dit niet letterlijk vermeld staat. Het was in ieder geval **niet** in een vijfsterren hotel.

Jezus Christus is geboren.

God Almachtig is **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen.

De engelen kunnen zich niet meer inhouden en maken de geboorte van Jezus Christus bekend. Allereerst aan de herders die daar in de buurt hun kudde aan weiden waren.

Herders die in de tijd van de slavernij van Israël in Egypte veracht werden (Gen. 46:33-34), worden hier verhoogd. Zij krijgen als eerste het Goede Nieuws te horen dat de Zaligmaker geboren is. En voor het eerst in de Bijbel wordt hier de naam Christus gebruikt, Zaligmaker, Behouder.

De engelen zijn uitbundig en zij beginnen spontaan het mooiste kerstlied te zingen dat ooit gemaakt is:

***Ere zij God, Ere zij God,
in de hoge, in de hoge, in de hoge
Vrede op aarde, vrede op aarde,
in de mensen een welbehagen.***

Wat een nieuws en wat een lied.

Ondanks dat de mens alles gedaan heeft wat God Almachtig verboden heeft, zegt God dat Hij een welbehagen heeft in de mens. De 'Dikke van Dale' vertaalt dit met '*genoegen, lust*'.

God Almachtig heeft genoeg in de mens, de mens is als het ware Zijn lust en Zijn leven.

Niets wordt er gezegd over de zonden in de wereld, geen kritiek, geen veroordeling. De mensen zijn een genoeg voor God Almachtig. Ik ben een genoeg voor God. Dan kan ook mijn antwoord alleen maar zijn: '*Dank U Heer!*' Halleluja

----- ... -----

De engelen konden hun mond niet houden. En ook de herders konden hun mond niet houden. Dit nieuws moest verteld worden. Natuurlijk allereerst wat zij gezien hadden. Waarschijnlijk voor het eerst van hun leven hadden ze een engel gezien, hadden ze een legermacht van engelen gezien.

Wat een hemelvullend geluid zal dat geweest zijn, als al die engelen beginnen te zingen '*Ere zij God*'.

Als ik dit opschrijf krijg ik al kippenvel, laat staan als ik dit in het echt zou meemaken.

Natuurlijk wilden de herders dat verhaal vertellen, maar God Almachtig stuurt hen eerst naar Jezus Christus toe, zodat zij met eigen ogen kunnen zien dat wat de engelen verteld hebben waar is.

Dan getuigen de herders tegenover Jozef en Maria wat zij in het veld gezien en gehoord hadden. En Maria bewaarde al deze woorden in haar hart, en overdacht die woorden!

-----...-----

 Gen. 46:33-34 Wanneer het zal gebeuren dat de farao u roept en vraagt: wat is uw beroep? Dan moet u zeggen: Uw dienaren zijn altijd veehouders geweest, van onze jeugd af aan tot nu toe, zowel wij als onze vaders. Dan zult u in de landstreek Gosen mogen wonen, want elke herder van kleinvee is voor de Egyptenaren een gruwel.

Op de achtste dag werd Jezus Christus besneden, zoals de wet voorschreef en zoals God Almachtig aan Abraham had opgedragen in Gen. 17:9-14. En die wet gold nog steeds, want ook Jezus Christus is onder de wet geboren.

Dan, op de veertigste dag, als Maria volgens de wet weer rein verklaard is (Lev. 12:1-5), gaan zij met hun offer naar de tempel, met een lam van één jaar oud en een jonge duif of tortelduif (Lev. 12:6-8). (Als zij het niet te breed hebben twee jonge (tortel)duiven).

De priester zal dan het Kind Jezus aan de Heere aanbieden en Maria rein verklaard hebben.

----- ... -----

Dáár in de tempel gebeurt echter iets bijzonders: Simeon en Anna komen naar Jozef en Maria en Jezus toe.

Simeon begint God Almachtig te danken dat Hij de Zaligmaker met eigen ogen gezien heeft; dat hij nu rustig kan sterven.

Maar hij profeteert ook dat:

- Jezus Christus tot val en opstanding zal zijn voor velen in Israël;
- Jezus Christus tot een teken zal zijn dat tegengesproken wordt (Hand. 28:22);
- Dat er een zwaard door de ziel van Maria zal gaan! Daarmee doelend op de dood die Jezus Christus aan het Kruis van Golgotha zal sterven.

Ik weet niet of Jozef en Maria deze woorden allemaal direct begrepen. Ze kwamen toch in blijdschap om Jezus aan God Almachtig voor te stellen, maar deze Simeon kan hier wel eens een flinke domper op hebben gezet.

Anna was een oude weduwe van ongeveer vier en tachtig jaar oud, die dag en nacht in de tempel was om God Almachtig te dienen met vasten en gebed; en ook zij zegende Jezus Christus.

-----...-----

Als mens ben ik best wel eens nieuwsgierig hoe deze woorden allemaal op Jozef en Maria zijn overgekomen en of Jozef en Maria deze twee mensen kende? Simeon en Anna?

Het wordt allemaal niet verteld. En ik accepteer dat God Almachtig daar vast een bedoeling mee heeft gehad om verder niet uit te wijden over die gebeurtenissen.

Gen. 17:9-14 Verder zei God tegen Abraham: En wat u betreft, u moet Mijn verbond in acht nemen, u en uw nageslacht na u, al hun generaties door. Dit is Mijn verbond dat u moet houden tussen Mij en u en uw nageslacht na u: al wie mannelijk is bij u moet besneden worden. U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u. Elk kind bij u van acht dagen oud, al wie mannelijk is, moet besneden worden, al uw generaties door: degene die in uw huis geboren is én degene die van enige vreemdeling voor geld gekocht is, die niet tot uw nageslacht behoort. Degene die in uw huis geboren is én degene die met uw geld gekocht is, moeten zeker besneden worden. Zo zal Mijn verbond in uw vlees tot een eeuwig verbond zijn. Maar hij die mannelijk en onbesneden is, van wie het vlees van zijn voorhuid niet besneden wordt, die persoon moet van zijn volksgenoten worden afgesneden; hij heeft Mijn verbond verbroken.

Lev. 12:1-5 De HEERE sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg: Wanneer een vrouw nageslacht voortbrengt en een jongetje heeft gebaard, dan is zij zeven dagen onrein. Zij is dan even onrein als tijdens de dagen van afzondering als zij ongesteld is. En op de achtste dag moet het vlees van zijn voorhuid besneden worden. Vervolgens moet zij drieëndertig dagen blijven in het bloed van haar reiniging. Niets wat heilig is, mag zij aanraken, en zij mag niet naar het heiligdom komen, totdat de dagen van haar reiniging voorbij zijn. Maar als zij een meisje baart, dan is zij twee weken onrein zoals tijdens haar afzondering.

Net zomin als dat God uitwijdt over de jeugd van Jezus Christus, behalve dan dat Jezus Christus net als Johannes de Doper (Lukas 1:80) opgroeide; gesterkt in de geest. Van Jezus Christus wordt ook nog gezegd dat Hij vervuld was met wijsheid en dat de genade van God Almachtig op Hem was.

----- ... -----

Markus, Lukas en Johannes zeggen dan helemaal niets over de drie wijzen uit het Oosten en over de massaslachting onder de babies die jonger dan twee jaar oud waren in Bethlehem, in opdracht van koning Herodes. Ook vertellen zij niet dat Jozef en Maria met Jezus jarenlang in Egypte hebben gewoond.

Want er kwamen wijzen uit het Oosten, hoogstwaarschijnlijk Babylonische astrologen, die ook wel magiërs werden genoemd.

Het enige dat Mattheüs daar over schrijft is dat die wijzen uit het Oosten een ster hadden gezien aan het firmament. En dat zij niet twijfelden aan het feit dat er een grote Koning was geboren.

Zij noemen die ster dan ook 'Zijn ster'. En als ik het verhaal goed begrijp dachten zij dat die Koning aan het hof van koning Herodes (de Grote) geboren zou zijn. Want Herodes was op dat moment koning over Judea, Idumea en Samaria.

Maar Herodes moest hen teleurstellen. Aan zijn hof was geen koning geboren. Tegelijkertijd werd Herodes bang, want er was dus schijnbaar Iemand geboren Die zijn troon zou gaan overnemen. En Herodes had geen idee wie.

Verbazend dat de wijzen uit het Oosten de Schrift citeren (Micha 5:1) die Herodes zou moeten kennen. Zij weten te vertellen dat die Koning geboren zou worden in Bethlehem.

Als die wijzen uit het Oosten inderdaad Babylonische astrologen zijn geweest dan kunnen zij hun kennis gehaald hebben uit de profetieën en visioenen van Daniël die een tijd 'hoofd' over hen geweest is (Dan. 2:48).

In ieder geval gaan die wijzen op pad naar Bethlehem, waarbij ik het opmerkelijk vind dat die ster hen de weg wees, maar dat zij toch eerst naar koning Herodes gingen, en niet direct naar Bethlehem. De gevolgen van het bezoek van de wijzen uit Oosten aan koning Herodes zijn verschrikkelijk.

Daarna moet zij zesenzestig dagen blijven in het bloed van haar reiniging.

☞ Lev. 12:6-8 Wanneer de dagen van haar reiniging voor een zoon of een dochter voorbij zijn, moet zij een lam van een jaar oud als brandoffer en een jonge duif of tortelduif als zondoffer bij de priester brengen, bij de ingang van de tent van ontmoeting. Die moet het voor het aangezicht van de HEERE aanbieden, en verzoening voor haar doen. Dan is zij rein van haar bloedvloeïing. Dit is de wet voor haar die een jongetje of meisje baart. Maar als haar vermogen niet toereikend is voor een lam, dan mag zij twee tortelduiven of twee jonge duiven nemen, één als brandoffer en één als zondoffer. Zo zal de priester verzoening voor haar doen en is zij rein.

☞ Hand. 28:22 Wij willen wel graag van u horen wat u denkt, want wat deze sekte betreft, is het ons bekend dat ze overal tegengesproken wordt.

☞ Lukas 1:80 Het kind groeide op en werd gesterkt in de geest.....

☞ Micha 5:1 En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.

☞ Dan. 2:48 Toen bevorderde de koning Daniël. Hij gaf hem vele grote geschenken en stelde hem aan als heerser over heel het gewest Babel en als hoofd van alle machthebbers over alle wijzen van Babel.

Uit de andere Evangeliën weet ik dat Herodes zó bang was om zijn troon te verliezen dat hij alle pas geboren jongetjes onder de twee jaar van Bethlehem liet vermoorden.

Overigens was deze Herodes zo een barbaar dat hij zelfs zijn eigen zonen Aristobulus, Alexander en Antipater heeft vermoord en ook een aantal verdachte Farizeeën en driehonderd inwoners. Dus een fijn heerschap was het niet.

Uiteindelijk komen die wijzen uit Oosten bij het huis aan waar Jozef en Maria met de pasgeboren Jezus verblijven (de stal is dus al verlaten), alhoewel hier alleen Jezus en Maria worden genoemd. Zij vallen in aanbidding neer en geven veel geschenken in de vorm van goud, wierook en mirre. Een kostbaar geschenk dus.

Wat zullen Jozef en Maria raar opgekeken hebben. Zelf waren ze van eenvoudige komaf. En dan stoppen er ineens een aantal limousines voor de deur en komen daar keurig geklede mannen uit, die zodra zij Jezus Christus zien op de knieën vallen en Hem beginnen te aanbidden en dure geschenken geven. Een leuk tafereel om over te mijmeren.

Dan volgt er weer zo een opmerkelijk zinnetje. De wijzen uit het Oosten zijn door een aanwijzing van God Almachtig in de droom gewaarschuwd om **niet** terug te gaan naar Herodes. Want ze zouden koning Herodes berichten als zij de Koning gevonden hadden.

Ik vraag mij dan af of ze alle drie deze droom gehad hebben, of alleen het hoofd van de delegatie? Zouden ze niet verbaasd zijn geweest dat God Almachtig tot hen sprak? Geloofden zij überhaupt in God?

De wijzen volgden de instructies van God Almachtig op om via een andere weg terug te kiezen naar hun land. En direct daarna krijgt ook Jozef een droom dat hij zo snel mogelijk met Jezus en Maria naar Egypte moet gaan.

Ook hier wordt geen verdere informatie gegeven hoe dit over kwam bij Jozef en Maria. Natuurlijk hadden zij al eerder een engel van de Heer ontmoet, maar de afstand van Bethlehem naar Egypte wordt toch gauw op tien dagen geschat. Geen kleine operatie met een pasgeboren baby.

Maar zoals Maria, bij de aankondiging van Gabriël dat zij zwanger zou worden en een Zoon zou baren, reeds zei: '*mij geschiedde naar uw wil*', stellen Jozef en Maria ook hier geen vragen, maar pakken hun spullen in en gaan weg.

----- ... -----

Dan gebeurt dat afgrijselijke dat ik hiervoor ook al beschreven heb.

Herodes is boos dat de drie wijzen uit het Oosten niet bij hem zijn teruggekeerd om hem te vertellen waar de Koning is geboren. Hij besluit daarop om alle pasgeboren jongetjes van onder de twee jaar in Bethlehem te vermoorden in de hoop dat daar dan ook de nieuw geboren Koning bij zou zitten.

Wat een barbaarse daad. En deze daad komt bij mij nog gruwelijker over omdat deze daad al in het O.T. aangekondigd is, in Jer. 31:15.

----- ... -----

Heer, waarom? Wat is de reden van deze massaslachting, en vooral als U al zoveel eeuwen wist dat dit ging gebeuren, kon U dit niet tegenhouden ? Ik begrijp er niets van.

----- ... -----

Ik heb in deze mijmeringen al eerder een verband gelegd tussen de ruim vierhonderd jaar, tussen de laatste profeet uit het O.T. (Maleachi) en de geboorteaankondiging van Jezus Christus, en de ruim vierhonderd jaar dat het volk Israël in slavernij is geweest in Egypte voordat het verlost werd uit Egypte (Exodus).

Dat Mozes een vooraankondiging is geweest van Jezus Christus en misschien nog wel méér, want de gelijkenis tussen de geschiedenis van Mozes en Jezus Christus hebben wel meer gemeenschappelijke raakvlakken.

Ook in de tijd van Mozes werden alle jongetjes van het Hebreeuwse volk gedood omdat de farao bang was dat er uit de Hebreeërs een koning zou opstaan die het volk zou gaan verlossen (Ex. 1:22).

Farao–Herodes, Mozes–Jezus Christus, bevrijding van het volk Israël fysiek en nu ook geestelijk.

----- ... -----

Hoe lang Jozef en Maria met Jezus in Egypte zijn geweest is mij niet bekend. En ook niet wat zij daar gedaan hebben.

Zou Jozef zijn baan als timmerman ook daar weer opgepakt hebben?

Waarschijnlijk zijn zij toch wel een paar jaar in Egypte geweest, want de engel van de Heere verschijnt pas opnieuw in de droom aan Jozef als Herodes overleden is.

Jer. 31:15 Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een rouwklacht, een zeer bitter geweent: Rachel weent over haar kinderen. Zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, want zij zijn er niet meer.

Ex. 1:22 Toen gebod de farao heel zijn volk: Al de zonen die geboren worden, moet u in de Nijl werpen, maar al de dochters mag u in leven laten.

Ik weet dat Herodes 69 jaar oud is geworden en is gestorven aan een koortsziekte. Ik las op internet het volgende over koortsziekte:

Tijdens de Amerikaanse burgeroorlog stierven honderdduizenden soldaten aan een geheimzinnige 'koortsziekte'. Niemand wist toen nog van het bestaan van bacteriën en virussen waardoor artsen niet wisten dat het hier om een groot aantal verschillende met koorts gepaard gaande ziekten ging: tyfus, tuberculose, malaria enz.

-----,..-----

Jozef is niet gerust als hij hoort dat de zoon van Herodes, Archelaüs de troon van zijn vader heeft overgenomen. Totdat God Almachtig Zelf tot Jozef in de droom spreekt en dan gaan zij op pad en gaan wonen in Nazareth in Galilea. Daarom is Jezus Christus ook een Galileeër.

Ik moet je eerlijk bekennen dat ik maar wat graag zó zou willen leven als Jozef en Maria hier doen. En dan met betrekking tot het luisteren naar de stem van God Almachtig. Jozef en Maria gaan naar Egypte toe als God Almachtig dat duidelijk maakt in de droom. Zij blijven in Egypte totdat God hen weer overduidelijk maakt dat ze terug kunnen keren.

Dat noem ik leven met *briefjes* uit de hemel. Niet hoeven twijfelen; niet zoeken naar datgene wat God Almachtig misschien zegt of niet; pas actie ondernemen wanneer God spreekt, en ondertussen datgene doen dat gedaan moet worden.

----- ... -----

Het enige dat verder nog geschreven is over de jeugd van Jezus Christus staat in Lukas 2:41-52. Dat de twaalfjarige Jezus met Zijn ouders vanuit hun woonplaats Nazareth, naar Jeruzalem gingen om daar het Pascha feest te vieren. Een gewoonte die heel veel Joden volgden. In die tijd was het daarom uitermate druk in Jeruzalem.

Nadat het Pascha afgelopen is, gaan Jozef en Maria terug naar Nazareth. Een reis van meer dan honderdtachtig kilometer, die te voet of per ezel afgelegd werd. Een reis van meerdere dagen dus.

Aan het eind van de eerste reisdag komen Jozef en Maria er achter dat zij Jezus kwijt zijn. De hele dag hebben zij gedacht dat Hij wel ergens met kennissen, familie en vrienden was opgetrokken. Maar navraag leert dat niemand Jezus heeft gezien.

Dus; terug naar Jeruzalem.

Moet je nagaan, heb je de hele dag gelopen, moet je diezelfde afstand weer terug. En dat in de angst en onzekerheid waar je kind is.

Veel mensen hebben het wel eens meegemaakt dat zij hun kind een poosje kwijt waren. De angst slaat je aan alle kanten om het hart. En dat zal voor Jozef en Maria niet anders zijn geweest.

Drie dagen hebben zij gezocht. Want Jeruzalem is een grote stad en waar moet je zoeken?

Maar na drie dagen vinden zij Hem in de tempel.

Misschien dat Jozef en Maria wel in hun grote angst uiteindelijk naar de tempel gingen om God Almachtig om hulp te vragen. Dit zou dan ook weer aangeven dat Jozef en Maria net zo handelen als zoveel mensen: toch eerst zelf alles uitproberen en als het dan echt niet meer lukt, pas dan ga je God vragen.

Ik schrijf dit ook uit eigen ervaring, dus niemand hoeft zich verder aangesproken te voelen.

Waarom denk ik vaak in dat soort situaties niet als een Christen? Eerst op de knieën gaan om God Almachtig vragen. Jozef en Maria deden dat toch ook toen zij vanuit Egypte terug gingen naar Galilea? Toen gingen zij ook pas toen hen in een droom door God verteld was dat het veilig was om weer terug te gaan.

----- ... -----

Ik kan mij een verhaal herinneren dat Loren Cunningham schreef in zijn boek *'Is dit echt van U Heer'*.

Loren moest als kleine jongen melk halen. Zijn moeder had geen kleingeld bij zich, dus moest zij hem een biljet van x dollar meegeven.

Op weg naar de winkel verliest de kleine Loren het geld, waardoor hij zonder geld en zonder melk terug moest naar zijn moeder.

De moeder bedenkt zich geen ogenblik en bidt samen met Loren tot God Almachtig, dat de Heilige Geest aangeeft waar het geld verloren is. En pas dán gaan ze samen op pad en lopen dezelfde weg die Loren is gegaan.

Je raadt het natuurlijk al; het geld werd gevonden, onder een struikje.

Ik schrijf dit omdat het een geestelijk principe behoort te zijn in elke Christenleven.

Ik kan wel de mond vol hebben van de Heer, van Jezus Christus. Maar als ik in de praktijk toch eerst mijn eigen gang ga, dan zal ik ook niet die Kracht in mijn leven ervaren die ik gekregen heb omdat ik Jezus Christus als Heer en Heiland heb aangenomen. En nogmaals: ik schrijf dit allereerst voor mijzelf!

----- ... -----

Uiteindelijk komen Jozef en Maria na drie dagen in de tempel. En wie zien ze daar zitten tussen allerlei Bijbelleraren, die verstoeld stonden van Zijn verstand en Zijn antwoorden? Hun eigen zoon Jezus.

Ik kan mij de reactie van de ouders wel voorstellen: *'Waar heb jij toch gezeten? Wij hebben doodsangsten uitgestaan. Waarom heb je dit gedaan? Waarom heb je ons niet in de karavaan gevolgd? Waarom heb je niets gezegd? Waar ben je geweest? Waar heb je geslapen? Waar en wat heb je gegeten en gedronken? waarom, waarom, waarom?'*

Dan geeft Jezus Christus het principe van het christelijke leven weer (zoals ik hierboven ook al aangegeven heb). *'Lieve ouders: jullie hadden kunnen weten waar Ik was, bij Mijn Vader. En waar huist Mijn Vader? juist ja, in de tempel!'* (Luk. 2:49)

 Luk. 2:49 En Hij zei tegen hen: *Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?*

Jozef en Maria begrijpen er allemaal niets van. Misschien kwam dit ook wel door de vermoeidheid. Eerst een dag heen lopen, dan weer teruglopen, de angsten die ze doorstaan hebben over het verdwijnen van hun Zoon. Neen, ik wil de ouders niet zoveel verwijten, omdat de meeste mensen niet anders hadden gedaan en gereageerd.

Jezus Christus staat op en volgt Zijn ouders en was hun onderdanig. Maar Maria bewaarde deze gebeurtenissen in haar hart.

Ik denk dat Maria deze uitspraken en gebeurtenissen gekoppeld heeft aan de aankondiging van de geboorte van Jezus, toen Gabriël de engel van de Heer bij haar kwam.

----- ... -----

Er zijn mensen die vinden dat Jezus Christus hierin gezondigd heeft. En dus niet meer zonden vrij was. Want Hij heeft niet gedaan wat zijn ouders wilden, namelijk met hen meegaan naar Nazareth, naar huis.

Ik denk echter dat Jezus Christus heeft gedaan wat Hij moest doen. Dáárvoor was Hij geroepen; om de dingen van Zijn Vader te vertellen. En Zijn ouders wisten dat als geen ander.

Daarnaast weet ik helemaal niet hoe Jozef en Maria uit Jeruzalem zijn weggegaan op weg naar huis. Ik zou hen toch ook wel het één en ander kunnen verwijten.

Maar ik geloof dat het helemaal geen zin heeft om een schuldige aan te wijzen. Dat is de kern van dit verhaal ook niet.

De kern van het verhaal is een levensles uit de praktijk. **Geen woorden maar daden.**

God Almachtig op de eerste plaats zetten betekent ook dat ik Hem als eerste ga raadplegen in situaties dat ik het zelf niet weet.

En wanneer ik iets mankeer in mijn lichaam van vlees en bloed, of wanneer ik iets meen te mankeren in mijn geest, dan ga ik eerst naar God Almachtig toe voordat ik naar wie dan ook ga om genezing te vragen. En wanneer God zegt dat ik naar een (wereldse) dokter moet gaan of naar een ziekenhuis; pas dan ga ik. Tenslotte is God mijn Maker, mijn Fabrikant.

----- ... -----

Het enige dat nog wordt vermeld, is dat Jezus Christus wijzer werd en dat Hij in grootte en genade toenam bij God Almachtig en de mensen. De mensen stonden al versteld toen Hij als twaalfjarige in de tempel was. De mensen stonden steeds meer versteld hoe Jezus was in Zijn jongelingsjaren.

De menselijke natuur is nieuwsgierig. Die vraagt zich af of Jezus Christus vrienden heeft gehad. Hoe Hij het op school heeft gedaan. Had Hij alleen maar goede cijfers? Heeft Hij wel eens kattenkwaad uitgehaald? En noem maar op. Maar daar gaat het niet om in de Bijbel. Alles gaat naar dat verlossingswerk toe dat Jezus Christus in de hof van Gethsémané gedaan heeft op weg naar het kruis van Golgotha.

Het leven van Jezus Christus was geen aards leven, het was een hemels leven. Jezus Christus was immers God Almachtig **in** de Mens.

Het hemelse leven kan ik niet vergelijken met het aardse leven. Jezus Christus was als een Ambassadeur op aarde, waar Hij het Koninkrijk van God vertegenwoordigde.

Misschien dat ik mij dat niet eens kan voorstellen, maar bij Jezus Christus stond alles, maar dan ook alles in het teken van Zijn Vader. Dat was Zijn thuis.

En vanuit dát thuis had Jezus Christus een opdracht meegekregen, die Hij vervulde: het leegdrinken van de beker met onze zonden om zodoende vergeving te krijgen voor de mens, zodat de relatie tussen God Almachtig en de mens weer hersteld zou zijn.

Jezus Christus was dé Eersteling en Ambassadeur van Koninkrijk van God Almachtig. Zoals het volk Israël ook als eerstelingen en ambassadeurs zijn geroepen om voor God die werken te doen die Hij heeft voorbereid. (Ef. 2:10).

Ik heb het thema 'eerstelingen en ambassadeurs' in mijn mijmeringen bij de andere Bijbelboeken als volgt omschreven:

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord 'morgensterren' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen 'de zonen van God' en 'hemelse wezens'
- In de Ugarit worden zij 'sterren van El' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

☞ Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

☞ Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

☞ Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

☞ Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

☞ Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

☞ Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: *'Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël'*;
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor *'machtige heersers'* het woord *'zonen van God'*. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor *'machtige vorsten'* het woord *'zonen van God'*;
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als *'Zijn zoon'* en *'Zijn kinderen'*.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers, geef de HEERE eer en macht.

Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

II Kon. 15:29 *In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.*

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.*

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kennen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kunnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan kan hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaid is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

☞ Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;
- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----...-----

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Hoofdstuk 2.1

Het begin van Jezus Christus bediening

De doop van Jezus Christus

(Mattheüs 3:13-17, Markus 1:9-12,
Lukas 3:21-22, Johannes 1:30-34)

In Lukas 3:23 staat dat Jezus Christus ongeveer dertig jaar oud was toen Hij Zijn 'dienstwerk' begon. De eerste gebeurtenissen rond Jezus Christus zullen dus rond die leeftijd geweest moeten zijn.

In eerste instantie had ik vragen als: zouden Jezus en Johannes elkaar wel vaker hebben ontmoet? Tenslotte waren ze familie van elkaar, want Jezus aardse moeder Maria was een nicht van Johannes moeder Elizabet (Luk. 1:36).

Misschien hadden ze elkaar wel vaker gezien bij een verjaardag of zo iets.

Hier tegenover staat dat Joh. 1:33 zegt dat Johannes Jezus Christus **niet** kende, maar dat God Almachtig Johannes had verteld HOE hij Jezus Christus zou kunnen herkennen.

Mij gaf Mattheüs het idee dat ze elkaar wel kenden, want er wordt niets gezegd over enige verbazing bij Johannes de Doper toen Hij Jezus Christus zag aankomen daar bij de Jordaan.

Verbazing bij Johannes was er wel, maar dat betrof het feit dat Jezus Christus Zich wilde laten dopen door Johannes. 'Hoe kan dit nu? De aangekondigde Messias, Gods Zoon, zonder zonden, wilde Zich laten dopen? Door mij?' moet Johannes gedacht hebben.

Deze woorden lijken heel erg op de woorden van Petrus bij het laatste avondmaal toen Jezus Christus de discipelen de voeten wilden wassen. Ook hij riep toen uit : 'Heere, wilt Ú mij de voeten wassen?'. (Joh. 13:6)

En laat ik wel wezen, stel dat Jezus Christus bij mij zou komen met de vraag of Hij mijn voeten zou mogen wassen. Zou mijn reactie niet dezelfde zijn geweest ?

 Lukas 3:23 En Hij, Jezus, was ongeveer dertig jaar toen Hij Zijn dienstwerk begon

 Lukas 1:36 En zie, uw nicht Elizabet is eveneens zwanger van een zoon.

 Joh. 1:33 En ik kende Hem niet, maar Hij die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had tegen mij gezegd : op wie u de Geest zult zien nederdalen en op Hem blijven, Die is het.....

 Joh. 13:6 Zo kwam Hij bij Simon Petrus en die zei tegen Hem: Heere, wilt Ú mij de voeten wassen ?

Jezus Christus stelt Johannes gerust: 'ja, Johannes het moet gebeuren. En het moet nu gebeuren want Mijn bediening gaat nu beginnen'.

-----,-----

Johannes doopte in de Jordaan álle Israëlieten die zich wilde reinigen van hun zonden. Zij gaven daarmee aan dat zij zich wilden bekeren tot God Almachtig.

Jezus Christus had echter nooit gezondigd. Waarom moest/wilde Hij dan tóch gedoopt worden? En dat, terwijl Jezus Christus óók besneden was op de achtste dag in de tempel.

Jezus Christus gaf met zijn doop in water aan dat Hij Zich niet bóven de mensen stelde, maar als Gelijke. Hij kwam immers niet om gediend te worden, maar om te dienen. (Matt. 20:28)

📖 Matt. 20:28 zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen

In de doop van Jezus Christus komen het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond bij elkaar. (zie *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis hoofdstuk 17). God Almachtig geeft met de doop van Jezus Christus, en de woorden die God daar Zelf bij spreekt aan dat Hij de Messias is die in het O.T. aangekondigd is.

Jezus Christus wilde Zich niet boven de mensen verheffen. Hij was één van hen en één met hen. Dat zegt Hij ook Zelf in Matt. 20:28 dat Hij niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen. En dat zie je dus ook in de doop en ook bij de voetwassing.

Johannes doopt zijn Heer en Meester in de Jordaan. En op dat moment gebeurt er iets wonderbaarlijks.

Lukas vult nog aan dat ná het dopen Jezus Christus in gebed was en dat dan de hemel openbreekt voor Hem. Markus zegt dat Hij de hemelen open zag scheuren.

Wat zou daar mee bedoeld worden?

Zouden de wolken aan de kant gaan zodat de blauwe lucht zichtbaar werd?

Zou er een 'gat' in de blauwe hemel zichtbaar zijn geworden waarin een kijkje in die hemel werd gegeven?

Ik las op internet een beschrijving van de eerste, tweede en derde hemel. Deze kende ik wel, waarbij de eerste hemel staat voor het wolkendek dat ik boven mij zie, de tweede hemel is de sterrenhemel (het universum), de derde hemel is de plaats waar God Zich bevindt, waar Hij woont. Deze hemel is voor de mens verborgen en onzichtbaar.

Dat de hemelen zich openen komt in de Bijbel vaker voor zoals in Hand.7:56; Joh.1:52; Hand.10:11,16 en Openb.4:1; 19:11).

Als het in dit Bijbelgedeelte gaat over de hemel die geopend werd, denk ik dat de ogen van de aanwezigen geopend werd om in de **derde hemel** te kijken, net zoals Stefanus in Hand. 7:56 de Zoon des mensen aan de rechterhand van God Almachtig staande zag.

Omdat de tekst in Mattheüs zegt dat de hemelen voor Hem werden geopend (volgens Markus werden de hemelen voor Hem opengescheurd) lijkt het er op dat de aanwezigen deze geopende hemelen niet zagen, maar dat alleen Jezus Christus deze geopende hemelen zag.

Hij zag dat de Geest van God Almachtig naar beneden kwam in de gedaante van een duif, terwijl de omstanders waarschijnlijk alleen een duif hebben gezien.

Ook de stem die daarna uit de geopende hemelen klonk van God de Vader. Zou deze ook door de aanwezigen gehoord zijn?

Voor Johannes de Doper moet dit dé bevestiging zijn geweest waar God Almachtig hem op had voorbereid. (Joh. 1:33)

Lukas vult Mattheüs aan door Johannes de Doper te citeren, die zegt: *'Ik heb de Geest zien neerdalen uit de hemel als een duif, en Hij bleef op Hem'*. Dat betekent dus dat Johannes de Doper die geopende hemel wél heeft gezien.

En dan zegt Johannes dat hij Jezus Christus niet kende, ik neem aan dus ook niet in familieverband, maar dat God Almachtig, die Johannes de Doper naar de Jordaan heeft gestuurd om te dopen, hem van te voren al aan had gegeven hoe hij Jezus Christus zou kunnen herkennen, nl. op Wie de Heilige Geest zou neerdalen en blijven.

----- ... -----

Ik moet hierbij denken aan de film *'the man who sued God'*, waarin de hoofdrolspeler een rechtszaak tegen God Almachtig begint omdat volgens de verzekeraars het een *'act of God'* was die zijn boot in een noodweer heeft doen vergaan. Dat om die reden geen verzekeringsgeld uitgekeerd werd.

Als de hoofdrolspeler uiteindelijk de rechtszaak opgeeft zie je een witte kakatoe (geen duif) door het raam van de rechtszaal komen; die door de rechtszaal vliegt en voor op de tafel van de rechter gaat zitten; daar even blijft zitten en dan weer naar buiten vliegt.

Hand. 7:56 En hij zei: ik zie de hemelen geopend, en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God

Joh. 1:52 en Hij zei tegen hem: voorwaar, voorwaar Ik zeg u allen: van nu af zult u de hemel geopend zien en de engelen van God opklimmen en neerdalen op de Zoon des mensen

Hand. 10:11 En hij zag de hemel geopend en een voorwerp naar zich toekomen, dat leek op een groot linnen laken

Openb. 4:1 Hierna zag ik, en zie er was een deur geopend in de hemel.....

Openb. 19:11 En ik zag de hemel geopend, en zie een wit paard.....

Joh. 1:33 En ik kende Hem niet, maar Hij die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had tegen mij gezegd : op wie u de Geest zult zien nederdalen en op Hem blijven, Die is het.....

Een mooie scene met een duidelijke hint naar de Heilige Geest.

Maar waar het mij om gaat is de reactie van de mensen in die rechtszaal. Met stomheid geslagen kijken ze naar die kakatoe en je kunt een speld horen vallen zo stil is het. De mensen zijn in opperste verbazing.

----- ... -----

Zou dat ook het geval zijn geweest daar bij de Jordaan? Toen de Heilige Geest in een gedaante van een duif aan komt vliegen en op Jezus gaat zitten?

En dan komt ook nog die Stem van God Almachtig Zelf uit die geopende hemel Die zegt dat Jezus Christus Zijn geliefde Zoon is in wie Hij een welbehagen heeft.

Dit welbehagen van God de Vader voor Jezus Christus komt overeen met het welbehagen voor de mens en werd ook door de herders gehoord toen de engelen kwamen vertellen dat de Zaligmaker geboren was (Lukas 2:14).

 Lukas 2:14 Eer zij aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen

Dat laatste pleit er wél weer voor dat de omstanders de geopende hemelen zagen en de Stem van God Almachtig uit de hemelen hoorden. En dan zijn ook zij betrouwbare getuigen die de bediening van Jezus Christus konden bevestigen.

Ik zou er in ieder geval graag bij geweest willen zijn. Wat een enorme ervaring moet dát geweest zijn. En wie zou dan nog op zijn voeten kunnen staan? Bij zoiets val je toch in aanbidding neer voor de grote Koning, voor God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde?

Het wordt mij niet uit de doeken gedaan en waarschijnlijk weer met dezelfde reden als altijd: het gaat niet om mij, het gaat niet om die omstanders, het gaat zelfs niet over Johannes de Doper, het gaat om Jezus Christus en Hem alleen.

----- ... -----

Als ik de Bijbelcommentaren er op na sla of de Bijbelleraren hoor, dan zeggen ze allemaal dat dit neerdalen van de Geest van God Almachtig als een duif, wordt betiteld als de doop in de Heilige Geest van Jezus Christus.

De vergelijking met de duif uit het verhaal van Noach en de zondvloed (Gen. 8) en de duif die hier nederdaalt vind ik wel passend. Beiden geven aan dat er een nieuwe fase is aangebroken. Het oude wordt afgesloten, Een nieuw leven begint.

Maar 'doop in de Heilige Geest' vind ik moeilijk, omdat het er niet zo staat.

En daarbij komt dat vooral in Evangelische en Pinksterkringen geleerd wordt dat **HET** kenmerk van de doop in de Heilige Geest het spreken in vreemde tongen is. Maar ik hoor Jezus Christus echt niet in vreemde tongen spreken.

Dit wil niet zeggen dat ik niet geloof in het spreken in vreemde tongen. Voor mij het spreken in vreemde tongen juist een krachtig wapen in de strijd tegen de duistere machten. Maar ook is het spreken in vreemde tongen voor mij de ultieme manier om God Almachtig te aanbidden. Omdat de Nederlandse taal mij soms geen woorden genoeg geeft om God te aanbidden.

Maar het gaat er mij om wat hier staat geschreven in dit Bijbelgedeelte. (Het thema '*Heilige Geest*' zal nog uitgebreid aan de orde komen in *mijn mijmeringen*).

----- ... -----

De doop van Jezus Christus, de hemel die zich opende, de Stem van God Almachtig; het moet allemaal een wereldschokkende ervaring zijn geweest voor Johannes de Doper en de omstanders die daar aanwezig waren.

Wát een gebeurtenis, wát een manifestatie van God Almachtig.

Hier wordt mijn inziens vaak te snel overheen gelezen wat deze gebeurtenis betekend moet hebben voor Johannes en de omstanders. Maar als ik het probeer te visualiseren moet het geweldig zijn geweest.

Hoofdstuk 2.2

De verzoeking in de woestijn

(Mattheüs 4:1-10, Markus 1:12-13, Lukas 4:1-13)

Nadat Jezus Christus gedoopt is wordt Hij door de Heilige Geest weggeleid naar de woestijn. Lukas vult weer aan en zegt dat Jezus Christus **vól** van de Heilige Geest was.

Dat vind ik weer een opmerkelijk gezegde want Jezus is toch vanaf Zijn geboorte vol van de Heilige Geest geweest?

Hij was immers uit God Almachtig, van God, in God?

En wat is dit wegleiden door de Heilige Geest?

Neem hierbij ook mijn opmerking over gedoopt zijn in de Heilige Geest van Jezus Christus. Hij was uit God en had de Heilige Geest al in Zich vanaf het moment van de bevruchting in Maria's baarmoeder

----- ... -----

Wat is dat *'geleid worden door de Heilige Geest?'*

Voor mij is dit die innerlijke drang om iets te doen. Bijvoorbeeld als ik sterk het gevoel heb dat ik iemand moet bellen? En als ik dan bel dat ik als antwoord krijg: *'Wat ben ik blij dat je belt, je belt op precies het goede moment'*.

Of dat ik sterk de behoefte heb om iemand een kaartje te sturen en dat dit kaartje precies het antwoord voor die persoon is op dat moment in zijn omstandigheden.

Ik geloof dat dát de Heilige Geest is.

Een praktijkvoorbeeld:

Zo ken ik een verhaal van iemand die onderweg was met zijn auto van zijn werk naar huis, ik noem hem hier maar even Henk.

Tijdens die autorit kreeg Henk de sterke gedachte om een jong Christen die gevlucht was uit zijn vaderland en die in een AZC zat, te gaan bezoeken. Maar Henk was moe, had de hele dag gewerkt en gaf uiteindelijk geen gehoor aan die gedachte.

Maar ook thuis liet de gedachte aan die asielzoeker hem niet los. Maar Henk deed er niets mee en ging naar bed om (onrustig) te slapen.

De volgende morgen kwam er een telefoontje dat die man in dat asielzoekerscentrum in het ziekenhuis was opgenomen met vergiftigingsverschijnselen en dat men hem had willen vergiftigen; precies op het moment dat Henk gisteren in zijn auto onderweg was en hij die sterke gedachten kreeg om naar die asielzoeker toe te gaan.

De asielzoeker heeft het overleefd en Henk heeft een wijze les geleerd om de aanwijzingen van de Heilige Geest niet in de wind te slaan.

----- ... -----

Een dramatisch praktijkvoorbeeld:

Een ander dramatisch verhaal dat ikzelf heb meegemaakt was het volgende.

In de gemeente waar wij lid van waren kwam sinds een paar weken een nieuw gezinnetje. Vader, moeder, twee dochters en een zoon. De oudste dochter van elf-twaalf jaar had echter een ernstige leverziekte en stond op de nominatie om een donorlever te ontvangen.

Op een dag ontving ik een telefoontje met de mededeling dat de dochter in Groningen in het Academisch Ziekenhuis was opgenomen omdat haar toestand ernstig verslechterd was. De artsen hadden de zieke lever van het meisje al moeten verwijderen omdat die het leven van het meisje vergiftigde. Er moest binnen achtenveertig uur een donorlever beschikbaar komen.

Wat moet je doen? Ik kende het gezinnetje amper, dus ik belde een oudste van de gemeente op met de woorden: 'help, wat moeten we doen'.

Die oudste zei: 'laten we gaan bidden om te zien wat God Almachtig wil dat wij doen'. En dat deden we ieder apart van elkaar.

*Toen ik mijn Bijbel opsloeg bleven mijn ogen steken bij de tekst uit Hand. 9:6 **'Als gij de stad binnenkomt zult gij weten wat gij moet doen'**. Ik belde direct die oudste op en zei dat wij naar Groningen moesten gaan en dat mij, ons dáár wel verteld zou worden wat wij zouden moeten doen.*

Hand. 9:6 En hij zei bevend en verbaasd : Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En de Heer zei tegen hem: Sta op en ga de stad in en daar zal u gezegd worden wat u moet doen.

Dus wij in de auto naar Groningen. En toen wij de gemeente Groningen binnenreden, kwam er een sterke gedachte bij mij op en wist ik wat ik moest doen. Ik zou bij de ouders blijven die nacht, samen bidden en smeken voor hun dochter, erbij zijn.

Dus zo gezegd, zo gedaan. En alhoewel ik die ouders amper kende en ik die ouders niets verteld had van wat God Almachtig tot mij gesproken had, kwam al snel de vraag van de vader zelf, of ik die nacht bij hen wilde blijven, wat voor mij een enorme bevestiging was.

Dus ik gaf de oudste die met mij meegegaan was mijn autosleutels en zei: 'ga maar naar huis, ik zie wel hoe ik morgen thuis kom. En ik bleef bij die ouders'.

Ik kan je vertellen wat een bijzondere nacht dát geweest is, zonder daar inhoudelijk te veel op in te gaan.

Ik kan je vertellen dat ik nooit zoiets heb meegemaakt. Wat een ervaring, wat een geloofservaring. De spanning op het wachten van een donorlever; zou deze op tijd komen?; wat een drama zal dààr dan weer mee gemoeid zijn?, want een donorlever komt van iemand die zelf (te jong) overleden is; de worsteling met God Almachtig over het waarom?; de blijdschap en het geloofsvertrouwen toen werd meegedeeld dat er een donorlever gevonden was; weer die spanning, zou deze lever op tijd in Groningen zijn, want deze donorlever moest uit Zuid-Duitsland komen; en ga zo maar.

De afloop was menselijkerwijs niet zo mooi, want er kwam s'-nachts een donorlever binnen. En toen de chirurgen die donorlever gingen implanteren bij het meisje ben ik met de trein naar huis gegaan, want die operatie zou acht uur in beslag nemen. Maar toen ik thuis kwam kreeg ik het telefoontje dat het meisje toch was overleden.

Wat een drama, wat een onbeschrijfelijk verdriet! Maar wat een geloofservaring hoe de Heilige Geest werkt.

Het meisje wordt nu verder opgevoed door engelen die daar door God Almachtig speciaal voor zijn aangewezen. En als de tijd daar is, zullen de ouders hun dochter weer in hun armen kunnen sluiten en zal het meisje haar ouders een rondleiding geven door de hemel en de plek aanwijzen waar zij opgegroeid is. (dit laatste n.a.v. het boek *'hij zag de hemel'* van Sadhu Sundar Singh). Daar ben ik absoluut van overtuigd.

----- ... -----

Natuurlijk heb ik de keuze om aan de stem van de Heilige Geest gehoor te geven. Ik kan het ook naast mij neer leggen. Maar ik geloof dat een wedergeboren Christen in staat moet zijn om die zachte drang van de Heilige Geest te voelen én daarnaar te handelen.

Zo ook Jezus Christus; Hij luisterde naar de Heilige Geest en ging vrijwillig naar de woestijn om te vasten en om te bidden.

Of Jezus Christus wist dat Hij op dat moment verzocht zou gaan worden door de satan weet ik niet. Misschien wilde Hij voordat Zijn bediening begon wel net als Johannes de Doper eerst een tijd in de woestijn wonen en leven, om dicht bij Zijn Vader te zijn.

Maar zoals zo vaak; als ik in meditatie ben, in stille tijd ben of zelfs een paar dagen van afzondering neem voor de Heer, dan komt satan. Hij zal alles in het werk stellen om mij van die meditatie af te willen houden en om mijn stille tijd te beëindigen of mijn afzondering ongedaan te maken.

Zo komt satan ook naar Jezus Christus toe om Hem te verleiden Zijn afzondering met God Almachtig te beëindigen. Om te proberen Hem tot zonde te verleiden. Net zoals hij ruim vierduizend jaar daarvoor had gedaan met de eerste mens in Gen. 3. Toen lukte het hem met eten en met macht de mens te verleiden. Satan hoefde bij de eerste mens niet eens over rijkdom te beginnen, want ze waren al gevallen!

Dus probeert satan dezelfde tactiek op Jezus Christus los te laten.

Mattheüs schrijft dat satan kwam na een periode van veertig dagen vasten. Lukas schrijft dat gedurende die veertig dagen vasten, satan steeds weer kwam om Jezus te proberen te verleiden.

Na veertig dagen vasten was het menselijk Lichaam van Jezus Christus zwak geworden. Let wel! Jezus Christus was daar Mens van vlees en bloed, net als ik.

En wat gebeurt er als ik veertig dagen geen voedsel tot mij genomen heb? Op een gegeven moment is het genoeg, dan zegt mijn lichaam ook dat het genoeg is.

Wanneer mijn lichaam verzwakt is door het onthouden van voedsel; juist op dát moment ruikt satan zijn kans. Hij probeert Jezus Christus te verleiden met eten, macht en rijkdom. Dé drie ingrediënten waarop de mens het meest struikelt in al zijn goede bedoelingen.

Maar in tegenstelling tot de eerste mens, gaat Jezus **NIET** in discussie met satan, Hij vult Gods woorden niet aan en Hij neemt van Gods woorden niets af. Sterker nog; Jezus Christus antwoord helemaal niets vanuit Zichzelf. Hij citeert alleen de schrift, letterlijk. Tot drie maal toe zegt hij: '**er staat geschreven.....**'

Niemand kent de Bijbel zó goed als satan. En zijn lievelingswapen is dan ook om een tekst of een thema uit de Bijbel te nemen en dat de mens voor te houden, maar met een kleine, soms een minieme verandering. Soms zelfs door alleen maar de klemtoon anders te leggen.

Als die mens de Bijbel dan niet kent (of niet goed genoeg kent) zal die in discussie gaan met satan; en dat verliest de mens **ALTIJD**.

----- ... -----

In de dagen dat ik regelmatig preekte hield ik de mensen vaak het volgende voor: *'Lieve mensen; ik kan goed praten. Ik ben in staat om een verhaal te verzinnen dat zó lijkt op een verhaal uit Bijbel, dat theologisch goed in elkaar zit; of ik kan een Bijbels verhaal zó goed uitleggen en daar van alles uit de Bijbel bij halen; dat jullie het als zoete koek zullen aannemen. Maar wie van jullie opent de Schrift om te toetsen of wat ik gesproken heb ook daadwerkelijk waar is? Misschien vertel ik wel de grootste onzin die er bestaat'*.

Als mensen de Schrift zelf niet meer openen, zullen ze geneigd zijn veel te geloven. Vooral als het van het podium of van de kansel af wordt gesproken. En daar ligt een mogelijke voedingsbodem voor satan.

Neem daarom het voorbeeld van Jezus Christus: niet discussiëren, maar citeren. '**Er staat geschreven...**' En net als bij Jezus Christus zal satan na een aantal pogingen weggaan.

Lukas zegt *'tot een bepaalde tijd'*. Niet voor altijd, het is niet een eenmalig examen. Satan zal steeds weer terugkeren; zal steeds weer proberen mijn zwakke plekken te vinden om mij daar op te pakken. (Matt. 12:43-45).

Hoe zwak ik ook ben, **IN** Jezus Christus, **In** Zijn woord ben ik sterk, niet eventjes, maar altijd.

Na de overwinning zullen net als bij Jezus Christus de engelen komen om mij te dienen. Want er is geen groter vreugde in de hemel dan wanneer satan van repliek wordt gediend; wanneer een mensenkind staande blijft.

Halleluja!

 Matt. 12:43-45 Wanneer nu de onreine geest uit de mens weggegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken, maar hij vindt die niet. Dan zegt hij: Ik zal teruggaan naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben; en wanneer hij komt, vindt hij het leeg, geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven andere geesten met zich mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin. Zo zal het ook met dit verdorven geslacht zijn.

Wat een wijze lessen.

Lessen die ik direct in gebruik kan nemen.

Lukas besluit dit gedeelte door te schrijven dat Jezus Christus terugkeerde naar Galilea door de kracht van de Heilige Geest en dat Hij bekend werd onder de mensen.

Hoezo?

Omdat Jezus Christus de synagogen op zocht en daar sprak. En de mensen stonden versteld van Zijn wijsheid en Hij werd geprezen door iedereen.

Hoofdstuk 2.3

De roeping van de eerste discipelen van Jezus

(Mattheüs 4:12-25, Markus 3:7-19, Johannes 1:35-52)

Het boek Mattheüs gaat ná de doop van Jezus Christus en de verzoeking in de woestijn verder door te vertellen dat Johannes de Doper overgeleverd was aan de autoriteiten. Met andere woorden hij was gearresteerd en zat in de gevangenis (Matt. 11:2).

Vanaf Matt. 3:7 lees ik al dat Johannes in conflict kwam met de Farizeeën en Sadduceeërs en hen zelfs *adderengebroed* noemde.

Hij verweet de religieuze leiders dat zij de verkeerde vrucht zijn aan de boom, waardoor deze boom omgehakt moet worden en in het vuur geworpen moet worden. Dus erg geliefd zal hij bij de religieuze leiders niet zijn geweest.

Maar de hoofdreden dat Johannes gearresteerd werd, was dat hij koning Herodes terecht had gewezen omdat deze met Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus overspel bedreef (Matt. 14:3-4).

-----...-----

Jezus Christus verliet zijn ouders Jozef en Maria (ach, je bent 30 jaar, dan mag dat ook wel een keer!) en ging in Kapernaüm wonen. In de buurt van het meer van Galilea, in het gebied van Zebulon en Naftali. En ook dit feit was lang geleden al door de profeet Jesaja geprofeteerd was (Jes. 8:23)

Vanaf dat moment begon Jezus Christus te prediken en te zeggen:

**'Bekeer u,
want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen'.**

Overigens predikte Johannes de Doper dit ook (Matt. 3:2).

-----...-----

📖 Matt. 11:2 Toen Johannes in de gevangenis over de werken van Christus gehoord had.....

📖 Matt. 3:7 Toen hij velen van de farizeeërs en sadduceeërs op zijn doop zag afkomen, zei hij tegen hen : Adderengebroed! Wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

📖 Matt. 14:3-4 Herodes had Johannes immers gevangen genomen, hem geboeid en in de gevangenis gezet, vanwege Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus, want Johannes had tegen hem gezegd: Het is u niet geoorloofd haar te hebben.

📖 Jes. 8:23 Voorzeker, er zal geen donkerheid blijven voor het land waarin benauwdheid is. Zoals Hij in vroeger tijd minachting heeft gebracht over het land van Zebulon en over het land van Naftali, zo zal Hij in later tijd eer bewijzen aan de Weg van de zee, de overkant van de Jordaan, het Galilea waar de heiden volken wonen.

📖 Matt 3:2 en hij zei: Bekeer u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen

Wat betekent dat gezegde eigenlijk?: *'het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen'*.

Nu las ik ergens de vraag of er een verschil was tussen *'het koninkrijk der hemelen'* zoals Mattheüs het beschrijft en *'het koninkrijk van God'* zoals Markus, Lukas en Johannes het beschrijven.

De reden daarvoor schijnt te zijn dat Mattheüs als enige schrijver in de vier Evangelien het tegen Joden heeft, niet tegen heidenen of buitenlanders. Markus en Lukas schreven aan de Grieken en de Romeinen en Johannes schrijft voor **alle** volken (de heidenen), gelovig of niet.

We kennen allemaal wel de uitdrukking *'de hemel zij gedankt'*. Wat eigenlijk betekent *'God zij gedankt'*.

Het *'de hemel zij gedankt'* komt uit het Jodendom waar onder de orthodoxe Joden de Naam van God Almachtig niet genoemd of geschreven mag worden. En omdat Mattheüs voor de Joden heeft geschreven noemt hij dus ook de Naam van God niet. Vandaar dat Mattheüs schrijft over *'het koninkrijk der hemelen.'*

Overigens kan ik mij het standpunt van de Joden op dit punt heel goed voorstellen. Ook voor mij is God Almachtig zó groot dat er eigenlijk geen woorden zijn om Hem aan te duiden. Dat is ook de reden dat ik elke eerste keer het woord *'God Almachtig'* schrijf in een alinea. Uit diep respect voor mijn Hemelse Vader.

Wat betekent het verschil voor mij persoonlijk tussen *'het koninkrijk der hemelen'* en *'het koninkrijk van God'*?

Voor mij wordt hiermee hetzelfde bedoeld. Maar dit geeft nog geen antwoord op de vraag wat het betekent dat het koninkrijk van God nabijgekomen is.

----- ... -----

De hemel en de aarde zijn door God Almachtig geschapen (Gen. 1 en 2). God wandelde elke dag in de hof van Eden om bij Zijn schepping én om bij de mens, die Hij geschapen had te zijn (Gen. 3:8).

Volgens mij was er in Gen. 1 en 2, dus vóór de zondeval, geen onderscheid tussen het koninkrijk van God Almachtig in de hemel en het koninkrijk van God op aarde. Volgens mij was er maar één koninkrijk van God en dat was de **hele** schepping.

 Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de Heere God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag

In Gen. 3 wordt de mens afvallig van God Almachtig doordat satan de mens verleidde om te eten van *'de boom van kennis van goed en kwaad'*. Hierdoor ontstond er een onoverkomelijk kloof tussen God en de mens.

Op dát moment nam satan de heerschappij over de aarde over.

Er waren toen dus eigenlijk twee koninkrijken. Het koninkrijk van God Almachtig dat in de hemel was, en het koninkrijk van satan dat op de aarde was. (Paulus spreekt in Efeze 6 over gewesten).

Satan werd door de zonde van de eerste mens, de rechtmatige eigenaar van de wereld.

1 Joh. 4:4, 1 Joh. 5:4, Openb. 12:10-11 spreekt allemaal van de overwinning op satan.

Overwinning waarop? waarvan?

Het antwoord is: op satan en zijn demonen. Zoals Paulus zegt in Efeze 6:12: *'Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.'*

En let wel! De aarde is een hemels gewest; de aarde was en is een onderdeel van dat koninkrijk van God Almachtig. Alleen het is bezet gebied geworden door de zondeval. Satan heeft de aarde ingenomen.

Daarom kon satan ook in één van de verleidingen in de woestijn Jezus Christus alle koninkrijken van de wereld laten zien. En wanneer Jezus Christus zou buigen voor hem dan zouden die koninkrijken van de wereld voor Jezus zijn; als ondergeschikte van satan. (Matt. 4:8-9).

Conclusie: Het koninkrijk van God Almachtig is nabijgekomen betekent, dat de heerschappij van satan snel afgelopen zal zijn. Dat satan overwonnen zal worden en dat het gewest *'aarde'* vrij zou worden gemaakt zodat er weer één koninkrijk van God zou zijn.

Ik weet uit de Bijbel dat door het sterven aan het Kruis van Golgotha, Jezus Christus alle zonden van de mens op Zich heeft genomen en dat Hij daarmee voor de mens aan satan heeft betaald.

1 Joh. 4:4 Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt hen overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dan hij die in de wereld is

1 Joh. 5:4 Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof

Openb. 12:10-11 En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood.

Ef. 6:12 Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Matt. 4:8-9 Opnieuw nam de duivel Hem mee, nu naar een zeer hoge berg, en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid, en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt.

Maar net zo belangrijk is de opstanding uit de dood van Jezus Christus, want daarmee heeft Hij satan definitief overwonnen.

Tenminste voor de mensen die het bovenstaande geloven. Voor diegenen die dat **NIET** geloven zal de gebondenheid die satan de mens heeft opgelegd blijven bestaan en zal die mens dus eigendom van satan blijven met alle gevolgen van dien.

Of die mens dat nu gelooft of niet; of die mens dit nu aanneemt of niet; of die mens dit nu accepteert of niet. Het is vaststaand feit.

Totdat ook deze mens zijn knie zal buigen voor Jezus Christus en zijn tong zal belijden dat Jezus Christus de Heer is. Of zoals Paulus schrijft in Fil. 2:10-11 '*opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.*'

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

In bovenstaande aangehaalde tekst wordt gesproken over de mensen die in de hemel zijn, en de mensen die op de aarde zijn. Maar ook de mensen die onder de aarde zijn. Waarbij ik geloof dat hiermee het dodenrijk wordt bedoeld. Het dodenrijk dat meestal als 'hel' vertaald wordt. (Ook hier kom in nog uitgebreid op terug in *mijn mijmeringen*)

----- ... -----

Waar is Jezus Christus begonnen met prediken?

Ik denk toch dicht bij huis, in Kapernaüm; Zijn eigen woonplaats.

Maar het gezegde is dat een profeet in eigen land niet geëerd wordt. En dat zie ik hier ook al snel gebeuren. Want uit Matt. 11:23 blijkt dat de inwoners van Kapernaüm niet veel op hadden met Zijn prediking.

☞ Matt. 11:23 En u, Kapernaüm, die tot de hemel toe verhoogd bent, zult tot de hel toe neergestoten worden. Want als in Sodom de krachten waren gebeurd die in u hebben plaatsgevonden, zou het tot op de huidige dag nog gebleven zijn.

Met andere woorden: ze accepteerden Hem niet en Zijn woord geloofden ze niet. Ondanks de wonderen die Hij ook daar gedaan heeft.

----- ... -----

Dan begint Jezus Christus met het om Zich heen verzamelen van Zijn discipelen. En wat mij opvalt is dan dat de vier Evangeliën daar niet eensluidend in zijn.

Mattheüs en Markus schrijven dat Petrus (Simon, de zoon van Jona) de eerste discipel is geweest samen met zijn broer Andreas als tweede, Jakobus de derde en zijn broer Johannes de vierde.

Maar uit het Johannes Evangelie begrijp ik dat Johannes de eerste was en Simon Petrus en Andreas de tweede en derde.

Op zich allemaal niet zo belangrijk. Het gaat om de roeping van de discipelen als twaalfen, die in de jaren daarna gezamenlijk zullen optrekken met Jezus Christus.

Hoe werden de discipelen geroepen om Jezus Christus te volgen?

Jezus Christus loopt langs het strand van het meer van Galilea en ziet Petrus en Andreas. Volgens Mattheüs vraagt Jezus hen om Hem te volgen, en dat doen zij direct. Markus vult aan dat Jezus zegt: *'en Ik zal maken dat u vissers van mensen wordt'*.

Direct laten zij al hun werkzaamheden achter en volgen Hem. In onze tijd zou dit betekenen dat zij direct ontslag namen om Jezus Christus te volgen.

Lukas geeft wat meer informatie. Lukas zegt dat Johannes de Doper nog niet gearresteerd was, want toen hij met twee van zijn discipelen daar liep, zagen zij Jezus Christus lopen en toen zei Johannes de Doper tegen zijn discipelen: *'Zie, het Lam van God'*, waarop de discipelen Johannes de Doper verlieten en Jezus Christus volgden.

Met andere woorden: Petrus en Andreas waren al geraakt door de woorden (en het dopen) van Johannes de Doper waardoor zij hem zijn gaan volgen. Ze zijn discipelen van Johannes de Doper geworden omdat hij net als Jezus Christus predikte dat het koninkrijk der hemelen nabij gekomen was.

En Petrus en Andreas geloofden dit en geloofden de woorden die Johannes uitsprak toen Jezus Christus Zich kwam laten dopen.

Jezus Christus neemt Petrus en Andreas (en Johannes?) met Zich mee naar Zijn huis in Kapernaüm (want daar woonde Hij) en zij bleven bij Hem. Uit Johannes 1:45 blijkt dat Petrus en Andreas uit Betsaïda kwamen

 Joh. 1:45 Filippus nu kwam uit Betsaïda, uit de stad van Andreas en Petrus.

Vervolgens worden daarna Jakobus en Johannes (?) geroepen om Jezus Christus te volgen en zij deden dit, daarbij hun vader achterlatend. Ik denk in grote ontsteltenis.

De schrijver Johannes noemt Filippus en Nathanaël als volgende discipelen, terwijl Jakobus en Johannes helemaal niet genoemd worden. Overigens blijkt dat Filippus in ieder geval de Schriften kent, want hij roept Nathanaël met de woorden dat hij *'Hem gevonden heeft van wie Mozes en de profeten heeft gesproken'*.

Tegen deze discipelen zegt Jezus Christus dat zij een geopende hemel zullen zien en dat zij de engelen van God Almachtig zullen zien opklimmen en neerdalen op de Zoon des mensen.

Dit doet natuurlijk denken aan Jakob in Gen. 28:12-13a. Hij zag ook engelen opklimmen en neerdalen vanuit de hemel en de Heere stond boven aan die ladder. Jakob heeft dus ook een geopende hemel gezien.

----- ... -----

Mattheüs vervolgt dan nog met weer zo een tekst waarvan ik denk: 'hoe is het mogelijk. *'Jezus Christus (en Zijn discipelen neem ik aan) trokken rond in heel Galilea en Jezus gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk'.*

Ik probeer dat even te vertalen naar onze tijd. Dat er iemand (een vreemde) een gemeente of kerk binnenkomt en het podium betreedt en begint te prediken.

Zijn de kerken en gemeenten vandaag de dag niet zó georganiseerd dat eerst het doopzeel gelicht moet worden van diegene die binnenkomt? Of hij wel de juiste diploma's behaald heeft aan de juiste theologische faculteit? In plaats van hem gelijk een plaats te geven op het podium of de kansel om te spreken?

Dat is in onze tijd onmogelijk, want stel je voor dat die *'prediker'* iets gaat zeggen wat de leiders niet zou aanstaan.

Overigens lees je dat ook in het commentaar van de Studie-Bijbel: *'Wanneer de voorganger zijn toestemming had gegeven, mocht iedereen die daartoe bekwaam was het woord voeren'.*

Dus: **A.** De voorganger (en oudsten) moeten eerst toestemming geven en **B.** Ik moet ook bekwaam zijn om te spreken. En dit alles om redenen dat het de voorganger en oudsten gegeven is om de gemeente te beschermen tegen een eventuele dwaalleer.

Ik schrijf het wat cynisch en ik bedoel het ook cynisch omdat ik geloof dat wanneer er een gemeente is, waarin de gelovigen echt oprecht de Heer zoeken en oprecht met elkaar omgaan; oprechte knie-o-logie beoefenaars zijn; niemand bang zou hoeven te worden dat er misschien wel een dwaalleer binnengebracht wordt.

Ik denk toch echt dat daarmee het werk van de Heilige Geest onderschat wordt. Het is vaak de mens zelf die de controle wil houden over alles wat er in *'zijn'* kerk of gemeente gebeurt.

Datgene dat Jezus Christus doet is **altijd** geleid door de Heilige Geest.

 Gen. 28:12-13a Toen droomde hij, en zie op de aarde stond een ladder, waarvan de top de hemel raakte, en zie de engelen van God klommen daarlangs omhoog en omlaag. En zie, de Heere stond boven aan die ladder...

Jezus Christus genas elke ziekte en elke kwaal.

Dàt is iets anders!

Misschien kwamen de mensen in eerste instantie helemaal niet om het woord van God Almachtig te horen. De mensen hadden een behoefte, een ziekte, een kwaal. En als er dan iemand komt die de gave van genezing heeft, dan is dat toch prachtig?

Ik ben ervan overtuigd dat dit in onze dagen ook zo zou gaan. Ik geloof dat binnen de kortste keren iedereen die een ziekte of kwaal had, of die een psychische of psychiatrische aandoening had bij Jezus Christus zou komen.

Overigens: In de Bijbelse tijd noemden ze dit '*door demonen bezeten*', maar dat mag je tegenwoordig zo niet meer hardop zeggen!.

Terwijl Jezus Christus genas, had hij de mogelijkheid om te prediken.

En let wel! ziekte, pijn, gebondenheid, door demonen bezetenheid, kwam in het paradijs niet voor. Al deze kwalen waren een direct gevolg van de zondeval. Dát is wat satan doet; mensen kapot proberen te maken, mensen tot wanhoop proberen te drijven.

Het werk van Jezus Christus was het begin van de overwinning op satan, want satan kon er niets tegen doen omdat Jezus Christus MEER was dan hijzelf. Veel meer!

----- ... -----

Een grote menigte volgde Hem; uit Galilea, uit Dekapolis (een tienstedenverbond uit Syrië, ten noorden van Israël), uit Jeruzalem, uit Judea en van over de Jordaan. Markus vult nog aan met Idumea (daar waar de Edomieten vroeger woonden, ten zuiden van de dode zee) en ook nog Tyrus en Sidon.

Als ik dit op een kaart bekijkt, dan is dit best een groot gebied. Als ik daarin betreft dat de afstand tussen Kapernaüm en Jeruzalem al honderdvierennegentig kilometer km was, dan zijn de streken die hier genoemd worden op nog grotere afstand.

Een grote menigte volgde Jezus Christus dus. Zou dat vandaag de dag anders zijn dan?

Volgens nationaalkompas.nl telt Nederland (anno 2016) 5,3 miljoen chronisch zieken en de verwachting is dat dit aantal gaat oplopen tot 7 miljoen chronisch zieken in 2030. Een enorm aantal.

Stel nu dat er ergens in Nederland (of waar ter wereld dan ook), iemand zou zijn die al die chronisch zieken zou kunnen genezen, lichamelijk en geestelijk; zouden die 5,3 miljoen chronische zieken dan niet allemaal proberen bij die persoon te komen? Waar hij zich ook bevindt? En dat afstand, geld en tijd dan helemaal geen rol meer spelen?

Genezing is toch het allerbelangrijkste dat een mens wil?

In de tijd van Jezus Christus waren er dus ook heel veel zieke mensen. En die probeerden ook allemaal bij Hem te komen om genezing te ontvangen. Het werd zelfs zó druk dat Hij een bootje bij Zich had om in te kunnen stappen wanneer de menigte te zeer op Hem zou aandringen.

Het moeten massabijeenkomsten geweest zijn te vergelijken met de massabijeenkomsten van bijvoorbeeld een Reinhard Bonnke in Afrika.

En Jezus Christus genas iedereen, Hij bevrijdde iedereen die door demonen bezet werden. Maar elke keer wilde Hij **niet** dat Hij bekend gemaakt werd.

Dit slaat niet op de demonen want elke demon weet wie Jezus Christus is. Ze weten als geen ander dat Hij Gods Zoon is en de aangekondigde Messias uit het O.T..

De mensen mochten in die dagen niets zeggen omdat Jezus Christus niet bekend wilde staan als een weldoener, als een bevrijder van de Romeinse overheersing.

Zijn eerste taak was om de komst van het Koninkrijk van God Almachtig aan te kondigen.

Zijn tweede taak was om de mensen op te roepen tot bekering; om hun zondige leven de rug toe te keren; om weer terug te gaan naar God Almachtig.

Maar omdat woorden niet zonder daden gaan, genas en bevrijdde Jezus Christus veel mensen. Om te laten zien hoe het toegaat in het Koninkrijk van God Almachtig. Dat Jezus Christus de Baas is en niet satan en zijn trawanten.

Toch kon Jezus Christus maar op één plek tegelijk zijn en dáár prediken, genezen en bevrijden.

Markus schrijft in hoofdstuk 3:14 dat Jezus Christus twaalf mannen aanstelde om hen uit te zenden om ook te prediken en om te genezen en te bevrijden. Dán zou er al op dertien plekken tegelijk het Evangelie verteld kunnen worden.

Maar wat zijn dertien plekken ten opzichte van heel Israël? Van heel Azië? Van heel de wereld?

Dát is de reden waarom Jezus Christus ná Zijn kruisiging, dood en opstanding naar de hemel is gegaan, en de Trooster gestuurd heeft in Zijn plaats, dat is de Heilige Geest.

De Heilige Geest kan namelijk overal ter wereld tegelijkertijd zijn, zodat overal op de wereld de Naam van Jezus Christus klinkt; in alle talen; dat overal ter wereld tegelijkertijd mensen genezen worden en bevrijd worden in de Naam van Jezus Christus, Die in het vlees gekomen is. (I Joh. 4:2)

----- ... -----

De twaalf discipelen die Jezus Christus om Zich heen verzameld had waren:

- Simon, de zoon van Jona, die Kefas genoemd werd, hetgeen in onze taal Petrus betekent;
- Jakobus en Johannes (broers, die de bijnaam Boanerges kregen hetgeen zonen van de donder betekent);
- Andreas en Filippus;
- Bartholomeüs en Mattheüs;
- Thomas en Jakobus;
- Thaddeüs en Simon Kananites;
- Judas Iskariot.

☞ Markus 3:14 En Hij stelde er twaalf aan om bij Hem te zijn, en om hen uit te zenden om te prediken, en om de macht te hebben om de ziekten te genezen en de demonen uit te drijven.

☞ I Joh. 4:2 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God;

Hoofdstuk 2.4

De roeping van Mattheüs

(Mattheüs 9:1-13, Markus 2:14, Lukas 5:27-32)

De roeping van Mattheüs wordt apart beschreven. Hij was een tollenaar, een belastingambtenaar dus. Door Markus en Lukas, Levi genoemd (Mark. 2:14 en Lukas 5:27).

Of dit dezelfde persoon is als de schrijver van het Bijbelboek Mattheüs weet ik niet. Het enige wat relationeel bekend is van Levi, dat hij een zoon was van Alfeüs

Over deze Alfeüs zegt Wikipedia het volgende:

Traditioneel werd Jakobus, de zoon van Alfeüs, door velen geïdentificeerd als Jakobus de jongere, de broer van Jezus. (Een andere) traditie wilde ook dat Jozef, de vader van Jezus, gestorven was vóór Jezus' executie. Maria zou hertrouwd zijn met Klopas.

De Catholic Encyclopedia (1913) stelt dat Klopas een Griekse transliteratie zou zijn van "Alfeüs". Als dan Johannes 19:25 wordt vergeleken met Markus 15:40, zou daaruit kunnen worden opgemaakt dat "de vrouw van Klopas" dezelfde persoon was als "Maria de moeder van Jakobus de jongere". Indien deze constructie klopt, zou Alfeüs de stiefvader van Jezus zijn. "Jakobus, de broer van Jezus" zou dan dezelfde persoon zijn als "Jakobus, de zoon van Alfeüs."

Vergelijking van de kruisigingspassages levert een aardige puzzel op. Uit Markus 15:40 blijkt dat Jakobus de Mindere een moeder had die Maria heette en dat hij een broer had die Joses heette; deze Maria was een van de vrouwen die toekeken bij de kruisiging van Jezus. Johannes 19:25 beschrijft dezelfde situatie, maar lijkt te spreken van drie Maria's:

Maria, de moeder van Jezus, Maria, de zuster van de moeder van Jezus (die dus ook Maria heette), de vrouw van Klopas Maria van Magdale.

Als Alfeüs dezelfde persoon was als Klopas, zou hij dus getrouwd zijn met een zuster van Maria (de moeder van Jezus) en dus een oom zijn van Jezus en de apostel Jakobus dus een neef van Jezus.

☞ Markus 2:14 En Hij ging verder en zag Levi, de zoon van Alfeüs, in het tolhuis zitten en zei tegen hem: Volg Mij! En hij stond op en volgde Hem.

☞ Lukas 5:27 En hierna ging Hij weg, en Hij zag een tollenaar, van wie de naam Levi was, in het tolhuis zitten en Hij zei tegen hem: Volg Mij!

In dat geval moet worden aangenomen dat er in de Bijbel sprake is van drie fysieke Jakobussen die niet met elkaar kunnen worden geïdentificeerd:

Jakobus de Mindere (of: Jakobus de jongere), geen apostel, zoon van Jozef en Maria, broer van Jezus, Jakobus de Meerdere, apostel, zoon van Zebedeüs en Jakobus, apostel, zoon van Alfeüs en Maria (zuster van Maria, de zuster van de moeder van Jezus) Wéér andere tradities stellen dat Johannes 19:25 over vier vrouwen spreekt:

Maria, de moeder van Jezus, Een anonieme zuster van de moeder van Jezus, Maria, de vrouw van Klopas, Maria van Magdale.

Zij stellen de (in Johannes) anonieme zuster van Johannes gelijk met de in Markus 15:40 genoemde Salome. In dat geval zou de identificatie van Alfeüs met Klopas niet juist zijn en ook dan moet worden aangenomen dat er in de Bijbel sprake is van drie fysieke Jakobussen die niet met elkaar kunnen worden geïdentificeerd, maar ligt de familierelatie anders:

Jakobus de Mindere (of: Jakobus de jongere), geen apostel, zoon van Jozef en Maria, broer van Jezus, Jakobus de Meerdere, apostel, zoon van Zebedeüs en Salome, Jakobus, apostel, zoon van Alfeüs en een onbekende vrouw

Is er iemand die het nog snapt?

Ik heb een geliefde uitspraak, en dat is: *'Laat het maar aan God over'*. God Almachtig vond en vind het schijnbaar niet belangrijk dat wij meer informatie hebben dan wat opgeschreven is in de Bijbel.

Als ik het voorgaand Wikipedia artikel lees (wat betreft de Maria's en de Jakobussen), dan kan ik dit beter helemaal niet lezen, want veel wijzer wordt ik er niet van. (Mijn mening tenminste!).

----- ... -----

Dat is anders wat Wikipedia zegt over Mattheüs en het beroep van tollenaar :

Het Evangelie volgens Mattheüs vermeldt geen auteur.

In de christelijke traditie wordt de apostel Mattheüs als auteur beschouwd. Die apostel was een Joodse tollenaar - een belastingontvanger - die een discipel van Jezus Christus werd.

De vroegste melding van Mattheüs als auteur vinden we bij Eusebius die in zijn kerkgeschiedenis (323 n.Chr.) Papias aanhaalt die meldt dat Mattheüs de logia (woorden, spreuken) van de Heer opschreef.

De precieze vertaling en duiding van de melding van Papias levert echter problemen op. Daarnaast suggereert Papias dat de evangeliën van Markus en Mattheüs onafhankelijk van elkaar tot stand zijn gekomen, iets dat vrijwel zeker onjuist is.

De meeste onderzoekers nemen dan ook aan dat deze apostel Mattheüs niet de auteur van het evangelie is, en dat het boek geschreven is door een anonieme Christen.

Er zijn verschillende redenen voor deze aanname. Zo zou het voor de hand liggen dat de apostel zich zou introduceren, of op zijn minst zou zinspelen op het feit dat hij persoonlijk getuige is geweest van een deel van de in het evangelie beschreven gebeurtenissen.

Daarnaast is de auteur van het evangelie goed bekend met het Grieks en met de Hebreeuwse Bijbel, twee dingen die we niet direct van een eenvoudige Joodse overheidsambtenaar verwachten.

Verder lijkt de theologie van het evangelie meer te passen bij een tweede-generatie Christen dan bij een bekeerling van de eerste generatie.

Tenslotte: de meeste onderzoekers gaan ervan uit dat de auteur van Mattheüs gebruik heeft gemaakt van het Markusevangelie.

Als de auteur van Mattheüs wel een apostel en ooggetuige van het leven van Jezus was, waarom zou hij dan gebruik maken van de tekst van Markus, die zelf geen ooggetuige is geweest, zelfs bij het verhaal over zijn (Mattheüs') eigen roeping tot discipel?

Men neemt tegenwoordig meestal aan dat de auteur van Matteüs een Jood moet zijn geweest met een sterke betrokkenheid op de Thora - mogelijk een schriftgeleerde - die zich, na Jezus' dood, tot het Christendom bekeerde.

Tollenaar (< Latijn telonarius < Grieks telônès, letterlijk 'weger', namelijk van munten, graan of andere goederen die als belastingbetaling konden dienen) is een oude benaming voor belastingambtenaar, onder andere gebruikt in het Nieuwe Testament.

Hoewel het woord 'tol' (belasting op ingevoerde waren) van dezelfde stam komt als het woord 'tollenaar', gaat het bij de nieuwtestamentische begrippen tollenaar en tolhuis (belastingkantoor) om belastingen in het algemeen.

De klassiek Romeinse term voor belastingpachter was publicanus.

De Romeinse overheid verleende belastingconcessies voor een bepaald gebied, met een bepaalde looptijd. De concessie ging meestal naar de hoogste bieder of een 'vriendje' van de regering: het systeem lijkt enigszins op de huidige marktwerking in de publieke sector (vergelijk de Wet personenvervoer 2000 in het openbaar vervoer).

De publicanus garandeerde een bepaald bedrag voor de Romeinse staatskas, alles wat hij meer kon heffen was winst.

De tarieven werden wel van hogerhand voorgeschreven, maar vaak willekeurig toegepast. Daardoor waren tollenaars bij de bevolking niet geliefd.

----- ... -----

Ook Mattheüs (Levi) zal de woorden van Jezus Christus over bekering en de komst van het Koninkrijk der hemelen gehoord hebben. En ook zal hij de getuigenissen gehoord en gezien hebben van zieken die door Hem genezen zijn.

In ieder geval is hij dermate onder de indruk dat hij direct opstaat; zijn werkzaamheden laat voor wat ze zijn; en Jezus Christus volgt wanneer Hij hem roept.

Wat zou ik doen als ik op deze wijze zo met naam en toenaam geroepen wordt?

Maar Mattheüs (Levi) laat niet alleen zijn werkzaamheden als tollenaar liggen; hij nodigt Jezus Christus ook nog uit om de maaltijd bij hem thuis te komen nuttigen.

----- ... -----

Uit het voorgaande stukje van Wikipedia over het beroep tollenaar lees ik dat tollenaars niet geliefd waren. Het waren belastingontvangers die van hogerhand wel bepaalde tarieven moesten doorberekenen in de vorm van belastingen, maar die daar naar eigen believen graag nog een toeslag bovenop deden, die bestemd was voor henzelf. De meeste tollenaars waren daarom ook niet geheel financieel onbemiddeld (licht uitgedrukt).

----- ... -----

De Studie-Bijbel schrijft dat Jezus Christus was uitgenodigd bij Mattheüs omdat deze een groot feest wilde aanrichten voor collega's en genodigden, die het ook allemaal niet zo ruim met de wet namen waarschijnlijk.

De reden voor dat feest was dat Mattheüs per direct zijn beroep opgaf om Jezus Christus te volgen.

Wat een stap. Stel dat ik dit verhaal naar vandaag de dag verplaats: Ik ben een belastingambtenaar en ik verdien goed, heel erg goed.

Dat leg ik zomaar naast mij neer om Jezus Christus te gaan volgen.

En wat doe ik dan met mijn bezit ?

Er wordt in de Bijbel niets gezegd over deze Mattheüs (Levi) dat hij bijvoorbeeld getrouwd was, kinderen had, een eigen huis had met hypotheek en noem maar op. Maar slecht had hij het niet, dat mag ik gerust aannemen.

Voor de Farizeeën waren tollenaars de grootste zondaars die bestonden. Niet alleen omdat ze meestal niet eerlijk hun belastingen inden, maar ook en vooral doordat tollenaars met allerlei soorten mensen omgingen, En heel vaak dus ook met 'heidenen' (Luk. 18:11). Door die omgang met 'heidenen' waren ze onrein voor de Joden. Voor een verklaring van het woord 'heiden' en wie dat zijn en zijn geweest verwijs ik naam *mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus Deel-I.

 Lukas 18:11 De Farizeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar.

Daarom ook dat Jezus Christus hier aangevallen wordt door diezelfde Farizeeën, die vast niet bij Mattheüs (Levi) thuis waren, maar Jezus Christus waarschijnlijk nadien toespraken, met de boodschap dat het niet normaal was dat Jezus Christus, als Jood met deze zondaars ging eten.

Het antwoord van Jezus Christus mag duidelijk zijn: *'Wie gezond is, heeft geen dokter nodig, maar wie ziek zijn wel'*.

Dat is een boodschap die vandaag de dag nog steeds actueel is. Want in tijden van nood (dreiging, terroristische aanslagen, oorlog etc.) zitten de kerken vaak vol om God Almachtig te bidden en te smeken om verlossing.

In tijden van (grote) overvloed daarentegen, zie je dat de kerken leeglopen. Mensen hebben God Almachtig niet nodig, of denken God niet nodig te hebben. Maar het tegendeel is waar. De mensheid van tegenwoordig roept als eerste: *'wij zijn niet ziek'*, maar de mensheid is tot stervens toe aan ziek.

Jammer genoeg zijn ook veel Christenen ziek. Veel Christenen praten elkaar maar na zonder dat ze zelf daadwerkelijk in de Bijbel op zoek gaan naar wat God Almachtig te zeggen heeft. Veel Christenen komen hun Christelijke plicht keurig netjes na, zonder dat ze een persoonlijke relatie hebben met God Almachtig **in** Jezus Christus.

Misschien dat er lezers zijn die zich nu wel op de tenen getrapt voelen, maar kijk eens wat Jezus Christus zegt: *'Ik wil barmhartigheid en geen offer'*.

Dit thema kom je op meerdere plaatsen in de Bijbel tegen. Joel 2:13, Spr. 15:8, Spr. 21:27. Ik verwijs hierbij ook naar de Bergrede van Jezus Christus in het volgende hoofdstuk, waar het gaat over *'het geven van aalmoezen'*.

----- ... -----

Als ik denk dat ik de genezing van Jezus Christus niet nodig heb omdat ik volgens mijn eigen waarden en normen wel netjes leef, dan ben ik op een ernstig dwaalspoor, en ernstig ziek. (Zie mijn vergelijking tussen het Goddelijke Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 73-76).

Allereerst hebben alle mensen de genezing en de reiniging van Jezus Christus nodig omdat de **hele** mensheid in een gebroken wereld leeft die onder heerschappij van satan staat.

Ook al ben ik bekeerd tot God Almachtig **in** Jezus Christus, dan nog leeft mijn geest in een lichaam van vlees en bloed op deze wereld, onder de heerschappij van satan.

 Joel 2:13 En scheur uw hart en niet uw kleren.

 Spr. 15:8 Het offer van goddelozen is voor de HEERE een gruwel, maar het gebed van oprechten is Hem welgevallig.

 Spr. 21:27 Het offer van goddelozen is een gruwel, hoeveel te meer als zij het met een schandelijke bedoeling brengen!

Mijn lichaam van vlees en bloed maakt daarom ook al de ellende en de misère mee die satan over deze wereld uitstort om zodoende mensen proberen bij God Almachtig weg te krijgen.

Dit was en is een direct gevolg van de zondeval van de eerste mens in Gen. 3. En daardoor zondigen wijzelf iedere dag, in woorden, in gedachten, in daden, vanuit ons lichaam van vlees en bloed.

'*Er is niemand die goed doet*' zegt de Bijbel in Ps. 14:1. De één hoeft zich dus helemaal niet beter of slechter te voelen dan de ander, want als het gaat om zondigen staan alle mensen op één lijn. De woorden van Jezus Christus mogen we dus **allemaal** ter harte nemen.

Jezus Christus is niet geroepen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

Wie die rechtvaardigen dan zijn?

De mensen die in Jezus Christus geloven. Mensen die geloven dat Hij de aangekondigde Messias uit het O.T. is; dat Hij de Zoon van God Almachtig is; dat God Zelf in de Persoon van Jezus Christus naar deze wereld is gekomen om de zonden van mensen te vergeven en mensen te rechtvaardigen. (Gen. 15:6, Deut. 6:25, Rom. 4:3, Gal. 2:17).

Jezus Christus was rechtvaardig en gerechtigheid. Als wij Hem aannemen is Zijn gerechtigheid en rechtvaardigheid de onze (II Kor. 5:21).

Daarbij wil ik het volgende heel duidelijk stellen : Ieder mens is door de zonde van de eerste mens onder de heerschappij van satan gekomen. Dit principe heb ik al eerder in *mijn mijmeringen* beschreven. Dat is de '*default*' status van de mens, oftewel het uitgangspunt.

Satan heeft maar één doel en dat is God Almachtig dwars zitten; om te worden als God, ja, om méér te worden als God. (Jes. 54:16). Daarvoor heeft God hem ook geschapen: om te verwoesten.

En dat wil satan doen door het mooiste, het meest waardevolle dat God Almachtig geschapen heeft te vernietigen; en dat is de mens.

Uitgangspunt is dus dat de mensen in deze gebroken wereld vallen onder de heerschappij van satan. **Maar:** als ik Jezus Christus aanneem als mijn persoonlijke Verlosser en Heiland val ik niet meer onder de heerschappij van satan, maar onder de heerschappij van Jezus Christus.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden Er is niemand die goeddoet.

Gen. 15:6 En hij geloofde in de HEERE, en Die rekende hem dat tot gerechtigheid.

Deut. 6:25 Het zal voor ons gerechtigheid zijn als wij al deze geboden nauwlettend in acht nemen, voor het aangezicht van de HEERE, onze God, zoals Hij ons geboden heeft.

Rom. 4:3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

II Kor. 5:21 Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

Ik verlaat daarmee dus mijn *default* status en ga over van de dood naar het **LEVEN**, ondanks dat mijn lichaam van vlees en bloed nog wel in deze gebroken wereld leeft.

Satan staat voor dood, Jezus Christus **IS LEVEN!**

Als er nu iemand is die zegt helemaal niet te geloven, niet in God Almachtig, niet in satan, in niets, dan maakt deze persoon een ernstige denkfout (die hem overigens door satan ingegeven wordt).

Want als iemand weigert om ook maar ergens in te geloven, dus niet in welke religie dan ook, maar alleen in zichzelf, dan blijft de default status van kracht en blijft deze persoon van satan. Of deze persoon dit nu wil of niet, of deze persoon dit nu gelooft of niet, het is een feit.

Als een mens dus NIET kiest, dan heeft hij toch gekozen!

Let wel: Paulus schrijft in Ef. 6:12 dat een Christen niet te strijden heeft tegen vlees en bloed. Dat betekent dat een mens niet te strijden heeft tegen andere mensen.

Een Christen heeft te strijden tegen de geestelijke machten van het kwaad die in de hemelse gewesten actief zijn. En de aarde is ook een hemels gewest omdat vóór de schepping het Koninkrijk van God Almachtig één gebied was (Zie Gen. 1).

Door de schepping door God Almachtig van een hemel en een aarde en een plaats onder de aarde is dat ene hemelse gewest als het ware 'gesplitst' in drie gewesten.

Satan werkt door mensen heen, zonder dat zij zich dat bewust zijn. (Maar ook dit thema komt nog uitgebreid in *mijn mijmeringen* aan de orde).

***Het is dus maar wie je gelooft :
satan of God in Jezus Christus***

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Hoofdstuk 3.1

De Bergrede

De zaligsprekingen

(Mattheüs 5:1-11, Lukas 6:20-26)

Ik probeer mij voor te stellen dat er vandaag de dag in Nederland iemand is die elke ziekte, kwaal of aandoening kan genezen. Of ik nu kanker heb of schizofreen ben, of ik nu lichamelijk of geestelijk beperkt ben, het maakt niet uit.

Ik stap in mijn auto (of ik laat mij rijden) en rijd naar die persoon heen; en die persoon geneest mij van al mijn kwalen, tekortkoningen, onhebbelijkheden, beperkingen en noem maar op. En dat allemaal voor niets.

Ik denk dat Nederland zou uitlopen, en niet alleen Nederland. Ik denk dat mensen uit omringende landen ook in hun auto zouden stappen en komen.

En dát gebeurde met Jezus Christus. Hij genas alle ziekte en kwaal en men kwam naar Hem uit het hele land, van Galilea en Dekapolis, uit Jeruzalem en Judea en heel Syrië.

----- ... -----

Dan, aan het begin van Zijn bediening gaat Jezus Christus de berg op om Zijn discipelen te onderwijzen. En uit bijvoorbeeld Matt. 7:28 en Matt. 8:1 blijkt dat er ook een grote menigte mensen bij was.

Jezus Christus was een Mens van vlees en bloed. Hij kon maar op één plaats tegelijk zijn. Daarom was het noodzakelijk dat Hij aan Zijn discipelen (en de grote menigte mensen) onderwijs gaf zodat ook zij de bekering en de aankondiging van het Koninkrijk der hemelen konden prediken; zodat ook zij mensen konden genezen. En dat ging ook gebeuren (Matt. 10).

Zo kon een groter aantal mensen tegelijkertijd bereikt worden. En dát is ook de reden dat Jezus Christus ná Zijn opstanding naar de hemel is gegaan en de Heilige Geest gestuurd heeft (Joh.14). Want de Heilige Geest kan overal tegelijk zijn en kan overal tegelijk werken.

📖 Matt. 7:28 Toen Jezus de woorden had geeindigd, gebeurde het dat de menigte versteld stond van Zijn onderricht.

📖 Matt. 8:1 Toen Hij van de berg afdaalde, volgde een grote menigte Hem.

Waarom gaat Jezus Christus de berg op? Waarom huurt Hij niet een zaaltje of onderwijst Hij Zijn discipelen niet in de synagoge?

Waarom spreekt Mattheüs van een berg terwijl Lukas 6:17 het heeft over een vlakke?

De Studie-Bijbel lost het op door het een vlakke in de bergen te noemen. Volgens mij heet dat '*mijmeren*'.

Welke berg was het?

De naam van de berg is mij niet bekend, maar volgens de overleveringen lag deze berg aan de noordwestelijke oever van het Meer van Tiberias (een andere naam voor het meer van Galilea) tegenover Tabgha.

Het zal echt wel in de buurt van de woonplaats van Jezus Christus zijn geweest (Kapernaüm) en van het meer van Galilea want in Matt. 4:18 staat dat Jezus Christus langs het strand liep van de zee van Galilea (meer van Galilea) om Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes te roepen. Daarna wordt nog gezegd dat Jezus Christus rond trok in heel Galilea (Matt. 4:23).

Plaatsen die in de buurt van (rondom) het meer van Galilea lagen waren Kapernaüm (de woonplaats van Jezus Christus vlgs. Matt. 4:13), maar ook Bethsaïda, Gergesa, Hippos, Sennabris, Tiberias en Magdala, Genesaret en binnen een straal van vijf kilometer vanaf het meer lagen ook nog Chorazin, Filoteria en Arbela. Dat zijn nogal een aantal plaatsen. En dat verklaart ook de menigte van mensen die bij Jezus Christus was.

Overigens hebben archeologische opgravingen aangetoond dat er aan de oevers van het meer van Galilea **twalf steden** gelegen hebben waarvan de stad Tiberias door Antipas ter ere van de Romeinse keizer gebouwd werd in het jaar 18 en één van de belangrijkste centra werd van de visvangst.

Als laatste feitje nog dat het meer van Galilea eenentwintig kilometer lang en elf km breed is. Geen klein vennetje dus.

----- ... -----

Mattheüs heeft tot nu toe alleen nog maar verslag gedaan van de discipelen Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes.

Uit het Lukas Evangelie kan ik je lezen dat de andere discipelen er ook al bij aanwezig waren. Maar zoals hierboven al beschreven is was er ook een grote menigte mensen bij. Maar ik geloof dat het onderwijs in eerste instantie bedoeld was voor Zijn discipelen.

📖 Lukas 6:17 En toen Hij met hen afgedaald was, bleef Hij staan op een vlakke plaats...

📖 Matt. 4:18 En Jezus liep langs de zee van Galilea.....

📖 Matt. 4:23 En Jezus trok rond in heel Galilea.....

📖 Matt. 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee ligt

Dan begint Jezus Christus met de zaligsprekingen. En wat mij daarbij opvalt is de vergelijking én tegenstelling tot Mozes.

Mozes ging de berg Sinaï op (Ex. 19:20) om de tien geboden van God Almachtig te ontvangen en deze aan de mensen te geven.

Jezus Christus gaat hier de berg op, maar Hij spreekt niet over regels, geboden en inzettingen, maar begint te spreken over mensen.

Over de armen van geest: Voor mij zijn dat ongeletterde eenvoudige mensen, waarvan Jezus Christus zegt dat het Koninkrijk der hemelen van hen zal wezen.

In mijn ogen betekent dit dat het geloof in het Evangelie van Jezus Christus; dat het volgen van God Almachtig **niet** ingewikkeld is; geen procedures vraagt en geen diepe theologische kennis vraagt.

Net zoals Jezus Christus de kinderen roept (Matt. 19:13-15); eenvoudig; zo zal het in de hemel ook zijn. Beloof een kind een ijsje en het kind zal je geloven zonder allerlei tegenwerpingen te maken of te twijfelen.

Over de treurenden: Zij zullen vertroost worden.

In het Koninkrijk van God Almachtig zal geen plaats zijn voor tranen, rouw, pijn, verdriet, ziekte of andere negatieve zaken. (Openb. 21:4). Het zal zijn (en méér nog) zoals in het paradijs vóór de zondeval (Gen. 1 en 2).

Met deze 'treurenden' worden volgens mij ook de mensen bedoeld die verdriet hebben om de liefdeloosheid in de wereld; de wetteloosheid; de Godverlatenheid; het egoïsme. Maar ook mensen die verdriet hebben over hun eigen zonden en om wat zij God Almachtig en anderen daarmee hebben aangedaan.

Over de zachtmoedigen: Want zij zullen de aarde beërven.

In Openb. 21:1 wordt gesproken dat er een nieuwe aarde zal komen en een nieuwe hemel.

Ik geloof niet dat dit letterlijk een nieuwe aarde 'elders' zal wezen en dat de hemel ook niet in een plaats 'elders' zal zijn. Ik geloof in de schepping waarin God Almachtig op de tweede dag scheiding maakte tussen hemel en aarde. (Gen. 1: 6-8) en dat de nieuwe hemel en aarde weer een eenheid zullen wezen zoals deze was vóór de grondlegging van deze wereld.

Ex. 19:20 Toen daalde de Heere neer op de Berg Sinaï, op de top van de berg. De Heere riep Mozes naar de top van de berg.....

Matt. 19:13-15 Toen werden kinderen bij Hem gebracht, opdat Hij de handen op hen zou leggen en zou bidden; maar de discipelen bestraften hen. Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen. En nadat Hij de handen op hen gelegd had, vertrok Hij vandaar.

Openb. 21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn.

Openb. 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan

Gen. 1:6-8 En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

Als er wél een nieuwe aarde zou komen, hoeven we ons geen zorgen meer te maken over de aarde waar we nu op wonen. Dus kunnen we gerust doorgaan met het vervuilen en het vernietigen van Gods schepping.

De zachtmoedigen zullen mogen wonen in deze nieuwe eenheid, waarin God Almachtig Zelf in hun midden zal wonen.

Over hen die verlangen naar gerechtigheid: zij zullen verzadigd worden.

In de Bijbel worden de woorden '*honger*' en '*dorst*' genoemd. Dat is een nog sterkere uitdrukking dan verlangen. Mensen die ernaar verlangen dat Gods wil wordt gedaan hier op aarde. Niet vanuit een extremistische gedachte of vanuit een boek met regeltjes dat nauwgezet uitgevoerd moet worden. Maar vanuit een gedachte van verdraagzaamheid, eerlijkheid, puurheid, een verlangen naar gezamenlijke aanbidding van God Almachtig die deze aarde gemaakt heeft en die de mensen daarop een plaats heeft gegeven.

Zoals God Almachtig zegt in Ez. 11:19. God Zelf zal de mens veranderen zodat het hun verlangen wordt om Hem te aanbidden en Jezus Christus centraal te stellen.

Zó zal het straks op de nieuwe aarde en de nieuwe hemel zijn. En de mensen zullen er geen genoeg van krijgen.

Over de barmhartigen: aan hen zal barmhartigheid bewezen worden.

Barmhartigen dat zijn mensen die de kernbegrippen van het geloof in God Almachtig zich eigen hebben gemaakt : zorg voor armen, weduwen en wezen, zorg voor vluchtelingen. (Zach. 7:9-10).

Mensen met een hart in zich dat groter is dan hun eigen lichaam, vol met medeleven, vol met medelijden. Of zoals Jezus Christus het zegt in Matt. 25:35-39.

Maar barmhartigen zijn ook mensen die tot in het diepst van hun vezels weten dat Jezus Christus door **hún** zonden aan het kruis van Golgotha genageld is en dat hún zonden vergeven zijn door dat offer. Die daar een groot verdriet over hebben; over wat zij God Almachtig en andere mensen hebben aangedaan.

Mensen die niet eerst naar anderen wijzen, maar die hun hand in eigen boezem durven steken en durven erkennen dat zij zondaars zijn.

📖 Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven

📖 Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goeder-tierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

📖 Matt. 25:35-39 Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald, of naakt en hebben U gekleed? Wanneer hebben wij U ziek gezien of in de gevangenis en zijn bij U gekomen?

Mensen die beseffen dat zij zonder Jezus Christus een helse periode meemaken die met geen pen te beschrijven is. God Almachtig zal aan hen barmhartigheid bewijzen.

Over de reinen van hart : zij zullen God zien.

In de Bijbel komen een aantal mensen voor die God Almachtig hebben gezien:

Gen. 28:12-13 Jakob; *'En zie, de Heere stond boven aan die ladder'.*

Matt. 3:16 Jezus Christus en Johannes de Doper; *'En de hemelen werden voor Hem geopend'.*

Hand. 7:56 Stefanus; *'en hij zag de heerlijkheid van God'*, en er zijn vast nog meer voorbeelden te noemen uit de Bijbel.

Ik denk dat reinen van hart allereerst mensen zijn die maar één Meester dienen (Matt. 6:24) en niet zoals zo veel mensen met één been in de wereld staan en met één been bij God Almachtig willen zijn. Mensen die hun leven volledig in handen van de Heer hebben gelegd.

Ik zeg hierbij niet dat ik zo een persoon ben, want als er één persoon is die Gods geboden overtreden heeft, ben ik het wel. Maar zoals Paulus zegt in Fil. 3:14, ik jaag er naar, maar tegelijk doe ik zo vaak datgene dat ik niet wil (Rom. 7:18-23)

En dat laatste heeft natuurlijk betrekking op een ander aspect van reinheid, namelijk de fysieke betekenis: overspel, echtscheiding, porno, verslaving, slechtheid en noem maar op.

Maar ook hier moet ik allereerst naar mijzelf wijzen, want ik ben schuldig op alle genoemde terreinen en nog meer.

Over de vredeestichters: zij zullen Gods kinderen genoemd worden.

Een vredeestichter is iemand die ruzie en conflicten haat; die altijd op zoek is naar vrede zonder het onrecht te verbloemen. Sterker nog, deze mensen brengen vrede.

In het Koninkrijk van God Almachtig is geen plaats voor ruzie en conflict. Let wel! het directe gevolg van de zonde was dat Kaïn zijn broer Abel vermoordde (Gen. 4).

Ook verleiding, jalousie en afgunst zijn directe gevolgen van de zondeval en zijn belangrijke pijlen op de boog van satan.

Gen. 28:12-13 Toen droomde hij, en zie, op de aarde stond een ladder, waarvan de top de hemel raakte, en zie, de engelen van God klommen daarlangs omhoog en omlaag. En zie, de HEERE stond boven aan die ladder en zei: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven.

Matt. 3:16 En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend.....

Hand. 7:56 En hij zei: ik zie de hemelen geopend, en de Zoon des mensen, staande aan de rechterhand van God

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen; want hij zal of de een haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de een hechten, en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon

Fil. 3:14 maar één ding doe ik: vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus.

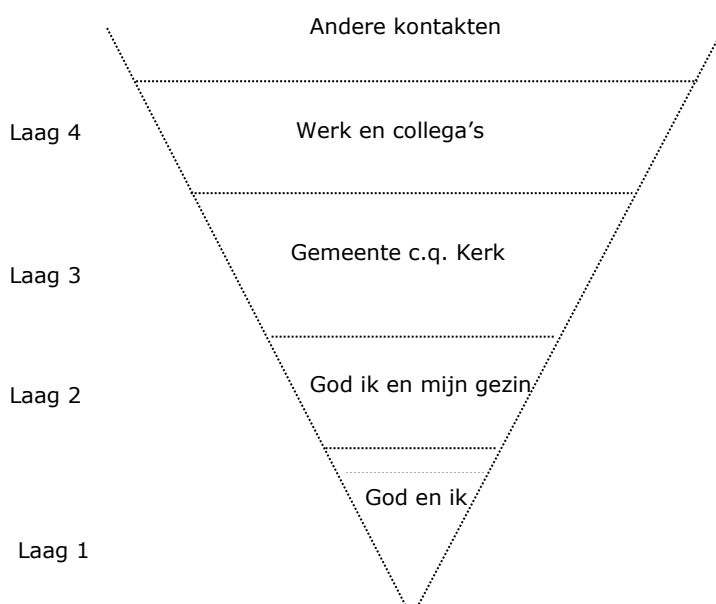
Rom. 7:18-23 Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God.

Maar met vrede stichter wordt allereerst innerlijke vrede bedoeld.

Ik kan geen vrede stichter naar buiten zijn als ik binnen in mij een groot conflict met alles en iedereen heb.

Innerlijke vrede kan alleen berusten op vrede met God Almachtig. Let op! ik heb het niet over een zondeloos leven. Want ik heb te maken met een gebroken wereld waarin zonde hoogtij viert. En ook mijn vlees is daarin betrokken. Maar het gaat om de hartsgesteldheid.

Op de school voor pastoraat ---Koinonia--- heb ik les gehad over de relatiedriehoek, en dat dit in verschillende lagen zichtbaar zijn:

Laag 1: Helemaal onder in die relatiedriehoek gaat het tussen God Almachtig en mij. Dat is **mijn** relatie met God. Niemand anders hoort daarbij te zijn, geen echtgenoot, geen kinderen, geen voorganger of dominee, Alleen ik en God.

Met God Almachtig kan ik alles bespreken, ook mijn zonden, mijn verleidingen, mijn gedachten en noem maar op. Maar ook ben ik ervan overtuigd dat God mij lief heeft, onvoorwaardelijk.

Neem als voorbeeld mijn eigen kind. Deze kan dingen doen die ik niet wil of die niet goed voor hem zijn. Soms moet ik het kind bestraffen. Maar betekent dit dat ik niet of minder van het kind houdt?

Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

Die overtuiging hebben dat God Almachtig ook zo werkt, brengt innerlijke vrede, rust. Als die vrede tussen mij en God er niet is, of niet goed functioneert, zal de relatie in de volgende laag niet optimaal kunnen functioneren.

Laag 2: De laag van het huwelijk. Ik en mijn echtgenote (en eventuele kinderen) en God Almachtig.

De relatie tussen mij en mijn echtgenote en mijn eventuele kinderen kan ten diepste alleen maar goed functioneren wanneer de vrede in laag 1 goed functioneert. Maar laag 2 dient ook als fundament voor het functioneren in bovenliggende lagen.

Laag 3: De laag van het kerkelijk of gemeentelijk leven.

Soms zie ik mensen een gemeente of kerk binnenkomen en die willen van alles doen. Zij werken zich snel op in de belangstelling en zijn onuitputtelijk en hopen zo snel mogelijk een functie op het podium te krijgen. Maar als ik met hen praat blijkt dat de thuissituatie helemaal niet zo vredig is, misschien dat er zelfs wel zonde is.

Ik durf te stellen dat wanneer het huwelijk, het gezin niet functioneert zoals God Almachtig dit bedoeld heeft, het functioneren in de gemeente of kerk geen stand zal kunnen houden. Kijk naar al die gevallen waarin voorgangers, oudsten, gelovigen 'gevallen' zijn in zonde. Laag 2 was niet goed en hoogstwaarschijnlijk zelfs laag 1 niet. En daarmee wordt laag 3 een moeras.

Laag 4 : De laag van werk en collega's : Wel, het laat zich raden.

Kortom, als er geen vrede is 'onder' in de relatiedriehoek, zullen alle relaties die in de opvolgende lagen voorkomen niet goed kunnen functioneren.

Wie de schoen past trekt hem aan!.

Over de vervolgd: want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

Vervolgden zijn zij die 'verjaagd' worden uit hun omgeving omdat zij het Evangelie van Jezus Christus geloven en daar ook over durven te spreken. In Openb. 6:9-11 wordt gesproken over hen die zelfs zijn gedood omdat zij in Jezus Christus geloofden.

Maar ik geloof dat hier iedereen wordt bedoeld die zich niet meer veilig voelt op de plek waar hij is **omwille** van het geloof. Mensen die omwille van hun verlangen naar gerechtigheid, eerlijkheid en puurheid 'in de belangstelling van de wereld' komen te staan.

Openb. 6:9-11 En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstkneden en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

Jezus Christus zegt dat ik zalig verklaard zal worden (gelukkig te prijzen zullen zijn) wanneer ik uitgelachen zal worden; laster over mij heen zal krijgen; leugens en noem maar op; alleen omdat ik uitkom voor mijn geloof in Jezus Christus.

Het koninkrijk der hemelen zal voor diegenen zijn die in deze wereld stand houden (2 Tim. 2:12) en zij zullen heersen met Koning Jezus Christus!

Is dit gemakkelijk?

Moet ik hiernaar verlangen?

Ik vind dit geen leuke uitdaging en wil ik daar ook eigenlijk nooit zo lang bij stil staan. Ik moet mijn vertrouwen op God Almachtig stellen in de wetenschap dat God mij geen rustige reis heeft beloofd, maar wel een behouden aankomst.

Wanneer ik dicht bij de Heer leef, zal ik ook niet met deze zaken bezig zijn. Want dat zou mij afhouden van mijn werkelijke getuigenis.

Laat mij doen wat de Heer mij zegt en laat anderen de anderen wezen. Want ik heb niet te strijden tegen mensen van vlees en bloed, maar tegen machten, overheden, tegen satan zelf ed. (Ef. 6:12).

Ik heb eens iemand horen zeggen: Als satan op de deur van mijn hart klopt om mij te bedreigen, te verleiden en noem maar op, dan vraag ik Jezus Christus of Hij de deur wil openen.

Alleen dán zal satan hem smeren, want tegen Hem kan hij niet op omdat Jezus Christus de overwinning heeft behaald in Zijn dood aan het kruis van Golgotha en in Zijn opstanding. Halleluja!

----- ... -----

Persoonlijk vind ik dat de zaligsprekingen die Lukas beschrijft anders van inhoud zijn dan die waar Mattheüs over schrijft.

Heeft Mattheüs het in mijn ogen meer over geestelijke zaken, Lukas lijkt meer te schrijven over materiële zaken zoals honger-verzadiging, arm-rijk.

Maar zoals zo vaak sluit het één naadloos aan op het andere, want ik leef in deze gebroken wereld en ik heb te maken met geestelijke zaken maar ook met materiële zaken.

II Tim. 2:12 Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Toch wil ik één vers nog benoemen uit Lukas: *'Verblijd u op die dag en spring op van vreugde, want zie uw loon is groot in de hemel. Hun vaders deden immers evenzo met de profeten.'*

Ik lees hieruit dat de wereldgeschiedenis zich herhaalt. Zoals in de tijd ver voor Jezus Christus de Profeten al werden versmaad, bespot en zelfs gedood, gebeurde dat in de tijd van Jezus Christus ook (zie Johannes de Doper en Jezus Christus Zelf natuurlijk).

Maar nu ruim tweeduizend jaar later weet ik dat Johannes de Doper en Jezus Christus niet de laatsten waren die omwille van het geloof gedood zijn.

In het jaar 70 na Christus werd Jeruzalem met de grond gelijk gemaakt door de Romeinen.

In ±324 na Christus was er een keizer Constantijn die de sabbat ging verbieden nadat hij in ±321 na Christus de zondag had ingevoerd. Iedereen die de sabbat vierde liep grote kans in de gevangenis gegooit te worden of nog erger.

En dan de reformatie / contra reformatie, waarin duizenden Christenen werden gedood omdat zij de Paus niet wilde aanbidden maar God Almachtig **in** Jezus Christus alleen.

En als klap op de vuurpijl de Holocaust waarin miljoenen Joden om het leven zijn gebracht omdat zij behoorden tot Gods volk Israël.

----- ... -----

Als ik de zaligsprekingen van Jezus Christus zo hoor en lees dan denk ik dat de hemel er zó uit zal zien.

Misschien moet ik het anders zeggen: dat een leven met Jezus Christus er zó uit zal zien en dat zal niet te vergelijken zijn met het leven zoals ik dit nu leef, of het leven zoals dit er de afgelopen tweeduizend jaar heeft uitgezien.

En dan nog even ter herinnering: ik geloof niet dat de nieuwe hemel en de nieuwe aarde **'ergens anders'** zullen zijn. God Almachtig maakt op **deze** planeet een nieuw begin; met Hem; een planeet die gevuld zal zijn met eenvoudige mensen, zachtmoedigen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid, naar een leven met Jezus Christus; barmhartigen, reinen van hart, vredestichters en ex-vervolgden.

Is dát niet het Koninkrijk der hemelen waar Johannes de Doper over sprak in Matt. 3:2 en Jezus Christus Zelf in Matt. 4:17

☞ Matt 3:2 en hij zei: Bekeer u, want het koninkrijk der hemelen is nabij gekomen

☞ Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen : Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen

God Almachtig wil met de mensheid terug naar Genesis 1 en 2, ja nog méér dan Gen. 1 en 2..

Toen leefde de mens in harmonie en vrede in het paradijs. Straks leeft de mens weer in harmonie en vrede in het nieuwe Jeruzalem.

En hoe dat er allemaal uit komt te zien?

Ik weet het niet, net zomin als ik weet hoe het paradijs er precies heeft uitgezien.

Ik houd mij vast aan de Bijbel en weet dat het nieuwe Jeruzalem een plaats zal zijn waar alle bovenstaande mensen een plaats in zullen vinden.

De Bergrede, en met name de zaligsprekingen die Jezus Christus hier aan Zijn discipelen (en omstanders) uitspreekt zijn voor mij een persoonlijke '**masterclass**'.

Ik leer in deze woorden welke karaktereigenschappen de mensen in het Koninkrijk van God Almachtig zullen hebben.

Ik leer in deze woorden welke karaktereigenschappen ik mag aanleren hier op aarde, zodat wanneer ik mijn aardse tent afleg (II Kor. 5:1), dat is dat ik zal sterven, het Koninkrijk der hemelen binnen zal gaan in de wetenschap dat ik die eigenschappen heb gekregen van God Almachtig.

Als ik de karaktereigenschappen van de hemelburgers afzet tegen de karaktereigenschappen van de meester wereldburgers hier op aarde, dan doet mij dat zo enorm verlangen naar dàt moment, dat ik bij mijn Heer mag wezen.

Niet dat ik levensmoe ben, want ik weet dat ik hier op aarde ben om de goede werken te doen die God Almachtig voor mij heeft voorbereid om die te doen. Een ook dàt geeft mij grote blijdschap.

Het is zoals Paulus dat schrijft in Fil. 1:21. Het leven hier op aarde is voor Jezus Christus. Hier op aarde leer ik wat begrippen zijn als geduld, liefde, discipline, gehoorzaamheid en ga zo maar door. Maar mij toekomst ligt in het Koninkrijk van God Almachtig.

Dàn ben ik werkelijk thuis.

 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

 Fil. 1:21 Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst.

Hoofdstuk 3.2

De Bergrede

het zout van de aarde en het licht op de kandelaar

Jezus Christus spreekt hier tegen de discipelen, maar ook tegen de menigte mensen die met Hem meegegaan is. En Hij spreekt in vergelijkingen, in gelijkenissen, omdat dit duidelijk maakt wat Hij bedoelt.

De discipelen moeten het zout van de aarde zijn, of het licht van de wereld.

Wat wordt hiermee bedoeld?

Ik heb in *mijn mijmeringen* bij het boek Genesis al een keer gezegd dat een Christen hoort op te vallen. In positieve zin.

Zoals Jozef opviel in het huis van Potifar; *'en Potifar stelde hem aan over alles wat hij had'* (Gen. 39:2-4).

Toen Jozef in de gevangenis zat viel hij op; *'en de overste van de gevangenis stelde hem aan over alles wat hij had'* (Gen. 39:21-23).

Toen Jozef de dromen uitlegde voor de Farao; *'en hij stelde hem aan over het gehele land Egypte'* (Gen. 41:39-41).

Ik wil hiermee zeggen dat ik tot bekering kan zijn gekomen en er toch niets mee doe.

Neem bijvoorbeeld de gelijkenis van Jezus over het zaad dat gezaaid wordt. (Mark. 4:3-20). Een gedeelte komt op de straat; een gedeelte komt op steenachtige grond; een gedeelte komt tussen de dorens en distels terecht; een gedeelte komt in vruchtbare grond terecht.

Alleen de laatste groep brengt vrucht voort. Of te wel: Het woord van God Almachtig wordt gehoord door mensen die het in eerste instantie aannemen en er ook naar willen leven, maar door omstandigheden en door zorgen het geloof weer kwijt raken.

 Gen. 39:2-4 De HEERE was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij bleef in het huis van zijn heer, de Egyptenaar. En toen zijn heer zag dat de HEERE met hem was en dat de HEERE alles wat hij deed door zijn hand voorspoedig deed verlopen, vond Jozef genade in zijn ogen, en mocht hij hem bedienen. Potifar stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand.

 Gen. 39:21-23 Maar de HEERE was met Jozef en bewees hem Zijn goedertierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis. En het hoofd van de gevangenis gaf al de gevangenen die in de gevangenis waren, in de hand van Jozef; al het werk wat men daar deed, deed hij. Het hoofd van de gevangenis zag naar geen enkel ding meer om van wat in zijn hand was, omdat de HEERE met hem was. Alles wat hij deed, liet de HEERE voorspoedig verlopen.

 Gen. 41:39-41 Daarop zei de farao tegen Jozef: Aangezien God u dit alles heeft bekendgemaakt is er niemand zo verstandig en wijs als u. U zult zelf over mijn huis gaan en heel mijn volk zal uw bevel eerbiedigen; alleen wat de troon betreft, zal ik meer aanzien hebben dan u. Verder zei de farao tegen Jozef: Zie, ik stel u hierbij aan over heel het land Egypte.

Dát zijn mensen die zout **waren**, smaakmakers, die opvielen, maar er uiteindelijk niets meer mee doen.

Die mensen kunnen ook **niet** getuigen van Jezus Christus, want zij ervaren het zelf niet. Deze mensen worden vergeleken door Jezus Christus met zout dat zelf geen smaak meer heeft. Er blijft niets anders over om dat smaakloze zout weg te gooien.

De mensen die het woord van God Almachtig gehoord hebben en het aannemen; die tot werkelijke bekering gekomen zijn; zij zullen het getuigenis zijn van het Koninkrijk der hemelen.

Paulus zegt in Rom. 10:14-17 dat geloof komt door het te horen. En Jezus Christus zegt hier tot Zijn discipelen: zorg dat je de smaak vasthoudt, dat je het geloof vasthoudt. Dat iedereen aan jou kan zien dat je een Christen bent. Dat jij het Licht verspreidt zodat anderen die nog in het duister lopen jou kunnen vinden en in jou Jezus Christus.

Want Jezus Christus is Degene die verlost, Hij is Degene die geneest, Hij is Degene die bevrijdt. Bij Hem moet ik wezen. Dus; laat je licht schijnen, val op als Christen, schaam je niet.

In het kort begint Jezus Christus met Zijn discipelen te laten zien hoe het Koninkrijk der hemelen er werkelijk uitziet, welke mensen daar zullen wonen, welke eigenschappen die mensen zullen hebben. En dan wijst Jezus Christus er op dat Zijn discipelen de aangewezen personen zijn om de mensen te weg te wijzen naar dat Koninkrijk der hemelen toe.

----- ... -----

En ik? Ben ik ook een discipel van de Heer? Geldt die boodschap dan ook voor mij?

Het antwoord is **Ja**.

Ook mij wordt een inkijk in het Koninkrijk der hemelen gegund door die zaligsprekingen. Zodat ik gemotiveerd ben waarom ik getuig van mijn Heer en Heiland.

Een Koninkrijk der hemelen waar ik alleen ben zal niet veel plezier geven. Het gaat juist weer om die relaties. Een relatie met God Almachtig, met Jezus Christus en met alle andere mensen die daar zullen zijn, waarvan Jezus Christus in de hiervoor beschreven zaligsprekingen hun karakters beschrijft.

----- ... -----

📖 Rom. 10:14-17 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? En hoe zullen zij prediken, als zij niet gezonden worden? Zoals geschreven staat: Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die vrede verkondigen, van hen die het goede verkondigen! Maar zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest. Jesaja zegt namelijk: Heere, wie heeft onze prediking geloofd? Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God

Ik wil hiermee toch weer dat andere zo belangrijke punt belichten.

Paulus schrijft in Ef.2:8-10 dat het geloof een gave is van God Almachtig. Een cadeau. En omdat het geloof een cadeau is dat God aan mij heeft gegeven kan ik niet roemen op mijzelf, dat ik daar iets aan gedaan heb.

Wedergeboren Christenen zijn (na Jezus Christus) eerstelingen en ambassadeurs van het Koninkrijk van God.

Wie zijn de eerstelingen en ambassadeurs die de weg moeten wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig? En wie moet zij dan de weg wijzen en bijstand verlenen?

Dat heb ik beschreven op pag. 100-106 onder het thema De Eerstelingen, de Ambassadeurs. Maar omdat ik dit zó enorm belangrijk vind, herhaal ik dat hier.

Ik herhaal dit, omdat dit stuk mij inzicht heeft gegeven op de vraag waar ik vandaan kom en waarom ik wel geloof, en mijn buurman bijvoorbeeld niet.

Dat dit niet is omdat ik zo goed ben, of beter ben dan mijn buurman. Absoluut niet. Maar het heeft alles te maken met het plan van God Almachtig, dat Hij bepaald heeft al ver voor de schepping van deze aarde, en al ver voor mijn geboorte hier op aarde.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16).

☞ Ef. 2:8-10 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

☞ Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

☞ Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

☞ Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

☞ Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

☞ Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

Daarom moeten we het woord '*morgensterren*' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen '*de zonen van God*' en 'hemelse wezens'
- In de Ugarit worden zij '*sterren van El*' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: '*Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël*';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige heersers*' het woord '*zonen van God*'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige vorsten*' het woord '*zonen van God*';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als '*Zijn zoon*' en '*Zijn kinderen*'.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

Ex. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers geef de HEERE eer en macht.

Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (**het tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

II Kron. 10:16-17 *Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.*

II Kon. 15:29 *In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.*

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tien-duizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE scheidt er geen behagen in.*

📖 Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

📖 Gen. 17:11 *U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

📖 Ex. 31:16-17 *Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht ne-men, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.*

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kúnnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan kàn hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaid is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

📖 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

📖 I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

📖 Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

📖 Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

📖 Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

📖 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;
- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

En verder?

Voor de rest schaar ik mij onder Jes. 55:8-9 waarin God Almachtig zegt dat Zijn gedachten niet mijn gedachten zijn, dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn. Of te wel: ik moet gewoon accepteren dat God in control is, niet ik, en dat Hij geen verantwoording aan mij verschuldigd is waarom Hij dingen doet of laat.

Maar feit is dat ik dat cadeau van God Almachtig gehad heb. Paulus schrijft in Ef. 2:10 dat ik het geloof gekregen heb om de goede werken te doen die God van te voren bereid heeft.

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Paulus herhaalt hier de woorden van Jezus Christus Zelf: '*dat zij uw goede werken zien en Uw Vader Die in de hemel is verheerlijken*'.

Dát is **opvallen** in positieve zin, dát is discipel zijn van Jezus Christus. Daarom zijn de woorden van Jezus Christus hier allereerst gericht aan Zijn discipelen, Zijn discipelen uit welke tijd of plaats dan ook. Wie oren heeft, die hore !

-----,..-----

Ik wil hier nog wel even benoemen dat ik absoluut niet geloof in de zogenaamde *vervangingsleer*. De leer die zegt dat de wedergeboren Christenen de plaats in zullen nemen van de Joden, het twee-stammenrijk.

Deze gedachte kom ik in de Bijbel absoluut niet tegen.

Het tegenovergestelde is waar op basis van Hos. 1:11. De Joden (de Messiasbelijdende Joden) én de wedergeboren Christenen zullen zich herenigen en zij zullen zich tezamen onder één Hoofd stellen en dat is Jezus Christus.

En samen zullen zij regeren met Jezus Christus.

 Hos. 1:11 *Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn*

Hoofdstuk 3.3

De Bergrede

Jezus en de wet

Jezus Christus heeft Zijn discipelen door de zaligsprekingen heen laten zien door wie het Koninkrijk van God Almachtig bewoond zal gaan worden, welke karaktereigenschappen deze mensen zullen hebben.

Daarna heeft Hij Zijn discipelen laten zien dat **zij** diegenen zijn die de mensen de weg moeten wijzen naar dat Koninkrijk van God Almachtig toe. Allereerst naar het volk Israël toe, het **hele** volk Israël. Dus de Joden (twee-stammenrijk) en de 'heidenen', van waaruit ik op basis van de brieven van Paulus geloof dat dit de wedergeboren Christenen zijn, als nageslacht van het verloren gewaande tien-stammenrijk.

En als derde gaat Jezus Christus nu uitleggen wat de betekenis is van de wet van Mozes en welke functie deze wet heeft in de weg naar dat Koninkrijk van God toe.

----- ... -----

Ik ben het gedeelte van de Bergrede van Jezus Christus begonnen met wat mij opviel bij het beschrijven van de berg waar Jezus Christus heenging om Zijn discipelen te onderwijzen (en de mensen die Hem gevolgd waren).

Dat Mozes destijds de berg Sinaï opging om de tien geboden van God Almachtig te ontvangen (God onderwees Mozes) en dat Jezus Christus hier de berg op ging om Zijn discipelen te onderwijzen.

God Almachtig spreekt door Mozes over regels, geboden en inzettingen om het Koninkrijk van God te kunnen binnengaan. God spreekt door Jezus Christus over (karakter) eigenschappen van mensen die het Koninkrijk van God mogen binnengaan.

De vraag die ik mij kan stellen is: Sluit het één het ander uit. Of te wel: Sluit wat God Almachtig door Jezus Christus zegt, de wet van Mozes uit?

Jezus Christus geeft direct Zelf het antwoord: '*Neen, Ik ben niet gekomen om de wet van Mozes of de Profeten af te schaffen, maar Ik ben gekomen om die te vervullen.*'

In veel kerken of gemeenten vind ik dat dit onderwerp een heikel punt is.

Er zijn denominaties die vinden dat Jezus Christus de wet van Mozes en de Profeten heeft vervuld en dat die wet van Mozes en de Profeten daarmee van tafel is. Deze bestaat niet meer. En alles wat gesproken wordt in het O.T. als het gaat om inzettingen, geboden, verboden, krijgt direct het etiket '*wettisch*' mee. En daarmee wordt iedereen direct afgewezen die het überhaupt maar durft om daar een vraag over te stellen. (Gechargeerd).

Maar ik durf hier hardop te beweren dat dát niet is wat Jezus Christus hier zegt.

Het woord '*vervullen*' betekent niet hetzelfde als '*afschaffen*'.

Bij mij komt het over dat de mens bang is om de controle uit handen te geven. Dat de mens toch altijd weer een soort van afvinklijstje wil hebben met punten waaraan voldaan moet worden om eeuwig leven te krijgen. En daarmee zelf zijn behoud kan '*verdienen*'. Want zijn het dan de wetteksten van het O.T. en Profeten niet meer, dan zijn het wel de regels die men als denominatie gesteld heeft waaraan voldaan moet worden. (Vaak ongeschreven regels).

Dit lijkt heel erg veel op de altijd terugkomende discussie van Jezus Christus met de Farizeeën en de Sadduceeërs over de regels, inzettingen en geboden die de mensen zelf opgeschreven hebben in de Halacha. Een wetboek met 613 inzettingen, 365 geboden en 248 verboden, die volgens de Farizeeën uit de tijd van Jezus Christus dezelfde waarde had als de Bijbel uit die tijd. Geboden en verboden waar de mensen aan moesten voldoen.

----- ... -----

Laten ik eens beginnen met de wet van Mozes, welke God Almachtig gegeven heeft op de berg Sinaï (Ex. 20) :

1. Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben;
2. U zult voor uzelf geen beeld maken, geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een n-ijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten, maar Die barmhartigheid doet aan duizenden van hen die Mij liefhebben en Mijn geboden in acht nemen;

3. U zult de Naam van de HEERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HEERE zal niet voor onschuldig houden wie Zijn Naam ijdel gebruikt;
4. Gedenk de sabbatdag, dat u die heiligt. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen, maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uw God. Dan zult u geen enkel werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch uw vreemdeling die binnen uw poorten is. Want in zes dagen heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die;
5. Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft;
6. U zult niet doodslaan;
7. U zult niet echtbreken;
8. U zult niet stelen;
9. U zult geen vals getuigenis spreken tegen uw naaste;
10. U zult niet begeren het huis van uw naaste. U zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn slaaf, noch zijn slavin, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets wat van uw naaste is.

***Welke van bovenstaande wetten heeft
Jezus Christus afgeschaft?***

- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik nu ook andere goden mogen aanbidden? Of dat ik beelden mag maken of wat voor relikwieën dan ook om deze te aanbidden?
- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik de Naam van de Heere nu ijdel mag gebruiken en mag vloeken wat ik wil?
- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik de sabbatdag niet meer hoef te heiligen?
- Zegt God Almachtig door Jezus Christus heen dat ik nu mijn ouders niet meer hoef te eren? Dat ik nu mag moorden, liegen en bedriegen? Mijn huwelijk mag ontbinden en jaloers mag zijn?

Als ik dit zo opschrijf komt er maar één woord bij mij binnen: wat een onzin.

Ik durf hier te stellen dat er **geen één** van de tien geboden door de komst van Jezus Christus afgeschaft is.

Dat Jezus Christus de wet vervuld heeft wil zeggen dat **Hij** aan die wet voldaan heeft omdat er geen mens op aarde is (geweest) die de wet van A tot Z zijn hele leven lang gehouden heeft.

Als Paulus in Rom. 6:23 schrijft dat het loon op de zonde de dood is!;

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood,

Als Jakobus in Jak. 2:10 schrijft dat overtreding van één der wet, overtreding van de gehele wet is!;

📖 Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden.

Als de Psalmist in Ps. 14:1 schrijft dat er niemand is die goed doet;

Als Paulus in Rom. 3:12 schrijft dat iedereen gezondigd heeft! (Rom. 3:12);

📖 Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

Dan betekent dat dus dat **alle** mensen op deze aarde dood zijn en eeuwig van God Almachtig gescheiden zijn door een onoverkomelijke kloof.

📖 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

De **hele** mensheid is ten dode opgeschreven, want er is niemand die nog nooit de wet overtreden heeft. Er is niemand die nog nooit gezondigd heeft.

Zie hiervoor ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 73-76.

----- ... -----

Dát was de situatie toen Jezus Christus als Mens op aarde kwam. Ondanks dat God Almachtig Zijn wet aan Mozes had gegeven en de Profeten, was er niemand op de hele aarde die daaraan kon voldoen.

Was die wet dan slecht of onrechtvaardig?

Absoluut niet. Het is door de zondeval (Gen. 3) dat de mens die wet niet meer kon houden. Paulus beschrijft dat in Rom. 7. En ook door Watchman Nee is dat principe beschreven in zijn boek 'De geestelijke mens'

In mijn eigen woorden staat er dit:

Stel ik ben getrouwd met een echtgeno(o)t(e) die eerlijk en rechtvaardig is; maar die tegelijk zo koud en kil is. (met echtgeno(o)t(e) wordt dus de wet van God Almachtig bedoeld. Dat deze zo koud en kil is komt omdat die wet maar twee keuzemogelijkheden heeft: de wet houden of de wet niet houden.

Meer keuzes zijn er niet.

Maar ik kom op een dag Iemand anders tegen waar ik verliefd op wordt (is Jezus Christus).

Mag ik volgens de wet dan scheiden om met die Ander verder te gaan?

Het antwoord is Neen.

Zo lang ik of mijn echtgeno(o)t(e) leeft, zullen wij bij elkaar horen. Dat zegt de wet van God Almachtig.

De enige manier om met mijn Geliefde verder te kunnen gaan is dat mijn echtgeno(o)t(e) sterft. Maar dat is deze zeker niet van plan. Met andere woorden: De wet houdt niet op te bestaan.

Wat blijft er dan over?

Dat ik sterf. Want door de dood van één van de huwelijkspartners is het huwelijk ontbonden.

Met andere woorden: De wet is mijn legale echtgeno(o)t(e). En het huwelijk met de wet kan alleen ontbonden worden door de dood van één van de huwelijkspartners. Of de wet moet sterven (verdwijnen, maar dat doet deze niet), of ik moet sterven (aan mijzelf). Ik kan niet getrouwd zijn met de wet **én** met Jezus Christus.

De wet is goed, eerlijk en rechtvaardig, maar kil en koud vanwege de twee opties die de wet geeft. Je houdt de wet of je houdt de wet niet.

En met het houden van de wet wordt bedoeld dat ik de wet voor mijn hele leven lang houd en deze nooit overtreedt. Ook niet in het kleinste detail, want overtreding van één der wet is overtreding van de hele wet.

----- ... -----

Dus, iedereen op aarde heeft die wet overtreden.

En aangezien het satan is die door de zondeval heerst over deze wereld, houdt hij God Almachtig aan Zijn woord dat iedereen die de wet overtreedt zal sterven en daarmee eigendom **blijft** van satan. Dat is zijn claim op de mensheid bij God.

Tenzij: tenzij satan betaald wordt.

En die betaling kan alleen door Iemand gedaan worden die losgeld betaalt. Iemand die in plaats van die zondige mensen die de wet overtreden hebben, de straf wil dragen.

En die Iemand moet dan Iemand zijn die de wet van God Almachtig nog nooit overtreden heeft.

De mensen die de wet overtreden hebben, en schuldig zijn bevonden en daarom moeten sterven, kunnen alleen vrijkomen als die zondenloze Iemand in de plaats van die mensen sterft.

Dat is een harde boodschap, maar zo liggen de feiten. En satan dacht dat hij God Almachtig daarmee op de knieën zou kunnen krijgen. Dat hij zou kunnen zeggen *'ik ben gelijk aan God'* of nog liever *'ik ben meer dan God'*.

Nogmaals: dat **wás** de situatie toen God Almachtig **in** Jezus Christus op aarde kwam.

Dat Jezus Christus de wet heeft vervuld betekent dat Hij dat losgeld betaald heeft door de straf op Zich te nemen die bedoeld was voor de mensen, dus ook voor mij.

Jezus Christus heeft wél aan die wet voldaan door nooit te zondigen. Dus eigenlijk heeft Hij als enige Mens op aarde Zich volledig en totaal aan die wet gehouden. Er was niets op Hem aan te merken. Hij heeft het eeuwige leven verdiend.

Maar Jezus Christus heeft die beloning bij satan ingeleverd op voorwaarde dat de mens vrij zou komen *'in Zijn plaats'*, die door de zondeval overgeleverd was aan de heerschappij van satan. En satan dacht dat Hij God Almachtig verslagen had.

Maar satan had geen rekening gehouden met de scheppende kracht van God Almachtig. Zoals Jezus Christus het Zelf zegt in Johannes 10:17 : *'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen.'*

 Joh. 10:17 'Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen'

Maar dat Jezus Christus ons heeft vrijgekocht met Zijn beloning wil niet zeggen dat die wet van God Almachtig niet meer bestaan.

De wet bestaat nog steeds en blijft bestaan. Maar zoals ik hiervoor al schreef: je bent getrouwd met de wet, of je bent getrouwd met Jezus Christus.

Als ik getrouwd ben met de wet wil dat zeggen dat ik het geloof in Jezus Christus en in God Almachtig afwijs en dat ik beoordeeld zal worden langs de liniaal van de wet. En als ik de wet ook maar één keer heb overtreden, zal ik de straf voor die overtreding moeten dragen. De doodstraf.

Als ik getrouwd ben met Jezus Christus houdt dat in dat ik genade heb gekregen van God Almachtig, dat Hij mij niet meer beoordeelt langs de liniaal van de wet, maar dat God mij beoordeelt naar wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

Jezus Christus heeft betaald voor mijn zonden en daarmee heb ik de vrijheid gekregen.

Jezus Christus stierf in mijn plaats.

Ieder mens die dat Evangelie gelooft en Jezus Christus aanneemt als persoonlijke Redder en Verlosser zal niet meer geoordeeld worden door de wet. Die mensen zullen LEVEN.

Zó eenvoudig? Ja, zó eenvoudig.

De wet bestaat nog steeds, en ik zeg het nogmaals: die wet is goed en rechtvaardig. Maar door te geloven *in* Jezus Christus zal ik niet meer be- en veroordeeld worden door die wet, veroordeeld tot maar één straf : de dood.

----- ... -----

Op pagina 73-76 van deze mijmeringen heb ik het Nederlandse rechtssysteem vergeleken met het Goddelijke rechtssysteem. In deze vergelijking bleek dat de verschillen tussen beide rechtssystemen eigenlijk zijn terug te brengen tot één punt. En dat is dat het Nederlandse rechtssysteem gedifferentieerd straft en dat het Goddelijk rechtssysteem maar één straf kent; de doodstraf.

Ook bleek uit die vergelijking dat in beide rechtssystemen het niet uitmaakt wat voor goede dingen ik allemaal gedaan had. Elke overtreding werd op zich beoordeeld.

De conclusie van de vergelijking was dat in zowel het Nederlandse rechtssysteem als in het Goddelijke rechtssysteem de Rechter oordeelt over wat Hij leest in het strafdossier. De *'lijst met aanklachten'*, de overtredingen van de wet staan allemaal vermeld op die lijst met aanklachten.

En dat ieder mens die ooit geleefd heeft op aarde; ieder mens die nu leeft op aarde; en ieder mens die nog zal leven op die aarde, zo een *'lijst met aanklachten'* heeft. Want zoals hiervoor al aangeven; er is niemand die goed doet. (Rom. 3:10-12)

De Rechter oordeelt ieder mens op de inhoud van het strafdossier. Gelovigen en ongelovigen. Ieder mens.

 Rom. 3:10-12 Zoals geschreven staat: Er is niemand rechtvaardig, ook niet één, er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één.

Het verschil tussen gelovige mensen en ongelovige mensen is dat de '*lijst met aanklachten*' in het strafdossier van de gelovige mensen **LEEG** is. Door het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus.

Door het geloof in Jezus Christus als Redder en Verlosser, wordt die '*lijst met aanklachten*' in het strafdossier van die gelovige leeggemaakt. (Kol. 2:13-14)

De Rechter opent nog steeds het strafdossier. Zowel van de gelovige mens als van de ongelovige mens.

De Rechter oordeelt op basis van de overtredingen die staan vermeld op de '*lijst met aanklachten*' in het strafdossier van ieder mens. Zowel van de gelovige mens als van de ongelovige mens. Maar de '*lijst met aanklachten*' in het strafdossier van de gelovige mens is **leeg**.

De Rechter spreekt het vonnis uit op basis van die '*lijst met aanklachten*' in het strafdossier van ieder mens. Zowel van de gelovige mens als de ongelovige mens.

Staan er in het strafdossier, op de '*lijst met aanklachten*', overtredingen van de wet geschreven, dan kan de Rechter niet anders dan het schuldig uitspreken. En het schuldig zijn betekent maar één straf en dat is de doodstraf.

Staan er in het strafdossier, op de '*lijst met aanklachten*', **GEEN** overtredingen van de wet geschreven, dan kan de Rechter niet anders dan het **ONSCHULDIG** uitspreken. En het onschuldig zijn betekent maar één ding: **VRIJSPRAAK**. En vrijspraak betekent **LEVEN**.

-----,-----

☞ Kol. 2:13-14 En Hij heeft u, toen u dood was in de overtredingen en het onbesneden zijn van uw vlees, samen met Hem levend gemaakt door u al uw overtredingen te vergeven, en het handschrift dat tegen ons getuigde, uit te wissen. Dit handschrift was met zijn bepalingen tegen ons gericht, en Hij heeft dat uit het midden weggenomen door het aan het kruis te nagelen.

De eindvraag in die vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijke rechtssysteem was:

Hoe krijg ik die lijst met aanklachten in mijn strafdossier leeg?

Het antwoord was en is:

- Door God Almachtig **in** Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser;
- Door te erkennen dat ik een zondaar ben, want ik heb op heel veel terreinen de wet van God Almachtig overtreden;
- Door te erkennen en te geloven dat God Almachtig Zich Zelf gegeven heeft in de Persoon Jezus Christus, door naar deze aarde te komen en door Zelf de straf op Zich te nemen die de mens had verdiend. Dat betekent dat Jezus Christus moest sterven, als betaling en voldoening op de overtredingen van de wet, die de mens overtreden had. (Gal. 4:5-7)

Door het geloof in God Almachtig **in** Jezus Christus wordt de '*lijst met aanklachten*' in het strafdossier leeggemaakt. (Matt. 5:17)

De wet verandert niet. De wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft bestaat dus nog steeds en is ook nog steeds geldig. Maar voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen zal de uitwerking van die wet niet meer gelden.

Voor diegenen die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijzen, geldt de wet die God aan Mozes heeft gegeven óók nog steeds, of dat nu geloofd wordt of niet. De uitwerking daarvan zal vanzelf wel gemerkt worden als het zover is.

-----,-----

Paulus schrijft in zijn brieven aan de Galaten veel over het leven onder de wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven, of het leven onder de wet die Jezus Christus heeft gegeven.

Het eerste wat daarin opvalt is dat leven onder beide wetten **niet** kan.

Het is **OF** leven onder de wet die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven, **OF** het is leven onder de wet van genade. Zoals Jezus Christus het zegt in Matt. 6:24; een mens kan niet twee heren tegelijk dienen.

 Gal. 4:5-7 om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen. Nu, omdat u kinderen bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus.

 Matt. 5:17 Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen.

 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Als ik bovenstaande schrijfwijze te ingewikkeld vindt, kan ik deze ook door de volgende zin vertalen: **Of** ik wordt gerechtvaardigd door de wet **Of** ik wordt gerechtvaardigd door het geloof. Zoals Abraham door het geloof gerechtvaardigd werd (Rom. 4:3)

Ik heb hierboven al aangegeven dat rechtvaardiging door de wet er niet in zit voor de mensen, omdat er geen mens op aarde is die de wet tot in alle details gehouden heeft en nooit overtreden heeft. (Gal. 3:11).

Dat betekent dat ik voor honderd procent zeker kan zijn dat alles wat ik doe hier op aarde; al mijn goede dingen en mijn zwakke dingen; **nooit** tot rechtvaardiging kan en zal leiden. Of te wel: ik kan door al mijn werken het **nooit** in orde maken met God Almachtig en daardoor zal ik nooit het eeuwige leven 'verdienen'

Rechtvaardiging kan **alleen door het geloof** in God Almachtig **in** Jezus Christus gebracht worden. En de grote belofte op die rechtvaardiging is het eeuwige leven. (I Joh. 2:25)

-----...-----

Ik hoorde eens iemand het volgende zeggen:

Het schijnt dat president Lincoln van de Verenigde staten eens door een stad heenliep en op een zogenaamde slavenmarkt kwam (dat bestond nog in die tijd). En op die slavenmarkt stond een knap meisje, geboeid, want zij was slavin. Het meisje keek president Lincoln met grote donkere ogen aan, maar zei of deed niets.

President Lincoln zei tegen de slavenhandelaar: 'ik koop haar'. Hij betaalde de koopsom en liep weg. Het meisje werd van haar boeien ontdaan en liep president Lincoln achterna en riep: 'meester, meester'. President Lincoln stond stil, draaide zich om en zei tegen het meisje: 'je bent vrij.'

Datzelfde doet Jezus Christus op het moment dat ik in Hem geloof (Hem aanneem in mijn hart).

De wet bestaat nog steeds maar heeft zijn veroordelende werking voor gelovigen verloren. Maar die wet is nog steeds goed.

----- ... -----

📖 Rom. 4:3 Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem tot gerechtigheid gerekend.

📖 Gal. 3:11 En dat door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

📖 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Sommige wetten die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven zijn één op één door gegaan tot op de dag vandaag aan toe, zoals de tien geboden.

Andere wetten die God Almachtig aan Mozes heeft gegeven zijn afgeschaft, zoals de offerwetten bijvoorbeeld, want Jezus Christus is het Offer geworden in plaats van al die offerdieren die moesten sterven om verzoening te doen voor al die mensen.

----- ... -----

Ik wil hier toch één wet noemen uit de tien geboden die door de mensen veranderd is, terwijl ik geloof dat God Almachtig dit niet wilde. En dat is **de wet op de sabbatsrust**.

Ik herhaal hieronder wat ik hierover geschreven heb in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis :

En God rustte op de zevende dag en heiligde die. Belangrijker nog, Hij ZEGENDE die zevende dag. Dat God deze dag belangrijk vindt blijkt wel dat de zevende dag ---- rustdag genoemd, en later sabbatdag --- ook in de tien geboden wordt genoemd en wel in het 5e gebod. (Deut. 5:14)

Is het belangrijk om één dag per week te rusten? Nou, wetenschappelijk is aangetoond dat een mens niet altijd maar door kan werken en dat het goed is dat men één dag in de week niet met werk bezig is. Één dag in de week niet met de omstandigheden van alle dag bezig zijn, niet bezig zijn met geld verdienen, maar een rustdag.

God rustte na het gedane werk. Dat het Christendom de eerste dag van de week (de zondag) als rustdag verkozen heeft is een politiek besluit geweest van keizer Constantijn op 7 maart in het jaar 321 na Chr. Dit is echter totaal NIET op de Bijbel gefundeerd. Dat men de dag van opstanding van onze Here Jezus Christus daarvoor als argument neemt is sympathiek maar niet Bijbels gefundeerd.

Als je de geschiedenis verder bestudeert kom je er achter dat keizer Constantijn niets anders wilde dan dat het Christendom losgemaakt werd van het Jodendom, met alle maatregelen en gevolgen van dien voor het Joodse volk. Zie hiervoor het boek "Weg uit Babylon" van Wim Verwoerd

Nogmaals: de zondag als rustdag is niet Bijbels gefundeerd. Dit is alleen toebedeeld aan de zevende dag van de week, nádat al het werk dat gedaan is, maar vooral omdat God rustte op de zevende dag van de week, deze dag heiligde en zegende.

De instelling van de zondag als rustdag door keizer Constantijn lijkt heel erg op het verhaal van de listige slang uit Genesis 3 die de woorden van God zo verdraaid had dat de mens satan geloofde het verbod om van de boom van kennis te eten listig verandert, zodat Eva, gevolgd door Adam tot de zondeval komen en er een breuk tussen God en de mens ontstond.

Satan gebruikte keizer Constantijn om heidense gewoonten het Christendom binnen te brengen, --- het was zijn grote wens dat iedereen zich tot het Christendom bekeerde, ook de heidense volken die onder zijn bewind stonden, hij heeft die heidense volken overreed om Christen te worden met de belofte dat ze hun eigen godsdienstige zaken mee mochten nemen in het Christendom, waaronder de aanbidding van de zonnegod op de jawel, de zondag, de eerste dag van de week --- en de mensen geloofden hem in plaats van dat zij God geloofden, net als Adam en Eva satan geloofden en niet God.

De reden om op de eerste dag van de week rustdag te houden klinkt aannemelijk, maar is een dwaling. Trouwens wie begint met rusten voordat hij aan het werk gaat? Niemand toch ? Eerst werken, dan rusten.

Om nu de wekelijkse rustdag terug te brengen naar de sabbat zou een geweldige uitdaging zijn omdat de zondag verankerd is in onze economische maatschappij. Laten wij in ieder geval eerlijk belijden naar God, dat wat wij van de zondag gemaakt hebben niet naar Zijn Woord en wil is, en dat wij de sabbat gemaakt hebben tot een wekelijkse werkdag en daarmee de sabbatdag ontheiligen.

Heer, vergeef ons alstublieft.

----- ... -----

Ik hoop met het bovenstaande duidelijk te hebben gemaakt wat het verschil is tussen *afschaffen* en *vervullen* van de wet.

Omdat die wet goed is wil ik deze wet houden (zonder mij veroordeeld te voelen al ik hem overtreedt).

Is dat wettisch?

Zoals ik hiervoor al schreef: Rechtvaardiging komt alleen door het geloof, en niet door het houden van de wet.

Dat wil echter niet zeggen dat wanneer ik (delen van) die wet uit liefde voor mijn Heer wél doe, dat ik daarmee als wettisch bestempeld kan worden. Want als ik dat wél doe, moet ik ook mensen wettisch noemen die niet doodslaan, niet stelen, niet echtbreken. Want ook dat zijn geboden uit de wet van God Almachtig.

Laat ik het uitleggen met het voorbeeld dat ik ook gebruikt hebt in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis:

Toen ik in het examenjaar van mijn middelbare school zat was ik verliefd op stijldansen. Zeven avonden in de week was ik te vinden op de dansschool. Dit tot groot verdriet van mijn ouders want mijn school resultaten leden er gigantisch door. (Ik heb daar zelfs mijn droombaan niet door kunnen realiseren).

Dansen was mijn passie, dansen was mijn leven. Toen op een avond werd ik verliefd op een mooi meisje. Oh, wat was ik gek op haar en wekenlang dansten wij samen (als zij er ook was) avond aan avond.

Echter na verloop van tijd kwam ze bij me en zei : 'Joh, ik wil ook wel eens iets anders doen dan dansen', 'en moet jij niet meer aandacht geven aan je school?, Ik vind dat jij te vaak op de dansschool bent. Dat kan niet, Zeven avonden in de week'.

En wij spraken af, dat ik nog maar drie avonden per week naar de dansschool gingen. En dat ik meer aandacht aan mijn school ging geven. Het eerste deed ik met plezier.

*De vraag is nu: Ben ik minder naar de dansschool gegaan omdat ik het **MOEST!***

*Neen, ik ging minder naar de dansschool omdat mijn grote liefde dit **graag wilde**. Het was geen kwestie van moeten, het was een kwestie van willen. Ik wilde mijn meisje geen verdriet doen door tegen haar wensen voor mij in te gaan. Ik hield zo veel van haar dat ik niets wilde doen wat tegen haar zin was.*

----- ... -----

Zo is het ook met mijn geloof en gehoorzaamheid aan de wet (aan God Almachtig).

Als het moet, komt er niet veel van terecht. Als ik het zelf wil ***uit liefde voor de Heer***, om wat Hij allemaal gegeven heeft en nog steeds geeft, wordt het mijn grootste wens om mijn Geliefde te gehoorzamen.

Als ik ga beseffen wat het voor God Almachtig geweest moet zijn om Zijn Zoon Jezus Christus over te leveren aan de mensen; om Hem gemarteld te zien worden; om Hem te zien sterven aan het kruis van Golgotha; en dat alleen om het goed te maken tussen mij en God: wat wil ik dan nog meer zien?

Daarom geloof ik in God Almachtig en probeer Hem zo goed als ik kan te gehoorzamen, omdat ik Hem liefheb.

Door Jezus Christus heb ik het leven mogen terugkrijgen.

Halleluja!.

----- ... -----

Drs. Ben Hobrink heeft een boek geschreven dat '*Moderne wetenschap in de Bijbel*' heet. In dat boek beschrijft de auteur dat er heel veel wetten zijn die God Almachtig voorgeschreven heeft, maar dat deze alleen maar in het voordeel van de mens zijn. Zoals hygiënische wetten, de besnijdenis, maar ook voorschriften over bijvoorbeeld verhoudingen in de afmetingen van een te bouwen stabiel schip.

Daarnaast neem ik de waarschuwing van Jezus Christus ter harte dat wanneer iemand één van de wetten afschaft en de mensen zó onderwijst, hij de minste zal wezen in het Koninkrijk der hemelen.

Let wel! Er staat **niet** dat ik dan niet in het Koninkrijk der hemelen zal komen, maar het betekent dat ik nog een lange weg te gaan zal hebben in dat Koninkrijk om gelijkwaardig te zijn aan anderen die daar wonen.

----- ... -----

In Mattheüs 15:1-20 gaat Jezus Christus verder over het thema '*de wet*', want dan komt er een afvaardiging uit Jeruzalem van schriftgeleerden naar Hem toe.

Schriftgeleerden en religieuze leiders vond men overal in het land, maar in Jeruzalem zal toch wel de hoofdzetel zijn geweest van het opperste presidium. De hoge raad, het Sanhedrin, allemaal waren ze in Jeruzalem gevestigd.

Maar in Mattheüs 15 heeft Jezus Christus al zoveel gesproken in de synagogen, zoveel mensen genezen, mensen bevrijd en zelfs doden opgewekt dat de berichten over Hem zijn doorgedrongen tot de hoogste top van de religieuze leiders.

En die sturen nu een afvaardiging om te zien en te horen wat er van die verhalen waar is die zij in Jeruzalem hoorden.

Maar in plaats dat zij met een **open geest** naar Jezus Christus toe gaan, of dat zij kijken naar wat Hij allemaal gezegd en gedaan heeft, lijkt het erop dat zij alleen gekomen zijn om te kijken of Zich wel houdt aan de wet en de overlevering (Halacha).

Een voorbeeld van een 'wet' uit die Halacha is het gebod dat de handen gewassen moeten worden voordat men gaat eten. En dat zelfs twee keer. De eerste keer is om het vuil af te wassen, de tweede keer is om het vuile water af te wassen.

Deze wet en anderen wetten en inzettingen uit de Halacha, die ik dus nergens in de geboden van God Almachtig tegenkom, was qua uitvoering minimaal van hetzelfde niveau als de wet van God die Hij aan Mozes gegeven had. Het gaat daarbij niet om de vraag of die *'zelfgeschreven wetten'* goed waren of niet; het gaat erom dat deze Halacha op hetzelfde niveau stond als de Bijbel uit die tijd.

----- ... -----

Overigens gebeurt dit in Nederland nog steeds. Ik heb hierover al eerder geschreven in *mijn mijmeringen*. Maar ik herhaal het even:

Toen wij tot bekering kwamen in 1984 in een gedegen kerk (waar we enorm veel geleerd hebben) waren er op zondag twee zondagsdiensten.

De ochtenddienst mocht de predikant qua woord zelf invullen, maar 's-middags **moest** hij uit de Heidelberger catechismus spreken, of uit de Nederlandse geloofsbelijdenis of uit de Dordtsche leerregels.

Toen ik daar commentaar op had; dat het er op leek dat die drie genoemde geschriften belangrijker waren dan de Bijbel; kreeg ik als antwoord: *'kun jij iets verkeerd uit deze drie geschriften opnoemen?'*

Maar daar ging het helemaal niet om.

Het ging erom dat deze drie geschriften naar mijn idee net zo belangrijk waren als de Bijbel, en dat kan nooit het geval zijn.

We kwamen er dus niet uit.

----- ... -----

Weer terug naar Mattheüs 15. In plaats dat Jezus Christus die overlevering die de afvaardiging Hem voor de voeten werpt beantwoordt komt Hij met een tegenargument: *'Jullie schriftgeleerden veranderen de wet van God en maken die tot een hoofdzaak. God heeft gezegd om je ouders te eren, te respecteren en dat diegenen die zijn ouders vervloekt, zeker zal sterven.* (Ex. 20:12, Lev. 19: 32)'.

Dát zegt de wet van God Almachtig aan Mozes gegeven.

Maar wat hebben de schriftgeleerden ervan gemaakt: Ja, ik moet mijn ouders wel eren en respecteren en ik mag hen niet vervloeken, maar als het om geld gaat om hen te helpen en te ondersteunen, hoeft dit niet, want dan mag ik zeggen dat ik het geld als een offergave voor de tempel beschikbaar stel.

Er waren mensen die hun ouders verwaarloosden en niet voor hen zorgden omdat de hang naar geld en bezit te groot was. Daarom zeiden zij dat hun geld en bezit aan de tempel toekwam.

Maar dát had God Almachtig niet gezegd. Dus enerzijds hadden de schriftgeleerden nieuwe regels en wetten bedacht; anderzijds hadden zij zelfs de wetten die God hen gaf zodanig veranderd dat **zij** er beter van werden.

En natuurlijk is het grootste voorbeeld in de huidige tijd, waar ook ik mij nog steeds schuldig aan maak: Het vervangen van de rustdag des Heren door de zondag. Van oorsprong een dag van aanbidding van de zonnegod, en ingesteld door keizer Constantijn in het jaar 321. Deze keizer beloofde dat de heidense volken in zijn rijk hun eigen afgoden mochten meenemen de kerk in, als zij in naam maar Christen werden.

De diepere achtergrond was echter om het Joodse volk te treffen, want hen werd later zelfs verboden om op de sabbatdag nog bij elkaar te komen. (zie *mijn mijmeringen* over het Bijbelboek Genesis).

----- ... -----

Wat was de reactie van de schriftgeleerden in de tijd van Jezus Christus?

Dezelfde als de reactie van veel Christenen tegenwoordig wanneer ik over het thema van de zondag begint.

Het meest gehoorde argument is: *'maar wij zijn geen Joden'*.

En steevast wijs ik er dan op dat toen God Almachtig de zevende dag aanwees als rustdag er nog helemaal geen Joden waren.

 Ex. 20:12 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

 Lev. 19:32 U moet opstaan voor iemand met grijze haren en eer bewijzen aan een oudere. Uw God moet u vrezen.

Het Joodse volk bestond nog helemaal niet. Tenminste niet hier op aarde!

Waarom is het toch zo moeilijk om te erkennen dat er ook in mijn leven zaken zijn die niet helemaal volgens de Bijbel zijn. Ik weet ook wel dat de zondag maatschappelijk en economisch helemaal in mijn leven van vandaag geïntegreerd is. En ik zou ook niet weten hoe ik deze weer terug kan brengen naar het oorspronkelijke gebod van de Heer.

Maar wat ik wél kan doen is erkennen naar God Almachtig toe, dat ik er samen met veel andere Christenen een potje van gemaakt heb.

Ik kan wél belijden naar God Almachtig toe, dat wat wij van de rustdag van de Heer gemaakt hebben, dat dit totaal niet in overeenstemming is met wat God geboden heeft.

Ik kan wél bidden tot God Almachtig of Hij het besef rondom de sabbatdag bij de mensen, de Christenen weer in de belangstelling wil brengen.

----- ... -----

In Mattheüs 15 zie ik ook dat er irritatie is bij de schriftgeleerden als zij geconfronteerd worden met de Bijbel en van wat zij ervan gemaakt hebben. Ze waren op hun teentjes getrapt. Erger nog, ze wisten helemaal niets meer te zeggen. (En wat valt er ook nog te zeggen?)

Als er dan geen reactie meer komt van die schriftgeleerden roept Jezus Christus de menigte weer tot zich, die waarschijnlijk uit respect voor de schriftgeleerden uit Jeruzalem op een veilige afstand bleven.

Dan spreekt Jezus Christus tot de menigte. En wat doet Hij dan? Wat Hij vaak deed: Hij citeerde de Bijbel, de Heilige Schrift met een citaat uit Jes. 29:13 dat de schriftgeleerden God Almachtig wel dienden met de mond, maar dat het hart een hele andere kant op ging.

Wie de schoen past, trekke hem aan!

----- ... -----

📖 Jes. 29:13 De Heere zei: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond en zij Mij eren met hun lippen, maar hun hart ver van Mij houden, en hun vrees voor Mij slechts een aangeleerd gebod van mensen is,

Ergens in *mijn mijmeringen* heb ik geschreven dat mensen niet elkaars gedachten kunnen lezen, of in elkaars hart kunnen kijken. (En dat is maar goed ook!)

Maar een schaduwzijde daarvan is dat iemand nooit kan weten of wat de ander zegt of zegt te denken werkelijk waarheid in zijn leven is.

Ik denk daarbij aan grote christelijke TV persoonlijkheden die toch gevallen zijn voor vrouwen, macht of geld.

Ik denk daarbij aan mensen die zeggen wedergeboren Christen te zijn, die zondags vooraan in de kerk zitten of staan, die overduidelijk de Heer aanroepen met heel hun lichaam, maar ondertussen overspel plegen, porno kijken, oneerlijk zijn bij het invullen van de belastingformulieren en noem maar op!

Maar God Almachtig is de Enige die wél in mijn hart kan kijken. Hij weet precies wat er in mij om gaat; wat wel gemeend is en wat niet gemeend is. Waar wel met een dubbele agenda gewerkt wordt en waar niet.

Jezus Christus zegt in Mark. 4:22 dat eens alles in de openbaarheid gebracht wordt.

----- ... -----

Ik denk dan weer aan Sadhu Sundar Singh die daarover een kort verhaal schrijft in zijn boekje *'hij zag de hemel'*. In mijn eigen woorden ging dit verhaal als volgt:

Iedereen die sterft komt in de wachtkamer terecht waar Jezus Christus, het Licht, die persoon zal ophalen. Iedereen die in die wachtkamer komt is naakt. En dan bedoel ik niet naakt zonder kleren; maar dat alle zonden en ongerechtigheden zichtbaar zijn voor allen die daar zijn.

Dan komt Jezus Christus in Zijn heerlijk en verblindend licht en hij nodigt de zondaar uit om bij Hem te komen.

De zondaar zal echter niet tot Jezus Christus *willen* naderen want hij kan niet tegen het Licht dat Jezus Christus omgeeft en afstraalt.

De zondaar draait zich om en vlucht, want hij kan niet tegen de waarheid.

En waar vlucht hij heen? Hij vlucht naar de hel om zich daar te verstoppen.

 Mark. 4:22 Want er is niets verborgen wat niet geopenbaard zal worden; en er is niets gebeurd om verborgen te blijven, maar opdat het in het openbaar zou komen.

God Almachtig veroordeelt niet, God roept. De mens veroordeelt zichzelf omdat de tegenstelling tussen de Heer en de mens zo groot is.

Met andere woorden: ik kan mij mooi voordoen, maar eens zal mijn werkelijke 'ik' en alles wat ik gedaan heb hier op aarde in de openbaarheid gebracht worden.

Jezus Christus is duidelijk: *'Niet wat de mond ingaat is onrein, maar wat de mond uitgaat is vaak onrein'*. De mond is een kanaal waarlangs de gedachten van mensen, die uit hun hart komen, naar buiten komt, en dat is niet altijd even fraai.

Jakobus schrijft in Jak.3:4-10 dat de tong van de mens maar een heel klein onderdeel is van ons lichaam, maar dat dit kleine onderdeel kan zegenen en vervloeken. Net als het roer van een schip maar een heel klein onderdeel is van dat schip, kan deze toch de koers doen veranderen van het schip. En zo is het ook met wat uit mijn mond komt.

Die boodschap is natuurlijk hard voor die mensen die zich daar in herkennen. En in het verhaal van Matt. 15 herkent de afvaardiging uit Jeruzalem zich daar schijnbaar in want volgens de discipelen van Jezus Christus nemen zij aanstoot aan de woorden van de Heer.

En dan maakt Jezus Christus een vergelijking met het tarwe en het onkruid (Matt. 13:24-30). En zegt Hij dat elke plant die niet door de Vader geplant is er uiteindelijk uitgetrokken zal worden; op de hoop gegooid zal worden met andere planten die niet door God Almachtig geplant zijn; klaar om te worden verbrand.

Want zegt de Heer; mensen die iets anders doen voorkomen dan ze zijn, zijn enerzijds geen planten die door de Vader geplant zijn, maar zijn als blinde mensen die blinde mensen geleiden. Samen zullen ze in de kuil vallen.

----- ... -----

Ik schrijf deze woorden alsof dit een verslag is van wat er toen gebeurde, maar mijn bedoeling is om de lijnen naar vandaag de dag door te trekken.

Hoeveel mensen zijn er niet die actief in de kerk en gemeente zijn, maar die eigenlijk stekeblind zijn?

Omdat ze mensen achterna lopen en uit zijn op bedieningen, macht, beroemdheid?

Jak. 3:4-10 Zie, ook de schepen, al zijn ze nog zo groot en worden ze door harde winden voortgedreven, ze worden gestuurd door een zeer klein roer, waarheen de stuurman ook maar kiest en wil. Zo is ook de tong een klein lichaamsdeel, en roemt toch van grote dingen. Zie eens hoe een klein vuur een grote hoop hout aansteekt. Ook de tong is een vuur, een wereld van ongerechtigheid. Zo staat het met de tong onder onze lichaamsdelen. Ze bevekt het hele lichaam, en zet onze levensloop vanaf het begin in vlam, en ze wordt zelf door de hel in vlam gezet. Want elke natuur, zowel van wilde dieren en vogels als van kruipende dieren en zeedieren, wordt getemd en is getemd door de menselijke natuur. Maar de tong kan geen mens temmen. Ze is een niet te bedwingen kwaad, vol dodelijk vergif. Door haar loven wij God en de Vader, en door haar vervloeken wij de mensen, die naar de gelijkenis van God gemaakt zijn. Uit dezelfde mond komen zegen en vervloeking voort. Dit behoort niet zo te zijn, mijn broeders.

Matt. 13:24-30 Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan iemand die goed zaad zaaide in zijn akker. Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg. Toen het gewas opkwam en vrucht voortbracht, kwam ook het onkruid tevoorschijn. De slaven van de heer des huizes gingen naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan? Hij zei tegen hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. De slaven zeiden tegen hem: Wilt u dan dat wij erheen gaan en het verzamelen?

Of mensen die andere mensen alleen maar napraten zonder zelf te beseffen en getoetst te hebben of wat gezegd is wel waar is?

Bij Jezus Christus merk ik geen van deze dingen op. Sterker nog, Jezus Christus heeft menigmaal, mensen die genezen werden of bevrijd, verboden om er iets over te zeggen, omdat Hij niet als weldoener bekend wilde staan, maar als Diegene die het Koninkrijk des hemels aankondigt.

En zo bedoel ik het ook. Want als ik mijzelf in het bovenstaande herken, moet ik er iets aan doen! Dan ga ik ermee naar mijn hemelse Vader en dan maak ik het in orde met Hem.

Mijn oproep is elke keer weer: Pak de Bijbel en toets alles wat gezegd en geschreven staat, want in en door de Bijbel spreekt Jezus Christus, nog elke dag!

-----,..-----

Zeg ik nu dat mensen zich moeten afzetten tegen hun religieuze leiders, tegen voorgangers en predikanten? Dat deze religieuze leiders gewantrouwd moeten worden?

Dat zeg ik pertinent niet.

Ik zeg dat alles wat gezegd en gedaan wordt, getoetst moet worden aan de Bijbel. Iedereen kan lezen; iedereen kan de beschikking hebben over een Bijbel; iedereen weet het telefoonnummer van God Almachtig om met Hem door Zijn Geest in contact te komen. Doe het! Het houdt een mens zuiver, het houdt de relaties zuiver. Het houdt mij dicht bij de Heer.

En kan ik niet lezen? Vind ik het moeilijk om mij te concentreren op de Bijbel? Dan zoek ik een broeder of zuster op en dan ga ik samen de Bijbel onderzoeken, samen lezen, samen bidden om de leiding van de Heilige Geest.

----- ... -----

Het is een pijl uit de koker van satan om mensen af te houden van het lezen van de Bijbel.

Er is niemand die de Bijbel beter kent dan satan. Er is niemand die de waarheid uit de Bijbel zo vroom weet te verdraaien als satan met als enige doel dat de mens misleid wordt.

Het enige wapen in deze, om satan af te weren, is te citeren uit Gods woord. Dat deed Jezus Christus ook toen Hij verleid werd in de woestijn door satan. Tot drie maal toe antwoordde Jezus Christus: **'Er staat geschreven.....'**

Maar hij zei: Nee, opdat u bij het verzamelen van het onkruid niet misschien tegelijk ook de tarwe zelf uittrekt. Laat ze allebei samen tot de oogst opgroeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.

Ik wil ook niet zeggen dat alle mensen misleid zijn, dus ook niet de voorgangers, predikanten en noem maar op.

Ik zeg alleen dat het nooit alleen uit hun woord mag komen. Ik zeg alleen dat men niet blindelings alles moet aannemen wat mensen zeggen; in welke rang of stand zij ook menen te staan; maar dat men alles moet toetsen in de Bijbel.

De historie kent heel veel misstappen van mensen en denominaties, in de Naam van God Almachtig, die blindelings werden opgevolgd door de mensen. Behoedt je daarvoor.

En daarnaast, wie wil een relatie met zijn aardse vader hebben **via** iemand anders? Hoeveel te meer zou ik moeten verlangen naar een **PERSOONLIJKE** relatie met mijn Vader in de hemel.

En dat kan! Door Jezus Christus heen, op voorspraak van de Heilige Geest.

Dat betekent dat ik de Heilige Geest mag vragen om het contact tot stand te brengen tussen mij en God Almachtig.

Jezus Christus is hier niet meer op aarde (nog niet), Hij heeft Zijn Trooster gestuurd, de Heilige Geest.

Hoofdstuk 3.4

De Bergrede

Jezus en de traditie

Jezus Christus is Zijn discipelen aan het onderwijzen. En tot nu toe heeft Hij thema's behandeld als de karaktereigenschappen van mensen die het Koninkrijk der hemelen zullen bevolken en hoe de relatie is tussen Jezus Christus en de wet van Mozes.

Nu begint Jezus Christus te spreken over het derde belangrijke thema van Zijn onderwijs. Namelijk hoe wij als Christenen met elkaar om moeten gaan. En Hij neemt elke keer weer de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven heeft als uitgangspunt.

U zult niet doodslaan; Jezus Christus gaat nog veel verder; niet alleen doodslaan houdt mij buiten het Koninkrijk van God Almachtig, maar ook kwaadsprekerij, boosheid, schelden en dat soort zaken.

Jezus Christus doet een oproep om het goed te maken met mijn naaste voordat ik een gave geef (tienden, collecten of een offer misschien). Of voordat ik deelneem aan de tafel des Heren (avondmaal), dat ik eerst alles in het werk stel om het goed te maken met mijn naaste.

Natuurlijk heb ik om het goed te maken twee partijen nodig. Maar ik ben niet verantwoordelijk hoe de ander zich opstelt in een verzoeningsgesprek. Ik heb de opdracht om alles te doen wat in *mijn* macht ligt om dat te doen.

Dat financiën één van de hoofdredenen is van conflicten blijkt wel uit het feit dat Jezus Christus aan financiën refereert. Want in het kader van het goed maken zegt Hij dat wanneer ik niet met de tegenpartij in gesprek ga om een oplossing te vinden voor het financiële conflict, ik grote kans heb dat die ander zijn zaak uit handen geeft aan bijvoorbeeld de gerechtsdeurwaarder, die de zaak dan weer voorlegt aan de rechter. En wanneer deze mij schuldig verklaart, mij dan dwingt om te betalen inclusief alle bijkomende kosten.

Overigens wil ik hier graag datgene betrekken wat Paulus schrijft in de eerste brief aan Korintiërs, I Kor. 6:1-11.

Wanneer twee mensen uit de kerk/gemeente een meningsverschil hebben, dat zij 'hun' recht in de kerk/gemeente moeten halen en niet bij een wereldse rechter. Het geestelijk leven en denken heeft helemaal niets te maken met het werelds leven en denken. En kan dat ook helemaal niet.

In het verlengde hiervan zegt Jezus Christus ook dat ik weerstand aan de boze moet bieden. Paulus schrijft in Ef. 6:12 dat ik niet te vechten hebben tegen mensen van vlees en bloed.

Dat mensen soms vreemd reageren, boos worden of andere rare dingen gaan doen; zijn die mensen niet zelf. Maar het is het rijk van satan, de wereldbeheerser, die **door** die mensen heen werkt en maar één doel heeft: alles kapot maken.

Satan hoopt met zijn werk door andere mensen heen dat ik in een moeras terechtkom van hopeloosheid, van ellende en misère, van schuldgevoel, en dat ik zelfs God Almachtig vaarwel zal zeggen.

Dit is NIET wat God wil, God Almachtig wil dat ik behouden ben en eeuwig leven heb. Dát belooft Hij in 1 Joh.2:25 .

Daarom zegt Jezus Christus ook dat wanneer iemand mij zó benadert, zó vijandig, zó onrechtvaardig om hem dan maar gelijk te geven. Dat gaat misschien rechtstreeks in tegen elk rechtvaardigheidsgevoel dat ik heb, maar ik weet dat wanneer ik (zónder Jezus Christus) de strijd opneem tegen deze machten die door mijn tegenstander heen werkt, dat ik het zal verliezen. Want de kleinste demon in het rijk der duisternis is ontelbare malen sterker dan ik ben (zonder Jezus Christus gesproken).

Ik kan die strijd alleen aan gaan wanneer Jezus Christus voorop gaat. Hij is bij machte om elke tegenstander te verslaan. Sterker nog: voordat de strijd begint heeft Hij al gewonnen.

Dus als iemand mij slaat, dan sla ik niet terug, maar biedt hem mijn andere wang aan. Vraagt iemand mij om een deel van mijn bezit, laat ik hem mijn hele bezit geven. En ook hier heb ik de wijsheid en de leiding van Jezus Christus nodig, want zoals ik vaak zeg: De Heer vraagt mij om nederig te zijn, maar Hij vraagt nergens van mij om een deurmatje te zijn!)

Als ik niet kan zien wie er achter en door mijn tegenstander heen werkt, kan ik die mens die als tegenstander optreedt nooit liefhebben. Want hij is ook een schepsel gemaakt door God Almachtig.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ 1 Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons beloofd heeft : het eeuwige leven

Daarom zegt Jezus Christus hier ook dat ik bid voor mijn tegenstander, en hem lief heb. Dat ik goed moet doen aan diegenen die mij haten.

Het gaat misschien tegen elk rechtvaardigheidsgevoel in, want zegt Jezus Christus: als ik alleen bid voor diegenen waarvan ik houd, als ik alleen geef aan diegenen waarvan ik houd, waarin verschil ik dan van mijn tegenstanders?

----- ... -----

U zult geen overspel plegen: Jezus Christus gaat nog veel verder. Want Hij zegt dat alleen al het begeren met de ogen, van een ander persoon dan mijn echtgenote, mij al uit het Koninkrijk der hemelen kan houden.

En wie durft te zeggen dat hij nog nooit begeerlijk naar een ander dan zijn eigen echtgeno(o)t(e) heeft gekeken?

Wie durft te zeggen dat hij nog nooit opgewonden is geraakt van een ander dan zijn eigen echtgeno(o)t(e)? Hetzij in het echt, hetzij door boekjes, bladen, TV, video, internet of wel medium dan ook?

Wie durft te zeggen dat die opwinding hem nog nooit tot zelfbevrediging heeft gebracht? Ik weet dit een taboe is, maar ik breek het hierbij open. Want als er geen andere mensen zijn die dit herkennen en erkennen dan ben ik de enige die zich hier schuldig aan heeft gemaakt. Ook al wil ik dit niet! (Rom. 7:18-23).

-----...-----

Jezus Christus gaat ook in hoe ik moet omgaan met mensen die gescheiden zijn. Of beter gezegd: hoe ik moet omgaan met echtscheiding.

Als mijn huwelijksrelatie op de klippen is gelopen, mag ik dan zomaar weer een nieuwe huwelijksrelatie aangaan, ongeacht met wie?

Dit is natuurlijk een heikel punt. Want juist in deze tijd is echtscheiding aan de orde van de dag, ja ook in de christelijke kerken en gemeenten.

Jezus Christus is ronduit helder: Wanneer ik een liefdesrelatie aanga met iemand die gescheiden is doordat de vorige echtgenoot overspel heeft bedreven, is er niets aan de hand. Jezus verklaart mij vrij.

☞ Rom. 7:18-23 Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweeg brengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is.

In **alle andere** gevallen mag ik geen relatie aangaan omdat ik dan zelf overspel bedrijf. En dit geldt ook wanneer ik diegene ben geweest die overspel heeft bedreven en dat daardoor mijn huwelijk op de klippen is gelopen. Het is niet toegestaan een nieuwe huwelijksrelatie te beginnen.

Geweld en misbruik in het huwelijk zijn verschrikkelijke dingen en nooit goed te praten. Maar zelfs wanneer dit in mijn huwelijksrelatie is voorgekomen geeft mij dat niet het recht om een nieuwe huwelijksrelatie met een ander aan te gaan na een eventuele echtscheiding.

Geweld en misbruik zijn wél redenen om mijn bestaande huwelijksrelatie te beëindigen.

Dit is een scherpe boodschap. Niet alleen voor degene die dit leest, maar ook voor mij. Want ook ik heb overspel bedreven. Ook ik heb mijn wettige vrouw verlaten om met een ander te kunnen trouwen, terwijl zij zuiver was, maar ik niet. Dus ik veroordeel niemand. Maar dat wil niet zeggen dat ik deze zaken niet gewoon bespreekbaar mag maken.

Paulus heeft in I Kor. hoofdstuk 7 uitgebreid geschreven over de onderwerpen *Het huwelijksleven, Over echtscheiding en Ongehuwd zijn*. Ik heb hierover ook uitgebreid geschreven in *mijn mijmeringen* bij de brieven van Paulus Deel-I. Het vraagt wijsheid en openbaring van de Heilige Geest om deze woorden in het juiste perspectief te zien en te lezen, en niet alleen maar negatief en afkeurend.

Ik wil benadrukken dat deze regels over huwelijk, echtscheiding en hertrouwen **geen** regels zijn die door God Almachtig ingesteld zijn om de mens maar te beknotten in zijn vrijheid. Ook deze regels zijn er om de mensen te beschermen voor invloeden van het rijk der duisternis.

Natuurlijk zegt God Almachtig in I Joh. 1:9 dat er vergeving is op de belijdenis van zonden. Maar dat is geen vrijbrief om maar een liefdesrelatie aan te gaan met wie ik wil.

Mijn hele overspel; de echtscheiding en het nieuwe huwelijk heeft mij in een persoonlijke (geloofs) crisis gebracht waar ik ruim tien jaar in heb gezeten. Een crisis van het geen vrede (meer) kunnen vinden met de Vader, want onder in mijn relatiedriehoek zat het fout. (zie pag. 140).

Tien jaar lang heb ik met God Almachtig hierover geworsteld voordat ik opnieuw vrede vond met God. En nog; ook al weet ik dat ik weet dat ik zeker weet dat mijn zonden zijn vergeven, het zal mij voor altijd klein en nederig houden.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden.

Het is de genade van God Almachtig die mij overtuigd heeft dat God in Jezus Christus onvoorwaardelijk van mij houdt.

Jammer genoeg zie ik veel mensen een relatie met elkaar aangaan met bovenstaande achtergrond. Na de belijdenis van zonden in een (hernieuwd) zondaarsgebed, eventueel met een traantje van spijt erbij, moet het verleden maar schoongemaakt zijn.

Veel mensen hoor ik zeggen *'het spijt mij'*, en ik was daar één van.

Maar ik weet nu wat die zin betekent. Het betekent dat ik er slechter van geworden bent en dat is spijtig, dat is erg, ikzelf heb er last van.

'Het spijt mij' zegt niets over de ander, het zegt niets over wat ik God Almachtig heb aangedaan, het zegt niets over wat ik mijn ex-vrouw, eventuele kinderen en familie heb aangedaan. *'Het spijt mij'* is een uitermate egoïstische uitdrukking.

Wanneer ik zeg *'het berouwt mij'*, dan is dát wat anders. Dan gaat het niet over *'ik'* maar dan gaat het er over wat ik de ander heb aangedaan; wat ik mijn ex-vrouw, mijn kinderen, mijn familie heb aangedaan; wat ik God Almachtig heb aangedaan.

Want geloof het of niet: elke zonde die ik (bewust) pleeg, nagelt Jezus Christus opnieuw aan het kruis.

Dát is ook mijn twaalfjarige worsteling geweest. Ik kon het niet meer goed maken, dus?

Ik gun niemand die strijd. Maar ik zeg ook: knok voor je huwelijk. Knok voor je echtgeno(o)t(e), knok voor je kinderen, knok voor je familie, knok voor je relatie met God Almachtig totdat je erbij neer valt.

Ik heb niet geknokt en dat heb ik geweten ook.

Het gaat er niet om of ik bij mijn echtgeno(o)t(e) pas, het gaat er om of ik mij kan aanpassen aan mijn echtgeno(o)t(e). En dat geldt natuurlijk voor mijn echtgeno(o)t(e) ook.

Het huwelijk is een heilig verbond. En er is geen thema in de Bijbel dat zoveel beschreven is als huwelijk, overspel en echtbreuk.

----- ... -----

U zult niet stelen: Jezus Christus gaat nog veel verder. Hij maakt geen onderscheid tussen het stelen van een pepermuntje en het stelen van een miljoen euro. Beiden is een overtreding van de wet, en de wet maakt geen onderscheid.

Er staat maar één straf op de overtreding van de wet en dat is de dood. (Jak. 2:10). (Zie ook mijn vergelijking tussen het Nederlandse en het Goddelijke rechtssysteem op pag. 73-76)

Misschien zijn deze lessen van Jezus Christus wel de moeilijkste in mijn leven. Vooral omdat Hij mij oproept om volmaakt te zijn en ik dat bij lange na nog niet ben. Tenminste dat denk ik!

Volmaakt?

Maar ik leef in een lichaam van vlees en bloed. En dat lichaam van vlees en bloed leeft in een gebroken wereld; in een wereld van zonde, begeerte, verleiding, wetteloosheid en noem maar op. Een wereld die onder de heerschappij van satan staat.

Alleen zal ik dit ook nooit redden, maar met de Heer aan mijn zijde zál het mij gelukken (ps. 139). En ook hierin kan ik uit ervaring spreken. Of zoals Paulus schrijft in Rom. 8:13 het is de Heilige Geest die de daden van mijn lichaam van vlees en bloed doodt. Ik moet daar de Heilige geest echter wél toestemming voor geven.

☞ Jak. 2:10 Want wie de hele wet in acht neemt, maar op één punt struikelt, die is schuldig geworden aan alle geboden

☞ Rom. 8:13 Want als u naar het vlees leeft, zult u sterven. Als u echter door de Geest de daden van het lichaam doodt, zult u leven.

----- ... -----

Psalm 139

HEERE, U doorgrondt en kent mij. Ú kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd.

Al is er nog geen woord op mijn tong, zie, HEERE, U weet het alles. U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij. Dit kennen – het is mij te wonderlijk, te hoog, ik kan er niet bij.

Waar kan ik Uw Geest ontgaan, waar Uw aangezicht ontvluchten?

Al steeg ik op naar de hemel, U bent daar; of legde ik mij neer in de hel, zie, U bent daar. Nam ik vleugels van de dageraad, woonde ik aan het einde van de zee, ook daar zou Uw hand mij leiden en Uw rechterhand mij vasthouden.

Zei ik: Ja, duisternis zal mij opslokken! – dan is de nacht een licht om mij heen. Zelfs de duisternis maakt het voor U niet duister, maar de nacht licht op als de dag, de duisternis is als het licht.

Want Ú hebt mijn nieren geschapen, mij in de schoot van mijn moeder geweven. Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed.

Mijn beenderen waren voor U niet verborgen, toen ik in het verborgene gemaakt ben en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde. Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien, en zij allen werden in Uw boek beschreven, de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond.

Daarom, hoe kostbaar zijn mij Uw gedachten, o God, hoe machtig groot is hun aantal. Zou ik ze tellen? Zij zijn talrijker dan korrels zand; ontwaak ik, dan ben ik nog bij U. O God, breng de goddeloze om!,

Mannen van bloed, ga weg van mij. Want met listige plannen spreken zij over U en zij zetten Uw vijanden aan tot valsheid. Zou ik niet haten, HEERE, wie U haten, walgen van wie tegen U opstaan? Ik haat hen met een volkomen haat, mijn eigen vijanden zijn het.

Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg.

-----...-----

Hoofdstuk 3.5

De Bergrede

Het geven van aalmoezen

Jezus Christus gaat verder met zijn onderwijs. Hoe om te gaan met liefdegaven, aalmoezen, offers.

Maar wat zijn dat eigenlijk? wat zijn liefdegaven? wat zijn aalmoezen? Wat zijn offers?

Wanneer ik aan het woord aalmoezen denk, denk ik aan bedelaars, aan super arme mensen die op straat uit de vuilnisbakken eten en bij voorbijgangers bedelen om een centje.

Bij liefdegaven denk ik aan het geven aan iemand die iets nodig heeft. Dit hoeft niet direct geld te zijn maar kunnen ook goederen zijn.

Bij offers denk ik aan wat de Dikke van Dale daarvan zegt: iets weggeven van mijzelf dat mij lief is.

Volgens mij heeft dit onderwijs van Jezus Christus niet direct te maken met het geven van tienden, alhoewel een tiende natuurlijk ook een offergave is. Maar in mijn ogen geef ik tienden niet direct aan mensen, maar aan de kerk of de gemeente waar ik lid van ben, of te wel: **Het huis des Heeren**, zoals de Israëlieten hun gaven naar de priester brachten voor de tempeldienst.

Tienden moeten gebruikt worden voor het onderhouden van **het huis des Heeren**. En in mijn ogen is dat de kerk of de gemeente waar ik lid van bent.

En als ik geen lid ben van een kerk of gemeente, maar ik wel tienden in gehoorzaamheid en uit liefde aan God Almachtig wil geven?

Ten tijde van het O.T. bestond dat niet. Je had maar twee opties: Of je was een gelovige Israëliet en je bracht je tienden naar de priester of je was een ongelovige Israëliet en je gaf in het geheel geen tienden.

Wat dat betreft is de verwarring rond het aantal denominaties in Nederland groot en zie ik steeds meer oprechte Christenen die zich om welke reden dan ook niet aansluiten bij een kerk of gemeente en hun tienden geven aan een goed christelijke doel, of een christelijke instelling die goed werk doen.

Is dat slecht?

Ik wil niet spreken in termen van goed of slecht, maar ik weet wel dat het Gods bedoeling was om tienden aan te wenden voor het onderhouden van **het huis des Heeren**.

----- ... -----

Jezus Christus spreekt hier over **GEVEN**. En de kern van het onderwijs is dat ik mag geven in Liefde. Want wanneer iets niet gegeven wordt in Liefde, is de kern van 'het geven' geweld aangedaan en zal er een andere reden zijn waarom ik geef. En die reden (welke dat ook is) heeft altijd met mijzelf te maken en zet mijzelf dus op de voorgrond.

Daarom zegt Jezus Christus ook dat ik de gaven mag geven **zonder** dat iemand anders er van weet. Laat mijn liefdegave een volkomen verrassing zijn voor de ontvanger zodat die ontvanger God Almachtig kan eren, loven en prijzen voor de gift die hem ten deel is gevallen.

Ik moet toegeven dat anoniem geven in Nederland niet zo gemakkelijk meer is. Ik bedoel wanneer ik een bedrag op iemands bankrekening wil storten ziet de ontvanger direct van wie de gift afkomstig is. Je zult daar dus creatief in moeten wezen.

Als ik lid ben van een kerk of gemeente dan kan ik de gift anoniem in de collectezak doen, heel simpel, in een enveloppe, met een briefje daarbij voor wie het bestemd is, zonder afzender.

Twijfel ik of datgene wat ik geef wel op de juiste plaats terecht komt?

Niet twijfelen, want het is mijn zaak niet meer. Het is dan de verantwoordelijkheid van de leiders van die kerk of gemeente naar God Almachtig toe. En zouden die mijn gift niet geven aan diegene voor wie het bedoeld is, dan hebben zij iets uit te leggen aan God.

----- ... -----

In de tijd van Jezus Christus was het schijnbaar de gewoonte bij sommige mensen om de liefdegave aan te kondigen, zodat andere mensen hen met meer respect zouden behandelen.

Jezus Christus roept op om de liefdegaven in het geheim te geven, want God Almachtig ziet wat ik geef en hoe ik het geef, zoals ik hierboven beschreven heb.

Dat Jezus Christus hier zegt dat mijn linkerhand niet moet weten wat mijn rechterhand doet in het kader van liefdegaven wil niet zeggen dat ik hierin onbezonnen moet zijn.

Paulus zegt bijvoorbeeld in II Kor. 8:13 dat het niet de bedoeling is dat ikzelf in de financiële problemen moet komen door mijn geld aan anderen te geven.

God Almachtig ziet het hart. God heeft een grondige afschuw van 'offers' die met andere bedoelingen zijn gegeven dan uit werkelijke liefde voor Hem. Of de gift dan wordt gedaan aan Hem of aan mensen die het hard nodig hebben maakt niet uit. Denk bijvoorbeeld aan Spr. 15:8 of Spr. 21:27.

----- ... -----

Samenvattend kan ik de liefdegaven toetsen aan de vraag van Jezus Christus in Matt. 10:37: *Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.*

Of wat Jezus Christus zegt in Matt. 6:24 *Niemand kan twee heren dienen. Want of hij zal de één haten en de andere liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon .*

Ook op het gebied van 'geven' moet ik leren loslaten.

Ja, er wordt veel gesjoemeld door mensen die geld beheren; ja, er wordt ook gestolen; er wordt bedrogen; er wordt soms onverantwoordelijk met geld omgegaan en noem maar op.

Maar wat ik hierboven al aangaf. Op het moment dat ik in liefde gegeven heb, is het mijn verantwoordelijkheid niet meer.

II Kor. 8:12 -13 Want als de bereidwilligheid aanwezig is, dan is iemand welgevallig overeenkomstig wat hij heeft, niet overeenkomstig wat hij niet heeft. Het is namelijk niet de bedoeling dat anderen verlichting hebben, en u verdrukking.

Spr. 15:8, Spr. 21:27 Het offer van de goddelozen is voor de Heere een gruwel.....

Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen. Want of hij zal de één haten en de andere liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon .

Ik zie een sterke teruggang in het geven om de redenen die ik hiervoor aangaf. Mensen zijn wantrouwend geworden. Maar bedenk wel dat:

1. wanneer ik de controle wil hebben over hoe met mijn gaven wordt omgegaan;
2. wanneer ik de controle wil hebben of mijn gift wel of niet op de goede plaats terecht komt;
3. wanneer ik de controle wil hebben of er niet te veel geld van mijn gift aan de strijkstok blijft hangen;
4. of dit nu de kerk of de gemeente is, of het de ontvanger zelf is die zich met bovenstaande zaken ophoudt;

dan stel ik mijzelf weer op de voorgrond; Ik wil bepalen!.

En dat is nu net **niet** de bedoeling van het geven, dan wordt de kern van het geven geweld aangedaan, door mij.

Geven heeft alles te maken met loslaten. En of het nu geld is of tijd, energie, maakt niet uit. Waar zit ik aan vast? Werk, carrière, geld, bezit, kinderen, kleinkinderen, pensioen, hypotheek?

De vraag van Jezus Christus is dan ook: Wie dien ik? Jezus Christus of iets (iemand) anders?

-----,..-----

Het doel van *mijn mijmeringen* is om mijzelf te laten nadenken over wat ik doe (en niet doe), maar ook over de redenen waarom ik dingen doe of niet doe. En 'geven' is daar één belangrijk onderdeel in.

Hoofdstuk 3.6

De Bergrede

Het bidden

Een tweelingbroertje (of zusje) van het 'geven' is het bidden.

Net zoals in het thema over 'geven' zijn er altijd mensen die gekend willen worden om hun wijze van bidden. Dat dit gezien wordt door anderen.

Let wel! Ik heb het hier niet over het bidden in de kerk of gemeente waarin na een oproep mensen naar voren kunnen komen om met zich te laten bidden, alhoewel ook daar het 'ik' gehalte erg groot kan zijn.

Jezus Christus doet hier een oproep om terug te gaan naar het onderste puntje van de relatiedriehoek (zie pag. 140). Helemaal onderin die relatiedriehoek gaat het tussen mij en God Almachtig. Daar is niemand bij nodig, mijn vrouw niet, mijn kinderen niet, de voorganger niet, de dominee niet, helemaal niemand. Het is een relatie tussen mij en God.

Ook in de tweede laag van relatiedriehoek is het niet nodig om met 'omhaal' van woorden te bidden. In deze laag gaat het tussen mij, mijn vrouw, mijn kinderen en God Almachtig.

----- ... -----

Een voorbeeld :

Sonja en ik hebben door de jaren heen veel samen gebeden. En ik kan mij nog goed de allereerste keer herinneren dat wij samen hardop baden. Met een rood hoofd, stotterend, want wij waren beiden niet gewend om hardop tot God de Vader te bidden.

Maar al doende leert men en het hardop bidden kreeg voor ons ook nog een praktisch voordeel omdat wij beiden niet zulke goede communicatieve vaardigheden hadden. (Toen nog niet!).

Wat we wel konden in ons gebed, was onze gedachten, onze wensen, onze zorgen, onze frustraties, onze irritaties naar elkaar, tegen God Almachtig uitspreken.

Wanneer één van ons zijn 'dingen' tegen God Almachtig uitsprak, moest de ander wel zijn mond houden. Het is toch niet zo netjes om midden in het gebed van de ander te zeggen 'ho, wacht eens even, zo was het niet; en ga maar door'.

Wij hebben door het gebed leren communiceren, om elkaar uit te laten praten, om te luisteren naar elkaar.

----- ... -----

Nog een voorbeeld:

Ik heb altijd ruim in mijn woorden gezeten. En ook in het hardop bidden was ik een expert in de 'tale Kanaäns', of te wel ik kon met mooie en vrome woorden spreken, bidden voor iedereen en alles in deze wereld.

Op een dag nadat wij weer samen gebeden hadden en ik mijn prachtige gebed naar God Almachtig uitgesproken had zei Sonja met tranen in haar ogen: 'Jij kunt zó mooi bidden. Voor iedereen en alles in deze wereld. Zulke mooie woorden naar God uitspreken. Maar ik heb soms gewoon ruzie met strijken, met de ramen zemen, met boodschappen doen.'

Het was alsof God Almachtig mij op dat moment een draai om de oren gaf. God zei mij, dat ik moest afdalen (of opstijgen) naar het niveau van Sonja om samen, en dan ook echt samen, te gaan bidden. Niet alleen maar mooie en fraaie volzinnen, maar ook gewoon de dingen van alle dag bij de Heer te brengen.

Het is een wijze les geworden tot op de dag van vandaag. Want Sonja en ik zijn niet hetzelfde, we zijn wel gelijkwaardig, maar niet gelijk. En dat bleek ook hier weer uit.

Dank U Heer dat U mij deze les hebt geleerd!

Want zegt Jezus Christus: 'Uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt.'

Al onze gebeden zijn al bij God de Vader bekend voordat ik ze uitspreek naar Hem. Hij heeft mij gemaakt, Hij weet wat er in mij omgaat. Zou Hij dit dan niet weten?

God Almachtig verlangt er naar om samen met Zijn kind alleen te zijn, om met Hem te spreken zoals God met Mozes sprak in Ex. 33:11 als Zijn vriend.

 Ex. 33:11 De Heer sprak met Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man spreekt met zijn vriend.

Wat is dan bidden?

Is dit dat ik op mijn knieën moet gaan, mijn ogen moet sluiten en mijn handen moet vouwen?

Ten eerste wil ik zeggen dat er nergens in de Bijbel staat dat ik tijdens het bidden mijn ogen moet sluiten en ook staat er nergens in de Bijbel dat ik de handen moet vouwen bij het bidden.

Op de knieën gaan is een goede zaak. Maar dit kan ik ook geestelijk doen, wanneer ik daar oprecht in bent. Ik noem dat knie-o-logie. En ik geloof dat knie-o-logie de beste sport is die er bestaat.

Maar moet ik dit dan elke keer doen of zoals veel Christenen dat noemen '*stille tijd*' houden?

Ik moet eerlijk zeggen dat ik heel veel '*stille tijd*' heb gehouden en dat het mij veel, heel veel heeft gebracht. Het is goed om in de stilte samen met mijn Vader te zijn. Echter, nu ik ouder wordt, merk ik dat ik de hele dag met God Almachtig praat (en ook vaak 's-nachts).

Al mijn gangen; al mijn gedachten; al mijn doen en laten. Wanneer ik 's-morgens opsta zeg ik vaak al: '*Goedemorgen Heer*', en wanneer ik 's-avonds naar bed ga zeg ik: '*dank U Heer*'.

Maar, Ik kan hele dagen met mijn aardse vader omgaan, met hem werken, leuke dingen doen, (of niet), toch ik weet dat hij het ook heerlijk vind als ik eens bij hem op bezoek kom om rustig te gaan zitten. En van man tot man met hem spreek.

Zo is het ook in het geestelijk leven. Ik kan de hele dag (en nacht) met God de Vader omgaan en Hem in alles betrekken (en dat is goed, dat is fantastisch), maar God de Vader vindt het ook fijn dat ik echt tijd voor Hem apart zet om zo af en toe eens echt van man tot Man met Hem te spreken. Zoals Mozes van aangezicht tot aangezicht sprak met God Almachtig in de tent die hij had opgericht. (Ex. 33:11).

 Ex. 33:11 De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt. Daarna keerde hij terug naar het kamp, maar zijn dienaar Jozua, de zoon van Nun, een jongeman, week niet uit het midden van de tent.

En de woorden die ik dan mag uitspreken?

Jezus Christus geeft Zelf een voorbeeld van een gebed. Het gebed dat bijna iedereen wel kent :

***Onze Vader, Die in de hemelen zijt.
Uw Naam worde geheiligd,
Uw Koninkrijk kome,
Uw wil geschiedde,
zoals in de hemel als ook op de aarde.***

***Geef ons heden ons dagelijks brood,
en vergeef ons onze schulden
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren,
en leidt ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze,***

***want van U is het Koninkrijk
en de kracht
en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.***

Het gebed dat begint en eindigt met God Almachtig groot te maken door te bevestigen wie Hij is, mijn Maker; Hij regeert in hemel en aarde. Hij is in control en Hij is soeverein.

En tussen die lofprijzing aan het begin van het gebed en de aanbidding aan het eind van het gebed, mag ik mijn dingen bij de Heer brengen.

-----,..-----

Dat het Jezus Christus gaat om relaties blijkt uit Zijn laatste woorden over het bidden. En dat gaat over *vergeven*.

Onvergevingsgezindheid staat als een muur tussen mij en God Almachtig omdat het als een muur tussen mij en mijn naaste staat.

En ik begrijp dat er dingen tussen mensen gebeuren die menselijkerwijs gesproken onvergeeflijk zijn. Ik denk aan zaken als moord, misbruik, verwaarlozing, afwijzing en noem maar op. En dit is waar, dit zijn zaken die ik menselijkerwijs niet kan vergeven.

Ik zeg er echter bij: ***niet alleen***.

Zoals Jezus Christus in het centrum van het kruis hing; als symbool voor de relatie mens-God en mens-mens, mag ik Hem er op vertrouwen dat wanneer ik mijn hart openzet voor vergeving en ik doe dit ***met*** Hem, dat Hij mij de weg gaat wijzen.

Dan gaat het in eerste instantie niet om die ander die mij zoveel heeft aangedaan, maar het gaat om mijzelf. Want onvergevingsgezindheid staat mijzelf het meest in de weg om (weer) vrij te kunnen leven!

Voor mij betekent vergeven **NIET** hetzelfde als vergeten.

Alle erge dingen die mij zijn aangedaan hoef ik niet te vergeten.

Als ik echter mét God Almachtig **in** Jezus Christus terug kan kijken wat er allemaal gebeurd is, zonder dat dit mij opnieuw pijn doet, zal God mij ook helpen alle ernstige dingen die mij zijn aangedaan, een plaats te geven.

Het is als het kijken naar een groot litteken. Het kijken naar het litteken doet geen pijn (meer). Maar wanneer ik in het litteken ga zitten pulken dan komt de pijn direct weer boven.

Als God Almachtig met mij de trauma's uit mijn leven gereinigd heeft, dat is dat ik deze op mijn tempo en intensiteit **met Hem** opnieuw beleefd heb, waardoor ik ze nu de juiste plaats heb kunnen geven, dan zullen die trauma's in de vorm van een litteken zichtbaar blijven.

Het is zeker **niet** de bedoeling om maar elke keer die trauma's weer op te rakelen, want dat is als het ware het pulken in het litteken, en daarmee komt de pijn ook weer terug.

Verantwoordelijkheid nemen en zijn over mijn leven is juist dat wat God Almachtig **in** Jezus Christus gereinigd en hersteld heeft, bij Hem te laten.

Doe ik dat niet dan zal ik steeds weer terugkeren in mijn 'slachtofferrol' en dan zal ik **niet vrij** kunnen functioneren. De pijn, de bitterheid en het verdriet over die trauma's zal dan altijd mijn vrije functioneren blijven belemmeren. En dat is wat satan graag wil, dat ik gebonden door het leven ga.

Het is Gods wil dat het mij goed gaat.
Ef. 6:3, III Joh. 1:2

☞ Ef. 6:3 opdat het je goed gaat en je lang leeft op de aarde.

☞ II Joh. 1:2 Geliefde, ik wens dat het u in alles goed gaat en dat u gezond bent, zoals het uw ziel goed gaat.

Hoofdstuk 3.7

De Bergrede

Het vasten

Het vasten is een thema dat nauw verbonden is met het thema 'geven' en het thema 'bidden'.

Maar wat betekent vasten?

Wikipedia zegt dit over het vasten :

Vasten is het zich geheel of gedeeltelijk onthouden van eten of drinken voor een bepaalde periode.

De beweegredenen om te vasten zijn divers. Het kan een middel zijn tot bezinning, onder andere in een periode van rouw.

In de vorm van een hongerstaking is het een manier om anderen iets af te dwingen.

Vasten kan ook noodzakelijk zijn op medisch voorschrift.

In de natuurgeneeskunde wordt vasten gebruikt als reinigingsmiddel.

In geestelijke zin betekent vasten dat ik iets wat ik graag doe voor een tijdje niet meer doe en de tijd die ik daarmee uitspaar aan God Almachtig geef.

Dus: als ik vast met eten drie keer daags, dat ik dan drie keer daags mijn binnenkamer inga om met God Almachtig te spreken. (Dan. 6:11).

Als ik vast met televisie kijken, dat ik die tijd dan besteed om met God Almachtig in mijn binnenkamer alleen te zijn.

Net zoals met het geven en bidden, het is een zaak onder in de relatiedriehoek ^(Pag. 140); een zaak tussen God Almachtig en mijzelf. Daar heeft verder geen mens iets mee te maken.

Dus houd ik het ook tussen mij en God Almachtig, en loop ik er zeker niet mee te koop dat ik vast.

 Dan. 6:11 Toen Daniël te weten kwam dat dit bevelschrift ondertekend was, ging hij zijn huis binnen. Nu had hij in zijn bovenvertrek open vensters in de richting van Jeruzalem. Op drie tijdstippen per dag ging hij op zijn knieën, bad hij en dankte hij voor het aangezicht van zijn God, precies zoals hij voordien had gedaan.

----- ... -----

Over vasten wordt relatief veel gesproken in de Bijbel. Persoonlijk is wat God Almachtig zegt in **▮ Jesaja 58:1-13** voor mij de beste weergave waarom vasten zo belangrijk is.

Roep luidkeels, houd u niet in, verhef uw stem als een bazuin, verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis van Jakob hun zonden.

Hoewel zij Mij dag aan dag zoeken en vreugde vinden in de kennis van Mijn wegen, als een volk dat gerechtigheid doet en het recht van zijn God niet verlaat, vragen zij Mij om rechtvaardige oordelen. Zij vinden er vreugde in om tot God te naderen, terwijl zij zeggen: Waarom vasten wij, als U het toch niet ziet, waarom kwellen wij onze ziel, als U het toch niet weet?

Zie, op uw vastendag zoekt u uw eigen wens, en beult u al uw arbeiders af. Zie, u vast om te twisten en ruzie te maken en om goddeloos op de vuist te gaan. Vast niet zoals heden als u uw stem wilt laten horen in de hoogte.

Zou dit het vasten zijn dat Ik verkies: dat de mens zich een dag lang verootmoedigt, dat hij zijn hoofd buigt als een riet en zich neerlegt in rouwgewaad en as?

Noemt u dat vasten en een dag die de HEERE welgevallig is?

Is dit niet het vasten dat Ik verkies: dat u de boeien van de goddeloosheid losmaakt, dat u de banden van het juk ontbindt, dat u de onderdrukten vrij laat heengaan en dat u elk juk breekt?

Is het niet dit, dat u uw brood deelt met wie hongerlijdt, en de ellendige ontheemden een thuis biedt, dat, als u een naakte ziet, u hem kleedt, en dat u zich voor eigen vlees en bloed niet verbergt?

Dan zal uw licht doorbreken als de dageraad, en uw herstel snel intreden. Uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van de HEERE zal uw achterhoede zijn.

Dan zult u roepen en de HEERE zal antwoorden, dan zult u om hulp roepen en Hij zal zeggen: Zie, hier ben Ik. Als u het juk uit uw midden wegdoet, het uitsteken van de vinger en het uitspreken van ongerechtigheid; als u uw hart opent voor de hongerigen, en de verdrukte ziel verzadigt, dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid als de middag zijn.

En de HEERE zal u voortdurend leiden, Hij zal uw ziel in dorre streken verzadigen, uw beenderen kracht geven; u zult zijn als een bevroede tuin, als een bron waarvan het water nooit ontbreekt.

----- ... -----

Vasten heeft geen enkele zin als ik niet van plan ben om mijn leven te veranderen. En ik heb eens iemand horen zeggen: Mensen willen graag veranderen, het mag alleen niets kosten.

Vasten is het middel om bij God Almachtig te smeken, en door het vasten laat ik zien dat ik niet gebonden ben aan aardse zaken, maar dat ik God op de allereerste plaats zet. Dat God belangrijker is dan zelfs eten en drinken.

En was het Jezus Christus Zelf niet die naar de woestijn ging om te vasten? (Mattheüs 4:1-2).

----- ... -----

O Heer, Wat moet ik nog veel leren.

Waarom komt deze boodschap zo hard bij mij binnen? Hoe vast zit ik niet aan materiële zaken als eten en drinken? Ik als Bourgondiër die alles zo lekker vind?

En toch Heere, U bent het allerbelangrijkste in mijn leven, en dat weet U.

Help mij Heer, want ik heb zoveel onderwerpen waar ik zo graag Uw doorbraken in zou willen zien.

Kan dit dan alleen door bidden en vasten? (Matt. 17:21).

Help mij o Heer!

----- ... -----

In Mattheüs 9 zegt Jezus Christus ook nog het één en ander over het vasten als antwoord op de vraag waarom Zijn discipelen niet vasten en de discipelen van Johannes de Doper en Farizeeën wel.

Ook deze vraag had natuurlijk alles te maken met tradities, met regels die door de schriftgeleerden zelf waren ingesteld en waar het volk zich strikt aan moest houden.

📖 Matt. 4:1-2 Toen werd Jezus door de Geest weggeleid naar de woestijn om verzocht te worden door de duivel. En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij tenslotte honger.

📖 Matt. 17:21 Maar dit soort gaat niet uit dan door bidden en vasten.....

In de wet die God Almachtig aan Mozes had gegeven was maar één vastendag door God vastgesteld, nl. Grote Verzoendag (Lev. 16:29, tenminste, dit zegt de Studie-Bijbel, ik lees hier echter niets over vasten).

Maar de Joden hebben ook op andere nationale feestdagen gevast (Zach. 7:3 en 5 en Zach. 8:19). De Farizeeën vastten echter twee maal per week (Luk. 18:12). De discipelen van Johannes waren dit schijnbaar ook zo gewend en hielden deze traditie ook vast. Waarschijnlijk niet uit koppigheid of eigenwijsheid maar omdat dit hen zo geleerd was.

Daarnaast gaat het niet over het vasten zelf, want Jezus Christus heeft Zelf ook gevast (Matt. 4:2) en vlg. Matt. 6:16-18 en Matt. 17:21 vraagt Jezus Christus dit ook van Zijn discipelen.

Het gaat hier om een vrijwillig vasten, een persoonlijk vasten in geloof en gebed zoals hierboven beschreven is.

----- ... -----

Dan gebruikt Jezus Christus hier het voorbeeld van een bruiloft.

Dit was voor de Joden een herkenbaar voorbeeld omdat tijdens een bruiloft de gasten vrijgesteld waren van bepaalde religieuze verplichtingen zoals het vasten.

Jezus Christus gebruikt hier het voorbeeld van de bruiloft om Zijn relatie met diegenen die in Hem geloven aan te geven.

Hij is de Bruidegom, diegenen die Hem aangenomen hebben als Redder en Verlosser, zijn samen de bruid. (Jes. 54:5-8, Jer. 2:2, Hos. 2:18-21). En omdat de Bruidegom bij Zijn bruid is, kan er geen sprake zijn van treurnis, maar van blijdschap.

Toch spreekt Jezus Christus ook dat Hij niet lang bij Zijn bruid zal kunnen zijn, maar dat Hij weg zal moeten. En omdat na Zijn dood opnieuw een periode van wachten aanbreekt tot de dag waarop Jezus Christus weer terug zal komen, zal vasten zijn betekenis niet verliezen.

Maar let wel! Het gaat om vasten **met het hart**, dat hoeft niemand aan mij te zien. Het is een innerlijke bewogenheid.

----- ... -----

Lev. 16:29 Dit is voor u tot een eeuwige verordening; u moet in de zevende maand, op de tiende dag van de maand, uzelf verootmoedigen en geen enkel werk doen, de ingezetene niet, en de vreemdeling die in uw midden verblijft, evenmin.

Zach. 7:-5 Zeg tegen de hele bevolking van het land en tegen de priesters: Wanneer u deze zeventig jaar gevast en rouw bedreven hebt in de vijfde en in de zevende maand, hebt u dan werkelijk voor Mij gevast?

Zach. 8:19 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Het vasten in de vierde, het vasten in de vijfde, het vasten in de zevende en het vasten in de tiende maand, zal voor het huis van Juda worden tot vreugde,

Lukas 18:12 Ik vast tweemaal per week. Ik geef tienden van alles wat ik bezit.

Matt. 4:2 En nadat Hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, kreeg Hij ten slotte honger

Matt. 6:16-18 En wanneer u vast, toon dan geen droevig gezicht, zoals de huichelaars. Zij vervormen namelijk hun gezicht, zodat zij door de mensen gezien worden als zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, als u vast, zalf dan uw hoofd en was uw gezicht, zodat het door de mensen niet gezien wordt als u vast, maar door uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.

Matt. 17:21 Maar dit soort gaat niet uit dan door bidden en vasten.

Het beeld van de oude lap op nieuwe kleren, of nieuwe wijn in oude zakken (Matt. 9:17) heeft inhoudelijk dezelfde betekenis als de vergelijking van de bruiloft.

Jezus Christus brengt iets nieuws, een nieuw Evangelie tegenover de 'oude' wet. Een Evangelie van bekering en vergeving tegenover het strikt houden van de wet wat toch niet haalbaar was en is.

In deze uitspraak van Jezus Christus wordt met de oude lap en de oude wijn, 'de wet' bedoeld die God Almachtig aan Mozes gegeven had. De nieuwe wijn en de nieuwe lap is het Evangelie van Genade in en van Jezus Christus.

Dat die twee niet samen kunnen gaan wil niet zeggen dat zij elkaar uitsluiten.

De boodschap is dat ik een keuze moet maken;

Denk ik dat de wet mij in de hemel kan brengen bij God Almachtig; dan zal ik die wet ook in zijn geheel heel mijn leven moeten houden. Eén overtreding scheidt mij voor eeuwig van God.

Dit geldt trouwens ook als ik van mening ben dat er geen geloof is; dat er geen God Almachtig is; dat ikzelf de controle in mijn leven heb; als ik dus alles wat met geloven te maken heeft afwijs.

Dit geldt trouwens ook wanneer ik geloof in andere religies, in de natuur, in bomen, en noem maar op. (Zie ook mijn gelijkenis tussen het Nederlandse en Goddelijke rechtssysteem op pagina 73-76). Er is maar één Evangelie van Jezus Christus.

God Almachtig heeft de wet niet voor niets gegeven. De wet is gegeven om mijn leven te kunnen beoordelen langs de liniaal van die wet. Want zonder wet zou er ook geen overtreding zijn. En zonder overtreding zou er ook geen straf zijn. (Rom. 4:15)

Nogmaals! Overtreding van de wet geeft straf. Dit is in de Nederlandse wetgeving zo en dit is in de Goddelijke wetgeving ook zo.

Alleen het geloof **in** Jezus Christus maakt dat ik de wet **uit liefde** voor Hem voor zover als mogelijk houdt.

En vlieg ik eens uit de bocht dan mag ik weten dat Jezus Christus voor mijn overtredingen heeft betaald; de straf die ik zou moeten betalen voor het overtreden van de wet heeft Jezus Christus voor mij gedragen. Hij stierf voor mij; dus voor mij is er LEVEN!

Jes. 54:5-8 Want uw Maker is uw Man, HEERE van de legermachten is Zijn Naam, en uw Verlosser is de Heilige van Israël, de God van heel de aarde zal Hij genoemd worden. Want als een verlaten vrouw, een bedroefde van geest, roept de HEERE u, de vrouw van de jeugd, die afgewezen was, zegt uw God. Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten, maar in grote barmhartigheid zal Ik u bijeenbrengen. In een stortvloed van grote toorn heb Ik voor u Mijn aangezicht een ogenblik verborgen, maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij over u ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser.

Jer. 2:2 Ga ten aanhoren van Jeruzalem prediken: Zo zegt de HEERE: Ik denk aan u, aan de genegenheid van uw jeugd, aan de liefde van uw bruidsdagen, toen u achter Mij aan ging in de woestijn, in een land waarin niet wordt gezaaid.

Hos. 2:18-21 Ik zal u voor eeuwig tot Mijn bruid nemen: ja, Ik zal u tot Mijn bruid nemen in gerechtigheid en in recht, in goedertierenheid en in barmhartigheid. In trouw zal Ik u voor Mij als bruid nemen; en u zult de HEERE kennen. Op die dag zal het geschieden, spreekt de HEERE, dat Ik zal verhoren. Ik zal de hemel verhoren en die zal de aarde verhoren. Dan zal de aarde het koren, de nieuwe wijn en de olie verhoren, en die zullen Jizreël verhoren.

Matt. 9:17 Ook doet men geen nieuwe wijn in oude leren zakken; anders barsten de zakken, en de wijn stroomt eruit, en de zakken gaan verloren; maar men doet nieuwe wijn in nieuwe zakken, en beide blijven behouden.

Niemand kan door het houden van de wet gerechtvaardigd worden. Rechtvaardiging komt alleen door het geloof. (Rom. 3:20, Rom. 3:28, Gal. 2:16)

Dát mag een diepe, intieme innerlijke overtuiging zijn, waarbij mijn geloof en mijn liefde voor Hem alleen maar groeit, omdat ik vaak de bocht uit vlieg.

De wet kan niet weggegooid worden; deze behoudt zijn waarde. Ook wanneer ik geloof in Jezus Christus en Hem heb aangenomen als mijn persoonlijke Redder en Verlosser. Ik zal alleen niet meer geoordeeld (en veroordeeld) worden door de wet. Dát heeft Jezus Christus van mij overgenomen.

-----,-----

Nu zijn er veel Christenen die bijvoorbeeld hun tienden betalen, die de sabbatdag vieren als de rustdag van de HEER en die de feesten vieren die God Almachtig destijds gegeven heeft aan Zijn volk Israël.

Door andere Christenen worden deze mensen die het bovenstaande doen soms als 'wettisch' betiteld. Omdat zeggen zij: de wet vervuld is door Jezus Christus.

Als de wet *vervullen* hetzelfde zou betekenen als de wet *afschaffen*, mag ik dan ook iemand doodslaan? Mag ik dan ook stelen? Mag ik dan ook liegen? Hoef ik dan mijn ouders niet meer te eren? Dat zijn toch ook wetten van God?

Hoe is het toch mogelijk dat er zoveel Christenen zijn die andere Christenen veroordelen **hoe** zij hun relatie met God Almachtig **in** Jezus Christus vormgeven.

Alles wat ik doe uit LIEFDE voor de HEER is goed. Ook al zou dat betekenen dat ik de hele wet zou willen nakomen. Alle wetten uit Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, en de Profeten.

Als ik maar weet dat ik door het houden van die wet **niet** gerechtvaardigd zal worden voor God Almachtig. Door het houden van al die wetten 'verdien' ik het nog steeds niet om gered te zijn. Mijn behoud door Jezus Christus komt alleen **uit het geloof** in het Evangelie van Jezus Christus.

Het geloof in het Evangelie van Jezus Christus zegt dat ik een zondaar ben en het van nature **niet** verdien om gered te zijn. Dat alleen het geloof **in** Jezus Christus zegt dat dit geloof mij uit Genade gegeven is door God Almachtig, en dat al ver voor dat ik geboren werd in een lichaam van vlees en bloed. (Ef. 2:8-9)

☞ Rom. 4:15 De wet brengt immers toorn teweeg, want waar geen wet is, is ook geen overtreding

☞ Rom. 3:20 Daarom zal uit werken van de wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd worden. Door de wet is immers kennis van zonde.

☞ Rom. 3:28 Wij komen dus tot de slotsom dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt zonder werken van de wet.

☞ Gal. 2:16 weten dat een mens niet gerechtvaardigd wordt uit werken van de wet, maar door het geloof in Jezus Christus. En ook wij zijn in Christus Jezus gaan geloven, opdat wij gerechtvaardigd zouden worden uit het geloof van Christus en niet uit werken van de wet. Immers, uit werken van de wet wordt geen vlees gerechtvaardigd.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Hoofdstuk 3.8

De Bergrede

Bezorgdheid

Jezus Christus heeft tot nu toe over een aantal onderwerpen onderwijs heeft gegeven aan Zijn discipelen en de mensen die daarbij aanwezig waren:

- over de mensen die in het Koninkrijk van God Almachtig zullen zijn;
- de oproep om te getuigen van het Koninkrijk van God Almachtig;
- om goede werken te doen;
- wat de relatie is tussen de wet en Jezus Christus Zelf;
- wat de relatie is tussen traditie en Jezus Christus Zelf;
- over geven, bidden en vasten.

En nu vervolgt Jezus Christus **Zijn masterclass** met weer een heel belangrijk onderwerp: Bezorgdheid

Bezorgdheid is één van de belangrijkste pijlen op de boog van satan om het mensen moeilijk te maken. Misschien wel de allerbelangrijkste want het maken van zorgen belemmert mij in mij vrijheid; belemmert mij in mijn denken; belemmert mij in alles wat ik doe, denk en zeg.

Bezorgdheid komt rechtstreeks uit het rijk der duisternis en is vanaf de zondeval van de eerste mens actief in **alle** zaken. Lees *mijn mijmeringen* maar eens bij het boek Genesis; over de eerste mens '**ādām**'; over Kaïn; over Noach; over Abraham; over Izaäk; over Jakob en al die anderen. De meeste verhalen kenmerken zich door zorgen.

Maar weet dat **tachtig procent** van alle zorgen die mensen zich maken, gaan over zaken die nooit zullen gebeuren! Dat geeft dus al aan welke invloed bezorgdheid heeft op een mensenleven.

----- ... -----

Jezus Christus begint met het thema bezorgdheid door te spreken over bezit. Verzamel geen schatten.

Dat is waar, want als ik niets heb, kan ik ook niets verliezen. Bezit is dus direct al een grote oorzaak van bezorgdheid.

Kijk eens naar de grote beurskrach die begon op 24 oktober 1929 toen de Amerikaanse beurs ineens stortte en veel (vooral) zakenmensen enorme sommen geld verloren. Hoeveel ondernemers hebben toen geen einde aan hun leven gemaakt?

Dát is was satan doet, eerst paaieren met overvloed om daarna die overvloed tegen de mens te gebruiken door het langzaam of het ineens van die mens af te nemen. Nogmaals: als ik niets bezit kan satan mij op dat vlak niets aandoen.

Kijk maar eens naar de mensen die in financiële nood zitten, ja ook hier in Nederland. Ik hoor ze allemaal zeggen dat die problemen hen niet meer loslaten. De mensen staan er 's-morgens mee op en ze gaan er 's-avonds mee naar bed. En zelfs als ze s'-nachts wakker worden denken ze gelijk weer aan die financiële problemen.

Veel Christenen die in financiële nood zitten hoor je ook zeggen: *'ik kan de Naam van Jezus aanroepen wat ik wil, maar de gedachten over mijn financiën laten mij niet los: hoe moet ik mijn hypotheek, mijn huur betalen, hoe moet ik energiekosten betalen en ziektekosten.'*

Wat veel mensen dan gaan doen is korten op eten en drinken, zonder zich te beseffen dat de problemen daar niet mee opgelost worden maar alleen maar erger worden. Vooral als er kinderen bij betrokken zijn, of de lichamelijke gezondheid.

Ik zeg dus **niet** dat ik maar raak moet leven bij financiële problemen. Het is goed om ook mijn levenspatroon en huishoudgeld onder de loep te nemen. Maar dat mag nooit zo ver gaan dat ik mijzelf en mijn kinderen voedsel moet gaan ontzeggen.

Het is satan die werkt in de persoon van mammon (geld). En deze heeft maar één doel en dat is mij kapot maken; totaal kapot maken zodat ik God Almachtig niet meer kan aanbidden, en liever nog, dat ik God de schuld ga geven van al mijn ellendige omstandigheden.

Financiële problemen komen rechtstreeks uit de hand van satan.

Wat gebruikt satan daarvoor?

Hetzelfde middel als hij gebruikte bij de eerste mens '**ādām**' om hen van '*de boom van kennis van goed en kwaad*' te laten eten. **Verleiding.**

Want de mens *wist* dat hij niet van die vrucht mocht eten van '*de boom van kennis van goed en kwaad*'. Maar vanaf het moment dat de mens met satan in discussie ging werd de vrucht van die boom goed, mooier, een lust en begeerlijker (Gen. 3:6).

Er veranderde niets aan die vruchten of aan die boom, er veranderde iets in het oog van de eerste mens '**ādām**', dat de vruchten alleen maar begeerlijker werden. En zo is het ook met bezit.

----- ... -----

Ik heb daar zelf wel een voorbeeld van, waar ik steeds weer tegen moet vechten maar dat velen niet onbekend over zal komen (vooral mannen niet, maar vrouwen hebben hun eigen verleiding!).

Ik ben een beetje een auto gek. Ik vind auto's mooi en mag er graag in rijden. Maar wanneer ik mijn oog op een andere auto heb laten vallen, wordt deze steeds mooier en mooier in mijn gedachten. Ik droom er zelfs over en kan niet wachten tot die mooie auto bij mij op de oprit staat.

Maar als ik de auto dan enige weken in mijn bezit heb, is alles al weer zo gewoon. Ik droom er niet meer van, ik ben blij dat ik hem heb, maar zo begeerlijk als hij was vlak voor de koop is hij niet meer.

----- ... -----

Dit zelfde principe zie je ook in overspel relaties. Ik kom iemand tegen die mij aandacht en genegenheid geeft, en de gedachten aan die persoon blijven terugkomen. Alles wat die persoon heeft gezegd was mooi en goed en paste precies in mijn plaatje.

Als ik daar niets tegen doe komt het tot een ontmoeten en van een ontmoeting komt een tweede ontmoeting en langzaam maar zeker komen lust en begeerte op gang met alle vreselijke gevolgen van dien.

Ik ben ervaringsdeskundige, ik kan het niet genoeg en hard genoeg zeggen: '*het is satan die aan het werk is, om alles kapot te maken*'.

 Gen. 3:6 En de vrouw zag dat de boom goed was om ervan te eten en een lust was voor het oog, ja een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht; en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was; en hij at ervan

Daarom noemt Jezus Christus hier naast het verzamelen van schatten op aarde, *onze ogen*. Wij hebben onze ogen gekregen om mee te kijken, maar niet om mee te begeren.

Jezus Christus noemt dit twee verschillende werelden. De wereld van God Almachtig en de wereld van satan. En ik kan niet in beide werelden tegelijk zijn. **Of** ik ben in de wereld van God en dan zal mijn oog ook niet verduisterd zijn, **of** ik ben in de wereld van satan en mijn oog is wel verduisterd.

Het is het één of het ander. Een tussenweg is er niet. Of ik eer en dien God Almachtig of ik eer en dien satan. Zwart Wit.

----- ... -----

Maar er is nog een groot terrein waarop satan steeds weer succes heeft. En dat is het terrein van de gezondheid.

Ik geloof dat satan de mogelijkheid heeft om de mens bij tijd en wijlen nieuwe stoffen te laten ontdekken, die zogenaamd goed zijn in ons voedsel zoals de '*beruchte*' E-stoffen. Het voedsel ziet er mooier uit, blijft langer goed, klontert niet etc. Maar die E-stoffen keren zich tegen de mens. En de mens wordt daar ziek van.

Harde woorden?

Ik was overtuigd door het volgende :

Voor mijn studie had ik een keer met mijn klas een bezichtiging bij een bekende snoepfabriek in het oosten van het land.

Tijdens de rondleiding die wij kregen om het productieproces te bekijken kwamen we in een kamer met een grote kluisachtige kast. Dikke stalen deuren en grote sloten er op.

In die kast stonden bakken met een poederachtige stof in de mooiste kleuren. Van fel rood tot fel geel, groen, blauw en noem maar op. Ons werd uitgelegd dat die poederachtige stoffen de beroemde (of beruchte) E-stoffen waren.

Maar waarom moesten die dan in een kluisachtige kast opgeborgen worden?

Het antwoord was verbijsterend: wanneer men iets van zo een stof op bijvoorbeeld je hand legt, zal dit er dwars door heen branden. Zo gevaarlijk waren die stoffen.

Maar werd ons gezegd; er gaat maar zo weinig van die stoffen in het snoepgoed dat dit geen gevaar oplevert voor de gezondheid.

En dát geloof ik dus niet.

Wanneer deze stoffen dag in, dag uit, week in, week uit, maand in, maand uit, jaar in, jaar uit geconsumeerd worden heeft dit wel degelijk grote gevolgen voor het menselijk lichaam.

En ik ben er van overtuigd dat er meer mensen dood gaan door ons voedsel dan door nicotine bijvoorbeeld, zonder nu te zeggen dat roken gezond is.

Ik hoop dat mensen dit goed zullen lezen, want dit is ontzettend belangrijk!

----- ... -----

Als de mens een scheiding blijft maken tussen dit leven hier op aarde (in een lichaam van vlees en bloed) en het leven '*straks*' met de Heer, zal het afscheid door overlijden hier op aarde een (bijna) ondraaglijke last wezen. Vooral als het gaat om kinderen.

Maar voor God Almachtig is die scheiding er niet. God is een God van Leven en niet van dood. Satan heeft alleen maar de dood van mensen op het oog, om daarmee God te treffen. Daarom staat satan ook voor de dood.

Sadhu Sundar Singh beschrijft in zijn boekje '*hij zag de hemel*' het verhaal van een gelovige moeder die haar zoon op jonge leeftijd verloor. Haar hele leven heeft zij gerouwd, ze kwam er niet over heen.

Na een moeilijk en verdrietig leven overlijdt uiteindelijk ook de moeder.

Wanneer zij in de hemel aankomt, wordt zij ontvangen door..... haar overleden zoon! Hij geeft haar een rondleiding door de hemel en laat hem ook de plekken zien waar de engelen hem opgevoed hebben.

Als de moeder dat allemaal ziet zegt zij: '*Als ik dát allemaal had geweten, had ik niet mijn hele leven gerouwd*'.

----- ... -----

Om met de woorden van God Almachtig Zelf te spreken in Jes. 57:1-2 ^(HET BOEK) *Rechtvaardige mensen verdwijnen, de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen, Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de recht weg bewandelen.*

Overlijden is verschrikkelijk. Ik doe daar niets van af. **Maar ik heb het Evangelie van Jezus Christus!**

Ik mag weten dat ik mijn geliefde snel weer terug zal zien. Het duurt echt geen honderd jaar.

God Almachtig bepaalt wanneer iemand 'thuis' komt en niemand anders. Ook satan niet. Kijk maar naar het verhaal van Job. Satan mag Job slaan met allerlei plagen, maar hij mag Job niet het leven benemen! (Job 1:12, Job 2:6)

Dan komt ook de vraag: Moet / mag ik het leven zolang mogelijk rekken?

Een praktijkvoorbeeld :

Een vrouw van 45 jaar krijgt te horen dat zij longkanker heeft en waarschijnlijk nog één jaar te leven heeft. Op haar vraag hoeveel tijd zij méér krijgt als zij de voorgeschreven chemokuur ondergaat met bestraling wordt haar door de oncoloog verteld dat dit haar leven met twee tot vijf maanden zal verlengen.

De bijwerking van die chemokuur kàn echter verschrikkelijk zijn, en als dat zo is dan en zal de kwaliteit van haar leven ernstig verminderen vanaf de dag dat zij met die kuren begint.

Alles op een rijtje zettend heeft deze vrouw ervoor gekozen om **geen** chemokuur te ondergaan.

Ze heeft inderdaad nog één jaar geleefd waarvan ruim elf maanden **zonder** kwaliteit in te leveren op haar leven. In die elf maanden heeft ze (bijna) alles gedaan wat zij nog wilde doen. Zij is met vreugde het huis des Heeren binnengegaan.

Ik zeg niet dat een mens niet naar doktoren moet gaan of geen behandelingen moet ondergaan. Ik zeg dat een mens zich bewust moet zijn van wat God Almachtig voor ogen heeft. Dat ik wijsheid moet tonen ook in dit soort ernstige zaken. Want God Almachtig is mijn Maker. God is mijn Fabrikant.

 Jes. 57:1-2 ^{HET BOEK}
Rechtvaardige mensen verdwijnen, de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen. Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de recht weg bewandelen.

 Job 1:12 *De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.*

 Job 2:6 *En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.*

Als Paulus in Ef. 2:10 schrijft dat ik geschapen ben om de goede werken te doen die God Almachtig heeft voorbereid, zou God mij dan thuis halen vóórdát ik die goede werken gedaan heb?

Voor mijn echtgenote of kinderen, kan de wens om mijn leven te verlengen ook een egoïstische zaak zijn, alleen kijkend naar het eigen verdriet wat het verlies zou inhouden, maar niet kijkend naar de kwaliteit van leven voor mij

Ik weet dat ik weet, dat ik zeker weet dat wanneer God Almachtig mijn aardse tent afneemt (II Kor. 5:1), dat ik een geestelijk lichaam krijg (I Kor. 15:44) en dat mijn leven bij Jezus Christus het beste leven is wat ik mij kan voorstellen. Ik hoop en bid daarom dat wanneer ik sterf hier op aarde dat mijn vrouw, mijn kinderen en iedereen die mij liefheeft **dàt** voor ogen zal houden. Het afscheid is tijdelijk.

Wat een heftig onderwerp!.

Jezus Christus zegt het als volgt in Matt. 6:25-27:

'Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult.

Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding?

Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven?

Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen?'

Jezus Christus herhaalt hier wat Hij ook zegt in Matt. 5:8 'God weet wat u nodig heeft'.

Zoek eerst het Koninkrijk van God Almachtig. Met en vóór diegene die u zo lief is. Afscheid nemen is nooit leuk, maar het is van korte duur. En God neemt mijn geliefde niet weg om mij te pesten. Hij doet dit om hem mijn geliefde leed te besparen.

***Maak u geen zorgen om de dag van morgen,
want de dag van morgen
heeft genoeg aan zijn eigen zorgen.***

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

☞ Matt. 6:25-27 Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Kijk naar de vogels in de lucht: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven? Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen?

☞ Matt. 5:8 want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt.

Hoofdstuk 3.9

De Bergrede

De splinter en de balk

God Almachtig is een God van relaties. Allereerst heeft God de mens geschapen naar Zijn Beeld (Gen. 1:26). Maar Hij wandelde ook graag met hen in de hof van Eden (Gen. 3:8).

In Gen. 18:17 maakte de Heer aan Abram bekend wat Hij met Sodom en Gomorra wilde gaan doen. In Ex. 33:11 noemt God Almachtig Mozes Zijn vriend en ga zo maar door.

Maar God Almachtig is een **heilig God**. God is Licht in Wie geen duisternis te vinden is (Joh. 1:4-5) en daarom onderwijst Jezus Christus Zijn discipelen ook juist hoe ik om moet gaan met relaties.

----- ... -----

De hele Bergrede is eigenlijk een **'masterclass'** van Jezus Christus.

En nadat Jezus Christus in de Bergrede al veel thema's besproken heeft; ook thema's met betrekking tot de onderlinge omgang van mensen; gaat Hij nu nog verder en zegt Hij dat ik zelfs mijn naaste niet moet oordelen, veroordelen, beoordelen, omdat ik zelf ook niet de beste ben.

Hier wordt mee bedoeld dat **ieder** mens zondigt. Dat er niet één mens is die goed doet, (Ps. 53:1, Ps. 14:3) en dat in dát opzicht alle mensen gelijk zijn.

Dus mij beter voelen dan een ander heeft helemaal geen zin, want ik ben misschien nog wel erger dan die ander. Want wat gebeurt er allemaal in mijn achterkamertje? Is alles wat ik doe even transparant?

Door een ander te veroordelen zet ik de schijnwerpers alleen maar op mijzelf, en zullen mijn zwakke eigenschappen des te grote uitgelicht worden.

----- ... -----

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis;

Gen. 3:8 En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde bij de wind in de namiddag.

Gen. 18:17 De HEERE zei: Zal Ik voor Abraham verbergen wat Ik ga doen?

Ex. 33:11 De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt.

Joh. 1:4-5 In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Ps. 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zij zij verdorven; er is niemand die goed doet, zelfs niet één.

Ps. 53:1..... er is niemand die goed doet

Ik moet hierbij denken aan een broeder die mij aansprak nadat ik samen met broeders en zusters uit andere denominaties een radioprogramma had opgenomen over homofilie.

Eenmaal buiten de studio sprak hij mij aan en zei: *'Broeder, we hebben het net uitgebreid gehad over homofilie, maar ik moet je zeggen dat ik mij ook aangetrokken voel tot mannen'*.

En op dat moment stak hij zijn hand naar mij uit en zei: *'Halleluja, jij bent ook een zondaar!'*.

Hij sprak daarmee zijn daden niet goed, maar hij wist dat ik ook een zondaar was, met misschien andere zonden, maar ik had de genade van God Almachtig net zo hard nodig als hij.

De één is niet beter of slechter dan de ander als het om zondigen gaat.

----- ... -----

Toch hebben Christenen nog een groot goed te leren.

Als ik iemand zie zondigen is Jezus Christus heel duidelijk hoe ik dat moet aanpakken. In de praktijk zie ik dat deze handelswijze niet vaak wordt uitgevoerd en al helemaal niet wanneer er statusverschillen zijn tussen Christenen.

Zal een Christelijke notaris iets willen aannemen van een Christelijke productiewerker? Of zal een succesvolle Christelijke zakenman iets willen aannemen van een arme Christelijke broeder sloeber?

Het hoort niet zo te zijn (I Kor. 6:4) en men zegt in de kerken en gemeenten ook vaak aan alle kanten dat het zo niet is, maar de praktijk leert toch vaak iets anders.

Jezus Christus Zelf leert mij in Matt. 18:15-17 hoe ik om moet gaan met Christenen die zondigen. Dat vraagt lef van gemeenteleden, maar dat vraagt ook lef van de zondaar. Wil hij zijn leven verbeteren of niet?

Aan de andere kant heeft het ook helemaal geen zin om ongelovigen te beoordelen of te veroordelen of om hen aan te spreken op hun zondige gedrag. Zij zullen de woorden die ik wil gebruiken vanuit christelijk gezichtspunt niet willen aanhoren, en alleen maar willen bespotten. (Ps. 53:1, Spr. 14:7). Voor hen is het Evangelie van Jezus Christus een dwaasheid, terwijl het voor de Christen juist een kracht van God is! (I Kor. 1:18)

*📖 I Kor. 6:4 Als u dus rechtszaken hebt over alledaagse dingen, stel dan hen aan die in de gemeente **niet in aanzien zijn**.*

📖 Matt. 18:15-17 Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat. Als hij niet naar hen luistert, zeg het dan tegen de gemeente. En als hij ook niet naar de gemeente luistert, laat hij dan voor u als de heiden en de tollenaar zijn.

📖 Ps. 53:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, zij bedrijven gruwelijk onrecht;

📖 Spr. 14:7 Ga een dwaze man uit de weg: van zijn lippen zult u geen kennis opdoen.

📖 Matt. 24:12 En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen.

📖 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Kijk maar hoe op de TV wordt omgegaan met mensen die homoseksualiteit, abortus of euthanasie, de immoraliteit op de TV en internet bespreekbaar willen maken. Ze worden minimaal bespot en uitgehond, maar als het kan worden ze voor de rechter gesleept of wordt er geweld tegen hen gebruikt.

Ja, ook in Nederland en dat alles met de wet in de hand.

Het is niet voor niets dat Jezus Christus in Matt. 24:12 zegt dat in het eind der tijden de liefde zal verkillen en de wetteloosheid zal toenemen. Dit wordt niet alleen gezegd van mensen, maar ook van organisaties, instellingen en zelfs van regeringen.

Kortom: wees wijs wat je zegt en tegen wie je het zegt; en hoe je het zegt.

Als ik van te voren weet dat mijn woorden alleen zullen leiden tot het bespotten van de Heer dan kun ik beter mijn mond dicht houden; dit is al parels voor de zwijnen werpen.

Hoofdstuk 3.10

De Bergrede

Gebedsverhoring

Een geloofsleven is niet een leven zoals een werelds leven. Een geloofsleven wil zeggen een leven vol van geloof, van vertrouwen in en op God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat het hier gaat om zaken die ik vaak niet zie maar die ik wel geloof!

In het kader van de gelijkenis van de verloren zoon in Lukas 15:11-32 heb ik bij *mijn mijmeringen* bij het boek Genesis al geschreven:

wie geloof ik?

Dat is een keuzevraag.

- De jongste zoon keert terug naar zijn vader met de woorden: *'vader ik heb gezondigd, vader ik ben het niet waard,'*

Het antwoord van de vader is : *'haal het beste gewaad te voorschijn, geef een ring aan zijn vinger, geef hem sandalen aan zijn voeten, slacht het gemeste kalf, laten we eten en drinken en vrolijk zijn'*

Wie geloof ik?

De woorden van de jongste zoon of de woorden van de vader?

- De oudste zoon zei: *'ik dien u al zoveel jaren, ik heb nooit uw gebod overtreden, u heeft mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden vrolijk te zijn'*

Het antwoord van de vader is: *'jij bent altijd bij mij, al het mijne is van jou'*

Wie geloof ik?

De woorden van de oudste zoon of de woorden van de vader?

Jezus Christus zegt : *'Bid en u zal gegeven worden, zoek en u zult vinden, klop en er zal u open gedaan worden, want een ieder die bidt, die ontvangt, wie zoekt, die vindt, en voor wie klopt zal opengedaan worden.'* (Matt. 7:7-8)

Wie geloof ik?

Jezus Christus? Of mijn aardse omstandigheden?

Ik moet eerlijk bekennen dat ik achteraf alleen maar kan zeggen dat de uitspraken van de Jezus Christus waar zijn. Achteraf.

En daar ligt ook vaak het probleem. Wanneer ik bid om iets, wil ik graag direct resultaat, direct een antwoord.

Soms komt het antwoord direct, maar vaak komt dit antwoord niet direct, soms duurt het heel lang en soms komt er helemaal geen antwoord, maar weet ik wel dat het goed is.

Dát accepteren is geloof hebben, vertrouwen. Ik wijs hier maar weer op die voor mij zo belangrijke tekst uit Jes. 55:8-9. Gods wegen zijn anders dan onze wegen. Maar Hij is in control. Hij heeft ons geschapen en Hij heeft daar een doel mee! (Ef. 2:10).

----- ... -----

Als Jezus Christus mij leert dat het Koninkrijk der hemelen nabij is, dan leert Hij mij dat het in dat Koninkrijk der hemelen niet in eerste instantie om mij gaat, maar om de verering van God Almachtig. Ik moet hier op aarde al het Koninkrijksenken leren. En daarbij hoort een onvoorwaardelijk vertrouwen hebben in God door Jezus Christus heen.

Enerzijds dat God Almachtig **in** Jezus Christus mij lief heeft; in en door alles heen; onvoorwaardelijk. Maar anderzijds ook dat Hij de Koning der Koningen is en dat ik Hem mag gehoorzamen.

In het Koninkrijk der hemelen zal dat **geen** gebod zijn, maar een vrije wil, zoals God Almachtig al in Ez. 11:19-20 Profeteert over de Israëlieten dat zij een hart van vlees hart zullen krijgen in plaats van het hart van steen. In het Koninkrijk van God is er helemaal niets in mij dat tegen de wil van God in zou willen gaan.

Betekent dit dat wanneer ik iets vraag aan God Almachtig dat Hij mij zal negeren?

Dat geloof ik niet en spreek ik ook ten stelligste tegen. Wanneer mijn kind mij iets vraagt en ik weiger dat; ik wil het niet; of het is niet goed voor het kind; laat ik mijn kind dat weten door te zwijgen?

☞ Matt. 7:7-8 Bid en u zal gegeven worden, zoek en u zult vinden, klop en er zal u open gedaan worden, want een ieder die bidt, die ontvangt, wie zoekt, die vindt, en voor wie klopt zal opengedaan worden.

☞ Jes. 55:8-9 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ Ez. 11:19 Ik zal hun één hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit hun vlees wegdoen en hun een hart van vlees geven, zodat zij in Mijn verordeningen gaan en Mijn bepalingen in acht nemen en die houden. Dan zullen zij Mij een volk zijn, en zal Ik hun een God zijn.

Dat geloof ik niet. God Almachtig zwijgt ook niet. Ik geloof dat wanneer ik oprecht naar Hem luister dat Hij Zijn antwoord op mijn verzoek zal vertellen.

Het probleem ligt hem er vaak niet in dat God Almachtig niet spreekt; het probleem ligt vaak dat ik niet wil accepteren dat God ook 'nee' kan zeggen, om redenen die Hij weet.

En soms vindt God Almachtig het niet nodig om Zijn antwoord nader toe te lichten.

Dàt is vertrouwen hebben wanneer ik Zijn woorden aanneem en daar naar handel. Hij zorgt voor mij en beschermt mij. Die beloften deed eeuwen geleden al God al aan Abram, Izaäk en Jakob.

Als ik iets bid voor het welzijn van anderen of dit laat zien in mijn handel en wandel met mijn naaste, dan zal God Almachtig het mij zelf ook geven.

Als ik in mijn daden laat zien het niet zo nauw te nemen met mijn naasten en hun welzijn, dan zal God Almachtig het ook niet zo nauw nemen met mijn welzijn. (Matt. 22:37-39)

Ik denk dat dáár de grote crux ligt.

Mijn gebeden, zijn vaak zo vol van gebedspunten die mij zelf aangaan, mijn eigen boodschappenlijstje. Het werkelijk op de eerste plaats zetten van die ander gaat vaak recht tegen mijn gevoel in.

Wat dat aangaat ben ik misschien niet zoveel anders dan een Lot, die van Abram mocht kiezen welk land hij wilde hebben. Hij keek, hij zag, en koos voor het beste land; maar het heeft hem niet veel goeds gebracht. (Gen.13:11).

En heet het volgende onderwerp in de Bergrede daarom ook niet: de nauwe poort?

📖 Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

📖 Gen. 13:11 Daarom koos Lot voor zichzelf heel de Jordaanvlakte en Lot trok naar het oosten; en zij werden van elkaar gescheiden.

Hoofdstuk 3.11

De Bergrede

De nieuwe poort

(Mattheüs 7:13-23, Lukas 13:22-30)

Zoals hiervoor al aangegeven is het op de eerste plaats zetten van mijn naaste heel erg moeilijk. Misschien wel het moeilijkste wat van mij gevraagd wordt. Want het betekent dat ik mijzelf wegcijfer, of tenminste een 'lagere' plaats toekent.

Maar vroeg Jezus Christus dit ook al niet in Matt. 5 in de omgang met mijn vijanden? Wordt u op de linkerwang geslagen, keer hem ook uw rechterwang toe; prest iemand u om één mijl met hem te gaan, ga twee mijl met hem; vraagt iemand uw jas, geef hem ook uw andere kleding.

En zegt Jezus Christus niet in Matt. 22:37-39 om God Almachtig op de eerste plaats te hebben? En het gebod dat daaraan gelijk is om mijn naaste lief te hebben als mijzelf?

Het gaat dus niet in de eerste plaats om mijn eigen 'ik'.

----- ... -----

Heer, als er één onderwerp is waar ik vaak in faal is het dit bovenstaande. Mezelf wegcijferen en de ander op de eerste plaats zetten.

Ik kan het zo vaak niet Heer!, maar ik heb de wil om het te leren.

Daarom Heer, laat Uw Heilige Geest mij onderwijzen, mij leiden. Want hier op aarde moet ik toch al leren hoe het leven straks in de hemel zal zijn!

En wanneer ik die ander hoger ga achten dan mijzelf, zult U mij dan ook niet datgene geven wat ik van U vraag, omdat ik het niet vraag voor mijn eigen belang, maar voor het belang van die ander?

En dat ik daarmee help de geestelijke bolwerken af te breken die tegen u zijn? (II Kor. 10:3-6 ^{NBV})

----- ... -----

☞ Matt. 22:37-39 Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

☞ II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Het geloof in God Almachtig, Die in Jezus Christus naar deze aarde is gekomen is geen sinecure. Ik kan het geloof er niet even bij doen alsof het een hobby is. Daarom maak ik in *mijn mijmeringen* ook een onderscheid tussen Christenen en wedergeboren Christenen.

Christenen zijn in mijn ogen mensen die het geloof maar als lauw nemen. Die in naam wel Christen zijn; misschien zelfs wel elke week naar de kerk gaan, maar **geen** persoonlijke relatie hebben met God de Vader door Jezus Christus heen. Werk, ambitie, geld, macht, gezin, pensioen en noem maar op zijn belangrijker dan het volgen van Jezus Christus in woord en daad.

Met een wedergeboren Christen bedoel ik mensen die **wel** een persoonlijke relatie met Jezus Christus hebben. Let wel! Ik zeg niets over hun levenswandel of de mate van zondigheid. Dat is niet aan mij om te beoordelen. Ik spreek hier alleen over de persoonlijke relatie met God Almachtig. Want die is bepalend of ik zal worden toegelaten tot het Koninkrijk van God.

Jezus Christus antwoordt op een vraag vanuit de menigte dat er velen zullen zijn die door de nauwe poort de hemel proberen binnen te komen. Ja, zij zullen op de deur staan te kloppen en roepen: 'Heere, Heere doe ons toch open.'

Maar Jezus Christus zal dan moeten zeggen: *'Ik weet niet waar u vandaan komt.'*

En zelfs wanneer die mensen zeggen dat zij (wekelijks in de kerk) met Hem gegeten en gedronken hebben, zal Hij zeggen: *'Ga weg, allen van Mij die ongerechtigheid bedrijven'.*

-----...-----

Ik hoef hierbij helemaal niemand aan te wijzen. Want diegenen waar dit verhaal over gaat, weten zelf heel goed waar Jezus Christus over spreekt. Dat zijn mensen die de naam Christen wel dragen maar daar in de praktijk niets of niet veel mee doen. Die niet anders doen dan de traditie te volgen.

In *mijn mijmeringen* roep ik steeds weer op om Jezus Christus te gaan zoeken (en Hij laat Zich graag vinden (Matt. 7:7)). Maar ik zeg daar altijd gelijk bij dat dit een *'levensgevaarlijke'* zaak is omdat het leven zoals je dit tot nu toe geleid hebt met al je wereldse gewoonten eraan gaat.

Een leven met Jezus Christus kun ik niet vergelijken en al helemaal niet combineren met mijn aardse leven. Het gaat mijn keuze voor boeken lezen bepalen. Het gaat mijn keuze voor welke TV programma's ik wil zien bepalen. Het gaat mijn keuze voor het uitgaan bepalen. Het gaat mijn keuze wie mijn vrienden en kennissen zullen wezen bepalen. Kortom: mijn 'oude' leven gaat er aan.

Maar wat krijg ik ervoor terug?

Dat is met geen pen te beschrijven.

Allereerst de zekerheid dat ik gewenst ben; dat ik geliefd ben; dat ik een liefhebbende Vader in de hemel heb; dat ik gezien wordt; dat al het onrecht dat over mij heen gegoten is, gezien is en niet vergeten wordt.

En dan de genezing, het herstel en de bevrijding die ik mag ontvangen, die mij een onbeschrijflijke rust en vrede in mijn hart geeft.

Allemaal zaken die zó groot zijn, dat ze nauwelijks op papier te zetten zijn.

En dan ook nog die zekerheid dat ik eeuwig mag leven; dat wanneer ik hier op aarde mijn ogen sluit, er een leven **in** Jezus Christus Zijn aanwezigheid zal volgen, voor altijd. (I Joh. 2:25).

----- ... -----

Jezus Christus weet dat er velen zijn die het geloof als 'bijbaantje' hebben en Hij veroordeelt dit ten zeerste. Deze mensen zullen het Koninkrijk der hemelen niet binnengaan.

In hun plaats zullen er velen komen van noord en zuid, van oost en west en zij zullen wél aan tafel gaan in het Koninkrijk van God Almachtig., waarbij ik geloof dat dit in eerste instantie het volk Israël is. Het hele volk Israël, de nakomelingen van de twaalf zonen van Jakob. (Zie het stuk over Eerstelingen en Ambassadeurs op pag. 100-106)

Als dit verhaal over jou gaat, dan wil ik je adviseren om zaak te maken van je geloof.

Jezus Christus zegt in Openb. 3:15-16 dat wanneer ik niet heet ben en ook niet koud ben, dat wanneer ik lauw ben, uitgespuugd zal worden. Dus alleen die Bijbeltekst is al een oproep om serieus werk van het geloof in het Evangelie van Jezus Christus te maken.

☞ Matt. 7:7 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden.

☞ I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

En als ik bang ben dat het allemaal niet meer helpt?

Laat ik dan eens aan die moordenaar die samen met Jezus Christus gekruisigd werd denken. (Lukas 23:43).

Ook hij mocht nog aan tafel aanschuiven in het Koninkrijk van God Almachtig.

Want vele laatsten zullen de eersten zijn. Maar er zullen ook eersten zijn die als laatsten binnen zullen komen.

God Almachtig strekt Zijn armen naar mij en jou uit:
Wat is jouw en mijn antwoord?

Openb. 3:15-16 Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

Luk. 23:43 En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn

Hoofdstuk 3.12

De Bergrede

De boom en zijn vruchten

Ik nader het einde van de Bergrede. De **'masterclass'** van Jezus Christus aan Zijn discipelen en de menigte die Hem gevolgd is de berg op.

Na het onderwijs dat Jezus Christus Zijn discipelen heeft gegeven (en mij), waarschuwt Hij voor valse profeten, voor mensen die in schapenvacht binnenkomen maar in werkelijkheid roofzuchtige wolven zijn.

Wie dit ook leest; wees ervan overtuigd dat wanneer je jouw hart openzet voor wat de Heilige Geest je wil leren, ook door *mijn mijmeringen* heen, dat je weerstand zult ondervinden. Als je door de Heilige Geest nieuwe inzichten worden gegeven, die misschien wel dwars tegen je geestelijke opvoeding in gaan.

In de geschiedenis zijn al heel veel mensen opgestaan zoals de reformatoren Luther (al hoewel hij wat het Joodse volk aangaat ook weer verschrikkelijk afgegleden is), Zwingli, Calvijn en vele anderen, tot aan hedendaagse voorgangers als Rob Bell of Wim Verwoerd; maar ook mensen als Loren Cunningham, de oprichter van Jeugd met een Opdracht, Reinhard Bonnke, Erlo Stegen en noem maar op.

Velen zijn bespot, uitgespuugd door mensen die zich zelf hoger achtten dan zij. Velen hebben grote problemen gekregen met de leiders van hun denominaties. Sommigen zijn zelfs ter dood veroordeeld.

In eerste instantie zal men met grote instemming achter je mening gaan staan; het is iets nieuws; dus is het *'spannend'*. Maar zoals ik al eerder schreef: wanneer veranderingen de mens iets gaan kosten zullen ze zich gaan verzetten.

Wanneer mensen zich aangevallen voelen die nu een belangrijke positie innemen in de kerk of gemeente waartoe zij behoren zullen zij zich gaan verzetten. En is Johannes de Doper daar niet een goed voorbeeld van? En natuurlijk Jezus Christus Zelf?

----- ... -----

Een goed voorbeeld vind ik altijd hoe Christenen omgaan met zondaars.

Sommige zonden worden ernstiger geacht dan anderen. Op sommige zonden mag ik zelfs binnen een kerk of gemeente helemaal niets meer doen in de bediening; ongeacht mijn gaven en talenten. Ja, misschien mag ik nog WC's schoonmaken, maar daar houdt het dan ook mee op.

Ik vraag dan altijd: stel dat Paulus binnen komt lopen?

Hij die veel Christenen de dood heeft ingejaagd?

Wat zouden hedendaagse Christenen met een Paulus doen wanneer hij de kerk of gemeente komt binnenlopen? Zou Paulus worden geaccepteerd? Zou hij de kansel of het podium mogen betreden om te spreken waarover hij spreken wil?

Alleen al op het thema vergeving valt nog zoveel te leren. Het behoort allemaal tot die nauwe poort, tot die smalle weg.

Ook ik moet mijzelf elke keer weer ernstig onder de loep nemen en op mijn knieën tot de Heer gaan.

----- ... -----

Kun ik dan niemand meer vertrouwen? Mijn voorganger niet? Mijn oudsten niet? Mijn..... niet?

Jezus Christus is heel helder: **kijk naar de vruchten**.

Kijk naar de levenswandel van mensen die mij willen helpen, die echt achter mij gaan staan. Kijk naar hun levenswandel in moeilijke perioden. Kijk naar hun geloofsleven; niet naar de buitenkant, maar naar de binnenkant.

Voor mij is een eerste herkenningspunt altijd het spreken vanuit de Bijbel. Spreekt iemand **echt** vanuit de Bijbel of spreekt diegene iemand na, zonder het zelf getoetst te hebben in de Bijbel.

Jezus Christus zegt in dit verband: diegenen die Gods kinderen af wil houden van de zuivere melk, van de zuivere leer, van het onderwijs door de Heilige Geest; zij zullen het Koninkrijk der hemelen niet binnen kunnen gaan, omdat ze eerst zelf nog opgeleid moeten worden.

En dan weer die prangende vraag : waar sta ik?

Hoofdstuk 3.13

De Bergrede

De wijze en dwaze bouwer

Jezus Christus houdt er van om in gelijkenissen te spreken, omdat dit zoveel duidelijker is voor de mensen.

Opmerkelijk is dat wanneer ik het Mattheüs evangelie lees, ik het idee krijg dat Jezus Christus Zijn **'masterclass'** alleen geeft aan de vier discipelen die tot nu toe door Mattheüs zijn genoemd.

Uit de andere Evangeliën kan ik lezen dat het twaalfstal waarschijnlijk wel compleet geweest zal zijn. Het gaat hen immers allemaal aan!

De vier discipelen waar Mattheüs het over heeft zijn Petrus, Andreas, Jakobus en Johannes. Zij waren eenvoudige vissers, misschien waren zij niet eens geletterd; hadden ze misschien alleen klas 1 en 2 van de lagere school doorlopen. Maar in Matt. 7:28 staat ook dat het een hele menigte was die het onderricht van Jezus volgde.

📖 Matt. 7:28 Toen Jezus deze woorden geëindigd had, gebeurde het dat de menigte versteld stond van Zijn onderricht...

----- ... -----

Met Zijn gelijkenissen weet Jezus Christus mensen te raken.

Zij begrijpen Zijn boodschap over het Koninkrijk der hemelen.

Zij begrijpen Zijn onderwijs hoe met elkaar om te gaan.

Zij begrijpen dat wanneer zij hun leven zó inrichten, dat hun levenshuis op de Rots gebouwd is. Op God de Vader. En dat er zware slagregens kunnen komen en stormen (en die komen er gegarandeerd), maar dat ze niet bang hoeven te zijn dan hun huis zal instorten.

Wee diegene die zijn levenshuis op iets anders bouwt dan deze Rots. Hun huis zal wél instorten en zij zullen grote en zware moeiten kennen.

-----...-----

Ik herhaal nog even die woorden die Willem Ouweneel in zijn boekje 'mijmeringen' uit het jaar 1993 (hoofdstuk 9, blz. 25) beschrijft. Ik vertel ze hieronder nog even in mijn eigen woorden:

Stel je koopt een auto bij de garage. Een fantastisch mooie auto, en precies datgene dat je altijd gewild hebt. Een lekker pittig ding, met een mooi benzine motortje er in, en nadat je hem bij de garage hebt opgehaald, en de nodige instructies van de dealer hebt meegekregen rij je weg. Oh, wat een plezier, oh, wat loopt dat motortje mooi.....

Maar, er komt een moment dat je tank leeg is, en dat je dus moet gaan tanken..... en wat zie je daar ? De benzineprijs ligt veel hoger dan de prijs voor diesel. Ach ja..... de instructieboekjes zeggen wel dat je motortje op benzine loopt, en de dealer heeft ook nog uitdrukkelijk gezegd dat deze auto op benzine loopt, maar wat weten de fabrikant en de dealer nu van jouw huishoud portemonnee af..... Neen, daar hebben zij niets over te zeggen..... en als jij diesel in jouw benzinetank wil gooien, moet je dat zelf weten. Jij weet echt zelf wel wat goed voor jou is....

Maar nadat er diesel in de tank is gegooid en je wegrijdt, begint de motor na een paar honderd meter te stotteren, te walmen, en bokkend komt deze tot stilstand.....

De vraag is nu..... Kun je de fabrikant of de dealer aansprakelijk stellen voor het feit dat jouw motor ermee gestopt is, nadat zij zó uitdrukkelijk hadden gezegd dat je benzine in je tank moet gooien en geen diesel ?

Het antwoord is duidelijk..... Neen, je bent hier zelf voor verantwoordelijk.

De fabrikant heeft in de handleiding van de auto uitdrukkelijk staan dat deze motor alleen op benzine loopt, de dealer heeft uitdrukkelijk gezegd dat deze motor alleen op benzine loopt..... als jij dan zo eigenwijs bent om er toch diesel in te gooien is dat jouw eigen verantwoordelijkheid, waarvan jij en jij alleen de consequenties ten volle moet dragen.

En zo is het ook met God Almachtig. God heeft ons een schriftelijke handleiding gegeven waarin precies staat wat ik moet doen om te zorgen dat mijn levensmotor goed loopt. **En dat is de Bijbel.**

Natuurlijk heb ik het zelfbeschikkingsrecht om deze Handleiding naast mij neer te leggen; om Hem helemaal niet te lezen of daarvan af te wijken.

Maar áls dan mijn levensmotor hapert, walmt, stokt en uiteindelijk tot stilstand komt; kan ik daar God Almachtig dan voor aansprakelijk stellen?

----- ... -----

Ik moet mijn huis op de Rots bouwen.

Ik ga er niet vanuit dat alles wat de Bijbel aangaat, en alles wat het geloof aangaat, direct allemaal even duidelijk is. Maar ik geloof!

Het Koninkrijk der hemelen is niet te vergelijken met het leven hier op aarde. De Bergrede van Jezus Christus maakt dit duidelijk. En wat kan ik mij tekort geschoten voelen bij het overdenken van deze woorden van de Heer. Maar wat ben ik de Heilige Geest dankbaar dat Hij mij dit onderwijs gunt, om te groeien in mijn omstandigheden.

Het gaat in eerste instantie niet om mij. En ook niet in tweede instantie.

Allereerst gaat het over de God Almachtig Zelf, Die **in** Jezus Christus naar deze wereld kwam.

Daarna gaat het om gelijkwaardigheid met mijn naaste, mijn Christenbroeders en zusters, maar net zo goed ongelovige mensen. En pas daarna kom 'ik'.

Het lijkt alsof ik (pas) op de derde plaats kom, maar deze hiërarchische verhouding is als de hiërarchische verhouding in de Heilige Eenheid. Eerst God Almachtig, dan de Zoon, dan de Heilige Geest.

En zoals ik nergens in de Bijbel lees dat de Zoon of de Heilige Geest ontevreden is met Zijn positie binnen die Drie-Eenheid, wil ik dat ook niet zijn.

Want deze verhouding tussen God Almachtig, mijn naasten en mijzelf garandeert dat de VLAG in top wappert, dat **Veiligheid**, **Liefde**, **Acceptatie** en de **Geborgenheid** uitgangspunten zijn.

Hoofdstuk 4.1

Genezingen

De genezing van een bezetene

(Markus 1:21-28, Lukas 4:31-37)

De genezing van een bezetene zoals deze beschreven wordt in het Bijbelboek Markus en Lukas beschrijft in mijn optiek de eerste bevrijding of genezing die door Jezus Christus in het openbaar wordt uitgevoerd. En voor mij is deze gelijk raak!

Wat mij het meest in deze geschiedenis opvalt is dat dit gebeurt **in** de synagoge. Want Jezus Christus ging op de sabbat naar de synagoge en mocht daar spreken. Hij gaf onderwijs. En dat niet zoals de religieuze leiders dat gewend waren of zoals de mensen gewend waren.

Jezus Christus had een natuurlijk gezag over Zich waar de mensen versteld van stonden. Ik geloof ook niet dat Hij veel op had met de zogenaamde 'tale Kanaäns'. De taal die wel eens wordt gebruikt in onze kerken en gemeenten.

Jezus Christus sprak de taal die de mensen verstonden, duidelijke taal.

En wat gebeurt daar?

Tijdens die samenkomst staat er opeens een man op die schreeuwt dat Jezus Christus weg moet gaan, dat **zij** niets te maken hebben met Hem omdat Hij **hen** alleen maar ten gronde wil richten omdat Hij de Heilige van God Almachtig is.

----- ... -----

Nu probeer ik altijd om zo een verhaal voor mijzelf visueel te maken. Wat gebeurt er op dat moment? En dan vallen mij direct een paar dingen op.

Ten eerste: Die man zit in de synagoge. Hij is dus een gelovige want anders komt hij daar niet.

Om in onze tijd te spreken zou deze man (of vrouw) dus een Christen zijn die de wekelijkse kerkdienst bezoekt.

Hij komt binnen; gaat zitten; zingt de liederen mee die gezongen worden; bidt mee met diegene die op het podium bidt. In alles doet hij gewoon mee. Je ziet niet aan hem dat er iets aan de hand zou zijn.

Misschien is die persoon wel een zeer gewaardeerd lid van die kerk of gemeente. Misschien heeft die persoon zelfs wel taken. Niets wijst er op dat er wat aan de hand is.

Ten tweede: Op het moment dat Jezus Christus aan het spreken is staat deze persoon op en begint te schreeuwen.

Moet je voorstellen: een kerkgebouw vol met mensen, aandachtig luisterend naar Jezus Christus. Want Hij vertelde iets nieuws en dat met autoriteit en gezag.

Dus het is zo te zeggen doodstil. Dan ineens, als door een wesp gestoken springt deze man op en schreeuwt: *'Ga weg! Wat hebben wij met u te maken? Bent U gekomen om ons te gronde richten? Ik weet wel wie U bent, namelijk de Heilige van God'*.

Ik denk dat iedereen die daar aanwezig is zich wild schrikt. Wat is dit voor een verstoring van de kerkdienst. Dat is toch ongehoord. En wat zegt die persoon? *'Ga weg!'* En waarom spreekt hij in **meervoud** en hoe weet hij de volledige naam van die Spreker? En wie heeft het over te gronde richten?

----- ... -----

Om duidelijk te maken wat hier gebeurt wil ik graag Lukas 11:24-26 aanhalen.

Daar staat dat wanneer een onreine geest (een demon) uit een persoon gegaan is (**en dat kan alleen omdat hij Christen is geworden!**), dat deze demon na verloop van tijd zal terugkeren naar die persoon om te zien of die persoon leeft naar zijn bevrijding.

Ik noem dat altijd dat die demon terugkomt om te kijken of hij nog een raam of deur kan vinden die op een kiertje staat. Waardoor hij weer bij die persoon naar binnen kan gaan. In zijn levenshuis kan komen.

Dat betekent dat wanneer die persoon zich bekeerd heeft tot Jezus Christus, dat zijn levenshuis opgeruimd wordt.

Maar wanneer die persoon (als Christen) zich toch nog bewust met zondige praktijken bezig blijft houden (bijvoorbeeld porno, verslaving, diefstal) dat dát dan een reden is waarom die demon terugkomt en weer in die persoon gaat wonen.

 Lukas 11:24-26 Wanneer de onreine geest van de mens uitgegaan is, gaat hij door dorre plaatsen om rust te zoeken. Maar wanneer hij die niet vindt, zegt hij: Ik zal terugkeren naar mijn huis, waar ik uit weggegaan ben. En wanneer hij aankomt, vindt hij het geveegd en opgeruimd. Dan gaat hij weg en neemt zeven an-dere geesten mee, die meer verdorven zijn dan hijzelf, en wanneer zij naar binnen gegaan zijn, gaan zij daar wonen; en het einde van die mens wordt erger dan het begin.

En dan zegt Lukas in hoofdstuk 11:26 dat die demon terug zal komen en zeven nog **ergere demonen** zal meenemen om zich in die persoon te nestelen.

Hier is dus sprake van **meervoud**, meerdere demonen die in een persoon kunnen wonen. Elk met hun gemene gave. Maar met één doel en dat is om het leven van die persoon tot een hel te maken. Om die persoon te pijnigen, te martelen en proberen om die persoon op de meest pijnlijke en langzame manier tot de ultieme wanhoopsdaad te brengen: beëindiging van zijn eigen leven.

----- ... -----

Dus als deze man in dit verhaal in meervoud spreekt, betekent het dat het de demonen (meervoud) zijn die spreken.

En weet je wat? Alle demonen **weten** wie Jezus Christus is. Daarom zeggen die demonen hier ook wat zij met Hem te maken hebben, dat Jezus Christus hen alleen maar te gronde wil richten.

De reden waarom zij dat laatste zeggen is dat zij enerzijds allemaal weten wie Jezus Christus is, maar anderzijds weten zij ook allemaal dat Jezus Christus de autoriteit en het gezag heeft om hen uit een persoon **te dwingen**. Ja, zelfs om hen te vernietigen.

En als derde reden weten alle demonen ook allemaal het tijdstip wanneer dat gaat gebeuren.

Kijk ook nog maar eens naar het verhaal van de demonen die uit de twee mensen gingen in het land van de Gergesenen (zie '*de genezing van bezetenen (te Gardarena)*').

Ook zij wisten wie Jezus Christus was.

Ook zij vragen wat zij met Hem te maken hebben (wat heeft licht tenslotte met duisternis te maken).

Ook zij vragen of Hij hier is gekomen om hen te pijnigen.

Ook hier wordt in meervoud gesproken.

Er zijn zelfs zoveel demonen in die twee mannen dat zij in een kudde varkens trekken.

En dan zie je het doel van demonen: vernietiging. Want de demonen maken de varkens zo gek dat ze zichzelf over de rand van de afgrond werpen en in zee verdrinken.

Ten derde: Jezus Christus gaat **niet** met de demonen in discussie. Net zoals Jezus Christus nooit met satan in discussie ging.

Waarom niet?

Satan en zijn demonen zijn aartsleugenaars. Van hen zul je nooit enige waardevolle en betrouwbare informatie krijgen. Het zullen **altijd** leugens zijn die er op gedoeld zijn om God Almachtig zwart te maken en om Zijn woorden te verdraaien. (Joh. 8:44)

Ik wijs hier weer opnieuw naar de eerste mens die in Gen. 3:1-5 wél met satan in discussie ging. En de gevolgen kennen we. De eerste mens verliest dat. Net zoals wij elke discussie met satan en zijn demonen zullen verliezen!

Jezus Christus is in-control. Hij heeft het voor het zeggen en zowel satan als zijn trawanten hebben daar geen weerwoord tegen te voeren. Ze hebben alleen te luisteren en te doen wat Jezus Christus zegt.

Jezus Christus vraagt de demonen niets, Hij gebiedt: 'Zwijg, ga weg!'

Ten vierde: In dit verhaal lees ik weer wat het eigenlijke doel van demonen is. Vernietiging, ellende en misère.

Op het moment dat Jezus Christus de demonen gebiedt uit de man weg te gaan, werpen zij deze man op de grond en doen hem stuiptrekken.

Hier moet ik niet te klein over denken. Ik kan het stuiptrekken het best vergelijken met een zware epileptische aanval.

De demonen hebben te gaan, maar doen dit altijd met tegenzin en vaak met veel kabaal. (zie ook 'de genezing van bezetenen (te Gardarena)').

----- ... -----

Een gerechtvaardigde vraag is: hoe komen demonen in een mens?

Het antwoord is heel simpel en tegelijk moeilijk. Het antwoord betreft namelijk maar één woord en dat woord is: 'zonde'.

Zonde is de **enige** legitieme reden van demonen om in een mens te komen en het die mens moeilijk te maken tot de dood aan toe.

Ieder mens heeft gezondigd zegt de Bijbel in Rom. 3:23. Dat betekent dus dat ieder mens demonen in zich heeft?

In principe is het antwoord: 'Ja'.

📖 Joh. 8:44 U bent uit uw vader de duivel, en wilt de begeerten van uw vader doen; die was een mensenmoordenaar van het begin af, en staat niet in de waarheid, want er is in hem geen waarheid. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit wat van hemzelf is, want hij is een leugenaar en de vader van de leugen.

📖 Gen. 3:1-5 De slang nu was de listigste onder alle dieren van het veld, die de HEERE God gemaakt had; en hij zei tegen de vrouw: Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof? En de vrouw zei tegen de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u. Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.

📖 Rom. 3:23 Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God.

Ik noem dat ook wel dat ik leef in een gebroken wereld. Door de zonde van de eerste mens is de heerschappij van deze wereld onder leiding gekomen van satan en zijn demonen. En zolang iemand Jezus Christus **NIET** aanneemt blijft hij onder de heerschappij van satan.

Nu is satan wel zo slim dat hij niet iedereen hier op aarde openlijk kwelt en ellende geeft.

Satan heeft de techniek van negeren ontdekt. Hij zorgt ervoor dat mensen nergens in willen geloven. Hij maakt het, dat de mensen zeggen niet in God Almachtig te geloven. Maar ook dat ze niet in satan geloven. Satan maakt het dat de mensen gewoon nergens in geloven. Of hij zorgt ervoor dat mensen in andere dingen geloven, in zichzelf, in bomen, in de natuur en noem maar op.

Paulus schrijft in Ef. 6:12 dat een mens niet te strijden heeft tegen vlees en bloed. Met andere woorden: een mens heeft niet tegen een ander mens te strijden, maar tegen machten, overheden en wereldbeheerders uit het rijk der duisternis. Satan laat demonen in mensen werken zonder dat die mensen daar iets van weten.

Satan vindt het totaal niet erg waar de mens in gelooft als deze maar **NIET** door Jezus Christus **in** God Almachtig gelooft. Want zolang de mens in alles gelooft maar niet door Jezus Christus in God, blijft die mens onder heerschappij van satan.

Als die mens dan sterft heeft satan maar één vraag voor die mens: 'Heb jij in **alles** de wet van God Almachtig gehouden?'.

Satan erkent het bestaan van die wet van God Almachtig, maar hij weet ook dat er geen mens is, die de wet die God aan Mozes en aan de Profeten gegeven heeft, volledig kan houden.

Dus zegt satan: *'de mens heeft de wet van God overtreden en daar staat maar één straf op en dat is de dood'*. Met andere woorden: *'die mens behoort mij toe'*. Zie ook de vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijk rechtssysteem op pagina 73-76)

----- ... -----

Ik weet dat het bovenstaande heel veel mensen zal schokken en dat heel veel mensen dit niet willen aannemen en heftig zullen protesteren.

Ik schrijf dit allemaal niet om de mensen angst op het lijf te jagen. Ik vertel gewoon de naakte waarheid.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Er is maar één weg om onder de heerschappij van satan en zijn demonen uit te komen en dat is door Jezus Christus als persoonlijke Redder en Heiland aan te nemen. Door zich te bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Dat betekent dat die mens **erkent** een zondaar te zijn en dat hij satan rechtens toebehoort. Maar het betekent ook dat die mens gelooft dat God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze aarde gekomen is om zijn zonden te vergeven.

Die mens die dát Evangelie aanneemt en daarmee dus Jezus Christus erkent als zijnde God Almachtig, **díe** zal losgekocht zijn van satan en zijn demonen.

En die persoon zal weer onder de heerschappij van God Almachtig **in** Jezus Christus komen.

Let wel: ik spreek dus helemaal niet over *moeten* en *niet mogen*, over *geboden* en *verboden*.

Ik spreek over een niet te beschrijven LIEFDE van God Almachtig.

Een LIEFDE van God Almachtig voor de mens, dus ook voor mij. Een LIEFDE van God die zó groot is dat Hij zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft om dit mogelijk te maken.

God Almachtig heeft in Zijn onuitsprekelijke LIEFDE voor mij Zijn Zoon Jezus Christus geofferd om mij te redden. Omdat Jezus Christus zonder zonden was. Hij heeft dus nooit één overtreding begaan en heeft de wet van God in zijn geheel gehouden. Daarom kon Hij Zijn leven ruilen voor mijn dood. Hij was het ultieme Losgeld voor de mens, voor mij.

----- ... -----

Dus nogmaals: Zonde van de mens is de **enige** legitieme reden voor satan en zijn demonen om bezit te nemen van een mens.

Bevrijding van de tirannie van satan en zijn trawanten kan **alleen** door Jezus Christus aan te nemen als Redder en Verlosser. Maar dan nog zal ik Jezus Christus ook toestemming moeten geven om samen met mij naar mijn leven te kijken en om zaken beet te pakken die fout zijn gelopen in mijn leven; opruiming te houden; muren af te breken die ik gebouwd hebt en noem maar op.

Een voorbeeld: Ik heb in *'het verraad van Judas'* een stukje van mijn eigen levensverhaal geschreven. Hoe mijn jeugd een helse periode was. Mijn haat tegen mijn moeder en mijn zus, het geweld, de afwijzing, het seksueel misbruik.

Toen door het uittekenen van het genogram van mijn familie naar voren kwam dat er seksueel misbruik in vier achtereenvolgende generaties voorkwam, hebben wij de Heilige Geest gevraagd om te vertellen hoe dit kon. Wij waren Christen, mijn moeder was Christen, haar moeder was Christen. En toch dit onbeschrijfelijke leed, deze ellende, deze misère.

In mijn geval liet de Heilige Geest zien dat de oorzaak lag in een gebod dat God Almachtig uitgevaardigd had en dat staat beschreven in Deut. 23:2 *'Een bastaard zal niet in de gemeente des Heren komen, tot in het tiende geslacht'*.

Een bastaard?

Een bastaard is een buitenechtelijk kind. Een kind dat geboren is uit overspel.

En al pratende wist mijn moeder te vertellen dat mijn over-overgrootvader een bastaard was. Zijn vader of moeder (ik weet niet wie) had overspel gepleegd en uit dat overspel was mijn over-overgrootvader geboren.

Omdat God Almachtig had bevolen dat het nageslacht van een bastaard tot in het **tiende** geslacht niet in de tempel mocht komen en omdat die vloek die God uitgesproken had nog nooit was herroepen, was het seksueel misbruik als een roulende rekening gaan werken.

Elke generatie in mijn familie had er mee te maken. En aangezien mijn oma, mijn moeder, ikzelf en mijn kinderen nog binnen deze tien geslachten vielen was de vloek van onreinheid nog steeds geldend.

Ja maar, zul je nu zeggen: *wat heb jij te maken met de zonden die jouw over-overgrootvader heeft gepleegd?*

Met de zonden van mijn voorgeslacht heb ik niets te maken want ieder mens is **zelf** verantwoordelijk voor de keuzes die hij maakt.

Maar ik heb in *'het wee over de Farizeeën'* onder andere gesproken over de kracht van woorden. En hier was het Deut. 23:2 dat God Almachtig een vloek uitsprak. En deze vloek kon alleen verbroken worden door (plaatsvervangende) schuldbelijdenis, door vergeving en verzoening.

 Deut. 23:2 *Een bastaard mag niet in de gemeente van de Heere komen, zelfs zijn nakomelingen van de tiende generatie mogen niet in de gemeente van de Heere komen.*

Dat betekent toen de Heilige Geest mij liet zien waar het seksueel misbruik (bij ons) vandaan kwam, dat wij één ding te doen hadden. En dat was schuld belijden. Maar omdat mijn over-overgrootvader al lang overleden was, kon hij dat niet zelf doen. Dat moesten wij doen voor hem!

Sonja en ik hebben samen plaatsvervangend schuld beleden voor de zonden die mijn over-overgrootvader heeft gedaan en wij hebben God Almachtig ootmoedig gevraagd of Hij deze zonde wilde vergeven en de ongerechtigheid te niet wilde doen.

Als God Almachtig in I Joh. 1:9 zegt dat wanneer wij onze zonden belijden, Hij getrouw is om onze zonden te vergeven en ons te reinigen van onze ongerechtigheid, mogen wij er op vertrouwen dat die vloek die God (terecht) over mijn over-overgrootvader (of zijn ouders) had uitgesproken, dat deze vloek op ons gebed verbroken is en dat de vloek van het seksueel misbruik door onze generaties heen daarmee nu gestopt is.

----- ... -----

Een heftig verhaal, waarbij ik wil aangeven dat wij **GEEN** willoze slachtoffers zijn van satan. Wij zijn **GEEN** marionetten aan een touwtje die maar te doen hebben wat satan zegt. Wij hebben een keuze. Wij kunnen zélf verantwoordelijkheid nemen door Jezus Christus aan te nemen en daarmee onder de tirannie van satan en zijn trawanten uit te komen.

----- ... -----

Dan nog een heel belangrijk principe: Een Christen kan nooit totaal voor honderd procent bezeten zijn. Paulus zegt in II Kor. 5:17 dat wanneer ik God Almachtig **in** Jezus Christus heb aangenomen, dat ik dan een nieuwe schepping ben. Paulus zegt letterlijk: 'het oude is voorbijgegaan, het nieuwe is gekomen'.

Ondanks dat ik een nieuwe schepping ben kunnen er nog wel bepaalde delen van mijn leven bezet gebied zijn. Het is de Heilige Geest die overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:8) en met Hem, met de Geest van God Almachtig kan ik mijn leven binnen gaan om te kijken waar deze bezette gebieden zijn. En daar mag ik Jezus Christus uitnodigen om die bezette gebieden alsnog vrij te maken.

Een boekje dat dit principe helder en eenvoudig beschrijft, is het boekje '**Ja, kom binnen Heer**' van Annie Berends-Karkdijk. Het principe dat Jezus Christus in alle gaten en hoeken van mijn levenshuis mag komen. In mijn woonkamer en keuken. In mijn slaapkamer. Maar ook op de zolder of in de kelder?

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en recht-vaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

📖 II Kor. 5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden

📖 Joh. 16:8 En als Die gekomen is (de Heilige Geest), zal Hij de wereld overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel

Ben ik bereid om **alles** in mijn leven (ook de inktzwarte pagina's) te delen met Jezus Christus?

Dan zal Jezus Christus door de Heilige Geest aanwijzen waar de plekken zijn waar nog belijdenis en vergeving nodig is.

Dat dit een proces van jaren kan zijn, bewijst mijn eigen leven. En tot op de dag van vandaag zeg ik dat ik vrij ben; zover ik weet dat ik vrij ben.

God Almachtig is in-control. En het grote voordeel daarvan is dat Hij precies weet wanneer en hoe Hij dingen moet aanwijzen. En als Hij dan dingen aanwijst, dan weet ik dat ik het ook aankan om het beet te pakken en op te ruimen. Want in I kor. 10:13 zegt Paulus dat ik geen bovenmenselijke verzoeking heb te doorgaan. Omdat God Zelf voor de uitkomst zal zorgen.

Conclusie: God Almachtig is de Schepper van hemel en aarde, dus Hij is ook mijn Maker.

God is de Almachtige en satan en zijn demonen hebben te luisteren naar wat God zegt. Sterker nog: satan is het niet eens waard om de titel 'vijand van God' genoemd te worden. Hij is gewoon niets. Nergens vind je in de Bijbel een tekst die zegt dat satan de 'vijand' van God is. Satan is de verwoester, die door God geschapen is om te verwoesten (Daar kom ik later ook nog op terug). (Jes. 54:16)

Als ik terreinen in mijn leven ervaar waar ik als het ware tegen een betonnen plaat aanloop dan weet ik dat God Almachtig met mij die betonnen plaat wil vernietigen.

Of het nu in de relationele sfeer is of in de financiële sfeer. Of het nu van lichamelijke aard is of van geestelijke aard. Jezus Christus geneest nog steeds, bevrijdt nog steeds, ja zelfs vandaag de dag.

Het enige dat ik hoeft te doen is daarom te vragen!

📖 I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

📖 Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten

Hoofdstuk 4.2

Genezingen

De reiniging van een melaatse

(Mattheüs 8:1-4, Markus 1:40-45, Lukas 5:12-16)

Nadat Jezus Christus volgens Mattheüs Zijn **masterclass** aan de discipelen had gegeven op de berg en aan de menigte die met Hem mee was gegaan de berg op, daalt Hij de berg weer af. En wat algemeen bekend staat als de Bergrede is voorbij.

Het is net alsof Jezus Christus de daad bij het woord voegt, want Hij is nog niet beneden of er komt al een melaatse naar Hem toe.

Volgens Wikipedia is melaatsheid:

De ziekte die in de Bijbel melaatsheid of (in de Nieuwe Bijbelvertaling) 'huidvraat' wordt genoemd, wordt vaak gelijkgesteld met lepra.

In de vertalingen van het Oude Testament wordt het Hebreeuws Tsara'at vertaald als melaatsheid of huidvraat maar zal het echter in de meeste gevallen niet om lepra gaan: lepra werd waarschijnlijk pas in de 4e eeuw v.Chr. meegenomen vanuit het Verre Oosten. Waarschijnlijk wordt met Tsara'at (letterlijk: plaag) een schimmelachtige aandoening bedoeld.

In het boek Leviticus staan uitgebreide reinigingsvoorschriften beschreven voor melaatsen. Een daarvan is dat de melaatse afgezonderd zal wonen.

In een gelijkenis vertelt Jezus over een rijke man en Lazarus, een arme bedelaar. Overdekt met zweren stilde hij zijn honger met wat van de tafel van de rijke man viel. Uiteindelijk zullen de rollen omgedraaid zijn: Lazarus erft de hemelse heerlijkheid, de rijke man de vlammen van het dodenrijk. Hoewel in de Bijbel niet is vermeld dat Lazarus melaats is, is hij toch een symbool voor leprapatiënten geworden.

Het Oudnederlandse woord voor lepra (laser, lasere, laserheit) is van deze Lazarus afkomstig.

De Online-Bijbel zegt hierover :

De ziekte melaatsheid komt vaak voor in het Oude en Nieuwe Testament. In het Nieuwe Testament en de Septuaginta heet zij in het Grieks lepra.

Het Hebreeuwse woord ervoor betekent slag, omdat de melaatse werd gezien als iemand die door God geslagen was. Ook heet de ziekte wel "zweren van Egypte" of "boze zweren".....

Waarschijnlijk hielden de Israëlieten melaatsheid voor besmettelijk, maar de geleerden doen het niet meer. Wel is de ziekte erfelijk.

Met het oog op de heiligheid van de gemeente gaf de wet uitvoerige voorschriften over melaatsheid. Uit Num. 12:12 blijkt dat melaatsheid werd beschouwd als een sterven bij het leven. Zij maakte dus evenals de dood Levitisch onrein.

De melaatse was van de samenleving uitgesloten. Melaatsen woonden apart maar werden niet opgesloten. De voorgeschreven rouwkleding kenmerkte de zieke die vrij rondliep. Het gebod dat de patiënt "onrein, onrein" moest roepen, maakte het mogelijk om hem te ontwijken.

Een huwelijk van melaatsen onderling was in Israël niet verboden.

Melaatsheid was een ongeneeslijke ziekte, waarvoor in het boek Leviticus hoofdstuk 13 en 14 strenge voorschriften werden gegeven omdat deze ziekte zeer besmettelijk was. (dacht men toen).

Dat deze melaatse dus bij Jezus Christus kwam mag uitzonderlijk genoemd worden, want melaatsen mochten zich niet tussen het gewone volk begeven. En als zij dit al deden, moesten zij luidkeels roepen: 'onrein, onrein', zodat de gezonde mensen op afstand van hen zouden blijven.

Maar hier gebeurt dit wel. Want de melaatse komt voor Jezus Christus. Hoogstwaarschijnlijk heeft deze melaatse het onderwijs mee gekregen dat Jezus Christus op de berg hield; want hij gelooft. Hij gelooft de woorden die Jezus Christus uitgesproken heeft en gaat hoopvol naar Hem toe. Heere: 'als U wilt, kunt U mij reinigen'.

 Num. 12:12 Laat zij toch niet zijn als een doodgeborene, van wie, als hij uit het lichaam van zijn moeder komt, de helft van zijn lichaam al verteerd is!

Als U wilt!

Hiermee erkent de melaatse de status van Jezus Christus als Genezer en Heler. Want de melaatse stelt geen vraag. Hij erkent dat Jezus Christus de macht heeft om deze ziekte in één klap te laten verdwijnen.

Jezus Christus antwoordt dan ook niet met de woorden *'ik kan het'*, neen Jezus Christus spreekt de gezaghebbende woorden *'Ik wil het, wordt gereinigd'*.

Jezus Christus geneest deze melaatse en maakt direct een koppeling met de wet van Mozes.

Zoals bijvoorbeeld in Mattheüs 7 beschreven was, is Jezus Christus niet gekomen om die wet af te schaffen maar om te vervullen.

Nogmaals: Jezus Christus voegt de daad bij het woord: *'Ga naar de priester en laat jezelf aan hem zien en offer de gaven die daarvoor staan'*.

----- ... -----

Opmerkelijk in de genezing van deze melaatse vind ik de woorden van Jezus Christus: *'Denk erom dat u dit tegen niemand zegt!'*. Waarom zou Jezus Christus dit tegen de ex-melaatse zeggen?

De Studie-Bijbel geeft hierop dit commentaar:

De reden waarom Jezus de man verbood om van het wonder te vertellen, is waarschijnlijk dat Hij geen aandacht wilde trekken. Jezus verbood mensen vaak om van Zijn daden te vertellen (zoals o.a. in Matt.9:30, Matt. 12:16, Matt. 17:9). Wilde Hij misschien vermijden dat hele menigten naar Hem toe kwamen om genezing te zoeken? In ieder geval wilde Hij de indruk vermijden dat Hij nu al gekomen was om als Koning te regeren.

Toch vind ik die verklaring van de Studie-Bijbel onbevredigend.

Jezus Christus sprak in het openbaar over bekering en dat het Koninkrijk der hemelen nabijgekomen was. Hij was toen al begonnen met prediken. (Matt. 4:17) en genas toen al elke ziekte en elke kwaal (Matt. 4:23).

Jezus Christus heeft op de berg onderwijs gegeven over onder andere gebedsverhoring. (Matt. 7:7-8).

Al het vorenstaande heeft ervoor gezorgd dat er een hele menigte mensen mee de berg op gingen om de woorden van Jezus te Christus horen.

 Matt. 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

 Matt. 4:23 En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk, en Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk.

 Matt. 7:7-8 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.

Hoezo geen aandacht trekken?

Een melaatse genezen is toch niets anders dan een andere ziekte of kwaal genezen?

Zou het iets te maken kunnen hebben dat de priesters (en de Farizeeën en Sadduceeërs) op dat moment al een vooroordeel tegen Jezus Christus hadden? Dat wanneer deze ex-melaatse zou vertellen dat Jezus Christus hem had genezen zij dit niet zouden geloven? En daarmee deze ex-melaatse niet rein zouden willen verklaren?

Jezus Christus stelt Zichzelf niet op de voorgrond, maar het belang van de genezen ex-melaatse. Jezus Christus draagt hier al ten volle uit: *'Ik ben niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen'* (Mark. 10:45).

 Markus 10:45 Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen,

----- ... -----

Deze geschiedenis beslaat maar een paar verzen in de Bijbel. Maar wat hebben die paar woorden veel te zeggen tot mij.

Van een grote menigte die Jezus Christus volgden, de berg af, naar Jezus Christus woorden tegen de melaatse: *'Ik wil het'*, tegenover: *'Ik kan het'*.

Van het verbod aan de ex-melaatse om met niemand over zijn genezing te spreken tot de opdracht aan de ex-melaatse om de volgens de wet van Mozes bepaalde voorschriften op te volgen.

Misschien gaan *mijn mijmeringen* te ver, maar ik geloof dat Jezus Christus Zijn bediening hier ten volle geopenbaard wordt.

Hoofdstuk 4.3

Genezingen

De genezing van de knecht van de hoofdman van Kapernaüm (Mattheüs 8:5-13, Lukas 7:1-10)

Jezus ging na de Bergrede en de genezing van de melaatse terug naar Zijn woonplaats Kapernaüm. (Matt. 4:13). En als Hij Zijn woonplaats binnengaat komen een paar oudsten van de Joden naar hem toe in opdracht van een hoofdman over honderd.

Deze oudsten zullen geen leden van het Sanhedrin zijn geweest, maar waarschijnlijk oudsten van de lokale gemeente in Kapernaüm. Meestal was er in elke synagoge een soort van oudstenraad van zeven personen die de leiding hadden over alles wat het synagoge leven aanging.

De hoofdman, een centurion, had de leiding over honderd man.

Was dit een Romeinse hoofdman? Of een Joodse hoofdman die behoorde tot het leger van Herodes Antipas?

Volgens de Studie-Bijbel kan het geen Romeinse hoofdman zijn geweest omdat er in Galilea vóór 44 na Christus geen Romeinse legers waren.

Andere geschriften zeggen dat Israël in het jaar 6 voor Christus al onder Romeins gezag kwam te staan. En daar zullen toch zeker ook Romeinse legers bij behoord hebben. Daarbij lijkt het mij dat de uitspraak van Jezus Christus over deze hoofdman wél een Romeinse hoofdman aanduidt, als Jezus Christus zegt : *'Ik heb in geheel Israël zo'n groot geloof niet gevonden'*.

Wikipedia schrijft over die tijd :

De Hasmonese dynastie hield aan van 165 tot 63 voor de jaartelling. De dynastie werd omvergeworpen als resultaat van een burgeroorlog tussen de zonen van Salome Alexandra: Hyrcanus II en Aristobulus II.

De Romeinen, die ondertussen het Seleucidische Rijk feitelijk tot vazalstaat hadden gemaakt, grepen nu in.

☞ Matt. 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali,

De mensen, die niet door een (Romeinse vazal) koning maar door een theocratische geestelijkheid wilden worden geregeerd, werden onderworpen aan de Romeinse autoriteiten.

Een Romeinse campagne van volledige verovering en annexatie van het gebied, die door Pompeius werd geleid, volgde spoedig. Vanaf 63 v.Chr. was Judea een vazalstaatje onder Romeins gezag.

Aanvankelijk bestuurde de Hasmoneeër Hyrcanus II de vazalstaat, maar na een vergeefse poging van de eveneens Hasmoneeze Antigonos Judea weer tot een onafhankelijke staat te maken, was de rol van de Hasmoneeën definitief uitgespeeld.

De Romeinen benoemde de Idumeeër Herodes de Grote tot 'Koning der Joden'. Hij was onder Joden niet erg geliefd, want hij regeerde het rijk met harde hand. Na zijn dood in 4 v.Chr. werd het rijk onder zijn zonen verdeeld: Herodes Archelaüs bestuurde Judea, Samaria en Idumea, Herodes Antipas bestuurder Galilea en Perea, Filippus kreeg de gebieden ten noordoosten van het Meer van Tiberias. Judea (en bijbehorende gebieden) werd in de decennia die volgden afwisselend bestuurd door nakomelingen van Herodes en door Romeinse procuratoren (van hen was Pontius Pilatus de bekendste).

De andere Joodse gebieden werden nog lang bestuurd door Herodes' nakomelingen, maar kwamen ongeveer halverwege de eerste eeuw na Chr. onder gezag van Syrië te staan.

----- ... -----

Hoe het ook zij; deze oudsten komen in opdracht van de hoofdman naar Jezus Christus toe met het verhaal dat de knecht van de hoofdman ernstig ziek thuis ligt. Een ondergeschikte die hij zeer waardeerde (Lukas 7:2). In Matt. 8:6 staat nog vermeld dat hij verlamd was en zeer veel pijn leed.

De oudsten pleitten voor de hoofdman en zeggen daarbij dat hij het 'waard' is om te helpen omdat hij het Joodse volk liefheeft en omdat hij veel voor de bouw van de synagoge betekend heeft.

Dat laatste is opmerkelijk omdat de hoofdman hoogstwaarschijnlijk een 'heiden' was in de ogen van de Joden. En de Joden mochten als zodanig helemaal niet met 'heidene' omgaan. Maar het kan ook zijn dat hij net als Cornelius (Hand. 10:1-2) een Godvrezend man was.

 Lukas 7:2 En een slaaf van een zekere hoofdman over honderd, die hij zeer waardeerde, was ziek en lag op sterven

 Matt. 8:6 Heere mijn knecht verlamd thuis en lijdt hevige pijn

 Hand. 10:1-2 En er was een man in Caesarea, van wie de naam Cornelius was, een hoofdman over honderd van de afdeling die de Italiaanse genoemd werd, een vroom man, die met heel zijn huis God vreesde, veel liefdegaven aan het volk gaf en voortdurend tot God bad.

Even terzijde: In mijn mijmeringen bij de brieven van Paulus Deel-I, het boek Romeinen, beschrijf ik uitgebreid wat ik versta onder het woord 'heiden'. Dat dit in mijn optiek niet de ongelovige mensheid is, maar dat dit de nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk, die het Evangelie van Jezus Christus nog niet hebben gehoord (maar wel geroepen zijn door God Almachtig) om zich te bekeren.

-----...-----

Jezus Christus vraagt verder niets maar zegt dat Hij komen zal om hem te genezen.

Let wel: we zijn hier in Kapernaüm, de woonplaats van Jezus Christus. Waar Hij ook in de synagogen gepredikt heeft en mensen genezen heeft.

Dus deze hoofdman zal het zeker van deze of gene gehoord hebben wie deze Jezus Christus was. Misschien is hij zelfs wel bij de toehoorders geweest.

Of deze hoofdman een gelovige was of niet wordt in ieder geval in het Mattheüs Evangelie niet letterlijk verteld. Uit de woorden van de hoofdman kun je echter wel opmaken dat Hij **geen** gelovige Jood is. Want als Jezus Christus het huis van de hoofdman nadert komt hijzelf niet naar buiten, maar stuurt enige vrienden naar Hem die namens hem spreken.

De hoofdman verzoekt Hem door de vrienden om woorden van genezing hier en nu ter plekke uit te spreken, wat Jezus Christus ook doet.

Nogmaals: Dat de hoofdman Jezus Christus niet bij hem thuis uitnodigt kan te maken hebben met het feit dat het een Jood volgens de rabbijnen niet was toegestaan om het huis van een 'heiden' of een niet-gelovige te betreden omdat de persoon dan zelf ook onrein zou worden.

Overigens was dit weer één van die wetten die de Joodse leiders destijds zelf hadden gemaakt en opgeschreven in de Halacha.

Deze Halacha was een aanvullend wetboek dat de religieuze leiders ten tijde van de ballingschap (±722 voor Christus) hadden opgesteld. Volgens de religieuze leiders uit de tijd van Jezus Christus had deze Halacha dezelfde 'waarde' als de Bijbel. Dit leverde veel confrontaties op tussen de religieuze leiders en Jezus Christus omdat er geen boek is dat méér inhoudelijke waarde had en heeft dan de (toenmalige) Bijbel.

-----...-----

De hoofdman noemt Jezus Christus 'Heere'. En daarmee erkent hij dat Jezus Christus een meerdere van hem is. Omdat hijzelf een overste over honderd man is weet hij als geen ander wat een meerdere is. Hijzelf staat immers ook onder leiding van een nog hogere in rang.

In alles stelt deze hoofdman zich nederig op en het verbaast Jezus Christus ten zeerste. Zo zeer zelfs dat Hij zegt: *'Ik heb zelfs in Israël zo'n groot geloof niet gevonden'*.

Lukas schrijft niet eens dat Jezus Christus hier woorden gebruikte om de knecht te genezen. De vrienden van de hoofdman gaan terug naar het huis van de hoofdman en vinden daar de knecht genezen en gezond.

-----,-----

Een opmerkelijk verhaal. Vooral als ik de verhoudingen zie waarin Romeinen enerzijds, het Joodse volk anderzijds, maar ook de Herodianen en het leger van Herodes met elkaar omgingen. (Het Herodiaanse leger was op dezelfde wijze georganiseerd als dat van de Romeinen).

Hier wordt een voorbeeld gegeven dat het dus ook anders kon. En ik vraag mij daarom ook af of dit verhaal niet bewust op deze plaats in de Bijbel is neergezet; zo vlak na het verhaal van *'heb uw vijanden lief'* en de *'splinter en de balk'*.

Nadat Jezus Christus in Matt. 5:1-12 al de eigenschappen had genoemd van mensen die in het Koninkrijk der hemelen zouden komen, gaat Hij hier nog verder door te stellen dat er **niet alleen** Joden in het Koninkrijk der hemelen zullen zijn.

De eigenschappen die Jezus Christus heeft genoemd gelden voor mensen waar ook ter wereld, van Oost naar West. Alle mensen die nu door God Almachtig zijn geroepen om het geloof als een gave aan te nemen (Ef. 1:4, Ef. 2:8-9).

Maar ook geeft Hij aan dat er Joodse mensen zijn die **niet** voldoen aan die eigenschappen en dat zij helemaal geen plaats zullen krijgen in dat Koninkrijk der hemelen. Want het zijn straks voornamelijk de Joden die Jezus Christus zullen afwijzen, ondanks dat zij als eerste geroepen zijn door God Almachtig om het Evangelie aan te nemen.

Dat moet voor de Joden een harde boodschap zijn geweest. Zij waren toch het uitverkoren volk van God Almachtig? De Messias zou toch komen voor hen? Is er dan nu ook plaats voor niet-Joden?

 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Later zou Jezus Christus deze woorden herhalen wanneer Hij spreekt over de goede herder die ook schapen moet weiden die niet van 'deze' stal zijn. (Joh. 10:16).

Ook Paulus schrijft hierover in Rom. 11:13-25 dat de Joden in principe geënt zijn op de stam Jezus Christus. Maar dat wanneer de Joden Hem **niet** zouden aannemen als Zoon van God Almachtig dat deze Joden weggekappt zouden worden.

En wanneer er niet-Joden zijn die Jezus Christus **wél** aannemen als Zoon van God Almachtig, dat zij geënt zouden worden op diezelfde stam Jezus Christus. En dat daarmee helemaal geen onderscheid meer zou zijn tussen gelovige Joden en gelovige niet-Joden.

☞ Rom. 11:13-25 Want tegen u, de heidenen, zeg ik: Voor zover ik de apostel van de heidenen ben, maak ik mijn bediening heerlijk, om daardoor zo mogelijk mijn verwanten wat betreft het vlees tot jaloersheid te verwekken en enigen uit hen te behouden.

Want als hun verwerping verzoening voor de wereld betekent, wat betekent dan hun aanneming anders dan leven uit de doden? En als de eerstelingen heilig zijn, dan het deeg ook, en als de wortel heilig is, dan de takken ook. Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun plaats bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom, beroem u dan niet tegenover de takken.

En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u. U zult dan zeggen: De takken zijn afgerukt, opdat ik zou worden geënt. Dat is waar. Door ongeloof zijn zij afgerukt en u staat door het geloof. Heb geen hoge dunk van uzelf, maar vrees.

Want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, dan is het ook mogelijk dat Hij u niet spaart. Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden. En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten.

Want als u afgehouden bent uit de olijfboom die van nature wild was, en tegen de natuur in op de tamme olijfboom geënt bent, hoeveel te meer zullen zij die natuurlijke takken zijn, geënt worden op hun eigen olijfboom.

-----...-----

Het gaat hier over mij, want zover ik weet heb ik geen Joodse wortels (Biologisch gezien). Ik geloof dat ik een afstammeling ben van het tien-stammenrijk, waarvan niemand weet waar zij op dit moment zijn nadat zij vanuit de ballingschap van ±722 voor Christus verstrooid zijn over de gehele wereld (diaspora genoemd).

Zie hiervoor datgene dat ik geschreven heb onder het thema 'Eerstelingen en Ambassadeurs op pag.

100-106) Hiermee behoor ik dus niet tot de Joden, maar wel tot het volk Israël, namelijk tot de nakomelingen van het tien-stammenrijk.

Joh. 10:16 Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder.

Maar buiten dat mag ik door mijn geloof in Jezus Christus zeker weten dat ik geënt bent op diezelfde Stam (Rom. 11:13-25). En dat die grote belofte ook voor mij is (I Joh. 2:25); het eeuwige leven, met Jezus Christus op de troon om met Hem te heersen, totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Hem en **alle** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is.

Niet alleen de mensen in de hemel of de mensen op de aarde, maar ook de mensen die **onder** de aarde verkeren. (Fil. 2:10-11)

En wanneer dát het geval zal zijn, als dus alle mensen die op dit moment geroepen zijn door God Almachtig, zich bekeerd zullen hebben tot Jezus Christus, dan zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan de Vader (I Kor. 15:24) en zullen wij in eenheid met Hem leven tot in de oneindigheid.

Ik geloof dat God Almachtig **nu eerst** Zijn volk Israël roept om te geloven. Dat begon bij de Joden, het twee-stammenrijk, in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde was.

Maar omdat de Joden grotendeels Jezus Christus verwierpen is het Evangelie uitgebreid naar de '*heidenen*', de nakomelingen van het tien-stammenrijk van het volk Israël, die overal ter wereld wonen en die zelf niet eens weten dat zij nakomelingen zijn van het volk Israël.

De wereldbevolking, de mensheid, die **niet** uit het Israëlische volk komt, worden door God Almachtig nu in een diepe '*slaap*' gehouden (Rom. 11:8, Jes. 29:10), zodat zij het Evangelie van Jezus Christus ook helemaal niet willen / zullen horen. Net zoals God het hart van de Farao van Egypte destijds verhardde (Ex. 9:12).

God Almachtig heeft een plan om de **hele** mensheid te redden. Maar dit plan geschiedt wel in de volgorde zoals God bepaald heeft.

----- ... -----

Het Evangelie van Jezus Christus is niet een Evangelie van het strikt opvolgen van wetten, en regels. Bij God Almachtig is er geen plaats voor *geboden* en *verboden*. Alleen **Liefde** zal overwinnen. En deze Liefde voor God Almachtig en voor de naaste vervult de hele wet van Mozes.

Geen afvinklijstje met wat ik wel en niet goed gedaan heb en wat ik wel of niet afgewerkt hebt. Alleen het geloof **in** Jezus Christus Die aan het kruis van Golgotha voor mijn zonden uit LIEFDE is gestorven.

I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

1 Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft teniet gedaan.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Jezus Christus heeft satan de losprijs betaald en daarmee is de mens die in Hem gelooft weer het rechtmatig eigendom van God de Vader.

Nogmaals: Het is Gods plan dat de **hele** mensheid gered wordt uit de heerschappij van satan.

Eerst de Joden uit de twee stammen Benjamin en Juda. Dan de Israëlieten uit de overige tien stammen.

En als het **hele** volk Israël de keus heeft gehad om zich te bekeren to God Almachtig **in** Jezus Christus, dan zal het getal vol zijn van de kinderen die God als eerste geroepen heeft. (Openb. 6:11)

Het volk Israël dat zich bekeerd heeft, zal opgeleid worden om deel te nemen in de Koninklijke regering van Jezus Christus. Zij zijn het Koninklijk Priesterschap. (I Petr. 2:9, Openb. 20:6)

En die Koninklijke Regering onder Jezus Christus zal in het duizendjarig rijk de boeken openen van alle mensen die ooit geleefd hebben en die dan leven. Om hen te beoordelen naar hun werken (Openb. 20:12), wanneer zij door God Almachtig 'wakker' worden gemaakt uit hun diepe 'slaap'.

Met maar één doel: Dat ook zij zich zullen bekeren tot Jezus Christus

Voor mij is dat het goede nieuws!

Maar **of** een mens God Almachtig **in** Jezus Christus aanneemt of afwijst is zijn keus. God dwingt niemand, maar dringt aan.

Net zoals de door God Almachtig geroepen Joden in de tijd van Jezus Christus hier op aarde Hem afwezen, zullen ook de mensen 'straks' die Hem afwijzen op één grote hoop gegooid worden, en zij zullen meemaken alles wat de Bijbel daarover schrijft.

Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

Hoofdstuk 4.4

Genezingen

De jongeman in Naïn

(Lukas 7:11-17)

De jongeman uit Naïn is één van de drie verhalen die in de Evangeliën worden beschreven waar Jezus Christus een dode opwekt. De andere twee verhalen zijn *'het dochttertje van Jäiris'* en *'de opwekking van Lazarus'*.

Jezus Christus is aangekomen in de stad Naïn. Een stad die ongeveer twintig kilometer zuidwestelijk van het meer van Galilea ligt en zeven kilometer zuidwestelijk van het Taborgebergte. De stad ligt aan de zuidelijke grens van Galilea en Samaria. Maar nog steeds redelijk in de buurt van de woonplaats van Jezus Christus, Kapernaüm.

Jezus Christus komt in die stad aan met Zijn discipelen. Maar niet alleen met Zijn discipelen. Want Hij wordt gevolgd door een hele menigte mensen die Zijn woorden willen horen, of die genezing of bevrijding wilden ontvangen.

Terwijl hij de stad binnenkomt, loopt hij tegen een begrafenis stoet aan. Er was een jongeman overleden; enige zoon van zijn moeder, die ook al weduwe was.

Buiten dat het verlies van de jongen voor zijn moeder een tragedie was wordt dit vergroot doordat hij de enige zoon was en dat zij ook geen man meer had. Dat betekende dat de familienaam zou uitsterven na het overlijden van deze vrouw en dat eventuele bezittingen ten deel zouden vallen aan anderen.

Of de vrouw ook nog dochters had wordt niet vermeld. Maar dat zou in het geval van de erfenis niet veel uitmaken. Want de vrouwen werden niet als erfgenamen aangemerkt.

Jezus Christus ziet de baar met de dode jongeman daarop en gaat erheen waarna de dragers stoppen. Misschien ook wel heel verwachtend en hoopvol. En misschien staat de moeder wel naast Hem met die grote vragende ogen. Het wordt niet gezegd, maar als je dit verhaal op je netvlies zet kun je er wel iets bij voorstellen.

Jezus Christus ziet de vrouw aan die in groot verdriet is en Hij wordt Zelf vervuld met medelijden.

Het enige dat Hij tegen haar zegt is: *'huil niet'*. Waarna Hij naar de baar loopt met daarop de dode jongeman; de baar aanraakt en zegt: *'Ik zeg u, sta op'*.

De jongeman opent zijn ogen, gaat overeind zitten en hij begon te spreken.

----- ... -----

Wat een verhaal. Probeer er eens een filmpje van te maken en voor ogen te houden. Het grote intense verdriet om het verlies van de jongeman. De bovennatuurlijke opwekking van de jongen en de blijdschap die dat teweeg brengt.

Is het gek dat de menigte die erbij was uit zijn dak gaat? Is het gek dat zij Jezus Christus als een groot Profeet zien en zeggen dat God Almachtig naar Zijn volk heeft omgezien?

Overigens zei Zacharias (de vader van Johannes de Doper) hetzelfde in Lukas 1:68.

Toch is dit verhaal historisch gezien natuurlijk heel interessant; ook om de tegenstrijdigheid in emoties te zien. Maar dat is niet de reden waarom dit verhaal in de Bijbel is opgenomen.

God Almachtig heeft geen Bijbelverhalen laten opschrijven om de emoties. God wil ons door de Bijbel heen iets leren. Want in Joh. 1:1-4 staat dat de Bijbel Jezus Christus **is**, het Levendgemaakte Woord. Dus; als Jezus Christus hier spreekt wil ik graag begrijpen wat Hij zegt.

----- ... -----

Ten eerste geloof ik dat Jezus Christus opnieuw zegt dat **Hij** de Levendmakende God Almachtig is. God is een God van LEVEN en niet van dood. De dood is een direct gevolg van de zondeval van de eerste mens, aangevuld door al die talloze zonden die mensen gedaan hebben. En in de Bijbel staat in Rom. 6:23 dat het loon op de zonde de dood is.

Dus als in dit verhaal over een dode jongeman gesproken wordt dan weet ik dat de dood **NIET** van God afkomt. Satan is de dood. Ik ben óf dood óf levend. Want in één Persoon LEVEN én dood, dat kan niet. Het is of het ene of het andere.

Het is natuurlijk weer die keuzevraag: **wie geloof je?**

📖 Lukas 1:68 Geprezen zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft naar Zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht

📖 Joh.1:1-4 In het begin was het Woord en het Woord 📖 Joh. 1:1-4 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.

📖 Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Ten tweede geloof ik dat Jezus Christus hier opnieuw wil aantonen dat God Almachtig een God is, waarbij **niets** onmogelijk is (bijv. Markus 10:27).

Zelfs wanneer de situatie zo uitzichtloos is en lijkt. Want alhoewel dood, dood is, zegt God Almachtig dat voor Hem niets uitzichtloos is. Dat Hij in staat is om nieuw LEVEN te brengen in wat dood was. Ik denk daarbij aan die graankorrel die eerst moet sterven (Joh. 12:24) voordat er een nieuwe plant uit kan groeien.

Wil God Almachtig hiermee ook niet zeggen dat de dood van de mens niet betekent dat je dood bent voor Hem?

Ten derde geloof ik dat dit verhaal verder getrokken mag worden.

Als het loon op de zonde 'dood' is en ik weet uit de Bijbel dat **elk** mens gezondigd heeft (bijv. in Ps. 14:1); dat er dus niet één mens is die zonden vrij is; dan weet ik dus ook dat **alle** mensen moeten sterven. Dat er niet één is aan wie de dood voorbij zal gaan.

Dat betekent dus dat **alle** mensen gelijk zijn. Bedelaars en koningen, mannen en vrouwen, blanke mensen of gekleurde mensen, predikanten, gelovigen en ongelovigen. Deze boodschap geldt voor **alle** mensen.

Het verhaal van de jongeman uit Naïn is mijn toekomstbeeld, waarbij de grote vraag voor veel mensen is wáár wij na ons sterven dan zullen zijn.

Ik geef drie mogelijkheden (volgens mij ook de enige drie die er zijn:

1. Wordt alles zwart en that's it? Ik weet niets meer, het is allemaal over?

Dat zou voor mij het meest sombere scenario zijn wat er is. Want dat zou betekenen dat mijn geboorte hier op deze aarde niets te betekenen had. Dat zou betekenen dat mijn leven hier op aarde niets te betekenen had. Want of ik nu goed gedaan heb of slecht geweest ben; het maakt toch niets uit. Ik eindig toch in het grote zwarte niets. Het had allemaal geen doel. Persoonlijk geloof ik hier absoluut **niet** in.

Ik geloof niet dat er iets op deze aardbol gebeurt zonder bedoeling. De zee verdampt, de wolken drijven naar het land om daar hun water uit te gieten over het aardoppervlak. De aarde leeft op van die regen, die regen zinkt de grond in en stroomt terug naar de zee. Alles heeft een bedoeling. Er wordt niet iets nieuws geschapen op de aarde, in de hemel of in de wateren onder de aarde zonder dat daar iets mee gebeurt.

Markus 10:27 Maar Jezus keek hen aan en zei: Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God, want bij God zijn alle dingen mogelijk

Joh. 12:24 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht.

Ps. 14:1 Een psalm van David, voor de koorleider. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrij-ven gruwelijke daden; er is niemand die goeddoet.

2. Mijn geest verlaat mijn dode lichaam en leeft verder in een nieuw Goddelijk lichaam (geestelijk lichaam (I Kor. 15:44)) waarbij het aardse bestaan dat ik geleid hebben GEEN uitgangspunt is voor het nieuwe leven.

Dat zou betekenen dat wat iemand ook gedaan heeft in dit aardse leven van geen betekenis zou zijn voor het nieuwe leven. Of hij nu wel of niet in God Almachtig geloofd heeft. Of hij nu de Nobelprijs voor de vrede heeft gewonnen of de grootste dictator is geweest hier op aarde. Of hij een liefhebbende vader voor zijn vrouw en kinderen is geweest of zijn vrouw en kinderen verwaarloosd en misbruikt heeft;

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Het maakt allemaal niets uit. Een nieuwe start voor iedereen.

Ik denk dat de meeste mensen hier toch een redelijk gevoel van onrechtvaardigheid bij zouden hebben.

Ook in deze mogelijkheid geloof ik **niet**.

3. Mijn geest verlaat mijn dode lichaam en leeft verder in een nieuw Goddelijk lichaam (geestelijk lichaam (I Kor. 15:44)) waarbij het aardse bestaan dat ik geleid hebben **WEL** uitgangspunt is voor het nieuwe leven.

Dat betekent dus dat er een oordeel moet komen over alles wat ik gedaan heb hier op aarde.

Dat betekent dat er een staatje ('lijst met aanklachten') wordt gemaakt met mijn plussen en minnen (zonden) en dat dit staatje wordt voorgelegd aan God Almachtig de Rechter.

Dit klinkt misschien vreemd, maar dit is wel wat gebeurt. Ik heb dat principe al eerder beschreven op pag. 73-76, waar ik het Goddelijk rechtssysteem naast het Nederlands rechtssysteem heb gezet.

Lees dat nog maar eens door. De overeenkomsten zijn vele.

----- ... -----

Dan ga ik terug naar de geschiedenis van de jongeman uit Naïn. Hij is dood. Dat is een feit. Hoeveel er ook gehuild wordt. Hoeveel er ook gesmeekt wordt. Hoeveel er ook gebeden wordt. De jongeman is dood en blijft dood.

In de vergelijking tussen het Goddelijk rechtssysteem en het Nederlands rechtssysteem blijft het verhaal van de Rechter die uitspraak heeft gedaan hetzelfde. De straf, de dood, blijft.

Wat ik ook doe. Hoeveel spijt ik ook heb. Hoeveel ik ook huil, smeek en bid.

Maar dan is er Jezus Christus die tegen de dode jongeman in Naïn zegt: '*sta op!*', en dát is Jezus Christus die tegen de dode '*ik*' zegt: '*sta op!*'. En ik zal opstaan en ik zal spreken en getuigen van wat de Rechter in Zijn Zoon Jezus Christus voor mij gedaan heeft. En al de aanwezigen zullen getuigen van de grootheid en de goedheid van Jezus Christus.

Dat getuigen en juichen van de grootheid en de goedheid van God Almachtig **in** Jezus Christus doe ik nu door deze woorden heen. Maar ook in mijn leven. Nu, hier op aarde.

God Almachtig is Rechter; voor iedereen. Voor de gelovigen **én** de ongelovigen. Voor hen die Jezus Christus hebben aangenomen als hun Redder en Verlosser **én** voor hen die Jezus Christus afwijzen.

Zoals ik beschreef in die Goddelijke rechtszaal worden de strafdossiers geopend. Iedereen wordt beoordeeld op de '*lijst met aanklachten*' die in het strafdossier zitten. Zowel de gelovigen als de ongelovigen. Het grote verschil tussen gelovigen en ongelovigen is dat de lijst met aanklachten in het strafdossier van de gelovige **LEEG** is!.

- Leeggemaakt door het bloed van Jezus Christus;
- Leeggemaakt omdat de gelovige Jezus Christus heeft aangenomen heeft als zijn Redder en Verlosser;
- Leeggemaakt omdat de gelovige erkent dat de straf die de Rechter op basis van zijn '*lijst met aanklachten*' in zijn straf dossier uit **moet** spreken terecht zou zijn;
- Leeggemaakt omdat de gelovige weet dat Jezus Christus zijn '*lijst met aanklachten*' op Zichzelf van toepassing heeft gebracht;
- Leeggemaakt omdat Jezus Christus daarmee als onschuldige de straf op Zich genomen heeft die ik verdiend had;
- Leeggemaakt omdat Jezus Christus daarvoor gestorven is aan het kruis van Golgotha en dat ik vrijgesproken ben en mag leven;
- Leeggemaakt omdat Jezus Christus God Almachtig is, die uit de dood opgestaan is en daarmee satan onttroond heeft als heerser over deze wereld.

Halleluja!.

En dat lees ik allemaal in deze wonderbaarlijke geschiedenis van de opwekking van de dode man in Naïn.

Hoofdstuk 4.5

Genezingen

De genezing van de schoonmoeder van Petrus

(Mattheüs 8:14-17, Markus 1:29-38, Lukas 4:38-44)

Wist ik al uit Matt. 4:18 en Mark. 1:16 dat Petrus (en zijn broer Andreas) vissers waren en dat zij aan het meer van Galilea werkzaam waren; nu lees ik dat Petrus getrouwd was. Want zijn schoonmoeder was ziek, zij had koorts.

Jezus Christus was op dat moment nog in de synagoge, of Hij kwam daar net vandaan waar Hij een bezetene bevrijd had.

En dan krijgt Petrus het bericht dat zijn schoonmoeder ziek is.

Of de vrouw van Petrus dit bericht had gestuurd staat niet beschreven. Maar in ieder geval kwam Jezus Christus bij Petrus in zijn huis en geneest haar.

Klein detail: de schoonmoeder van Petrus woonde schijnbaar bij Petrus en zijn vrouw in huis. Omdat er helemaal niets gezegd wordt over de schoonvader zou je kunnen zeggen dat Petrus en zijn vrouw haar moeder in huis hadden genomen nadat bijvoorbeeld haar vader overleden was.

Hoe de vrouw van Petrus heette, of zij kinderen hadden, of Petrus vrouw gelovig was; het staat allemaal niet beschreven. Maar alleen het feit al dat Petrus getrouwd was, maakt het relationeel interessant.

Want volgens Matt. 4 en Mark. 1 hebben Petrus en Andreas á la minuut al hun werkzaamheden laten vallen om Jezus te volgen.

Om in woorden van deze tijd te spreken: ze hadden ontslag op staande voet genomen.

Tenminste wanneer het volgen van Petrus en Andreas een 24-uurs volgen was. Het kan natuurlijk ook zo zijn dat ze s'-avonds wel weer terug naar het meer gegaan zijn om hun werkzaamheden af te maken.

☞ Matt. 4:18 En Jezus liep langs de zee van Galilea en zag twee broers, namelijk Simon, die Petrus genoemd wordt, en zijn broer Andreas, het net in de zee werpen, want zij waren vissers

☞ Markus 1:16 En toen Hij bij de zee van Galilea wandelde, zag Hij Simon en Andreas zijn broer, het net in de zee werpen, want zij waren vissers.

Het staat allemaal niet beschreven. Net zomin er beschreven staat hoe dit volgen van Jezus door Petrus thuis ontvangen is. Want wie gaat er dan voor de benodigde gelden zorgen? De huur moet betaald worden, de energie, de ziektekostenverzekering, het eten en drinken?

Of zullen al die vragen niet belangrijk zijn geweest in huize Petrus?

Aan de andere kant heeft de vrouw van Petrus gehoord en gezien dat Jezus Christus zieken genas want anders was Hij niet uitgenodigd om te komen.

En nadat het wonder van de genezing plaatsgevonden had zullen de meeste vragen en twijfels wel weggegaan zijn. Want wanneer ik dat voor mijn ogen zie gebeuren, hoe iemand die met koorts te bed ligt, ineens opstaat en geen koorts meer heeft, dan heb ik denk ik niet zoveel vragen meer.

----- ... -----

Na de genezing van Petrus schoonmoeder komen er ineens veel mensen aan de deur. Letterlijk staat er in Mark. 1:33 dat heel de stad voor de deur van Petrus zijn huis stond.

 Mark. 1:33 En heel de stad had zich verzameld bij de deur

Nu was het sabbat want Jezus Christus had net een bezetene bevrijd in de synagoge. En al die mensen die daar aanwezig waren hebben dat gezien en gehoord. En ze waren allen onder de indruk. En dan nu die wonderbaarlijke genezing van Petrus schoonmoeder er direct achteraan.

Het nieuws ging als een lopend vuur door de stad. Met als gevolg dat iedereen die ziek was, of gebonden was door demonen, naar het huis van Petrus toekwamen om genezen en bevrijdt te worden.

----- ... -----

Al hoewel ik over het Bijbelgedeelte 'de genezing van een bezetene' al het één en ander over satan en demonen heb geschreven, wil ik dit toch nog eens beschrijven. Vooral omdat het zo enorm belangrijk is dat ik een goed beeld heb van het Koninkrijk van God Almachtig en de heerschappij van satan en zijn demonen over de aarde.

Vandaar mijn vraag: Wat is dit 'door demonen bezeten'?

Demonen zijn boze geesten vlgs. Matt. 8:16 en zijn dus **niet** van God Almachtig. Als er staat 'boze' geesten, dan is daar niets goeds van te verwachten.

Ik kan mij dan ook niet voorstellen waarom mensen vandaag de dag afbeeldingen hebben van demonen, monsters, duivels en noem maar op! En dat ze die afbeeldingen *mooi* vinden. Zo mooi zelfs dat ze afbeeldingen in hun kamer hangen, of op hun lijf laten tatoeëren.

Er zijn maar twee kampen in deze schepping.

Aan de ene kant heb je het rijk van God Almachtig en aan de andere kant heb je het rijk van satan.

God Almachtig heeft dienaren die engelen heten - Satan heeft dienaren die demonen heten.

God wil graag dat de mens leeft in vrijheid - Satan wil graag dat mens leeft in gebondenheid. Satan heeft maar één doel en dat is het werk van God kapot maken. Daarvoor is hij ook geschapen (Jes. 54:16).

Ik sta er versteld van hoeveel artikelen er op internet zijn te vinden die demonen ook goede eigenschappen toekennen. Bijvoorbeeld dat zij beschermengelen zouden zijn.

Ik verwerp dit ten stelligste.

God Almachtig zegt in het eerste gebod: '*Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben*' (Ex. 20:3).

En waarom zouden demonen uitgedreven moeten worden als zij ook goede eigenschappen bezitten?

Wie is satan en wat wil hij?

Als het gaat over satan zijn er (mijn inziens) twee stromingen; die twee verschillende dingen zeggen over het ontstaan van satan.

De ene stroming zegt dat satan als verwoester geschapen is door God Almachtig om te verwoesten (visie 1).

De andere stroming zegt dat satan als goede engel door God geschapen is, maar gevallen is voor de zonde en daarmee een verwoester is geworden (visie 2).

☞ Matt. 8:16 Toen het nu avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem, en Hij dreef de boze geesten uit met een enkel woord, en Hij genas allen die er slecht aan toe waren,

☞ Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

☞ Ex. 20:3 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben

Beide visies leveren echter ook heel veel nieuwe vragen op (waar ik overigens hier niet op inga).

Visie 1: Satan is als verwoester geschapen om te verwoesten:

In Jes. 54:16 staat dat God Almachtig de verwoester heeft geschapen om te verwoesten.

Satan is niets; helemaal niets. Hij is het zelfs niet waarde om de titel '*vijand van God*' te dragen. Want nergens in de Bijbel vind ik die uitspraak. Hij is de tegenstander van God (II Thes. 2:4, Tit. 2:8)

Als God Almachtig de verwoester geschapen heeft om te verwoesten, dan kan het niet zo zijn dat satan als '*goed*' is geschapen en dat hij een hoge functie heeft gehad bij God. (Vaak wordt de term aanbiddingsleider gebruikt). Dat er kwaad in satan is gekomen en dat hij daarom gelijk aan God wilde zijn, ja zelfs méér dan God. Dat hij gerebelleerd heeft tegen God en daarom door God uit de hemel is gegooid. En dat satan één derde van de engelen van God achter zich meegenomen heeft.

Dat het '*uit de hemel*' gegooid is eigenlijk: uit de hemelse gewesten. Want Paulus zegt in Ef. 6:12 dat een Christen niet te strijden hebben tegen mensen van vlees en bloed (dus mensen), maar tegen o.a. machten, overheden en wereldbeheersers uit het rijk van de duisternis, wat ook een hemels gewest is (tweede hemel).

Voor het begrip van de hemelse gewesten ga ik terug naar Gen. 1-6:8. Er was een watermassa. Eén geheel en God Almachtig maakte scheiding in dat geheel. En die scheiding noemt God het '*gewelf*'. Hiermee ontstond mijn inziens de eerste, de tweede en de derde hemel.

De eerste hemel is het wolkendek zoals ik dit boven mij zie. De tweede hemel is de sterrenhemel; het universum. De derde hemel is de woonplaats van God Almachtig. Paulus spreekt in II Kor. 12:2 over deze derde hemel bijvoorbeeld.

Ik geloof dat satan uit de derde hemel is gegooid (de woonplaats van God Almachtig) naar de tweede hemel. Die tweede hemel is het strijdtoneel tussen Gods engelen en satans engelen.

De teksten die visie 2 gebruikt om aan te tonen waar satan vandaan komt; dat hij als goede engel geschapen is, hoe hoog zijn functie was bij God Almachtig en dat hij gevallen is voor de zonden worden tegengesproken doordat het in die betreffende Bijbelgedeelten (Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19) helemaal niet om een geest gaat (want satan is geest!).

Jes. 54:16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

II Thes. 2:3 Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voor doet.

Tit. 2:8 en spreek een gezond woord, boven alle kritiek verheven, zodat de tegenstander beschaamd zal staan en niets kwaads van u te zeggen heeft.

Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Gen. 1:6-8 En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag.

II Kor. 12:2 Ik ken namelijk een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, ik weet het niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen.

Het gaat in die Bijbelgedeelten over de koning van Babel en de koning van Tyrus. Dat zijn mensen van vlees en bloed, en niet een geest.

Visie 2: Satan is als goede engel geschapen door God Almachtig, maar hij is gevallen voor de zonde en daarmee een verwoester geworden:

Deze stroming vertegenwoordigt het gedachtegoed zoals ik dit altijd in de kerk en gemeente geleerd heb.

Satan is als goede engel van God Almachtig geschapen; er is kwaad in hem gekomen; hij rebelleerde tegen God omdat hij zelf God wilde zijn of méér dan God en is daarom met een derde van alle engelen (die satan volgde) uit de hemel gegooid op de aarde; en daar doet hij zijn verwoestende werk om te proberen Gods schepping kapot te maken.

De Bijbelgedeelten Jes. 14:12-20 en Ez. 28:12-19 worden daarvoor als uitgangspunt genomen.

Ez. 28:12-19 *U, toonbeeld van volkomenheid, vol wijsheid en volmaakt van schoonheid, u was in Eden, de hof van God. Allerlei edelgesteente was uw sieraad: robijn, topaas en diamant, turkoois, onyx en jaspis, saffier, smaragd, beril en goud. Het werk van uw tamboerijnen en uw fluiten was bij u. Op de dag dat u geschapen werd, waren ze gereed. U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt.*

Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen.

Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen, opdat zij op u neer zouden zien. Vanwege de overvloed van uw ongerechtigheden door uw oneerlijke handel ontheiligde u uw heiligdommen. Daarom deed Ik een vuur uit uw midden oplaaien, en dat verteerde u. Ik maakte u tot een hoop as op de grond voor de ogen van allen die naar u keken. Allen onder de volken die u kennen, zijn ontzet over u. U bent een voorwerp van verschrikking geworden en u zult niet meer bestaan tot in eeuwigheid.

Jes. 14:12-20 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken!*

En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste.

Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil!

Wie u zien, kijken u aan en letten op u: is dit nu die man die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven, die van de wereld een woestijn maakte, haar steden met de grond gelijkmaakte, zijn gevangenen niet losliet om naar huis te gaan? Alle koningen van de heidenvolken, allen rusten zij in ere, ieder in zijn huis.

Maar ú bent weggeworpen, ver van uw graf, als een verafschuwde loot bedolven onder gedoden, die met het zwaard zijn doorstoken en neergedaald in een steengroeve; u bent als een lijk dat is vertrapt. U zult in het graf niet met hen verenigd worden, want u hebt uw land te gronde gericht en uw volk gedood. Voor eeuwig zal niet meer genoemd worden het nageslacht van de kwaaddoeners.

Mijn conclusie anno januari 2016:

Ik weet één ding: Satan is een geest en hij is de tegenstander van God Almachtig, met als doel om Gods werk te verwoesten.

Het mooiste en het meest unieke wat God Almachtig geschapen heeft is de mens. En het doel van satan is om die mens kapot te maken en het liefst op de meest verschrikkelijke manier. Zie hiervoor het lijden en sterven van Jezus Christus; zie hiervoor de genezing van de bezetenen te Gargasena; zie hiervoor Job en anderen.

Wat ik óók weet is dat satan vanuit zichzelf geen enkele bewegingsvrijheid heeft. God Almachtig geeft satan toestemming om zijn vernietigende werk te doen. (Job 1:12 en Job 2:6). Uit zichzelf kan satan helemaal niets doen en is hij werkelijk een brullende leeuw die niet kan bijten (I Petr. 5:9). Tenminste als de mens in Jezus Christus is.

Ook weet ik dat het verhaal uit Job 1 en 2 niet alleen gezien moeten worden als historische gebeurtenissen. Ik geloof dat God Almachtig daar veel meer doorheen wil zeggen. Kijk alleen maar naar de term 'zonen van God' (Job 1:6) en dat in relatie met Gen. 6:2 en Gen. 6:4. En dat ook in relatie met het volk Israël dat God Zich ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4). Maar dat wordt ook in *mijn mijmeringen* uitgebreid beschreven.

Dus: satan en zijn demonen zijn boze geesten en heeft de mens de mens **NIETS** goeds te brengen.

Ik zeg het nogmaals: Satans werk is om het mooiste en meeste unieke in de schepping (en dat is de mens) tot radeloosheid te brengen in de hoop dat die mens God Almachtig vaarwel zegt en op de meest verschrikkelijke wijze om het leven komt (1 Kron. 21:1, Job 2:7, Zach. 3:1, Lukas 22:3 in combinatie met Matt. 27:3-5).

Dus, demonen zijn boze geesten en hebben de mens **NIETS** goeds te brengen.

Job 1:12 De HEERE zei tegen de satan: Zie, alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken. En de satan ging weg van het aangezicht van de HEERE.

Job 2:6 En de HEERE zei tegen de satan: Zie, hij is in uw hand, maar spaar zijn leven.

I Petr. 5:9 Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

I Kron. 21:1 Toen stond de satan op tegen Israël, en hij zette David ertoe aan om Israël te tellen.

Job 2:7 Toen ging de satan weg van het aangezicht van de HEERE en hij trof Job met vreselijke zweren, van zijn voetzool af tot aan zijn schedel.

Hoe krijg je dan demonen in je?

Het antwoord gaat terug naar de eerste mens op aarde. Door de zondeval is er een definitieve en onoverkomelijke kloof gekomen tussen God Almachtig en de mens.

De mens was Gods schepping; Zijn eigendom. Maar doordat de mens zich van God afgekeerd heeft is hij rechtmatig bezit geworden van satan. (Rom. 7:4).

De enige manier om de mens weer terug te krijgen voor God Almachtig, is om hem **terug te kopen** van satan. Er moest betaald worden én duur betaald worden. (1 Kor. 6:20, 1 Kor. 7:23). De terugbetaling kon alleen maar geschieden doordat er Iemand was die zonder zonden was en die voor de zondige mens zou betalen.

Jezus Christus, de Zoon van God Almachtig, de Enige die zonder zonden was heeft daarom alle zonden op Zich genomen en werd als een zondaar (Jes. 53:4-7). En aangezien het loon op de zonde de dood is, moest Jezus Christus sterven, alsof Hij een zondig mens was.

Maar gelukkig, Jezus Christus is opgestaan uit de dood en daar had satan geen rekening meegehouden. Daarom is Jezus Christus overwinnaar, en ik in Hem. Halleluja.!

----- ... -----

Maar terugkomend op de vraag hoe je nu demonen in je krijgt, is het antwoord: **door te zondigen**. Door te zondigen zet ik de ramen en deuren van mijn levenshuis open voor satan en zijn demonen.

Nu kan ik natuurlijk vragen: 'Hoe kom je erbij dat ik iets met satan van doen heb?'.

Dan moet ik zeggen dat één van de grootste misleidingen van satan is dat hij de mens onbewust heeft gemaakt van zijn status.

Zoals ik hiervoor ook heb beschreven is de status van de mens, dat hij een dode is. Iedereen, elk mens, alle mensen op aarde. Iedereen heeft gezondigd. En omdat het loon op de zonde dood is, is dát dan ook de default status van de mens.

Alleen door een bewust aannemen van Jezus Christus en het volgen van Hem verandert die default status van dood naar LEVEND!.

☞ Zach. 3:1 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen.

☞ Lukas 22:3 Toen voer de satan in Judas, die de bijnaam Iskariot had, die bij het getal van de twaalf behoorde.

☞ Matt. 27:3-5 Toen Judas, die Hem verraden had, zag dat Hij veroordeeld was, kreeg hij berouw en hij bracht de dertig zilveren penningen bij de overpriesters en de oudsten terug en zei: Ik heb gezondigd, want ik heb onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? U moet maar zien. En nadat hij de zilveren penningen de tempel in gegooid had, vertrok hij. Hij ging heen en hing zich op.

☞ Rom. 7:4 Zo, mijn broeders, bent u ook door het lichaam van Christus gedood met betrekking tot de wet, opdat u aan een Ander zou toebehoren, namelijk aan Hem Die uit de doden opgewekt is, opdat wij vrucht zouden dragen voor God.

☞ 1 Kor. 6:20 U bent immers duur gekocht. Verheerijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.

☞ 1 Kor. 7:23 U bent duur gekocht; word dus geen slaven van mensen.

☞ Jes. 53:4-7 Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.

Er is geen andere manier. Hoe goed ik ook mijn best doe, in wie of wat ik ook geloof of niet geloof. Alleen het geloof **in** Jezus Christus verandert die status.

Dus, in hoeverre laat ik God Almachtig je leven bepalen. Want als ik God mijn leven *niet* laat bepalen dan doet satan dat wel.

En als ik het heb over het door God Almachtig laten bepalen van mijn leven dan heb ik het **NIET** over *moeten* en *mogens*, over *geboden* en *verboden*. Dan heb ik het over **LIEFDE!**

----- ... -----

Als mij gevraagd wordt of ik God Almachtig dien en mijn antwoord is: '*Neen*', dan dien ik automatische satan.

Als mij gevraagd wordt waar ik in geloof en mijn antwoord is: '*nergens in*', of: '*ik geloof in de natuur, in de dieren, in andere religies*', **dan dien ik automatisch satan**.

Er is geen andere keus.

Veel mensen schrikken van dit antwoord, maar ik hoor bij de Ene **of** ik hoor bij de andere. (Matt. 6:24). Het is net als met leven en dood. Ik kan niet beide tegelijk zijn. Ik ben of levend of ik ben dood.

Als ik dus niet **voor** God Almachtig kies, dan geldt die default status van de mens en nodig ik dus automatisch satan uit om met zijn demonen in mij te komen wonen. En omdat satan **tegenover** het leven staat zal ellende, misère en problemen mijn levensweg vullen zodat ik hopeloos, radeloos, verdrietig, boos, verbitterd eindig in een moeras van trammelant.

Ik **moet** dus een bewuste keuze maken, want niet kiezen betekent dat ik al gekozen heb, namelijk voor de verkeerde kant.

----- ... -----

En nu terug naar het verhaal van de zieke schoonmoeder van Petrus die genezen werd door Jezus Christus.

In Lukas 4:39 *bestraft* Jezus Christus de koorts in de schoonmoeder van Petrus.

Dit geeft dus aan dat ook deze koorts door een demon veroorzaakt werd!

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen. Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.

☞ Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen. Want of hij zal de één haten en de andere liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

☞ Luk. 4:39 En Hij boog Zich over haar heen en bestrafte de koorts en die verliet haar. Zij stond onmiddellijk op en diende hen.

Nadat de schoonmoeder van Petrus was genezen kwamen er veel mensen tot Jezus Christus die dus demonen in zich hadden. En omdat Jezus Christus overwinnaar is moeten satan en zijn trawanten (de demonen) buigen voor Jezus Christus en Hem gehoorzamen. (Joh. 4:4).

Dus één woord van Jezus Christus, de Overwinnaar, is genoeg. De demonen **moeten** luisteren. Demonen hebben weg te gaan wanneer Jezus Christus dit zegt.

----- ... -----

Dan mijn eigen mijmeringen.

Als de koorts in de schoonmoeder van Petrus het werk van een demon is, in hoeverre zijn geestesziekten en psychische aandoeningen het werk van satan?

In mijn ogen is het antwoord simpel: In het paradijs was geen ziekte, geen pijn, geen verdriet, geen dood. (Gen. 1 en 2). Er was LEVEN en dat was Gods wil, want God Almachtig is een God van LEVEN!

Straks als de hele wereld onderworpen zal zijn aan de heerschappij van Jezus Christus (ook wel nieuwe hemel en nieuwe aarde genoemd) zal die situatie van Gen. 1 en 2 in verheerlijkte vorm terugkeren (Openb. 21:4).

In de tussentijd is door de zondeval, doordat satan de heerschappij over deze wereld heeft ingenomen, ziekte, pijn, rouw, dood, en noem maar op het lot van veel mensen.

Ik kan het niet genoeg zeggen: satan wil maar één ding en dat is om zoveel mogelijk ellende teweeg brengen. En daarbij bedient hij zich graag van ziekte en aandoeningen. Want hij weet dat de mens in zijn aardse bestaan kwetsbaar is door het lichaam dat hij heeft.

Paulus noemt dit lichaam van de mens een aardse tent (II Kor. 5:1). Als de mens gestorven is, heeft hij zijn aardse tent afgedaan. Zijn geest leeft verder.

En als iemand hier op aarde in zijn lichamelijke staat Jezus Christus heeft aangenomen als persoonlijk Redder en Verlosser, dan heeft satan geen invloed meer over die geest die dan verder leeft in een geestelijk lichaam (II Kor. 5:44).

----- ... -----

☞ Joh. 4:4 Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt hen overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dan hij die in de wereld is.

☞ Openb. 21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ I Kor. 15:44 Een natuurlijk lichaam wordt gezaaid, een geestelijk lichaam wordt opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam en er is een geestelijk lichaam.

Ik geloof dat elke ziekte, tekortkoming, beperking (lichamelijk en geestelijk) rechtstreeks van satan afkomt. En ik geloof ook dat satan in en door de wetenschap heen werkt om zodoende prachtige verklaringen te hebben over de oorzaken en de werking van de meeste ziekten die wij mensen kunnen krijgen.

Wanneer dan die wetenschap weer medicijnen uitgevonden heeft om een betreffende ziekte te genezen, zijn die zó duur dat er weer een enorme rel om het geld plaatsvindt. Want wie gaat dat betalen? De farmaceutische industrie? De ziektekosten verzekeraars? De artsen en ziekenhuizen? De patiënten?

Het komt altijd weer bij de individuele mens terecht. En het spijt mij enorm om het te zeggen maar hoeveel mensen zijn er niet diep in de financiële problemen gekomen door hun ziekte? Niet alleen dat zij hun dagelijks werk niet meer kunnen verrichten. Maar ook en juist door de grote bedragen die zij moeten betalen aan premies, eigen risico en aan zaken die niet (meer) in de basisverzekering zijn opgenomen?

----- ... -----

Verdiep je eens in getuigenissen van mensen die als door een wonder genezen zijn wanneer zij de Naam van de Heer aanroepen!

Verdiep je eens in de ooggetuigen verslagen van mensen die dit hebben meegemaakt?

Genezingen van aids, van kanker, van psychoses en noem maar op. Verdiep je eens in het thema genezing door kruiden contra wetenschap en medicijnen.

Ik geloof dat Gods schepping **alles** in zich heeft om **alle** ziekte en kwaal te genezen. Spreekt de Bijbel niet over de bladeren van de bomen die genezing in zich hebben voor alle soorten ziekte? (Openb. 22:2).

De farmaceutische industrie is daar echter fel tegenstander van.

Waarom?

Is het niet gewoon een ordinaire strijd om geld?

----- ... -----

 Openb. 22:2 In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die twaalf vruchten voortbrengt – van maand tot maand geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken.

Ben ik dan tegen de farmaceutische industrie en tegen medicijnen die ontwikkeld zijn? Ben ik dan tegen artsen en ziekenhuizen?

Neen, verre van dat.

Ik geloof dat God Almachtig ook hier door heen werkt. Ik geloof dat God artsen, ziekenhuizen en onderzoekers de gave heeft gegeven om ziekten te bestrijden.

Waar ik fel tegenstander van ben zijn de uitwassen. Het ongebreideld geld graaien en verzamelen; het mensen op hoge kosten jagen; mensen in het ongewisse laten of zij een medicijn wel of niet mogen krijgen, terwijl het beschikbaar is.

Dát zijn gereedschappen van satan met maar één doel: de mensen in verwarring te brengen, tot radeloosheid aan toe.

Waar ik ook fel tegen ageer is dat (ook wedergeboren) Christenen vaak klakkeloos naar een arts of ziekenhuis gaan, zonder dat zij eerst naar hun **Maker** toegaan om Hem te raadplegen.

Als ik ziek ben of een gebrek heb, geestelijk of lichamelijk, ga ik eerst naar mijn Maker toe. Als mijn auto kapot is ga ik toch ook niet naar de bakker om hem daar te laten repareren?

Ik heb in mijn mijmeringen steeds geschreven dat iemand toebehoort aan God Almachtig **of** iemand behoort toe aan satan.

Wat nu als een arts in een ziekenhuis zegt niet te geloven?

Wanneer je mijn redenering volgt dat weet je dat die arts dan onder de heerschappij van satan staat, daar heeft hij zelf voor gekozen. En als ik dan beseft dat er van satan helemaal **niets** goeds kan afkomen, wat heb ik als patiënt dan te verwachten van een behandeling door die arts? Daar kan toch niets goeds van komen?

Als God Almachtig mij zegt dat ik naar een arts toe moet gaan dan heb ik **de zekerheid** dat God in-control is, en dat satan die misschien wel door die arts heen werkt alleen datgene kan doen wat God wil.

Ik **moet** eerst naar God Almachtig toe gaan en Hem vragen hoe ik van ik van mijn kwaal af kan komen. En nogmaals: als God door Zijn Heilige Geest zegt dat ik naar de dokter of het ziekenhuis moet; Als God zegt dat ik bepaalde medicijnen moet nemen; dan doe ik dat. Maar alleen op gezag van God.

Als God Almachtig zegt dat ik dit **niet** moet doen en mijn heil moet zoeken in kruiden, in de natuur, in Gods schepping óf in gebed; doe ik dát, en ook doe ik dat op gezag van God.

Tenslotte ben ik geschapen om de goede werken te doen die God Almachtig voorbereid heeft om te doen (Ef. 2:10). Als deze goede werken voor mij ten einde zijn op deze aarde, dan zal God mij thuishalen en zeker niet op aarde laten leven die onder heerschappij van satan staat.

Het is allemaal aan God Almachtig. En dan kom ik weer bij Jes. 55:8, dat ik God moet geloven én accepteren dat Hij God is. Dat Hij in-control is. Zoals Jezus Christus tijdens Zijn wandel hier op aarde demonen uitdreef en mensen genas, zo doet Hij dat nog steeds.

Het is mijn keuze: **wie geloof ik?**

----- ... -----

Jezus Christus genas in en bij het huis van Petrus vele zieken en bevrijdde veel mensen van demonen. Dit ging door tot diep in de nacht. En nadat de mensen genezen waren en bevrijdt waren, ging Hij alleen weg naar een eenzame plaats om te bidden. Om quality-time te zoeken met Zijn Vader, God Almachtig. Want Hij kon alleen Zijn werk doen wanneer de Vader in Hem was (Joh. 14:10).

Uit het hele N.T. kun je lezen hoe betrokken Jezus Christus was met de mensen. Ik ben ervan overtuigd dat Hij voorbede deed voor al die mensen. Ten eerste over datgene wat er die dag en nacht allemaal was gebeurd. Dat er zo velen waren die ziekte en kwaal hadden en dat er zovelen waren die door demonen bezet waren. Hij zocht en vond de Vader!

Petrus en Andreas en de anderen die bij hem in en rond het huis waren gingen Jezus Christus achterna en vonden Hem, biddende. Maar daar hadden zij even niet zoveel boodschap aan, gezien hun uitroep: *'Iedereen zoekt U!'*

Jezus Christus zei daarop: *'Laten wij ook naar de naburige plaatsen gaan om daar te spreken'.*

Opmerkelijk dat Hij niet zegt naar de naburige plaatsen te gaan om mensen te genezen of te bevrijden.

Zijn roeping was om de mensen te vertellen van het aankomende Koninkrijk van God Almachtig en om de mensen te vertellen over de bekering als enige weg om dat Koninkrijk van God überhaupt binnen te kunnen gaan.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

☞ Joh. 14:10 Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken.

De genezingen en de bevrijdingen zijn een gevolg van de prediking van Jezus Christus. Niet andersom. Al hoewel ik echt wel denk dat de meeste mensen naar Hem toekwamen vanwege hun kwaal of bezetting.

Maar ook dát gaf Jezus Christus de gelegenheid te getuigen en te prediken.

----- ... -----

En ik?

Heb ik Jezus Christus nodig?

Als ik een gebrek heb ga ik dan naar mijn Fabrikant of laat ik wie dan ook aan mij morrelen? Op wie heb ik mijn hoop gericht?

Natuurlijk heb ik de vrijheid om te kiezen.

Natuurlijk heb ik de vrijheid om te geloven wat ik wil. Maar ik leg ik de keuze voor om voor God de Almachtige te kiezen, de God van LEVEN.

Dus weer die vraag: wie geloof ik?

Satan werkt door mensen heen. En als hij de kans krijgt werkt hij ook door Christenen heen.

Als het lichaam van vlees en bloed waarin ik leef, het allerbelangrijkste is op deze wereld, dan zal elke aanslag op dat lichaam van vlees en bloed ook een enorme impact op mij hebben. Want het liefste verzorg ik mijn lichaam van vlees en bloed goed. Doe ik dat niet, dan merk ik dat direct. Ik bedoel als ik mijzelf met een hamer op mijn duim sla, dan merkt mijn hele lichaam dat. Zo is het ook met ziekte.

Mijn leven hier op aarde is in de eeuwigheid gezien van zeer korte duur. En als ik dan ook nog besef dat ik hier in dit lichaam van vlees en bloed ben omdat God Almachtig daar **een plan** mee heeft, dat ik de goede werken doe die Hij heeft voorbereid (Ef. 2:10), dan zou ik toch moeten beseffen dat ikzelf niets over mijn lichaam van vlees en bloed te zeggen heb.

En als God Almachtig dan ook nog in Jes. 57:1-2 ^(HET BOEK) zegt dat Hij alleen bepaalt wanneer iemand 'thuis' komt, heb ik dan überhaupt het recht om daar iets van te zeggen, of mijn leven hier op aarde te rekken en te rekken?

 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

 Jes. 57:1-2 ^(HET BOEK) Rechtvaardige mensen verdwijnen, de vromen sterven te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt.

Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen, Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de recht weg bewandelen.

Hoofdstuk 4.6

Genezingen

Genezing van de kromgebogen vrouw (Lukas 13:10-17)

In het verhaal over de '*genezing van de schoonmoeder van Petrus*' heb ik al uitgebreid stilgestaan bij het fenomeen 'ziekte'.

Ik heb verteld dat in het paradijs (Gen. 1 en 2) **geen** ziekte voorkwam. Dat ziekte een wapen van satan is om mensen neergedrukt te houden, te pijnigen en hen onder te dompelen in misère en ellende. En dat allemaal in de hoop dat die mens God Almachtig de rug gaat toekeren.

Ook heb ik gesproken over de medische industrie. Dat ik echt niet al het wetenschappelijke in de medische industrie verwerp. Ik begrijp alleen niet waarom mensen die een ziekte krijgen **niet eerst** naar hun Maker toegaan. Want als mijn auto kapot is ga ik toch ook niet naar bakker op de hoek?

Dit klinkt misschien heel negatief maar wat ik hiermee wil zeggen is dat ik geloof dat artsen en ziekenhuizen door God Almachtig gegeven zijn om te handelen. **In opdracht van God.**

Niet in opdracht van de farmaceutische industrie. Niet in opdracht van ziektekostenverzekeraars of van een regering. In opdracht van God en God alleen.

God Almachtig heeft de mens geschapen. Zou Hij dan niet alles van die mens weten? En zou Hij dan niet weten wat het beste voor die persoon is?

----- ... -----

Ik weet dat veel mensen moeite hebben met mijn standpunt in deze, omdat zij vinden dat zij zelf in-control zijn. Dat zij zelf het beslissingsrecht hebben over hun leven. En natuurlijk is dat ook zo.

Iedereen heeft zelf de keuze en de verantwoordelijkheid om te gaan en staan waar hij wil. En als een mens zijn leven **niet** in handen van God Almachtig, de Fabrikant, wil leggen is dat zijn keuze.

Als een mens zijn leven **wel** in handen wil leggen van een arts of specialist dan is dat zijn keuze. De vraag is alleen: **wie geloof je?**

Ook in dit verhaal over de kromgebogen vrouw zegt Jezus Christus dat satan deze vergroeiing veroorzaakt heeft.

Stel ik heb een kromgebogen rug zodat ik nauwelijks meer recht overeind kan staan. Is het dan niet hard om te zeggen dat satan dit veroorzaakt heeft? Dat satan dus één of meer demonen opdracht heeft gegeven om mij te pijnigen.

Dat gaat er bij veel mensen niet (meer) in!

Maar ik zeg het ronduit: Deze ontkenning regelrecht van satan zelf komt. Wanneer satan namelijk onmaskerd zou worden, dat hij het is die aan de touwtjes trekt, dan zou iedereen hem proberen te weerstaan. Kijk maar naar dit Bijbelgedeelte.

Overigens vind ik het opmerkelijk hoeveel ziekten, lichamelijk of geestelijk, in de Bijbel gewoon als demonische activiteit bestempeld wordt. Schijnbaar hadden de mensen er in die tijd helemaal geen moeite mee om dit zo te benoemen.

-----...-----

Jezus Christus is op de sabbat in een synagoge en ziet daar een kromgebogen vrouw staan.

Hij roept haar en geneest haar, waarop de religieuze leiders Hem scherp aanvallen met de woorden dat het zes dagen in de week geoorloofd is om te genezen (werken) maar dat dit op de sabbat niet is toegestaan.

Hier zie je weer dat voor die religieuze leiders de regeltjes belangrijker waren dan de mens. De wet van Mozes en met name de Halacha was belangrijker dan dat iemand genas.

Maar dan zegt Jezus Christus hier dat satan deze vrouw al achttien jaar gebonden hield.

Wij zouden op zoek gaan naar een medische verklaring, een tekort aan bepaalde vitaminen, een disfunctioneren van bepaalde organen, misschien een erfelijke zaak.

Bij Jezus Christus niet. *'Eruit satan, en laat deze vrouw los, zij is immers een kind van Abraham'*. En satan heeft te gaan. Hij en zijn demonen hebben geen andere keus want er **moet** geluisterd worden naar de Sterke.

En Jezus Christus is sterker dan satan en al zijn demonen bij elkaar.

----- ... -----

Nu ben ik ook opgegroeid in deze tijd met de medische mogelijkheden die wij tot onze beschikking hebben.

Maar ik zie ook wat die medische vooruitgang voor negatieve kanten heeft. Hoeveel mensen zijn er niet die in financiële problemen gekomen zijn, door steeds hoger wordende ziektekostenpremies; het eigen risico dat steeds maar hoger wordt; door het uitkleden van het basispakket; door fysiotherapie en mondzorg helemaal niet in het pakket op te nemen?

- Hoeveel mensen lijden onder het feit dat er lange wachtlijsten zijn, die soms de ziekte die zij hebben alleen maar verergeren?;
- Hoeveel mensen lijden onder het feit dat de ziektekostenverzekeraars bepalen of een bepaald medicijn wel of niet toegediend mag worden?;
- Hoeveel mensen lijden onder het feit dat zij geen bezoek meer in het ziekenhuis krijgen omdat de ziektekostenmaatschappij hen verplicht om een ingreep te ondergaan aan de andere kant van het land?;
- Hoeveel mensen lijden er niet onder het feit dat de reiskosten naar door ziektekostenverzekeraars geselecteerde artsen en ziekenhuizen door niemand vergoed worden?;
- Hoeveel mensen lijden er niet onder het feit dat er kinderen sterven omdat er hier in Nederland geen behandeling is voor hun ziekte maar in het buitenland wel. En dat de ziektekostenverzekeraars bepalen wie wel of niet in het buitenland geholpen mag worden?;
- Hoeveel mensen lijden er niet onder het feit dat het de ziektekostenverzekeraars zijn die '*bulken*' van het geld en dat de bestuurders daarvan kapitale salarissen mee naar huis krijgen?

Ik zeg het hierbij ronduit: Dit is satan in hoogst eigen persoon, die mensen kapot wil maken en het liefst zo langzaam mogelijk.

Wanneer gaan de wedergeboren Christenen eens opstaan om datgene te doen wat zij Jezus Christus hebben zien doen?

Bidden om genezing van zieken.

Handen opleggen tot genezing van zieken.

Met olie zalven tot genezing van ziekten.

Satan en zijn demonen gebieden uit een zieke te gaan zodat deze weer gezond wordt en kan functioneren, in de Naam van Jezus Christus.

Als God Almachtig zegt dat ik naar de dokter moet gaan of naar het ziekenhuis, dan ga ik!

Want dán weet ik dat God Almachtig door die artsen of instellingen heen werkt.

Maar als God Almachtig niets zegt, laat ik dan mijn ziekte bij Hem leggen, die voor jou gestorven is. (Jes. 53:4). En als God het Zijn tijd vindt voor mij om mij thuis te halen, laat ik dan afscheid van de aardse dingen nemen en Hem blijmoedig tegemoet gaan.

Hoelang kan het duren voor ik mijn geliefden weer terugzie?

Weet dat ik dit aardse leven in mijn ogen te vroeg moet verlaten, dat dit Gods wil is. En dat Hij mij thuishaalt om mij erger leed te besparen (Jes. 57:1-2 ^{HET BOEK}).

----- ... -----

Als ik het hoofdstuk 'het volgen van Jezus' lees uit deze mijmeringen (hoofdstuk 5), dan hoor ik God Almachtig steeds weer zeggen om niet gebonden te zijn aan het materiële, aan dit aardse.

Voor God Almachtig is er geen onderscheid tussen dit aardse leven en het hiernamaals. Mijn geest die er al was voordat ik in dit lichaam van vlees en bloed geboren werd, gaat gewoon door, gaat door waar ik geëindigd ben in dit aardse leven.

Wat kan er mooier zijn om herenigd te worden met mijn Heer en Heiland. Wat kan er mooier zijn dan opgenomen te worden in een paradijs dat nog mooier is dan wat beschreven is in Gen. 1 en 2. (Gen.1:31), waarvan de Bijbel zegt: 'en zie, het was zeer goed.'

Ik doe een oproep aan een ieder die zich wedergeboren Christen noemt om op te gaan staan. Om zich bekend te maken. Dat mensen jou en mij weten te vinden om samen de knie-o-logie te bedrijven.

God Almachtig is onze Maker en Schepper; niet de artsen, ziekenhuizen, farmaceutische industrie, medische industrie of hoe je het ook maar noemen wilt.

Laten wij eerst naar God Almachtig toegaan. En als God geneest, wat Hij dolgraag wil doen (zie 'de reiniging van een melaatse') wat een blijdschap brengt dat teweeg.

Diezelfde blijdschap lees ik ook over de menigte die getuige was van de genezing van de kromgebogen vrouw.

 Jes. 53:4 Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, ons leed heeft Hij gedragen

 *Jes. 57:1-2 ^{HET BOEK} Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven veel te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. **Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen.** Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de recht weg bewandelen.*

 Gen. 1:31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag.

Hoofdstuk 4.7

Genezingen

De genezing van bezetenen (te Gardarena)

(Mattheüs 8:28-34, Markus 5:1-20, Lukas 8:26-39)

In Mattheüs 8 vanaf vers 28 wordt het verhaal verteld van één of twee Gergesenen die bezeten waren door demonen. (Markus en Lukas hebben het over één persoon).

Bezeten zijn betekent: **bezet zijn**. Demonen hebben dus bezit genomen van de persoonlijkheid van die mensen.

Maar eerst de naam Gergesenen (Markus en Lukas noemen ze Gadarenen.)

Aan de oevers van het meer van Galilea lag in de tijd van Jezus Christus een aantal grotere en kleine plaatsen zoals Gergesa, Gadara en Gerasa. Dit gebied werd voornamelijk door niet-Joden bewoond.

Gardara en Gerasa waren twee van de tien hellenistische steden die onder Griekse beïnvloeding tot stand waren gekomen en die samen Dekapolis werden genoemd (tien-steden verbond).

Dat hier weinig of geen Joden woonden blijkt ook wel uit dit verhaal wanneer het gaat over de zwijnen en zwijnenhoeders. Een zwijn was een verboden dier voor de Joden en het beroep van zwijnenhoeder was dan ook een verboden beroep

----- ... -----

Waarom zou Jezus Christus als Jood naar de overkant zijn gevaren naar het land van de Gergesenen, een land van niet-Joden?

Ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat Jezus Christus bewust hierheen wilde.

- Was het om Zijn discipelen weer iets duidelijk te maken?;
- Was het om satan de les te lezen?;
- Was het om ook de niet-Joden met Zijn bediening te laten kennismaken?;

- Was het dat deze bezetenen van Jezus Christus hadden gehoord en toch nog iets van hun eigen persoonlijkheid in zich hadden en dat zij Jezus Christus had aangeroepen?;
- Was het al het bovenstaande? Tenslotte gaat het om de mensen, om de bevrijding van de mensen;
- En als Markus 4:36 vertelt dat er meerdere scheepjes het meer op gingen zouden die dan ook allemaal aangekomen zijn daar in het land van de Gergesenen?

☞ Mark. 4:36 En zij lieten de menigte achter en namen Hem, Die al in het schip was, mee; en er waren nog andere scheepjes bij Hem

Het wordt allemaal niet verteld omdat het de aandacht van de boodschap van dit verhaal zou afleiden.

De boodschap is dat de demonen Jezus Christus kennen net als hun baas satan. Zij kennen Hem niet alleen, maar zij erkennen Hem ook als de Zoon van God Almachtig. En zij weten dat zij het onderspit zullen delven omdat Jezus Christus overwinnaar is over het rijk der duisternis.

In onze tijd is dit niet anders.

Laat het duidelijk zijn: Satan weet dat hij verloren heeft en dat hij en zijn demonen te zijner tijd in de put van zwavel en vuur gegooid zullen worden. Als geen ander heeft satan kennis van de Bijbel. En daar staat zijn einde gedetailleerd in beschreven (Bijbelboek Openbaring, hoofdstuk 20)

Satan weet dat zijn rol hier op aarde uitgespeeld is maar hij probeert zolang hij hier nog is God Almachtig dwars te zitten, door Zijn schepping te proberen te ruïneren en zoveel mogelijk leed en ellende te weeg te brengen.

----- ... -----

Stel dat mijn eigen persoonlijkheid in mij niets meer te zeggen heeft over mij, en dat de totale controle in handen van demonen ligt. Is dat niet wat in onze tijd **totale krankzinnigheid** is?

Wij hebben overal wel mooie namen voor verzonnen maar de Bijbel is eerlijker.

Bezeten zijn betekent dat de persoonlijkheid van iemand, of delen daarvan, bezet gebied is geworden door demonen. Maar weet ook dat wanneer demonen Jezus Christus in levende lijven zien verschijnen, dat zij niet anders kunnen dan wegwezen. Want zij weten dat wanneer zij niet weggaan dat ze te maken krijgen met de hemelse legers en die vermalen hen.

Jezus Christus wil Zijn discipelen (en de Christenen) echter leren dat ook **zij** die macht hebben gekregen om demonen te verjagen, door Hem te volgen.

Die boodschap is ook vandaag de dag nog net zo actueel als in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde was. Ook ik heb die macht van God Almachtig gekregen om demonen het zwijgen toe te brengen en om hen te verwijderen uit mensen die geheel of gedeeltelijk bezit van hen zijn.

Jezus Christus is gekomen om **vrijheid** te brengen. En is dat niet één van de goede werken die God Almachtig voor de Christenen voorbereid heeft om die te doen? (Ef. 2:10, Jes. 61:1-4). Daarom zegt Markus 16:17-18 ook dat gelovigen demonen zullen uitdrijven.

Dat sommige mensen dat niet aan kunnen zien en weg zullen vluchten is evident. Wat heeft licht met duisternis te maken?

-----...-----

De demonen in dit verhaal krijgen toestemming om in de zwijnen te gaan. En dan zie ik direct ook het doel van demonen; totale vernietiging. Want de bezeten zwijnen rennen an masse over de afgrond het water in en verdrinken.

Demonen kunnen niet verdrinken, want demonen zij geesten. Als hun slachtoffer (het lichaam van vlees en bloed) dood is gaan ze op zoek naar andere slachtoffers. Dat is hun hele bestaansrecht, maar dat zal ook hun uiteindelijke levenseinde zelf wezen.

Demonen hebben gekozen voor de verkeerde, want satan is overwonnen. En het is net als in het leger: wanneer de hoogste in rang capituleert, geven alle ondergeschikten zich ook over. Misschien tandenknarsend, boos en ellendig, maar overgeven zullen zij zich. En de hoogste baas in het rijk der duisternis heeft zich overgegeven. Dus moeten ook alle demonen zich overgeven.

En zo niet?

Laat Gods engelen zich daar maar mee bemoeien. Christenen zijn geroepen om vrij te zijn en laat ik macht die ik van God Almachtig gekregen heb dan ook gebruiken. Halleluja!

-----...-----

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

☞ Mark. 16: 17-18 En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.

☞ Jes. 61:1-4 De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE en de dag van de wraak van onze God; om alle treurenden te troosten; om aangaande de treurenden van Sion te beschikken dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest, opdat zij genoemd worden eiken van de gerechtigheid, een planting door de HEERE, om Hem te verheerlijken. Zij zullen verwoeste plaatsen van weleer herbouwen, de woeste plaatsen van vroeger weer oprichten, de verwoeste steden vernieuwen, die verwoest lagen, van generatie op generatie.

In de Evangeliën wordt beschreven wat demonen met een persoon doen. De man (mannen) in dit verhaal was zó sterk dat er geen enkele keten bestand was om hem te binden. Hij leefde in totale isolatie, in de bergen en in de grafspelonken.

Ook dit geeft weer aan dat demonen alleen maar met de dood bezig zijn. De demonen in de man zorgden ervoor dat hij zichzelf constant sloeg en verwondde. Is dat de automutilatie zoals wij dit vandaag de dag kennen?

Ook hier schreeuwen de demonen het uit als zij Jezus Christus zien. Net als de bezetene in de synagoge, of de bezetenen en de wilde zwijnen.

Weer diezelfde uitroepen: *'Wat heb ik met U te maken Jezus, Zoon van God, de Allerhoogste. Ik bezweer U bij God dat U mij niet pijnigt'*.

Dat U mij niet pijnigt? En wat doet die demon zelf dan de hele tijd met de persoon waar hij in genesteld is?

Ook hier blijkt weer uit, dat demonen allemaal weten wie Jezus Christus is, de Zoon van de Allerhoogste en wat Zijn macht is.

----- ... -----

De confrontatie die Jezus Christus elke keer had met de religieuze leiders van die tijd, werden gestuurd door satan en zijn trawanten. (Ef. 6:12).

Satan wilde niets liever dan dat Jezus Christus om het leven gebracht zou worden. Want dacht hij: *'dan heb ik gewonnen van God Almachtig '*.

Al hoewel deze machten uit het rijk der duisternis, deze overheden en wereldbeheersers, allemaal wisten wie Jezus Christus was, vertelden zij dit de mensen waarin zij hun verwoestende werk deden niet.

Want de religieuze leiders erkenden Jezus Christus **NIET** als Zoon van God Almachtig, als dé Christus. Hieruit blijkt maar weer dat demonen aartsleugenaars zijn.

Jezus Christus discussieert niet met demonen. Hij gebiedt, en wanneer Hij iets vraagt dan kunnen ze niet anders dan de waarheid vertellen.

Wanneer Jezus Christus in dit verhaal de naam van de demon vraagt antwoordt deze dan ook naar waarheid: *'Legio of Legioen, wij zijn met velen'*.

 Ef. 6:12 *Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.*

Een mens kan bezet gebied zijn door vele demonen. Elk met zijn eigen gemene gave, gemene opdracht.

Als ik de naam van deze demon uit dit verhaal vergelijk met een Romeins Legioen uit die tijd, dan bestond die uit vijf tot zesduizend man en later zelfs achtduizend man.

Zou dat betekenen dat deze man(nen) hetzelfde aantal demonen in zich hadden?

Als laatste wil ik nog even wijzen op de macht die wedergeboren Christenen van God Almachtig hebben gekregen om zieken te genezen; om gebonden te bevrijden en zelfs om doden op te wekken.

De Bijbel zegt in II Kor. 10:3 ^{NBV} dat Christenen deze macht **niet** hebben gekregen voor het eigen belang. Maar dat zij deze macht van God Almachtig hebben gekregen om te helpen de geestelijke bolwerken die **tegen** God zijn te slechten.

 II Kor. 10:3 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God

Hoofdstuk 4.8

Genezingen

De genezing van een verlamde

(Mattheüs 9:1-7, Markus 2:1-12, Lukas 5:17-26)

Jezus Christus stapt weer in de boot nadat hij door de Gergesenen dringend verzocht was om hun land te verlaten omdat hij twee bezetenen bevrijd had van demonen. En die demonen hadden op hun eigen verzoek bezit genomen van een kudde zwijnen en zij hadden die zwijnen over de afgrond geworpen de zee in, waar ze allemaal verdronken.

Jezus vaart weer naar de overkant naar Kapernaüm, Zijn eigen woonplaats (Matt. 4:13). Hier had Jezus Christus al meerdere genezingen op Zijn naam staan zoals de knecht van de hoofdman en de schoonmoeder van Petrus.

 Matt. 4:13 Hij verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee ligt

Die genezingen gingen natuurlijk als een lopend vuurtje rond en het is dan ook niet verwonderlijk dat wanneer Hij weer voet op vaste bodem zet, er al veel mensen aan de kant staan te wachten. Markus beschrijft zelfs dat het er zo druk was, dat je niet meer bij de deur kon komen.

Lukas beschrijft dat onder de toehoorders ook *'leraars van de wet'* zaten die uit alle dorpen van Galilea en Judea gekomen waren en zelfs uit Jeruzalem.

Het was dus een drukte van jewelste. En in die drukte kwamen er ook vier mannen die een brancard droegen met een verlamde man daarop.

Maar omdat het zo druk was in en rondom het huis, en zij met die brancard dus nooit bij Jezus Christus konden komen, klimmen zij op het dak, verwijderen de dakbedekking en laten die verlamde man met brancard en al voor de voeten van Jezus Christus zakken.

Wat zal dat een consternatie zijn geweest.

Nu weet ik wel dat de constructie van die huizen in die tijd niet te vergelijken zijn met onze huizen, maar toch, het zal je huis maar wezen.

Zonder dat die verlamde man ook maar iets zegt, kijkt Jezus Christus de vier mannen aan die de verlamde man met brancard en al voor zijn voeten hadden laten zakken.

En Jezus Christus zag dat zij geloofden.

Opmerkelijk is, dat er **niet** staat dat Hij de verlamde man aankeek en **zijn** geloof zag. Neen, hij zag de vier vrienden aan, dus diegenen die de verlamde man brachten. En Hij zag dat allen geloofden.

Wat geloofden zij?

Zij geloofden de woorden van bekering en dat de komst van het Koninkrijk der hemelen nabij was (Matt. 4:17).

----- ... -----

Jezus Christus zegt dan dat de verlamde man goede moed moet houden omdat zijn zonden zijn vergeven.

Dit duidt erop dat de verlamde man en diegenen die hem op de brancard bij Jezus Christus brachten, geloofden in de woorden van bekering. Want bekering betekent dat ik mijzelf naar Jezus Christus toekeert. Dat ik erken dat ik een zondig mens ben (van nature al door de zondeval van de eerste mens, maar ook door mijn eigen zonden).

Wanneer ik zonden die ik doe belijdt aan Jezus Christus, leert de Bijbel mij in I Joh. 1:9 dat mijn zonden worden vergeven.

Natuurlijk had die verlamde man geen Bijbel waar hij even I Joh. 1:9 kon opslaan.

Maar wat ik op schrift heb staan in de Bijbel, vertelde Jezus hier van aangezicht tot aangezicht. Dus net als die verlamde man en zijn dragers de woorden van Jezus Christus geloofden, mag ik de woorden van de Bijbel geloven. Want de Bijbel **is** het geschreven woord Gods (Joh.1:1), als ik de Bijbel lees, hoor ik God Almachtig door Jezus Christus heen spreken. De Bijbel **is** Jezus Christus

Zouden die verlamde man en zijn dragers teleurgesteld zijn?

Ze kwamen bij Jezus Christus om genezing te ontvangen voor de verlamde man en dan krijgen ze te horen dat zijn zonden zijn vergeven. Er wordt niets gezegd over genezing.

Geestelijk gezien zeg ik: 'natuurlijk, wat een vreugde, mijn zonden zijn vergeven'.

Maar werelds gezien zeg ik: 'ik lig hier op bed voor ik weet niet hoe lang en ik wil weer kunnen lopen. Ik wil mijn werk weer kunnen doen. Ik wil weer normaal kunnen functioneren'.

📖 Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen : Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen

📖 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden.

📖 Joh. 1:1 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.

Maar uit het verhaal tot nu toe kan ik opmaken dat het even niet om die verlamde man gaat.

Het gaat om de confrontatie met de Schriftgeleerden, de religieuze leiders.

Overigens is dit de eerste keer in het Mattheüs en Markus Evangelie dat gesproken wordt over een confrontatie met de geestelijk leiders uit die tijd (velen zullen nog komen).

Johannes de Doper had die confrontatie al wel gehad toen hij hen *adderengebroad* noemde (Lukas 3:7). Maar Jezus Christus nog niet, tot nu toe.

----- ... -----

De confrontatie tussen Jezus Christus en schriftgeleerden begon niet doordat de schriftgeleerden iets zeiden. Nee, ze **dachten** iets. (zij overlegden het in hun hart).

Voor Jezus Christus is er geen onderscheid tussen denken en uitspreken, tussen denken en doen.

Jezus Christus sprak in de Bergrede tot Zijn discipelen en de menigte die bij Hem was, over het begeren van een vrouw met de ogen (Matt. 5:28). Begeren was in gedachten, maar Jezus Christus maakt geen onderscheid tussen denken en doen.

In dit verhaal maakt Jezus Christus dus ook geen onderscheid tussen gedachten en uitgesproken woorden. Hij kan hun gedachten lezen alsof ze het letterlijk uitspreken.

Wat denken die religieuze leiders dan?

Zij denken dat Jezus Christus God Almachtig lastert, omdat hij tegen de verlamde man zegt dat zijn zonden zijn vergeven.

Waarom zouden de woorden over vergeven godslasterlijk zijn in de ogen van de Schriftgeleerden?

De Schriftgeleerden geloofden dat alleen God Almachtig zonden kan en mag vergeven (Mark. 2:7, Lukas 5:21, Ex. 34:6-7, Jes. 43:25 en Jes. 44:22). Maar God Almachtig kan ook handelen door een profeet (II Sam. 12:13).

De schriftgeleerden in de tijd leerden het volk dat profetie opgehouden was.

Let wel! De laatste profeet die tot het volk Israël gesproken had was Maleachi. En dat was ruim vierhonderd jaar geleden.

☞ Luk. 3:7 Hij zei tegen de menigte die uitliep om door hem gedoopt te worden : Adderengebroad, wie heeft u laten weten dat u moet vluchten voor de komende toorn?

☞ Matt. 5:28 Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft.

☞ Mark. 2:7 en Lukas 5:21 Waarom spreekt Deze op die manier godslasteringen? Wie kan zonden vergeven dan God alleen?

☞ Luk. 5:21 En de schriftgeleerden en de Fari- zeeën begonnen te overleggen: Wie is deze Man Die godslastering spreekt? Wie kan zonden vergeven dan God alleen?

☞ Ex. 34:6-7 Toen de HEERE bij hem voorbijkwam, riep Hij: HEERE, HEERE, God, barmhartig en genadig, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw, Die goedertierenheid blijft bewijzen aan duizenden, Die ongerechtigheid, overtreding en zonde vergeeft, maar Die de schuldige zeker niet voor onschuldig houdt en de ongerechtigheid van de vaders vergeldt aan de kinderen en kleinkinderen, tot in het derde en vierde geslacht.

☞ Jes. 43:25 Ik, Ik ben het Die uw overtredingen uitdelgt omwille van Mijzelf, en aan uw zonden denk Ik niet.

☞ Jes. 44:22 Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk.

☞ II Sam. 12:13 Toen zei David tegen Nathan: Ik heb gezondigd tegen de HEERE. En Nathan zei tegen David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen; u zult niet sterven.

In de ogen van religieuze leiders sprak Jezus Christus hier woorden uit die alleen God Almachtig mocht uitspreken. En dát was godslasterlijk waarop maar één straf stond en dat was de dood door steniging. (Lev. 24:13-14, I Kon. 21:10,13).

Overigens waren het de schriftgeleerden die leerden dat er geen profetie meer was, want God Almachtig had dat nooit gezegd.

Ook hier zie je weer dat mensen graag hun eigen regels stellen, of de regels van God Almachtig aanpassen aan hun eigen mogelijkheden en onmogelijkheden.

----- ... -----

Wat Jezus Christus bedoelde met Zijn woorden dat de zonden van die verlamde man vergeven waren was, dat voor Hem het uitspreken van vergeving niet moeilijker was dan het genezen. Beide daden worden verricht in en door de kracht van God Almachtig.

Voor de mens is het uitspreken van vergeving makkelijker omdat dit geen zichtbaar resultaat heeft. Wanneer iemand genezen wordt zie je dit onmiddellijk.

Dit zegt natuurlijk weer hoe moeilijk de mens het vindt hij niet in-control is, maar God Almachtig. En God kun je niet zien en de vergeving kun je ook niet letterlijk zien.

Daarom laat Jezus Christus zien dat het uitspreken van vergeving echt niet moeilijker is dan het genezen van de verlamde. En dan spreekt Hij ook die woorden uit: '*sta op!, neem uw bed op en ga naar huis*', hetgeen de man ook deed.

De menigte die dit tafereel gadesloeg was verwonderd, waarschijnlijk verbijsterd. Enerzijds omdat Jezus Christus de Schriftgeleerden aan durfde te pakken en anderzijds natuurlijk om het wonder van de genezing.

En dan komt in mijn ogen het doel waarom Jezus Christus zoveel genezingen, bevrijdingen en wonderen heeft verricht, namelijk: **om God Almachtig te eren en te verheerlijken.** (Matt. 5:16, Joh. 15:8, Joh. 17:4)

God Almachtig is mijn Schepper en Maker. God wordt verheerlijkt in en door al die genezingen en wonderen heen. En zo moet het ook in mijn leven zijn.

Laat alles ter ere van God Almachtig zijn. Halleluja.

Lev. 24:13-14 De HEERE sprak tot Mozes: Breng hem die gevloekt heeft, buiten het kamp. Dan moeten allen die het gehoord hebben, hun handen op zijn hoofd leggen en moet heel de gemeenschap hem stenigen.

I Kon. 21:10-13 En laat twee mannen tegen-over hem zitten, verdorven lieden, die tegen hem getuigen: U hebt God en de koning vaarwel gezegd. Breng hem dan naar buiten en stenig hem, zodat hij sterft..... Toen kwamen er twee mannen, verdorven lieden, tegenover hem zitten, en die verdorven lieden getuigden tegen hem, tegen Naboth, ten overstaan van het volk: Naboth heeft God en de koning vaarwel gezegd. Daarop brachten zij hem buiten de stad en stenigden hem met stenen, zodat hij stierf.

Matt. 5:16 Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.

Joh. 15:8 Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt, dat u veel vrucht draagt en Mijn discipelen bent.

Joh. 17:4 Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen.

Hoofdstuk 4.9

Genezingen

Het dochttertje van Jaïris

(Mattheüs 9:18-26 Markus 5:21-43, Lukas 8:40-56)

Er kwam een leidinggevende bij Jezus Christus. Volgens Markus 5:22 en Lukas 8:41 een voorganger of hooggeplaatst persoon van de synagoge van Kapernaüm. Jezus Christus was weer in de buurt van Zijn eigen woonplaats.

Omdat die leidinggevende een hooggeplaatst persoon was in de synagoge van Kapernaüm had hij waarschijnlijk Jezus Christus horen spreken. En had hij met eigen ogen gezien hoe Jezus Christus mensen bevrijdde van demonen. En hoe Hij mensen genas van elke ziekte of kwaal.

Mattheüs zegt in Matt. 9:18 dat deze man Jezus Christus aanbad. Markus en Lukas schrijven dat deze zich voor Hem neerwierp aan Zijn voeten.

----- ... -----

Dat zal geen gemakkelijke positie voor die leidinggevende zijn geweest. Al hoewel op dit punt in de geschiedenis er nog niet zo een haat tegen Jezus Christus was, maar dit zou snel veranderen.

De Farizeeën en schriftgeleerden hebben zich tot nu toe alleen uitgelaten over de zonden die Jezus Christus de verlamde man vergaf en toen Hij in het huis van Mattheüs (Levi), de tollenaar ging eten. Maar deze leidinggevende had het lef openlijk voor Jezus Christus uit te komen.

Mattheüs schrijft dat zijn enig kind, zijn twaalfjarige dochter net gestorven was. Markus en Lukas schrijven dat het dochttertje op sterven lag. Hoe dan ook; deze leidinggevende smeekte Jezus Christus om Zijn hand op haar te leggen zodat zij zou genezen.

Wat een getuigenis van deze man. Want hij had wel gezien dat Jezus Christus zieken genas, bezetenen bevrijdde, maar een dode doen opstaan was nog niet voorgekomen. Maar deze voorganger twijfelt daar geen moment aan.

Terwijl Jezus Christus even wordt opgehouden door de bloedvloeiende vrouw komt er iemand de boodschap brengen dat het dochttertje van Jaïris inmiddels is overleden.

Mark. 5:22 En zie, er kwam een van de hoofden van de synagoge, wiens naam Jaïris was; en toen hij Hem zag, wierp hij zich neer aan Zijn voeten

Luk. 8:41 En zie, er kwam een man, van wie de naam Jaïris was. Hij was een leidinggevende in de synagoge. Hij viel aan de voeten van Jezus en smeekte Hem naar zijn huis te komen.

Matt. 9:18 Toen Hij deze dingen tot hen sprak, zie, er kwam een leidinggevende, die Hem aanbad en zei: Mijn dochter is zojuist gestorven, maar kom, leg Uw hand op haar en zij zal leven.

In plaats echter dat Jezus Christus bij de pakken gaat neerzitten zegt Hij tegen Jairo dat hij niet bang moet zijn en dat hij geloven moet.

Wat een uitspraak! Probeer het eens voor te stellen; ze komen hem vertellen dat zijn kind is overleden. Dat zal toch een paniek veroorzaakt hebben bij deze man. Maar Jezus Christus zegt dat hij niet bang moet zijn. Ik denk dat deze Jairo deze strohalm heeft beetgepakt. Wat moest hij anders?

Alles in het huis van de voorganger is in rouw, fluitspelers speelden rouwmuziek, klaagvrouwen huilden en beklagden de ouders. En als Jezus Christus binnenkomt met Petrus, Jakobus en Johannes en zegt dat het meisje **niet** dood is maar slaapt, wordt Hij ronduit uitgelachen. Maar wat zou ik doen?

----- ... -----

Ik denk bijvoorbeeld aan een verhaal van Smith Wigglesworth, een Britse evangelist (8 juni 1859 – 12 maart 1947). Op een avond werd Smith gebeld door een vrouw met de dringende vraag of hij naar hun huis wilde komen, want haar man was ernstig ziek. Smith vertelde dat hij er aan kwam, maar hij was net met een studie bezig en vergat de hele vrouw.

Na een paar uur werd hij weer door die vrouw gebeld met de dringende smeekbede om te komen, want haar man was stervende. Smith zou er aan komen. Even de zin afmaken van de preek waar hij mee bezig was. Maar weer vergat hij de tijd.

Na een poosje belde de vrouw voor de derde keer met de mededeling dat hij niet meer behoefde te komen want haar man was overleden. Smith Wigglesworth stond op, deed zijn jas aan en ging naar het huis van de vrouw en trof daar haar man dood aan.

Waar was u? waarom bent u niet gekomen?

Smith Wigglesworth zei niets maar pakte de dode man bij zijn revers en zetten hem tegen de muur en zei: *'In de Naam van Jezus Christus, ik gebied u om te leven'*. En hij liet de dode man los, waarop het levenloze lichaam als was op de grond in elkaar zakte.

Smith Wigglesworth pakte de dode man opnieuw bij zijn revers en zette hem opnieuw tegen de muur en gebod de man: *'ik zei je om in de Naam van Jezus Christus te leven'*. Maar weer zakte het lijk op de grond.

Nu, zichtbaar boos wordend pakte hij de man voor de derde keer bij zijn jas en zei: *'In de Naam van Jezus Christus: leef!'*.

En de man begint te ademen, stond stevig op zijn voeten en omhelsde zijn vrouw.

Een fantastisch verhaal. Maar wees er eens bij. Tot driemaal toe een dode oppakken en twee maal zakte het lijk in elkaar! Ik kan mij voorstellen dat de weduwe helemaal in paniek raakte.

----- ... -----

Zou dat niet dezelfde reactie zijn als van diegenen die bij dit meisje van Jāiris zijn? Jezus komt binnen en zegt dat dit meisje slaapt. Slaapt?

Waarschijnlijk is er al een arts bij geweest die haar dood bevestigd heeft. En dan zegt Jezus dat dit meisje slaapt?

Jezus Christus stuurde alle aanwezigen weg, greep de hand van het meisje en zij begon weer te ademen, stond op en liep weg. Letterlijk staat er in Lukas geschreven dat haar geest weer terugkeerde.

Dat geeft ook aan dat de geest van de mens blijft leven, ook al is het lichaam gestorven. In het verhaal van *'de jongeling van Naïn'* heb ik daar meer over geschreven.

----- ... -----

Moet je eens voorstellen wat voor impact dat op de mensen had. Natuurlijk allereerst de ouders. Wat een enorme geloofsboost hebben die gekregen. Maar wat dacht je van de inwoners van heel Kapernaüm? Waar dit wonder geschiedde?

Toch staat er geschreven dat Jezus Christus in Kapernaüm weinig geloof aantrof (Matt. 11:23).

Hoe is dit mogelijk? Getuige zijn van deze wonderen en dan nog Jezus Christus niet aannemen?

Jezus Christus geeft Zelf het antwoord in Lukas 16:31 in het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man. Als zij niet naar Mozes en de wet luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen als iemand uit de doden zou opstaan.

- En hoe is dat bij mij?;
- Wanneer ben ik te overtuigen?;
- Hoeveel mensen zijn er niet die in de voetsporen en tradities van hun ouders gewoon verder leven zonder daadwerkelijk zélf een persoonlijke relatie met de Heer te hebben?;
- Hoeveel mensen zijn er niet die zeggen dat de Heer in deze tijd niet meer letterlijk spreekt?;

 Matt. 11:23 En u, Kapernaüm, die tot de hemel toe verhoogd bent, u zult tot de hel toe neergestoten worden. Want als in Sodom de krachten waren gebeurd die in u hebben plaatsgevonden, dan zou het tot op de huidige dag gebleven zijn.

 Luk. 16:31 Maar Abraham zei tegen hem: Als zij niet naar Mozes en de profeten luisteren, zullen zij zich ook niet laten overtuigen, als iemand uit de doden zou opstaan.

- Dat alles wat de Heer ooit te zeggen zou hebben ergens in de Bijbel staat geschreven?;
- En hoe verhoudt zich dit met een levende relatie met de Vader?

Ik heb er maar één antwoord op: *pak je Bijbel en lees elke dag, en bidt elke dag tot de Heer. Zijn Geest zal jou dan wel overtuigen.*

Zelf hebben wij een dramatische ervaring meegemaakt met onze jongste dochter, die God Almachtig ook op wonderbaarlijke wijze genezen heeft.

Onze jongste dochter was drie maanden oud toen ik haar op een middag uit bed haalde. Ik deed haar in een omslagdoek zoals wij altijd deden en liep naar de trap waar ik struikelde. Onze dochter gleed uit de omslagdoek, viel op haar hoofd halverwege de trap, stuiterde omlaag en viel toen weer op haar hoofd beneden op de betonnen vloer.

Wat een paniek, wat een verdriet. Gelukkig begon zij direct te huilen maar onderweg naar de huisarts werd ze stiller en stiller.

Direct naar het ziekenhuis waar men een scheur in de schedel ontdekte en gekneusde nekwerfels. Maar het grootste gevaar was een onzichtbaar gevaar. De mogelijkheid dat zich een bloedprop in haar ruggenmerg had gevormd en dat deze los zou kunnen schieten naar haar hersenen heen. Dus naar de IC waar ze acht dagen is geweest. Sonja en ik waren radeloos, ik was in shock.

Gelukkig hadden wij fijne mensen om ons heen en ik weet nog goed, het was op een vrijdagavond dat wij met twee bevriende echtparen om acht uur 's-avonds op de grond op onze knieën zijn gegaan en God Almachtig aanbeden hebben. Op dat moment hebben wij onze dochter aan God teruggegeven.

Nog geen vijf minuten nadat wij onze gebeden beëindigd hadden kregen wij telefoon uit het ziekenhuis dat het gevaar van een bloedprop geweken was en dat onze dochter helemaal herstellen zou van deze lelijke val.

En moet je nu zien, ze is een twintiger en dé grote stuiterbal van ons gezin (positief gesteld). Zij is één van die heerlijke kinderen die wij van God Almachtig gekregen hebben en die ons leven zoveel vreugde heeft gegeven (alhoewel er ook momenten zijn geweest dat wij ze achter het behang hadden willen plakken).

Hoofdstuk 4.10

Genezingen

De bloedvloeiende vrouw

(Mattheüs 9:20-22, Markus 5:25-34, Lukas 8:43-49)

Ook deze geschiedenis speelt zich af in of in de nabijheid van Kapernaüm, de woonplaats van Jezus Christus.

Terwijl Jezus Christus op weg was naar het dochttertje van Jaïris, omdat deze gestorven zou zijn, wordt Hij tegengehouden door een vrouw die al twaalf jaar aan bloedvloeiingen leed. Zeg maar: chronisch ongesteld.

Wat moet dat voor deze vrouw hebben betekend?

Let wel! de medische wetenschap was nog niet op het peil waarop het nu is. Dus ik denk dat zij chronisch moe was en chronische bloedarmoede had.

Maar wat dacht je van de financiële kant van de zaak? Mark. 5:26 beschrijft dat zij alles wat zij aan vermogen had, uitgegeven had aan dokters, voor haar genezing. Maar het heeft allemaal geen baat gehad. Sterker nog het was alleen maar erger geworden.

----- ... -----

Misschien denk je wel: '*daar gaat hij weer!*' Maar ik kan er gewoon niet omheen.

Dit is weer een tactiek van satan en zijn demonen om iemand in pure ellende te dompelen.

Dat de Bijbel daar zoveel over spreekt en dat ik daar zoveel over schrijf, is omdat ik gewoon duidelijk wil maken dat satan verschillende manieren heeft om het mensen moeilijk te maken. Zodat iedereen kan kunt herkennen wanneer het satan is die door mensen heen werkt. (Ef. 6:12)

Dit wil niet zeggen dat ik voor of tegen medicijnen ben of voor of tegen artsen en ziekenhuizen ben; ik wil mensen oproepen om bij ziekte of kwaal **eerst** naar God Almachtig, onze Maker te gaan om er achter te komen wat er loos is. En als onze Fabrikant zegt dat we gebruik moeten maken van artsen, medicijnen, ziekenhuizen en noem maar op, dan is het goed.

☞ Mark. 5:26 en veel geleden had door toedoen van veel dokters, en alles wat zij had daaraan uitgegeven had en geen baat gevonden had, maar met wie het veeleer erger geworden was

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

Tegenwoordig proberen heel veel mensen eerst of zij er zelf uit kunnen komen en geven ik weet niet hoeveel geld en energie weg aan allerlei soorten van oplossingen.

En als er dan niets meer aan te doen is dan verwachten zij dat God Almachtig hen wel 'eventjes' zal genezen. Maar zo werkt het niet.

De tien geboden van God Almachtig beginnen met te zeggen dat ik geen andere goden moet aanbidden en hen niet moet dienen. Ik moet de medische wetenschap en de farmaceutische industrie niet als een god gaan vereren, door eerst bij hen aan te kloppen.

God Almachtig heeft de medische wetenschap gemaakt. Hij heeft artsen en ziekenhuizen geschapen om ten dienste te staan van mensen.

De mens, liever gezegd satan dóór de mens heen, heeft er echter iets anders van gemaakt; een gedrocht en een monster dat mensen in grote financiële problemen en in grote onzekerheid brengt. Een gedrocht dat voor elk werkzaam medicijn weer andere medicijnen noodzakelijk maakt om de bijwerkingen van het eerste medicijn tegen te gaan. En ga zo maar door.

Ik zeg het hier ronduit: het is een afgod.

Veel mensen hebben van de medische wetenschap een afgod gemaakt. Veel mensen vereren die afgod door alles wat zij hebben, aan vermogen en energie daaraan te geven. En door hun genezing en bevrijding te verwachten van die afgod.

Dit verhaal van die bloedvloeiende vrouw illustreert het.

----- ... -----

Maar terwijl het voor deze bloedvloeiende vrouw onnoemlijk zwaar geweest moet zijn, was het dat ook voor haar omgeving.

Er wordt niets gezegd over een eventuele huwelijkse staat en of kinderen, maar dan nog: Volgens de Joodse wet was een ongestelde vrouw onrein en mocht niet in de tempel komen. Dus deze vrouw was al twaalf jaar niet meer in de tempel geweest. (Lev. 15:25).

Ook deze vrouw had een groot geloof in Jezus Christus. Al hoewel ze dat op een andere manier toonde dan Jairis bijvoorbeeld. Want waar Jairis geloofde dat Jezus Christus zijn dochtertje weer levend kon maken; en Jezus Christus durfde aan te spreken; maakte deze vrouw zich helemaal niet bekend aan Jezus Christus. Zij durfde Hem al helemaal niet aan te spreken.

 Lev. 15:25 Wanneer een vrouw vele dagen buiten de tijd van haar afzondering een bloedvloeiing heeft, of wanneer zij langer vloeit dan de tijd van haar afzondering, dan is zij al de tijd dat zij vloeit onrein, net zo als de dagen van haar afzondering

Ze dacht: als ik alleen maar de zoom van zijn jas aan kan raken dan is dat al genoeg om te genezen.

Ze had echter geen rekening gehouden dat Jezus Christus alles weet. Hij voelde dat er kracht uit Hem ging.

Opmerkelijk want het was heel erg druk om Jezus Christus heen. Iedereen wilde Hem zien. Iedereen wilde Hem horen. Dus veel mensen raakten elkaar en Jezus Christus aan!

Maar Jezus Christus voelde dat er kracht van Hem uitging. En als Hij Zich dan omdraait en de vrouw recht in de ogen kijkt valt ze zowat in katzwijn neer en beeft over haar hele lichaam.

Dan, stamelend en in groot verdriet, vertelt zij Hem dat zij het was geweest die Hem had aangeraakt en de reden waarvoor.

Een prachtig bewijs van nederigheid, van bescheidenheid. Of zat er een soort magisch bijgeloof achter?

Ik geloof het niet.

Doordat Jezus Christus haar aanspreekt met de woorden: *'heb goede moed dochter, uw geloof heeft u behouden'*, neemt Hij direct elke twijfel over eventuele magische krachten weg.

Niets geen magische krachten, alleen Gods kracht heeft haar genezen.

En haar geloof wordt beloond want Jezus Christus draait Zich om, en in de mensenmenigte waarin Hij verkeerde, wist Hij gelijk tot wie Hij het woord moest richten en genas haar stand te pé.

Hoofdstuk 4.11

Genezingen

De twee blinden

(Mattheüs 9:27-31)

Mattheüs is de enige van de vier Evangelieschrijvers die de genezing van de twee blinden beschreven heeft. Deze twee blinden volgden Jezus Christus.

Of deze mensen vanaf hun geboorte blind waren of dat zij tijdens hun leven blind geworden zijn wordt niet verteld, maar ik geloof het laatste.

Waarom?

Als iemand blind geboren is weet hij niet wat het is om *niet* blind te zijn.

Mensen kunnen dan wel spreken over iets zien, maar de blinden zullen niet weten wat dat betekent. In dat geval is een vraag om genezing misschien wel een vreemde vraag omdat ze geen idee hebben wat hun te wachten staat.

Als daarentegen iemand tijdens zijn leven blind is geworden dan weet hij wel degelijk wat hij mist.

Hetzelfde geldt voor mensen die in oorlogstijd geboren en opgegroeid zijn. Ik kan dan wel over vrede en verlossing praten maar als ik nog nooit vrede heb meegemaakt, weet ik eigenlijk niet waar ik over praat.

Anders is dit voor mensen die in vrijheid geboren zijn en door bezetters van hun vrijheid zijn beroofd. Zij weten heel goed wat het is om in vrede te leven en kunnen daar ook enorm naar verlangen.

Uit de vraagstelling van de twee blinden hier, maak ik op dat zij heel goed weten wat het is om *niet* blind te zijn, zij verlangen daar weer heftig naar.

----- ... -----

Jezus Christus is nog steeds in Kapernaüm. En ook deze twee blinden zullen de getuigenissen hebben gehoord van mensen die Jezus opgewekt dan wel bevrijd heeft, of zelfs uit de doden opgewekt heeft.

Zij roepen Jezus Christus aan met de woorden: *'Zoon van David'*. Volgens commentaren zou dit een eretitel voor Jezus Christus betekenen, maar ook dat Hij hen zou verlossen uit de overheersing van het Romeinse Rijk.

Persoonlijk vind ik dat laatste vergezocht. Gewoon omdat het er niet staat. En aangezien de andere drie Evangelieschrijvers het verhaal van de twee blinden niet beschrijven, zijn deze vier verzen het enige wat er van geschreven staat.

Hoe komen die blinden er dan toe om Jezus Christus zo te noemen?

Zou het in Bethlehem gebeurd zijn, dan kan ik mij daar nog iets bij voorstellen. Omdat Bethlehem de stad van koning David is. Maar hier? In Kapernaüm? Jezus Christus heeft Zich toch ook niet zo genoemd of gepresenteerd?

Dan staat er dat Jezus Christus in huis kwam.

Welk huis?

Huizen in Kapernaüm die tot nu toe zijn beschreven door Mattheüs zijn het huis van Jezus Christus Zelf, het huis van Petrus, het huis van Mattheüs (Levi) de tollenaar en het huis van Jäiris, de leidinggevende uit de synagoge.

Ook hier schijnen commentatoren te weten dat het hoogstwaarschijnlijk het huis van Petrus is geweest, maar ook hier weer: waar lees ik dat dan?

Nu gaat het daar natuurlijk niet over. De kern van dit verhaal ligt op de wonderbaarlijke kracht die Jezus Christus ten toon spreidt door ook deze twee blinden te genezen. En Hij kan deze kracht ten toon spreiden omdat Hij het Zijn Vader heeft zien doen. (Joh. 5:19, Joh. 5:30, Joh. 8:38, Joh. 9:4)

De genezing wordt hier echter wel aan een voorwaarde gekoppeld: *'jullie zullen genezen naar jullie geloof'*. Of te wel, hebben jullie een kleingeloof? dan zullen jullie geen of een gedeeltelijke genezing ontvangen. Geloven jullie oprecht? Dan zal volledige genezing jullie ten deel vallen.

 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

 Joh. 5:30 Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

 Joh. 8:38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.

 Joh. 9:4 Ik moet de werken doen van Hem Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht waarin niemand kan werken.

Het laatste is overduidelijk het geval. Jezus Christus geneest hen volledig.

Maar ze mogen dit niet verder vertellen! Een vreemde opmerking! Want als er toch iets direct opvalt is het dat twee blinden ineens kunnen zien, recht over straat lopen zonder stok, gaan solliciteren naar een baan en noem maar op.

Ook hier weer de wijze les van de commentatoren waarvan ik denk: hoe komen ze erbij!

Men zegt dus dat Jezus Christus niet als weldoener bekend wilde staan in de stad. Of dat Hij de komende verlosser zou zijn van het Romeinse Rijk.

Dat de twee ex-blinden hun mond niet dicht konden houden en Jezus overal bekend maakten door te vertellen dat Hij hen genezen had is natuurlijk een begrijpelijke reactie.

Maar waarom Jezus Christus dat niet wilde kan ik geen ander antwoord op geven dan wat de commentatoren zeggen: Hij wilde niet als weldoener en verlosser van de Romeinse overheersing bekend staan.

Hoofdstuk 4.12

Genezingen

De bezetene die niet kon spreken

(Mattheüs 9:32-34)

Dan beschrijft Mattheüs (ook weer als enige van de vier Evangelieschrijvers) de genezing van een doofstomme man. En ook hier worden maar een paar verzen aan gewijd.

Deze man was door een demon bezet en daarom kon hij niet spreken en niets kon horen.

Nu geloof ik wel dat een demon veel leed kan veroorzaken in een mensenleven, dus daar ligt mijn verbazing ook niet. Maar dat dit schijnbaar algemeen bekend was bij de inwoners van Kapernaüm verbaast mij wel.

Deze doofstomme man kon zelf geen hulp vragen aan Jezus. Dus dat moeten bekenden van hem gedaan hebben die hem waarschijnlijk ook kenden toen hij niet bezeten was.

De reden waarom hij bezet was door een demon wordt er niet bij gezegd. Maar wat die reden ook moge zijn, het kan ook vandaag de dag geschieden.

----- ... -----

Het open zetten van de deuren en ramen van je levenshuis naar het rijk der duisternis is de enige oorzaak dat demonen binnenkomen in je leven.

Dit open zetten van ramen en deuren van je levenshuis betekent in gewoon Nederlands dat je God Almachtig afwijst en je heil zoekt bij afgoden, en zodoende zondigt.

En wat zijn die moderne afgoden vandaag de dag dan?

- Zelfbeschikkingsrecht; niet God Almachtig bepaalt mijn leven, maar dat kan ik zelf wel;
- Geld en geldzucht;
- Carrière en tomeloze ambitie;
- Hebzucht;
- Te veel sport en lichamelijke verzorging;
- En alle andere dingen waar 'te' voor staat (behalve tevreden)

Sommigen gaan zelfs zover dat zij satan en het rijk der duisternis aanbidden in de gedachte dat zij dáár hun welzijn vandaan kunnen halen.

Laat mij heel duidelijk zijn: er zijn twee rijken.

**Het rijk van God Almachtig dat LEVEN brengt
en het rijk van satan dat DOOD brengt.**

Natuurlijk heb ik het recht om deze woorden naast mij neer te leggen. Natuurlijk heb ik het recht om te geloven wat ik wil. En natuurlijk heb ik het recht om te doen wat ik wil.

Maar wanneer mijn levensmotor hapert of zelfs stokt, dan hoop ik dat ik nog eens aan deze woorden denkt. En als ik dan nog bij leven ben, dat ik alsnog ga denken aan Jezus Christus. Wie Hij is, wat Hij gedaan heeft uit LIEFDE!

En laat datgene wat de mens van religie heeft gemaakt nu maar eens varen. Dat heeft niets met het Evangelie van Jezus Christus te maken.

----- ... -----

Ik wil nog even een voorbeeld noemen van moderne afgoderij:

De genezingsdiensten van Jomanda in Tiel. Velen (ook mensen die zich Christen noemen!) kwamen daar met ernstige rugpijnen, hoofdpijnen en andere ziekten en kwalen om genezing te vragen aan Jomanda, of via Jomanda aan....., Ja, aan wie?

Maar Jomanda vroeg dit niet aan God Almachtig, de Schepper en Maker van de mensen; nee, zij vroeg dit aan het universum, aan andere goden die rechtstreeks door satan waren aangesteld.

Veel mensen kwamen '*genezen*' van hun pijnen en kwalen thuis, maar velen hebben daarvoor in de plaats ernstige nachtmerries, depressies en andere psychische kwalen voor in de plaats gekregen.

Natuurlijk wordt dan niet toegegeven dat dit een direct gevolg is van het aanbidden van afgoden, maar de Bijbel (= God Almachtig) leert mij dat dit wel zo is.

Laat ik heel duidelijk zijn: elke genezer die niet openlijk erkent dat zijn of haar bediening alleen door God Almachtig, de allerhoogste is gegeven **in** Jezus Christus die in het vlees gekomen is, **is een valse genezer** en zal mij verder drijven in de armen van satan, met alle gevolgen van dien.

----- ... -----

Nog een voorbeeld?

Wat te denken van Derek Olgilvie?

De man die in contact staat met overledenen (zegt hij)? Hoeveel mensen die zeggen dat ze Christen zijn, zijn niet in zijn shows geweest? Terwijl God Almachtig heel duidelijk heeft gezegd in Lev. 19:31 dat het de mens niet is toegestaan om met overledenen in contact te treden?

En toch blijven mensen dit doen. Ook al is aangetoond dat deze man de zaak beduvelt waar je bij staat.

----- ... -----

Deze en veel andere voorbeelden kunnen ertoe leiden dat de demonen geheel of gedeeltelijk bezit van een mens nemen door hem bijvoorbeeld het spreken, horen, zien, voelen en noem maar op te ontnemen.

Maar dit is **NIET** wat God Almachtig wil! Ik aanbid een God Almachtig van LEVEN en niet een God van dood, misère en ziekten.

Stel dat ik dit lezende, het bovenstaande zou herkennen, of zou beseffen dat ik mij ook hierin begeven heb. Wat moet ik dan doen om van mijn kwalen af te komen?

1. Zonden belijden aan de HEER (I Joh. 1:9);
2. Bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus. Dat is omdraaien naar God Almachtig toe, en vragen of de Heer mij bevrijdt. En net zoals de door een demon bezeten man vrijkomt, zal ik ook mijn vrijheid weer terugkrijgen wanneer ik Jezus Christus ga volgen.

----- ... -----

Dat niet iedereen deze boodschap kan begrijpen is niet nieuw. Want ook de Farizeeën wilden hier niet aan.

Hoe is het mogelijk dat de zoon van een timmerman (Matt. 13:55) deze gaven gekregen zou hebben van God Almachtig, terwijl zij, Farizeeën en schriftgeleerden, toch alles weten van God en hoe Hij werkt? Zij hebben tenslotte heel hun leven in dienst gesteld van God?

Dat zij echter zover gaan dat zij Jezus beschuldigen demonen uit te drijven in dienst van satan is wel heel erg. Niet alleen voor Jezus Christus, maar ook voor God Almachtig.

 Lev. 19:31 U mag u niet wenden tot de dodenbezweerders en tot de waarzeggers. U mag hen niet raadplegen, zodat u zich met hen verontreinigt. Ik ben de HEERE, uw God.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

 Matt. 13:55 Is Dit niet de Zoon van de timmerman? En heet Zijn moeder niet Maria, en Zijn broers Jakobus en Joses, en Simon en Judas?

De Bijbel leert mij dat wanneer ik de werken van God Almachtig ga toekennen aan satan dat dit de zonde tegen de Heilige Geest genoemd wordt.

En God Almachtig is daar duidelijk over: dáár is **GEEN** vergeving voor. (Matt. 12:32).

Ik stel daar direct dit tegenover: Als ik mij zou afvragen of ik de zonde tegen de Heilige Geest gepleegd zou hebben, dan is het antwoord ronduit en radicaal: **NEE**

Waarom niet?

Iemand die God Almachtig **in** Jezus Christus afwijst zal zich nooit afvragen of hij de zonde tegen de Heilige Geest gepleegd heeft. Want het Evangelie van Jezus Christus interesseert hem gewoonweg niet.

----- ... -----

Alhoewel aan de bevrijding van deze doofstomme man maar een paar verzen gewijd worden, is de achterliggende boodschap enorm groot en ernstig.

Ik kan niet zonder God Almachtig. Ik kan niet zonder Jezus Christus. Ik kan niet zonder Zijn bevrijding, zonder Zijn genezing. Zowel geestelijk als lichamelijk.

Als mensen deze boodschap eens begrepen, wat zou er dan een opwekking op gang komen!

📖 Matt. 12:32 En wie een woord spreekt tegen de Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar wie tegen de Heilige Geest spreekt, het zal hem niet verge-ven worden, niet in deze eeuw, en ook niet in de komende.

Hoofdstuk 4.13

Genezingen

De Kananese (Syro-Fenicische) vrouw (Mattheüs 15:21-2, Markus 7:24-30)

Jezus Christus heeft net een confrontatie gehad met een afvaardiging van de schriftgeleerden die speciaal uit Jeruzalem waren gekomen.

Zo een vijftientig mijl, dus ongeveer honderdzesendertig kilometer. Dat moet hen dus een paar dagen gekost hebben.

Maar nu verlaat Jezus Christus de streek van Galilea, de omgeving waar Hij woonde. Want Kapernaüm lag aan het meer van Galilea.

Jezus Christus gaat naar het gebied van Sidon en Tyrus. Deze plaatsen liggen aan de Middellandse zee, ten noordwesten van Kapernaüm.

Tyrus is ongeveer zesenvijftig kilometer van Kapernaüm en Sidon ligt ongeveer tachtig kilometer van Kapernaüm. Dat is dus een stevige wandeling die hoogstwaarschijnlijk niet op één dag afgelegd werd.

Tyrus en Sidon lagen in het zgn. Fenicische land wat ik ook wel kennen als Phoenicië.

Waarom Jezus Christus daarheen ging is niet bekend. Misschien dat Hij de aanvallen van de schriftgeleerden even zat was en daarom even uit de streek vertrok waar Hij woonde.

Maar opmerkelijk is dat Jezus Christus juist *dáárheen* vertrok omdat de steden Tyrus en Sidon bij de Joden in een kwade reuk stonden, als zijnde 'heidense' steden.

Toch woonden er veel Joden in die streek. Maar omdat Jezus Christus Zijn discipelen in Matt. 10:5 verbood om naar de 'heidenen' te gaan is deze reis toch wel opmerkelijk te noemen, daar het wel een 'heidense' streek was.

 Matt. 10:5 Deze twaalf zond Jezus uit en Hij gebod hun: U zult u niet op weg begeven naar de heidenen en u zult geen enkele stad van de Samaritanen binnengaan

N.B. Zie op pagina 151 bijvoorbeeld wat ik geschreven heb over 'heidenen'

----- ... -----

Jezus Christus is in eerste instantie als Verlosser en Verzoener naar deze aarde gekomen voor het Israëlische volk.

En het Israëlische volk dat destijds Palestina bewoonde waren hoofdzakelijk de nazaten van het twee-stammenrijk Benjamin en Juda. Het volk dat God Almachtig Zich ten eigendom had gemaakt (Ex. 19:5, Ps. 135:4) bestond echter uit het twee-stammenrijk **en** het tien-stammenrijk.

Het tien-stammenrijk is in ±722 voor Christus verbannen en heeft zich vermengd met de wereldbevolking. Niemand wist en weet waar zij zijn. En zichzelf weten vandaag de dag ook niet meer dat zij nazaten zijn van het volk Israël.

Pas als aan alle kanten blijkt dat het Israëlische volk (twee-stammenrijk) Jezus Christus **niet** wil aannemen, gaan de deuren naar de 'heidenen' open en wordt het Evangelie breder neergelegd.

Niet alleen voor de Joden, maar ook voor andere volken. Waarbij ik uitdrukkelijk wil vermelden dat ik geloof dat met het woord 'heidenen' de ongelovigen worden bedoeld die nazaat zijn van het tien-stammenrijk, omdat ik geloof dat het **hele** volk Israël de eersten zijn die God Almachtig geroepen heeft om te geloven.

Het geloof is namelijk door God Almachtig gegeven aan hen die **Hij** uitgekozen heeft. En dat al **voor** de totstandkoming van deze wereld. (Ef. 2:8-9).

----- ... -----

Ik heb o.a. op pagina 100-106 al geschreven hoe ik aankijk tegen het **hele** volk Israël, alle twaalf stammen; dat zij in mijn ogen eerstelingen en ambassadeurs zijn van het Koninkrijk van God Almachtig.

Omdat ik dit van groot belang vind, herhaal ik op de volgende pagina wat ik daarover geschreven heb.

Wie zijn de eerstelingen en ambassadeurs die de weg moeten wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig? En wie moet zij dan de weg wijzen en bijstand verlenen?

Ex. 19:5 Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigen-dom zijn, want heel de aarde is van Mij!

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoon-lijk eigendom

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 *'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'*. We spreken hierbij van hemelse wezens.

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord '*morgensterren*' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen '*de zonen van God*' en '*hemelse wezens*'
- In de Ugarit worden zij '*sterren van El*' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: '*Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël*';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige heersers*' het woord '*zonen van God*'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige vorsten*' het woord '*zonen van God*';

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?

- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als 'Zijn zoon' en 'Zijn kinderen'.

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijken bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heersers geef de HEERE eer en macht.

Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

II Kron. 10:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

II Kon. 15:29 In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aangesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offergaven en zij eten zelf van het vlees. De HEERE scheidt er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.*

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

 Gen. 17:11 U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.

 Ex. 31:16-17 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.

 Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

 Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen kénnen God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kúnnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan kàn hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaierd is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het twee-stammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepenen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

 Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

-----,-----

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;
- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

Jes. 61:6 Ú echter zult genoemd worden: priesters van de HEERE, men zal u noemen dienaren van onze God.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Messiasbelijdende Joden zoals ik die ken (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----...-----

In alle bescheidenheid; en zeker niet om te roemen op mijzelf, geloof ik het bovenstaande. ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël. Is het al niet biologisch (wat niet meer aan te tonen is) dan zeker geestelijk (Rom.4:12)

Het citaat dat Jezus Christus gebruikt in Joh. 10:34, uit Ps. 82:6 gaat over de *'goden'*, en hier wordt *'rechters'* mee bedoeld.

Als dan gezegd wordt : *'U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste'*, wordt hiermee dan niet bedoeld dat de *'geroepenen'*, de *'eerstelingen'* door God Almachtig aangesteld zijn om als *'rechters'* te functioneren? (Het **hele** volk Israël). Maar dat zij allemaal gefaald hebben, en dat zij daarom net als een mens zullen sterven zoals iedere andere vorst? (Ps. 82:7).

Het bovenstaande verklaart voor mij waarom ik het geloof van God Almachtig als een cadeau gekregen heb en waarom mijn buurman bijvoorbeeld niet.

Het allerbelangrijkste is dat God mijn Vader mij dáár heeft gebracht en dat ik de werken van Mijn Vader doe; (Ef. 2:10) die Hij heeft voorbereid; niet voor mijn eigen belang, maar om te helpen de geestelijke bolwerken die tegen God Almachtig zijn te slechten (II Kor. 10:3-6 ^{NBV}).

Mijn werken en Mijn geloof zeggen in alles dat ik een zoon ben van mijn Vader, zegt Jezus Christus.

Daarom zegt Hij ook in Matt. 12:50 dat wanneer ik de werken van de Vader doe, dat ik de *'broer'*, van Jezus Christus ben.

En als Jezus Christus de Zoon van God Almachtig is, zijn wedergeboren Christenen, die de werken van de Vader doen, ook zonen van God. En als Jezus Christus zegt dat God Zijn Vader is, dan zijn de wedergeboren Christenen ook *'broers'* van Jezus Christus en dan is God ook onze Vader.

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Rom. 4:12 en om een vader te zijn van hen die besneden zijn, voor hen namelijk die niet alleen besneden zijn, maar die ook wandelen in de voetsporen van het geloof van onze vader Abraham dat hij had toen hij nog onbesneden was

Joh. 10:34 Jezus antwoordde hun: Is er niet geschreven in uw wet: Ik heb gezegd: U bent goden?

Psalm 82:6-7 Ík heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste; toch zult u sterven als een mens, zoals iedere andere vorst zult u vallen.

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, gescha-pen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen

Matt. 12:50 Want wie de wil van Mijn Vader doet, Die in de hemelen is, die is Mijn broeder en zuster en moeder.

Conclusie: Ik geloof dat met 'zonen Gods' het volk Israël wordt bedoeld. Het volledige volk Israël. Dus het twee en het tien-stammenrijk.

God Almachtig heeft dit volk voor Zich gemaakt en uitverkoren, al voordat Hij de aarde maakte.

Het volk Israël, het volk van God Almachtig moet een richtingwijzer zijn naar het Koninkrijk der hemelen. Om de weg voor te bereiden voor **alle** volken, zodat ook zij, **op Gods tijd**, hun intrek kunnen nemen in het Koninkrijk van God.

Want God Almachtig zegt tegen Abram dat zijn nageslacht tot zegen zal zijn voor **alle** volken. (Gen. 12:2-3). Met andere woorden: het volk Israël zal tot zegen zijn voor **alle** volken!

Paulus schrijft in Fil. 2:10-11 dat er een tijd gaat komen dat **alle** tong zal belijden dat Jezus Christus Heer is. En dat **alle** knie zich zal gaan buigen voor Jezus Christus. En dat niet alleen voor de mensen in de hemel of op de aarde; maar ook voor de mensen onder de aarde!

En als dat gebeurd is zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan de Vader. (I Kor. 15:24)

Misschien dat deze reis van Jezus Christus naar Tyrus en Sidon daar al een voorteken van was, mede door wat er zich daar afspeelde.

----- ... -----

Er kwam een Kananese vrouw naar Jezus Christus en Zijn discipelen toe. Een 'heidin' dus. Markus beschrijft haar als een Griekse vrouw afkomstig uit Syro-Fenicië.

Maar omdat Jezus Christus bediening op dat moment alleen voor de Joden (het twee-stammenrijk) gold, negeert Hij het geroep en gesmeek van deze vrouw.

Het werk van Jezus Christus was dus ook tot in Tyrus en Sidon doorgedrongen. En dit niet alleen bij de Joden, maar bij iedereen. Het komt mij daarom hard over dat Jezus Christus deze smekende vrouw zo totaal negeert.

Pas nadat de discipelen er bij Hem op aandringen om deze vrouw weg te sturen richt Jezus Christus het woord tot deze vrouw, die haar dochter bevrijd wil zien van demonen die haar bezetten.

----- ... -----

II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht de bolwerken te slechten voor God. We halen spitsvondigheden neer, en iedere verschanisng die wordt opgetrokken tegen de kennis van God. We maken iedere gedachte krijgsgevangen om haar aan Jezus Christus te onderwerpen.

Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft teniet gedaan

Weer valt het mij op dat de mensen waar in de Evangelieën over gesproken wordt schijnbaar allemaal het inzicht hadden wie wanneer wel of niet bezet gebied was door demonen.

Daar waar wij vandaag de dag liever helemaal niet over demonen spreken was dat in de tijd van Jezus Christus anders.

Ik heb dan ook al eerder gesproken over het feit dat elke ziekte, elke kwaal een gif is van satan. Met als doel om de mensen radeloos te maken zodat zij zich van God Almachtig afkeren. Niet alleen lichamelijke kwalen, maar ook psychische kwalen.

Misschien dat wanneer er in de Evangelieën gesproken wordt over bezetenen dat het allemaal om psychische c.q. psychiatrische problemen ging.

In deze geschiedenis wordt verder niet ingegaan hoe deze bezetenheid zich uitte, maar het was ernstig genoeg om naar Jezus Christus toe te gaan en te smeken; net zolang totdat Hij haar antwoordde.

Het antwoord van Jezus Christus op de smeekbede van de vrouw zou voor de meeste mensen een regelrechte afwijzing zijn. Want Jezus Christus wijst er op dat Hij niet gekomen is voor de 'heidenen'; maar alleen voor het Joodse volk. Zij zijn door God Almachtig tot een volk gemaakt uit Zijn Naam.

De genezingen, de bevrijdingen, ja zelfs het opwekken van doden, vergelijkt Jezus Christus met brood dat voor de kinderen van God Almachtig is (tot dan toe het Joodse volk). En dat Hij daarvan niets mag afnemen om het aan de honden te geven.

De HSV spreekt van *hondjes*, wat wel lieflijker overkomt. De grondtekst gebruikt toch echt het woord '*honden*'. Dit geeft ook de relatie aan tussen het Israëlitische volk en de andere volken op aarde. Voor hen waren alle andere volken van de aarde honden, en niets meer. (En tegenwoordig?)

In onze ogen een scheldwoord, een afkeuring, een blijk van minderwaardigheid. Terwijl die andere mensen toch ook door God Almachtig geschapen zijn? En dat terwijl God aan Abraham in Gen. 12:3 toch ook al belooft dat in hem **alle** volken gezegend zouden worden?

Maar in plaats van dat deze Kananese (Syro-Fenicische) vrouw zich laat afwijzen; of dat zij de minderwaardigheid als persoonlijk opvat zegt zij: *'Maar van de tafel waaraan de kinderen zitten te eten vallen toch ook wel eens kruimels op de vloer. Geef mij één van deze kruimels, dat is voor mij en mijn dochter al genoeg'*.

 Gen. 12:2-3 *Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem geze-gend worden*

Dát is een uiting van nederigheid en groot geloof die zo maar uit de zaligsprekingen zou kunnen komen van Matt. 5:1-12.

Iemand die zó in het leven staat, die zó haar geloof in Jezus Christus uit, zou geen *'heidin'* genaamd moeten worden. En ik geloof ook dat deze Kananese (Syro-Fenicische) vrouw een voorbeeld en een heenwijzing is voor en naar de *'heidense'* volken.

----- ... -----

Paulus pakt dit ook op in Rom. 11:16-24 wanneer hij spreekt over het Joodse volk die als takken geënt is op de wortel Jezus Christus. Met andere woorden; het voedsel dat uit de wortel is (= God Almachtig), door de stam gaat (= Jezus Christus), is bestemd voor het volk van God, Israëlsche volk!

Maar gaat Paulus dan verder: omdat er velen van het Israëlsche volk (de Joden) Jezus Christus niet hebben willen aannemen, zijn zij van deze Stam afgekapt en zijn de *'heidenen'* die Jezus Christus wél als hun Heer, hun Heiland en verlosser aangenomen hebben, geënt op diezelfde Stam, Jezus Christus.

Als ik dus die olijfboom bekijk, zie ik geen verschil meer in takken. De takken en het loof van die Olijfboom bestaan uit Messiasbelijdende Joden en uit *'heidenen'* samen.

Paulus waarschuwt dan wanneer Hij zegt dat als God Almachtig de Joodse takken al van die Stam heeft weggebroken door ongehoorzaamheid en door zonden, dat dit ook voor de *'heidenen'* geldt, die ook geënt zijn op diezelfde Stam.

De reden daarvoor zegt Paulus is dat *'heidenen'* niet gaan roemen op het feit dat zij ook op die Stam geënt zijn door hun goede daden, werken of geloof. Als er geroemd moet worden is dat het roemen in en op Jezus Christus, die dit allemaal mogelijk heeft gemaakt.

----- ... -----

Terug naar het Bijbelverhaal: het antwoord van de Kananese (Syro-Fenicische) vrouw verbaast Jezus Christus. Dat dit antwoord van een *heidin* afkomstig is. En Hij spreekt dan ook die heerlijke woorden: *'O vrouw, groot is uw geloof; het zal gebeuren zoals u wilt'*.

En haar dochter was vanaf dat moment gezond.

☞ Rom. 11:16-24 En als de eerstelingen heilig zijn, dan het deeg ook, en als de wortel heilig is, dan de takken ook. Als nu enige van die takken afgerukt zijn, en u, die een wilde olijfboom bent, in hun plaats bent geënt en mede deel hebt gekregen aan de wortel en de vettingheid van de olijfboom, beroem u dan niet tegenover de takken. En als u zich beroemt: U draagt de wortel niet, maar de wortel u. U zult dan zeggen: De takken zijn afgerukt, opdat ik zou worden geënt. Dat is waar. Door ongeloof zijn zij afgerukt en u staat door het geloof. Heb geen hoge dunk van uzelf, maar vrees. Want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, dan is het ook mogelijk dat Hij u niet spaart. Zie dan de goedertierenheid en de strengheid van God: strengheid over hen die gevallen zijn, over u echter goedertierenheid, als u in de goedertierenheid blijft. Anders zult ook u afgehouden worden. En ook zij zullen, als zij niet in het ongeloof blijven, geënt worden, want God is machtig hen opnieuw te enten. Want als u afgehouden bent uit de olijfboom die van nature wild was, en tegen de natuur in op de tamme olijfboom geënt bent, hoeveel te meer zullen zij die natuurlijke takken zijn, geënt worden op hun eigen olijfboom.

Voor mij is dit verhaal van deze Kananese (Syro-Fenicische) vrouw een profetisch gebeuren.

Jezus Christus geeft in dit verhaal Zelf aan dat de deur geopend gaat worden naar **alle** andere volken, maar het Evangelie van redding en verlossing zal eerst voor het twee-stammenrijk van het Israëlische volk gelden, daarna zullen de ongelovigen bereikt worden van het verloren gewaande tien-stammenrijk van het Israëlische volk (*de heidenen*);

En wanneer het getal vol is van het Israëlische volk; dat iedereen tot geloof gekomen is die God Almachtig nu geroepen heeft om te geloven, dan zal het heil en verlossing ook naar de rest van de wereld gaan.

Dat is de volgorde van Gods heilsplan voor deze wereld.

Omdat de wedergeboren Christenen nakomelingen zijn van het verloren gewaande tien-stammenrijk Israëls (want niemand weet waar het nageslacht van Efraïm is gebleven), ben ik God Almachtig onnoemelijk dankbaar dat ik mijn Leven en mijn voedsel mag hebben uit diezelfde Stam waarop de takken van Zijn volk van nature groeien en waar ik tussenin geënt ben.

Heerlijk dat alle genezingen, bevrijdingen, jazelfs de opwekking uit de dood nu ook voor mij bereikbaar is. Dat die vergeving en verzoening die God Almachtig voor Zijn volk, het Joodse volk had klaarliggen nu ook voor mij bereikbaar zijn.

Het begrijpen is mij te wonderbaar, maar ik accepteer het in dankbaarheid.

Hoofdstuk 4.14

Genezingen

Genezing bij de zee van Galilea

(Mattheüs 15:29-31)

Jezus Christus heeft als het ware een uitstapje gemaakt naar het Fenicische land. Naar de omgeving van de steden Tyrus en Sidon. Maar ook daar gaat Jezus Christus weer weg.

Mattheüs beschrijft alleen het verhaal van de Kananese vrouw in het Fenicische land. ('de Syro-Fenicische vrouw').

Of Jezus Christus daar nog meer heeft gesproken, of Hij daar nog meer genezingen heeft verricht, mensen heeft bevrijdt, weet ik niet. Het staat gewoon niet in de Bijbel beschreven.

Maar nu is Jezus Christus weer terug bij de zee van Galilea, de streek waar Hij woonde in Kapernaüm. En als Hij daar aan komt verzamelt zich direct weer een grote menigte van mensen om Hem heen.

Voordat Jezus Christus naar het Fenicische land ging had Hij juist in de streek waar hij woonde een aanvaring gehad met een afvaardiging van schriftgeleerden die helemaal uit Jeruzalem was gekomen om eens te zien wie Hij was, en wat Hij deed.

En misschien was dat ook wel de reden dat Hij de streek van Galilea even verliet. Maar ik weet niet wat Jezus Christus verder allemaal gedaan heeft in het Fenicische land. Ik weet ook niet hoe lang Hij daar geweest is. Maar feit is dat Hij nu weer terug is bij het meer van Galilea.

En wat doet Jezus Christus daar nu als eerste?

Hij gaat de berg op.

Zo ging Jezus Christus de berg op om de Bergrede uit te spreken! ('**de masterclass**', Matt. 5:1-12). Zo zocht Hij ook de eenzaamheid op toen Hij hoorde dat Zijn neef en grote dienstknecht Johannes de Doper door Herodes om het leven was gebracht (Matt. 14:13). En nu gaat Hij weer de berg op.

En in alle drie de verhalen dat Hij de berg op ging verzamelde zich een grote menigte om hem heen.

 Matt. 14:13 En toen Jezus dit hoorde, vertrok Hij vandaar met een schip naar een eenzame plaats, alleen; en de menigte, die dat hoorde, volgde Hem te voet vanuit de steden.

Een grote menigte van zieke mensen. Kreupelen, verlamden, blinden, mensen die niet konden spreken. En al deze mensen werden bij Jezus Christus gebracht. Wat een manifestatie zal dat geweest zijn. En Hij genas hen allen.

Wat een uiting van bovennatuurlijke kracht en wat een vervulling van die profetie uit Jes. 29:18 en Jes. 35:5-6a.

----- ... -----

Vertaal deze gebeurtenis eens naar deze tijd?

Volgens de website www.nationaalkompas.nl telt Nederland 5,3 miljoen chronisch zieke mensen (2015). Volgens de website www.rivm.nl zal dit aantal mede door de vergrijzing toenemen tot maar liefst 7 miljoen mensen.

Dat is een onvoorstelbaar aantal. Dat betekent dus dat ongeveer één op de twee tot drie Nederlanders een chronische ziekte heeft.

Stel dat deze verhouding ook gold in de tijd van Jezus Christus. Dan is het begrijpelijk dat er elke keer menigten van mensen naar Hem werden gebracht.

Stel dat Jezus Christus in Nederland zou zijn vandaag de dag; Hoeveel van die 5,3 miljoen chronisch zieken zouden dan naar Hem toekomen?

En komen die chronisch zieken dan om het geloof aan te nemen, om Jezus Christus als Heiland en Verlosser aan te nemen, of zouden die mensen in eerste instantie komen om genezing?

Het gaat om astronomische aantallen en dat moet mij toch iets te zeggen hebben.

Bijvoorbeeld dat ziekten alleen maar toe te wijzen zijn aan het ongezonde leefgedrag van de mensen?; alcohol, tabak, fastfood en te weinig beweging? Of gaat het verder? Zit er méér achter al die ziekten?

Uit dit Bijbelse verhaal, dus ruim tweeduizend jaar geleden, waren er schijnbaar ook al zoveel mensen die ziek waren. Of deden die het zelfde al wij met ons eten (e-stoffen), drinken, roken en bewegen?

Ik geloof er niets van, zonder nu toe te zeggen dat roken, drinken, te veel of te weinig eten en beweging geen invloed heeft op onze kwaliteit van leven.

☞ Jes. 29:18 Op die dag zullen de doven horen de woorden van het Boek, en, verlost van donkerheid en duisternis, zullen de ogen van de blinden zien

☞ Jes 35:5-6a Dan zullen de ogen van de blinden worden opengedaan, de oren van de doven zullen worden geopend. Dan zal de kreupele springen als een hert, de tong van de stomme zal juichen.

Maar het is allemaal zo relatief. Ik bedoel; wanneer ik naast de A13 in Nederland woont (in Delft) rook ik gemiddeld dertien sigaretten per dag, zonder dat ik één sigaret opsteekt. En dat allemaal door het verkeer dat voor mijn huis langsraast.

Eén jumbojet die opstijgt veroorzaakt net zoveel luchtvervuiling als duizenden auto's.

Maar dát wordt allemaal geaccepteerd, want dan gaat het om geld.

----- ... -----

Als er zoveel Nederlanders chronisch ziek zijn, waar worden die mensen dan chronisch ziek van?

Het antwoord is schokkend maar helder. **Ziekte, zowel lichamelijk als geestelijk, wordt aangebracht door satan en zijn demonen.**

Dat is een direct gevolg van de zondeval uit Gen. 1 en 2. Maar mijn levensstijl, mijn afkeren van God Almachtig en Zijn geboden en inzettingen maken het er allemaal niet beter op.

En satan weet dit te verergeren door mensen het idee te geven dat zij ziekten kunnen genezen door (dure) medicijnen voor te schrijven wat weer enorme financiële consequenties geeft, waardoor alle Nederlanders torenhoge verzekeringen moeten afsluiten.

----- ... -----

Volgens de website www.geneesmiddelen debat.nl heeft Nederland in 2013 94,2 miljard euro uitgegeven aan zorgkosten. Volgens de website www.cbs.nl telt Nederland op 26 juni 2015 16.921.105 inwoners.

Wanneer ik de zorgkosten deel door het aantal Nederlanders komt dit op een bedrag uit van € 5.567 euro per jaar, of te wel € 463,91 per maand per **Nederlander**.

Als ik dan weet dat wij met zijn allen in Nederland zo een slordige 853,5 miljard USD verdienen (bij een koers van 0,89) is dit zeg maar ruim 759 miljard euro en dan is het rekensommetje eenvoudig: de zorgkosten in Nederland zijn **ruim tien procent** van het nationaal bruto product. En neem van mij aan dat dit voor heel veel mensen in Nederland niet op te brengen is.

Volgens de website *www.dagelijksestandaard.nl* waren er in 2012 zo een 120.000 mensen die hun ziektekostenpremie niet betaalden. Ik weet wel zeker dat de meesten van deze mensen hun premie helemaal niet **kúnnen** betalen.

Daarnaast hebben nog 160.000 mensen een betalingsregeling met hun zorgverzekeraar.

Weet brengen al die financiële zorgen teweeg?

Stress, relatieproblemen, meer ziekte, dus meer medicijnen dus nog hogere uitgaven. Zie hier, het vernietigingsproces dat satan aan het uitvoeren is.

----- ... -----

En wat doen wij Christenen?

Of wij zijn gedefragmenteerd, of wij zijn apathisch.

Met gedefragmenteerd bedoel ik dat Christenen zo verdeeld zijn over een plan van aanpak dat er niets van terecht komt. Een gezamenlijke vuist maken lijkt niet mogelijk te zijn.

Met apathisch bedoel ik dat veel Christenen niet weten wat te doen en daardoor maar verbaasd om zich heen kijken en niets doen. Of al zo gewoon te zin met bovenstaande cijfers dat het hen niet echt meer schijnt te raken.

Dit is keiharde kritiek aan het adres van de Christenen waarvan ik er één ben. Maar doordat Christenen zo gedefragmenteerd zijn en zo apathisch zijn, spelen ze satan juist in de kaart. Want dat is precies wat satan wil. Want daardoor kan hij doorgaan met zijn vernietigende werk.

Als Christenen hun onderlinge verschillen nu eens even aan de kant zouden zetten, hun koppen bij elkaar zouden steken, en gezamenlijk hun knieën zouden buigen voor de Almachtige God, dan zou het werk van satan direct gestopt worden.

In de tijd van Jezus Christus, waarin zich dit verhaal afspeelt, hadden die menigten geen tijd om zich over hun verschillen druk te maken. Ze wilden maar één ding en dat was genezing ontvangen, bevrijding ontvangen.

En ik geloof dat dit vandaag de dag niet anders is.

Dus wanneer komt christelijk Nederland nu eens in beweging?

En het in beweging komen begint bij het op de knieën gaan. Bij het belijden aan de Heer dat wij Christenen er met elkaar een potje van hebben gemaakt. Dat wij met elkaar niet doen naar wat God Almachtig heeft voorgeschreven of wat Jezus Christus ons heeft voorgedaan om te doen!

Of het nu het verwaarlozen van de sabbatdag is of het apathisch accepteren van wat aan ziekten en financiële problemen over ons uitgestort wordt door satan. Ik noem deze handelswijze van ons Christenen 'zonde'.

----- ... -----

De oplossing: God Almachtig is getrouw en Hij zal niet toelaten dat ik boven vermogen verzocht wordt (I Kor. 10:13). God is een schild die de oprechten van hart verlost (Ps. 7:11). En volgens Jer. 3:17 zál de Heere genezing geven.

De hele Bijbel staat vol met beloften van de Heer dat Hij voor Zijn kinderen zal zorgen.

Het antwoord is eenvoudig:

God Almachtig zegt: kom terug, kom terug naar Mij!

Wij mensen hebben de opdracht om over de wereld *te heersen*, in termen van *dienend leiding geven* (Gen.1:26). Maar ook om te heersen over onze omstandigheden in termen van *overheersen*. (zie de Hebreeuwse woorden Radah en Mashal voor hetzelfde Nederlandse woordje *heersen*) Dus ook over satan en zijn demonen.

Daarom zegt Jezus Christus in Matt. 16:19 ook dat wanneer ik iets bind op aarde, het in de hemel gebonden zal zijn. En wanneer ik iets ontbind op aarde, het in de hemel ontbonden zal zijn.

Wat gebeurt er dan wanneer ik satan en zijn demonen bind in de Naam van Jezus Christus Die in het vlees gekomen is?

Wat gebeurt er wanneer ik mijn geliefden en naasten ontbind in de Naam van Jezus Christus Die in het vlees gekomen is? (I Joh. 4:2-3)

Er is voor satan maar één optie. Hij zal **moeten loslaten**, en ik, mijn geliefden en naasten zullen vrij zijn. Vrij zijn in de Naam van God, de Allerhoogste. En ik zal God Almachtig verheerlijken tot in lengte van dagen.

Als ik mij dit geheimenis eigen zou maken, welke Kracht zou er dan loskomen.

I Kor. 10:13 Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.

Ps. 7:11 Mijn schild is bij God, Die de oprechten van hart verlost

Jer. 3:17 In die tijd zal men Jeruzalem de Troon van de HEERE noemen. Alle heiden-volken zullen er samen-stromen, tot de Naam van de HEERE, tot Jeruzalem. Zij zullen niet meer hun verharde, boosaardige hart achternagaan.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Matt. 16:19 En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn

I Joh. 4:2-3 Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is.

Heer vergeef mij dat ik vaak zo lauw en apathisch ben terwijl er zo een enorm grote nood is in Nederland en in de wereld. Vergeef mij dat ik zo weinig doe met de Kracht die U mij gegeven hebt.

Maar het is nog niet te laat. Heer leidt mij opnieuw op. Neem elke gevoel van schaamte en schuld bij mij weg en leidt mij in Uw voetsporen.

Opdat Uw naam verheerlijkt wordt.

Hoofdstuk 4.15

Genezingen

De genezing van een dove

(Markus 7:31-37)

De *'genezing van een dove'* hoort eigenlijk bij *'genezingen bij de zee van Galilea'* omdat het zich op dezelfde locatie afspeelt en in dezelfde tijd. Namelijk toen Jezus Christus terugkwam van Zijn uitstapje naar Sidon en Tyrus. Hij was weer gearriveerd in de omgeving van Zijn woonplaats, de zee van Galilea.

Nu is het alleen Markus die de genezing van een dove beschrijft. De andere drie Evangelieschrijvers doen niets met dit verhaal terwijl deze in mijn ogen toch opvallend is door de wijze waarop Jezus Christus handelt.

Jezus Christus was dus weer aan de zee van Galilea en een grote menigte mensen was direct weer bij Hem in de buurt. Maar dan brengen omstanders (wie wordt niet beschreven) een dove bij Hem die moeilijk sprak. Wij zouden zeggen een doofstomme?

Nu is het niet zo vreemd dat dove mensen vaak zo moeilijk spreken want als je doof geboren bent, heb je dus ook nooit iets van spraak, geluiden, uitspraak ed. kunnen horen, dus kun je dit ook niet reproduceren.

De mensen die deze dove man naar voren schoven smeeften Jezus Christus om Zijn handen op te leggen zodat deze dove weer kon horen. Dan zou hij het spreken kunnen gaan leren.

Is doof zijn in onze tijd al een enorme beperking, in de tijd van Jezus Christus was dit helemaal erg. En ik geloof dat deze mensen helemaal nooit aan de bak konden komen en dus ook moeilijker in staat waren een zelfstandig leven op te bouwen.

----- ... -----

Maar wat doet Jezus Christus? Hij neemt de dove man (er wordt gesproken van *'hem'*) apart en legt hem **NIET** de handen op, maar stopt Zijn vingers in Zijn oren, spuugt een keer en raakt daarna zijn tong aan. En terwijl Jezus Christus opkijkt naar de hemel kijkt, zucht Hij een keer en zegt: *'Effatha! Wordt geopend'*.

Dat Jezus Christus de oren en de tong beroert heeft te maken met het feit dat die twee organen niet werkten zoals ze hadden moeten werken. Het staat er niet, maar men gaat ervan uit dat Jezus Christus op Zijn vingers spuugde en daarmee de tong van de man aanraakte.

De Studie-Bijbel schrijft over deze manier van werken van Jezus Christus dat speeksel in die tijd als een geneesmiddel gold. En dat Hij op deze wijze handelde omdat de man niet kon horen en spreken. Hij kon dus de woorden van Jezus Christus ter genezing niet horen.

Het bovenstaande kan een reden zijn geweest, alhoewel ik daar direct bij aantekenen dat het dochttertje van Jaïrs ook de woorden van Jezus Christus niet kon horen. En de knecht van de hoofdman van Kapernaüm ook niet.

En waarom zuchtte Jezus Christus?

Er wordt gezegd dat Jezus Christus zuchtte omdat Hij geëmotioneerd werd bij de aanblik van deze man. Dat het leed van deze man Hem zeer aantrok.

Bij die uitleg heb ik heb toch mijn twijfels omdat er in de Bijbel staat (Deut. 10:17, Rom. 2:11) dat er bij God Almachtig geen aanzien des persoons is. En ik geloof niet dat bij Jezus Christus het ene leed erger of minder erg was dan het andere leed. Hij was begaan met iedereen die bij Hem gebracht werd.

Deut. 10:17 Want de HEERE, uw God, is de God der goden en de Heere der heren; die grote, machtige en ontzagwekkende God, Die niet partijdig is en geen geschenk in ontvangst neemt,

Of zou het kunnen zijn dat Jezus Christus bij de aanblik van weer een demon zuchtte in de trant van: *'daar heb je er weer één, hoopel toch eens op'* (het zijn mijn mijmeringen)

Rom. 2:11 Want er is geen aanzien des persoons bij God.

Hoe het ook zij; Jezus Christus deed zoals Hij deed. Hij keek op naar de hemel. En ik weet zeker dat Hij God Zijn Vader dankte voor de genezing van deze man, waarna Hij riep: *'Effatha'*. En de jongen kon direct horen.

Wonderbaarlijker vind ik het dat hij meteen goed sprak.

Spreken moet je leren door andere mensen te horen spreken. Bij deze man gebeurde alles tegelijk. Hij kon horen en spreken, en hij sprak goed. Een groot wonder dus!

----- ... -----

Ook hier gebiedt Jezus Christus weer dat niemand iets zou zeggen over wat er gebeurd was. En ook hier weer mijn verbazing. Er stond immers een hele menigte mensen bij. Die allemaal zagen en hoorden wat er gebeurde.

En wat te denken van de genezen man zelf. Iedereen kende hem als een doofstomme.

Wat zou er gebeurd zijn toen hij ineens bij zijn ouders op de koffie thuiskomt en zegt: *'goedemorgen pa en ma, is de koffie klaar?'*

Neen, deze genezing kon niet onopgemerkt blijven. En ook de mensen die er getuige van zijn geweest waren uitzinnig en versteld.

Jezus Christus heeft alles goedge maakt. Ook de doven doet Hij horen en Hij maakt dat zij die niet kunnen spreken, kunnen spreken.

----- ... -----

Toch lees ik in deze genezing ook iets anders.

Vandaag de dag zijn er miljoenen mensen die het Evangelie van Jezus Christus horen maar er niets mee doen. Ze wijzen God Almachtig af, wijzen Jezus Christus af. En als je hen over God en Jezus Christus hoort spreken is het alsof je wartaal hoort. Meestal raakt het kant nog wal en vaak worden delen uit de Bijbel geciteerd en gecombineerd met uitspraken van andere mensen.

Ik zou dit kunnen vergelijken met de doofstomme man. Al horende, hoort men niets, en al ziende ziet men niets.

Want ook in deze tijd zijn er spectaculaire genezingen door de hand van Jezus Christus. Ook in deze tijd worden mensen genezen omdat zij Jezus Christus aannemen als hun Heer en Heiland. En deze mensen worden genezen omdat zij opzien naar de hemel en daar pleit de Heilige Geest met grote verzuchtingen voor de verhoring van onze gebeden. (Rom. 8:26)

 Rom. 8:26 En evenzo komt ook de Geest onze zwakheden te hulp, want wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. De Geest Zelf echter pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen

God Almachtig is niet veranderd. God was, Hij is en zal wezen wie Hij altijd geweest is. Maar God is ook soeverein. Hij is in-control!

Daarom mag ik elke genezing, elke bevrijding, elke opwekking naar de huidige tijd trekken.

En daarom mag ik ook vandaag de dag pleiten bij die grote God Almachtig, Die mijn Vader is, in de Naam van Jezus Christus.

Hoofdstuk 4.16

Genezingen

De zoon van de hoveling

(Johannes 4:43-54)

Het verhaal van de zoon van de hoveling is eigenlijk mijn verhaal. En ik denk dat het de geschiedenis is van velen.

Een hoveling is iemand die tot de hofhouding van een vorst behoort. De hoveling uit dit Bijbelverhaal zal hoogstwaarschijnlijk tot de hofhouding van koning Herodes Antipas behoord hebben.

Het verhaal speelt zich af in Galilea en is volgens Joh. 4:54 het tweede teken dat Jezus Christus in Galilea deed nadat Hij uit Judea was gekomen.

De geschiedenis speelt zich af in Kana; dezelfde plaats waar Jezus Christus het water uit de reinigingsvaten veranderde in wijn. Dat hadden natuurlijk veel mensen meegemaakt.

Maar toch waren dat niet de mensen die Hem volgden. Want in Joh. 4:45 staat dat de Galileeërs die bij Hem waren, diegenen waren die ook op het feest in Jeruzalem waren. Hier wordt het paasfeest mee bedoeld.

Terwijl Jezus Christus in Kana is, komt er een hoveling uit Kapernaüm. Jawel, de woonplaats van Jezus Christus. De plaats die Hem eigenlijk uitgespuugd had, want zij wilden Hem niet accepteren waardoor Hij weinig wonderen en tekenen kon doen.

Als met 'vaderstad' Kapernaüm wordt bedoeld dan spreekt Jezus Christus daar dat bekende gezegde uit dat wij vandaag de dag ook nog kennen: 'Geen profeet wordt in zijn eigen stad gekend'. (Matt. 13:56).

Maar in mijn optiek kan met 'vaderstad' ook de stad worden bedoeld waar Jezus Christus is opgegroeid met Zijn ouders. En dat zou Nazareth zijn.

📖 Joh. 4:54 Dit deed Jezus als nieuw teken, het tweede, toen Hij uit Judea in Galilea gekomen was

📖 Joh. 4:45 Toen Hij dan in Galilea kwam ontvingen de Gali-leeërs Hem, omdat zij alles gezien hadden wat Hij in Jeruzalem gedaan had op het feest; want ook zijzelf waren naar het feest gegaan.

📖 Matt. 13:56 En zij namen aanstoot aan Hem. Maar Jezus zei tegen hen: Een profeet is niet ongeëerd, behalve in zijn vaderstad en in zijn huis.

----- ... -----

Deze hoveling komt naar Jezus Christus met de smeekbede om zijn zoon te genezen, want deze lag op sterven. Een drama dus voor die hoveling en zijn gezin, maar ook voor de omgeving.

Maar in plaats dat Jezus Christus de zoon direct geneest zegt hij: *'Als u geen tekenen en wonderen ziet, zult u beslist niet geloven'*.

Die uitspraak bevestigt mijn gedachten dat de grote menigte die Jezus Christus volgden **in eerste instantie** niet naar Hem kwam luisteren om Zijn onderwijs, maar dat zij kwamen kijken wat Hij allemaal voor wonderen en tekenen zou gaan doen. Je kunt het ook misschien wel *'ramptoerisme'* noemen.

Overigens is dit voor Jezus Christus van ondergeschikt belang, want met welke redenen de mensen ook kwamen kijken naar Hem; het gaat Hem om het podium waar Hij kon spreken over de bekering en de komst van het Koninkrijk van God Almachtig. Dit blijkt trouwens ook uit het verhaal van de man die demonen uitdreef in de Naam van Jezus Christus terwijl hij **geen** volgeling van Jezus Christus was. (Mark. 9:38-39)

----- ... -----

De hoveling laat zich door de vraag van Jezus Christus niet uit het veld slaan en dringt nog verder bij Hem aan.

Wat zou ik doen als mijn kind op sterven ligt?

Zit ik dan te wachten op geestelijke woorden of geestelijke lessen?

Ik kan mij voorstellen dat deze hoveling Jezus Christus helemaal niet hoorde; hij wilde alleen dat teken zien, dat wonder dat zijn zoon genezen zal worden. En Jezus Christus spreekt dan ook die woorden uit: *'ga heen, uw zoon leeft'*.

Dan staat er dat de hoveling geloofde. En ging heen.

Maar geloofde de man het ook echt?

Want nadat de werknemers van die hoveling hem kwamen vertellen dat zijn zoon genezen was, precies op het tijdstip dat Jezus Christus die woorden van genezing uitgesproken had, pas **toen** geloofde hij. En zijn hele huis met hem.

Het bovenstaande is geen verwijt, is geen kritiek. Het is een menselijke reactie. Of zou ik het anders doen?

----- ... -----

☞ Mark. 9:38-39 En Johannes antwoordde Hem: Meester, wij hebben iemand gezien die demonen uitdreef in Uw Naam, iemand die ons niet volgt; en wij hebben het hem verboden, omdat hij ons niet volgt. Maar Jezus zei: Verbied het hem niet, want er is niemand die een kracht doen zal in Mijn Naam en kort daarna kwaad van Mij zal kunnen spreken.

In het verhaal van *'het dochttertje van Jairis'* vertel ik een persoonlijk verhaal dat wij meegemaakt hebben met onze jongste dochter. Hoe God Almachtig haar aan ons teruggaf nadat wij op de knieën waren gegaan om haar aan God terug te geven na dat ernstige ongeluk.

Het geloof hadden wij dat zij zou genezen. Maar dat was toch een **ander** geloof dan toen het telefoontje uit het ziekenhuis kwam dat het levensgevaar geweken was. Precies op het moment dat wij haar teruggaven aan God Almachtig.

Tot op de dag van vandaag kan ik niet vertellen welke geloofsboost dit tot gevolg had voor mijzelf, voor Sonja, voor mijn hele huis.

En weet wat was resultaat?

Een verheerlijking van God Almachtig; aanbidding van God; een verering van God; een dankbaarheid naar God. En dat alles is met geen pen te beschrijven.

En ik geloof dat dát ook het doel van dit verhaal is.

----- ... -----

Er is een geestelijk geloof en er is een praktisch geloof.

Het geestelijke geloof sprak de hoveling uit toen Jezus Christus woorden van genezing uitsprak over zijn zoon.

Het praktische geloof was een vervolg op het geestelijke geloof toen de werknemers bevestigden dat de zoon werkelijk genezen was.

Natuurlijk is het fantastisch wanneer je geestelijk en praktische geloof één zijn. Maar ik schaam mijn niet wanneer dit (nog) niet het geval is. Ik ben daardoor echt geen *'tweederangs'* gelovige.

Daar gaat het helemaal niet om, want het zou suggereren dat ik eerst een ongeluk, ziekte en ellende meegemaakt moet hebben voordat ik op dat niveau aangekomen bent. En dat geloof ik niet.

Als ik geen ongeluk, ziekte, ellende en misère heb meegemaakt, dan mag ik God Almachtig daar ten alle tijde voor danken, dat hij mij daarvoor behoed heeft.

Als ik het wel meegemaakt heb, of ik zit er nu middenin; dan dank ik God Almachtig dat Hij het goed gaat maken, voor mij, mijn kinderen, mijn hele huis. (Mark. 11:42). Wat God weet wat goed voor mij is!

 Mark. 11:24 Daarom zeg Ik u: alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen.

Hoofdstuk 4.17

Genezingen

De verlamde in Bethesda

(Johannes 5:1-18)

Het verhaal van de verlamde in Bethesda begint met te vertellen dat het feest der Joden was aangebroken en dat Jezus Christus daarom naar Jeruzalem ging.

Uit de andere Evangeliën lees ik niet dat Jezus Christus zo vaak in Jeruzalem was, maar in het Johannes Evangelie wordt daar regelmatig van verteld; ook nu weer, waarbij het volgens Johannes om de tweede reis van Hem naar Jeruzalem zou gaan. De andere drie keer wordt beschreven in Joh. 2:13, Joh. 7:10 en Joh. 12:12.

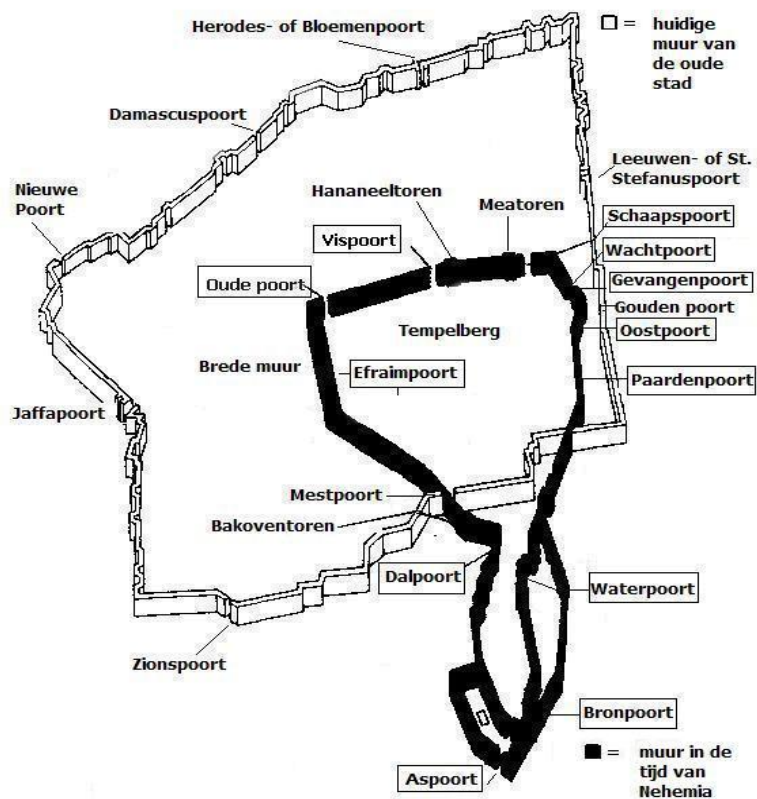
Jezus Christus gaat dus met Zijn discipelen weer de reis van ruim 190 kilometer aan van Kapernaüm naar Jeruzalem. De stad Gods waar de tempel stond.

De stad Jeruzalem die twaalf poorten in de muur had. (zie de afbeelding op de volgende pagina).

Joh. 2:13 En het Pascha van de Joden was nabij en Jezus ging naar Jeruzalem.

Joh. 7:10 Maar toen Zijn broers naar het feest gingen, toen ging Hij ook Zelf naar het feest, niet openlijk, maar als in het verborgen.

Joh. 12:12 Toen de volgende dag een grote menigte die naar het feest gekomen was, hoorde dat Jezus naar Jeruzalem kwam,

Uit het plaatje op voorgaande pagina, maak ik op dat Jeruzalem buitenpoorten had en binnenpoorten. Maar in het verhaal van nu staat de **schaapspoort** centraal aan de noordoostkant van Jeruzalem.

De schaaespoort werd meestal gebruikt door schaapherders die hun schapen door die poort Jeruzalem binnenbrachten om te worden verkocht in de stad. Deze poort werd na de ballingschap door Nehemia herbouwd (Neh. 3:1, Neh. 3:32).

Daar bij die schaaespoort was schijnbaar een badwater dat in het Hebreeuws *Bethesda* wordt genoemd; een plaats met vijf zuilengangen. Die zuilengangen waren om de vijver heen gebouwd.

Het badwater was waarschijnlijk een vijver, waar volgens Joh. 5:4 bij tijd en wijle een engel neerdaalde, die het water in beweging bracht. Wij zouden nu zeggen dat het water van Bethesda een geneeskrachtige werking had.

De naam '*Bethesda*' betekent huis van barmhartigheid, maar er zijn ook lezingen dat het '*olijvenhuis*' betekent en dat het de naam huis van barmhartigheid pas kreeg nadat bleek dat er geneeskrachtig water was te vinden.

----- ... -----

Hoe het ook zij; Jezus Christus komt dus de stad binnen door de Schaapspoort.

Toevallig dat Hij door die poort binnenkomt?

Is het niet dat Jezus Christus Zichzelf vaak vergelijkt met een herder en dat Hij ook in de gelijkenissen het vaak heeft over schapen? (Matt. 9:36, Matt. 26:31, Joh. 10:2, Joh 10:11 en vele andere plaatsen).

Het verhaal gaat dat op die plek *Bethesda* veel mensen waren die ziek, verlamd of kreupel waren.

Dat komt ook weer overeen dat Jezus Christus niet gekomen was voor de gezonde mensen, maar juist voor de zieke mensen (Markus 2:17).

En iedereen wachtte op het moment dat het water in beweging kwam om dan in dat water te duiken. En de eerste die het water aanraakte werd genezen.

▣ Neh. 3:1 Toen stonden Eljasib, de hogepriester, en zijn broeders, de priesters, op en herbouwden de Schaapspoort. Zij heiligden die en plaatsten de deuren ervan. Tot aan de Honderdtoren heiligden ze hem, tot aan de Hananeeltoren.

▣ Neh. 3:32 Tussen het bovenvertrek van het hoekpunt tot de Schaapspoort verrichtten de edelsmeden en de handelaars herstelwerk.

▣ Joh. 5:4 Want een engel daalde van tijd tot tijd neer in het badwater en bracht het water in beweging; wie dan het eerst daarin kwam, na de beweging van het water, werd gezond, aan welke ziekte hij ook leed.

▣ Matt. 9:36 Toen Hij de menigte zag, was Hij innerlijk met ontferming bewogen over hen, omdat zij vermoeid en verstrooid waren, zoals schapen die geen herder hebben.

▣ Matt. 26:31 Toen zei Jezus tegen hen: U zult in deze nacht allen aanstoot aan Mij nemen, want er is geschreven: Ik zal de Herder slaan en de schapen van de kudde zullen uiteengedreven worden.

▣ Joh. 10:2 Maar wie door de deur naar binnen gaat, die is herder van de schapen

▣ Joh. 10:11 Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen

▣ Mark. 2:17 En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars

Ik vind dit een bizar verhaal. Want stel dat er verlamde en kreupele mensen lagen?

Die konden het toch **nooit** winnen van de mensen die wel konden lopen?

Het lijkt wel een lot uit de loterij als ik daar mijn gezondheid vandaan moest halen.

Wat een ellende en misère op één plek daar in die zuilengangen. En dan noemen ze die plaats ook nog '*plaats van barmhartigheid*'?

----- ... -----

De vraag die ik mij stel is: was de engel die het water in beweging bracht een engel van God Almachtig? Of was het een bizar spelletje van satan, door een engel van hem naar het water te sturen en maar voor één persoon '*genezing*' te brengen? Want Bethesda staat niet bekend als ziekenhuis of een kuuroord.

In ieder geval liep Jezus Christus daar rond en zag daar een man liggen die al **achtendertig jaar** ziek was. Moet je nagaan, achtendertig jaar.

De bloedvloeiende vrouw uit Matt. 9:20 was **twaalf jaar** ziek; de kromgeboden vrouw uit Lukas 13:16 was al **achtien jaar** ziek; maar deze man spant de kroon met zijn achtendertig jaar durende ziekte.

De ziekte van die man was dusdanig dat hij **nooit** in zijn eentje op tijd bij het water kon komen om als eerste er in te duiken wanneer het in beweging kwam.

Wat een zenuwslopende tijd moet dat geweest zijn. Wat een vragen zal die man gehad hebben in al die jaren. En dan vraagt Jezus Christus hem: '*wilt u gezond worden?*'.

Natuurlijk wil deze man gezond worden; daarvoor ligt hij al achtendertig jaar in die zuilengang te wachten op iets wat nooit bereikbaar voor hem zou zijn.

Misschien omdat deze man zijn focus niet gericht had op God Almachtig in wiens Naam Jezus Christus werkt en spreekt. Of moet ik zeggen dat zijn focus de laatste achtendertig jaar door de ellende die hij meemaakte niet *meer* op God gericht was?

----- ... -----

📖 Matt. 9:20 En zie, een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeiingen had, kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan;

📖 Luk. 13:16 En moest dan deze vrouw, die een dochter van Abraham is en die de satan, zie, nu achttien jaar gebonden had, niet losgemaakt worden van deze band op de dag van de sabbat?

Kun ik mij dat voorstellen?

Ik ben Christen; ik geloof in God Almachtig; ik roep de Naam van Jezus Christus aan; dag in en dag uit; maar het lijkt alsof de hemel van koper is. Ik kom er niet doorheen. Mijn gebeden om genezing worden maar niet verhoord en dat al voor achtendertig jaar lang.

Ik denk dat ik over deze man in *Bethesda* niet te gemakkelijk over moeten denken.

Ik heb mij altijd afgevraagd hoe een Nelson Mandela bijvoorbeeld zijn gevangentijd van zevenentwintig jaar op het Robbeneiland in Zuid Afrika heeft doorgemaakt.

Wat doet dat met een mens? En als ik dan vrij ben, hoe ga ik met die vrijheid om? Zoveel jaar in ziekte of gevangenschap.

Maar Jezus Christus laat Zijn gezag zien door genezing uit te spreken in die wonderbaarlijke woorden: '*sta op, neem uw ligmat op en ga lopen*'. Wij kennen deze uitspraak meer vanuit een andere vertaling: '*Sta op, pak je bed op en wandel*'.

Misschien was het wel de autoriteit waarmee Jezus Christus sprak. Misschien voelde die man wel een elektrische stoot door zijn lichaam gaan.

In eerste instantie dacht ik dat hij misschien al zoveel over Jezus Christus gehoord had, dat Hij genezende en bevrijdde door het gehele land ging. Maar dat wordt in Joh. 5:13 tegengesproken, want hij kende Jezus Christus niet. Toch was Jezus Christus al eerder in Jeruzalem geweest.

📖 Joh. 5:13 En die genezen was, wist niet Wie het was, want Jezus had Zich ongemerkt verwijderd omdat er een menigte was op die plaats.

Ik weet het niet omdat het niet beschreven staat.

De man weet het in ieder geval wel. Hij stond op; nam zijn ligmat en ging lopen. Hij kwam in beweging. Botten en spieren die achtendertig jaar buiten werking waren geweest; ze functioneerde ineens weer. Opmerkelijk dat hij direct kon lopen.

----- ... -----

Ik vraag mij werkelijk af wat voor kabaal het daar geweest moet zijn in die zuilengangen.

Wat te denken van al die andere verlamde en kreupele mensen die daar lagen? En van al die andere mensen die daar ziek waren en ook misschien al jaren daar lagen?

En allemaal riepen ze om hulp; ze smeekten, ze schreeuwden, ze huilden! Maar Jezus Christus liep hen allemaal voorbij?

Zou dat het verhaal zijn geweest?

Als dat waar zou zin, is het dan niet net zo bizar als die engel die bij tijd en wijle neerdaalde en het water in beweging zette zodat de eerste die erin dook genas?

Ik geloof er niets van.

Op hoeveel plekken staat er niet in de Bijbel geschreven dat Jezus Christus ergens kwam, in een dorp of in een stad, en dat Hij **alle** kwaal en ziekte genas? (Matt. 4:23, Matt. 9:35, Matt. 10:1).

En dan zou Hij hier maar één man genezen in aanwezigheid van al die anderen die daar in ellende lagen te creperen? Ik geloof er niets van. Ook al staat er in Joh, 5:13 dat Jezus Christus Zich ongemerkt van die plaats had verwijderd. Ongemerkt?

Dat het verder niet beschreven staat is een ander verhaal. Omdat de kern niet in deze genezing lag, maar de kern van het verhaal is weer die confrontatie met de Joden en met de religieuze leiders. Omdat het sabbat was.

Op de sabbat mocht er niet gewerkt worden. De Joden zagen de genezingen van Jezus Christus als werken. Hier had Hij al meer woorden met de religieuze leiders van het volk over gehad.

----- ... -----

Zoals zo vaak gaat Jezus Christus naar de tempel. En wie ziet Hij daar?

Juist, de man uit *Bethesda* die Hij net genezen had.

Was deze man misschien zijn geloof kwijtgeraakt in die achtendertig jaar; door deze wonderbaarlijke genezing weet hij wel waar hij moet zijn om zijn dankbaarheid te tonen. In de tempel dus.

Of zou hij door de religieuze leiders ter verantwoording zijn geroepen in de tempel? En wat zegt Jezus Christus daar? '*zondig niet meer, opdat u niet iets ergers overkomt*'.
'

Die uitspraak heeft al zoveel teweeggebracht. Want betekent dat dan dat mensen ziek worden naar gelang zij gezondigd hebben? Dat deze man dus wel heel erg gezondigd moet worden omdat hij zo lang ziek is geweest?

☞ Matt. 4:23 En Jezus trok rond in heel Galilea, gaf onderwijs in hun synagogen en predikte het Evangelie van het Koninkrijk, en Hij genas elke ziekte en elke kwaal onder het volk.

☞ Matt. 9:35 En Jezus trok rond in al de steden en dorpen en gaf onderwijs in hun synagogen, en Hij predikte het Evangelie van het Koninkrijk en genas iedere ziekte en elke kwaal onder het volk.

☞ Matt. 10:1 En Hij riep Zijn twaalf discipelen bij Zich en gaf hun macht over de onreine geesten om die uit te drijven, en om iedere ziekte en elke kwaal te genezen.

☞ Joh. 5:13 En die genezen was, wist niet Wie het was, want Jezus had Zich ongemerkt verwijderd omdat er een menigte was op die plaats.

Ook dit verwerp ik ten stelligste.

Ik heb in *mijn mijmeringen* al vaker gezegd dat **alle** mensen, als het op zondigen aankomt, even slecht zijn.

De Bijbel zegt zelfs dat er **niemand** is die goed doet (Ps. 14:1). En als de overtreding of de zonde maar één straf kent, de dood, dan zijn **alle** mensen voor God Almachtig als dood. (Rom. 6:23). Ongeacht de mate van zonde, de frequentie van zonden en noem maar op.

Of ik nu een dropje heb gestolen of een massamoord heb begaan; zonde is zonde en dood is dood. Ik kan niet een beetje dood zijn, ik ben helemaal dood.

----- ... -----

Overtreding van Gods wet kent geen differentiatie.

Ik bedoel hier mee dat de Nederlandse wet verschillende straffen kent. Een overschrijding van de maximumsnelheid van vijf kilometer per uur leidt tot een lagere straf dan een overschrijding met vijftig kilometer per uur.

Net als in de Goddelijke wet, kent ook de Nederlandse wet geen uitzondering. Overtreding is overtreding. En overtreding van de wet wordt bestraft.

Overtreding van God's wet kent maar één straf. En dat is de doodstraf. Hard of niet hard doet niet terzake. Het is gewoon een **feit**. (Zie ook mijn vergelijking tussen het Goddelijk Rechtssysteem en het Nederlandse Rechtssysteem op pag. 73-76)

----- ... -----

Voor God Almachtig zijn alle mensen dood omdat er niemand is geweest die zonder zonden het leven door is gekomen. Maar omdat dit het einde van de mensheid betekend zou hebben (het mooiste wat God geschapen had) is God Zelf **in** Jezus Christus naar deze wereld gekomen.

Niet om enkelen te genezen of te bevrijden. Iedereen aan wie het gegeven is om te geloven in het Evangelie van Jezus Christus zal er Verlossing zijn. (Ef. 2:8-9).

Verlossing waarvan?

Van de dood.

Ps. 14:1 De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij handelen verderfelijk, bedrijven gruwelijke daden; er is niemand die goed doet.

Rom. 6:23 Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is eeuwig leven, door Jezus Christus, onze Heere.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen

Jezus Christus is gekomen om mensen vanuit de dood over te brengen naar het LEVEN! En Hij kon dit als Enige Mens ter wereld omdat Hij nooit gezondigd had. Hij heeft nooit de wet overtreden.

Daarom kon Hij de plaats innemen van al die zondige mensen. Hij werd zondig; de mens zondeloos; Hij moest daarom de straf dragen voor die zonden in plaats van die zondige mens die nu zondeloos was verklaard en dus mocht leven.

Maar de Joden en de religieuze leiders wilden er niet aan. Zij wilden Jezus Christus niet aannemen als hun Verlosser en Redder. En daarom roepen ze Hem ook nu weer ter verantwoording.

Als je het verhaal leest in Numeri 21, dat Mozes een koperen slang moest maken en die op een staak moest plaatsnemen, zodat iedereen die naar die slang opkeek niet zou sterven maar zou leven; dan kun ik het mij haast niet voorstellen dat er toch mensen waren die dit niet wilden doen. Ze weigerden om op te kijken naar die slang met het gevolg dat ze stierven.

Wat een koppigheid, wat een eigenwijsheid; want wat kostte het die mens nu helemaal? helemaal niets.

Hetzelfde geldt nu.

Wat kost het geloven **in** Jezus Christus? Wat kost het om naar Hem op te zien?

Helemaal niets, het is een genadegave, een geschenk.

Maar ook nu is de koppigheid en de eigenwijsheid van veel mensen zó groot dat zij weigeren op te zien naar de verhoogde Jezus Christus, met alle gevolgen van dien.

----- ... -----

Dan zegt Jezus Christus het volgende : *'Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook'*.

Jezus Christus brak de sabbat en dat was al een onvergeeflijke zonde in de ogen van de religieuze leiders. Maar dat Hij Zichzelf aan God Almachtig gelijkstelde door God Zijn eigen Vader te noemen dat was in hun ogen godslastering ten top.

Op deze laatste alinea ga ik dieper in, bij het Bijbelgedeelte *'De Zoon en de Vader'*, want dit heeft alles te maken met de vraag: Is Jezus Christus God? En wie God de Vader voor mij is.

Hoofdstuk 4.18

Genezingen

Een blinde genezen in Bethsaïda

(Markus 8:22-26)

De genezing van de blinde man in Bethsaïda lijkt qua handelswijze van Jezus Christus heel erg op de genezing van de dove man aan het meer van Galilea. (zie *'de genezing van een dove'*)

Ook hier spreekt Jezus Christus niet alleen woorden van genezing of bevrijding uit, maar neemt Hij de blinde man bij de hand, leidt Hem het dorp uit, spuugt in of op zijn beide ogen, legt hem daarna de handen op en vraagt of de blinde man iets kan zien.

Deze antwoord; *'ja, wel iets, maar nog niet scherp'*, waarna Jezus Christus nog een keer de handen oplegt. En nu kan de man alles scherp zien want hij is genezen.

Ook tegen deze man zegt Jezus Christus dat hij niets moet vertellen tegen de mensen in het dorp.

Als ik deze geschiedenis in de Bijbel lees vallen mij drie dingen op:

Ten eerste: Jezus Christus neemt de man mee het dorp uit.

Waarom zou Hij dat gedaan hebben? Zou het iets te maken kunnen hebben met het laatste vers uit dit Bijbelgedeelte dat de man niets mocht vertellen van wat hem overkomen was?

Ik heb al eerder geschreven hoe opmerkelijk ik deze verboden vindt omdat ook in het geval van deze blinde man iedereen kan zien dat hij genezen is. Dus waarom mocht hij er dan niets over vertellen?

Ten tweede: Jezus Christus spuugt hem in of op de ogen.

Net als in de het verhaal over de genezing van de dove gebruikt Jezus Christus speeksel. Zou dit werkelijk zijn omdat in de oudheid speeksel werd gezien als een medicijn?

Ik weet het niet; en ik kan natuurlijk niet elk verhaal zomaar naar vandaag de dag verplaatsen; maar als ik dat toch doe, dan kan ik mij de opperste verbazing van de man wel voorstellen. Het lijkt mij niet zo een fris idee, al hoewel het resultaat natuurlijk snel de handelswijze zal doen vergeten.

Ik denk hierbij ook weer aan het eerder beschreven verhaal van Smith Wicclesworth (zie 'het dochtertje van Jaïris'). Ook zijn handelswijze is in de ogen van de omstanders vreemd, ja zelfs bizar te noemen. Echter het resultaat geldt.

En wat te denken van het verhaal van Naäman uit II Kon. 5, die melaats was en naar Elisa ging voor genezing?

Elisa keurde hem zelfs geen blik waardig en liet een knecht hem de boodschap vertellen dat hij zich zeven maal in de Jordaan moest laten onderdompelen en dat hij dan genezen zou zijn.

Deze Naäman vond dit zo een simpel idee dat hij boos wegging.

Maar deze Naäman kwam later tot inkeer en deed het en werd genezen!

----- ... -----

Ik denk dat ik datgene moet doen wat God Almachtig mij opdraagt en dat ik mij niet moet verbazen over de opdracht die God geeft. Ik ben ervan overtuigd dat God alleen opdrachten aan de mens geeft die ook bij die mens passen. Ik geloof niet dat God de lat zó hoog legt, dat een mens daar niet bij kan.

Soms moet een mens van zijn voetstuk afkomen (zoals Naäman).

Als God Almachtig een opdracht geeft, dan kan die mens die opdracht ook uitvoeren. punt uit. En aangezien God in-control is door Zijn Heilige Geest weet Hij als geen ander hoe Hij dat ten uitvoer zal brengen.

Ten derde: Jezus Christus legt hem **twee maal** de handen op.

Hoe kan het zijn dat de eerste keer dat Jezus Christus hem de handen oplegt niet voldoende is? Wat wil God Almachtig hier doorheen zeggen?

Ik heb wel eens horen zeggen dat deze gebeurtenis voor mij aanleiding moet zijn om te volharden.

Als God Almachtig mijn gebeden niet direct verhoort, doet Hij dat misschien morgen wel, of overmorgen, of in de verre toekomst!

Deze gedachte is bij mij in tegenspraak met uitspraken van Jezus Christus dat wanneer ik bid in de Naam van Hem , mijn gebeden verhoord zullen worden. (Matt. 21:22, Mark. 11:24, Joh. 14:13 en anderen)

📖 Matt. 21:22 En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen

📖 Mark. 11:24 Daarom zeg Ik u: alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen.

📖 Joh. 14:13 En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden.

Wanneer ik mijn kind een ijsje beloof, dan gaat dat kind ervan uit dat hij dat ijsje op korte termijn krijgt; en niet morgen, volgende week of volgend jaar. Zo zit mijn geloof in elkaar. (Matt.18:13)

Kijk maar eens naar het verhaal van Paulus die een doorn in zijn vlees heeft (een grote verleiding?, II Kor. 12:7).

Deze is zo erg dat hij zelfs zegt dat het satan is die hem met de vuisten slaat.

Paulus zegt dan dat hij God Almachtig drie maal gebeden heeft om deze doorn te verwijderen. Maar God doet dat niet omdat Zijn genade genoeg moet zijn voor Paulus. Waar het mij even om gaat is dat ook een Paulus **drie maal** bidt.

En wat te denken van Jezus Christus Zelf in de hof van Gethsémané (bijv. Matt. 26:36-46).

Drie maal gaat Jezus Christus op de knieën, werpt Zijn aangezicht ter aarde en bidt tot God Almachtig of de drinkbeker die Hij drinken moet niet aan Hem voorbij kan gaan.

En tot drie maal toe zegt Hij: '*maar niet Mijn wil geschiedde, Uw wil geschiedde*'.
(Matt. 26:39, 42, 46)

Jezus Christus bidt drie maal. Maar de drinkbeker moet Hij leegdrinken, tot de laatste druppel aan toe. De drinkbeker die gevuld was met mijn zonden.

Aan de andere kant heb ik ook wel eens gehoord dat er meerdere demonen kunnen zijn die zich in een persoon genesteld hebben. Iedere demon heeft een gemene opdracht van satan meegekregen om de persoon waarin hij zich nestelt het leven zo zuur mogelijk te maken.

Dat zou echter betekenen dat ik apart moet bidden tegen alle demonen die zich in een mens kunnen bevinden. Maar het aantal weet alleen de Heilige Geest. En als de Heilige Geest dat niet tegen mij als bidder zegt, kan ik bidden tot ik een ons weeg.

Ik geloof daar niet in.

----- ... -----

☞ Matt. 18:13 En Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan

☞ II Kor. 12:7 En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen.

Demonen hebben net als in het leger een rang. Zo heb je demonen die vlak bij satan staan (een hoge rang hebben) en je hebt gewonen soldaten.

Overigens heeft satan deze hiërarchische structuur gekopieerd van God Almachtig, want ook in de hemel zijn er rangen bij de engelen. Lees de verhalen maar eens over Michaël, Gabriël, engelen en cherubs.

En als de Bijbelgedeelten uit Jes. 14 en Ez. 28 over satan gaan (ik betwijfel dat!), dan kan ik ook hierin lezen dat satan een uitzonderlijk hoge rang had in het Koninkrijk van God.

De demon die de laagste in rang is, heeft de gewoonte een mens met veel kabaal en met veel schuim om de mond, het liefst stuiptrekkend te verlaten zodat de mensen die met deze persoon voor bevrijding bidden denken dat zij een *sterke* demon hebben uitgedreven. Een demon die een hoge rang heeft.

Dit is echter onzin, want deze demonen die laag in rang staan **moeten** alles doen om de demonen die hoger in rang zijn, de kans te geven zich verstopt te houden, zodat wanneer de bidders denken dat een mens vrij is, deze sterkere demonen zich toch (en vaak erger) kunnen manifesteren in een persoon.

Dat zou een reden kunnen zijn dat Jezus Christus hier de eerste keer een demon uitdrijft die lager in rang is. En omdat de man na die eerste keer bidden nog niet alles ziet, Jezus Christus weet dat er nog een andere demon moet zijn, die zich verstopt heeft, en die hoger in rang staat.

Ik weet dat er in dit verhaal helemaal niet gesproken wordt over demonen, maar dat het hier gaat om een genezing.

Toch wil ik daarbij verwijzen naar wat ik geschreven heb over satan en zijn demonen in relatie tot ziektes en handicaps. (zie '*de genezing van de schoonmoeder van Petrus*').

Het zijn in ieder geval zaken om over na te denken. En om de Bijbel in te duiken om te horen en te zien of wat ik allemaal schrijf waar is!

-----,..-----

Mét Jezus Christus als Leidsman, als Bevelhebber over de hemelse strijdmachten, ben ik in staat om te binden en te ontbinden. Op aarde en in de hemelse gewesten.

Als het gaat om bevrijdingsgebeden is het mijn ervaring, dat het goed is om dit in tongentaal te doen. De taal die ikzelf niet begrijpt, maar die de Heilige Geest wél begrijpt.

Het belangrijkste echter van de tongentaal is dat satan deze taal **niet** kan begrijpen.

Als ik dus bid in tongentaal communiceer ik met God Almachtig alleen. En kan ik er van op aan dat satan niet kan meeluisteren. En is dat nu niet het allerbelangrijkste in strategische gebeden? Om iemand vrij te zetten van demonische gebondenheid?

Daarnaast is tongentaal voor mij óók de taal om God Almachtig groot te maken door lofprijzing. Tijdens lofprijzing merk ik vaak dat de Nederlandse taal té beperkt is om mijn dank, lof en eer onder woorden te brengen, waardoor ik vaak automatisch overga in tongentaal.

-----...-----

Uit dit verhaal in de Bijbel over de genezing van de blinde man, leer ik dat strategisch bidden van het allergrootste belang is.

Strategisch bidden is het vragen aan God Almachtig door de Heilige Geest, hoe, waarvoor en wanneer er gebeden moet worden en wat de woorden zijn die ik daarbij gebruiken moet. Woorden als binden, ontbinden, ga uit, vertrek, laat los en noem maar op.

En in die communicatie tussen mij en God Almachtig in Jezus Christus door de Heilige Geest, heeft satan helemaal geen plaats. Satan heeft niets te horen over de strategie die Heilige Geest uitstippelt om mijn medemens vrij te krijgen. En satan kàn ook niets begrijpen van de taal die ik spreek met de Heilige Geest. De taal die in de Bijbel ook wel 'vreemde tongen', of tongentaal wordt genoemd.

Het doel van het hele bevrijdingsgebed is dat God de Almachtige **in** Jezus Christus verheerlijkt wordt door de genezing en bevrijding van de persoon waar ik mee bid.

Hoofdstuk 4.19

Genezingen

De maanzieke jongen

(Mattheüs 17:14-23, Markus 9:14-29, Lukas 9:37-42)

Na de verheerlijking op de berg (Matt.17) komen Jezus Christus, Jakobus, Johannes en Petrus de volgende dag weer beneden en ontmoeten daar de andere discipelen weer.

Deze discipelen zijn op dat moment in een heftige discussie met een paar schriftgeleerden, terwijl er een grote menigte mensen om hen heen stond.

Het was duidelijk dat de discipelen het moeilijk hadden. Maar toen Jezus Christus er aan kwam, rende de menigte op Hem af en begroeten Hem. Er staat letterlijk in Markus geschreven dat de menigte ontgaan was.

De schriftgeleerden renden schijnbaar niet op Hem af want daar wordt niets over gezegd.

Op de vraag van Jezus Christus waarom de discipelen in een heftige woordenwisseling zijn met de schriftgeleerden (redetwisten is het woord dat gebruikt wordt; twist, ruzie maken over woorden), antwoorden niet de discipelen.

Er komt een man naar voren die het verhaal vertelt dat hij een jongen (zijn enig kind) heeft, die een geest in zich heeft die er voor zorgt dat hij niet kan spreken.

Zelfs de meest eenvoudige mensen hadden het inzicht om geesten te onderscheiden. Want ook deze man wist dat zijn zoon bezet werd gehouden door een demon. Wij in onze tijd zouden met allerlei medische termen aankomen. Het woord demon zouden wij zeker niet in de mond nemen.

Mattheüs en Lukas noemen het een maanzieke jongen. Dit woord wordt door Markus echter niet genoemd.

Eerlijk gezegd had ik geen idee wat ik mij bij maanziekte moest voorstellen, maar het blijkt epilepsie te zijn.

Toch schijnt er bij deze jongeman meer aan de hand te zijn.

Wanneer iemand een epileptische aanval heeft kan het zijn dat hij op de grond valt, krampachtige bewegingen maakt en bijvoorbeeld schuim om de mond krijgt. Een eng gezicht, maar voor de patiënt zelf natuurlijk helemaal.

In het geval van deze maanzieke jongeman viel hij niet alleen op de grond maar werd hij ook naar het vuur gedrongen of naar het water, met de bedoeling ernstig letsel te verkrijgen. En dat was niet iets van de laatste dagen, weken of jaren, nee, dit gebeurde al van jongs af aan.

Dan gaat het dus niet meer alleen om epilepsie. In dit geval kun je duidelijk spreken van een 'bezetting' door boze geesten. Want demonen hebben maar één opdracht: de mens waarin zij wonen schade toebrengen en daarbij is alles toegestaan.

----- ... -----

Ik heb al eerder geschreven dat ik geloof dat elke ziekte door satan wordt veroorzaakt. (zie bijvoorbeeld 'de genezing van een bezetene')

Waarom zeg ik dit?

Omdat er voor de zondeval geen ziekte bestond. In de hof van Eden was geen pijn, geen verdriet, geen rouw, zelfs geen dood. Dat kan ook niet, want God Almachtig is een levendmakende God, een God van LEVEN en niet van dood. (I Kor. 15:45, Ex. 23:25). Dat is het fundament.

Nu staan er ook genoeg verhalen in de Bijbel waarin God Almachtig mensen ziek maakt als waarschuwing of als straf.

In die gevallen maakt God gebruik van hetzelfde gereedschap als satan (of liever gezegd andersom) met dit verschil: Satan gebruikt dit gereedschap om dood en verderf te zaaien, God gebruikt dit gereedschap om mensen bij Zich terug te laten keren. (Bijvoorbeeld in II Sam. 12:15, II Kron. 21:18)

----- ... -----

Door de zondeval (Gen. 3) is er een breuk gekomen tussen God Almachtig en de mensen en heeft satan de heerschappij over deze wereld overgenomen.

Geen leuk nieuws; en velen zullen steigeren als ze dit lezen maar dit is gewoon de realiteit, de waarheid. (Ef. 6:12, Ef. 2:2).

☞ I Kor. 15:45 Zo staat er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levend wezen, de laatste Adam tot een levendmakende Geest.

☞ Ex. 23:25 U moet de HEERE, uw God, dienen. Dan zal Hij uw brood en uw water zegenen. Ik zal ziekte uit uw midden doen wijken.

☞ II Sam. 12:15 Toen ging Nathan naar zijn huis. En de HEERE trof het kind dat de vrouw van Uria David gebaard had, zodat het ongeneeslijk ziek werd.

☞ II Kron. 21:18 Na dit alles trof de HEERE hem in zijn ingewanden met een ziekte waarvan geen genezing meer mogelijk was.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Ef. 2:2 waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid

Omdat satan alleen maar vergeleken kan worden met vernietiging, misère, ellende en dood, bedient hij zich onder andere door ziekte, om het mensen zo ellendig mogelijk te maken, in de hoop dat de mens God Almachtig vaarwel zegt.

Het interesseert satan helemaal niets hoe een mens lijdt. Satan wil gewoon alles doen om God Almachtig dwars te zitten. En omdat de mens het mooiste is wat God ooit geschapen heeft, probeert Hij juist dát kapot te maken.

En het moet gezegd worden dat er door de eeuwen heen, heel veel mensen zijn, die in de valkuil van satan vallen, en inderdaad God Almachtig vaarwel zeggen.

Hoe vaak hoor je niet dat mensen God Almachtig vaarwel hebben gezegd om dat zij God verwijten niet te hebben ingegrepen toen zichzelf of hun geliefde zo ziek was en stierf?

Satan is wel zo slim om zijn naam daar niet aan te verbinden. Hij weet heel goed dat wanneer de mens de misère en de ellende aan satan koppelt, zij zich tegen hem zullen verzetten. En dan misschien wel weer in de armen van God Almachtig gedreven zouden worden.

Satan bedient zich van ziekte en ontkenning. Met andere woorden: hij laat de mensen geloven dat de oorzaak van ziekte een biologische oorzaak heeft en te analyseren is. En dat het logisch lijkt dat ziekten er zijn en dat de mens die kan krijgen.

Ik zeg het hier ronduit: dit is een grote leugen van satan.

Alle ziekte en verderf komt uit de koker van satan, in de hoop dat de mens God Almachtig vaarwel zal zeggen en Hem de schuld geeft van al het leed.

----- ... -----

Door heel *mijn mijmeringen* heen is te lezen dat de mens maar **twee keuzes** in zijn leven heeft. De keuze van LEVEN of de keuze van de dood. Er is geen combinatie mogelijk.

En omdat God Almachtig voor LEVEN staat en satan voor dood, is de keuze van de mens dus een keuze tussen LEVEN en dood!

Door de zondeval is de '*default*' status van een mens '*dood*', of te wel '*eigendom van satan*'.

Dat betekent wanneer de mens **NIET** bewust **vóór** God Almachtig **in** Jezus Christus kiest die '*default*' status van kracht blijft. Hij heeft dan automatisch gekozen heeft voor satan.

Of beter gezegd: die mens **blijft** onder de heerschappij van satan.

Wanneer ik mensen vraag of zij geloven in God Almachtig, is er een hele grote groep die *nee* zegt.

Als ik die groep vraag of ze dan in satan geloven, stuiteren ze helemaal terug. Het antwoord is: *'neen natuurlijk, ben je helemaal van lotje getikt?'*

Toch zijn deze laatste mensen automatisch de prooi van satan, want nogmaals : **niet gekozen, is gekozen.**

Dus in beginsel zeg ik: **elke** ziekte komt van satan.

Waarom?

Om de mens radeloos en moedeloos te maken, om misère en ellende in het leven van die mens te brengen in de hoop dat hij God Almachtig vaarwel zal zeggen.

----- ... -----

Wat kan ik daar nu tegen doen dan?

Ten eerste: Ik moet accepteren dat het bovenstaande waar is (nadat ik dit zelf onderzocht hebt in Gods woord natuurlijk!).

Ten tweede: Ik moet we erkennen dat God Almachtig de mens zoveel wijsheid heeft gegeven om veel ziekten te kunnen analyseren. Er zijn inderdaad bacteriën en virussen die mensen (dood)ziek kunnen maken. Maar dat doet niets af van de oorzaak. Want in de hof van Eden, voor de zondeval waren er ook wilde dieren, maar deze leefden in vrede naast andere dieren zonder hen aan te vallen of te verscheuren!

Het is satan die zich bedient van de bacteriën en virussen. Veel bacteriën hebben immers ook een hele goede functie?.

Ten derde: Ik moet accepteren dat ik door de zondeval in een gebroken wereld leef, in een lichaam van vlees en bloed, en dat deze wereld nog steeds onder de heerschappij van satan staat.

Het allerbelangrijkste: ziekte kan, mag en moet ook als een waarschuwing gezien mag worden. Een waarschuwing van God Almachtig aan de mensen: *'Keer terug naar Mij, keer je af van satan, kies bewust voor de genezing, de vergeving, de verzoening die Ik door Jezus Christus aanbiedt.'*

----- ... -----

Het is misschien moeilijk te verhapstukken maar satan kan zijn recht op mij alleen doen gelden als er zonde in het leven van de mens is! In mijn leven is.

Ik heb in *mijn mijmeringen* mijn eigen situatie beschreven ('de genezing van een bezetene') ten aanzien van mijn over-overgrootvader die een bastaard was. Hij was een buitenechtelijk kind en God Almachtig heeft over bastaards een vloek uitgesproken die gold over tien generaties heen. (Deut. 23:2).

En staat er in de tien geboden ook niet beschreven dat wanneer ik buig voor afgoden dat God Almachtig dit zal vergelden aan diegenen die dit doen, maar ook aan de kinderen tot in het derde en vierde geslacht (Ex. 20:4-5)?

Nu kun ik dit als negatief, onrechtvaardig of wat dan ook betitelen, maar de bedoeling van God Almachtig is dat ik mij naar Hem toe keer, en bij Hem blijf. Omdat Hij weet dat wanneer ik dicht bij Hem blijf mijn levensmotortje het beste loopt.

Dus ook deze Bijbelteksten zijn een hartenkreet van God Almachtig naar de mens toe: *'kom alsjeblieft terug en bekeer je!'*

Het is genade van God Almachtig dat Hij zelfs zaken aanwijst die in vorige generaties zo verschrikkelijk fout zijn gegaan; dat ik daar nu vandaag de dag plaatsvervangend schuld voor mag belijden. En dat ik nu vandaag de dag God mag vragen om vergeving voor diegenen die zo zwaar hebben gezondigd in het voorgeslacht zodat er ook en zelfs voor hen vergeving mogelijk is. (I Petr. 3:19-20).

Op het schuld belijden van de mens en het vragen om vergeving zal God Almachtig Zijn vloek intrekken die Hij (destijds) terecht heeft uitgesproken.

Nogmaals: God Almachtig doet dat op een oprecht belijdenis van zonden; ook op plaatsvervangende belijdenis van zonden. Hij vergeeft, en als Hij vergeven heeft zijn er geen zonden meer; is er geen overtreding meer en is er dus ook geen grond meer om iemand te vervloeken.

Wanneer God Almachtig de zonden vergeven heeft, is er voor satan geen reden meer om die mens te slaan met allerlei onheil.

Als de zonden van de mens vergeven zijn, bestaan deze zonden voor God Almachtig niet meer. Dus ook niet voor satan.

----- ... -----

Deut. 23:2 Een bastaard mag niet in de gemeente van de HEERE komen; zelfs zijn nakomelingen van de tiende generatie mogen niet in de gemeente van de HEERE komen

Ex. 20:4-5 U zult voor uzelf geen beeld maken geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een naijverig God, Die de misdaad van de vaderen vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Jezus Christus was zonder zonden, Jezus Christus weerstond satan door niet met hem in discussie te treden maar om de Bijbel te citeren. (Matt. 4:1-11).

Doordat Jezus Christus zonder zonden was kon satan hem niet beschadigen, ziek maken, of wat dan ook.

Satan heeft de Joden in de tijd van Jezus Christus zodanig misleid en opgehitst, dat Hij een lijdensweg heeft moeten gaan van ongekend onrecht en barbaarsheid. Dat die lijdensweg uiteindelijk aan het kruis van Golgotha eindigde in de dood.

Dus; hoezo kan ik zeggen dat Jezus Christus niet beschadigd kon worden door satan? Hij was toch zonder zonden? Waarom dan toch deze lijdensweg? Deze martelingen met de dood tot gevolg?

Het bovenstaande klopt helemaal. Maar in het geval van Jezus Christus ging het om **vrijwilligheid**. (Jes. 53:10). God Almachtig **in** Jezus Christus bood zichzelf vrijwillig aan satan, om op deze wijze de mensheid te redden van de eeuwige dood.

Tot aan de nacht waarin Jezus Christus verraden werd door Judas kon satan Jezus niet benadelen, geen schade toebrengen. Pas toen Jezus Christus de beker leegdrank met mijn zonden werd Hij Die zonder zonden was als een zondaar.

En pas toen kon satan zijn gang gaan door Jezus Christus te vernederen, te bespotten, te martelen met de dood als gevolg.

En die weg was zwaar voor Hem. In Matt. 26:39 bidt Jezus Christus tot Zijn Vader in de hemel: *'Mijn Vader, wanneer mogelijk laat deze drinkbeker aan mij voorbijgaan'*.

De drinkbeker met mijn zonden.

Die weg was voor Jezus Christus zó zwaar dat Hij hem helemaal niet kón dragen, en er hulp door de Heilige Geest geschonken moest worden (Lukas 22:43).

Jezus Christus **heeft** die drinkbeker leeggedronken. Want Hij zegt in die tekst die ik hiervoor aanhaalde: *'maar niet Mijn wil geschiedde, maar de Uwe'*.

En God Almachtig, wilde dat dit zo ging (Jes. 53:10). Niet omdat Hij Zijn zoon pijn wilde doen, maar om mij te redden. God Almachtig zag het grote doel achter *'het opgeven'* van Zijn Zoon Jezus Christus.

 Jes. 53:10 Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt.

 Matt. 26:39 En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

 Luk. 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

 Jes. 53:10 Maar het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem ziek gemaakt. Als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zal Hij nageslacht zien, Hij zal de dagen verlengen; het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand voorspoedig zijn

Satan dacht dat hij geslaagd was in zijn opzet om God Almachtig van Zijn troon te stoten toen Jezus Christus aan het kruis stierf, want Hij wist dat Jezus Christus God Zelf in de Mens was.

Maar satan had geen rekening gehouden met de scheppende, levendmakende kracht van God, die Jezus Christus liet opstaan uit de dood om openlijk de overwinning op te eisen van hem.

----- ... -----

Nogmaals: wat kan ik tegen ziekte doen ?

Het antwoord is voor mij het verootmoedigen voor God Almachtig, mijn zonden belijden voor God, mij laten reinigen door God.

Veel zonden zal ik zelf echt wel kunnen benoemen wanneer ik diep naar binnen kijk bij mijzelf. Andere zonden, en helemaal zonden die mijn voorouders hebben gedaan (die ik misschien helemaal nooit gekend heb), zijn alleen boven water te krijgen door de Heilige Geest.

In Joh.16:8 staat, dat het de Heilige Geest is die ons overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel. Dus bij Hem moet ik wezen, bij de Geest van God, om duidelijkheid te krijgen waarom ik zo gepijnigd wordt door ziekte of handicap.

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

Ik geloof dat ik mijn gebed naar de Heilige Geest heel concreet mag zijn. *'Heilige Geest van God, wilt u mij alstublieft binnen veertien dagen bekend maken wat er tussen mij en God in staat, dat ik zo gepijnigd wordt door ziekte of handicap'*

Als God Almachtig het mij dan niet binnen veertien dagen bekend maakt, dat ik er dan van uit mag gaan dat er niets is.

Sommige mensen zijn hun leven lang bezig om zichzelf en wanneer mogelijk het leven van voorouders te onderzoeken.

 Spr. 26:2 Zoals een mus wegvlucht, zoals een zwaluw wegvliegt, zo komt een vervloeking zonder reden niet aan

Als het uitgesproken vloeken betreft die anderen over ons of onze voorouders hebben uitgesproken? Bedenk dan dat in Spr. 26:2 staat dat een ongegronde vloek geen doel treft. Dus ook daar hoeft ik echt niet panisch onder te worden.

 Neh. 1:6-7 Laat Uw oor toch opmerkzaam zijn, en Uw ogen open, om te luisteren naar het gebed van Uw dienaar, dat ik heden dag en nacht voor Uw aangezicht bid voor de Israëlieten, Uw dienaren. Ik belijd de zonden van de Israëlieten, die wij tegen U begaan hebben. Ook ik en mijn familie, wij hebben gezondigd.

Zoals ik en iedereen op deze wereld dagelijks zondigen, hebben onze voorouders dit ook gedaan. Wat dát betreft staan we allemaal weer op één lijn.

Het is goed om mijzelf te verootmoedigen als een Nehemia, om naast mijn eigen zonden ook de zonden van mijn voorouders voor God Almachtig te belijden. (Neh. 1:6-7).

Want de Bijbel zegt dat God Almachtig zó getrouw en zó rechtvaardig is, dat Hij onze zonden vergeeft en onze ongerechtigheden reinigt **wanneer** wij onze zonden belijden. (I Joh. 1:9)

----- ... -----

Als ik het bovenstaande gedaan heb en ik heb eerlijk en ootmoedig voor God Almachtig mijn zonden en de zonden van mijn voorouders beleden; betekent dit dan in **alle** gevallen dat ik weer beter wordt? Dat de misère en de ellende uit mijn leven verdwijnt?

Geestelijk gezien is mijn antwoord: 'JA'. Geestelijk gezien ben ik rein voor God Almachtig in Jezus Christus.

Lichamelijk hoeft dit niet zo te zijn.

Het is niet aan mij om te bepalen wat er met en in mijn lichaam gebeurt.

Paulus schrijft dat mijn lichaam een tent is die te zijner tijd afgebroken zal gaan worden. (II Kor. 5:1) Wanneer dat moment daar is bepaalt maar één Persoon. En dat is God Almachtig.

Toen David zijn zonde beled aan God Almachtig dat hij overspel met Bathseba gepleegd had (II Sam. 12), dat hij daarvoor de wettige man van Bathseba had laten doden, kreeg David volledige vergeving.

Het kind dat geboren werd uit dat overspel, stierf echter wél.

Het is niet zo dat wanneer mijn zonden vergeven zijn door God Almachtig, de gevolgen daarvan ook allemaal verdwenen zijn.

Ik blijf verantwoordelijk voor de keuzes die ik (destijds) gemaakt heb.

Dat betekent ook dat wanneer ik mij weer tot God Almachtig bekeer, mijn zonden aan Hem belijdt en dat ik vergeving krijg van God, dat ik de gevolgen van mijn zonden **màg** dragen **mét** God Almachtig. De Heer helpt mij daarbij.

Mensen vinden het lichaam van vlees en bloed dat zij hebben vaak het allerbelangrijkste dat er is. En daar wordt letterlijk alles voor gedaan.

Maar voor God Almachtig is dit **NIET** zo. (Zonder nu te zeggen dat ik mijn lichaam maar moet verwaarlozen!).

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

II Kor. 5:1 Wij weten immers dat wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

Voor God Almachtig telt mijn geest. Want na mijn sterven leeft mijn geest verder. Ja ook wanneer ik mijn lichaam (door ziekte) ben kwijt geraakt.

Voor God Almachtig is er helemaal geen scheiding tussen dit aardse leven en het leven hiernamaals.

Ik heb het wel eens vergeleken met een treinstation waarin mensen overstappen van de ene trein in de andere. De reis gaat door, deze is niet beëindigd bij het afleggen van onze aarde tent.

Al hoewel het moeten loslaten van geliefden, en vooral van kinderen, een immens moeilijke opgave is in dit leven, helpt ook hierin God Almachtig.

God Almachtig is namelijk Diegene die bepaalt wanneer iemand sterft. En als dat in mijn ogen 'te vroeg' is, dan moet ik weten dat God Almachtig daar een bedoeling mee heeft.

 Jes. 57:1-2 HET BOEK: *Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven veel te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. **Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen.** Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de recht weg bewandelen.*

God Almachtig is Diegene die het leven van iemand in zijn totaliteit kan overzien. Geestelijk en lichamelijk.

En wanneer God Almachtig iemand uit genade tot Zich roept dan heeft Hij daarmee **het beste voor** die persoon in gedachten. Hij weet en kan zien dat wanneer Hij dat niet zou doen, deze persoon in een groot lijden zou zijn terecht gekomen.

Zou het dan niet egoïstisch zijn dat nabestaanden deze 'thuiskomst' van die geliefde zouden willen tegenhouden?

Natuurlijk is afscheid nemen moeilijk.

Natuurlijk wil ik mijn geliefden niet om mij heen missen.

Maar als ik werkelijk begaan ben met het lot van mijn geliefde, dan kan ik niet anders dan erkennen dat wat God Almachtig doet, goed is.

En natuurlijk is er verdriet, en natuurlijk is er het gemis: maar voor hoe lang?

 Jes. 57:1-2 HET BOEK: *Rechtvaardige mensen verdwijnen; de vromen sterven veel te vroeg, maar niemand schijnt zich er iets van aan te trekken of zich af te vragen waarom dat gebeurt. **Niemand schijnt te beseffen dat God hen wegneemt voordat de kwade dagen komen.** Zij zullen in vrede rusten, allen die in hun leven de recht weg bewandelen.*

Als ik geen toekomstbeeld heb, doordat ik God Almachtig afwijs, dan is het gemis van een geliefde ondraaglijk. En dan kan het zijn dat er in de rest van mijn leven alleen plaats is voor rouw.

Maar als ik wél dat toekomstbeeld heb en ik weet dat mijn geliefde op de best mogelijke plaats is die ik mij maar voor kan stellen; en ik weet dat het nog maar x jaar zal duren voordat ik mijn geliefde weer terug zal zien; dan zal dat toch de grootste troost voor mij zijn?

----- ... -----

Terug naar de geschiedenis van de maanzieke jongen.

Het is in deze geschiedenis van de maanzieke jongeman wel opmerkelijk dat de discipelen deze demon niet konden uitdrijven.

Dit geeft weer aan dat er een duidelijke hiërarchie in de duistere wereld is. Deze wordt wel eens vergeleken met de militaire hiërarchie. Je hebt leidinggevend en je hebt ondergeschikten. En wanneer de hoogste in rang capituleert, de ondergeschikten ook moeten capituleren.

Dat de discipelen deze betreffende demon niet konden verdrijven duidt er dus op dat hij bezet werd gehouden door een demon met een uitzonderlijk hoge rang, die dus niet zomaar één, twee, drie luistert naar de discipelen.

Maar wanneer de 'Hogere in rang' van de discipelen in actie komt heeft Hij te gaan.

Waarom?

Omdat Jezus Christus niet alleen een 'Hogere in rang' is, **Hij heeft de allerhoogste rang.** Immers Hij heeft satan verslagen!

----- ... -----

In het bevrijden van mensen gaat het niet om de mate van geloof van diegenen die in de Naam van Jezus Christus voor bevrijding bidden. Want het is God Almachtig Zelf die iemand de mate van geloof geeft (Rom. 12:3).

Het gaat om de grootheid van Jezus Christus. Het gaat erom dat God, de Vader verheerlijkt wordt.

In **alle** gevallen is het **nooit** de mens waarnaar demonen zullen luisteren.

 Rom. 12:3 *Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.*

Het is de Heilige Geest **in** deze mensen die bidden voor bevrijding waar demonen een rolberoerte van krijgen. Als er ook maar één pinkpuntje van de mens in zit zal het fout gaan. Dan zullen demonen niet vertrekken, zelfs niet als ik vast en bid, bind en ontbind.

Alleen de grootheid van God Almachtig zal mensen vrijmaken. Geestelijk, en wanneer Gods het wil, ook lichamelijk. .

----- ... -----

Ik moet af van de verering van mijn aarde leven. Ik moet af van de verering van mijn aardse lichaam. Mijn aardse lichaam van vlees en bloed is niets anders dan stof der aarde waar God Almachtig Zijn levendmakende adem in heeft geblazen (Gen.2:7) met als enige reden om mij voort te planten en om de goede werken te doen die God heeft uitgebreid (Ef.2:10).

Ik moet mijn lichaam van vlees en bloed zien in dienst van God Almachtig.

Er staat toch ook geschreven dat wij geschapen zijn om de goede werken te doen die Hij heeft voorbereid? (Ef. 2:10)

Er staat toch ook geschreven dat de kracht van Jezus Christus, die ik als Christen heb gekregen, er niet is voor mijn eigen doel, maar om te helpen de bolwerken te slechten die tegen God zijn? II Kor. 10:3 ^{NBV}

Is dit ook niet wat Jezus Christus vraagt: om God Almachtig méér lief te hebben dan mijn aardse vader, moeder of welke familielid dan ook? (Matt. 10:37).

En ik weet dat agapé liefde van een andere orde is dan amor of eros liefde. Maar ik ben gewoon een aanbieder geworden van mijn eigen leven c.q. lichaam hier op aarde.

Alles wat ik doe hier op aarde heeft het doel om mijn lichaam van vlees en bloed te bevredigen en te vertroetelen. Of het nu gaat om gezondheid of het gaat om lekker eten en drinken. Of het nu gaat om werken of het nu gaat om warmte en liefde.

Ik geloof echter dat God Almachtig mij daarvoor geen lichaam van vlees en bloed heeft gegeven. Mijn lichaam is een gereedschapstuk in de handen van God Almachtig. Zoals de klei op de draaischijf van de Pottenbakker een werkstuk is van de Pottenbakker. (Jer. 18:3-4)

Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levens-adem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen

Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van de wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God

Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard

Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijf een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken

Ik zeg dus niet dat ik mijn lichaam maar moet verwaarlozen, of dat ik het leven hier op aarde maar moet verwaarlozen.

Ik zeg dat Christenen ambassadeurs zijn van het Koninkrijk van God Almachtig, met als doel om mensen in nood bijstand te verlenen; om mensen de weg te wijzen naar het Koninkrijk der hemelen. (zie pag. 100-106)

En natuurlijk vind ik rijkdom, overvloed, gezondheid en welstand ook enorm fijn, warm en mjamie. En gezondheid is een groot goed, maar uiteindelijk ben ik dáár niet voor geroepen.

Ik ben aangesteld als wachter op de muur om de woorden van God Almachtig, die Hij spreekt, door te geven aan Zijn volk, om het te waarschuwen. (Ez.33: 7).

En met mij is dat een ieder dit **in** Jezus Christus gelooft als zijn Heiland en Verlosser.

Christenen zijn eerstelingen met een opdracht, Laat ik dat alsjeblieft nooit vergeten.

----- ... -----

Nog even naar die geschiedenis van die maanzieke jongen.

Er is dus een demon in die jongen die hem op de grond doet gooien, die hem doet stuip trekken, die hem vaak in het water terecht doet komen of in het vuur. Die demon heeft maar één doel; zoveel mogelijk pijn, misère en ellende uit te storten op die jongen en zijn directe familie.

Maar zelfs als hij uitgedreven wordt zal hij proberen de indruk te wekken dat hij gewonnen heeft en niet Jezus Christus.

De jongen werd als een dode. In de hoop dat iedereen zich tegen Jezus Christus zou keren.

Maar Jezus Christus bewijst hier zijn macht: Hij pakt de hand van de jongen en Hij richtte Hem op.

Wat een manifestatie van Kracht,

God Almachtig is een God van LEVEN

 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen

Hoofdstuk 4.20

Genezingen

De genezing van de blindgeborene

Miskenning door de Joodse leiders

(Johannes 9:1-41)

In het verhaal van de *'genezing van de blindgeborene'* uit Johannes 9 wordt eigenlijk het hele Evangelie verteld. Ja, alles wat ik zou moeten weten waarom God Almachtig mij geschapen heeft en wat Hij met mij voor heeft.

In deze geschiedenis komen weer een paar enorm belangrijke geestelijke lessen op mij af.

De context:

Er is een gelovige man die al vanaf zijn geboorte blind is. Hij zit te bedelen, waarschijnlijk in de buurt van de synagoge om zodoende zoveel mogelijk in te spelen op de goedheid van de gelovigen die daar voorbij komen.

Het is sabbat en hij ontmoet Jezus Christus.

Jezus Christus spuugt op de grond en maakt een mengsel van zand en spug, smeert dit op de ogen van de man en geeft hem opdracht om naar het badwater van Siloam te gaan om zich daar te wassen. De man doet dit en hij kan zien.

Er ontstaat grote ophef onder de buren en familieleden van de genezen man over zijn genezing en zij brengen hem naar de Farizeeën in de synagoge. Daar ontstaat een twistgesprek tussen de genezen man en de Farizeeën over de vraag **wie** hem genezen heeft.

Eerst wordt door de Farizeeën openlijk getwijfeld of deze man wel vanaf zijn geboorte blind is geweest, waarbij zelfs zijn ouders worden opgeroepen om te getuigen dat dit zo is.

En als deze blindheid vanaf de geboorte bewezen is wordt de man ondervraagd hoe de genezing tot stand is gekomen en **door wie**.

De dialoog die dan ontstaat is er één van manipulatie en intimidatie door de religieuze leiders, waarbij zij niet onder stoelen of banken steken dat **zij** alleen diegenen zijn die God Almachtig eren en doen wat God geboden heeft en dat hij, de genezen man een onderdaan is, een onderdanige, een mindere, een zondaar en Diegene die hem genezen heeft ook.

De dialoog wordt zo heftig dat de Farizeeën de genezen man uit de synagoge knikkeren waarna hij Jezus Christus weer tegenkomt en tot levend geloof komt.

----- ... -----

Op zich misschien wel een genezing zoals er meerdere in de Bijbel beschreven staan. Ik denk dan bijvoorbeeld aan *'de verlamde in Bethesda'*, maar ook door het verhaal van de genezing van de verlamde man door Petrus en Johannes uit Hand. 3:1-10.

Maar wanneer ik deze geschiedenis en de dingen die gezegd worden diep op mij laat indringen ontstaat toch een ander beeld.

Niet alleen de genezing van de man staat hier centraal, maar juist de oproep om een keuze te maken vóór God Almachtig **in** Jezus Christus staat centraal.

In deze geschiedenis staan licht en duisternis, leven en dood scherp afgetekend lijnrecht tegenover elkaar.

-----...-----

Voordat ik hier dieper op in ga wil ik toch nog even kwijt dat ik een gemeentemens in hart en nieren ben en dat ik het leiderschap dat door God Almachtig aangesteld is op deze aarde, in de personen van voorgangers en oudsten en diakenen volledig onderschrijf en erken.

Wanneer ik mij in deze geschiedenis scherp uitlaat over religieuze leiders vandaag de dag en over hoe veel denominaties functioneren; hoe zij omgaan met *'hun'* gelovigen, dan bedoel ik hiermee **NIET** dat alle denominaties, huisgemeenten, kerken en noem maar op, slecht zijn. Ook bedoel ik niet te zeggen dat zij allemaal manipuleren en intimideren.

Ik houd een spiegel voor waarin religieuze leiders zichzelf kunnen toetsen in het licht van Gods Woord (is Jezus Christus).

Ik wil gelovigen vertellen hoe zij in het Koninkrijk van God Almachtig kunnen komen en dat dit **alleen** is door Jezus Christus (is de Bijbel) heen.

Er is niemand op deze hele wereld die een mens de toegang tot dit Koninkrijk der hemelen kan verschaffen dan alleen Jezus Christus. Er is geen religieuze leider dit kan, en ik kan het ook niet!

De wedergeboren Christen vandaag de dag (en of ik nu een leider ben of niet) heeft de taak om als wegwijzer te fungeren naar dat Koninkrijk van God Almachtig, en om de mensen te leren inwoner te worden van dit Koninkrijk, zoals Jezus Christus dit aan Zijn discipelen leerde (en aan de menigte die bij Hem was) door 'de zaligsprekingen' heen.

----- ... -----

Het verhaal over de genezing van de blindgeboren man begint met een vraag van de discipelen.

Zij zien de blinde man bedelen bij de ingang van de synagoge om wat geld bij elkaar te sprokkelen. Dan stellen de discipelen van Jezus Christus de vraag *wie er gezondigd heeft waardoor deze man blindgeboren is, hijzelf of zijn ouders.*

Opmerkelijke vraag want hoe kan een pasgeboren baby, een blindgeboren baby zondigen? Dan zou hij dit al in de baarmoeder hebben moeten doen? Dus eigenlijk vragen de discipelen of de zonden van de (voor)ouders tot de blindheid van deze man geleid kan hebben.

Want zegt Almachtig God Zelf niet in Ex. 20:5 dat hij de misdaden van de vaders zal vergelden aan de kinderen tot in het derde en vierde geslacht?

En Deut 23:2 waar gesproken wordt over buitenechtelijke kinderen dat zij zelfs tot in het tiende geslacht niet in de tempel mochten komen?

Een serieuze vraag die ook vandaag de dag nog veel gemoederen bezighoudt. Want wat kunnen kinderen er aan doen wanneer hun ouders en overgrootouders verschrikkelijke dingen hebben gedaan?

Wanneer die (voor)ouders zodanig gezondigd hebben dat volgens die twee aangehaalde teksten uit het O.T. het nageslacht daar de dupe van is?

Ex. 20:5 U zult voor uzelf geen beeld maken geen enkele afbeelding van wat boven in de hemel, of beneden op de aarde of in het water onder de aarde is. U zult zich daarvoor niet neerbuigen, en die niet dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een naijverig God, Die de misdaad van de vaders vergeldt aan de kinderen, aan het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten,

Deut. 23:2 Een bastaard mag niet in de gemeente van de Heere komen, zelfs zijn nakomelingen van de tiende generatie mogen niet in de gemeente van de Heere komen.

Jezus Christus wijst in zijn antwoord aan de discipelen helemaal geen schuldige aan.

Ik geloof dat Jezus Christus in Zijn antwoord zegt dat wij 'ziekte' in een breder perspectief moeten zien.

Het gaat hier niet om de vraag of deze man zelf als baby, of dat zijn ouders, gezondigd hebben (al hoewel ik daar straks nog wel op terugkom)

Dat bredere perspectief is dat ik het Evangelie van Jezus Christus in zijn geheel moet zien. En dat het Evangelie al begint vóór de totstandkoming van deze wereld. Dat het Evangelie deze wereld betreft, maar ook het leven ná dit leven.

----- ... -----

Misschien is het een beetje eng dat ik dat zo allemaal schrijf, maar ik mijmer als volgt:

Ik ken het verhaal van Job uit de Bijbel. En dan met name het eerste en het tweede hoofdstuk. Hierin wordt verteld van ontmoetingen die satan had met God Almachtig in de hemel.

Dat het Job zo goed ging zou een gevolg zijn van de zegeningen die God Almachtig Job had gegeven. En satan stelt God op de proef door voor te stellen om hem (satan) eens zijn gang te laten gaan door een portie misère en ellende over Job uit te storten (het kenmerk van satan) en om dan eens te zien of Job nog zo gelovig zou zijn.

God Almachtig stemt hier mee in onder de voorwaarde dat satan alles mag uitstorten over Job wat hij verzinnen kan, maar dat hij **niet** het recht heeft Job van het leven te beroven.

De vraag **wààrom** God Almachtig instemt met het verzoek van satan, kan ik alleen maar beantwoorden met wat ik ook bij Abraham lees, als hij opdracht krijgt van God om zijn enige zoon Izaäk te offeren. (Gen. 22).

En dat is dat God Abraham wilde 'beproeven', uittesten. En kijk ik naar de uitkomst van zowel Abraham als Job dan kan ik alleen maar toegeven dat zij er beiden 'beter' van zijn geworden. Zowel geestelijk als fysiek. Tenminste in materieel opzicht.

Uitgangspunt is dat God Almachtig bepaalt wat satan mag en niet mag. Satan van zichzelf heeft geen enkele macht en geen enkele bewegingsvrijheid. Hij verdient zelfs niet de eer om de titel 'vijand van God' te dragen. Het is God die satan toestemming geeft om zijn verwoestende werk te doen (Jes. 54:16)

 Jes. 54:16 Zie, *Ík* heb de smid geschapen die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en *Ík* heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.

En zo gebeurde het dus. Het bezit werd van Job afgenomen, zijn kinderen komen allemaal om het leven en Job wordt verschrikkelijke ziek.

Het boek Job vertelt deze hele geschiedenis. De moeiten en zorgen van Job, maar ook en vooral dat hij God Almachtig trouw bleef waarna God hem zegende met een veelvoud van alles wat hij daarvoor had.

----- ... -----

Ik vraag mij oprecht af of dit verhaal van Job alleen in de Bijbel is geschreven als historisch feit rondom de persoon Job. Ik geloof dat dit verhaal mij **veel meer** te vertellen heeft. Juist ook als het gaat wat er gebeurd is vóór de grondlegging van deze wereld.

Nu moet mij dat niet verbazen want er worden wel meer zaken beschreven die vóór de totstandkoming van deze wereld zich afspeelden. Neem bijvoorbeeld Spr. 8:22-31 waar het gaat over Jezus Christus vóór Zijn komst naar deze wereld.

Zou het kunnen zijn dat zich ten tijde van het paradijs, zoals beschreven is in Genesis 1 en 2, iets dergelijke zich heeft afgespeeld in de trant van Job hoofdstuk 1?

Dat er een vergadering was waar satan ook bij aanwezig was en waarin satan stelde dat het geen wonder was dat de mens '**ādām**' alles deed wat God Almachtig hem vroeg, Hem gehoorzaamde en Hem alleen aanbad? Het ontbrak de mens '**ādām**' immers aan niets?

Dus stel ik mij voor dat God Almachtig heeft gezegd: '*dus jij satan denkt dat wanneer het de mens '**ādām**' minder voor de wind gaat, dat zij zich zullen afkeren van Mij?*'. Waarop satan gezegd zou hebben : '*Ja, Here God. Geef mij de mens '**ādām**' en laat mij deze beproeven en de mens '**ādām**' zal voor mij kiezen en zich afkeren van U*'. Waarop God satan toestond om dit te doen.

En dan begint Genesis hoofdstuk 3.

Satan gaat naar de eerste mens '**ādām**' toe en weet deze te verleiden door met hen in discussie te gaan. Uiteindelijk komt het zelfs zover dat de eerste mens '**ādām**' van de vrucht eet die komt van '*de boom van kennis van goed en kwaad*' terwijl God Almachtig dit verboden had.

De vraag '**wie wordt hier geloofd?**' was dus beantwoord. De mens geloofde satan en keerde zich af van God Almachtig.

 Spr. 8:21-31 De HEERE bezat Mij aan het begin van Zijn weg, al vóór Zijn werken, van oudsher. Van eeuwigheid af ben Ik gezalfd geweest, vanaf het begin, vanaf de tijden voordat de aarde er was. Toen er nog geen diepe wateren waren, werd Ik geboren, toen er nog geen bronnen waren, zwaar van water. Voordat de bergen waren verzonken, vóór de heuvels, werd Ik geboren. Hij had de aarde en de velden nog niet gemaakt, evenmin het begin van de stofjes van de wereld.

Toen Hij de hemel gereedmaakte, was Ik daar, toen Hij een cirkel trok over het oppervlak van de watervloed, toen Hij de wolken daarboven sterk maakte, Hij de bronnen van de watervloed versterkte, toen Hij voor de zee zijn plaats bepaalde, zodat het water Zijn bevel niet zou overtreden, toen Hij de fundamente van de aarde verordende, was Ik bij Hem, Zijn Liefelingskind, Ik was dag aan dag Zijn bron van blijdschap, te allen tijde spelend voor Zijn aangezicht, al spelend in de wereld van Zijn aardrijk.

Mijn bron van blijdschap vond Ik bij de mensenkinderen.

Het gevolg van deze zonde van de eerste mens '**ādām**' was enorm. Voor henzelf (en de hunnen); zij moesten de hof van Eden verlaten en kwamen daarmee buiten de directe bescherming van God Almachtig te staan met alle gevolgen van dien.

Maar de impact voor de hele wereld was enorm. Want buiten het feit dat zij zichzelf buiten de directe bescherming van God Almachtig hadden geplaatst gold dit dus ook voor hun nageslacht; tot op de dag van vandaag.

In de hof van Eden, het paradijs, waren de '*zonen Gods*', of tewel de kinderen van God Almachtig. Dezelfde als waarover gesproken wordt in Job 1:6.

Buiten die hof van Eden waren de '*dochters van de wereld*'. (Gen. 6:2, Gen. 6:4) oftewel de kinderen van satan.

Dus;

- De kinderen van God Almachtig staan tegenover de kinderen van satan;
- God Almachtig staat voor LEVEN, satan staat voor dood;
- God Almachtig staat voor waarheid, satan staat voor leugen;
- God Almachtig staat voor voorspoed, satan staat voor tegenspoed;
- God Almachtig staat voor gezondheid, satan staat voor ziekte;
- God Almachtig staat voor rust, satan staat voor onrust;
- God Almachtig staat voor onbezorgdheid, satan staat voor zorgen en noem maar op.

Dat zal die mens '**ādām**' uit Gen. 1 en 2 zich vast wel niet gerealiseerd hebben maar doordat de mens '**ādām**' God Almachtig de rug toegekeerd had, viel hij in de handen van satan. Dát was het grote gevolg van de zondeval.

Want er zijn maar twee mogelijkheden: **Of ik behoer God toe, óf ik behoer satan toe.** (Matt. 6:24). Een combinatie van beiden is niet mogelijk. Het negeren van beiden is ook niet mogelijk. En een afwisseling van beiden zoals het de mens uitkomt is ook niet mogelijk.

Ik kan immers niet én dood én levend tegelijkertijd zijn!

----- ... -----

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon.

Dus satan ging weer in een Job-1 achtige situatie naar God Almachtig toe om zijn overwinning op te eisen. En satan zei meesmuilend tegen God: *'Ziet U wel Here God; de mens is voor mij gevallen en door de zondeval hebben zij mij aanbeden. De mens is vanaf nu voor mij'*.

En zo geschiedde het. De mens werd eigendom van satan. Of zoals de Bijbel het zegt: machten, overheden en wereldbeheersers uit het rijk der duisternis (Ef. 6:12).

En het eerste wat satan over de mens '**ādām**' uitstortte waren schaamte en angst. Want toen God Almachtig na de zondeval weer naar de hof van Eden ging om met de mens '**ādām**' te wandelen, verstopten zij zich voor God. Satan had angst in de mens '**ādām**' gebracht en schaamte voor hun naaktheid.

Vanaf dat moment begint de ellende die satan in zich had, over de mens '**ādām**' uit te storten. De eerste moord kwam er aan door Kaïn die zijn eigen broer vermoordde (Gen. 4); ziekte kwam in de mens; de dood was daar; en noem maar op wat voor ellende allemaal mogelijk is.

Voor ieder mens?

Het antwoord is: Ja, voor ieder mens.

Of ik het nu eerlijk vind of niet, of ik het nu rechtvaardig vind of niet, dat wás de situatie na de zondeval, en dát is de situatie nog steeds vandaag de dag.

Waarom is dat nog steeds de situatie van vandaag?

Wat heb ik als zoveelste nageslacht te maken met de zonden van die eerste mens?

Ik heb dat wel eens duidelijk gemaakt met het volgende voorbeeld.

Stel ik heb een glas met een sterk gif. Nu pak ik een groot glas en vul dat voor de helft met schoon water en voor de andere helft met dat gif. Zou iemand dat willen opdrinken? Het antwoord laat zich raden.

Maar nu pak ik weer een groot glas, vul dit voor de helft met het mengsel uit het eerste glas en vul dit weer aan met schoon rein water. Zou iemand dat nu dan willen opdrinken? Het antwoord laat zich raden.

📖 Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

Dus pak ik voor de derde keer een groot glas, vul dit voor de helft met schoon water en vul dit aan met het mengsel uit het tweede glas. Zou iemand dit willen opdrinken? Het antwoord laat zich raden.

En zo kan ik doorgaan tot vele glazen verder en verder. Het gif blijft aanwezig.

Zo is het ook met de zondeval van de eerste mens '**ādām**'. De zonde is van mens op mens overgegaan. Letterlijk, want bij de bevruchting van de vrouw gaat een levende zaadcel van de man over naar de vrouw, vermengt zich met de eikel van de vrouw en de bevruchting is tot stand gebracht.

Er gaat dus letterlijk leven over van de man naar de vrouw. En zo is de zonde overgebracht van de eerste mens naar de mens van vandaag.

Als ik al zou denken dat met het vermengen de hoeveelheid gif steeds minder wordt tot een hoeveelheid dat het geen enkele schade meer kan aanrichten, moet ik wat de mens en zijn zonde betreft vertellen dat de mens zelf elke keer weer nieuw gif in dat glas water doet. Zo blijft de giftigheid in stand. En zo blijft de zonde in stand.

Overigens is dát de reden waarom Maria, de moeder van Jezus Christus **NIET** is bevrucht door een man maar door de Heilige Geest.

De man was gewoon niet zuiver, niet zondenvrij. Doordat God Almachtig Maria Zelf bevruchtte door de Heilige Geest kwam er **WEL** zondenvrij leven in haar!

----- ... -----

Eerlijk of niet, het is gewoon een naakt feit dat ieder mens op deze aarde besmet is met de zonde.

Of is er iemand die kan zeggen dat hij nog nooit een zondige gedachte heeft gehad? Of nog nooit iets gedaan heeft wat niet mocht? Of iets gezegd heeft wat niet mocht?

Ieder mens heeft gezondigd en zondigt. Dus daarmee heeft ieder mens zich ook afgekeerd van God Almachtig.

Buiten het feit dat door de eerste zonde in de wereld de mensheid al eigendom was van satan, heeft elk mens vandaag de dag (en daarvoor natuurlijk) er nog een schepje bovenop gedaan door ook te zondigen.

Het eigendomsrecht van satan over de mensheid wordt daarmee eigenlijk elke dag opnieuw bevestigd.

Conclusie: Ieder mens is besmet met zonde is daarom 'onderdaan' van satan.

----- ... -----

God Almachtig is een Levendmakende God. Hij heeft de ziekte niet als strafmaatregel verzonnen. Als God in de Bijbel ziekte over mensen uitstort dan heeft dit altijd een corrigerend doel. Alsof God wil zeggen: *'Keer je om, kom naar Mij terug'*

Satan heeft de ziekte echter gemaakt tot een pijnigingsmiddel; tot een vernietigingsmiddel. En satan heeft de ziekte over de mens uitgestort in allerlei vormen en maten.

Maar dat niet alleen. Satan heeft de mensheid zo *'verlicht'* dat er ook nog een logische verklaring is voor al die ziekte. Zo brengt roken kanker voort; onveilige seks brengt AIDS voort; alcohol geeft leverziekten en noem maar op.

Maar al die benamingen en oorzaken; al die wetenschap over het ontstaan van ziekten is bedoeld om de mens een rad voor ogen te draaien, zodat de werkelijke oorzaak bedekt blijft. En de werkelijke oorzaak is dat satan ziekte brengt.

Ik noem dat ook wel dat ik leef in een *'gebroken'* wereld.

Gebroken betekent kapot. En hier wordt mee bedoeld dat de mensen vandaag de dag (en daarvoor natuurlijk) afgesneden zijn van God Almachtig. En laat ik voorop stellen dat ik één van die mensen ben; en dat ik ook van nature ben afgesneden van God. Dat ook ik eigendom was van satan door de zondeval, maar zeker ook door alles wat ikzelf verkeerd heb gedaan. Ik heb gezondigd tegen God en veel ook. Ik was een zondaar.

Neem van mij aan dat ik het verschrikkelijk vind wat voor ziekten er allemaal zijn en wat voor lijden dit teweeg brengt onder de mensen.

Maar ik wil hier in dit verhaal even de emotie uitschakelen. Ik wil even wijzen op de naakte feiten. En die naakte feiten zijn dat satan ziekte heeft gebracht over de mensen tot pijniging en vernietiging. Welke mooie benaming ik er ook aan geef, welk *'wetenschappelijk fundament'* ik ook meen te hebben.

Maar ben ik dan een willoos slachtoffer? Ben ik dan een marionet die doet wat satan wil en vraagt? Hij trekt aan de touwtjes en ik moet dan maar gehoorzamen ?

Het eerlijke antwoord is dat wanneer er niets verandert in de situatie die ik hierboven beschreef, gewoonweg JA is!

Maar daar blijft het niet bij. Gelukkig maar!

----- ... -----

Uitgangspunt vandaag de dag is dat ik door mijn zonden eigendom ben geworden van satan.

God Almachtig heeft Zijn wet gegeven in Ex. 20 via Mozes aan Zijn volk Israël. En die wet is de meetlat waarlangs mijn leven gemeten zal worden. Zie de vergelijking tussen het Nederlandse rechtssysteem en het Goddelijk rechtssysteem op pag. 73-76

Het belangrijkste is dat Jezus Christus een omwisseling tot stand heeft gebracht aan het Kruis van Golgotha.

Jezus Christus die zonder zonden was, werd als een zondaar, en ik die als zondaar te boek stond, werd zonden vrij verklaard.

Ik heb ergens in *mijn mijmeringen* geschreven dat het gevoel dat met die omwisseling gepaard ging (van de mens naar Jezus Christus toe) misschien een beetje te vergelijken is als ik als onschuldige beschuldigd wordt van iets verschrikkelijks.

Als ik weet dat ik niets verkeerd heb gedaan, maar dat ik toch beschuldigd wordt en de hele mensheid gelooft dat, en ik word veroordeeld voor iets dat ik niet hebt gedaan. Hoe zou ik mij dan voelen?

God Almachtig heeft **in** Jezus Christus mijn zonden betaald. Met andere woorden: God Almachtig **ZELF** heeft satan betaald met het leven van Zijn eigen Zoon. En Die eigen Zoon Jezus Christus **is** niemand meer of minder dan God Zelf (Die Geest is) in een lichaam van vlees en bloed.

-----...-----

Dan is daarmee de kous toch af? Dan kan ik toch weer verder leven? Dan is alle misère, ellende, ziekte en noem maar op toch voorbij? Dan ben ik toch niet meer het eigendom van satan?

Dat is helemaal: **maar dan moet ik wél kiezen om Jezus Christus als mijn redder en verlosser aan te nemen!**

Als ik **NIET** kies verandert er niets mijn status. Dan blijf ik eigendom van satan en zal mijn leven straks langs de meetlat van God Almachtig (de wet) worden gelegd. En op basis daarvan zal dan de uitspraak van de Rechter volgen: schuldig of niet schuldig; dood of leven.

----- ... -----

Wat bedoel ik dan, dat ik moet kiezen?

Heel simpel. Als ik het 'ruiloffer' van Jezus Christus aanneem en in Hem God de Almachtige aanbid en Hem de eer geef van mijn vrijheid;

Dan wordt ook ik straks nog steeds beoordeeld op basis van die wet van God Almachtig.

Alleen zal de keuze van de Rechter dan niet meer zijn: Schuldig of onschuldig. De keuze van de Rechter **kan** dan alleen maar zijn: **Onschuldig** met vrijspraak en LEVEN als gevolg.

Want in die rechtszaak ziet de God Almachtig als Rechter Jezus Christus staan en ik mag dan in Hem zijn. Mijn strafdossier is leeg. Er staan geen aanklachten meer in mijn strafdossier.

Dát zijn de naakte feiten.

Het is vóór of tegen Jezus Christus (Matt.12:30). Er is geen andere keuze.

Default is: Ik behoor satan toe. Als ik **geen** keuze maak zal die default status blijven staan.

Alleen een openlijke keuze voor God Almachtig in Jezus Christus maakt mij vrij van straf en oordeel.

----- ... -----

📖 Matt. 12:30 Wie niet met Mij is, die is tegen Mij; en wie niet met Mij bijeenbrengt, die drijft uiteen.

Dát is het bredere perspectief waar Jezus Christus op wijst wanneer Hij Zijn discipelen antwoord geeft op de vraag of de blindgeboren man, of zijn ouders hebben gezondigd waardoor hij blindgeboren is.

Zonde heeft dus ziekte voortgebracht. En hoewel dit misschien heel moeilijk is voor de mensen die het betreft wil ik het niet uit de weg gaan.

Als ik de verschillende genezingsverhalen van Jezus Christus in de Bijbel lees, dan lees ik ook vaak dat Jezus Christus boze geesten of demonen uitdrijft die de ziekte veroorzaakten. Neem bijvoorbeeld het verhaal van 'de maanzieke jongen' of 'schoonmoeder van Petrus', of 'de Syro-Fenicische vrouw' of het verhaal van 'de bloedvloeiende vrouw', of het verhaal van 'de kromgebogen vrouw' en noem maar op.

Ziekte is een fysieke afwijking in het menselijk lichaam. Maar die fysieke afwijking wordt veroorzaakt door boze geesten, door demonen. Paulus schrijft in Ef.6:12 dat wij niet te worstelen hebben tegen mensen van vlees en bloed maar tegen heersers uit het rijk der duisternis. En deze machten, overheden en wereldbeheersers uit het rijk der duisternis veroorzaken de ziekte.

----- ... -----

Praktijkvoorbeeld:

Ik ben een wedergeboren Christen die suikerziekte heeft. Ik heb Jezus Christus als mijn Redder en Verlosser aangenomen, ik heb het zondaarsgebed in alle oprechtheid uitgesproken naar God Almachtig toe, ik heb mijn hele wezen aan Jezus Christus gegeven.

Heb ik dan demonen in mij?

Dat is hard!

Begrijp mij heel goed. Als Jezus Christus spreekt over LEVEN dan heeft Hij het over eeuwig leven. Dan heeft Hij het **niet** over eeuwig leven in het lichaam zoals ik dat nu heb.

Mijn lichaam van vlees en bloed (met die suikerziekte) zoals ik dat nu heb is een 'aards' lichaam, een 'werelds' lichaam (II Kor. 5:1). Het is **NIET** het lichaam waarmee ik eeuwig zal leven (Fil. 3:21).

Als Jezus Christus spreekt over gezondheid en leven, dan heeft Hij het over mijn geest, die na het sterven van mijn lichaam van vlees en bloed eeuwig doorgaat in de richting die ik hier op aarde ben ingeslagen.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ Fil. 3:21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.

Heb ik vóór Jezus Christus gekozen als Redder en Heiland dan zal mijn geest in een nieuw hemels lichaam al het goede krijgen wat God Almachtig beloofd heeft.

Heb ik niet gekozen voor Jezus Christus dan zal mijn geest in een nieuw duister lichaam al het slechte krijgen wat in satan is.

Mijn leven hier op aarde is een stofje op de meetlat van de eeuwigheid. Ik ben het zelf die mijn lichaam verheven heeft tot het allerhoogste. Alles hier op aarde staat in het teken van het verzorgen, het bevredigen van dat lichaam van vlees en bloed, en ziekte wordt als een ramp van ongekende grootheid ervaren.

Voor God Almachtig is dit echter niet zo. Voor God telt mijn geest. Daarom zegt Jezus Christus ook in verschillende bewoordingen dat ik beter met een 'gehandicapt' lichaam de hemel kan binnengaan (bijv. Mark. 9:43-47) dan dat ik schade heb geleden aan mijn ziel.

Zolang ik mijn 'aardse tent', mijn lichaam als een afgod blijf vereren, vertroetelen, bevredigen, zal ik niet begrijpen dat dit lichaam nog steeds in die gebroken wereld leeft; en zal ik moeite hebben met het feit dat mijn lichaam van vlees en bloed van de zondeval af, de 'speeltuin' is voor demonen uit het rijk der duisternis.

Ook al heb ik gekozen voor Jezus Christus; ook al is mijn geest vrij van elke invloed uit het rijk der duisternis, mijn lichaam zal steeds te maken hebben met geesten uit het rijk der duisternis; en het zal een constante beproeving zijn voor mijn geest, zolang ik hier op aarde leef.

Daarom zegt Paulus ook dat wie standhoudt, loon zal ontvangen (I Kor. 3:11-14), of Jezus Christus Die op meerdere plaatsen in de Bijbel de mensen bemoedigt, door hen te vragen stand te houden.

Dát is dus de oorzaak van ziekte in ons leven.

De zonde vanaf de zondeval van de mens tot aan de dag van vandaag aan toe. Zou ik nooit gezondigd hebben, dan zou satan geen enkel recht hebben om zijn misère en ellende over mij uit te storten. Maar er is niemand op de aarde die nooit gezondigd heeft, ik ook niet.

Ik moet dus heel goed mijn 'aardse' lichaam en mijn geest onderscheiden als het gaat om het beantwoorden van deze vragen over lichaam en ziekte.

----- ... -----

 Mark. 9:43-47 *En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u verminkt het leven in te gaan dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. En als uw voet u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u kreupel het leven in te gaan dan met twee voeten geworpen te worden in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. En als uw oog u doet struikelen, werp het dan uit; het is beter voor u met één oog het Koninkrijk van God in te gaan dan met twee ogen in het helse vuur geworpen te worden,*

 I Kor. 3:11-14 *Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen.*

Het bovenstaande beantwoordt dus ook gedeeltelijk de vraag van de discipelen wie er gezondigd heeft; de blindgeboren jongen of zijn ouders.

Jezus Christus ontkent niet dat iedereen van nature een zondaar is. Jezus Christus ontkent wél dat God Almachtig de mens **straff** door ziekte in zijn leven te brengen.

God Almachtig is een LEVEND makende God, geen doodmakende God. Die twijfelachtige eer valt satan ten deel.

Dus;

Heeft deze blindgeborene gezondigd? Het antwoord is Ja.

Hebben zijn ouders gezondigd? Het antwoord is Ja.

Is hij daarom blindgeboren? Het antwoord is Nee.

Het is niet Gods natuur om mensen ziek te maken, al hoewel Hij dit wel kan; daar getuigen ook wel een paar Bijbelverhalen van. Maar dan is er sprake van een incidentele geschiedenis waarbij God Almachtig in een uiterste ultieme poging probeert die mens weer naar Zich toe te trekken.

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat deze blindgeborene er is, opdat de werken van God Almachtig in hem geopenbaard zouden worden.

God Almachtig heeft ieder mens op het oog (Ps. 32:8, Ps. 33:18). Ook het mijne. Door de ziekte heen probeert God ook mij heel dicht bij Zichzelf te krijgen en te houden. Ook in mijn eventuele ziekte kan God grootgemaakt worden; door mijn getuigenis; door hoe ik daar mee omga.

Dat Gods werken ook mij zichtbaar mogen zijn.

Als ik een gezond lichaam heb? Dan dank ik God Almachtig daarvoor, en bid ik dat ik ook in en door dat gezonde lichaam heen Gods werken openbaar mogen worden.

Als ik een ziek lichaam heb, hoe ik God Almachtig daar echt niet voor te danken, maar ik mag wel bidden dat ook door dat zieke lichaam heen Gods werken geopenbaard kunnen worden.

Het is een geestelijke zaak; geen lichamelijke zaak. Het lichaam is echt van ondergeschikt belang.

Ps. 32:8 Ik onderwijs u en leer u de weg die u moet gaan; ik geef raad, mijn oog is op u

Ps. 33:18 Zie, het oog van de HEERE is over wie Hem vrezen, op hen die op Zijn goedertierenheid hopen,

Jezus Christus is in de wereld gekomen om de werken van God Almachtig te openbaren. (Joh. 5:20)

Letterlijk; om ze zichtbaar te maken voor de mensen. En om de discipelen te leren dat zij dit ook moeten doen.

Nu kan het nog; straks komt er een nacht waarin niemand meer kan werken.

Enerzijds bedoelt Jezus Christus hier Zijn eigen lijden en sterven mee; maar breder gezien bedoelt Hij dit ook voor de discipelen, voor mij. Dat er tijden aan zullen breken waarin de weerstand tegen het geloof zo groot wordt dat er niet meer gewerkt kan worden.

Maar die nacht kan ook betekenen dat ik gevelde zal worden door een ziekte of door geweld, zodat ik niet meer kan werken. Want nogmaals; ik leef in een gebroken wereld.

Sterker nog: mijn lichaam van vlees en bloed leeft in een gebroken wereld en is daarmee niet immuun tegen alle kwaad en ziekte uit deze wereld.

Mijn geest wel, als ik dicht bij God Almachtig zal blijven.

----- ... -----

Om de grootheid van God Almachtig te bewijzen geneest Jezus Christus deze man zodat hij weer kan zien.

Natuurlijk heeft Jezus Christus hier ook het aardse leven van deze man voor ogen, maar dat is niet de hoofdreden. Jezus Christus wil hier laten zien dat God Almachtig boven alle aardse omstandigheden staat en de keuze aan de mens laat.

Ook deze man moet nadat hem een mengsel van aarde en spug op de ogen gesmeerd is zelf naar het badwater van Siloam gaan; net zoals Naäman naar de Jordaan moest gaan om zich daar zeven maal onder te dompelen (II Kon. 5:14); net als de ceremoniemeester in Kana die het water uit het reinigingsvat wel eerst moest nemen voordat het in zijn mond de beste wijn werd die er was (Joh. 2:1-12).

Zo ook ik. Ik moet ook kiezen. Kies ik niet, dan blijf ik in satans misère en ellende. Kies ik wel en kom ik in beweging; dan ligt in die beweging van mij de genezing van God Almachtig; de redding van God **in** Jezus Christus. Halleluja.

Joh. 5:20 Want de Vader heeft de Zoon lief en laat Hem alles zien wat Hij doet, en Hij zal Hem grotere werken laten zien dan deze, opdat u zich verwondert

II Kon. 5:14 Daarom daalde hij af en dompelde zich zevenmaal onder in de Jordaan, overeenkomstig het woord van de man Gods. Zijn lichaam werd weer gezond, als het vlees van een kleine jongen, en hij werd rein.

Miskenning door de Joodse leiders

En dan komt weer (de bijna gebruikelijke) confrontatie met de Farizeeën en de religieuze leiders.

De man die genezen is zal dolblij geweest zijn. Hij kan zien. Hij kan nu een vak gaan leren. Hij kan in zijn eigen levensonderhoud voorzien. Hij kan misschien wel een gezin gaan stichten.

Wat heeft deze genezing veel goeds in zich. Wat zal die man verbaasd zijn geweest van alles wat hij kan zien. Voor het eerst kan hij zijn eigen lichaam zien. Voor het eerst kan hij mensen zien, zijn ouders, zijn familie.

Ik kan mij gewoon niet voorstellen wat dit voor die man betekend moet hebben.

Maar in plaats van dat zijn omgeving blij is voor hem, in plaats dat de Farizeeën blij zijn voor hem, verhoren zij hem.

Eerst geloven de Farizeeën niet dat de man überhaupt blind geboren was of blind was. Buren, familie, ja zelfs zijn ouders worden ter verantwoording geroepen om te getuigen of hij wel blindgeboren was.

Maar als er zoveel mensen zijn die dit getuigen, moeten ze dát wel als vaststaand feit onderkennen. Daar kunnen ze het dus niet op gooien om Jezus Christus in diskrediet te brengen.

Dan maar over een andere boeg! *'Geef God de eer, wij weten dat deze Mens een zondaar is'*; Jezus Christus wordt dus openlijk beschuldigd van zonden.

En zij, de Farizeeën hebben het alleenrecht om dat te zeggen (menen zij); want zij hebben gestudeerd en zij weten al Gods dingen. Ja zij zijn als God Almachtig want God heeft hen aangesteld.

Wat een hoogmoed.

----- ... -----

De verhoring van de genezen man gaat niet meer over zijn genezing, maar **wie** dat gedaan heeft. Want uit Joh. 9:16 blijkt dat deze genezing weer plaatsvond op een sabbat en dat was de religieuze leiders een doorn in het oog; want het genezen van mensen behoorde tot werken en de wet verbood het werken op de sabbat.

 Joh. 9:16 Sommigen dan van de Farizeeën zeiden: Deze Mens is niet van God, want Hij neemt de sabbat niet in acht. Anderen zeiden: Hoe kan een zondig mens zulke tekenen doen? En er was verdeeldheid onder hen.

En omdat Jezus Christus dus 'werkte' hield Hij de wet niet, zondigde dus daarmee, en kon alleen daarom al niet van en uit God Almachtig zijn.

Wat een intimidatie, wat een manipulatie.

Eerst wordt Jezus Christus beschimpt; dan worden de ouders van de genezen blindgeborene zodanig onder druk gezet dat zij bang zijn om uit de synagoge geknikkerd te worden (Joh. 9:22); dan wordt de genezen man zelf onder druk gezet en uitgescholden (Joh. 9: 28).

Wat een confrontatie tussen licht en duisternis; tussen recht en onrecht.

----- ... -----

Uit de vraagstelling van de discipelen in Joh. 9:2, maar ook het feit dat de ouders van de man bang waren uit de synagoge geknikkerd te worden maak ik op dat het hier om gelovige mensen gaat. En dat ook de genezen blindgeboren man zelf een gelovig man was.

Wat moet dit dan een heftige gebeurtenis zijn geweest voor hem.

Zijn hele leven heeft deze man geloofd. Hij is grootgebracht in de synagoge. Hij heeft altijd geluisterd naar de religieuze leiders, ja zelfs tegen hen opgekeken. En dan; op het hoogtepunt van zijn leven dat hij genezen wordt, keren die religieuze leiders zich tegen hem.

Ik kan mij voorstellen dat deze man stond te bibberen van angst toen hij ondervraagd werd door de Farizeeën. En het is ook niet niks wat ze hem allemaal aandoen:

- Geef God Almachtig de eer, wij weten dat deze Mens een zondaar is;
- Zij dan scholden hem uit;
- U bent geheel in zonden geboren, en u onderwijst ons? Alsof zij zelf zondenvrij waren;
- Zij wierpen hem de synagoge uit.

Maar uit deze geschiedenis lees ik ook dat het de Heilige Geest Zelf is die in tijden van nood de woorden ingeeft die gesproken moeten worden;

📖 Joh. 9:22 Dit zeiden zijn ouders omdat zij bevreesd waren voor de Joden; want de Joden waren al overeengekomen dat, als iemand zou belijden dat Hij de Christus was, hij uit de synagoge geworpen zou worden.

📖 Joh. 9:28 Zij dan scholden hem uit en zeiden: U bent een discipel van Hem, maar wij zijn discipelen van Mozes.

en de genezen man zei:

- Een Mens, genaamd Jezus, maakte slijk, bestreek mijn ogen en zei tegen mij: Ga heen naar het badwater Siloam en was u. En ik ging heen, waste mij en werd ziende;
- Hij legde slijk op mijn ogen, ik waste mij, en ik zie;
- Hij is een Profeet;
- Ik heb u al verteld hoe ik genezen ben, maar u hebt niet geluisterd. Wilt u soms ook Zijn discipelen worden?;
- Er is toch iets wonderlijks in dat u niet weet waar Hij vandaan komt en dat Hij toch mijn ogen geopend heeft; wij weten toch dat God Almachtig niet naar zondaars luistert, maar als iemand Godvrezend is en Zijn wil doet, naar hem hoort Hij.
- Door de eeuwen heen is het niet gehoord dat iemand de ogen van een blindgeborene geopend heeft. Als Deze niet van God was, zou Hij niets kunnen doen.

Ik geloof niet dat deze man bovenstaande woorden uit zichzelf kon zeggen, maar dat het De Heilige Geest is geweest die door hem heen sprak.

En dat mag ook een enorme troost zijn voor al die gelovigen die niet weten hoe ze moeten evangeliseren bijvoorbeeld. Het idee dat ze andere mensen zouden moeten aanspreken vervult hen met angst.

Getuigen van de werken van God Almachtig kan op veel verschillende manieren plaatsvinden. Dat hoeft echt niet door op een sinaasappelkistje op de markt te gaan staan om daar Gods werken te vertellen. (Luk. 12:11-12)

----- ... -----

Deze geschiedenis mag een boodschap van hoop zijn.

God Almachtig luistert niet naar zondaars, maar wel naar mensen die Hem oprecht zoeken. In Jezus Christus zijn mijn zonden weggewassen en dat betekent dat ik in de ogen van God geen zondaar meer ben.

Zonden maken scheiding tussen God Almachtig en mij.

Jezus Christus wast mijn zonden weg waardoor er geen scheiding meer is tussen God Almachtig en mijzelf die in hem gelooft.

📖 Luk. 12:11-12 Wanneer zij u dan zullen brengen naar de synagogen en voor de overheden en de machthebbers, wees dan niet bezorgd hoe of wat u ter verdediging moet zeggen of wat u moet spreken. Want de Heilige Geest zal u in dat uur leren wat u moet zeggen

Het einde van deze geschiedenis bevestigt mij weer in mijn overtuiging dat vóór de totstandkoming van deze wereld bij God Almachtig al bekend was wie in hem zouden gaan geloven en wie niet.

Ik ben door God Almachtig vóór de totstandkoming van deze wereld al geroepen zijn om 'eersteling' te zijn, om als 'ambassadeur' te zijn;

Ik word door de hele Bijbel heen opgeroepen om mijn keuze openlijk uit te spreken vóór God Almachtig **in** Jezus Christus; en ik heb die keuze uitgesproken, en ik zal die keuze blijven uitspreken (zie pag. 100-106). Omdat ik behoor tot het volk Israël, het gehele volk Israël, dat zijn alle twaalf stammen.

----- ... -----

Diegenen die (nu nog) **niet** geroepen zijn door God Almachtig, daarvan zegt Jezus Christus aan het eind van deze geschiedenis: *'Ik ben tot een oordeel gekomen, opdat zij die niet zien, zien zouden, en die zien, blind zouden worden'.*

Ik denk hierbij aan de woorden van de profeet Jesaja die zegt dat de niet geroepenen door God Almachtig ziende blind zijn en horende niet kunnen horen. (Jes. 43:8)

 Jes. 43:8 Laat het volk dat blind is, al heeft het ogen, en de doven, al hebben zij oren, uittrekken.

Deze geschiedenis van de genezing van de blindgeboren man heeft het hele Evangelie in zich.

Deze geschiedenis vertelt waarom God Almachtig **in** Jezus Christus naar deze wereld is toegekomen om alleen maar goeds , genezing en bevrijding te brengen.

Deze geschiedenis laat zien hoe satan als een brullende leeuw (I Petr. 5:8) tekeer gaat zodat het goede maar niet bij mij terecht zou komen, die daarvoor geroepen is door God Almachtig.

 I Petr. 5:8 Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden

Een geschiedenis waar nog veel over valt te vertellen.

----- ... -----

Ik wil nog even terugkomen op die teksten uit het O.T. waarin God Almachtig uitsprekt dat Hij de kinderen zal bezoeken tot in het derde en vierde geslacht, om wat de ouders en of voorouders misdaan hebben. Of van de nazaten van die bastaard die tot in het tiende geslacht niet in de tempel mochten komen.

Wat kunnen die kinderen dan doen als zij helemaal niets kunnen veranderen in het gedrag van hun ouders c.q. grootouders? Zij zijn dan mooi de pineut?

Ik heb in deze mijmeringen mijn eigen verhaal beschreven in het verhaal van de *'genezing van een bezetene'*.

Hieruit blijkt dat het **herroepen van een vloek** die door God Almachtig --- terecht --- is uitgesproken, mogelijk is.

Sleutelwoorden zijn: **plaatsvervangend schuld belijden, vergeving en verzoening.**

Lees dat gedeelte nog maar eens door. Ik ben ervaringsdeskundige en kan getuigen van de grote werken die God Almachtig in en door mij en mijn gezin heeft gedaan.

In Gen. 18:23-33 lees ik het verhaal van Sodom en Gomorra. Dat God Almachtig deze steden wilden vernietigen met alles wat zich in die steden bevond. Omdat er zoveel gezondigd was door de inwoners.

Het is Abraham die voor deze steden **pleit**. Het is Abraham die bij God Almachtig pleit voor de Godvrezende inwoners van deze steden, dat zij niet mee vernietigd worden in het oordeel over deze steden.

En God Almachtig liet zich verbidden!

In Ex. 32 wordt het maken van het gouden kalf beschreven. Dat het volk Israël voor dit gouden kalf boog en dit begon te aanbidden. Hierop wilde God Almachtig het volk Israël vernietigen en uit Mozes een nieuw groot volk maken.

Het is Mozes die bidt en **pleit** voor het volk Israël.

En God Almachtig liet zich verbidden!

Wij hebben vandaag de dag Jezus Christus, Die dag en nacht bidt en **pleit** voor mij hier op aarde. Dat God Almachtig niet datgene doet ik eigenlijk verdiend zou hebben op basis van mijn gedrag. De totale vernietiging dus.

En God Almachtig laat zich verbidden!

Dàt is de reden dat ik God Almachtig liefheb, aanbid, eer en mijn lof geef.

Hij is mijn Pottenbakker en ik ben de klei op Zijn draaitafel (Jer. 18:3-4)

 Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken

Hoofdstuk 4.21

Genezingen

De opwekking van Lazarus

(Johannes 11:1-46)

Bij mijn weten is de opwekking van Lazarus de derde keer dat Jezus Christus iemand uit de dood terughaalt naar deze wereld.

De andere twee opwekkingen zijn 'het dochttertje van Jāiris' en 'de jongeman in Nāin'.

Omdat een zaak vaststaat als er twee of meer getuigen zijn (Deut. 17:6, II Kor. 13:1) zie ik dat ook in de opwekkingsverhalen van Jezus Christus. Omdat dit de derde keer is dat Jezus Christus iemand weer tot leven roept die al gestorven was, staat het vast dat Jezus Christus een levendmakende Macht in Zich heeft.

Die Macht is God de Vader Zelf. En omdat Jezus Christus en de Vader Eén zijn (Joh. 10:30) kan Jezus Christus dus dode mensen levend maken. Hij zegt immers Zelf in Joh. 10:17-18 dat Hij de macht heeft het leven neer te leggen en het leven weer op te nemen? En zegt Hij niet Zelf, dat Hij de dingen doet Die Hij Zijn Vader heeft zien doen? (Joh. 5:19, Joh. 5:30)

En God Almachtig is een levendmakende Macht. Kijk maar naar de schepping. Kijk maar naar de schepping van de mens zelf.

----- ... -----

In het vorige hoofdstuk heb ik uitgebreid beschreven over mijn fysieke leven, in een lichaam van vlees en bloed, en mijn geestelijk leven, dat is mijn geest.

Mijn lichaam op deze aarde kan maar een beperkt aantal jaren mee. In de psalmen staat dat de sterke zeventig tot tachtig jaar oud wordt. (Ps. 90:10) Dit is wel iets anders dan in het begin van de mensheid. Daar werden leeftijden gehaald van negenhonderd tot duizend jaar.

Maar door de zondeval heeft ook de inteelt haar intrede gedaan. En met de generaties is ons lichaam daarmee zwakker en zwakker geworden.

 Deut. 17:6 Op de verklaring van twee of drie getuigen moet hij dient te sterven, gedood worden; hij mag niet gedood worden op de verklaring van slechts één getuige

 II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vast staan.

 Joh. 10:30 Ik en de Vader zijn Eén

 Joh. 10:17-18 Daarom heeft de Vader Mij lief, omdat Ik Mijn leven geef om het opnieuw te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik geef het uit Mijzelf; Ik heb macht het te geven, en heb macht het opnieuw te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

 Joh. 5:30 Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

 Ps. 90:10 De dagen van onze jaren: daarin zijn zeventig jaren, of, als wij zeer sterk zijn, tachtig jaren

Dit geldt echter niet voor mijn geest. Deze blijft leven, ook na het afsterven van mijn lichaam van vlees en bloed.

Net zoals ik geloof dat mijn geest al leefde voordat ik als mens überhaupt geboren ben. (Zie mijn beschrijving in 'de Kananese Syro-Fenicische vrouw')

----- ... -----

Jezus Christus kwam in Bethanië. En zoals al eerder vermeld waren er in Israël twee plaatsen die Bethanië heetten.

De ene plaats lag aan de Jordaan en was ook de plek waar Johannes de Doper veel doopte;

De andere plaats lag aan de voet van de Olijfberg bij Jeruzalem.

Het Bethanië waar het hier over gaat is de plaats aan de voet van Olijfberg (Joh. 11:17-18).

In dat dorp woonden Maria en Martha waar ook in Luk. 10:38-42 over geschreven is, maar ook Simon de melaatse (Matt. 26:6).

Maria was de vrouw die Jezus Christus zalfde met dure nardusbalsum ('De zalving in Bethanië') wat veel verontwaardiging opwekte bij de discipelen en met name bij Judas Iskariot.

In dit verhaal gaat het niet zo zeer over Maria en Martha. Het gaat over hun broer Lazarus.

Als ik dan de naam Lazarus opschrijf denk ik gelijk aan het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man uit gelijknamig Bijbelgedeelte (Luk. 16). Is het toevallig dat beiden Lazarus heten of wordt hier inderdaad dezelfde persoon mee bedoeld?

De naam Lazarus betekent namelijk 'Godshulp'.

Was Maria niet diegene uit wie Jezus Christus zeven demonen heeft verwijderd? (Mark. 16:9).

Als Lazarus in beide Bijbelgedeelten dezelfde persoon is, dan kan ik mij voorstellen dat het huishouden van Maria en Martha en Lazarus niet veel geld te besteden had. Misschien is hun hele vermogen wel besteedt aan doktoren om Maria te genezen.

Wat ook opmerkelijk is, dat hier over volwassen mensen gesproken wordt. Het lijkt echter alsof deze drie mensen bij elkaar in één huis woonden. Waarom waren ze niet getrouwd? Hadden ze niet zelf een gezin?

 Joh. 11:17-18 Toen Jezus dan gekomen was, bleek dat hij al vier dagen in het graf lag. (Bethanië nu lag dicht bij Jeruzalem, ongeveer vijftien stadiën daar vandaan.)

 Matt. 26:6 Toen Jezus in Bethanië was, in het huis van Simon, de melaatse,

 Mark. 16:9 En toen Jezus opgestaan was, 's morgens vroeg op de eerste dag van de week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven demonen uitgedreven had

In Joh. 11:5 staat dat Jezus Christus Martha, Maria en Lazarus lief had. Hij kende hen dus goed want anders zeg je dat niet zomaar over mensen.

 Joh. 11:5 Jezus nu had Martha en haar zuster en Lazarus lief

Als het bericht Jezus Christus bereikt dat Lazarus overleden is, zou je verwachten dat Hij gelijk naar Bethanië zou zijn vertrokken om Maria en Martha te ondersteunen bij dit verlies. En om misschien wel dingen voor de begrafenis te regelen.

Maar nee, niets van dat alles. Jezus Christus zegt alleen tegen Zijn discipelen dat Lazarus ziekte **niet** tot de dood leidt. Dat deze ziekte van Lazarus er is om God Almachtig te verheerlijken en dat Jezus Christus daarin verheerlijkt wordt.

Deze woorden doen mij weer erg lijken op de woorden uit 'de genezing van de blindgeborene' waarin Jezus Christus zegt dat door de genezing van die man de werken van God Almachtig in hem geopenbaard zouden worden. En niet alleen in hem, maar ook in de mensen die daarbij aanwezig waren.

 Joh. 11:11 Zijn discipelen dan zeiden: Heere, als hij slaapt, zal hij gezond worden

Maar ook zegt Jezus Christus in Joh. 11:11 dat Lazarus slaapt en helemaal niet dood is. Dat zijn weer dezelfde woorden als in Mat. 9:24 'het dochttertje van Jairis'.

 Matt. 9:24 zei Hij tegen hen: Vertrek, want het meisje is niet gestorven, maar het slaapt. En zij lachten Hem uit.

----- ... -----

Als je supergeestelijk bent kun je deze woorden van Jezus Christus op dat moment misschien een plaats geven.

Maar zou ik dat hebben kunnen, als mijn geliefde net overleden is?

Zou ik niet naar de omstandigheden kijken en zien dat Lazarus werkelijk dood was? Hij was niet ziek meer, hij was dood. Zijn lichaam was morsdood.

En dan zegt Jezus Christus dat de ziekte van Lazarus niet tot de dood leidt? Dat hij slaapt?

Ik heb hier mijn verbazing al eerder over uitgesproken bij de opwekking van 'het dochttertje van Jairis'. Toen zei Jezus Christus dat het meisje niet dood was maar dat het meisje sliep. Dat terwijl de artsen de dood al hadden vastgesteld.

De omstandigheden zeggen dus totaal wat anders dan Jezus Christus.

In dat kader heb ik ook het opwekkingsverhaal beschreven van Smith Wicclesworth.

Lazarus is echt dood. Zijn lichaam is echt dood.

Maar in plaats dat Jezus Christus direct naar Bethanië vertrekt wacht Hij twee dagen voordat Hij gaat.

In die twee dagen is Lazarus al begraven. Dus meer dood dan dood kan niet.

En in die streken werd (en wordt) iemand dezelfde dag begraven omdat de ontbinding van het lichaam door de warmte al direct begint.

----- ... -----

De discipelen waarschuwen Jezus Christus nog om niet naar Judea te gaan, waar Bethanië ligt, omdat daar de laatste confrontatie met de Joden is geweest die daarop uitliep dat zij Hem wilden stenigen.

Niet vanwege Zijn werken maar omdat Jezus Christus Zich als God Almachtig gelijk stelden (*'Jezus op het feest van de tempelwijding'*). En nu gaat Jezus Christus daar weer heen?

Dan doet Jezus Christus deze uitspraak: *'Zijn er niet twaalf uren in een dag? Als iemand overdag loopt, stoot hij zich niet, omdat hij het licht van de wereld ziet. Maar als iemand 's-nachts loopt, stoot hij zich omdat het licht niet bij hem is'.*

Natuurlijk kan ik die uitspraak letterlijk nemen. En dan is die uitspraak echt wel waar.

Vandaag de dag staan er overal lantarenpalen langs de weg en zijn de stoepen netjes betegeld, de straten netjes bestraat of geasfalteerd. In de tijd van Jezus Christus was dit niet zo en was het dus een hachelijke zaak om in het donker te gaan wandelen. De wegen zaten vol kuilen zodat je snel kon vallen. Overdag heb je het licht van de zon, 's-nachts niet.

Toch geloof ik niet dat Jezus Christus hier op doelde toen Hij die uitspraak deed.

Ik denk dat Jezus Christus op Zichzelf doelde. Dat zolang Hij in het midden van de mensen was, Hij het Licht verspreidde zodat zij niet zouden struikelen.

Maar als Hij er niet (meer) zou zijn, dan zou de duisternis toenemen met als gevolg dat mensen dan sneller zouden struikelen als ze aan de wandel zouden gaan.

Eigenlijk zegt Jezus Christus hier dat ik heel dicht bij Hem moet blijven. Hij is het Licht, en zolang ik in de buurt van dat Licht ben, kan de duisternis mij niet grijpen (Joh.1:5).

 Joh. 1:5 *En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen*

Zolang ik dicht bij Jezus Christus in de buurt blijf, kan satan mij niets doen. Jezus is mijn bescherming.

Maar ik het niet zo nauw neem met het Evangelie dan kom ik dus op grotere afstand van Jezus Christus te staan en neemt de duisternis toe. Of te wel: de wereld met al haar verleidingen en lekkernijen voor het lichaam worden steeds begeerlijker. En hoe groter die verleidingen worden des te moeilijker wordt het om weerstand te bieden met als gevolg dat ik er aan toegeef. Dat is struikelen met misschien wel grote gevolgen.

----- ... -----

Voorbeeld voor de dag van vandaag:

Ik ben een Christen. Ik hou van de Here en ik probeer dicht bij Hem te blijven.

Op een avond wil mijn vrouw vroeg naar bed. Ik blijf echter nog 'even' in de kamer. En terwijl mijn vrouw lekker ligt te slapen zap ik op de TV.

De zenders met naakte vrouwen en seksscènes zap ik snel voorbij. Maar ik kan niets interessants vinden om naar te kijken. Dus zap ik nog maar een keer alle zenders voorbij, alleen nu wat langzamer zodat de seksscènes op mijn netvlies gebrand worden en mijn seksuele gevoelens geprikkeld worden.

Voordat ik het weet blijft die zender aanstaan met als gevolg dat ik seksuele fantasieën in mijn hoofd krijg, dat ik tot zelfbevrediging kom en dat ik zou willen dat ik in die seksscene zelf zou spelen.

Mijn 'wil' zegt nog wel om het niet te doen, om de TV uit te zetten, maar mijn vlees is gestreeld. De lust en de begeerte zijn opgewekt en zijn 'baas' geworden over mijn geest.

Na de daad voel ik mij ontzettend schuldig en vies. Naar God Almachtig toe maar ook naar mijn vrouw toe. Naar mijzelf toe.

-----,-----

Dat is een voorbeeld hoe ik uit het Licht kan stappen en in de duisternis terecht komt.

Natuurlijk is er de vergeving, want God Almachtig zegt in I Joh. 1:9 dat wanneer ik mijn zonden belijd, God getrouw en rechtvaardig is om mijn zonden en mijn onrechtvaardigheden te vergeven.

 I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheden

Maar daarmee is de kous nog niet af. God vergeeft. Maar als ik niets doet met het bovenstaande dan zal ik zien dat de drempel lager en lager wordt om het vaker te doen. Mijn vrouw is 's-avonds wel vaker moe. En ik blijf op, met alle gevolgen van dien.

Dit kan er zelfs toe leiden dat ik helemaal van God Almachtig afdwaal omdat het schuldgevoel zo groot wordt dat ik niet meer kan geloven dat God mij elke keer vergeeft.

De levende relatie met Jezus Christus verandert langzamerhand in religie. Een wetboek met een afvinklijstje wat ik wel en niet goed heb gedaan of doe.

Wat moet ik dan doen, om te voorkomen dat ik op die glijbaan naar beneden komt?

1. God Almachtig belijden wat ik heb gedaan;
2. Mijn vrouw belijden wat ik heb gedaan (Jak.5:16);
3. Ook al ben ik niet moe 's-avonds; ik gaat met mijn vrouw tegelijkertijd naar bed;
4. Ik bid dagelijks tot God Almachtig dat ik in Zijn nabijheid wil zijn en blijven.

📖 Jak. 5:16 Belijd elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand.

Simpel? Aan de ene kant wel, aan de andere kant niet.

Wat is er niet simpel aan?

Het is niet eenvoudig om mijn vrouw te vertellen wat ik die nacht daarvoor heb gedaan voor de TV.

Het is niet eenvoudig om toe te geven dat mijn seksuele gevoelens zo snel geprikkeld zijn en dat ik daar opgewonden van raak met alle gevolgen van dien.

Maar ik adviseer: **DOE HET!**

Het woord sociale controle heeft in onze maatschappij een negatieve klank. Maar als het gaat om dicht bij Jezus Christus te blijven, is het fantastisch dat ik mensen om mij heen heb die weten hoe ik in elkaar zit. Die mij kunnen bemoedigen. Die mij kunnen vragen naar mijn welstand. Die mij kunnen vragen hoe het met mijn seksuele prikkelingen gaat.

Niet uit nieuwsgierigheid, maar uit een oprechte hulpvraag. En mag mijn vrouw dan niet de eerste zijn die deze functie op zich neemt?

----- ... -----

Terug naar het verhaal van Lazarus.

Jezus Christus zegt dus dat Hij naar Lazarus gaat om hem uit de slaap te halen. De discipelen denken dan ook dat Lazarus echt slaapt en zij zeggen dan ook tegen Hem dat slaap gezond is. Dus laat hem slapen.

Maar Jezus Christus sprak niet over een natuurlijke slaap. Hij sprak over een natuurlijke dood.

De slaap van Lazarus kan ook duiden op het feit dat door omstandigheden gedreven, Lazarus misschien wel wat verder van Jezus Christus was afgedreven.

Natuurlijk geloofde hij in wat hij gezien had van Hem. Hij geloofde in de woorden die Jezus Christus gesproken had.

Maar Jezus Christus is nu niet hier. Hij is verder getrokken. En de wonderen en tekenen en het onderwijs komt toch wat op afstand te staan.

Het leven gaat door, de omstandigheden van alle dag zijn weer bepalend voor de gang van zaken.

En Lazarus valt langzamerhand in slaap. Hij is niet meer zo gefocust op de Heer.

Natuurlijk gaat hij naar de kerk, natuurlijk doet hij mee met de dingen die de kerk van hem vraagt. Maar een actief springlevend geloof? Neen, dat wordt minder.

----- ... -----

Herkenbaar?

Ik zie dit ook gebeuren met mensen die verliefd worden, die met elkaar gaan trouwen en een springlevende liefdesrelatie hebben.

Maar naar de jaren verstrijken wordt die verliefdheid minder met als gevolg dat wanneer ik er niets aan doe, het huwelijk een sleur wordt met alle gevolgen en gevaren van dien.

Als huwelijkspartners kun je voor elkaar in slaap vallen. De interesses van de ander interesseren mij niet zo meer. Je gaat elk je eigen weg in het huwelijk. Ik slaap.

Net zo als dat ik voor mijn huwelijk moet knokken om het springlevend te houden en interessant voor mijzelf en die ander, geldt dat ook voor mijn geloof.

En dat doe ik door gefocust te zijn op Die ander. Of het nu mijn vrouw in het huwelijk is of Jezus Christus in het geloof; ik moet in beweging blijven.

Stilstaand water gaat rotten. Dat is ook in het huwelijk zo, dat is ook in het geloofsleven zo.

----- ... -----

Dus Jezus Christus gaat op weg naar Bethanië. Naar het huis van Maria en Martha en de overleden Lazarus. En het deed Hem echt wel wat (Joh. 11:38). Een reis van twee dagen want toen Jezus Christus in Bethanië aankwam lag Lazarus al vier dagen in het graf.

 Joh. 11:38 Jezus dan, opnieuw heftig be-wogen in Zichzelf, kwam bij het graf. Het was een grot, en er was een steen op gelegd

Jezus Christus komt het dorp binnen en Martha rent Hem al tegemoet. *'Waar was U, want als U hier was geweest zou onze broer Lazarus niet overleden zijn'*.

Maria kan niet eens het huis verlaten, zoveel verdriet heeft zij. *'Maar ik weet dat God Almachtig U alles zal geven wat U van Hem vraagt'* zegt Martha.

Ik lees niets van kritiek in de woorden van Martha. Ik lees geloof.

Ik lees dezelfde woorden die Maria uitsprak toen Gabriël haar kwam vertellen dat ze zwanger was uit de Heilige Geest en dat ze de Zoon van God Almachtig in haar buik droeg.

 Luk. 1:38 Maria zei: Zie, de dienaress van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord. En de engel ging van haar weg

Die Maria, die er helemaal niets van begreep, maar antwoordde met: *'Here God, mij geschiedde naar Uw wil'*. (Luk. 1:38).

Datzelfde Godsvertrouwen lees ik hier uit de woorden van Martha.

En Jezus beantwoordt het geloof van Martha met: *'Uw broer zal weer opstaan'*.

Martha plaatst die woorden in een geestelijke perspectief. En dat is niet zo vreemd want meestal spreekt Jezus Christus geestelijk.

Maar hier doet Hij dat niet; hier op deze plaats bedoelt Jezus Christus letterlijk dat Lazarus zal opstaan.

----- ... -----

Het werelds denken en spreken en geestelijk denken en spreken ligt af en toe vlijmscherp naast elkaar. Het vraagt alertheid om de woorden die Jezus Christus spreekt door de Bijbel heen op zijn dagelijkse merites te beoordelen.

Zo krijg ik bijvoorbeeld elke dag via internet een Bijbeltekst, zonder enig commentaar, alleen die Bijbeltekst. Ik probeer die Bijbeltekst altijd voor die dag te laten gelden. Soms is het geestelijk bedoeld en sterkt het mijn geest in Jezus Christus. Maar soms ook heeft die Bijbeltekst een praktische uitwerking in die dag.

Voorbeeld?

Als ik een tekst krijg die gaat over wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan aan het kruis van Golgotha; of dat Jezus Christus en de Vader Eén zijn en dat Hij de werken doet Die Hij de Vader heeft zien doen; dan is dat voor mij een meer geestelijke tekst. Deze bemoedigt mijn geest om ook datgene te doen dat ik Jezus Christus heb zien doen in de Bijbel.

Maar soms komt er ook een tekst die zegt dat ik mij geen zorgen moet maken terwijl ik werelds gezien reden genoeg heb om mij zorgen te maken. Of ik krijg een tekst die zegt dat ik mijn naaste moet vergeven terwijl ik in een omstandigheid van conflict ben met mijn naaste. Dat zijn dan voor mij praktische teksten, die ik gelijk kan toepassen op die dag.

Zo is elke dag een nieuwe dag; en elke dag een nieuwe bemoediging door een Bijbeltekst heen.

Deze tegenstelling tussen werelds en geestelijk denken zie ik hier ook in de dialoog tussen Martha en Jezus Christus.

Aan de ene kant spreekt Jezus Christus wereldse woorden; *'Lazarus is dood'*; aan de andere kant spreekt Hij woorden van LEVEN: *'Ik ben de Opstanding en het LEVEN; wie in Mij gelooft zal niet sterven in eeuwigheid'*.

En Hij zegt tegen Martha en tot mij: *'Geloof u dat?'*

Als mijn antwoord hetzelfde mag zijn als het antwoord van Martha: *'ik geloof dat U de Christus bent, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou'*, dan is het goed. Want dáár gaat het om. Dat ik geloof dat Jezus Christus de aangekondigde Messias is uit het O.T. Dat Hij gekomen is om de mensen te redden en te verlossen uit de slavernij van de wereld die onder leiding staat van satan.

----- ... -----

Martha gaat ging snel naar huis om Maria te roepen. Het huis van Maria en Martha was vol Joden die hen beweenden en beklagden.

Als Maria dan het huis uitglipt denken de mensen ook dat zij naar het graf van Lazarus gaat om daar te huilen. Maar Maria rent naar Jezus Christus toe. En als zij bij Hem is zegt ook zij net als Martha: *'als U hier was geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn'*.

Martha kwam met een geloofsbelijdenis na deze woorden. Dat lees ik niet bij de woorden van Maria. En ook uit het feit dat Martha al eerder Jezus Christus tegemoet kwam dan Maria maak ik op dat Martha meer geestelijk was en Maria meer werelds.

Let op! ik spreek hier niet over goed of fout, over gelijk hebben of ongelijk hebben. Want wat doe ik wanneer ik in diezelfde situatie ben?.

----- ... -----

Jezus Christus was hevig bewogen in de geest. Voor mij staat dit voor hetzelfde als dat Hij groot verdriet had.

Misschien denken mensen wel eens dat God Almachtig ver boven al deze dingen staat, maar ook uit dit verhaal lees ik dat Jezus Christus emoties had. Hij had verdriet.

Net zoals toen Hij het bericht kreeg dat Johannes de Doper, Zijn neef, door koning Herodes onthoofd was (Matt. 4:12). Toen trok Jezus Christus Zich terug om alleen te zijn met Zijn Vader.

 Matt. 4:12 Toen Jezus gehoord had dat Johannes overgeleverd was, keerde Hij terug naar Galilea

Of al die Bijbelteksten waar staat dat Jezus Christus bewogen was met de mens die Hij zou gaan genezen?

Jezus Christus gaat naar het graf en vraagt de mensen om de steen voor het graf weg te halen.

Moet je voorstellen; het lijk van Lazarus lag daar al vier dagen en was al in staat van ontbinding. De geur van het ontbindende lichaam vulde het graf.

Wat zullen die omstanders wel niet gedacht hebben?

Misschien waren er wel mensen die Hem probeerden tegen te houden. Het was toch ongehoord.

En wat weggen de reinheidswetten die God Almachtig door Mozes aan het volk Israël gegeven had? (Lev. 21:11). Een Jood mocht een lijk niet aanraken want dan was hij onrein.

 Lev. 21:11 Hij mag bij geen enkel lichaam van een dode komen. Zelfs met zijn vader en met zijn moeder mag hij zich niet verontreinigen

Maar Jezus Christus kijkt naar de hemel; Hij ziet op naar Zijn Vader en ziet een Levendmakende Vader in een geopende hemel die goedkeurend naar Zijn Zoon knikt: *'Toe maar, Je weet wat Je moet doen'*.

En Jezus Christus dankt Zijn Vader en Hij roept Lazarus om uit de grafspelonk te komen. Lazarus staat op, komt naar buiten, de doeken en windsels nog om zijn lijf gewikkeld. Hij leeft!

----- ... -----

Wat zou ik doen als ik daarbij aanwezig zou zijn? Zou ik ook niet in aanbidding neervallen voor Jezus Christus?

Let wel! Het levend maken van doden kan satan niet. Dat kon hij niet, dat kan hij niet en dat zal hij nooit kunnen.

Hoe het verder met Lazarus is gegaan weet ik niet. Bij mijn weten wordt er verder niets meer over hem geschreven in de Bijbel. En alleen dát feit geeft al aan, dat het niet om de opstanding van Lazarus als mens gaat in dit verhaal, maar dat het gaat om de verheerlijking van God Almachtig **in** Jezus Christus.

Zoals Lazarus uit de dood teruggeroepen werd, zo ben ik ook geroepen om op te staan en om te leven. Door de zondeval in Gen. 3 en door mijn eigen zondige leven ben ik eigenlijk dood. Lig ik als het ware te rotten in mijn grafrots; en misschien ben ik al in verre staat van ontbinding.

Maar God Almachtig neemt materie uit de aarde in de vorm van stof en vormt daar een mens uit. En dan blaast God Zijn levensadem in die mens en op dat moment wordt die mens een levend wezen. (Gen. 2:7)

 Gen. 2:7 toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen

Door mijn zonden en ongerechtigheden word ik geoordeeld langs de liniaal van de wet van God Almachtig. En daarop kan maar één uitspraak volgen: **schuldig**. En daarop kan maar één straf volgen: de dood.

Ook **in** Jezus Christus verandert daar niets aan. Ik ben nog steeds schuldig. Ik verdien nog steeds de dood als straf.

Wat Jezus Christus mij heeft gebracht is dat Hij de straf die voor mij gold, op Zich heeft genomen. Hij, als zondeloos Mens is gestorven in mijn plaats. Ik verdiende de dood maar mag LEVEN. Jezus Christus verdiende het LEVEN maar werd gedood. Dát is de grote omwisseling die Jezus Christus voor mij heeft gedaan.

Zou dan de eer en glorie naar mij toe gaan?

Nooit en te nimmer. De eer en glorie gaan naar Jezus Christus heen Die God de Vader laat zien en Die laat zien wat Gods bedoeling is met mij. Redding!

Het enige wat ik hoef te doen is erkennen dat ik een hij zondaar ben. Erkennen dat ik de doodstraf verdien. Maar geloven dat Jezus Christus voor mij betaald heeft zodat ik mag LEVEN. Dat Hij gestorven is in plaats van mij.

Maar halleluja! Jezus Christus is opgestaan is uit de dood. Jezus Christus LEEFT! Omdat de Vader Hem tot LEVEN heeft geroepen, zoals Hij mij ook het LEVEN heeft gegeven.

Elke keer weer kom ik onder de indruk van het Evangelie.

Elke keer kom ik onder de indruk dat wat God Almachtig van mij vraagt echt niet zo ingewikkeld is. De mens heeft het ingewikkeld gemaakt.

God Almachtig vraagt aan mij om: '*recht te doen, gerechtigheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met God*' is (Micha 6:8).

 Micha 6:8 Hij heeft u, mens, bekendgemaakt wat goed is en wat de HEERE van u vraagt: niets anders dan recht te doen, Goedertierenheid lief te hebben en ootmoedig te wandelen met uw God.

----- ... -----

Heer ik prijs U tot in alle eeuwigheden. En ik verlang naar het moment dat ik van aangezicht tot aangezicht voor U mag staan om U mijn eer en glorie te brengen.

Dat ik in aanbidding op mijn knieën zal vallen om U mijn dank te betuigen.

U Jezus Christus en God de Vader in U.

U God de Vader en Jezus Christus de Zoon in U.

En de enige reden waarom ik dat mag doen is omdat U, Heilige Geest, mij daartoe dringt.

Halleluja!

Hoofdstuk 4.22

Genezingen

De blinden van Jericho

(Mattheüs 20:29-34, Markus 10:46-52, Lukas 18:35-43)

Het verhaal van de genezing van de blinden in Jericho is het laatste genezingswonder dat beschreven is in de Evangelien.

Jezus Christus is met Zijn discipelen onderweg van de streek waar Hij woonde, Kapernaüm aan het meer van Galilea, naar Jeruzalem, als Hij in Jericho komt. Jericho ligt ongeveer dertig kilometer van Jeruzalem.

Terwijl Hij door de straten van Jericho loopt wordt Hij op dezelfde wijze aangesproken als destijds door de twee blinden in Kapernaüm (Matt. 9:27-31): *'Heere, Zoon van David'*

Opmerkelijk is dat Markus en Lukas het hebben over één blinde, en dat Markus hem zelfs met naam en toenaam noemt: Bartimeüs, de zoon van Timeüs.

Deze Bartimeüs zat te bedelen aan de kant van de weg maar toen hij hoorde dat de Nazarener Jezus Christus eraan kwam, begon hij te roepen!

----- ... -----

Wat ik hier in ieder geval uit kan halen is dat het werk van Jezus Christus alom bekend was over het land. Want in Matt. 15:1 staat al dat er een afvaardiging van religieuze leiders uit Jeruzalem naar Jezus Christus was gekomen om Hem te ontmoeten. Om met eigen ogen te zien wat Hij allemaal deed. En om met eigen oren te horen wat Hij allemaal sprak.

 Matt. 15:1 Toen kwamen enige schriftgeleerden en Farizeeën uit Jeruzalem bij Jezus en zeiden:

Maar ook in dit verhaal, ruim honderdvijftig kilometer van zijn woonplaats verwijderd weet men dus wie Jezus Christus is.

Of zou het zo zijn dat Jezus Christus de hele reis van het meer van Galilea naar Jericho - Jeruzalem, mensen genas en bevrijdde? Dat wordt in de Evangelien niet beschreven maar zou heel goed mogelijk zijn.

Jericho was een belangrijke halteplaats voor Jeruzalem. En omdat het Pascha aanstaande was, waren veel mensen op weg naar Jeruzalem.

Deze twee blinden (of één blinde!) vroegen om de aandacht van Jezus Christus. Maar Hij was niet alleen. Er was een hele menigte uitgelopen om hen te zien en om zieken en gebondenen bij Hem te brengen.

In ieder geval wilde de menigte niet dat Jezus Christus deze twee blinde(n) aandacht gaf.

Waarom niet? Jalousie? Was de menigte bang dat de religieuze leiders er achter kwamen dat Jezus Christus in Jericho was? Wilde de menigte niet dat Hij werd opgehouden? Wat was er met deze blinde(n) aan de hand?

Het wordt allemaal niet verteld.

Wat wel wordt verteld is dat er een paar opmerkelijke verschillen zitten tussen wat Mattheüs beschrijft en wat Markus en Lukas beschrijven. (Jezus Christus kwam Jericho binnen, Jezus Christus verliet Jericho, één blinde, twee blinden etc.).

Jezus Christus laat niemand in de kou staan,

Leuk detail: want Markus schrijft dat toen Bartimeüs geroepen werd om naar Jezus Christus toe te komen dat hij zijn bovenkleed afwierp. Met andere woorden: hij deed zijn jas uit!

Ondanks dat de menigte er op aandringt om door te gaan, om geen aandacht te schenken aan deze blinde(n,) spreekt Jezus Christus hen wél aan met de woorden: *'wat wilt u dat Ik voor u doen zal'?*

Wat een vraag! Wat wilt U dat Ik doen zal?

Logisch toch, die blinde(n) willen weer kunnen zien. Ze willen genezen worden. En Jezus Christus weet dat heel erg goed.

Waarom dan toch deze vraag?

De algemene uitleg is dat Jezus Christus hun geloof wilde beproeven door hen te laten uitspreken, in het openbaar en ten overstaan van de menigte, wat ze wilden.

Hier zit een geweldig belangrijke les voor ons in.

Sonja en ik hebben heel lang in het pastoraat gewerkt. En het viel ons wel vaker op dat sommige mensen het heel erg moeilijk vonden en vinden om over hun problemen te praten. Of dit nu lichamelijk of geestelijk is maakt niet uit.

Ook werden wij vaak gevraagd om te bidden met mensen; en soms om dit zelfs in stilte te doen.

Maar dit is nu net wat satan wil. Satan wil mij in de taboesfeer houden. Want daar heersen schaamte en angst.

Jezus Christus wil dat alle zaken in de openbaarheid komen. En daarom wil Hij ook dat de twee blinden in dit verhaal openlijk en luid hoorbaar voor de menigte (inclusief de menigte in het rijk der duisternis) vertellen wat ze willen.

Want hieruit blijkt dat zij geloof hebben in de genezingskracht van Jezus Christus.

Het gaat Jezus er niet om dat de menigte hoort wat de mensen allemaal bezielt of mankeert. Maar zoals in II Kor. 10:3-6 ^{NBV} beschreven, gebruikt Jezus de kracht die Hij van God Almachtig gekregen heeft om bolwerken te helpen slechten die tegen God zijn.

En dát is de belangrijke geestelijke les die ook ik hieruit mag trekken. Zolang ik nog in de taboesfeer opereer zal satan zijn kracht en macht gebruiken om met schaamte en angst mij onder de duim te houden. Maar wanneer ik mijn probleem luid hoorbaar duidelijk maakt, waar iedereen bij is, zullen de machten in het rijk der duisternis huiveren en mij loslaten.

Want zij weten dat zij niet tegen Jezus Christus op kunnen. En vandaag de dag is dat nog precies zo.

Leg alle schaamte en angst af en wees concreet in het gebed.

Ik vertel de Heer waar ik van verlost wil worden, met naam en toenaam. De machten uit het rijk der duisternis zullen mij moeten loslaten. Zij zullen mijn ziekte moeten loslaten. Zij zullen mijn handicap moeten loslaten. Omdat ik mij niet schaam voor wat mij mankeert. De wens om in vrijheid te leven is groter dan het taboe waar satan mij in wil houden.

Waarom?

Omdat God de Vader dit wil door Zijn Zoon Jezus Christus heen.

----- ... -----

II Kor. 10:3-6 ^{NBV} We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

Jezus Christus zag de blinde(n) met ontferming aan. Hij had medelijden met ze zoals Hij ook medelijden met mij heeft. Ik die geplaagd word door ziekten en verleidingen in welke vorm dan ook.

En Jezus Christus genas de blinde(n) nadat zij openlijk bekend hadden dat zij van hun probleem af wilden.

Mensen die een beperking in zich voelen als zijnde bezet gebied; mensen die geestelijk gesproken door demonen gekweld worden; mensen die super gevoelig zijn (Highly Sensitive Person); mensen die allergisch voor alles en nog wat zijn; mensen die vaak ongelukken krijgen en noem maar op;

De medische wereld zegt vaak: *'u moet er maar mee leren leven'*.

Wat een onzin! God Almachtig heeft mij geschapen om gezond te zijn en om gelukkig te zijn.

God Almachtig heeft Zelf het grootste medelijden met mensen die gebukt gaan onder demonische kwellingen.

En dan ook nog aanmoedigen om daar maar mee te leren leven. Schande!

Ik verstel Jezus Christus mijn probleem hardop, zodat het in de geestelijke wereld ook gehoord wordt.

Ik erken en belijd mijn geloof in Jezus Christus hardop, zodat het ook gehoord wordt in de geestelijke wereld.

Ik erken dat Jezus Christus tot op de dag van vandaag de macht heeft om mij te genezen, hardop en ten overstaan van iedereen en alles in de geestelijke wereld.

En Hij zal het doen.

Jezus Christus is niet veranderd ten opzichte van de tijd waarin Hij hier op aarde leefde. Hij geneest en bevrijdt nog iedere dag. Doden worden nog steeds opgewekt in de wereld, iedere dag.

Waar zijn Zijn getuigen?

Hoofdstuk 5.1

Wonderen

De bruiloft te Kana

(Johannes 2:1-12)

De Bruiloft in Kana wordt algemeen beschouwd als het eerste wonder dat Jezus Christus deed na Zijn doop door Johannes de Doper. (Joh. 2:11).

Het Bijbelboek Johannes is echter de enige van de vier Evangeliën die hierover schrijft. En deze begint te zeggen dat deze bruiloft op de derde dag was.

Ik lees het dan zo dat dit op de derde dag was nadat Jezus Christus Zijn discipelen om Zich heen gevormd had.

Wie er trouwde staat niet beschreven, maar de uitnodiging laat zien dat het of familie of goede bekenden waren van Jezus Christus, of van Zijn moeder. Want Zijn moeder wordt als enige familie in dit Bijbelgedeelte genoemd.

Ook staat er geschreven dat de discipelen van Jezus Christus uitgenodigd waren.

Of dit de twaalf discipelen waren weet ik niet, want uit de geschiedenis van Johannes tot nu toe lees ik dat er nog maar vijf discipelen met name waren genoemd. Deze vijf discipelen zijn overigens genoeg om een waar getuigenis neer te zetten van wat te gebeuren staat; want op het getuigenis van twee of drie staat een zaak vast (II Kor. 13:1).

Verder is bekend dat de Bruiloft in de plaats Kana was. Deze plaats lag in Galilea en was de woonplaats van Nathanaël, een discipel van Jezus Christus. (Joh. 21:2)

----- ... -----

Tot zover de omstandigheden. De bruiloft is in volle gang als de oers erachter komen dat er niet genoeg wijn is om de gasten te geven.

Maria, de moeder van Jezus Christus hoort dit en gaat naar haar Zoon toe om dit vertellen.

📖 Joh. 2:11 Dit heeft Jezus gedaan als begin van de tekenen, te Kana in Galilea, en Hij heeft Zijn heerlijkheid geopenbaard; en Zijn discipelen geloofden in Hem

📖 II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

📖 Joh. 21:2 Er waren bijeen Simon Petrus en Thomas, ook Didymus genoemd, en Nathanaël, die uit Kana in Galilea afkomstig was, en de zonen van Zebedeüs, en twee anderen van Zijn discipelen

Bij mij komt dan de vraag op: waarom zegt Maria dit tegen Jezus Christus? Gewoon een mededeling? Of wist Maria dat Jezus iets zou kunnen doen aan die situatie?

Misschien had Jezus in Zijn jongelingsjaren al meer gedaan dan ons bekend is.

En ook al is Jezus Christus hier dertig jaar; ik denk dat de woorden van de engel Gabriël en de woorden van Simeon en Anna destijds in de tempel, nog helder genoeg klonken en als het ware gebrand waren in haar hart.

In mijn ogen klinkt het antwoord van Jezus Christus naar Zijn moeder hard en afwijzend; *'vrouw, wat heb Ik met u te doen'*.

Maar in de commentaren lees ik dat het meer een cultuurverschil betreft dan dat Jezus Christus hier Zijn moeder zou willen *'bestrafen'* of willen *'afwijzen'*. Vandaar misschien ook wel de Aanvulling die Jezus Christus geeft in de woorden: *'Mijn uur is nog niet gekomen'*.

Maria kende haar Zoon natuurlijk als geen ander. En zij wist ook dat Jezus Christus nooit iets *'hatelijks'* tegen haar zou zeggen omdat Hij wanneer mogelijk de Schrift citeerde.

En staat er in de tien geboden niet dat wij onze ouders moeten eren? (Ex. 20:12)

En spreekt Jezus Christus niet ergens anders, dat ik mijn naaste moet liefhebben als mijzelf? (Luk. 10:27).

Ik geloof niet dat aan deze woorden een negatieve lading gehangen moet worden. Dat blijkt ook wel dat Maria tegen de obern zegt dat zij datgene moeten doen wat Jezus Christus hen vraagt. Als aanvulling geef ik dan: *'hoe vreemd het ook klinkt'*.

----- ... -----

Dan wordt er een beschrijving van zes stenen watervaten gegeven die daar stonden.

Hoogstwaarschijnlijk zijn die watervaten daar speciaal neergezet om te kunnen voldoen aan het reinigingsvoorschrift van de Joden, dat zij zich moesten wassen voordat ze aan tafel gingen. Dat de vaten van steen waren heeft ook te maken met die reinigingswetten, want steen zou geen onreinheid kunnen aantrekken terwijl vaten van klei dit wel zouden kunnen.

Ex. 20:12 Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HEERE, uw God, u geeft.

Luk. 10:27 Hij antwoordde en zei: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf

Het waren grote vaten. De inhoud van zo een vat was twee of drie metreten. Eén metreet komt overeen met ruim 39 liter. Dus de inhoud van één vat was achtenzeventig tot 118 liter. En er stonden zes van die vaten, dus was er een capaciteit van 468 tot 708 liter in totaal. Geen geringe hoeveelheid dus. Hier zou je ook uit kunnen opmaken dat het een grote bruiloft was met zeer veel gasten.

Nog even over die reinigingswetten: De religieuze leiders maakten naast de wet die God Almachtig gegeven had ook gebruik van een aanvullend wetboek, de *Halacha* genaamd. Een wetboek dat ten tijde van de ballingschap geschreven was (±722 v. Chr.) door mensen en niet door God verordineerd was. Het probleem met deze Halacha was echter dat de religieuze leiders dit wetboek op gelijke hoogte stelden als de Thora.

Dát kan ook een reden geweest zijn dat Jezus Christus de hulpvraag van Zijn moeder in eerste instantie afwees. Het ging Hem om God's Woord en niet om door mensen gemaakte wetten en inzettingen.

Maar terwijl Jezus Christus dus tegen Zijn moeder zegt dat Zijn uur nog niet gekomen is, gaat Hij wel naar de obers toe en vraagt hen om die stenen vaten tot de rand toe met water te vullen.

Misschien dat er toch wel enige tijd verstreken is tussen de boodschap van Maria aan Jezus Christus en Zijn opdracht aan de obers.

----- ... -----

Ook al wordt mijn nieuwsgierigheid geprikkeld door deze omstandigheden en zou ik graag deze '*film*' gezien willen hebben; er wordt gewoon verder niets over geschreven in de Bijbel. Het is aan mijn verbeelding om er iets van te maken, waarbij natuurlijk gezegd moet worden dat het niet gaat om de omstandigheden.

Alles wordt in gereedheid gebracht voor het wonder dat Jezus Christus gaat verrichten. En zelfs dát is niet het belangrijkste, want het belangrijkste is dat Jezus Christus als Zoon van God Almachtig geopenbaard wordt; dat de mensen iets gaan zien van de heerlijkheid van God Almachtig Zelf.

----- ... -----

Dan komt het grote wonder. De ceremoniemeester wordt erbij geroepen en er wordt een pollepel uit de kast gehaald. De pollepel wordt gevuld met water en de ceremoniemeester drinkt hieruit.

Maar in plaats van dat de ceremoniemeester water proeft, proeft hij wijn van uitzonderlijke kwaliteit, waarna hij tegen de bruidegom uitroept: *'Iedereen zet eerst de goede wijn voor aan de gasten, en wanneer deze goed gedronken hebben zet je de mindere voor. Maar jij hebt de goede wijn voor het laatst bewaard'*.

-----...-----

In het verhaal van de bruiloft te Kana zit een geestelijke les voor mij. En die les is dat God Almachtig Zich vanaf de schepping eigenlijk al een volk gevormd heeft, t.w. Israël. Vanaf Abraham, Izaäk en Jakob af.

God Almachtig heeft altijd voor Zijn volk gezorgd door hen te beschermen. Misschien heeft het volk dat niet altijd zo ervaren, want *'zorgen voor'* betekent ook dat het volk moest leren, en dat leren moest soms ook door diepe dalen gaan.

Nog even resumerend wie het volk Israël was en is en wezen zal:

- Het volk Israël heeft God Almachtig zich Zelf ten eigendom gemaakt. (Ps. 135:4);
- Israël is fysiek voortgekomen uit Abraham, Izaäk en Jakob;
- Israël bestond geestelijk al vóór de grondlegging van deze aarde uit de *'zonen Gods'* (Job 1:6);
- Het volk Israël splitste zich ten tijde van koning Rechabeam (de zoon van koning Salomo) in een twee-stammenrijk (Juda) en een tien-stammenrijk. (Israël). I Kon.12;
- Zowel het twee als het tien-stammenrijk werd door God Almachtig verbannen vanwege hun steeds maar doorgaande stroom van zonden. (± 700 voor Christus);
- Het twee-stammenrijk werd verbannen naar Assyrië en het tien-stammenrijk werd verbannen naar Babylonië;
- Het twee-stammenrijk mocht zeventig jaar na de verbanning, van koning Kores van Perzië weer terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2);
- Het twee-stammenrijk (de stammen Juda en Benjamin) bevolkte Palestina in de tijd van Jezus Christus op aarde;
- Het huidige volk Israël zoals wij dit vandaag de dag kennen komt voort uit dit twee-stammenrijk;
- Het tien-stammenrijk is nooit teruggekomen uit de verbanning en heeft zich vermengd met de wereldbevolking. (Diaspora genoemd);
- God Almachtig heeft gezegd dat zijn volk altijd herkenbaar zou zijn;

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Ezra 1:1-2 (maar ook II Kron. 36:22-23) In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

- In het O.T. waren de tekens van herkenning van het volk Israël de besnijdenis en het houden van de sabbat;
- Ik geloof dat de tekens van herkenning van het volk Israël in het N.T. tot aan de dag van vandaag zijn: De aanbidding van Die Ene God Almachtig in Jezus Christus én de grote liefde voor het verenigde volk Israël (Hos. 1:11);
- Dat de wedergeboren Christenen van alle tijden nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk. En daardoor behoren tot het volk Israël dat God Almachtig Zich ten eigendom heeft gemaakt;
- Dat het doel van het (verenigde) volk Israël is om de wereld voor te bereiden op de komst van de verheerlijkte Jezus Christus;
- Dat wanneer **alle** knie (van het verenigde volk Israël) zich gebogen zal hebben en **alle** tong (van het verenigde volk Israël) beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11), het Koninkrijk van God Almachtig gevestigd zal worden (op deze aarde) in een overtreffende trap van de hof van Eden uit Genesis 1 en 2;
- Dat het volk Israël geroepen is om met Jezus Christus te heersen voor een periode van duizend jaar.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

In die duizend jaar zullen **alle** mensen die geleefd heeft op aarde beoordeeld worden naar hun werken. Waarna een opleiding volgt in de normen en waarden van het Koninkrijk van God Almachtig.

De duur en de intensiteit van die opleiding hangt van mijzelf af. Met andere woorden: Deze duurt net zo lang tot ik ook mijn knieën buig voor Jezus Christus en ook mijn tong belijdt dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is.

Want God Almachtig heeft Abram al beloofd dat zijn nageslacht tot zegen zal zijn voor **alle** volken (Gen. 22:18)

Gen. 22:18 En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

----- ... -----

Waarom dit verhaal?

Om aan te geven dat God Almachtig **altijd** voor Zijn volk heeft gezorgd, maar dat dit volk zich afkeerde van God door Jezus Christus als Messias af te wijzen. De Joden (het twee-stammenrijk van het volk Israël) heeft God hiermee afgewezen.

Maar door dat afwijzen is de deur opengezet voor de andere Israëlieten uit het tien-stammenrijk, die overal op de wereld verspreid waren door hun vermenging met de wereldbevolking tijdens hun verbanning naar Assyrië.

Want ik geloof dat **het hele** volk Israël **als eerste** geroepen is om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen. En aangezien Paulus zegt dat het geloof door het horen komt (Rom. 10:14), moet dus het Evangelie van Jezus Christus over de hele wereld verkondigd worden.

Want niemand weet waar de nakomelingen van dit tien-stammenrijk van het volk Israël gebleven is. Sterker nog: zijzelf weten ook niet eens meer dat zij nakomelingen van het volk Israël zijn.

En waar zij ook zijn, velen hebben het geloof in God Almachtig naast zich neergelegd, zodat zij net als de wereldbevolking niet in meer in God geloven. Niemand van hen heeft zich door alle eeuwen heen nog laten besnijden en niemand van hen houdt de sabbat nog. Waardoor zij **als volk Israël** niet meer te onderscheiden zijn van de rest van de wereld bevolking. Want de besnijdenis en het houden van de sabbat waren de O.T. herkenningstekens waarvan God zei dat Zijn volk dààr aan te herkennen was.

Omdat het tien-stammenrijk tot het volk Israël behoort, God's volk, zijn zij wel **de eerst** geroepen om het Evangelie van Jezus Christus te horen en aan te nemen (Ef. 1:4) en door dit verkondigen van het Evangelie van Jezus Christus zullen juist velen van dit verloren gewaande tien-stammenrijk het Evangelie horen en zich bekeren tot God Almachtig in Jezus Christus.

Pas als het hele volk Israël het Evangelie gehoord heeft, en de mogelijkheid heeft gekregen om zich te bekeren tot God Almachtig in Jezus Christus;

Pas als alle mensen uit dit volk Israël de mogelijkheid hebben gekregen om zich te bekeren, die God Almachtig vóór de grondlegging van deze wereld al geroepen heeft,

Pas dàn zal God Almachtig de rest van de mensheid, de wereldbevolking, wakker maken (Rom. 8:11, Jes. 29:10), zodat ook zij de mogelijkheid krijgen om het Evangelie te horen en zich daarop te bekeren tot Jezus Christus.

Want tot die tijd houdt God de mensheid in een diepe slaap zoals God ook het hart van de Farao verhardde om het volk Israël niet uit Egypte te laten gaan. (Ex. 9:12).

Het uiteindelijke doel van God Almachtig is de redding van de **hele** mensheid. Maar die redding gebeurt volgens het plan dat God Zelf bepaald heeft en in het tijdsbestek dat God Zelf daar voor bepaald heeft.

☞ Rom. 10:14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt?

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

☞ Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Want nogmaals: Het volk Israël is geroepen om tot een zegen te zijn **voor alle** volken (Gen. 22:18). En daarom komt die tijd ook dat alle mensen op de in de hemel, op de aarde, en onder de aarde hun knieën zullen buigen voor Jezus Christus als Heer der Heerscharen. En dat de tong van alle mensen zal belijden dat Jezus Christus Heer der heerscharen is. (Fil. 2:10-11).

Jezus Christus, Die kwam om als eerste het volk Israël te verlossen en geestelijk weer 'op de been' te zetten, komt uiteindelijk naar de hele wereldbevolking toe, om wat Hij in petto had voor Zijn eigen volk Israël, nu aan te bieden aan iedereen.

Ik geloof écht niet dat wanneer mijn veertienjarige zoon in zijn pubertijd God Almachtig vaarwel zegt en tegen het Evangelie van Jezus Christus aanschopt, en door een ongeluk op die veertienjarige leeft om het leven komt, dat deze jongen zal branden in de hel tot in eeuwigheid. Dat is absoluut geen goed nieuws.

Maar zoals Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk ging om de ongelovige geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te verkondigen (I Petr. 3:19-20), geloof ik dat die tijd ook komt voor alle mensen die tijdens hun leven hier op aarde door God Almachtig in een diepe slaap werden gehouden. Dat Jezus Christus naar het dodenrijk gaat, niet om hen nog wat extra zout in de wonden te strooien omdat zij tijdens hun leven op aarde Jezus Christus niet hebben aangenomen, maar juist om hen de mogelijkheid te geven om zich alsnog te bekeren tot Hem, waardoor ook zij gered zullen worden.

Zolang ik mij echter niet bekeerd heb tot God Almachtig **in** Jezus Christus, creëer ik mijzelf echter wel een 'helse' omgeving, waarin ik blijven zal totdat Jezus Christus komt. En dit leven op aarde gaat in het hiernamaals door.....

Kijk maar naar het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus in Luk. 16.

Zelfs in 'de hel' wilde deze rijke man nog commanderen door Lazarus bij te roepen om zijn lippen te verkoelen met koud water.

Deze rijke man moest dus nog leren wat het woordje 'heersen' uit Gen. 1:26 betekende. Dat dit in het paradijs het Hebreeuwse woordje 'Radah' was, dat betekent 'dienend leidinggeven' in plaats van het Hebreeuwse 'Mashal' dat 'overheersen' betekent'.

En laat nu niemand zeggen dat ik hier de leer van de *alverzoening* predik, want die mensen die in de tijd van Noach God Almachtig afwezen hebben wel ruim 2.500 jaar in die 'helse' omstandigheden gezeten die zij zichzelf gecreëerd hadden door die afwijzing.

Gen. 22:18 En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

Overigens vind ik de uitspraak van de *alverzoening* zo wie zo een wat rare opmerking als Christenen die uiten. Want het heeft iets van jaloezie in zich. Zo in de trant van *'ik heb mijn hele leven dingen moeten nalaten, en deze mensen hebben maar raak kunnen leven'*. Alsof ik mijn geloof iets moet nalaten.....

De mensen die zich in deze termen uitlaten hebben er dus ook grote moeite mee dat één van de misdadigers die mét Jezus Christus gekruisigd werd, alsnog gered werd, in plaats dat zij blij zijn met elke knie die zich buigt voor Jezus Christus. Wanneer dat ook mag zijn.

-----...-----

Datgene dat God Almachtig in en door Zijn volk Israël heeft gedaan, wordt in dit verhaal aangeduid met *'de mindere'* wijn, al hoewel ik geloof dat ik dit niet met kwaliteit moeten verwarren.

De *'goede'* wijn, die op het laatst van de bruiloft wordt uitgeschonken is dat Jezus Christus gekomen is voor de **hele** wereldbevolking en dat God Zijn heil en zegen, het LEVEN, uiteindelijk aan *iedereen* beschikbaar stelt.

Maar op dat punt, daar op die bruiloft, zag het daar nog niet naar uit.

Ik geloof dat toen de ceremoniemeester het water in de pollepel schepte, dat dit nog steeds water was. Toen hij de pollepel aan zijn lippen zette, was het nog steeds water. Pas toen het water in zijn mond kwam werd het veranderd in wijn.

Dit doet mij denken aan *'de tafel des Heren'*, ook wel avondmaal genoemd. Jezus Christus zegt bijvoorbeeld in Matt. 26:26 dat het brood dat gebroken wordt, Zijn lichaam symboliseert dat gegeten wordt. En zo wordt het ook elke keer weer aangeboden aan de gelovigen in vele kerken en gemeenten in deze tijd.

 Matt. 26:26 En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam.

Nu kan ik natuurlijk denken dat het brood is en brood blijft, maar dan zal er niets gebeuren.

Maar als ik net als de ceremoniemeester in dit verhaal geloof, dat het gebroken brood dat ik eet in mijn mond verandert in een stukje van het lichaam van Jezus Christus, **dan gebeurt er iets**.

Dan betekent het dat ik elke keer méér op Jezus Christus ga lijken. Want elke keer dat ik een stukje van het Lichaam van Jezus Christus eet, word ik sterker in Hem en ga ik meer lijken op Hem.

Moet je nagaan hoevaak ik het '*brood*' in de loop der jaren al tot mij genomen heb, dus hoeveel ik al van het lichaam van Jezus Christus heb gegeten. Met andere woorden: hoeveel lijk ik nu inmiddels op Hem?

Natuurlijk wordt hiermee bedoeld dat ik op Jezus Christus ga lijken in daden en woorden, in mijn houding. Dat ik groei naar het beeld van de bewoners van het Koninkrijk van God Almachtig, zoals Jezus Christus dit beschreef in Matt. 5 '*de zaligsprekingen*'.

----- ... -----

Ik geloof dat dit de geestelijke les is, die ik mag mogen trekken uit die bruiloft te Kana.

God Almachtig had alleen maar goeds voor met Zijn volk Israël; dit goeds is nu voor iedereen op termijn beschikbaar geworden. Eerst het volk Israël en daarna de rest van de wereldbevolking.

Ik moet echter één ding doen: de ceremoniemeester moest het '*water*' wél proeven voordat het in wijn veranderde. Ik moet Jezus Christus wel '*proeven*' voordat het brood in Zijn lichaam zal veranderen.

Als ik er op een afstandje naar blijf kijken maar verder niets doe, zal er ook niets veranderen.

De uitnodiging van Jezus Christus hier is dan ook: kom en proef!

-----...-----

Als laatste wil ik nog het volgende opmerken:

Als er iemand is die deze woorden leest, en zich afvraagt of hij wel of niet bij het volk Israël hoort, dan is mijn antwoord ronduit JA.

Waarom?

Omdat iemand die niet tot het volk Israël behoort helemaal geen interesse heeft in het Evangelie van Jezus Christus, en zich dus ook niet zal afvragen of dit Evangelie ook voor Hem bedoelt is. Het is zoals Paulus het zegt in I. Kor. 1:18: Het Evangelie van Jezus Christus is voor een ongelovige als dwaasheid, terwijl het voor de gelovige een kracht van God is!

 I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Hoofdstuk 5.2

Wonderen

De wonderbare visvangst

(Lukas 5:1-11)

Nadat Jezus Christus de schoonmoeder van Petrus bevrijdt had van de koorts (Hij bestrafte immers de koorts (Lukas 4:39) en deze verliet haar); en nadat Hij met de discipelen tot diep in de nacht in touw was geweest; zocht Jezus Christus naar een plek waar Hij even allen kon wezen. Alleen met Zijn Vader.

Maar dit werd Hem niet lang gegund want de menigte volgde Hem. En ze bleven zieke mensen en gebondenen bij Hem brengen.

Al hoewel het wel eens lijkt dat alle mensen die bij Jezus Christus en Zijn discipelen kwamen, de ziekte en gebondenheid als hoogste prioriteit hadden en niet zo zeer het woord van God Almachtig om dat aan te horen, spreekt Lukas dit toch tegen. Want Lukas zegt in Lukas 5:1 dat de mensen Hem volgden en bij Hem kwamen om het woord van God te horen.

Het werd steeds drukker en drukker. En Jezus Christus en Zijn discipelen komen in het nauw, waardoor hen niets anders rest om in het vissersbootje van Petrus te stappen en een paar meter van het land, het Woord van God Almachtig tot de toegestroomde menigte te spreken.

Als Jezus Christus dan uitgesproken is, zegt Hij tegen Petrus om naar een dieper gedeelte te varen en om daar de netten uit te gooien. Waarop Petrus antwoordt: *'Meester, wij hebben de hele nacht gewerkt en niets gevangen; maar op Uw woord wil ik het net uitgooien'*.

Wat ik hieruit lees is dat Petrus (en misschien de andere discipelen ook wel) dus **niet** hun hele beroep hadden opgegeven om Jezus Christus te volgen. Als ik dit gedeelte goed lees, dan lees ik dat zij overdag bij Jezus Christus waren; de tekenen en wonderen zagen; het onderwijs van de Heer hoorden, maar dat zij 's-nachts dus aan het werk gingen. Zij waren vissers, dus er werd gevist.

Maar in dit geval werd er 's-nachts gevist zonder succes. De hele nacht werken en nauwelijks tot niets vangen. Dat is frustrerend.

☞ Lukas 4:39 En Hij boog Zich over haar heen en bestrafte de koorts en die verliet haar. Zij stond onmiddellijk op en diende hen

☞ Lukas 5:1 En het gebeurde, toen de menigte op Hem aandrong om het Woord van God te horen, dat Hij bij het meer Gennesaret stond.

En dan zijn ze met Jezus Christus in de vissersboot en horen het onderwijs van Jezus Christus aan. (Hoe houden ze hun ogen open!). En dan zegt Jezus Christus hen hun netten uit te werpen.

Ik kan mij de reactie van Petrus goed voorstellen, maar hij zegt er snel achteraan dat hij op het woord van Jezus Christus wil gehoorzamen.

----- ... -----

Dit gedeelte doet mij denken aan Jezus Christus in de hof van Gethsémané. (bijvoorbeeld in Matt. 26:36-46).

Tot drie maal toe is Jezus Christus daar dodelijk beangstigd in gebed. Tot drie maal toe smeekt Jezus Christus bij Zijn hemelse Vader of de drinkbeker die Hij drinken moet, niet aan Hem voorbij kan gaan. Maar Jezus Christus zegt ook tot drie maal toe: *'maar niet Mijn wil geschiedde, maar de Uwe'* (o.a. Matt. 26:42).

Zie ook de woorden van Maria, toen Gabriël de engel van de Heer bij haar kwam om te vertellen dat zij zwanger was uit de Heilige Geest (Lukas 1:38): *'Laat mij geschieden overeenkomstig uw woord'*.

Daar, in die hof van Gethsémané kreeg Jezus Christus, Die zonder zonden was, al mijn zonden over Zich heen. Dàt was de drinkbeker die Hij moest drinken. Mijn zonden. En het was Hem zwaar, onnoemelijk zwaar. Zó zwaar zelfs dat Hij het niet aan kon, en er een engel uit de hemel kwam om Hem kracht te geven. Dat was de Heilige Geest. (Lukas 22:43)

Vanaf dat moment begon de lijdensweg van Jezus Christus naar het kruis van Golgotha, waar Hij gekruisigd werd tot de dood er op volgde.

-----...-----

Waar ik naar toe wil, is de vergelijking tussen Petrus die antwoordde: *'op Uw woord wil ik de netten uitgooien'* en Jezus Christus Die in de hof van Gethsémané, God de Vader antwoordde: *'maar niet Mijn wil geschiedde, maar de Uwe!'*

Het resultaat van de gehoorzaamheid van Jezus Christus is dat onnoemelijk veel mensen gered kunnen worden, door het offer dat Hij gebracht heeft.

Door de gehoorzaamheid van Petrus vingen zij een onnoemelijk veel vissen. Ja zoveel zelfs dat de netten begonnen te scheuren.

☞ Matt. 26:42 Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.

☞ Lukas 1:38 Maria zei: Zie, de dienaar van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord. En de engel ging van haar weg.

☞ Lukas 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

Jezus Christus heeft met Zijn gehoorzaamheid een niet te tellen hoeveelheid mensen gered die zinnebeeldig aangekondigd werd in de wonderbare visvangst van Petrus.

Prachtig, deze gelijkenis tussen twee afzonderlijke verhalen.

Maar het gaat nog verder zelfs; niet alleen Petrus haalde zijn net op die barstensvol vis was; hij roept ook naar Jakobus en Johannes en de anderen.

En allemaal werpen ze hun netten uit, en allemaal halen ze zoveel vis naar boven dat hun bootjes bijna zonken. De 'vangst' van Jezus Christus is immens, net als de vangst van de vissers immens was.

Petrus is zó onder de indruk van alles dat hij op zijn knieën valt voor Jezus Christus en zegt: *'Heere, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens'*.

Zie hier de woorden van Johannes de Doper die zegt: *'Heere, ik ben het niet waard om de riem van Uw sandalen vast te maken.* (Markus 1:7)'.

Zie hier de woorden van het volk Israël ten tijde van Mozes die de berg Sinaï afdaalde en die daar God Almachtig gesproken had: en zij durfden hem niet te naderen. (Ex. 34:30)

Als de heiligheid van God Almachtig zichtbaar wordt, in dit verhaal in Jezus Christus; waar blijven de mensen dan? Waar blijf ik dan?

Dan nog een opmerkelijk iets: de vissers hebben de hele nacht gevisst en niets gevangen. Dan zegt Jezus Christus dat zij hun netten moeten uitgooien, zij doen dit en vangen zoveel dat hun boten bijna zinken. Maar toch staat er dan in Lukas 5:11: *'en nadat zij de schepen aan land hadden gebracht, lieten zij alles achter en volgden Hem'*.

Moet je nagaan. Ik werk en ik werk en het levert niets op. Dan krijg ik een mega opdracht waar ik goud geld aan verdien. Ik voer die opdracht uit en ik heb nog nooit zo een grote omzet gehad. En dan laat ik alles vallen en ga weg, Jezus Christus achterna.

Zouden ik dat ook doen? Of zou ik eerst het geld even veilig willen stellen om Jezus Christus **daarna** te volgen? Wie oren heeft, die hore.....

 Markus 1:7 En hij predikte en zei: Na mij komt Hij Die sterker is dan ik, bij Wie ik het niet waard ben neer te bukken en de riem van Zijn sandalen los te maken.

 Ex. 34:30 Aäron en al de Israëlieten keken Mozes aan, en zie, de huid van zijn gezicht glansde. Daarom waren zij bevreesd om dichterbij hem te komen.

 Lukas 5:11 En nadat zij de schepen aan land gebracht hadden, lieten zij alles achter en volgden Hem.

Hoofdstuk 5.3

Wonderen

De storm gestild

(Mattheüs 8:23-27, Markus 4:35-41, Lukas 8:22-25)

Nadat Jezus Christus de schoonmoeder van Petrus in Kapernaüm had genezen ging Hij naar het meer van Galilea om enerzijds de mensenmenigte (die steeds groter werd) even te ontlopen, maar ook omdat Hij moe was. Hij wilde dit doen door met een boot naar de overkant van het meer van Galilea te varen.

----- ... -----

Het Meer van Tiberias (Hebreeuws: ים כנרת - Meer van Kinneret), ook vaak Meer van Galilea of Meer van Genezareth (of Genesaret) wordt genoemd, is genoemd naar de stad Tiberias, de grootste plaats die aan dit meer ligt.

Het meer heeft een oppervlakte van 165 km² en een maximale diepte van 46 meter. Afhankelijk van de neerslag in de voorafgaande jaren schommelt de waterspiegel rond de -212 meter, (dus 212 meter onder de zeespiegel). Het Meer van Tiberias, het belangrijkste zoetwaterreservoir van Israël, wordt gevoed vanuit Noord-Israël en Zuid-Libanon. Het watert naar het zuiden af via de rivier de Jordaan, die eindigt in de Dode Zee, het laagste meer ter wereld.

Op het meer van Galilea kunnen geweldige stormen woeden die de golven hoog doen opslaan. Dit komt door de wind die van de bergenhellingen afkomt rollen naar het zeer laag gelegen meer. Deze zogenaamde valwinden kunnen ineens ontstaan.

----- ... -----

In dit verhaal stapt Jezus Christus in de boot en Zijn discipelen met Hem. Tot nu toe zijn alleen Petrus en Andreas, Jakobus en Johannes met name genoemd. Of er op dit moment al meer discipelen waren is niet bekend.

Als zij de trossen hebben losgegooid begint de overtocht en Jezus Christus legt zich te ruste om te slapen.

Dan komt die enorme valwind opzetten en de discipelen (die toch vissers waren en toch echt wel wat gewend waren) worden doodsbenauwd en wekken in hun angst Jezus Christus.

Lukas 8:23 zegt het letterlijk: 'er viel een stormwind neer op het meer'.

'Heere, red ons, wij vergaan' riepen zij tot Jezus Christus.

Jezus Christus staat op en bestraft met één woord de golven en de storm en deze komen direct tot bedaren.

Jezus Christus toont hier Zijn Goddelijkheid door Zijn gezag over de elementen te tonen. Dezelfde kracht die God Almachtig hanteerde in de schepping, door de wateren te laten terugvloeien in zeeën en het droge aarde te noemen (Gen. 1:9-10).

----- ... -----

Maar hier zit meer achter.

Dit verhaal wordt vóór het verhaal van de *'genezing van de bezeten'* geplaatst, waardoor het heel logisch wordt dat satan achter deze storm zit, in de hoop natuurlijk om Jezus Christus en de discipelen kwaad te doen. Maar ook om te voorkomen dat die bezeten genezen zouden worden.

In hoofdstuk 7 (*het volgen van Jezus*) ga ik uitgebreid in op satan en zijn demonen. Op hun doel, hun werkwijze, maar ook hun onderdanigheid aan de soevereine God Almachtig. God is in control, en niemand anders.

Ondertussen gebruikt satan hier een al eerder gebruikt middel. In Job 1:19 gebruikt hij ook een desastreuze storm waar hij zijn onheil en verderf over Job en zijn gezin uitstortte.

Dat Jezus Christus hier de discipelen angstig en kleingelovig noemt vat ik niet direct negatief op, maar eerder opvoedkundig. Want de discipelen hebben natuurlijk al het één en ander van Jezus Christus gezien als het gaat om genezingen en bevrijdingen. En zij hebben natuurlijk al heel wat theoretisch onderwijs gehad van de Heer. Maar zij hebben nog nooit Zijn gezag over de elementen gezien. Dit is de eerste keer.

Laten we wel zijn, wat zou ik gedaan hebben als zo een storm mij overvalt? Zou ik rustig naast Jezus Christus zijn gaan liggen? Mijzelf kennende denk ik dat ik ook wel angstig geweest zal zijn.

----- ... -----

☞ Lukas 8:23 Toen zij voeren, viel Hij in slaap. En er viel een stormwind neer op het meer, en hun schip liep vol met water, en zij waren in nood

☞ Gen. 1:9-10 En God zei: Laat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo. En God noemde het droge aarde en het samen gevloeide water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was.

☞ Job 1:19 En zie, een hevige stormwind kwam van over de woestijn en trof de vier hoeken van het huis, en het viel boven op de jonge mensen, zodat zij stierven; en ik ben maar als enige ontkomen om het u te vertellen.

Dan is het ook nog opmerkelijk dat hier gezegd wordt dat de mensen zich verwonderden over wat Jezus Christus deed.

Wie waren die mensen dan? Waren dit de discipelen? Was dit de menigte die nog aan de oever van het meer stonden en alles konden zien? Of waren dit mensen die ook een bootje gepakt hadden en met Jezus Christus en de discipelen meevoeren? (Markus 4:36). Dan zijn dus ook deze mensen in grote nood terecht gekomen door de plotselinge storm.

Markus 4:36 En zij lieten de menigte achter en namen Hem, Die al in het schip was, mee; en er waren nog andere scheepjes bij Hem.

-----,-----

Wat leert mij deze wonderbaarlijke geschiedenis?

1. Jezus Christus geneest en bevrijdt niet alleen, Hij heeft ook gezag over de elementen;
2. Jezus Christus is overwinnaar over satan en zijn demonen, en zij hebben te luisteren naar Hem.

Ook al ben ik dicht bij Jezus Christus (zoals de discipelen dat waren in de boot met Hem), dan **nóg** kunnen bezorgdheid en angst zijn tol doen gelden.

Het vraagt oefening, om in **alle** omstandigheden op God Almachtig te vertrouwen.

En is daar nu juist het leven hier op aarde niet voor?

Ik zeg dus niet dat het fijn is om deze beproevingen te ondergaan. De omstandigheden kunnen ernstig zijn. Maar was dit ook niet het geval toen Abraham gevraagd werd om zijn enige zoon Izaäk te offeren? (Gen. 22)

Was dit ook niet het geval toen Job zijn hele gezin kwijtraakte, zijn hele bezit én zijn gezondheid?

Ik wil de omstandigheden waar mensen in terecht kunnen komen absoluut niet vergeestelijken. Omstandigheden zijn reëel en kunnen zeer heftig zijn.

Maar wanneer ik in mijn omstandigheden mij wendt tot God Almachtig **in** Jezus Christus, dan zal Hij helpen.

Is het niet door de omstandigheden te verminderen of te veranderen, dan wel doordat Hij mij kracht geeft om met die omstandigheden om te gaan!

Hoofdstuk 5.4

Wonderen

De eerste wonderbare spijziging

(Mattheüs 14:13-21, Markus 6:30-44,
Lukas 9:10-17, Johannes 6:1-15)

Nadat Johannes de Doper op een verschrikkelijke wijze om het leven is gebracht door Herodes, koning van Galilea, wilde Jezus Christus alleen zijn. Tenslotte was het ook zijn neef die vermoord was.

Maar als ik dan lees hoe Jezus Christus Johannes de Doper betiteld heeft in Matt. 11:1-24 dan weet ik dat Johannes de Doper een zeer groot man is geweest.

Toch moet ik hierbij ook weer opmerken dat het satan en zijn demonen is, die door mensen heen werkt (Ef.6:12), zonder dat de mens zich achter dat excuus kan verschuilen, want ieder mens is verantwoordelijk voor zijn eigen keuzes.

In de geschiedenis van Johannes de Doper zie ik God Almachtig en satan wel heel duidelijk recht tegenover elkaar staan.

God Almachtig, die Johannes geroepen had om een wegbereider te zijn voor Jezus Christus (Matt.11:10, Jes. 40:3) en satan die alles in het werk stelt om het werk van God kapot te maken.

In Herodes vindt satan dan ook een willig 'slachtoffer' om zijn desastreuze werk te kunnen verrichten. Want Herodes weigert te kiezen voor God Almachtig **in** Jezus Christus!

Wat mij verteld wordt in het verhaal over de dood van Johannes de Doper is een verbijsterend voorbeeld hoe het rijk der duisternis werkt. En dat daar echt helemaal **niets goeds** van te verwachten valt.

Ik zeg het hier nog een keer. Wanneer iemand **NIET** voor God Almachtig kiest en Jezus Christus **NIET** aanneemt als zijn Redder en Verlosser **dan** heeft die persoon automatisch vóór satan gekozen. Of hij zich dit nu bewust is of niet. Of hij dit nu gelooft of niet. Het is een feit!

Er is geen andere mogelijkheid. **Of** de Ene **of** de andere, of het Leven of de dood. Zo scherp is de tegenstelling.

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Matt. 11:10 Want hij is het over wie geschreven staat: Zie, Ik zend Mijn engel voor Uw aan-gezicht, die voor U uit Uw weg gereed zal maken.

☞ Jes. 40:3 Een stem van iemand die roept in de woestijn: Bereid de weg van de HEERE, maak recht in de wildernis een gebaande weg voor onze God.

Het is satan die de mensen een waas voor de ogen houdt en hen vertelt dat die keuze helemaal niet zo scherp is.

Het is satan die de mensen ervan wil overtuigen dat er nog een derde mogelijkheid is. En dat is dat ik **NIET** in God Almachtig hoef te geloven en ook niet in satan. Satan doet mij geloven dat ik helemaal nergens in hoef te geloven.

Satan doet dit omdat hij wel degelijk weet dat wanneer ik niet openlijk voor God Almachtig **in** Jezus Christus gekozen heb, ik automatisch aan hem toebedeeld blijf, zoals dit al was vanaf het moment dat de eerste mens in het paradijs zondigde. En satan zal zijn gif, zijn leed, zijn pijniging, zijn ellende over mij uitstorten.

Is het niet tijdens dit aardse leven dan zeker wel in het hiernamaals als ik door mijn afwijzing van Jezus Christus mijzelf een 'helse' fase heb gecreëerd waarin ik moet blijven totdat ook ik mijn knieën buig voor Jezus Christus..

----- ... -----

Weer terug naar dit Bijbelverhaal.

Als Jezus Christus een eenzame plaats wil opzoeken komen de discipelen weer terug van hun rondgang waarbij zij gepredikt hebben, mensen genezen hebben en mensen bevrijd hebben.

Jezus Christus zoekt de eenzaamheid om te rouwen over Zijn trouwe dienstknecht en neef Johannes, maar het volk laat dat niet toe. Jezus wilde even met Zijn discipelen alleen zijn, want ze waren zo druk geweest dat ze zelfs geen tijd hadden om te eten.

Een grote menigte mensen volgt Jezus Christus te voet. Het gaat hier om vijfduizend mannen. Vrouwen en kinderen niet meegerekend. (Matt. 14:21). Reken ik deze mensen wel mee dan moet het om een menigte van meer dan tienduizend mensen zijn gegaan.

 Matt. 14:21 Zij die gegeten hadden, waren ongeveer vijfduizend mannen, de vrouwen en de kinderen niet meegeteld.

Dat mag ik toch gerust een stadion vol noemen.

Opmerkelijk vind ik dan weer dat Markus schrijft dat Jezus Christus met Zijn discipelen in een bootje stapten; zij vertrokken in een schip, naar een eenzame plaats.

Voeren zij dan langs de kust, zodat het volk op het strand hen kon volgen?

----- ... -----

Toen Jezus Christus de menigte zag die zich verzameld had; en het feit dat Hij al verdrietig was om de dood van Johannes de Doper; werd Hij met innerlijke ontferming bewogen.

Innerlijke ontferming dat is medelijden, verdriet. Jezus was vol met medelijden over de mensen die zo verschrikkelijk door satan en zijn demonen werden gepijnigd in ziekten en kwalen.

Jezus Christus had een scherp overzicht over licht en duisternis, en Hij zag dit hier voor zich gebeuren. En Hij genas de zieken!

----- ... -----

Hierin zie ik al dat Jezus Christus als Mens op aarde nooit de hele wereldbevolking zou kunnen bereiken. Als op één plek zich al tienduizend mensen verzamelen om genezing te ontvangen, om bevrijding te ontvangen, hoe moet dat dan met de rest van de wereldbevolking?

Dát is ook de reden dat Jezus Christus ná zijn opstanding naar de hemel is gegaan (Hand. 1:9) en de Heilige Geest gestuurd heeft (Hand. 1:8, Hand. 2:4).

Jezus Christus was als Mens op aarde en kon in die hoedanigheid maar op één plek tegelijk zijn.

De Heilige Geest is Geest en kan op alle plekken ter wereld tegelijk zijn. De Heilige Geest kan tegelijk in alle discipelen van de Heer werken zodat genezing en bevrijding en opwekking van doden op veel grotere schaal kan plaats vinden. Want wat satan vernietigd heeft in mensenlevens **zál** hersteld worden.

Als ik dan nog niet overtuigd zou zijn van wat Jezus Christus in de mensen allemaal doet, door hen te genezen, te bevrijden en zelfs door doden op te wekken, dan volgt hier nog een staaltje van de scheppende kracht die Hij had.

----- ... -----

Stel: Ik ga naar een conferentie waar ik samen met tienduizend andere mensen het woord van God Almachtig hoor, het woord van het Koninkrijk des hemels en de bekering.

Er wordt een oproep gedaan en veel van die tienduizend mensen gaan naar voren om genezen te worden, om bevrijd te worden. Sommigen hebben zelfs hun dode geliefden bij zich en Jezus Christus wekt hen allen op.

Hand. 1:8-9 maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruza-lem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde. En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen ter-wijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Hand. 2:4 En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.

Maar aan het eind van de dag is de dienst afgelopen en Jezus Christus ziet dat de mensen hongerig zijn.

De discipelen zeggen wel dat de mensen naar de omliggende dorpen moeten gaan om voedsel te kopen, maar neem daarbij wel in overweging dat de dorpen in die tijd echt niet zo groot waren.

Als daar een keer duizend tot tweeduizend mensen woonden sprak je al bijna over een stad. En deze dorpen zouden dan een massa mensen van méér dan tienduizend man te verstouwen krijgen om voedsel te kopen.

Zoveel voedsel was er in die dorpen helemaal niet aanwezig!

----- ... -----

Dan zegt Jezus Christus dat de discipelen het voedsel moeten verzamelen dat de tienduizend mensen wél bij zich hadden. In totaal vijf broden en twee visjes. Dat is een feit.

Hetzelfde feit was er op de bruiloft te Kana, waar de wijn op was en waar Jezus zei dat de obern en serveersters de wasvaten moesten vullen met water. Het was ook echt water!

Pas op het moment dat de ceremoniemeester het water naar zijn mond brengt om te proeven verandert het water in wijn, overigens van de beste kwaliteit.

Hier speelt zich hetzelfde principe af. Er waren vijf broden en twee visjes.

Pas op het moment dat de discipelen de broden in stukken breken en de vissen in stukken snijden, merken ze dat het brood helemaal niet opraakt en de vissen ook niet. Sterker nog; er blijft nog meer over nadat iedereen voldaan is, dan waar ze in het begin mee begonnen. (Het verhaal van Job?)

Deze scheppende kracht van God Almachtig zie ik natuurlijk terug in de schepping (Gen. 1 en 2), maar ook in het verhaal van de olie van de weduwe (II Kon. 4:1-7).

Deze vrouw uit II Kon. 4:1-7 moet haar schuldeisers betalen, maar heeft geen geld. Zij gaat met haar nood naar de profeet Elisa en deze vraagt haar wat ze wél in huis heeft en dit is alleen nog maar een kruikje olie.

Dan zegt Elisa dat zij zoveel mogelijk kruiken, kannen en jerrycans moet gaan verzamelen.

II Kon. 4:1-7 Een vrouw, een van de vrouwen van de leerling-profeet, riep tot Elisa om hulp en zei: Uw dienaar, mijn man, is gestorven, en u weet zelf dat uw dienaar de HEERE vreesde. Maar nu is de schuldeiser gekomen om mijn beide kinderen als slaven met zich mee te nemen. Elisa zei tegen haar: Wat kan ik voor u doen? Vertel mij wat u in huis hebt. En zij zei: Uw dienaar heeft niets anders in huis dan een kruikje met olie. Toen zei hij: Ga heen en vraag voor u buitenshuis kruiken, van al uw burens, lege kruiken; laat het er niet weinig zijn. Ga dan naar binnen en sluit de deur achter u en achter uw zonen. Giet vervolgens olie in al die kruiken, en zet weg wat vol is. Zo ging zij bij hem vandaan en sloot de deur achter zich en achter haar zonen. Die gaven haar de kruiken aan en zij goot de olie erin. En het gebeurde, toen die kruiken vol waren, dat zij tegen haar zoon zei: Geef mij nog een kruik aan. Maar hij zei tegen haar: Er is geen kruik meer. Toen hield de olie op te stromen. Zij kwam en vertelde het de man Gods. Hij zei: Ga de olie verkopen en betaal uw schuldeiser. En wat u en uw zonen betreft, u kunt leven van wat overblijft.

En als haar huis vol staat met lege kruiken en dergelijke, begint zij haar kruikje met olie leeg te gooien in al die andere kruiken totdat alle kruiken vol zijn. Deze kruiken vol met olie kan de vrouw dan verkopen en daarmee kan ze haar schuldeisers betalen.

----- ... -----

Waarom deze manifestatie van scheppende kracht?

Omdat satan en zijn demonen deze scheppende kracht niet hebben.

Alleen God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde, heeft deze scheppende kracht. Deze kracht die al zichtbaar werd in de schepping van de aarde met alles wat daar in, boven en onder is. Die scheppende kracht die ook zichtbaar werd in het laten opstaan van dode mensen, deze scheppende kracht die in dit verhaal ook zichtbaar werd door te maken uit hetgeen er niet of minimaal was.

Het enige dat Jezus Christus hoefde te doen was op te zien naar de hemel.

Waarom opzien naar de hemel? Omdat die scheppende kracht van God Almachtig kwam, zodat Jezus Christus de mensen kon voorzien in hun noden.

Want Jezus Christus heeft alleen datgene gedaan dat Hij de Vader heeft zien doen! (Joh. 5:19, Joh. 5:30, Joh. 8:38, Joh. 9:4)

Wat een prachtverhaal. Maar niet alleen dat, het is een verhaal dat vandaag de dag nog net zo actueel is.

Want ook ik als wedergeboren Christen, als discipel van Jezus Christus hoef alleen maar op te zien naar de hemel om net als Jezus Christus gebruik te maken van de scheppende kracht van de Allerhoogste.

Doordat ik de Persoon van de Heilige Geest heb gekregen als Trooster en als Helper (Joh. de hoofdstukken 14, 15 en 16) heb ook ik een directe verbinding met Jezus Christus.

En in Jezus Christus heb ik een directe verbinding met God, de Allerhoogste. (lees het Hogepriesterlijke gebed van Jezus Christus in Joh, 17).

Halleluja.

☞ Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

☞ Joh. 5:30 Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig, want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft.

☞ Joh. 8:38 Ik spreek over wat Ik bij Mijn Vader gezien heb; u doet dus ook wat u bij uw vader gezien hebt.

☞ Joh. 9:4 Ik moet de werken doen van Hem Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht waarin niemand kan werken.

Hoofdstuk 5.5

Wonderen

Jezus wandelt op de zee

(Mattheüs 14:22-36, Markus 6:45-56, Johannes 6:16-21)

Had Jezus --- in het verhaal over de storm die gestild werd --- al Zijn autoriteit over de elementen laten zien door de storm op het meer van Galilea te doen bedaren en de golven rustig te laten worden, nu volgt er weer een manifestatie van de kracht van Jezus Christus. En weer is dit op het meer van Galilea.

Jezus Christus had net meer dan tienduizend mensen van brood en vissen voorzien en Hij had net veel mensen genezen. Maar nu het avond wordt, stuurt Hij de mensen naar huis.

Probeer het even voor ogen te houden: de mensen kwamen uit alle streken vandaan en waren met meer dan tienduizend. De omliggende dorpen konden zoveel mensen niet van voedsel voorzien waarna Jezus Christus op keek naar de hemel en het brood brak, uitdeelde en de mensen te eten gaf.

En nu stuurt Hij hen weg! Waar naar toe dan?

Als de omliggende dorpen niet zoveel voedsel hadden voor meer dan tienduizend man, zou er dan wel voldoende plaats zijn geweest om al die mensen een onderkomen voor de nacht te bezorgen?

Ondertussen zegt Jezus Christus tegen Zijn discipelen dat zij maar vast in de boot moeten gaan om naar de overkant van het meer van Galilea te varen. Maar hoe zou Jezus Christus Zelf dan naar de overkant komen?

Hij wilde eerst de berg op gaan, om te gaan bidden. Hij wilde tijd voor Zichzelf hebben om met God Zijn Vader te praten.

Waar zou dat gebed over gegaan zijn?

Zou dat niet over die vele mensen zijn gegaan die zo in nood waren? De vele zieken, de vele gebondenen, de doden?

Zou Jezus Christus Zijn verdriet over deze mensen en het overlijden van Zijn neef Johannes de Doper bij God Almachtig willen brengen, met Hem daar over willen spreken?

Troost ontvangen van God de Vader en Kracht uit de hemel? Zoals Hij dit later ook krijgt in de hof van Gethsémané, in de nacht dat Hij verraden werd door Judas ? (Lukas 22:43)

 Lukas 22:43 En aan Hem verscheen een engel uit de hemel, die Hem versterkte

----- ... -----

In het verhaal waarin Jezus Christus de storm stilt en de golven tot bedaren brengt, heb ik al beschreven dat het meer van Galilea zo een 212 meter **onder** de zeespiegel ligt en dat het daarom door zijn ligging tussen de bergen ineens kan gaan spoken.

Hevige stormen met hoge golven kunnen binnen een paar seconden opkomen omdat de wind vanaf de bergen naar beneden komt rollen.

Dat natuurverschijnsel doet zich nu ook weer voor. De discipelen zijn in de boot onderweg terwijl Jezus Christus op de berg aan het bidden is. En zoals al eerder geschreven, de discipelen zijn echt wel wat gewend, want het waren vissers. En het waren vissers die woonden en werkten aan het meer van Galilea. Zij kenden dit verschijnsel van plotseling opstekende storm met hoge golven tot gevolg.

Maar net als in het eerdere verhaal over '*de storm gestild*', worden ook zij, de ervaren vissers, volledig verrast door de plotseling opstekende storm en de hoge golven. Want ze waren in nood. Dat betekent dus dat zij geen controle hadden over hun boot en deze dreigde te vergaan.

En of dat nog niet genoeg was, zien zij ook Iemand over het water, over de golven naar hen toekomen.

Zij herkenden Jezus Christus niet en werden doodsbenauwd. Een spook! (hoezo bijgeloof?)

Let wel! Het stormt; er zijn hoge golven; de boot dreigt te vergaan; en pas nadat Jezus Christus hen heeft aangesproken herkennen zij Zijn stem; en net als in het eerdere verhaal over de storm op het meer stelt Jezus Christus hen gerust.

Alsof Hij wil zeggen: '*Jullie hebben toch al eerder gezien dat ik macht heb over de elementen?, dus maak je niet zo druk*'

Het helpt, want er komt ineens het besef dat Jezus Christus over het water loopt. En dat lijkt Petrus ook wel wat!

Met welke reden Petrus vraagt om ook over het water te mogen lopen weet ik niet, maar hij doet het, stapt over de reling en loopt naar Jezus Christus toe.

Wanneer hij echter beseft dat hij over het water loopt en wanneer hij beseft dat het nog steeds hard stormt, begint hij te zinken en de verdrinkingsdood dreigt.

Maar Jezus Christus pakt zijn hand en redt hem door samen met Petrus weer terug in de boot te stappen.

Weer zegt Jezus Christus hier dat zij kleingelovig zijn.

Zakten de discipelen bij het eerdere verhaal over de storm op het meer, hier zakken zij voor de tweede keer. Ondanks dat zij al ik weet niet hoe lang met Jezus Christus optrokken. Ondanks dat zij al die wonderen en tekenen van dichtbij meegemaakt hebben. Wat zit daar toch achter?

----- ... -----

In één van mijn Bijbels heb ik voorin een stukje uit een EO gids geplakt uit augustus 1995. Een daar staat het volgende:

Jezus zendt Zijn discipelen weg met hun schip, en laat daarna de mensen heengaan. Vervolgens gaat Hij de berg op om in de eenzaamheid de gemeenschap van Zijn Vader te zoeken.

Dan vindt in die nacht, te midden van een storm en hoge golven, de ontmoeting plaats met de angstige en worstelende discipelen. Aanvankelijk zien zij hun Heer aan voor een spook.

Zo kunnen moeilijkheden onze blik op Jezus misleiden! Soms ervaart de mens God of de Here Jezus als een "tegenstander". Maar midden in de nood zegt Jezus : Wees maar niet bang, Ik ben het.

Op de uitroep van Petrus : Here als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen over het water, maakt Jezus duidelijk wat nu eigenlijk geloven betekent.

Jezus daagt Zijn vriend Petrus uit om alle menselijke zekerheden los te laten en om in geloof op het woord van Jezus tot Hem te komen.

En Petrus doet dat! En als het dan toch mis schijnt te gaan, grijpt Jezus hem terstond. Hij laat ons nooit inde steek.

Vraag : Hoe functioneert jouw en mijn geloof in de Here in de praktijk? (Hebr. 11:1 en Hebr. 11:6) en wanneer zoeken jij en ik de eenzaamheid met onze hemelse Vader?

Wat een les wordt mij hier weer geleerd.

Omstandigheden zijn waar, ze zijn echt. En ook in mijn leven kan het stormen en ook in mijn leven kan ik het gevoel hebben dat ik verga! Dat ik het niet zal overleven! Maar toch; Jezus Christus zegt hier ook tegen mij: 'Wees niet bang, Ik ben bij je'.

 Hebr. 11:1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

 Hebr. 11:6 onder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken.

Jezus Christus heeft macht over de omstandigheden, Hij heeft macht over mijn omstandigheden. Omstandigheden die satan maar wat graag laat uitgroeien tot een heftige storm waarin ik wegzak in een moeras van zelfmedelijden, van depressie, van ellende en misère.

Maar ik weet dit: Jezus Christus is niet tégen mij, Hij is vóór mij, boven mij, naast mij (Ps. 139).

Psalm 139 : Een psalm van David, voor de koorleider. HEERE, U doorgrondt en kent mij. U kent mijn zitten en mijn opstaan, U begrijpt van verre mijn gedachten. U onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, U bent met al mijn wegen vertrouwd.

Al is er nog geen woord op mijn tong, zie, HEERE, U weet het alles. U sluit mij in van achter en van voren, U legt Uw hand op mij. Dit kennen – het is mij te wonderlijk, te hoog, ik kan er niet bij.

Waar kan ik Uw Geest ontgaan, waar Uw aangezicht ontvluchten? Al steeg ik op naar de hemel, U bent daar; of legde ik mij neer in de hel, zie, U bent daar. Nam ik vleugels van de dageraad, woonde ik aan het einde van de zee, ook daar zou Uw hand mij leiden en Uw rechterhand mij vasthouden.

Zei ik: Ja, duisternis zal mij opslokken! – dan is de nacht een licht om mij heen. Zelfs de duisternis maakt het voor U niet duister, maar de nacht licht op als de dag, de duisternis is als het licht.

Want U hebt mijn nieren geschapen, mij in de schoot van mijn moeder geweven.

Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken, mijn ziel weet dat zeer goed. Mijn beenderen waren voor U niet verborgen, toen ik in het verborgene gemaakt ben en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde.

Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien, en zij allen werden in Uw boek beschreven, de dagen dat zij gevormd werden, toen er nog niet één van hen bestond.

Daarom, hoe kostbaar zijn mij Uw gedachten, o God, hoe machtig groot is hun aantal. Zou ik ze tellen? Zij zijn talrijker dan korrels zand; ontwaak ik, dan ben ik nog bij U.

O God, breng de goddeloze om! Mannen van bloed, ga weg van mij. Want met listige plannen spreken zij over U en zij zetten Uw vijanden aan tot valsheid. Zou ik niet haten, HEERE, wie U haten, walgen van wie tegen U opstaan? Ik haat hen met een volkomen haat, mijn eigen vijanden zijn het.

Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg.

Heel vaak kan ik dat erkennen; achteraf.

Wanneer de omstandigheden voorbij zijn en ik kijk terug, dan zie ik inderdaad vaak wat Jezus Christus voor mij heeft gedaan om mij te redden.

Of denk ik misschien dat ik op eigen kracht uit die moeilijke omstandigheden ben gekomen?

Nogmaals er zijn maar twee mogelijkheden: **Of** God Almachtig in Jezus Christus **of** satan. Een derde keus in de vorm van mijn eigen ik is er niet, al hoewel satan mij dat wel graag wil laten geloven.

Als ik weet dat satan nooit iets goeds voor heeft, dat zijn doel alleen maar vernietiging is, dan kun ik niet anders dan concluderen dat het God Almachtig Zelf is die heel vaak in mijn leven ingrijpt.

En ik moet eerlijk zeggen dat die bekende reclameslogan voor mij vaak uitgangspunt is: *'Resultaten behaald in het verleden bieden geen garantie voor de toekomst'*.

Hoe kan het toch mogelijk zijn dat de resultaten die God Almachtig in Jezus Christus in het verleden in mijn leven behaald heeft, mij toch vaak **niet** gerust stellen als ik weer in een moeilijke omstandigheden terecht kom.

Ik heb mijzelf vaak afgevraagd waarom ik zelf vaak twijfel in moeilijke omstandigheden. Waarom ik het zelf dan vaak zo moeilijk heb, terwijl ik zoveel getuigenissen uit het verleden heb. Terwijl ik zelf zoveel ervaringen heb met God Almachtig, dat God Zelf ingegrepen heeft en de storm in mijn leven weer tot bedaren bracht.

Waarom zijn die getuigenissen uit mijn verleden geen garantie voor mij dat ik in de toekomst ook op Hem kan vertrouwen? Dat ik alleen op Hem vertrouw, ongeacht de storm in mijn omstandigheden? Hoe vaak zegt de Heer dan ook niet tegen mij: *'gij kleingelovige'*?

Maar dit zegt God Almachtig niet uit kritiek. Dit zegt Hij om mij op te voeden, om steeds meer te vertrouwen op Hem. Om met het verhaal van Petrus daadwerkelijk over de golven heen te lopen naar hem toe.

----- ... -----

Heer, ook nu moet ik erkennen dat ik zo vaak faal in mijn geloof en mijn vertrouwen op U. Maar desondanks dank ik U Heer. Dat U steeds in mijn leven bent om mij te redden. Halleluja!

En ik bid hier op nieuw Heer dat ikzelf en diegenen die dit lezen gesterkt mogen worden en dat wij onze blik alleen maar op U gericht houden, onze Heer en Heiland.

Heer, als U het bent, beveel mij dan over het water naar U toe te komen !

Toen Jezus Christus en Petrus in de boot geklommen waren bedaarde de storm en werden de golven weer rustig.

Opmerkelijk vind ik het wel dat Markus in Zijn beschrijving van deze gebeurtenis helemaal niets zegt over het feit dat Petrus vroeg om over de golven naar Jezus Christus toe te komen!

Nu kunnen de discipelen het wonder wél aannemen. En dan is verootmoediging en aanbidding van God de Vader **in** Jezus Christus het gevolg.

Wanneer ik erken dat de Heer het Zelf is geweest die de storm in mijn leven tot bedaren heeft gebracht, laat mijn verootmoediging en aanbidding dan ook voor Hem en voor Hem alleen zijn.

----- ... -----

Het verhaal eindigt opmerkelijk. Want er staat dat toen zij aan de overkant kwamen, dat zij in het land van Genesaret waren. Genesaret lag helemaal niet zo ver van Kapernaüm, de woonplaats van Jezus Christus.

In tegenstelling tot de inwoners van Kapernaüm, die Jezus Christus niet wilden erkennen waardoor Hij daar niet veel tekenen en wonderen kon doen (Matt. 13:58), hoorden de inwoners van Genesaret dat het Jezus Christus Zelf was die gekomen was. En zij geloofden wel!

En zij brachten hun zieken, hun gebondenen en Jezus genas hen en bevrijdde hen, doordat het alleen al voldoende was om Hem aan te raken. En dit lijkt weer heel erg op het verhaal van de bloedvloeiende vrouw (Matt. 9:20-22).

Jezus Christus aanraken is al voldoende. Hij hoeft niet eens een woord van genezing of bevrijding uit te spreken.

Ik geloof dat elke demon, dat elke trawant van satan, maakt dat hij wekomt als ik Jezus Christus alleen maar aanraak.

Dat is ook een wijze les voor mij: Wanneer satan met zijn demonen op de deur van mijn levenshuis klopt om open te doen, dan doe ik de deur niet zelf open. Maar vraag of Jezus Christus de deur wil openen.

Ik kan je op een briefje geven dat satan met zijn demonen geen woord nodig hebben, ze zullen maken dat ze wekomen, alleen al bij het zien van Jezus Christus. Want satan weet als geen ander dat God Almachtig mij geschapen heeft om vrij te zijn!

☞ Matt. 13:58 En Hij deed niet veel krachten vanwege hun ongelooft

☞ Matt. 9:20-22 En zie, een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeiingen had kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan; want zij zei bij zichzelf: Als ik alleen maar Zijn bovenkleed aanraak, zal ik gezond worden. Jezus keerde Zich om, zag haar en zei: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden. En de vrouw was vanaf dat moment gezond.

Hoofdstuk 5.6

Wonderen

De tweede wonderbare spijziging

(Mattheüs 15:32-39, Markus 8:1-9)

In de Evangelieën wordt het verhaal beschreven van de wonderbare spijzigingen. Bijvoorbeeld in Mattheüs 14:1-12, maar ook de andere Evangelieschrijvers beschrijven dit verhaal.

Maar er is ook nog sprake van een tweede wonderbaarlijke spijziging. En wat mij opvalt is dat beide verhalen nagenoeg gelijk zijn, alleen de aantallen verschillen.

Misschien wordt het duidelijker wat ik bedoel als ik het in een tabelletje zet wat Mattheüs daarover schrijft bijvoorbeeld.

Eerste wonderbare spijziging Matt. 14:1-12	Tweede wonderbare spijziging Matt. 15:32-39
Jezus Christus was met innerlijke ontferming over de menigte mensen bewogen	Jezus Christus was met innerlijke ontferming over de menigte mensen bewogen
De menigte mensen was de gehele dag bij Jezus Christus geweest	De menigte mensen waren drie dagen bij Jezus Christus geweest
De discipelen van Jezus Christus brachten het voedseltekort naar voren	Jezus Christus brengt het voedseltekort naar voren
De discipelen zeiden : stuur de mensen weg zodat zij voor zichzelf brood kunnen kopen	De discipelen zeiden: Waar halen wij zoveel eten voor de menigte vandaan
Jezus Christus geeft de discipelen opdracht om de menigte eten te geven	
Er zijn vijf broden en twee vissen	Er zijn zeven broden en enkele visjes
Jezus gaf opdracht aan de menigte om op het gras te gaan zitten	Jezus gaf opdracht aan de menigte om op de grond te gaan zitten
Jezus Christus ziet op naar de hemel en zegent de menigte	Jezus Christus dankt
Jezus Christus brak het brood en gaf de brokken aan de discipelen om het aan de menigte te geven.	Jezus Christus brak het brood en gaf de brokken aan de discipelen om het aan de menigte te geven.
En zij allen aten en werden verzadigd	En zij allen aten en werden verzadigd
Er bleven twaalf manden met brood over	Er bleven zeven manden met brood over
5.000 mannen, vrouwen en kinderen niet meegeteld, dus ongeveer 10.000 mensen in totaliteit	4.000 mannen, vrouwen en kinderen niet meegerekend, dus ongeveer 8.000 mensen in totaliteit

Wat mij opvalt is dat Markus vaak wat gedetailleerder is in zijn beschrijvingen dan bijvoorbeeld Mattheüs.

----- ... -----

Jezus Christus is met een grote menigte samen. En Hij onderwijst, geneest en bevrijdt. En als Hij dan die menigte mensen ziet, dan raakt Hij geëmotioneerd. Zoveel mensen die aan Zijn lippen hangen. En dat al voor drie dagen.

Waar halen die mensen hun eten vandaan? En nog belangrijker, waar halen ze drinken vandaan?

Als mens denk ik dan: als er ongeveer vierduizend mannen waren, dus met vrouwen en kinderen waarschijnlijk het dubbele aantal, waar deden deze mensen hun behoefte?

Of zouden er toiletwagens aangesleept zijn?

En waar sliepen deze mensen? Waar sliep Jezus Christus? Waar sliepen de discipelen?

Het wordt mij allemaal niet meegedeeld; omdat het afleidt van de kern van het verhaal.

Maar nogmaals: er is heel veel gelijkenis tussen de eerste en de tweede wonderbaarlijke spijziging.

Verbazingwekkend vind ik dat ik in de tweede wonderbare spijziging helemaal niet iets terug vindt van de discipelen die zeggen: *'Hé, dit hebben we al eerder meegemaakt, we weten wat er nu gaat gebeuren'*.

Als ik de Bijbel lees, zit er niet veel tijd tussen de twee wonderbare spijzigingen. De discipelen reageren weer verbaasd met de vraag: *'Waar moeten wij zoveel voedsel vandaan halen?'*

Opmerkelijk is natuurlijk dat in de eerste wonderbaarlijke spijziging de reactie van de discipelen was: *'stuur de menigte weg, laten zij maar voor zichzelf zorgen'*. Nu echter trekken de discipelen het lot naar zichzelf toe en vragen: *'waar moeten wij het voedsel vandaan halen?'*

Ook hier zal zeker de achterliggende vraag zijn wie in de omliggende dorpen zoveel voedsel op voorraad heeft om dat aan te laten rukken. Voor achtduizend mensen eten produceren; een gemiddelde bakkerij zal dat niet in huis hebben.

----- ... -----

Zouden de discipelen de eerste wonderbare spijziging echt al vergeten zijn?

Dit lijkt een vreemde opmerking, maar dit gebeurde en gebeurt wel vaker.

Neem bijvoorbeeld het volk Israël: Toen God Almachtig hen op wonderbaarlijke wijze van de Egyptenaren had bevrijd door hen door de Schelfzee te leiden (Ex. 14) was dit een manifestatie van enorme kracht.

Maar wat lees ik in het boek Exodus al heel snel (Ex. 16)? De Israëlieten beginnen te klagen en te mopperen want er was geen eten en drinken.

Waren zij dan het grote wonder alweer vergeten dat wanneer God Almachtig de Schelfzee kan doen splijten dat Hij niet in staat zou zijn om het volk Israël te voeden?

----- ... -----

En hoe zit dat mijn leven? Ik heb hiervoor al geschreven dat behaalde resultaten in het verleden geen garantie zijn voor de toekomst. Met andere woorden: als ik zie hoe vaak God Almachtig mij uit benarde situaties heeft gehaald, dan sta ik van mijzelf te kijken dat wanneer ik weer in een benarde situatie terechtkom, mij dan zoveel zorgen maak!

Ik weet toch wie God Almachtig is? Ik weet toch dat Hij zoveel beloften over mijn bescherming heeft uitgesproken? (ps. 54:6, ps. 71:6, ps. 7:11 en vele anderen)

In het verleden heeft God Almachtig nog nooit Zijn woord naar mij toe gebroken? En waarom zou Hij dat dan nu wel doen?

----- ... -----

Overigens zegt de Studie-Bijbel dat de broden in korven werden gedaan, waarschijnlijk grote manden, die zelfs een mens konden bevatten.

Ik denk dan; wie heeft die grote manden meegenomen?

De mensen zijn Jezus Christus gevolgd de berg op, met vele zieken, kreupelen, blinden en mensen die niet konden spreken. (Matt. 15:30). Waarom zou je dan zulke grote manden meezeulen de berg op? (Matt. 15:29, Markus 8:8).

Ps. 54:6 Zie, God is mijn Helper, de Heere is onder hen die mijn ziel ondersteunen.

Ps. 71:6 Op U heb ik gesteund van de moederschoot af, van de baarmoeder af bent U mijn Helper;

Ps. 7:11 Mijn schild is bij God, Die de oprechten van hart verlost.

Matt. 15:29-30 En Jezus vertrok vandaar en kwam bij de zee van Galilea; en Hij klom de berg op en ging daar zitten. En er kwam een grote menigte naar Hem toe en zij hadden kreupelen, blinden, mensen die niet konden spreken en verlamden bij zich, en vele anderen. En zij legden ze voor de voeten van Jezus en Hij genas hen,

Markus 8:8 En zij aten en werden verzadigd. En zij raaptten het overschot van de stukken brood op, zeven manden.

Maar hoe het ook zij, van de zeven broden (broodjes) bleven zeven manden met brood over.

Wat zouden zij met dit overschot gedaan hebben?

Waarom was er trouwens zo een overschot?

Wat wil Jezus Christus mij door deze twee wonderbare spijzigingen heen zeggen?

Het feit dat deze twee verhalen zo worden neergezet moet toch een boodschap inhouden?

Of wordt hiermee weer aangetoond dat Jezus Christus als Mens zijnde, hier op aarde maar op één plek tegelijk kan zijn terwijl er zoveel mensen behoeftig zijn? Is het niet vanwege lichamelijke en psychische beperkingen, dan wel de materiële beperkingen als voedselgebrek?

Omdat Jezus Christus als Mens hier op aarde maar op één plek tegelijk kon zijn is Hij na Zijn opstanding naar de hemel gegaan (Hand. 1:9). En heeft Hij de Trooster gestuurd (Joh. 14, 15 en 16), de Heilige Geest. Die omdat Hij Geest is (God is Geest, Zijn Geest) wél overal tegelijk aanwezig kan zijn om de armen en de behoeftige door Zijn discipelen te laten genezen en om hen van voedsel en drinken te voorzien. En dat alles in de Naam van Jezus Christus van Nazareth, Die in het vlees gekomen is.

Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

Jezus Christus heeft het voorgedaan, Zijn discipelen zijn er bij geweest. Zij hebben in deze weer een **masterclass** van Jezus Christus gehad hoe zij, door innerlijke ontferming gedreven, de mensen konden en kunnen helpen.

Opmerkelijk vind ik wel dat er in geen van de verhalen gesproken werd over drinken. Zouden de mensen wel voldoende drinken bij zich gehad hebben? Want mensen kunnen beter zonder voedsel dan zonder drinken.

----- ... -----

Conclusie: De discipelen zijn getuige geweest van veel genezingen, bevrijdingen en zelfs van het opwekken van doden.

Ook zijn de discipelen getuige geweest dat mensen gevoed werden met brood en vis wat er helemaal niet voldoende was.

De discipelen zijn getuige geweest van natuurgeweld dat door Jezus Christus bedwongen werd. Waarom?

Is het niet om mij tot voorbeeld te zijn?

Waarom ben ik Christen?

Omdat God Almachtig het mij gegeven heeft (Ef.2:8-9) Het is een cadeau, een gift.

Waarom?

Om dezelfde reden waarom de discipelen door Jezus Christus zijn uitgekozen om getuige te zijn. Om eersteling te zijn, zodat zij het werk na Zijn hemelvaart konden voortzetten.

Ik ben uitgekozen door God Almachtig als Zijn discipel en eerstelingen (behorende tot Zijn volk Israël) om in navolging van de discipelen van Jezus Christus hetzelfde te doen wat Hij deed. Hij heeft het mij als het ware voorgedaan, zoals Hij opkeek naar de hemel en het Zijn Vader heeft zien doen. (Joh. 5:19)

Door innerlijke ontferming gedreven genas Hij mensen van ziekten en kwaal. Door innerlijke ontferming gedreven voedde Hij de mensen. Als antwoord op alle ellende, misère en honger die satan de wereld in stuurt in zijn drang om God Almachtig van Zijn troon te stoten, om het God zo moeilijk mogelijk te maken.

Ik heb als eerstelingen een ambassadeursfunctie om mijn Koninkrijk, het Koninkrijk van God Almachtig te vertegenwoordigen. (zie ook pag. 100-106) Laat mij die taak dan ook serieus nemen, in dankbaarheid, Hem verheerlijkende die het allemaal voorgedaan heeft.

God Almachtig is groot, de Here zij verheerlijkt door mij en door vele andere eerstelingen.

En weet je waarom?

Om de werken te doen die God Almachtig van te voren heeft voorbereid (Ef. 2:10). Niet in mijn eigen belang, maar om te helpen de bolwerken te slechten die tegen God zijn (II Kor. 10:3 NBV).

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

📖 Joh. 5:19 Jezus dan antwoordde en zei tegen hen: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen, want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze.

📖 Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

📖 II Kor. 10:3 NBV We leven wel in deze wereld maar vechten niet met de wapens van deze wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.

Hoofdstuk 5.7

Wonderen

De verheerlijking op de berg

(Mattheüs 17:1-13, Markus 9:2-13, Lukas 9:28-36)

Deze geschiedenis gaat over de verheerlijking van Jezus Christus op de berg, zes dagen nadat Petrus had beleden dat Jezus Christus de Zoon van God Almachtig was. (Al hoewel Lukas schrijft dat het acht dagen waren!)

Jezus Christus heeft Zijn discipelen ernstig toegesproken dat het geloof in Hem **geen** nevenactiviteit is; en niet iets is wat ik er zomaar even bij kan doen. Het volgen van Jezus Christus (zie hoofdstuk 7) is '*levensgevaarlijk*' omdat het volgen van Hem mij letterlijk het leven ontnemt zoals ik dat tot dan toe geleefd heb.

Niet omdat dat moet! Maar omdat ik niets anders meer wil!

Nu gaat Jezus Christus met drie van Zijn discipelen (Petrus, Jakobus en Johannes) de berg op.

Vragen die dan bij mij gelijk opkomen zijn: waarom alleen deze drie discipelen?

Welk berg ging Hij dan op? En wat hebben Jezus Christus en Zijn discipelen dan de afgelopen zes dagen gedaan (of acht)?

----- ... -----

Als ik een beetje ga googelen blijkt dat volgens de traditie de berg Tabor de berg is waar Jezus Christus met Zijn discipelen naar toe ging. Een 580 meter hoge berg die in het noorden van Israël ligt, tegen de vlakte van Jizreël aan.

Deze berg ligt nog redelijk in de buurt van het meer van Galilea waar Jezus tot nu toe toch het meest gewerkt heeft, buiten Zijn uitstapje naar Sidon en Tyrus. (Matt. 15:21-31).

Toch vind ik het wel een beetje een vreemde locatie voor deze berg, want als ik de foto's ziet van deze berg (iets hoger dan onze Vaalserberg), dan is het populair gezegd een bult in de vlakte. Laagland. En dan ineens zo een heuvel.

Anderen zeggen echter dat het niet de berg Tabor was, maar een berg in de nabijheid van Ceasarea Fillipi. Mogelijk de Hermon, aan de rand van de Golanhoogte.

Overigens heet de huidige waterbron en het dorp daarbij nu Banias (of Banyas).

De Hermon is trouwens echt een berg, hij meet namelijk 2814 meter.

Als Jezus Christus en Zijn discipelen dáár de berg opgegaan zouden zijn dan verklaart dit wel wat ze afgelopen zes dagen hebben gedaan; namelijk lopen. Want bussen, treinen, auto's e.d. bestonden nog niet.

De Hermonberg ligt nu niet direct in de buurt van het meer van Galilea, waar Jezus Zijn woonplaats had in Kapernaüm.

Heeft Jezus Christus hier psalm 133:1-3 willen citeren door juist naar de berg Hermon te gaan?

Overigens zegt Mattheüs hier wel dat Jezus Christus Zijn discipelen meenam naar een hoge berg. En of je de berg Tabor nu werkelijk hoog kunt noemen?

----- ... -----

De vraag waarom Jezus Christus deze drie discipelen met zich mee nam, las ik ergens dat dit te maken had met het aantal getuigen die aanwezig moeten zijn in een zaak voordat deze als betrouwenswaardig wordt aangenomen (II Kor. 13:1).

Nu waren er drie Hemelse Personen aanwezig, te weten: God Almachtig **in** de persoon Jezus Christus, Elia en Mozes.

En er waren drie wereldse personen aanwezig, te weten: Petrus, Jakobus en Johannes.

Maar waarom dan deze drie, waarom niet Levi bijvoorbeeld, of Judas?

Ook hiervan las ik ergens dat Petrus in het hoofdstuk hiervoor een belijdenis had gegeven over wie Jezus Christus was. Dat Jakobus de eerste discipel was die gewelddadig om het leven is gekomen en dat Johannes de langstlevende discipel is geweest, waardoor hij het langst dit getuigenis kon doorgeven.

Deze drie discipelen zullen vaker alleen met Jezus Christus zijn geweest, of zullen het zijn. En zij behoorden tot de kring van intimi.

 Ps. 133:1-3 Een pelgrimslied, van David. Zie, hoe goed en hoe lieflijk is het dat broeders ook eensgezind samenwonen. Het is als de kostelijke olie op het hoofd, die neer druipt op de baard, de baard van Aäron, die neer druipt op de zoom van zijn priesterkleed. Het is als de dauw van de Hermon die neerdaalt op de bergen van Sion. Want daar gebiedt de HEERE de zegen en het leven tot in eeuwigheid.

 II Kor. 13:1 Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

Zij zullen er straks ook zijn als Jezus Christus in de Hof van Gethsémané zal zijn (Matt. 26:37 ev).

Verder blijven het mijn inziens gissingen. Als God Almachtig het niet belangrijk vindt om daar meer informatie over te geven dan zij dat zo. Dat heet immers geloven, dat heet immers accepteren? Accepteren dat niet ik in-control ben, maar dat God het heft in handen heeft.

Overigens is het wel zo dat Mozes een paar duizend jaar daarvoor **ook** met drie mannen de berg op ging. Volgens Ex. 24:1 en Ex. 24:9 beval God Almachtig de berg op te klimmen met Aäron, Nadab en Abihu.

En dáár was ook een soort verheerlijking, want de drie mannen die met Mozes de berg op klommen zagen God Almachtig daar staande op iets dat eruit zag als een plaveisel van saffier, zo helder als de hemel zelf. (Ex. 24:10)

----- ... -----

In de verheerlijking van Jezus Christus op de berg veranderde Zijn gedaante in een verheerlijkt Lichaam. Zijn gezicht straalde als de zon en Zijn kleren werden wit als het licht.

Dit stralen als de zon kom ik ook tegen in Matt. 13:43 en Openb. 10:1. Zowel het heldere licht van de zon, als de witte klederen wijzen op de volkomen reinheid van Jezus Christus (totaal zonder zonden). En ook op het feit dat er in dat licht geen enkele ruimte is voor duisternis. De duisternis kan het Licht niet pakken (Joh. 1:5).

Natuurlijk mag dit ook een vooruitzicht voor mij zijn. Als ik in Matt. 5 in de zaligsprekingen lees over de karaktereigenschappen die mensen in het Koninkrijk der hemelen hebben, denk ik dat ik qua uiterlijk er zo uit mag zien als Jezus Christus hier op de berg. In een verheerlijkt lichaam, want zo zal God Almachtig mij zien; als door Jezus Christus heen.

-----...-----

Dan, als Jezus Christus in een verheerlijkt lichaam op de berg staat komen er ineens twee personen naast Hem staan.

Ondanks dat deze personen niet aan de discipelen werden voorgesteld wisten zij dat het Mozes en Elia waren.

Hoe wisten zij dat? Ik geloof niet dat zij in die tijd een Bijbel hadden met plaatjes waarin afbeeldingen stonden van Mozes en Elia.

Ex. 24:1 Daarna zei Hij tegen Mozes: Klim naar boven, naar de HEERE toe, u en Aäron, Nadab en Abihu, en zeventig van de oudsten van Israël, en buig u op een afstand neer.

Ex. 24:9-10 Vervolgens klommen Mozes en Aäron naar boven, en ook Nadab en Abihu met zeventig van de oudsten van Israël. En zij zagen de God van Israël. Onder Zijn voeten was er iets als plaveisel van saffier, zo helder als de hemel zelf

Matt. 13:43 Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen.

Openb. 10:1 En ik zag een andere sterke Engel uit de hemel afdalen. Hij was bekleed met een wolk, en boven Zijn hoofd was een regenboog. Zijn gezicht was als de zon, en Zijn voeten waren als zuilen van vuur.

Joh. 1:5 En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen

Ik denk eerder dat het te maken heeft met mijn 'nieuwe' naam die ik in de hemel zal krijgen. Die alleen bij mijzelf en bij God Almachtig bekend zal zijn, en dat de mensen elkaar in de hemel zullen herkennen door een soort van hemelse vanzelfsprekendheid. (Jes. 62:2, Openb. 2:17).

Mozes en Elia spraken met Jezus Christus.

Waarover?

De Evangeliën beschrijven dat niet. Maar ik kan mij voorstellen dat dit te maken had met de weg die Jezus te gaan had. Geen gemakkelijke weg, want die zou immers tot Zijn kruisdood leiden?

Waarom Mozes en Elia?

Omdat zij beiden niet op een 'normale' wijze gestorven zijn? Want Mozes (Deut. 34:5-7) ging de berg op en God Almachtig begroef hem na zijn overlijden. Elia werd opgehaald door vurige paarden (II Kon. 2:11).

Jezus Christus zou na Zijn opstanding opvaren en verdween in de wolken (Hand. 1:9).

----- ... -----

Petrus probeert nog een beetje een inbreng te hebben in dit hemelse tafereel door te vragen of hij drie tenten moet opzetten, één voor Jezus, één voor Mozes en één voor Elia. Alsof hij die tenten bij zich zou hebben! Maar daar gaat het allemaal niet om.

Wat hier gebeurt op die berg; en die Stem die uit de hemel komt; Die zegt dat Jezus Christus de Geliefde van God Almachtig is; in wie God Zijn welbehagen heeft; doet erg lijken op de Stem die klonk bij de doop van Jezus Christus.

En waar ik mij in Matt. 3:17 nog afvroeg of de menigte die bij de doop van Jezus Christus aanwezig was, die geopende hemel ook heeft gezien, en of zij die Stem uit de hemel ook zo hebben gehoord, blijkt hier uit de reactie van de drie discipelen dat zij in ieder geval alles meegekregen hebben, zowel het zicht als het gehoor.

Want zij vallen alle drie met hun gezicht ter aarde.

Van schrik?

Misschien ook wel, maar ik denk eerder uit respect, in aanbidding voor de Almachtige God.

☞ Jes. 62:2 De heidenvolken zullen uw gerechtigheid zien en alle koningen uw luister; u zult met een nieuwe naam genoemd worden, die de mond van de HEERE bepalen zal.

☞ Openb. 2:17 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Aan wie overwint, zal Ik van het verborgen manna te eten geven, en Ik zal hem een witte steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt.

☞ Deut. 34:5-7 Zo stierf Mozes, de dienaar van de HEERE, daar in het land van Moab, overeenkomstig het woord van de HEERE. En Hij (God) begroef hem in een dal in het land van Moab, tegenover Beth-Peor. En niemand weet waar zijn graf is, tot op deze dag.

☞ II Kon. 2:11 Het gebeurde, terwijl zij al sprekend verdergingen, zie, dat er een vurige wagen met vurige paarden kwam, die tussen hen beiden scheiding maakte. Zo voer Elia in een storm naar de hemel.

☞ Hand. 1:9 En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen.

☞ Matt. 3:17 En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!

Overigens haalt God Almachtig hier de woorden aan van Deut. 18:19 en Hand. 3:22 wanneer Hij de opdracht geeft om naar Jezus Christus te luisteren.

De boodschap van dit tekstgedeelte mag duidelijk zijn. God Almachtig bevestigt hier Zijn woorden uit Matt. 3:17, zodat er geen enkele twijfel over zal bestaan wie Jezus Christus is. Hij is de Zoon van God!

----- ... -----

Ik probeer dit beeld mij voor ogen te stellen. Stel dat ik daar op die berg was geweest en ik had gezien wat de drie discipelen hadden gezien? En ik had die Stem van God Almachtig zo horen spreken uit een lichtende wolk?

Wat zou ik gedaan hebben? Zou ik nog op mijn benen kunnen staan?

De boodschap die God Almachtig hier geeft aan de discipelen klinkt vandaag nog net zo: *'Mensen; Jezus Christus is de aangekondigde Messias uit het O.T. Hij is de Zoon van God! Hij is de verpersoonlijking van God Zelf hier op aarde; keer je naar Hem toe en de relatie tussen jou en God zal hersteld worden; wat je ook allemaal gedaan hebt in je leven'.*

De discipelen liggen in katzwijn en pas nadat Jezus Christus naar hen toekomt en hen persoonlijk aanraakt en geruststellende woorden spreekt, kunnen ze met knikkende knieën weer opstaan.

Dan zien zij dat Jezus Christus weer in *'normale'* kleren rondloopt; dat Mozes en Elia weg zijn; en dat de verlichtende wolk waaruit de Stem van God Almachtig kwam ook alweer weg is.

Wat een verhaal; hebben ze dit gedroomd? Of is het echt gebeurd?

Het verhaal is zó wonderbaarlijk, dat Jezus Christus de drie discipelen verbiedt om hier iets over tegen de anderen te zeggen zolang Hij nog niet gestorven en opgestaan is.

Dat is niet zo een vreemde uitspraak, want ik heb gemerkt dat wanneer ik een aanraking van God Almachtig heb gehad, dat ik dit vaak niet in woorden kan uitspreken.

Deut. 18:19 En met de man die niet naar Mijn woorden luistert, die Hij in Mijn Naam spreekt, zal het zó zijn: Ík zal rekenschap van hem eisen.

Hand. 3:22 Want Mozes heeft tegen de vaders gezegd: De Heere, uw God, zal voor u een Profeet laten opstaan uit uw broeders, zoals ik; naar Hem moet u luisteren in alles wat Hij tot u zal spreken.

Toen Sonja en ik half jaren negentig in aanraking kwamen met een charismatische pinksterbeweging, midden in de zgn. Toronto-blessing tijd, gebeurde er ook dingen die, wanneer je het niet met eigen ogen gezien zou hebben, niet geloofd zou hebben. (Ik spreek niet over goed of fout).

Ik ben blij dat Sonja en ik die dingen samen hebben mogen meemaken en niet apart. Woorden kunnen soms niet tot uitdrukking brengen van wat er gebeurt.

En ik geloof dat in dit verhaal van de verheerlijking op de berg van Jezus Christus er geen woorden zouden zijn die deze gebeurtenis zouden kunnen omschrijven.

----- ... -----

Dan lees ik dat de Jezus Christus met Zijn drie discipelen de berg weer af gingen en dat de gesprekken weer op gang komen.

De discipelen leggen Jezus Christus een vraag van de schriftgeleerden voor die Mal. 4:5 beschrijft, nl. dat voordat de Messias op aarde zou komen, eerst Elia terug zou komen en alles zou herstellen.

Mal. 4:5 Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag.

Jezus Christus antwoordt dat Elia al teruggekomen is in de persoon van Johannes de Doper (zie hoofdstuk 1, 'Johannes de Doper') en dat de leer die Johannes de Doper verkondigde, de bekering en de komst van het Koninkrijk der hemelen, de routes zijn naar volkomen herstel en genezing van de mens én tot verzoening met God Almachtig.

Het sterven van Johannes de Doper (door de mensen) was een voorteken voor het feit dat Jezus Christus ook eerst moest sterven. Ook Hij zou overgeleverd worden aan de mensen die niets van Hem wilden aannemen.

De reden hiervoor was dat satan alles in het werk probeert te stellen om het werk van God Almachtig kapot te krijgen. Dus ook het grote verzoeningswerk dat God in Jezus Christus de mensen aanbood en heden ten dage nog steeds aanbiedt.

Want als iemand Jezus Christus aanneemt (en eens zullen **alle** mensen op aarde en onder de aarde dat doen) is dit een doodssteek voor satan.

Door het overlijden van Jezus Christus én Zijn opstanding is satan overwonnen. Satan dacht dat hij gelijk of méér was dan God Almachtig (zoals zoveel mensen dat vandaag de dag ook denken), maar door de opstanding van Jezus Christus heeft **Hij** bewezen dat Hij veel en veel groter is dan satan.

Dát is het Evangelie. Dát is LEVEN! Dát geeft Jezus Christus.

Ik heb maar twee keuzes, het LEVEN of de dood, Jezus Christus of satan.

Kiest ik niet bewust voor God Almachtig **in** Jezus Christus, dan heb ik automatisch voor satan gekozen en zal misère en lijden, pijn, verdriet, ziekte en dood mijn bestemming zijn. Niet alleen in dit aardse leven, maar ook in het hiernamaals.

Totdat zelfs de meest verstokte zondaar zijn knieën zal buigen voor Jezus Christus en zijn mond zal belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is. (Fil. 2:10-11).

Maar hoe lang duurt dit ? Hoelang creëert ik mijn eigen helse periode?

Waarom zou ik wachten met die levendgevende beslissing? Let wel! mijn toekomst kan nog net zo lang duren als een (laatste) hartslag!

Of zie ik op tegen al die regels en geboden en verboden die kerken en gemeenten de mensen opleggen? Geboden van mogen en niet mogen, van moeten en noem maar op?

Mijn oproep is: Pak de Bijbel, en richt je tot Jezus Christus Persoonlijk. *Mijn mijmeringen* staan bol van de liefdevolle benadering die God Almachtig naar mij toe heeft.

Wil ik verliefd worden op Iemand, dan moet ik eerst onder de indruk van die Persoon komen. En als ik onder de indruk van die Persoon ben gekomen, dan wil ik meer en meer van Hem weten. En als ik meer en meer van Hem te weten kom dan zal ik merken dat Hij ook onder de indruk van mij komt en dat Hij meer en meer van mij wil weten.

Dit proces gaat door totdat die wonderbaarlijke agapé liefde een feit is. Dán praat ik niet meer in bewoordingen van moeten en niet mogen, van geboden en verboden, dan praat ik alleen nog maar in bewoordingen van: *'Heer, wat wilt U dat ik doe?'*

Dan zal ik ook zien dat de kerk en de gemeente écht instellingen zijn die door de Heer gewenst zijn, ja zelfs door Hem ingesteld zijn, maar dat de regels die kerken en gemeenten vaak ingesteld hebben lijken op het aanvullend wetboek van de religieuze leiders uit de tijd van Jezus Christus. (de Halacha).

En of dat nu zo de bedoeling is?

 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Hoofdstuk 6.1

Gelijkenissen

De zaaier

(Mattheüs 13:1-9, Markus 4:1-20, Lukas 8:4-15)

Jezus Christus spreekt veel in gelijkenissen en de reden daarvoor geeft Hij Zelf in bijvoorbeeld Matt. 13:11. Het is niet iedereen gegeven om de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen; en aan hen is het niet gegeven.

📖 Matt. 13:11 Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen; maar aan hen is het niet gegeven.

Dat is voor mij een opmerkelijk uitspraak. Want als ik het goed begrijp zegt Jezus Christus dus dat het kennen van wat te maken heeft met het Koninkrijk van God Almachtig **niet voor iedereen** is weggelegd. (tenminste nu niet).

Ik denk dan verder en zeg: maar als ik niet weet wat het Koninkrijk van God Almachtig is, en welke mensen daar zijn ('de zaligsprekingen'), dan kun ik daar ook niet komen. Wat weer inhoudt dat dus **niet iedereen** in het Koninkrijk der hemelen kan komen. Tenminste niet op dit moment, want het is hen op dit moment niet gegeven.

Gegeven door wie ? Door God de Vader.

Even terug; Ik weet dat het geloof een gift is van God Almachtig, een cadeau .

Toen ik voor het eerst deze Bijbelteksten onder ogen kreeg was ik verbaasd en ik snapte er helemaal niets van. Het was een groot mysterie voor mij. Waarom heb ik het geloof wel van God Almachtig gekregen en mijn buurman bijvoorbeeld niet? (Ef. 2:8-9).

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

Dat mysterie werd voor mij nog groter toen ik Ef. 1:4 en Openb. 17:8 las waarin staat dat God Almachtig mij deze gave al gegeven heeft **vóór** de grondlegging van de wereld. Met andere woorden: God wist **voordat** ik geboren werd al dat ik het Evangelie van Jezus Christus zou gaan geloven, en dat ik Jezus Christus als mijn Redder en Verlosser zou accepteren, zou aannemen.

📖 Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

God Almachtig wist dus ook al **vóór** de grondlegging van deze wereld wie Hem **in** Jezus Christus zouden gaan afwijzen; wie er niet in Hem zouden gaan geloven.

📖 Openb. 17:8 En zij die op de aarde wonen, van wie niet vanaf de grondlegging van de wereld de naam geschreven staat in het boek des levens, zullen zich verwonderen als zij het beest zien, dat was en niet is, hoewel het er toch is

En dat geldt dus ook voor het begrijpen en aannemen van de woorden die Jezus Christus spreekt. Het is niet aan iedereen gegeven om die woorden te begrijpen en om er dus wat mee te doen

Dat lijkt willekeur van God Almachtig, maar dat is het absoluut niet.

Ik wil dit duidelijk maken aan de hand van een voorbeeld uit de Bijbel.

God Almachtig heeft Zichzelf een volk gemaakt, het volk Israël. (Gen. 12:2). De Israëlieten zijn voortgekomen uit Abraham, Izaäk en Jacob. Jacob wordt voor het eerst in Gen. 32:28 Israël genoemd.

Het volk Israël komt in Egypte terecht (zie de laatste dertien hoofdstukken van het Bijbelboek Genesis). God Almachtig leidt met groot machtsvertoon Israël weer uit Egypte (zie Bijbelboek Exodus). Maar omdat het volk Israël elke keer weer zondigde tegen God liet God het volk veertig jaar rondzwerven in de woestijn Sinai woestijn.

Maar God Almachtig had beloofd dat het volk Israël een land, overvloeiende van melk en honing zouden krijgen. (Joz. 5:6). En uiteindelijk gebeurt dit ook, al hoewel de mensen die destijds Egypte verlieten inmiddels allemaal overleden waren op Jozua en Kaleb na.

Als het volk Israël dan aan de oever van de rivier de Jordaan staat, aan de rand van de woestijn, zien zij dit beloofde land liggen.

En wat doet Jozua dan? Hij steekt **niet** direct met het hele volk Israël de Jordaan over om het beloofde land binnen te trekken. Nee, hij stuurt eerst twaalf verkenners naar het land, om te zien of het land werkelijk zo overvloedig is. (Num. 30).

Het gaat mij even om dit principe : Het land, overvloeiende van melk en honing was aan het **hele volk** Israël beloofd. Toch nam niet het hele volk Israël **tegelijk** dat land in. Er werden eerst een paar mensen aangewezen om dit land te doorkruizen, voordat het hele volk de oversteek maakte.

----- ... -----

En dit principe zie ik in de woorden van Jezus Christus terugkomen.

Al hoewel het God Almachtig Zijn bedoeling is dat de **hele** mensheid gered wordt (Fil. 2:10-11), verloopt deze redding volgens het plan en in de volgorde zoals God dit bedacht heeft.

Gen. 12:2 Ik zal u tot een groot volk maken.....

Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël.

Joz. 5:6 Want de Israëlieten waren veertig jaar onderweg in de woestijn, totdat heel het volk van strijdbare mannen die uit Egypte getrokken waren, omgekomen was. Zij hadden niet naar de stem van de HEERE geluisterd, en daarom had de HEERE hun gezworen dat Hij aan hen het land dat de HEERE aan hun vaders gezworen had ons te geven, niet zou laten zien, een land dat overvloeit van melk en honing.

Fil. 2:10 Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader.

En dus ook in eerste instantie met die mensen die God Almachtig daarvoor uitgekozen heeft.

Niet op basis van hun leven of hun werken zijn die mensen door God Almachtig uitgekozen; niet op basis van hun goede daden of religieus leven; God Almachtig heeft dit vóór de grondlegging van de aarde al bepaald.

De mensen die het nu al gegeven is om in Jezus Christus te geloven; die Zijn woorden aannemen en begrijpen, zijn zogenaamde **eerstelingen**. Zij zijn een soort van verkenner en zij zijn ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig hier op aarde.

Net zoals er een stukje Nederlands grondgebied is in bijvoorbeeld Washington, de ambassade, zo zijn diegenen die geloven, een ambassade van Gods Koninkrijk.

Waarom? In het geval van de Nederlandse ambassade in Washington is de reden daarvan, om Nederlanders de weg te wijzen in het voor hen vreemde land Amerika. En om wanneer er iets gebeurt hen bij te staan.

En dat geldt precies hetzelfde voor deze **'eerstelingen'** hier op aarde, die het geloof aangenomen hebben en daarin leven. Zij zijn ambassadeurs in een 'vreemd' land. Ambassadeurs van het Koninkrijk van God Almachtig.

----- ... -----

Het verhaal van de eerstelingen en ambassadeurs heb ik al vaker verteld in mijn mijmeringen (pag. 100-106). Maar om de uitleg van deze gelijkenis compleet te maken, vertel ik het hier nog een keer.

De eerstelingen; de ambassadeurs:

Ik geloof dat deze eerstelingen of ambassadeurs het volk Israël is. Het **hele** volk Israël; dus het twee-stammenrijk én het tien-stammenrijk (hierover later meer).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf ten eigendom heeft gemaakt (Ps. 135:4) uit de 'zonen Gods' die al vóór de grondlegging van deze wereld bij God waren (Gen.6:2, Gen. 6:4 en Job 1:6)

Ik ben hierbij bevestigd door Job 38:7 'Toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten'. We spreken hierbij van hemelse wezens.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn per-soonlijk eigendom.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Job 38:7 toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?

De morgensterren (letterlijk sterren van de morgen) zongen samen vrolijk en juichten toen God Almachtig de aarde schiep.

Als je het scheppingsverhaal in Gen. 1 en 2 leest dan zijn de sterren **later** geschapen zijn dan de aarde (Gen. 1:16). Daarom moeten we het woord '*morgensterren*' ook niet letterlijk nemen om de volgende redenen:

- Zij juichten en zongen samen; zij worden gepresenteerd als mensen;
- Er is een duidelijke parallel tussen '*de zonen van God*' en '*hemelse wezens*'
- In de Ugarit worden zij '*sterren van El*' genoemd; geschapen wezens met een hoge status (Jes. 14:12)

En neem daarbij het volgende in overweging:

- Ex. 4:22 Dan moet u tegen de Farao zeggen: zo zegt de Heere: '*Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël*';
- Deut. 32:6 'Doet u dit de Heere aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u in stand heeft doen houden?';
- Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: u bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God';
- Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen;
- Ps. 29:1 Geef de Heere, machtige heersers, geef de Heere eer en macht. Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige heersers*' het woord '*zonen van God*'. Want wie kan in de hemel met de Heere gemeten worden? Wie is de Heere gelijk onder de machtige vorsten? Letterlijk staat in deze tekst voor '*machtige vorsten*' het woord '*zonen van God*';
- Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden;
- Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent zonen van de Allerhoogste

Dus: er is een directe relatie tussen God Almachtig en Zijn volk Israël waarbij het volk Israël vaker aangeduid wordt als '*Zijn zoon*' en '*Zijn kinderen*'.

 Gen. 1:16 En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.

 Jes. 14:12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken

 Ex. 4:22 Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël.

 Deut. 32:6 Doet u dit de HEERE aan, dwaas en onwijs volk? Is Hij niet uw Vader, Die u verworven heeft, Die u gemaakt heeft en u stand heeft doen houden?

 Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden. En het zal gebeuren dat in de plaats waar tegen hen gezegd is: U bent niet Mijn volk, tegen hen gezegd zal worden: kinderen van de levende God.

 Hos. 11:1 Toen Israël een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.

 Ps. 29:1 Een psalm van David. Geef de HEERE, machtige heer-sers, geef de HEERE eer en macht.

 Dan. 3:25 Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden.

 Ps. 82:6 Ik heb wel gezegd: U bent goden, u bent allen zonen van de Allerhoogste;

Het volk Israël gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk:

Het volk Israël zoals wij dit vandaag kennen, maar ook ten tijde dat Jezus Christus op aarde was, is niet het hele volk Israël zoals dit voortgekomen is uit de twaalf zonen van Jakob.

In ±936 voor Christus was koning Rechabeam aan de macht. Hij was een zoon van koning Salomo. Deze koning Rechabeam wilde extra belastingen heffen over het volk Israël, maar het volk was het daar niet mee eens. Het splitste zich. (II Kron. 10:16-17)

Aan de ene kant bleven de stammen Juda en Benjamin Rechabeam trouw (het **twee-stammenrijk**, ook wel Juda genoemd, de Joden) en aan de andere kant scheidden de andere tien stammen zich af van hun broeders (het **tien-stammenrijk**, ook wel Israël genoemd).

Beide rijke bleven naast elkaar bestaan. Bevochten elkaar regelmatig en zondigden allebei veel tegen God Almachtig. En wel in die mate dat God beide rijken in ballingschap wegvoerden.

Het twee-stammenrijk werd door de koning van Assyrië (Tiglath-Pileser) weggevoerd naar Assyrië (II Kon. 15:29).

Het tien-stammenrijk werd door Nebuzaradan, de bevelhebber en lijfwacht van koning Nebukadnezar, de koning van Babel naar Babel verbannen (II Kon. 25:11).

Het twee-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij de sabbat niet in acht hielden en deze maakten tot een gewone werkdag (wie oren heeft, die hore!).

Het tien-stammenrijk werd hoofdzakelijk verbannen omdat zij steeds maar andere goden achterna liepen en bogen voor afgoden van hout en steen en God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde daarmee afwezen. (Hos. 8:4, Hos. 8:11-13a).

Het twee-stammenrijk mocht echter van koning Kores van Perzië na zeventig jaar terugkeren om Jeruzalem weer op te bouwen, haar muren te herstellen en zelfs de tempel weer op te bouwen. (II Kron. 36:22-23, Ezra 1:1-2)

II Kron. 36:22-23 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

II Kron. 10:16-17 *Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isaï. Ieder naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En heel Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning*

II Kon. 25:11 *De rest van het volk dat in de stad was overgebleven, de overlopers die naar de koning van Babel waren overgelopen, en de rest van de menigte voerde Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, in ballingschap.*

II Kon. 15:29 *In de dagen van Pekah, de koning van Israël, kwam Tiglath-Pileser, de koning van Assyrië, en nam Ijon in, en ook Abel-Beth-Maächa, Janoah, Kedes, Hazor, Gilead, Galilea en het hele land van Naftali; en hij voerde de inwoners weg naar Assyrië.*

Hos. 8:4 *Zij hebben koningen aangesteld, maar buiten Mij om; zij hebben vorsten aan-gesteld, maar zonder Mij erin te kennen. Van hun zilver en hun goud hebben zij voor zichzelf afgodsbeelden gemaakt, zodat zij uitgeroeid zullen worden.*

Hos. 8:11-13 *Ja, Efraïm heeft de altaren talrijk gemaakt om te zondigen, het heeft die altaren om te zondigen! Al schrijf Ik voor hen Mijn wet in tienduizendvoud, toch beschouwt men die als iets vreemds. Zij brengen Mijn offer-gaven en zij eten zelf van het vlees.*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt. Wie er onder u ook maar tot al Zijn volk behoort – de HEERE, zijn God, zij met hem en laat hij optrekken.

📖 Ezra 1:1-2 *In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte:*

Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

Dát is het volk Israël dat wij kennen uit de tijd van Jezus Christus. Maar dit is ook het volk dat wij vandaag de dag kennen als het volk Israël. Het huidige Israël wordt hoofdzakelijk bevolkt door het twee-stammenrijk.

En het tien-stammenrijk dan? Dit rijk is nooit weer teruggekomen uit de ballingschap. Het heeft zich vermengd met de lokale bevolking en later met de wereldbevolking. Dit noemen we de Diaspora.

De tekens waaraan het (hele) volk Israël aan te herkennen is:

God Almachtig heeft tekens gegeven waaraan Zijn volk door de eeuwen heen herkenbaar zou zijn. Dit waren de besnijdenis en de sabbatsviering. (Gen. 17:11 en Ex. 31:16-17)

Het twee-stammenrijk van vandaag (de Joden), het volk Israël dat wij vandaag de dag kennen, kenmerkt zich nog steeds door deze herkenningstekens. Over de hele wereld zijn Joden herkenbaar aan deze tekens. Overigens is het woord 'Jood' afkomstig van het woord 'Juda'.

Het tien-stammenrijk heeft de sabbatsviering opgegeven en ook de besnijdenis. Want niemand weet waar dit volk is gebleven. Zij zijn niet meer te herkennen aan de tekens die God Almachtig gegeven heeft.

De HEERE schept er geen behagen in. Nu zal Hij aan hun ongerechtigheid denken, en hun zonden aan hen vergelden: zij zullen terugkeren naar Egypte.

📖 Gen. 17:11 *U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.*

📖 Ex. 31:16-17 *Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond. Hij zal tussen Mij en de Israëlieten voor eeuwig een teken zijn, want de HEERE heeft in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt.*

Maar is dit zo?

Is het niet zo dat de sabbatsviering en de besnijdenis Oud Testamentische zijn? Die vooruitwijzen naar Jezus Christus?

Ik geloof dat God Almachtig Zijn volk Israël (het **hele** volk Israël) in het Nieuwe Testament twee nieuwe tekens van herkenning heeft gegeven.

Namelijk: de aanbidding van die Ene God Almachtig **in** Jezus Christus én de grote voorliefde voor het hele volk Israël?

Want God Almachtig heeft in Hos. 1:11 beloofd dat er een tijd komt dat het twee- en het tien-stammenrijk weer samengevoegd gaan worden tot één volk. En dat het tijdstip dat dát gaat gebeuren ook de aankondiging van Jezus Christus wederkomst is!

Daarom geloof ik dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk. Zij zijn dus Israëlieten zonder het zelf te weten. Is het niet biologisch dan toch zeker geestelijk (Rom.4:16).

En volgens mij zijn zij ook de 'heidenen' waar Paulus het over heeft in de brief aan de Romeinen.

Waarom denk ik dat laatste?

Het tien-stammenrijk is opgegaan in de wereldbevolking, terwijl zij wél nakomelingen zijn van het volk Israël.

Zoals hierboven geschreven houden zij zich niet meer aan de Sabbat en besnijden zij zich ook niet meer. Velen van hen können God Almachtig helemaal niet meer. Zij zijn als de ongelovigen.

Maar omdat er in Rom. 11:8 en Jes. 29:10 staat geschreven dat God Almachtig de mensheid Zelf in een diepe slaap houdt, kúnnen de mensen die op dit moment niet geroepen zijn door God om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen ook helemaal niet geloven. Als zij dat al zouden willen, want nogmaals: de interesse is er helemaal niet.

Dus als Paulus in bijvoorbeeld de brief aan de Romeinen schrijft over de 'heidenen' dan kàn hij het niet hebben over de wereldbevolking. Want deze wereldbevolking 'slaapt' op dit moment omdat zij nu nog niet geroepen zijn door God Almachtig.

Het verloren gewaande tien-stammenrijk dat over de hele wereld uitgewaaid is, slaapt echter niet. Zij zijn namelijk op dit moment als eerste geroepen om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen.

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Rom. 4:16 Daarom is het uit het geloof, opdat het zou zijn naar genade, met als doel dat de belofte zeker zou zijn voor het hele nageslacht, niet voor dat wat uit de wet alleen is, maar ook voor dat wat uit het geloof van Abraham is, die een vader is van ons allen,

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

Omdat Paulus schrijft in Rom. 10:17 dat het geloof uit het **horen** komt, is het dus noodzakelijk om te blijven Evangeliseren. Zodat deze 'heidenen' het Evangelie van Jezus Christus kunnen horen en kunnen aannemen, als zij dat willen. Want van het tweestammenrijk, de Joden, weten we dat zij het Evangelie van Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen.

De mensen, wereldwijd, die geloven in het Evangelie van Jezus Christus aangenomen hebben en God Almachtig in Jezus Christus erkennen als hun Redder en Verlosser, zijn dus **niet slapend**. En omdat zij niet slapend zijn, behoren zij dus tot de geroepen, die God Almachtig vandaag de dag roept om te geloven. Zij zijn de wedergeboren Christenen.

Wie moet het volk Israël dan de weg wijzen naar het Koninkrijk van God Almachtig in deze wereld?:

Ik geloof dat het verstrooide tien-stammenrijk nog niet compleet is. Dat er nog velen zijn die het Woord van God Almachtig **in** Jezus Christus (nog) niet hebben aangenomen, terwijl zij wel door God geroepen zijn. Zij moeten de weg gewezen worden. Zij moeten het Evangelie horen zodat zij Jezus Christus kunnen aannemen. Want ook zij zijn geroepen! Zij zijn de mensen die het geloof als een cadeau, als een gift hebben gekregen van God.

Zoals geschreven moet daarom het Evangelie in de hele wereld gebracht worden zodat de verstrooide en nog niet bekeerde Israëlieten het kunnen horen en het kunnen aannemen (Rom.10:17).

Wat is dan het doel van Israël?:

Diegenen die het geloof in God Almachtig door Jezus Christus hebben aangenomen behoren tot een Koninklijk priesterschap (I Petr. 2:9). Zij hebben Koninklijk bloed want Jezus Christus is de Koning der koningen (Openb. 5:10, Openb. 1:6). Zijn volgelingen zijn priesters (de wedergeboren Christenen dus (Jes. 61:6))

De priesters van Jezus Christus worden hier op aarde voorbereid voor hun grote taak. Als het getal vol is van de mensen die Jezus Christus hebben aangenomen, zullen zij met Jezus Christus voor duizend jaar heersen, om de totale wereldbevolking door al de eeuwen heen te beoordelen (let wel! ik zeg dus niet 'veroordelen').

Totdat **alle** knie zich gebogen zal hebben voor Jezus Christus. Totdat **elke** tong beleden zal hebben dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is (Fil. 2:10-11). Zowel van de mensen die in de hemel zijn als de mensen die op de aarde zijn. Maar ook van die mensen die onder de aarde zijn.

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

☞ I Petr. 2:9 Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priester-schap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht,

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Openb. 1:6 en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Dus Gods volgorde is:

- Dat God Almachtig Zelf eerst naar deze wereld kwam in de Persoon van Jezus Christus;
- Dat daarna het twee-stammenrijk van het volk Israël geroepen is om het geloof in Jezus Christus aan te nemen;
- Dat zij het Evangelie zouden verkondigen zodat ook het verloren gewaande tien-stammenrijk van het volk Israël het zouden horen;
- Dan worden het twee-stammenrijk en het tien-stammenrijk herenigd in één volk Israël;
- En dat volk Israël (Gods Eigen volk) zal met Jezus Christus heersen voor een periode van duizend jaar vanuit het nieuwe Jeruzalem dat zal neerdalen vanuit de hemel;
- En in die duizend jaar zal de hele wereldbevolking geoordeeld worden naar de werken die zij gedaan hebben, met als uiteindelijke resultaat dat de hele wereldbevolking Jezus Christus zal aannemen. Dat de hele wereldbevolking zal erkennen dat Jezus Christus de Heer der Heerscharen is, de Koning der Koningen. Dat Jezus Christus GOD is!;
- Als laatste wat dan nog zal geschieden is dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader. En er zal een leven zijn waarbij het paradijs uit Gen. 1 en 2 nog zal verbleken. Halleluja! Dat is ons toekomstbeeld.

En symbolisch wordt het bovenstaande zichtbaar gemaakt in alles wat het volk Israël in Egypte heeft te doorstaan.

De belofte is duidelijk in Ex. 3:8. Het is zoals Jes. 46:9b-10 zegt. Aan het begin maakt God Almachtig al duidelijk wat het einddoel zal zijn. Of zoals de tekst op het tegeltje zegt dat in veel huizen te vinden is: *'God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!'*

Conclusie: Het volk Israël zijn de Joden zoals wij die kennen (het twee-stammenrijk) én de wedergeboren Christenen samen (tien-stammenrijk).

-----..-----

Dus dat het geloof niet aan iedereen is gegeven, heeft een reden?

Ja, de eerstelingen zijn wegbereiders voor de grote menigte die straks gaat komen. Want nogmaals: God Almachtig heeft gezegd dat **iedereen** eenmaal zijn knieën zal buigen voor Jezus Christus, en er komt een tijd dat **iedereen** met zijn mond zal belijden dat Jezus Christus Heer is. (Fil. 2:10, Gen. 12:3, II Petr. 3:9). Zowel de mensen die in de hemel zijn, als de mensen die op aarde zijn, als de mensen die onder de aarde zijn.

Ex. 3:8 Daarom ben Ik neergekomen om het volk te redden uit de hand van de Egyptenaren, en het te leiden uit dit land naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar het gebied van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Fereziëten, de Hevieten en de Jebusieten.

Jes. 46:9b-10 Ik ben God, en er is er geen als Ik, Die vanaf het begin verkondigt wat het einde zal zijn, van oudsher de dingen die nog niet plaatsgevonden hebben; Die zegt: Mijn raadsbesluit houdt stand en Ik zal al Mijn welbehagen doen;

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Gen. 12:3 En in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.

II Petrus 3:9.... maar Hij heeft geduld met ons, en Hij wil niet dat enigen verloren gaan. Maar dat allen tot bekering zullen komen.

Misschien zeg je nu wel: als ik dan sterf hier op aarde zonder Jezus Christus aangenomen te hebben, dan komt het nooit meer goed met mij.

Ik heb altijd geleerd dat wanneer ik hier op aarde sterf zonder dat ik Jezus Christus heb aangenomen, dat ik zal branden in de hel tot in de eeuwigheid.

Mijn antwoord is dat dit **niet** gebaseerd is op de Bijbel. De Bijbel leert mij in de geschiedenis van Abraham bijvoorbeeld al dat in Abraham **alle volken** gezegend zijn.

Alle volken?

Dus ook andere volken dan het volk Israël? Dus ook volken die helemaal niet in de Heer geloven?

Mijn antwoord is Ja, en nog eens ja. **Dát is het goede nieuws**, dát is de blijde boodschap!

----- ... -----

Maar wat doe ik dan met al die uitspraken die gaan over de hel, over de poel van vuur en zwavel, over het branden tot in eeuwigheid?

Laat mij heel duidelijk zijn:

Ten eerste: Het woord '*hel*' komt in de grondtekst van de Bijbel helemaal niet voor.

Ten tweede: wat ik voor '*hel*' aanzien is wat ik geloof een '*helse periode*'. Ik heb in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis het volgende hierover geschreven:

In het Hebreeuws is dit het woord 'owlam' Strongs nr. 5769.

De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord 'aion olam' en 'aionos olam'. In dit Griekse woord 'Aion' zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje 'Aion' heeft meerdere uitgangsvormen zoals

- .1 aiōna hetgeen betekent eeuw
- .2 aiōnos hetgeen betekent eeuw
- .3 aiōni hetgeen betekent eeuw
- .4 aiōnas hetgeen betekent eeuwen
- .5 aiōnōn hetgeen betekent eeuwen
- .6 aiōsin hetgeen betekent eeuwen

Het Nederlandse woordje 'eeuwigheid' kan dus betekenen: voor altijd, maar kan óók betekenen: een fase, een tijdperk.

De computer-Bijbel geeft bijvoorbeeld bij de regenboog het woordje *aiōnos* aan, wat een eeuw betekent, een fase, een tijdperk.

Dit klopt ook wel, want ik geloof dat de regenboog **NIET** meer zichtbaar zal zijn aan de nieuwe hemel waar Openb. 21:1 over spreekt. Dus in dát kader wordt hier met het woordje eeuwigheid bedoeld de tijd hier op aarde.

Aan de andere kant wordt elke keer wanneer het woordje 'eeuwigheid' gebruikt wordt in relatie tot God, de Almachtige de woorden *aiōnas*, *aiōnōn* en *aiōsin* gebruikt. *Tot in de oneindigheid.*

----- ... -----

Ik zei hierboven dat ik mijzelf een 'helse periode' kan creëren. En ik geloof dat dit gebeurt wanneer ik **NIET** voor Jezus Christus kies, en dus voor satan gekozen heb.

Ik heb in *mijn mijmeringen* tot nu toe al veel geschreven over satan en wat hij doet en wil bewerkstelligen in mensen levens. En dat is maar één ding : hij wil God Almachtig beschadigen, Zijn werk kapotmaken omdat hijzelf God wil zijn.

Waar het satan om te doen is, is om God Almachtig te vernietigen door het meest unieke in de hele schepping, de mens, om die te vernietigen. Omdat de mens geschapen is naar Gods Beeld (Gen. 1:26).

Ik heb in *mijn mijmeringen* ook gesproken over dat ik maar twee keuzes heb: **of** ik kies voor God Almachtig **of** ik doe dit niet. En als ik niet kies voor God dan heb ik automatisch voor satan gekozen.

Ik heb ook geschreven dat heel veel mensen helemaal niet bewust voor satan kiezen, maar ook niets met God Almachtig te maken willen hebben.

Ik herhaal mijn stelling: Niet gekozen hebben **voor** God Almachtig **in** Jezus Christus betekent **toch** gekozen hebben. Maar dan voor satan.

Want Jezus Christus zegt in Matt. 6:24 dat je geen twee heren tegelijk kunt dienen, het is of de ene of de andere.

En ik dan aankomen met de uitspraak dat ik helemaal niemand wil dienen; dat ik individueel ben; eigengerechtigd ben om beslissingen te nemen; dan leidt dat tot een grote teleurstelling.

 Openb. 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbij-gegaan

 Gen. 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!

 Matt. 6:24 Niemand kan

Want dan heb ik toch gekozen. Tegen God Almachtig dus!

Wat kies ik?: kies ik voor het LEVEN of kies ik voor de dood?

Als ik helemaal geen keuze wil maken of ik zou denken dat het allemaal niet zo een vaart zal lopen zijn, of ik dit nu wil of niet, dan ben ik dus horende doof, en ziende blind. (Matt. 12:13). Overigens komen de woorden die Jezus Christus hier gebruikt uit Jes. 6:9.

De mensen in de tijd van Jezus Christus wat Hij allemaal doet, de genezingen, de bevrijdingen en zelfs het opwekken van doden **en toch geloven zij niet.**

Deze mensen horen het onderwijs van Jezus Christus, zien de daden die daarbij gepaard gaan **en toch geloven zij niet.**

----- ... -----

Over die 'helse periode' die ik mijzelf kan creëren gaat ook het verhaal van de arme Lazarus en de rijke man. (Lukas 16).

Op aarde had de rijke man alles wat hij wilde, en hij hoefde maar één woord te zeggen en zijn dienstknechten sprongen in het gelid en bedienden hem van alles wat hij wilde. De arme Lazarus zag hij niet zitten voor de deur van zijn huis toen hij zat te bedelen om een bekertje koud water.

Maar beiden sterven.

De arme Lazarus wordt de rijke Lazarus want hij mag bij Abraham op schoot zitten. Met andere woorden: hij is in de hemel.

Maar de rijke man wordt de arme man en hij wordt veroordeeld tot 'de hel'. Hij leeft dus in een 'helse periode' van zijn leven, want voor God Almachtig is er geen onderscheid tussen ons hedendaagse leven en wat wij het hiernamaals leven noemen.

En hoelang duurt die 'helse periode' dan?

Totdat de rijke man de eigenschappen bezit die worden toegekend aan de inwoners van het Koninkrijk der hemelen (zie 'de zaligsprekingen').

In het betreffende Bijbelverhaal zit die rijke man in die 'helse periode' omdat hij ook daar nog steeds niets geleerd heeft. Hij commandeert nog steeds: 'laat Lazarus bij mij komen' en 'Laat Lazarus zijn vinger in koud water dompelen', 'Laat Lazarus dit en dat doen!'

----- ... -----

twee heren dienen. Want of hij zal de één haten en de andere liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon .

☞ Matt. 12:13 Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet horen, ook al horen zij en ook niet begrijpen.

☞ Jes. 6:9 Toen zei Hij: Ga en zeg tegen dit volk : Luister voortdurend, maar u zult het niet begrijpen. Zie voortdurend, maar u zult het niet opmerken. Maak het hart van dit volk vet, en stop hun oren toe, en sluit hun ogen; anders zullen zij met hun ogen zien, en met hun oren horen, en met hun hart begrijpen en zich bekeren, en zal Hij hen genezen.

Het (over)heersen over elkaar is een pijl uit de koker van satan. Het *heersen* uit Genesis 1 en 2, weergegeven in het Hebreeuwse woordje Radah betekent: **dienend leidinggeven**.

Nà de zondeval wordt voor *heersen* het Hebreeuwse woordje Mashal gebruikt; en dat is: **overheersen**.

Zolang die rijke man in zijn '*helse periode*' nog steeds denkt aan overheersen en niet denkt aan dienend leidinggeven zal hij in die helse fase blijven; totdat hij tot bekering komt.

Totdat hij tot bekering komt? Kun je dan tot bekering komen in de '*hel*'?

Mijn antwoord is Ja.

Petrus zegt in I Petrus 3:18-20 ^{NBG} Dat Jezus Christus na Zijn opstanding naar het dodenrijk is geweest om daar de ongehoorzame mensen uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen.

Waarom?

Die mensen branden toch in '*de hel*' tot in de eeuwigheid? Dus Jezus Christus doet dit om hen nog een beetje zout in de wonden te strooien?

Of zou Jezus Christus hier een andere bedoeling mee hebben ?

Is het niet zo dat in de eerste jaren van de 21^e eeuw vele Irakezen tot geloof zijn gekomen in Jezus Christus, nadat zij allemaal hadden gedroomd van Hem?

Met andere woorden: Jezus Christus had Zich aan hen persoonlijk geopenbaard. En al hoewel zij geen Bijbels hadden, al hoewel er niemand was geweest die hen over Jezus Christus verteld heeft, waren zij ervan overtuigd dat Jezus Christus de Here der Heerscharen was, dat Hij Gods Zoon was.

Ik geloof dat iedereen die zó een persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus heeft gehad, geen vragen meer heeft over wie Hij is. En ik geloof dat die mensen die in het dodenrijk waren uit de tijd van Noach, Jezus Christus zagen en toen hun knieën gebogen hebben voor Hem en dat zij allemaal hebben beleden dat Jezus Christus de Heer is.

Want als God Almachtig het overgrote gedeelte van de mensheid in een diepe slaap heeft gebracht zoals God ook het hart van de Farao verhardde zodat hij het volk Israël niet wilde laten vertrekken uit Egypte, (Rom. 11:8, Jes. 29:10, Ex 9:12),

 I Petr. 3:18-20 ^{NBG} Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest, in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden

 Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

 Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

 Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had.

Zal God Almachtig dat overgrote gedeelte van de mensheid dan laten branden in 'de hel'? Tot in de eeuwigheid?

Dat zou toch onrechtvaardig zijn. Enerzijds zorg God Almachtig ervoor dat deze mensen niet **kunnen** geloven, dat het Evangelie van Jezus Christus voor hen een dwaasheid is (I Kor. 1:18), en aan de andere kant zou God diezelfde mensen dan straffen tot in de eeuwigheid.

Daarbij komt dat ik mij niet kan voorstellen dat God Almachtig iets schept met de vooropgezette bedoeling om dit in een later stadium weer te vernietigen. Want er staat geschreven dat de mensen die op dit moment geroepen zijn om het Evangelie van Jezus Christus aan te nemen door God al vóór de grondlegging van deze wereld door God uitgekozen zijn. (Matt. 25:34, Ef. 1:4)

----- ... -----

Ik verwijs hier heel graag naar het boek 'en de liefde overwint' dat Rob Bell geschreven heeft. Duidelijk, en eenvoudig. Maar wel totaal iets anders dan ik mijn hele leven geleerd heb van mijn ouders, van mijn dominee, van mijn oudsten, voorgangers en noem maar op.

Pas toen ik de Bijbel op deze thema's ging onderzoeken kwam ik erachter dat het toch allemaal iets anders in elkaar zit dan mij mijn hele leven geleerd is.

Dat is nu precies wat satan doet. Want mijn veertienjarige rebelse zoon Jezus Christus afwijst en hij komt op een dag onder een vrachtauto en sterft: is dan het goede nieuws dat hij zal branden in 'de hel' tot in eeuwigheid?

Denk ik nu echt dat de LIEFDE van die GROTE GOD onderschikt zou zijn aan het meest verstokte zondaarshart?

Denk ik nu echt dat die God Almachtig, die de mens geschapen heeft, niet in staat zou zijn om Zijn schepping tot verandering te brengen? En tot Zichzelf te brengen?

Betekent dit dan dat ik in dit leven maar raak kan leven?

Als dat de woorden zijn die *mijn mijmeringen* uitstralen, dan ik er helemaal niets van begrepen. Dat zou betekenen dat ik de vrouw waar ik dolverliefd op ben niet hoeft te koesteren en er niet voor hoeft te zorgen dat er haar ook maar iets ontbreekt. Niet omdat het moet, maar omdat ik niets liever wilt.

I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God

Matt. 25:34 Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechter hand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld.

Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

Alleen al door de zonden van de eerste mens was ik verstoken van God Almachtig. Ik kon daar helemaal niets aan doen, maar het resultaat van die zonde is wel dat ik niet meer bij God komen.

Ik hoef mij niet te verbergen achter de zonde van de eerste mens, want in mijn leven heb ik alles gedaan wat God Almachtig verboden heeft.

En als de Bijbel zegt dat overtreding van één der kleinste geboden in de wet al een overtreding is tegenover de hele wet; en dat op de overtreding van de wet maar één straf staat en dat is de dood; dan besef ik, dat ik volgens de wet mordsdood zou zijn.

Ik kan God Almachtig helemaal niet betalen voor wat ik allemaal misdaan heb.

Maar Halleluja, Halleluja, Halleluja!

God Almachtig heeft Zelf de straf voor mij ondergaan. God is **in** Jezus Christus naar mij toegekomen en de straf die ik had verdiend heeft Hij op Zich genomen. Hij is voor mij gestorven aan het kruis van Golgotha, en door Zijn opstanding uit de doden heeft Hij de lange '*lijst met aanklachten*' (zonden) van mij vernietigd. (Kol. 2:13-15a HET BOEK) Deze lijst is er niet meer. (zie ook pag. 73-76)

En wat er niet is kan ook niet tegen mij gebruikt worden (door satan), ook al zou satan dit dolgraag doen. Het kan niet meer, want er is **geen** aanklacht meer tegen mij.

Dus; Ik **moet** niets naar God Almachtig; ik **wil** iets naar God! Ik wil Hem verhogen, prijzen, verheerlijken, loven, want Hij heeft mij het leven gegeven. Ik was dood; maar nu leef ik.

Nogmaals: Halleluja!

----- ... -----

Even teruggaan naar het begin van dit Bijbelgedeelte: Alhoewel ik de Heer tot in het diepst van mijn genen dankbaar ben dat Hij mij het cadeau van het geloof gegeven heeft, begrijp ik het niet.

Dat God Almachtig al **voor** mijn geboorte wist dat ik in Hem zou gaan geloven. God wist dat in ik 1984 de Blijde Boodschap zou gaan aannemen en dat ik mij naar Hem toe zou keren.

Voordat ik echter Zijn onvoorwaardelijke LIEFDE kon aannemen en vrede met Hem sloot (en met mijzelf) waren we weer ruim tien jaar verder. Maar dat lag niet aan God, dat lag helemaal aan mijzelf.

 Kol. 2:13-15a HET BOEK U was dood door uw ongehoorzaamheid aan God en de macht van de zonde leefde nog in u. Maar nu heeft Hij u samen met Christus levend gemaakt en al uw overtredingen vergeven. Hij heeft ons strafblad dat tegen ons getuigde (de lijst met regels waaraan we ons niet hebben gehouden) verscheurd. Dat bewijst Hij vernietigd door het aan het kruis te slaan. Op die manier ontnam God de duivel en zijn trawanten volledig hun macht

Uit de woorden van Jezus Christus in Matt. 13:11 zou ik kunnen opmaken dat het helemaal geen zin heeft om de mensen het Goede Nieuws te vertellen want het cadeau van het geloof is gewoon niet aan hen gegeven door God Almachtig.

Dat is absoluut niet zo. Allereerst wordt Gods reddingsplan voor de **hele** mensheid uitgevoerd naar het plan zoals God Almachtig dat heeft gemaakt vóór de grondlegging van de wereld, én in Gods volgorde.

En in dat plan wordt **eerst** het volk Israël geroepen om zich te bekeren.

Maar omdat het volk Israël uit de tijd van Jezus Christus én uit onze tijd hoofdzakelijk afstamt van het twee-stammenrijk, is er dus nog een tien-stammenrijk over de wereld verspreid dat óók de gelegenheid moet krijgen om zich te bekeren. Want dit tien-stammenrijk behoort net zo goed tot het volk Israël.

Dit tien-stammenrijk is wel zes keer zo groot als het twee-stammenrijk.

Omdat niemand echter weet wie de nakomelingen zijn van dit tien-stammenrijk, en omdat die nakomelingen zelf ook niet weten dat zij nakomelingen zijn, moet het Evangelie in de hele wereld gebracht worden.

De mensen in de wereld die dit Evangelie van Jezus Christus horen, en zich bekeren, blijken dan de nakomelingen te zijn van dit tien-stammenrijk. Want **alle** bekeerlingen, zowel uit de Joden, als uit de mensen in de wereld, aanbidden Die Ene God Almachtig, de Schepper van hemel en aarde, in Jezus Christus. En dat is het eerste Nieuw Testamentische herkenningsteken van het volk van God Almachtig, waaraan zij overal te herkennen zijn.

Het tweede herkenningsteken is dat alle bekeerlingen, zowel uit de Joden als uit de mensen uit de wereld, het **hele** volk Israël lief hebben.

Dàt is dus de reden waarom wij Christenen opgeroepen worden om te getuigen van God Almachtig **in** Jezus Christus. Want het geloof komt uit het horen.

Diegenen in de wereld die horen, zijn de geroepenen. Zij zijn door God Almachtig geroepen om **op dit moment** al te geloven in het Evangelie van Jezus Christus, als voorbereiding op de redding van de **hele** mensheid.

Matt. 13:11-13 Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar aan hen is het niet gegeven. Want wie heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar wie niet heeft, van hem zal afgenomen worden, zelfs wat hij heeft. Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet horen, ook al horen zij, en ook niet begrijpen.

De mensen die nu nog niet geroepen zijn om te geloven (Matt. 13:12-13) zien de wonderen en tekenen van Jezus Christus gebeuren; velen zijn ooggetuige; maar terwijl zij kijken en ooggetuige zijn, zien zij niets. Voor hen is het allemaal maar dwaasheid (I Kor. 1:18).

☞ I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God

De mensen die nu nog niet geroepen zijn om te geloven, horen de woorden die gesproken worden over het Evangelie van Jezus Christus, maar zij doen er niets mee, alsof zij niets gehoord hebben.

Veel Christenen die in naam '*Christen*' zijn, varen blind op hun religieuze leiders (schriftgeleerden, Farizeeën, sadduceeërs). En als die leiders Jezus Christus afwijzen (Matt. 12:14), wijzen de volgelingen Hem ook af.

☞ Matt. 12:14 De Farizeeën gingen weg en beraadslaagden tegen Hem, hoe ze Hem om zouden kunnen brengen

Als het gaat om mensen die als **ongelovig** te boek staan en zich dus niets door de religieuze leiders laten gezeggen; zijn door God Almachtig in een diepe slaap gebracht als het om het Evangelie van Jezus Christus gaat. Want zij zijn nu nog niet aan de beurt in Gods plan om de **hele** mensheid te redden.

----- ... -----

De boodschap van Jezus Christus is nog steeds actueel, ook vandaag de dag. Want hoeveel mensen volgen hun voorgangers, oudsten, dominees; pastores, ouderlingen en diakenen niet blind?

In principe is dit ook een goede zaak. Religieuze leiders zijn aangesteld om het volk te leren en om hen te behoeden voor misstappen.

Mijn grote punt is echter, wat ik steeds meer om mij heen zie gebeuren, dat mensen zelf **niet** of nauwelijks in de Bijbel op onderzoek gaan of de dingen die hen verteld wordt, wel werkelijk zo zijn als verteld wordt. Want religieuze leiders zijn ook mensen.

En al hoewel religieuze leiders zij een aparte verantwoordelijk naar God Almachtig hebben (Hebr. 13:17) als het gaat om het leiden van de gemeenschap, maken veel leiders ook fouten en sommigen vallen zelfs af, komen in verleiding en vallen tot zonde.

☞ Hebr. 13:17 Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut.

Dit is geen herrie schopperij, die is gewoon een feit.

Diegenen van de leiders die dit ten hardste ontkennen zouden eens goed bij zichzelf naar binnen moeten kijken of er bij henzelf misschien iets niet in orde is.

Het is goed achter religieuze leiders te gaan staan, maar het ontslaat mij nooit van mijn eigen verantwoordelijkheid om een persoonlijke relatie op te bouwen met God Almachtig, om alles te toetsen in de Bijbel.

Want pas op! Er is geen religieuze leider, van welke denominatie dan ook, die mij in de hemel kan krijgen.

Alleen het geloof in Jezus Christus is de enige weg tot vergeving van zonden en verzoening met God Almachtig.

Jezus Christus zegt Zelf in Joh. 14:6 dat Hij de weg, waarheid is én het leven is.

Religieuze leiders zijn ervoor om de Bijbel (het O.T. **én** het N.T.) aan de mensen te vertellen, uit te leggen zodat die mensen verder groeien in hun relatie met God Almachtig.

----- ... -----

Dan legt Jezus Christus Zijn woorden over de gelijkenis van de zaaier uit, waarbij Hijzelf de zaaier is, en Hij benoemt een viertal menselijke eigenschappen:

1. Het zaad dat langs de weg viel en door de vogels direct opgepikt werd, zijn die mensen die het Evangelie horen, maar het niet begrijpen (of willen begrijpen).

Satan zal dit onbegrip aanwakkeren zodat het Evangelie niet bij hen binnenkomt. En hij door kan gaan met zijn levens verwoestende werk.

2. Het zaad dat op de steenachtige grond valt waar het niet veel aarde had. Het zaad komt direct op doordat het geen diepte had.

Dit zijn mensen die het Evangelie enthousiast aanhoren, maar het wortelt zich niet.

Als zij bespot en beschimpt worden (door familie, collega's, vrienden) om hun geloof (vervolgt of verdrukt worden), werpen zij het Evangelie ver van zich.

En satan zal alles in het werk stellen dat mensen die het Evangelie met vreugde hebben aangenomen, bespot en beschimpt gaan worden, zodat zij het Evangelie van zich werpen en dat hij, satan, door kan gaan met zijn levens verwoestende werk.

📖 Joh. 14:6 Jezus zei tegen hem: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.

3. Het zaad dat tussen de dorren viel en verstikte zijn die mensen die het Evangelie enthousiast aanhoren; er over gaan nadenken; en dan bewust een keuze voor de Heer maken.

Echter, de zorgen voor deze wereld, de zorgen om hun eigen bezit en goed, doet het Evangelie verstikken.

En satan zal deze zorgen steeds weer in je gedachten proberen te brengen in de hoop dat jij het Evangelie van je weg zult werpen zodat hij, satan, door kan gaan met zijn levens verwoestende werk.

4. Het zaad dat in goede aarde valt en veel vrucht geeft, dertig, zestig, zelfs honderdvoudig.

Dit zijn de mensen die het Evangelie enthousiast aanhoren; er over gaan nadenken en tot de overtuiging komen dat het geloof in Jezus Christus hun enige kans op overleven is.

Zij zullen een diep geworteld geloof hebben. En zij zullen ambassadeurs van het Koninkrijk der hemelen worden.

En satan, hij kan hen niets meer maken, zijn levens verwoestende werk is in hen gestopt omdat zij de God van hun heil als een schild en als bescherming hebben. (Ps. 18:31)

 Ps. 18:31 Gods weg is volmaakt, het woord van de HEERE is gelouterd, Hij is een schild voor allen die tot Hem de toevlucht nemen.

 Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel

Ik hoop dat velen die deze paragraaf zullen lezen, de moeite zullen nemen om te toetsen in de Bijbel of wat ik hier allemaal op papier gezet heb waar is.

De Heilige Geest zal je overtuigen (Joh. 16:8)

Hoofdstuk 6.2

Gelijkenissen

De gelijkenis van het zaad

(Markus 4:26-29)

In de gelijkenis van het zaad, maar ook in de gelijkenis van het mosterdzaad, gaat het over twee zeer kleine dingen. Zowel het zaad, als het mosterdzaad is klein. Maar wat daaruit voortkomt is zeer groot. En zo is het ook met het Koninkrijk van God Almachtig.

Het Koninkrijk van God Almachtig is begonnen met de aartsvaders Abraham, Izaäk en Jakob. Jakob kreeg twaalf zonen en uit die zonen is het volk Israël gegroeid, dat inderdaad is geworden als het zand van het strand, als de sterren aan het nachtelijk firmament (Gen. 22:17, Hosea 1:10).

Zoals het zaad, wanneer het eenmaal in de grond is gestopt groeit, zonder dat een mens daar iets aan kan toedoen, zo is het ook met het volk Israël. En het is geworden tot een groot volk.

----- ... -----

Vanaf het begin is het Gods bedoeling geweest dat de inwoners van Zijn Koninkrijk, het volk Israël zou wezen. Dat is nog steeds Gods bedoeling en daar kan zelfs de zonde van het volk Israël geen verandering in brengen. In het Bijbelboek Hosea wordt dit zinnebeeldig beschreven.

Hosea moest van God Almachtig een prostituee trouwen en hij kreeg bij haar twee zonen en een dochter.

De eerste zoon kreeg de naam Jizreël en in hem wordt het hele volk Israël weergegeven, alle twaalf stammen. Maar door de zonden van Israël zegt God Almachtig dat Hij het koningschap van het huis Israëls zal wegdoen.

Dan wordt er een dochter geboren en Hosea moet haar Lo-Ruchama noemen. En in haar wordt het twee-stammenrijk bedoeld. God Almachtig zal zich voortaan niet meer ontfermen over het huis Israëls en hen zeker wegvoeren, maar zegt Hij in Hos. 1:7 dat Hij zich toch zal ontfermen en hen zal verlossen..

Gen. 22:17 zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben.

Hosea 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden.

Hosea 1:7 Maar over het huis van Juda zal Ik Mij ontfermen, en Ik zal hen verlossen door de HEERE, hun God. Ik zal hen echter niet verlossen door boog, door zwaard, door strijd, door paarden of door ruiters.

Tenslotte wordt er een derde zoon geboren die Hosea de naam Lo-Ammi moet noemen en in hem wordt het tien-stammenrijk uitgebeeld, waarvan God Almachtig zegt in Hos. 1:9 dat dit volk Zijn volk niet meer zal wezen.

En dan zegt God Almachtig in Hos. 1:11 dat de Israëlieten samengebracht zullen worden met de Judeeërs, en het zal één volk zijn onder één Hoofd, en dat is Jezus Christus.

----- ... -----

Vandaag de dag zie ik dat de bevolking van de staat Israël (hoofdzakelijk) bestaat uit Joden, het twee-stammenrijk, en dat zij Jezus Christus (nog) niet als hun Hoofd hebben aangesteld. Aan de andere kant zie ik dat het tien-stammenrijk nergens te vinden is nadat het verstrooid is over de hele aarde na de verbanning.

Waar ik naar toe wil is wat God Almachtig zegt in Ex. 31:13 dat de Israëlieten de sabbat in acht moest nemen en dat het viere van die sabbat een teken is tussen God en het volk Israël, alle generaties door. Met andere woorden, voor altijd. Dus, Gods volk is herkenbaar aan het houden van de sabbat.

Het twee-stammenrijk (de inwoners van het huidige Israël) zijn inderdaad herkenbaar aan het houden van de sabbat. Het tien-stammenrijk is hier niet herkenbaar meer aan, zoals God Almachtig ook zegt in Hos. 2:10. Zij hebben zich vermengd met de volken (Hos. 7:8).

Ik geloof dat het volk Israël (in zijn geheel) herkenbaar zal zijn in hun aanbidding voor God de Almachtige.

Het huidige twee-stammenrijk (de Messiasbelijdende Joden) doet dit op hun eigen wijze en vullen daarmee de helft van de boom waar Paulus over schrijft in Rom. 11. De andere helft wordt gevuld door mensen die God Almachtig **ook** aanbidden door Jezus Christus heen, maar die **niet** van Joodse afkomst zijn. Zij zijn het verloren gewaande tien-stammenrijk, dus wel degelijk Israëlieten. Dit zijn in mijn ogen de wedergeboren Christenen. Voor beiden, zowel het twee-stammenrijk als het tien-stammenrijk geldt hun liefde voor Israël als één geheel.

Dit verloren gewaande tien-stammenrijk weet niet eens dat zij biologisch gezien afstammen van Abraham, Izaäk en Jakob, en dat is misschien ook niet meer aan te tonen. Maar dat zij geestelijk nageslacht zijn van Abraham dat weten ze wel.

Door alle eeuwen heen, is het volk van God Almachtig, Israël, herkenbaar geweest.

Ex. 1:9 En Hij zei: Geef hem de naam Lo-Ammi, want u bent niet Mijn volk en Ik zal er voor u niet zijn.

Hosea 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn.

Ex. 31:13 U dan, spreek tot de Israëlieten en zeg: U moet zeker Mijn sabbatten in acht nemen, want dat is een teken tussen Mij en u, al uw generaties door zodat men weet dat Ik de HEERE ben, Die u heiligt.

Hosea 2:10 Ik zal al haar vreugde doen ophouden, haar feesten, haar nieuwemaansdagen en haar sabbatten, ja, al haar feestdagen.

Hosea 7:8 Efraïm, met de volken

Is het niet door het houden van de sabbat dan is het wel door hun geloof in God de Vader door Jezus Christus heen, én hun liefde voor Israël.

Een prachtige gelijkenis met een diepe betekenis. Want het Koninkrijk van God Almachtig gaat gevuld worden met mensen uit het volk Israël, het volk van God. Zij zijn immers voor nu geroepen, vóór de grondlegging van de aarde, om een wegwijzer te zijn voor **alle** volken. Daarom zegt God ook in Gen. 12:3 dat **alle** volken gezegend zullen worden in het nageslacht van Abram en Saraï.

Abraham; het kleine zaadje. Izaäk en Jacob; de kleine zaadjes. De twaalf zonen van Jakob; het zaadje groeit. Het volk Israël; het zaadje is uitgegroeid tot een boom. Het Koninkrijk van God Almachtig met een niet te tellen aantal inwoners.

Lo-Ruchama en Lo-Ammi zal worden tot één volk Israël onder één Hoofd, Jezus Christus.

Komende uit één zaadje --- Abraham --- en uitgegroeid tot een niet te tellen volk. God Almachtig heeft het allemaal zo bedacht en gemaakt. Want Zijn wil geschiedde, in de hemel en op de aarde.

Het volk Israël zijn de eerste inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig om te heersen mét Jezus Christus over de rest van de volken --- de mensen ---. Let wel: Hemels heersen is **dienend leidinggeven**.

En die rest van de volken? Zij zullen uiteindelijk Jezus Christus allemaal aannemen.

Het kan lang duren, het kan kort duren, maar Fil. 2:10-11 zegt heel duidelijk dat eens **alle** lippen Jezus Christus zullen belijden als Heer en Heiland, en eens zullen **alle** knieën zich buigen voor Hem. Ook van die mensen die onder de aarde wonen. (Wat mensen vaak 'de hel' noemt)

Nu wijzen misschien veel mensen en volken Jezus Christus af als de Zoon van God Almachtig, maar eens zullen ze dit niet meer doen. Dan zullen alle mensen met elkaar leven in de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, hier op deze aarde.

Het volk Israël zal het nieuwe Jeruzalem dat neerdaalt uit de hemel bevolken, en vandaar uit zal de hele wereld in liefde geregeerd worden.

Er zal geen plaats meer zijn voor de zonde, want satan zal vernietigd wezen. Voor eeuwig en eeuwig. Halleluja.

Gen. 12:3 Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aard-bodem gezegend worden

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader

Hoofdstuk 6.3

Gelijkenissen

Het onkruid tussen de tarwe

(Mattheüs 13:24-30)

In deze gelijkenis staat Jezus Christus in een bootje. Eerst ging Hij aan het strand zitten, maar de mensenmenigte drong zich zó aan Hem op, dat Hij in een bootje is gaan zitten om van daaruit een paar meter uit de kust de mensen toe te spreken. (Matt. 13:1-2).

📖 Matt. 13:1-2 Op die dag verliet Jezus het huis en ging bij de zee zitten. En veel menigten verzamelden zich om Hem heen, zodat Hij in een schip ging zitten, en heel de menigte stond op de oever

Waar sprak Hij over?

Over het Koninkrijk der hemelen. In Matt. 4:17, het begin van Jezus Zijn prediking sprak Hij al over het Koninkrijk der hemelen, en dat doet Hij nog steeds, en steeds weer.

📖 Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen : Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen

Waarom?

Omdat Jezus Christus niet wil dat er ook maar één persoon zou zijn, die de mogelijkheid zou missen om zich te bekeren tot Hem.

----- ... -----

Heeft Jezus Christus eerst Zijn discipelen en de menigte een **masterclass** gegeven over wat voor soort mensen in het Koninkrijk der hemelen aanwezig zullen zijn, en welke karaktereigenschappen deze mensen zullen hebben ('de zaligsprekingen'); in deze gelijkenis gaat Hij het Koninkrijk der hemelen vergelijken met een persoon, met een boer.

Maar deze Persoon mag je ook met een hoofdletter **P** laten beginnen, want in de uitleg die Jezus Christus geeft is God Almachtig **in** Jezus Christus Zelf de Boer. God Zelf wordt als een zaaiende Boer voorgesteld, een landman, die zijn akker voorbereid heeft om het zaad (dat Hij duur gekocht heeft) daarin uit te zaaien.

Hij heeft dus eerst gemest; heeft dit een poosje in laten werken in het land; is toen gaan ploegen en eggen; en nu is het zover dat Hij het zaad dat Hij bij Zich heeft uit kan strooien op het land, in de hoop natuurlijk dat het zaad een grote opbrengst gaat opleveren. Dat is toch de reden dat men zaait.

Wat is dit zaad?

Dit zijn de mensen die God Almachtig vóór de grondlegging van deze wereld al heeft uitgekozen om als ambassadeur op te treden namens het Koninkrijk van God. Wie dit zijn heb ik uitgelegd in de gelijkenis van 'de zaaier'.

Maar, 's-nachts komt satan om onkruid te zaaien op en tussen het net ingezaaide land.

Hier zie je dus ook weer het ware gezicht van satan. Zijn enige doel is vernietigen. En dat satan het onkruid tussen het goede gewas zaait betekent dus dat de opbrengst aanmerkelijk minder zal worden omdat veel van het vruchtbare gewas zal verstikken door het snel opkomende onkruid.

En dit gebeurt ook. Want als de boerenknechten dit zien vragen zij de boer om toestemming om dit onkruid tussen het gezonde gewas uit te trekken.

Maar de boer wil dat niet, want zegt hij: wanneer je het onkruid er nu tussenuit trekt, zul je ook goede planten meetrekken. En dan wordt de opbrengst nog minder.

Laat het maar staan. Als we gaan oogsten dan scheiden we het goede gewas wel, zodat het onkruid overblijft. En dat kunnen we dan makkelijker bij elkaar pakken en verbranden.

----- ... -----

Het is een prachtige gelijkenis, die zó sprekend is dat iedereen die het hoort het kan begrijpen. Tenminste, zolang het over die boer gaat; over het zaaien; het goede gewas en het onkruid; het oogsten; het bijeenverzamen van het onkruid en het verbranden daarvan.

Iedereen van de luisteraars zal moeten erkennen dat de boer in de gelijkenis het bij het juiste eind heeft.

Maar; Jezus Christus spreekt in een gelijkenis. Met andere woorden, Hij gebruikt dit voorbeeld om heel iets anders uit te leggen.

Zoals ik hiervoor al zei: de Boer is God Almachtig **in** Jezus Christus. God heeft te beginnen met Abraham, Izaäk en Jakob Zich een volk gemaakt (ps. 135:4). Dit volk Israël is het land.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Het volk Israël was een wild en ongehoorzaam volk. Lees het O.T. maar. Het volk Israël is gemest, gesnoeid, bewerkt zodat het alles in zich had om goede vruchten voort te brengen.

Wat zouden die goede vruchten dan zijn?

Ik denk dat hier de nakomelingen uit het verstrooide tien-stammenrijk mee wordt bedoeld. Dit tien-stammenrijk is verloren gewaand. Het heeft zich onder de wereldbevolking vermengd.

MAAR IS NOG STEEDS HET VOLK ISRAËL! Zonder dat ze dit waarschijnlijk zelf weten.

Ik geloof dat het volk Israël bestaande uit de Messiaanse Joden (nakomelingen van twee-stammenrijk) zoals ik hen nu ken, opgeleid is en wordt om hun broeders, waarvan niemand weet waar en wie ze zijn, de weg naar God Almachtig te wijzen. Zodat zij als geroepen zich bekeren tot God Almachtig **in** Jezus Christus.

Dit is de roeping van de wedergeboren Christenen uit alle tijden. Omdat zij, afstammelingen van het tien-stammenrijk, zich al bekeerd hebben!

Jezus Christus noemt de akker de wereld, in plaats van het beloofde land Israël alleen. Want: het tien-stammenrijk is na de verbanning in ±722 voor Christus verstrooid over de hele wereld.

Gods volk zal als een licht in deze duistere wereld schijnen en zal de wereld voorbereiden op de verdere plannen van God Almachtig met de aarde en de mensheid.

----- ... -----

Maar wat gebeurt er? Zoals in *'de zaaier'* beschreven, ziet satan wat God Almachtig van plan is. En omdat het satan zijn doel is het werk van God kapot te maken, zet hij mensen uit het volk van Israël op tegen Jezus Christus, de Zoon van God. Dat zijn de Joden die Jezus Christus hebben afgewezen!

Hoe doet hij dit?

Door Jezus Christus identiteit ter discussie te stellen. Zoon van God? Aangekondigde Messias?

Hij is de zoon van een timmerman. Zo kennen wij Hem. Nee hoor, die Jezus moet niet denken dat Hij meer weet dan wij. Wij zijn de Schriftgeleerden, Farizeeën, saduceeërs. Wij zijn de religieuze leiders.

En deze religieuze leiders hitsen het Joodse volk op om niet naar Jezus Christus toe te gaan en om niet naar Hem te luisteren. Zij zijn het onkruid. (Dit kun je natuurlijk ook wereldwijd zien)

Het mooie en rechtvaardige van God Almachtig is dat Hij niet wil dat er één persoon is die Hem heeft aangenomen, of die Hij geroepen heeft om te geloven, verloren gaat.

Dit doet mij denken aan het verhaal van Abram die pleit voor de inwoners van Sodom en Gomorra (Gen. 18:23-33). Want God Almachtig wilde deze steden vernietigen om het grote onrecht dat zich daar afspeelde!

Maar Abraham begint te pleiten bij God Almachtig: *'stel dat er in Sodom en Gomorra nog vijftig, nog veertig, nog dertig mensen zijn die niet slecht zijn. Stel dat er in die steden nog tien mensen zijn die God volgen; zou U dan deze steden vernietigen?'*

En zoals je in Gen. 19 kunt lezen worden Sodom en Gomorra pas vernietigd nadat **alle** Christenen daaruit zijn gehaald. Te weten: Lot, zijn vrouw en zijn twee dochters.

Nog iets pikants; Lot en zijn familie **wilden** helemaal Sodom en Gomorra **niet** verlaten, waarschijnlijk omdat zij teveel bezittingen hadden.

Maar zij zijn door God Almachtig uitgekozen om niet vernietigd te worden.

----- ... -----

Dat is de LIEFDE van God Almachtig. God zal niemand verloren laten gaan doordat Hij de goddelozen en de onrechtvaardigen straft voor hun onrecht.

Daarom gebeurt dat heden ten dage ook niet. Het lijkt misschien niet eerlijk tegenover de rechtvaardigen, maar het is de ultieme rechtvaardige daad van God Almachtig die niet wil dat er ook maar één persoon verloren zal gaan.

Daarom staat er in de Bijbel geschreven dat God Almachtig het laat regenen over goede mensen en goddeloze mensen, dat de zon opgaat over goede mensen en goddeloze mensen. (Matt. 5:45, Pred. 9:2).

Maar dit uitstel betekent geen afstel. Want deze goddeloze mensen zijn bezig hun eigen *'helse periode'* te creëren, waarin ze zullen lijden, verdriet hebben, pijn hebben en noem maar op.

Want God Almachtig is een rechtvaardig God. En God zal mensen tot zich nemen nadat ze tot de erkenning zijn gekomen dat ze gezondigd hebben en dat ze door en door slecht zijn.

 Matt. 5:45 zodat u kinderen zult zijn van uw Vader, Die in de hemelen is, want Hij laat Zijn zon opgaan over slechte en goede mensen, en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

 Pred. 9:2 Eén en hetzelfde overkomt allen als alle anderen: de rechtvaardige en de goddeloze, de goede en reïne en de onreïne, wie offert en wie niet offert, wie goed is vergaat het net als de zondaar, wie zweert net als wie bevreesd is een eed af te leggen.

Wanneer ik tot het besef kom dat ik gezondigd heb en dat het dus rechtvaardig van God Almachtig is dat ik de dood onder ogen zie, dat ik dan tot de belijdenis van mijn mond kom dat Jezus Christus Heer is, dat ik mijn knieën buig voor de Here der Heerscharen. (Fill. 2:10, II Petr. 3:9).

Doet ik dat niet? of wil ik dat niet? Dan blijf ik in mijn misère. Net zo lang tot ik mij wel bekeer.

Over dit principe heb ik al meermaals geschreven, beseffende dat dit niet de leer is, waarmee ik en veel anderen zijn grootgebracht. Want ik ben de en gemeenten kerken groot gebracht met de leer dat wanneer ik hier op aarde sterf zonder Jezus Christus aan te nemen, dat ik dan zal branden in *de hel*, tot in de eeuwigheid.

Maar ik heb al eerder aangehaald dat Jezus Christus Zelf naar het dodenrijk is gegaan **nà** Zijn opstanding om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen. (I Petr. 3:18-20 ^{NBG}).

Let wel: deze ongehoorzame geesten zaten dus al ruim 2.400 jaar in die helse periode. Laat ik daar niet luchtig over doen!

Als er Christenen zijn die er moeite mee hebben dat er uiteindelijk redding is voor **alle** mensen; ook voor die mensen die er hier op aarde een puinhoop van hebben gemaakt en God Almachtig **in** Jezus Christus hebben afgewezen; terwijl deze Christenen zich in hun aardse leven zoveel ontberingen hebben moeten laten gelden omdat zij Christenen waren; hebben geen goed inzicht in de diepere achtergrond van deze zaken.

De wedergeboren Christenen hebben het geloof hier op aarde gekregen van God Almachtig als een cadeau. Een gift om daar iets mee te doen. Om daarmee de weg te wijzen aan volksgenoten die de weg van Heer niet kennen.

Die wedergeboren Christenen hebben er zelf helemaal niets voor gedaan; ze hebben dit geloof gekregen.

Dat heet genade. Iets krijgen wat je niet verdiend hebt.

En '*de weg wijzen*' is het zaaien. Ze zijn daarmee als die Boer uit de gelijkenis.

Het kan nooit zo zijn dat ik als wedergeboren Christen mij beter zou voelen dan mensen die God Almachtig niet kennen. Er zou eerder een verdriet over mij moeten komen over wat deze mensen zichzelf aandoen; totdat ook zij Jezus Christus zullen gaan aannemen.

Fill. 2:10 Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader.

II Petrus 3:9..... maar Hij heeft geduld met ons, en Hij wil niet dat enigen verloren gaan. Maar dat allen tot bekering zullen komen.

I Petr. 3:18-20 ^{NBG} Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen: Hij, die gedood is naar het vlees, maar levend gemaakt naar de geest, in welke Hij ook heen-gegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden

Daarbij moet ik altijd in gedachten houden dat het de machten, overheden en wereldbeheersers uit het rijk der duisternis zijn, die altijd zullen proberen om de onbekeerde geroepenen van God Almachtig weg te houden. (Ef. 6:12). Het is het onkruid uit deze gelijkenis die het goede zaad doet verstikken.

Natuurlijk is dat geen excuus om maar alles te doen wat God Almachtig verboden heeft. Iedereen heeft de verantwoordelijkheid om de juiste keuzes te maken.

Maar waar ik naar toe wil is dat het zo gemakkelijk is om anderen te veroordelen. Dat moet ik niet doen, laat ik dat maar aan God Almachtig over!

----- ... -----

Het streven van de mensen hier op aarde wordt door Jezus Christus vergeleken met de oogst. Dán zal er een scheiding plaatsvinden tussen mensen die Jezus Christus hebben aangenomen als hun Heiland en Verlosser en mensen die Hem afgewezen hebben.

De mensen die Hem aangenomen hebben zullen nog een tijd in ruste zijn (Openb. 6:11, Openb. 14:13), terwijl de mensen die Hem afgewezen hebben in een 'helse fase' terechtkomen en daar zullen blijven tot hun karakter net zo gevormd is als van de mensen die Hem op aarde hebben aangenomen.

Voor sommigen zal dit een relatief eenvoudig proces zijn, voor anderen een zwaar en langdurig proces. Kijk naar de arme Lazarus en de rijke man uit Lukas 15 en wat ik daarover geschreven heb in het Bijbelgedeelte 'de zaaier'.

Maar uiteindelijk; uiteindelijk zal iedereen zo ver zijn dat zij met elkaar de Heer der Heerscharen zullen aanbidden. En er zal geen verschil in de mensen zijn. Ook niet tussen hen die de eerstelingen hier op aarde zijn geweest en de mensen die dat niet zijn geweest.

Dan kan er ook pas een situatie zijn zoals Openb. 21:4 zegt: Geen pijn of verdriet, geen rouw of ziekte en noem maar op.

Wat een geweldige boodschap, wat een geweldige gebeurtenis zal dat zijn. God Almachtig is getrouw en rechtvaardig, en dat blijkt ook in deze dingen.

----- ... -----

☞ Ef. 6:12 Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten.

☞ Openb. 6:11 En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.

☞ Openb. 14:13 En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf: Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen.

☞ Openb. 21:4 En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.

Opmerkelijk in deze geschiedenis vind ik wel dat Jezus Christus zegt dat het de discipelen (o.a.) is gegeven om de geheimenissen van het Koninkrijk de hemelen te kennen.

Maar dat tegelijk wordt geschreven dat het diezelfde discipelen zijn die Jezus Christus om uitleg vragen.

Dan denk ik: als zij dagelijks met de Heer optrokken, Zijn woorden al niet begrepen, hoe moet de menigte het dan opgepakt hebben?

Maar Jezus Christus is geduldig. Hij legt het nog een keer heel duidelijk uit. Dit mag ook een doodschap voor mij zijn.

Woorden die voor anderen misschien overduidelijk zijn, maar die ik niet begrijp; God Almachtig is altijd geduldig om mijn vragen aan te horen.

Voor de eerste en voor de duizendste keer zal Hij geduldig mij onderwijzen.

Dank U Heer, voor uw tomeloze geduld met mij.

Hoofdstuk 6.4

Gelijkenissen

De barmhartige Samaritaan

(Lukas 10:25-37)

Een wetgeleerde (dat is een leraar en een uitlegger van de wet van Mozes) staat op om Jezus Christus te verzoeken.

Een wetgeleerde moet niet verward worden met een schriftgeleerde. Een schriftgeleerde was een uitlegger van de hele schrift terwijl een wetgeleerde een jurist was, een rechtsgeleerde.

Deze wetgeleerde wil Jezus Christus in de hoek drijven door Hem te vragen wat moet hij doen moet om het eeuwige leven te beërven.

Maar in plaats van dat Jezus Christus hem een antwoord geeft, stelt Jezus Christus hem een wedervraag. Een wedervraag die op zijn eigen terrein ligt, namelijk op de kennis van de wet.

Dus in plaats van dat Jezus Christus het antwoord geeft, laat Hij de wetgeleerde zelf antwoorden.

En zoals verwacht maakt die wetgeleerde daar geen fouten in en hij antwoordt dat ik de Heer, mijn God Almachtig, moet liefhebben met heel mijn hart, met heel mijn ziel, met al mijn kracht en met heel mijn verstand. En dat ik mijn naaste moet liefhebben als mijzelf.

Als ik als wetgeleerde die vraag niet goed had kunnen beantwoorden was ik het niet waard geweest om wetgeleerde genoemd te worden.

Waarschijnlijk voelt de wetgeleerde toch wel aan dat hij Jezus Christus niet *'klem'* heeft gezet met zijn vraag en daarom stelt hij een aanvullende vraag: *'wie is mijn naaste?'*.

Dan vertelt Jezus Christus een gelijkenis die ik ken onder de naam *'de barmhartige Samaritaan'*. Dit verhaal is misschien wel één van de meest bekende verhalen uit de Bijbel en wordt graag uitgebreid verteld op zondagsscholen en kinderklassen.

----- ... -----

Ik heb bij het Bijbelgedeelte *'Jezus door de Samaritanen verworpen'* al iets geschreven over de Samaritanen. Dat zij in grote onmin leefden met de Joden, al sinds de Assyrische ballingschap. Zij hadden een Godsdienstig conflict en een rassenconflict.

Het is dus opmerkelijk dat Jezus Christus juist een Samaritaan als onderwerp van Zijn gelijkenis kiest, terwijl Hij nog maar een paar dagen daarvoor een verbod kreeg van diezelfde Samaritanen om door het land Samaria te reizen op weg naar Jeruzalem.

Misschien was de reden daarvoor wel dat Jezus Christus niet van plan was om in Samaria te blijven en alleen maar door wilde trekken.

Samaria grensde aan Galilea, dus zullen de verhalen van de genezingen, de bevrijdingen en de opwekking van doden ook Samaria wel hebben bereikt.

Als ik dan te horen krijg dat Jezus Christus Samaria alleen maar wil gebruiken om sneller in Jeruzalem te kunnen wezen, heeft dat er misschien wel voor gezorgd dat de Samaritanen hun hakken in het zand hebben gezet en Jezus Christus en Zijn gevolg verboden hebben om Samaria binnen te komen.

Het was in ieder geval beslist niet veilig voor een Jood om door Samaria te trekken en het gebeurde regelmatig dat er roofovervallen werden uitgevoerd, dat reizigers in elkaar werden geslagen of lastig werden gevallen.

En dat voorval gebruikt Jezus Christus in Zijn gelijkenis om de wetgeleerde duidelijk te maken wat naastenliefde is en betekent.

----- ... -----

Het verhaal is bekend. Er was een reiziger die onderweg was van Jericho naar Jeruzalem.

Die weg van Jericho naar Jeruzalem is ongelooflijk boeiend. Je loopt dan van beneden naar omhoog over vele kilometers en je ziet vanaf het oosten heel duidelijk dat Jeruzalem op bergen is gebouwd!

Deze weg daalde over een afstand van vijf uur lopen door een onherbergzame woestijn tussen grote rotsige bergen door naar de Jordaanvlakte.

Tussen de rotsen waren talloze spleten en kloven, gemakkelijke schuilplaatsen voor rovers.

Deze reiziger wordt door rovers onder handen genomen. Zijn bezittingen worden gestolen en hij wordt half dood achtergelaten, in de brandende zon, op de weg.

Maar dan komt er een priester langs.

Maar in plaats dat deze priester de half dode reiziger helpt, loopt hij er met een grote boog omheen en laat de reiziger in zijn eigen sop gaar koken.

Zo ook de Leviet. Ook deze gaat met een grote boog om de half dode man heen.

Maar dan komt er een Samaritaan.

In de ogen van de Joden dus een minderwaardige. Deze Samaritaan wordt met medelijden gevuld als hij de half dode beroofde reiziger midden op de weg ziet liggen. Hij stopt zijn bolide aan de kant van de weg en gaat naar de reiziger, verbindt zijn wonden, giet er olie op en zet hem in zijn bolide om naar het eerste beste hotel te rijden dat hij tegenkomt.

Daar neemt hij de gewonde reiziger onder de arm en ondersteunt hem naar binnen, boekt een kamer voor hem en blijft die dag en nacht bij hem.

Gelukkig gaat het zo goed met de reiziger dat de Samaritaan de volgende dag verder gaat met zijn reis, maar niet nadat hij de uitbater geld heeft gegeven voor de verzorging van deze gewonde man, voor nu en wat hij nog aan kosten moet maken

----- ... -----

De vraag aan de wetgeleerde is eenvoudig. Wie van de drie voorbijgangers is de naaste van die in elkaar geslagen reiziger?

De wetgeleerde antwoordt natuurlijk juist: de Samaritaan, waarna Jezus Christus hem zegt te gaan en te doen als deze Samaritaan.

Een pracht verhaal. Maar; ook de meest prachtige verhalen in de Bijbel (alhoewel, je zult die reiziger maar wezen), hebben hun betekenis voor vandaag de dag.

En ik lees hier het volgende in:

Ook vandaag de dag zijn er mensen in goede doen en mensen in minder goede doen.

Ik heb wel eens het voorbeeld gegeven van het feit dat er op een zondagmorgen een dure auto voor de deur van de kerk of gemeente stopt en dat er een keurig echtpaar uitstapt; voorgereiden door een chauffeur. De chauffeur stapt uit loopt naar het portier van de auto, opent deze en laat de mensen uitstappen.

Natuurlijk wordt dit gezien door de mensen in de kerk of gemeente. En vaak zie ik dan dat wanneer zij de samenkomstzaal binnenschrijven, dat leidinggevend en zo snel mogelijk contact proberen te maken met dit echtpaar.

Een week later komt er een arme sloeber in de kerk of gemeente. Hij ziet eruit alsof hij zich niet gewassen heeft, zijn kleren slobberen hem om het lijf en hij ziet er onverzorgd uit.

De man komt binnen en gaat stilletjes op de achterste rij zitten. En ook hier is het vaak zo dat er niemand is die naar hem toe komt om kennis te maken.

Sterker nog; de stoel aan de linker en rechterzijde blijft zelfs leeg, want er is niemand die naast de man wil gaan zitten.

----- ... -----

Bovenstaande twee verhalen staan recht tegenover elkaar en zijn misschien wel wat gechargeerd.

Maar de kern is duidelijk. Naar wie gaat mijn aandacht uit?

Naar het betere, naar het goede? Want wie weet wat er voor goeds voor mij in zit, of voor mijn kerk of gemeente?

Misschien is het wel pijnlijk wat ik hier schrijf, maar ook hierin ben ik ervaringsdeskundige.

In de tijd dat ik een leidinggevende positie in de gemeente had, heb ik het bovenstaande vaak en veel zien gebeuren.

Natuurlijk wordt het ontkend want men weet in woorden wel hoe Jezus Christus deze woorden van de barmhartige Samaritaan bedoelt, maar in daden?

Ik ga hier nog verder in:

Hoe vaak kloppen arme mensen niet aan in de kerk of gemeente, om hulp.

Hoe vaak wordt hen niet gezegd *'we zullen voor je bidden'* en laten daarna de mensen voor wie ze zijn.

En let wel: ik weet dat een kerk of gemeente geen filantropische instelling is. Maar hoe kan ik mensen uit mijn eigen kerk of gemeente met al hun zorgen opgescheept laten, terwijl de kerk of gemeente geld genoeg heeft?

Ik heb het zelf meegemaakt in de hulpverlening naar een echtpaar met drie kinderen toe; dat ik de leiding van de gemeente waar zij al jaren lid van waren, vroeg om hun schuld voor de ziektekostenpremie te regelen, door hen een lening aan te bieden. Het antwoord was keihard: Nee.

Kijk eens op de begroting van de eigen kerk of gemeente.

Hoeveel geld wordt er gespendeerd aan het salaris van de dominee, de voorganger, eventuele oudsten en muziketeams?

Hoeveel geld wordt er gespendeerd aan een eigen gebouw of de reservering daarvan?

En hoeveel geld wordt er gespendeerd aan de armen in de kerk of gemeente? De armen, de weduwen, de wezen en de vluchtelingen?

Ik hoef het antwoord helemaal niet te geven. Iedereen kan dit voor zichzelf bepalen want de jaarcijfers van iedere kerk of gemeente zijn openbaar, als het goed is.

De vraag is: is dát mijn naaste liefhebben?

Bij heel veel kerken en gemeenten staat de voordeur wagenwijd open. Iedere nieuwe gast is van harte welkom. Maar ik zie vaak dat de achterdeur ook wagenwijd openstaat en dat net zo snel als er nieuwe mensen de kerk of gemeente binnenkomen, mensen ook weer weg gaan. En wordt daar wel eens achteraan gegaan?

Hoeveel mensen die de kerk of gemeente de rug toegekeerd hebben wordt bezocht?

De vraag is: is dát mijn naaste liefhebben?

----- ... -----

Gelukkig weet ik dat er ook mensen zijn die wél hun naaste liefhebben.

Zo was er een echtpaar op leeftijd waarvan de man door een tragisch ongeval om het leven kwam. De eerste paar dagen was er veel aanloop van broeders en zusters van de gemeente waar ze al tien jaar lid van waren. Maar na de begrafenis heeft niemand zich ooit weer laten zien.

Het echtpaar was voordat zij lid werden van de gemeente waar zij nu lid van waren, lid van een andere denominatie. En uit die tijd hadden zij nog steeds warme contacten met een aantal broeders en zusters.

Het waren **die** broeders en zusters die nu, na het overlijden van de man, om bleven zien naar deze vrouw.

-----,..-----

Het gaat mij er niet om kerken en gemeenten in een kwaad daglicht te stellen. Ik ben één van hen.

Het gaat mij er om een spiegel voor te houden zodat ik bij mij zelf te rade kan gaan. Zodat ik misschien, wanneer het bovenstaande zich bij mij voordoet, iets in beweging te zetten zodat ik wel werkelijk naar mijn naaste leer kijken en zorg te hebben voor hen.

De vraag is dan weer: is dát mijn naaste liefhebben?

En het antwoord zal zijn: JA

Hoofdstuk 6.5

Gelijkenissen

Het mosterdzaad en het zuurdeeg

(Mattheüs 13:31-35, Markus 4:30-33,
Lukas 13:18-21, Lukas 17:5-6)

De gelijkenis die Jezus Christus hier uitspreekt (al hoewel ik *de gelijkenis van het zaad* apart hiervoor heb beschreven) gaat ook weer over het Koninkrijk van God Almachtig, maar kan mijn inziens niet los worden gezien van de vorige gelijkenissen. Want in beide gelijkenissen die Jezus Christus hier uitspreekt, zegt Hij dat het Koninkrijk van God vergeleken moet worden met iets heel kleins.

Ik geloof niet dat hier gezegd wordt dat het Koninkrijk van God Almachtig klein is, maar wel het aantal ambassades op deze wereld. De geroepenen die het Koninkrijk uitzendt om hier op aarde een licht en een wegwijzer te zijn. Dat zijn kleine plaatsen. Die mensen zijn in vergelijking tot de hele mensheid als een mosterdzaadje, wat een heel klein zaadje is.

Aan de andere kant is de hoeveelheid zuurdeeg dat in vergelijking staat tot het meel ook maar heel klein; maar toch het hele deeg kan zuurmaken. Het geeft smaak aan het hele deeg.

Het kleine mosterdzaadje, zo klein als het is, groeit uit tot één van de grootste bomen onder de tuingewassen.

Vanuit de gelijkenis van '*de zaaier*' en de gelijkenis van '*het onkruid tussen het tarwe*' zou je misschien kunnen opmaken dat diegenen die Jezus Christus als hun Redder en Verlosser aangenomen hebben maar een klein aantal is.

Want veel van het zaad valt op de weg, of tussen de stenen of wordt verstikt of draagt geen vrucht.

Alleen het gedeelte dat in goede aarde valt brengt vrucht voort.

Maar van dit gedeelte komt ook weer een gedeelte om het leven omdat satan onkruid zaait tussen het goede zaad.

Jezus Christus zegt hier dat het zaad dat wél vrucht draagt, ook **grote vrucht** zal dragen. Er wordt gesproken over dertig, zestig tot zelfs wel het honderdvoudige aan toe. (Matt.13:8)

Als ik dit naar onze tijd vertaal is dit ook wat gebeurt.

Als ik zie hoeveel vrucht sommige predikers hebben, sommige Bijbelleraren / Evangelisten, en hoeveel mensen zij weten te bereiken (neem een Erlo Stegen, Reinhard Bonnke, Billy Graham, en vele anderen), dan zie ik dat de vrucht van dat ene zaadje inderdaad een grote boom wordt.

Miljoenen en miljoenen mensen zijn door hen bereikt, aangeraakt; en hebben door hen (en hun medewerkers) Jezus Christus leren kennen.

----- ... -----

Ik vind het zo mooi wat in deze paar verzen in de Bijbel geschreven staat, waarin Jezus Christus zegt: **'Ik zal over dingen spreken die verborgen waren vanaf de grondlegging der wereld af'**.

Waarom vind ik dit zo mooi?

Als je *mijn mijmeringen* leest, dan schrijf ik ook over zaken die misschien wel recht in gaan tegen wat mij altijd door mijn ouders, door kerken, door gemeenten, geleerd is.

- Eeuwigheid wil niet altijd oneindigheid zeggen, maar kan ook een eeuw, eeuwen of een fase zijn (Zie het Griekse woordje Aion (pag. 417-419));
- De 'hel' bestaat niet, maar ik kan mijzelf wel een 'helse periode' creëren (die ook een eeuw en eeuwen kan duren) en voldoet aan alles wat in de Bijbel geschreven is onder het woordje *hel*. Zie de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus in Luk. 16);
- Ik geloof dat het volk Israël (alle twaalf stammen) voortkomen uit de 'zonen Gods' die in Gen. 6:2, 4, Job 1:6, Job 2:1 worden beschreven;
- God Almachtig heeft in Zijn Goddelijke uitvoering van Zijn plan eerst de Joden geroepen (het twee-stammenrijk van het volk Israël) om Jezus Christus aan te nemen. Toen de Joden Jezus Christus grotendeels hebben afgewezen is het Evangelie bereikbaar geworden voor de nakomelingen van het tien-stammenrijk ('heidenen'). Want ook deze mensen behoren bij het volk Israël;
- Ik geloof dat de wedergeboren Christenen nakomelingen zijn van dit verloren gewaande tien-stammenrijk ('heidenen');

📖 Matt. 13:8 En weer een ander deel viel in de goede aarde en gaf vrucht, het ene honderd-, het andere zestig-, en een ander dertigvoudig.

📖 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

📖 Gen. 6:4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

📖 Job 1:6 Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

📖 Job 2:1 Opnieuw was er een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam om zijn opwachting te maken bij de HEERE.

- Als het getal van de mensen vol is dat God Almachtig Zich vóór de grondlegging van deze aarde bepaald heeft, uit het volk Israël, dan is dit volk Israël opgeleid om zitting te nemen in de Koninklijke Priesterlijke regering onder Jezus Christus voor een periode van duizend jaar. (Open. 5:10, Openb. 20:6)
- In de duizend jaar zal deze Koninklijke Priesterlijke Regering onder Jezus Christus de boeken openen van alle mensen die ooit geleefd hebben om hun werken te beoordelen (Openb. 20:12);
- Pas hierna zal God Almachtig de mensheid wekken uit die slaap waarin Hij ze gebracht heeft (Rom. 8:11, Jes. 29:10). En pas dan zal de mensheid de gelegenheid krijgen om zich te bekeren tot Jezus Christus. Die keuze blijft aan de mens zelf.
- Eens zal **elke** knie zich buigen voor Jezus Christus en **elke** tong zal belijden dat Hij Heer is. Mensen in de hemel, mensen op de aarde en zelfs mensen die onder de aarde leven (dodenrijk!). (Fi. 2:10-11). Hoe lang dat ook gaat duren maar iedereen zal dit doen. Er is dus uiteindelijk redding voor de **hele** mensheid;
- Het geloof in het Evangelie van Jezus Christus niet iets wat ik verdiend heb, op basis van eigen daden en/of werken. Het geloof in het Evangelie van Jezus Christus is een cadeau, een gave, een gift (Ef. 2:8-9), dat ik heb gekregen van God Almachtig om als eersteling, om als ambassadeur hier op aarde datgene te doen dat ik moet doen, en dat zijn de goede werken die God heeft voorbereid (Ef. 2:10);
- De zondag is **NIET** de rustdag van de Heer, maar is een dag van aanbidding van de zonnegod. De sabbatdag is de enige rustdag van de Heer tot in de oneindigheid;
- Voor God Almachtig is er geen scheiding tussen het leven hier op aarde en het hiernamaals. Mijn aardse tent (dat is mijn lichaam van vlees en bloed, (II Kor. 5:1) wordt wel afgebroken maar niet mijn geest. Deze leeft door tot in de oneindigheid en was er ook al voor mijn lichamelijke geboorte ('zonen Gods');
- De hemel en de aarde zijn geen plaatsen 'ergens anders', ook niet wanneer er gesproken wordt over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. De nieuwe hemel is de paradijselijke toestand zoals deze wordt beschreven in Genesis de hoofdstukken 1 en 2 en deze zal zijn gevestigd op deze aarde. Als dit niet zo was, dan hoef ik mij ook niet zo druk te maken over de kwaliteit van deze aarde, hij zou toch immers vernietigd worden. Maar dit laatste is een fabeltje.
- En zo zijn er nog wel meer thema's op te noemen!

Ik geloof dat de Heilige Geest, tot aan de dag van vandaag, nog steeds nieuwe dingen aan het openbaren is. Ook nieuwe inzichten in de Bijbel, over wie God Almachtig is, wie Jezus Christus is en waarom God de aarde geschapen heeft en de mensheid daarop.

Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

En ik kom alleen maar meer onder de indruk van deze GOD Almachtig. Een God van onvoorwaardelijke LIEFDE.

Ik geloof dat een Sadhu Sundar Singh bijvoorbeeld dingen heeft ontvangen van God Almachtig, die hij beschrijft in zijn boekje *'En hij zag de hemel'*, die waar zijn.

Alleen al het feit dat in dat genoemde boekje van ongeveer honderdvijftig pagina's er een voorwoord van vijfenzeventig pagina's is waarin diverse religieuze leiders vinden dat zij hun woordje moeten doen over de woorden die Sundar geschreven heeft, of het wel of niet waar is, bewijst al dat ik deze woorden serieus mag nemen.

God Almachtig is geen God die er behagen in schept om te straffen, om te pijnigen en noem maar op.

God Almachtig is een God van LIEFDE! En zoals Louis Igllo al uitspreekt in zijn spreekbeurt *'the awesome God'*, dat deze God zo groot is dat Hij het gehele universum als het ware uitgeademd heeft.

En die God Almachtig wil de mens ter verantwoording roepen?

Die God Almachtig moet de mens vertellen dat Hij de zaken moet uitleggen zoals ik dit graag wil horen? Of zoals ik altijd gehoord heeft?

Is God Almachtig dan niet de Pottenbakker uit Jer. 18:3-4? Ik de klei op de draaischijf van de Pottenbakker. Niet de klei bepaalt welk voorwerp er gemaakt moet worden. De Pottenbakker bepaalt dit. Hij is in-control. En die Pottenbakker heeft zelfs het recht om wanneer het voorwerp klaar is maar niet voldoet aan Zijn wensen en eisen, om mij als klei opnieuw tot een klomp te kneden en opnieuw te beginnen.

Dàt heeft geloof. Dàt heeft vertrouwen hebben in mijn Pottenbakker. Want ik ben gestorven voor de wereld, en ik ben in Jezus Christus weer opgestaan. (Gal. 2:19-20)

----- ... -----

Bij het schrijven van deze mijmeringen voel ik mij steeds kleiner worden tegenover God Almachtig. Ik begrijp niet dat ik door God uitgekozen ben om voor Hem iets te kunnen en mogen betekenen hier op aarde. Ik, die als zondaar, alles gedaan heb wat God heeft verboden.

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

☞ II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

☞ Jer. 18:3-4 Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken

☞ Gal. 2:20 Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven. -

En natuurlijk, ik ben ook door mijn proces heengegaan. Een langdurig en soms uitermate pijnlijk proces. Maar God Almachtig heeft mij nog **nooit** in de steek gelaten. Hij heeft geholpen om de rotzooi die ik in mijn leven veroorzaakt had, om die op te ruimen. Ik ben Hem daar oneindigheid dankbaar voor, tot in de eeuwigheid.

Daarom kan ik ook zeggen uit eigen ervaring, wat het is om Jezus Christus aan te nemen. Hij is het echt!

----- ... -----

Ik hoop dat diegene die *mijn mijmeringen* leest niet alles direct afkeurt, maar ook niet alles direct goedkeurt.

Mijn hoop is dat diegenen die *mijn mijmeringen* gaat lezen aangespoord zullen worden om de Bijbel **zelf** te gaan lezen. Gods Woord, God Almachtig Zelf, Jezus Christus Zelf, de Heilige Geest Zelf.

Voor mij is er een wereld van nieuwe dingen opengaan toen ik mijn hart en mijn gedachten openstelde voor alles wat ik lees en las.

In *mijn mijmeringen* beschrijf ik ook eerlijk welke moeite ik heb met sommige Schriftgedeelten.

Ik ben ook christelijke gevormd (misschien op sommige terreinen wel misvormd) door mijn opvoeding, door wat ik altijd in de kerken en gemeenten geleerd heb.

Maar ik heb ook heel veel goede dingen in de kerken en gemeenten geleerd.

durf te denken,
durf vragen te stellen,
durf te twijfelen,
durf moeite te hebben,
durf te geloven
durf boos te zijn

en het allerbelangrijkste:

DURF GOD HIERVAN IN KENNIS TE STELLEN!

God Almachtig zal mij door Zijn Geest alles uitleggen. En daar waar ik geen uitleg over krijg, zal Hij een vrede in mijn hart leggen die zo groot is (Fil. 4:7), dat ik helemaal geen uitleg meer nodig heb, maar dat ik accepteer dat Gods wegen niet mijn wegen zijn. En dat ik accepteer dat Zijn gedachten hoger zijn dan mijn gedachten. (Jes. 55:8-9)

----- ... -----

Wat heeft Jezus Christus tot zover over het Koninkrijk der hemelen verteld ?

- Er is dus een Koninkrijk der hemelen; het Koninkrijk van God Almachtig;
- Dit Koninkrijk wordt bewoond door mensen die de eigenschappen hebben zoals Jezus Christus die schetst in de zaligsprekingen (Matt. 5);
- Uit *mijn mijmeringen* over de gelijkenis van het zaad zeg ik ronduit dat het Koninkrijk der hemelen, het Koninkrijk van God Almachtig, in eerste instantie bewoond zal worden door het volk Israël. (twee én tien stammenrijk gezamenlijk onder één Hoofd, Jezus Christus);
- Dit Koninkrijk heeft ambassadeurs uitgezonden in de wereld waarin ik leef, om daar de weg (terug) te wijzen naar het Koninkrijk der hemelen en/of bijstand te verlenen in aan broeders en zusters in moeilijke omstandigheden;
- Deze broeders en zusters zijn diegenen die Jezus Christus hebben aangenomen als hun Heiland en Verlosser. De wedergeboren Christenen en Messiasbelijdende Joden die de rest van het volk Israël moet bereiken met het Evangelie van Jezus Christus;
- Deze ambassadeurs zijn in aantal zeer gering ten opzichte van de wereldbevolking, maar hun invloed is zeer groot en hun woorden hebben een enorme impact, waardoor velen bij hen komen om raad, om bijstand, om te vragen welke kant ze op moeten, en zo Jezus Christus aannemen en terugkeren naar God de Vader die hen gemaakt heeft.

Fil. 4:7 en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus.

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Hoofdstuk 6.6

Gelijkenissen

De schat in de akker en de parel van grote waarde (Mattheüs 13:44-46)

Weer gebruikt Jezus Christus twee gelijkenissen om hetzelfde onderwerp aan te snijden. Deed Hij dit al met de gelijkenis van het *mosterdzaadje* en *het zuurdesem*, nu spreekt Hij weer twee gelijkenissen uit over het Koninkrijk der hemelen.

En hierbij gaat Hij eigenlijk in op de *'hebzucht'* van mensen.

Want wanneer ik jou om honderd euro vraag met de belofte dat ik daar direct tweehonderd euro voor teruggeef, is de kans heel erg groot dat ik deze ruil graag wilt maken.

En zo is het ook met deze gelijkenissen. Jezus Christus zegt hier dat het Koninkrijk der hemelen zo iets groots en moois is, dat ik dit heel graag wil ruilen tegen alles wat ik nu bezit.

Tenminste; dat denken en zeggen Christenen!

Voor de wereld ligt het toch iets anders. De wereld kijkt met natuurlijke en wereldse ogen. Dus kijkt naar de waarde van het Koninkrijk der hemelen in de vorm van geld, goud of bezit. Zaken die ik aan kan raken, die ik kan voelen en het liefst nog met een certificaat van echtheid daarbij.

Maar dat is niet zo. Tenminste niet zolang ik op deze aarde in mijn lichaam van vlees en bloed leef. Paulus zegt daarom ook in I Kor. 1:18 dat het kruis, het Evangelie van Jezus Christus, het geloof, een dwaasheid is voor de mensen die niet geloven!

Welke waarde heeft het Koninkrijk der hemelen dan?

----- ... -----

☞ I Kor. 1:18 Want het woord van het kruis is voor hen die verloren gaan wel dwaasheid, maar voor ons die behouden worden, is het een kracht van God.

Toen het geldpapier in de wereld kwam, waren heel veel mensen huiverig om hun goud in te wisselen voor een stukje papier, waarvan **gezegd** werd dat men dit later weer kon inwisselen voor goud of geldstukken.

De eerste bankbiljetten hadden ook een afbeelding van de munt met een gelijke waarde zodat mensen die niet konden lezen en schrijven toch konden zien welke waarde hun papiertje had.

Als ik dan het Koninkrijk van God Almachtig in een waarde probeer om te zetten, zodat deze vergeleken kan worden met het bezit dat ik ervoor moet *'inleveren'*, zie ik dus direct dat ik spreek over appels en peren.

Ik kan de waarde van het Koninkrijk van God Almachtig helemaal niet vergelijken met de waarde van geld, goud of bezit. terwijl die waarde er voor mij als wedergeboren Christen wel degelijk is!

Hoe maak ik die waarde dan toch inzichtelijk zodat mensen er jaloers op worden?

In principe is dat hetzelfde mechanisme als ik mijzelf ervan overtuig dat een stukje papier (bankbiljet) dezelfde waarde heeft als ik ervoor betaald hebt met goud, geld of bezit.

De mensen die vroeger sceptisch waren over het papiergeld werden uiteindelijk toch overtuigd doordat ze daadwerkelijk **zagen** dat wanneer zij hun stukje papier inleverden, dat zij de waarde daarvan in munten, goud of bezit terugkregen.

Wat wil ik nu zeggen met betrekking tot het Koninkrijk der hemelen?

Papiergeld vertegenwoordigde een waarde in goud, geld of bezit, maar die waarde zag ik niet anders dan in het stukje papier dat ik in de hand had.

Zo is het ook met het Koninkrijk van God Almachtig.

Op een paar uitzonderingen na (Mozes, Jakob, Stefanus, Paulus, Jezus Christus) kan ik het Koninkrijk van God Almachtig niet zien.

Niet anders dan het stukje papier (de Bijbel) die ik in mijn hand heb.

Maar ik zei net al dat de mensen voeger overtuigd werden over het papiertje dat ze in de hand hadden, door het feit dat wanneer zij het papiertje weer inleverden, zij de waarde in contanten uitbetaald kregen.

Zij ruilden dat papiertje weer om voor geldstukken, goud of bezit.

Dus, als ik mensen wil overtuigen dat het Evangelie, het geloof **in** Jezus Christus (de Bijbel) een waarde heeft (het eeuwige leven in het Koninkrijk van God Almachtig), dan moet er bewezen worden dat wanneer dat geloof wordt ingewisseld, ik het Koninkrijk van God daarvoor terugkrijg.

Dat betekent dus dat er iemand '*daar*' moet zijn geweest, die teruggekomen is om te vertellen dat het inderdaad zo is, als beschreven is in de Bijbel.

----- ... -----

En laat dat nu daadwerkelijk gebeurd zijn. Jezus Christus is uit de dood opgestaan en is teruggekomen hier op aarde, om mensen te vertellen dat het Evangelie waar is.

Dat Hij werkelijk opgestaan is, wordt overtuigend aangetoond door het feit dat meer dan vijfhonderd mensen Hem gezien hebben, mensen hebben Hem gesproken, ze hebben Hem aangeraakt, ze hebben Hem gehoord. (I Kor. 15:6).

De waarde van het Evangelie is aangetoond door Jezus Christus. En aangezien de Bijbel Jezus Christus **is**, heeft iedereen de mogelijkheden om die bewijzen **te zien**.

Maar ook hier komen de woorden van Jezus Christus weer naar voren die Hij uitspreekt in Matt. 13:13, dat de mensen toen en de mensen nu, **ziende het niet willen zien**, en **horende het niet willen horen**. Ook al is er overtuigend bewijs van meer dan vijfhonderd mensen.

Het Evangelie van Jezus Christus wordt niet geaccepteerd.

Waarom niet?

Dat is het grote werk van satan, zoals Jezus Christus in de gelijkenis van '*het onkruid en de tarwe beschrijft*'.

Satan heeft het voor elkaar gekregen dat er invloedrijke mensen (lees religieuze leiders in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde was!) zijn opgestaan die de Bijbel in diskrediet brengen; die Jezus Christus aanvallen en Zijn identiteit in diskrediet brengen.

Hierdoor ontstaat er twijfel bij mij, en twijfel wordt omgezet in wantrouwen. En wanneer er wantrouwen is zal ik mijn aardse bezit en goed niet snel inruilen voor het Koninkrijk van God Almachtig, want stel dat het allemaal toch niet waard is.

☞ I Kor. 15:6 Daarna is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd broeders tegelijk, van wie de meesten nu nog in leven zijn, maar sommigen ook zijn ontslapen

☞ Matt. 13:13 Daarom spreek Ik tot hen door gelijkenissen, omdat zij niet zien, ook al zien zij, en niet horen, ook al horen zij, en ook niet begrijpen

Dat is precies hetzelfde principe als de waarde van papiergeld. Als ik niet voor honderd procent vertrouw dat de waarde die op dat papiertje staat aan mij uitgekeerd wordt in klinkende munt, zal ik ook geen papiergeld willen hebben.

In dit laatste opzicht vind ik een uitspraak van Cliff Richard wel een mooie.

Hij heeft in een interview een keer het volgende gezegd: *'Als ik straks overlijdt en het hele geloof; het Evangelie blijkt toch allemaal niet waar te zijn, dan heb ik toch het beste leven geleid dat mogelijk was. Met andere woorden, wat heb ik te verliezen?'*

De mensen die dit aardse leven op waarde weten te schatten zijn de mensen die de dood onder ogen hebben gezien. Mensen die bijvoorbeeld een hartaanval hebben gehad en overleefd. Mensen die een ongeluk overleefd hebben dat eigenlijk niet mogelijk was.

Van hen hoor ik stuk voor stuk dat het leven niet draait om geld, goud of bezit, maar dat het leven veel meer waard is.

Wanneer iemands geliefde ernstig ziek is en gaat sterven hoor ik ook vaak van de achterblijvers dat zij heel hun bezit wel zouden willen inruilen om diegene die hen het liefst was, in leven te behouden.

Dáár gaat het om wanneer gesproken wordt over Het Koninkrijk van God Almachtig.

De waarde van het Koninkrijk van God Almachtig is LEVEN; eeuwig leven, want dat heeft Jezus Christus beloofd (I Joh. 2:25).

 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven.

Hoofdstuk 6.7

Gelijkenissen

Het visnet

(Mattheüs 13:47-52)

De laatste gelijkenis die Jezus Christus uitspreekt in het Mattheüs Evangelie gaat over vissers en hun beroep.

Dit zal Hij echt wel bewust hebben gedaan omdat een aantal van zijn discipelen ook daadwerkelijk vissers waren.

Zij weten als geen ander waar het over gaat wanneer Jezus Christus spreekt over het ingooien van het net; het geduldig wachten tot het net vol zit; het daarna op de oever trekken van het net; en het uitsorteren van de vissen. Vissen die veel waard zijn, vissen die weinig of niets waard zijn.

In dat opzicht lijkt deze gelijkenis heel erg op die van *'het onkruid en de tarwe'*.

In beide gelijkenissen wordt gesproken over het einde van tijd. De tijd dat Jezus Christus terug zal keren op aarde. Christenen noemen dat ook wel de *'voleinding van de aarde'*. Er breekt dus een andere tijd aan. Deze tijd is voorbij!

Wat is dat, de voleinding der aarde?

- Is dat wanneer ik sterf hier op aarde? Voor mij is dit letterlijk de voleinding van dit aardse leven;
- Of bedoelt Jezus Christus daarmee het moment van Zijn wederkomst, als het hele herenigde volk Israël (twee- en tien-stammenrijk) de mogelijkheid heeft gehad om het Evangelie te horen en om Jezus Christus aan te nemen?;
- Of is dit het moment dat alle knie zich gebogen zal hebben gebogen voor Jezus Christus; dat elke tong beleden zal hebben dat Hij Heer der Heerscharen en Koning der Koningen is? (Fil. 2:10-11);
- Of is dat het moment dat Jezus Christus het Koningschap zal teruggeven aan God de Vader? (I Kor. 15:24)

 Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

 I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

Persoonlijk denk ik dat het niet veel uitmaakt.

Het gaat er niet om **wanneer** dat moment daar is, het gaat erom **wat** er dan gaat gebeuren.

En net als dat het tarwe en het onkruid gescheiden wordt en het onkruid verbrand wordt, worden in deze gelijkenis de goede vissen gescheiden van de verkeerde vissen en de verkeerde vissen worden weggegooid.

En ook hier spreekt Jezus Christus weer over de **vurige oven waar het tandengeknars en het gejammer** zal zijn.

----- ... -----

Die vurige oven en het gejammer en tandengeknars zijn echt.

Daar moet ik helemaal niet heen willen. Maar ik noem dat een *'helse periode'* en geen *hel*, omdat het woord *hel* niet in de grondtekst van de Bijbel voorkomt.

Ik ben vrij om te kiezen; vrij om te kiezen voor het goede of het kwade. Er is geen tussenweg. Ik kan niet kiezen voor een beetje van het goede en een beetje van het kwade, want dan zal het goede het goede niet meer zijn en het kwade zal het kwade niet meer zijn. Dit noemt de Bijbel in Openb. 3:16 dat ik in dat geval **lauw** zal zijn, en dat ik da uitgespuugd zal worden.

 Openb. 3:16 Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

Het allerbelangrijkste is dat de gevolgen van mijn keuze mijn verantwoordelijkheid is. Kies ik voor het goede, dan kies ik voor het geloof **in** Jezus Christus en krijgt daarvoor het eeuwige leven. (I Joh. 2:25)

 I Joh. 2:25 En dit is de belofte die Hij ons heeft beloofd: het eeuwige leven

Kies ik voor het verkeerde dan kies ik automatisch voor satan en zal misère, tandengeknars, gejammer en het vuur mijn deel zijn.

Tot in der eeuwigheid? Tot in het oneindige?

Ik geloof dat die *'helse periode'* een fase inhoudt, die overigens best meerdere eeuwen kan inhouden.

Kijk maar naar I Petr. 3:18-20. Jezus Christus ging na Zijn opstanding uit de dood naar het dodenrijk om de ongehoorzame geesten ten tijde van Noach het Evangelie te verkondigen.

 I Petr. 3:18-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, na melijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

De tijd van Noach tot de tijd waarin Jezus Christus naar het dodenrijk is gegaan omvat toch gauw 2.400 jaar. Dat betekent dat die mensen 2.400 jaar hun tanden geknarst hebben, gejammerd hebben en in het vuur geweest zijn. Dat is toch geen prettig vooruitzicht!

Maar het goede nieuws van de Bijbel is dat er uiteindelijk redding voor **alle** mensen is. Niet alleen voor het volk Israël, niet alleen voor de wedergeboren Christenen. Er zal uiteindelijk redding zijn voor **alle** mensen.

Hoe lang dat duurt is afhankelijk van die mens zelf. Als hij in die 'helse periode' blijft volharden in het afwijzen van Jezus Christus als Heiland en Verlosser, dan zal die 'helse periode' aanhouden voor hem.

-----...-----

Jezus vraagt dan nog aan zijn discipelen of zij de boodschap begrijpen.

Deze vraag komt natuurlijk ook omdat diezelfde discipelen de boodschap van Jezus Christus over de zaaier **niet** begrepen. Want in Matt. 13:36 vragen zij de Heer om uitleg daarvan. Wat overigens helemaal niet erg is. God Almachtig is een geduldig God en zal het helemaal niet erg vinden als wij oprecht meerdere malen om uitleg van hetzelfde vragen.

De discipelen worden hier schriftgeleerden van het Koninkrijk des hemels genoemd.

En in hen zijn de wedergeboren Christenen van vandaag ook schriftgeleerden van het Koninkrijk des hemels.

Met andere woorden: ook ik heb de taak om mensen te vertellen over dit Koninkrijk des hemels; hoe dit er uit ziet; en hoe de mensen op aarde dit Koninkrijk des hemels kunnen bereiken.

Dat Jezus Christus hier spreekt over het uit de voorraad halen van oude en nieuwe dingen betekent dat het O.T. beslist niet heeft afgedaan.

Het O.T. is net zo actueel als het N.T. Tenslotte is er sprake van één Bijbel.

Het is trouwens voor mij een mega openbaring geworden om *mijn mijmeringen* die ik geschreven heb, over bijvoorbeeld de Bijbelboeken GENESIS, EXODUS en JOZUA, door de bril van het Nieuwe Testament te lezen.

Pas toen kwam ik erachter dat het Oude Testament niet zonder het Nieuwe Testament kan en dat het Nieuwe Testament niet zonder het Oude Testament kan. Het is werkelijk één Bijbel.

 Matt. 13:36 Toen Jezus de menigte had laten weggaan, ging Hij naar huis. En Zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid op de akker.

Hoofdstuk 6.8

Gelijkenissen

De arbeiders in de wijngaard

(Mattheüs 20:1-16)

Als ik het Bijbelboek Mattheüs volg dan is de gelijkenis die Jezus Christus in dit Bijbelgedeelte uitspreekt, de eerste na een lange tijd waarin Jezus Christus geen gelijkenissen heeft uitgesproken. Want als ik de hoofdstukken volg is de gelijkenis van *'het visnet'* in Mattheüs 13:47-52 de laatste geweest.

Na al het onderwijs dat Jezus Christus Zijn discipelen gegeven heeft (en de menigte), wel of niet vergezeld gaande van genezingen en bevrijdingen, wordt nu de gezagsverhouding tussen God Almachtig en mij aan de kaak gesteld.

Dit is ook wel nodig, want ik heb het gewoonweg in mij om minimaal op gelijke voet te willen wezen met God Almachtig, laat staan dat ik mij zo maar vrijwillig onder God stel.

Ook al zal dit veel Christenen pijn doen, maar alleen al het aantal verschillende denominaties dat zich in Nederland bevindt, is een bewijs van deze eigen wijsheid, zonder nu een oordeel uit te spreken of van goed of fout te spreken. Het is gewoon een feit.

----- ... -----

Jezus Christus stelt deze gezagsverhouding aan de kaak door een gelijkenis te vertellen waarbij een werkgever mensen nodig heeft om voor zich te laten werken.

's-Morgens gaat de werkgever naar het uitzendbureau en neemt een aantal werknemers aan om die dag voor hem te komen werken. Hij spreekt met hen het bedrag af van één penning.

In die tijd was één penning gelijk aan één sikkkel. En die had de waarde van vier drachmen (daglonen) of één denarie. In deze was de sikkkel in waarde dus gelijk aan een tetradrachme en een stater.

Om nu niet in een discussie te komen hoeveel waard die ene penning nu wel of niet geweest zou zijn, hang ik er maar even een waarde van vijftig euro aan.

Dus die mensen werden ingehuurd voor vijftig per dag.

Maar om 12.00 uur komt de werkgever er achter dat het werk niet klaar komt, en dat hij nog meer werknemers nodig heeft. Dus stapt hij op zijn dienstfiets en gaat weer naar het uitzendbureau waar hij nog een paar werknemers inhuurt voor die dag, ook voor vijftig euro per persoon per dag.

En om vier uur s'-middags herhaalt het tafereel zich.

Als het werk dan gedaan is blijkt dat alle werknemers hetzelfde bedrag uitbetaald krijgen. Zowel de mensen die s'-morgens vroeg zijn begonnen als de mensen die later op die dag zijn begonnen.

Hier komt onrust van. Want, de werknemers die de hele dag gewerkt hebben voelen zich achtergesteld bij de werknemers die om vier uur 's-middags begonnen zijn.

----- ... -----

Wat is nu de kern van dit verhaal?

De werkgever zegt tegen de ontevreden werknemers die 's-morgens vroeg al zijn begonnen: *'Vriend, ik doe u toch geen onrecht aan? Heb ik u niet uitbetaald wat wij vanmorgen vroeg hadden afgesproken?'*

Of te wel: de werkgever staat volkomen in zijn recht. Dat hij andere werknemers hetzelfde loon uitbetaalt is toch zijn goed recht? Hij doet immers wat hij afgesproken heeft.

De boodschap die in dit tekstgedeelte ligt is heel menselijk.

Want er zijn ook Christenen die hun hele leven in dienst van de Heer gesteld hebben, op de belofte dat zij het eeuwige leven zouden beërven.

Als er echter mensen zijn die hun hele leven **niet** in dienst van de Heer gesteld hebben (zoals de misdadiger die met Jezus Christus werd gekruisigd), maar die zich op het laatst van hun leven bekeerd hebben tot de Heer, blijkt dat ook zij het eeuwige leven ontvangen. Want zegt Joh. 3:16 dat indien de mensen in Jezus Christus geloven, zij niet verloren zullen gaan, maar het eeuwige leven zullen verkrijgen.

Ook Christenen zijn net als gewone mensen. En er zijn er die het onrechtvaardig vinden dat God Almachtig de *'laatkomers'* dezelfde beloning geeft als de *'vroegbloeiers'*.

----- ... -----

☞ Joh. 3:16 Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Ik wil hier wel de opmerking bij plaatsen, dat wanneer ik zeg dat ik mijn hele leven offers heb moeten brengen voor de Heer, in het dienen van de Heer, of dat ik dingen heb moeten nalaten omdat ik Heer diende, er toch iets van eigengereids in die opmerking zou zitten. Dan wordt het eeuwige leven toch weer een verdienste van mij zelf, want ik heb van alles na moeten laten om dit te kunnen bereiken. Alsof ik het eeuwige leven 'verdiend' zou hebben.

Zo is het niet; het eeuwige leven krijg ik uit genade; juist omdat ik dit niet verdiend heb, Niemand kan zich erop beroemen dat hij het eeuwige leven verdiend zou hebben, een vroegbloeiër niet en een laatkomer ook niet.

Als eerste verwijs ik hierbij naar die (voor mij) beroemde woorden uit Jer. 18:1-6 over de pottenbakker. God Almachtig is de Pottenbakker en Hij maakt potten (mensen). Hij draait aan de schijf; kneedt de klei; vormt de klei; en noem maar op.

Als de pot echter niet de gewenste vorm heeft gekregen in de ogen van de Pottenbakker, kneedt Hij deze klei weer tezamen en begint opnieuw.

Mag de Pottenbakker dit zomaar doen?

Ja natuurlijk, is het antwoord, want Hij is toch de Pottenbakker!

Nu; als God Almachtig mij gemaakt heeft en Hij is nog steeds bezig om mij te vormen, mag Hij dan af en toe overnieuw beginnen als het resultaat niet de gewenste vorm heeft gekregen?

Het principe van de Pottenbakker geldt ook in dit tekstgedeelte en heeft alles te maken met het kunnen en willen stellen onder gezag.

Van nature hebben veel mensen er de grootste moeite mee dat er een Macht is, zelfs God Almachtig, die zeggenschap over hen heeft. Dat klinkt en voelt gewoon als tegennatuurlijk.

Deze mensen vinden zichzelf nu eenmaal zó belangrijk dat zij graag de controle over zichzelf willen hebben, en het liefste ook over deze wereld. En deze mensen willen al helemaal alleen de zeggenschap hebben of zij de handleiding die God Almachtig gegeven heeft, wel of niet willen gebruiken.

Het gaat zelfs zover, dat veel mensen denken dat er helemaal geen Maker is, dat er helemaal geen Fabrikant is die de mensen gemaakt heeft; deze mensen ontkennen God Almachtig zelfs.

Jer. 18:1-6 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

Als de redenatie van veel kerken en gemeenten juist is dat satan als een goede engel door God Almachtig geschapen is en dat hij een hele hoge functie in de hemel heeft gehad; dat hij gezondigd heeft en daarom de hemel uitgeworpen is; dan zie ik datzelfde principe terugkomen bij veel mensen.

Satan wilde minimaal gelijk aan God zijn. (Jes. 14:12-15 en Ez. 28:14-17). Satan wilde gelijk zijn aan God, of liever nog, hij wilde méér zijn dan God, en dit is zijn ondergang geworden.

📖 Jes. 14:12-15 *Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil!*

📖 Ez. 28: 14-17 *U was een cherub die zijn vleugels beschermend uitspreidt. Daarvoor heb Ik u aangesteld. U was op Gods heilige berg, u wandelde te midden van vurige stenen. Volmaakt was u in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd. Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen opdat zij op u neer zouden zien.*

Maar er zijn ook mensen die Jes. 54:16 als uitgangspunt nemen, dat zegt dat satan helemaal niet als goede engel geschapen is, maar als verwoester geschapen is om te verwoesten. En de beide hierboven aangehaalde schrift gedeelten gaan helemaal niet over satan maar gaan over mensen in een lichaam van vlees en bloed, namelijk de koning van Tyrus en de koning van Babel. Satan is een geest en dus kan het in die Bijbelgedeelten helemaal niet over hem gaan.

Ik laat de waarheid even in het midden liggen. Want het is een theologische discussie over het ontstaan van satan. De meeste mensen zijn het er allemaal over eens dat satan God Almachtig wil zijn. En ook zijn de meeste mensen het er ook over eens dat er van satan niets goeds te verwachten is, dat hij de vader van de leugens is (aartsleugenaar dus) en dat hij een mensenmoordenaar is.

📖 Jes. 54:16 *Zie, Ik heb de smid geschapen, die het kolenvuur aanblaast en wapentuig vervaardigt, geschikt voor zijn doel; en Ik heb de verwoester geschapen om te gronde te richten.*

Maar toch hebben veel mensen dezelfde houding als satan, ook Christenen.

Laat ik eens eerlijk worden naar mijzelf toe. Want ik heb toch ook vaak moeite om mij onder gezag te stellen van een ander mens, en vooral wanneer die ander veel jonger is.

En als ik mijzelf al niet onder gezag kan stellen van een ander mens, kan ik dit wel accepteren van God Almachtig?

Als ik mijzelf niet onder gezag kan stellen van God Almachtig zal mij hetzelfde lot ten deel vallen als satan en zijn demonen; de ondergang dus.

Ik schrijf het bovenstaande bewust in de 'ik' vorm, omdat ik geen beschuldigende vinger wil uitsteken naar wie dan ook!

Neem nu bijvoorbeeld thema's als homofilie; hertrouwen na de echtscheiding; zelfbeschikkingsrecht in het leven; abortus; de rolverdeling man-vrouw; moderne relatievormen; en noem maar op.

God Almachtig heeft deze dingen wel uitdrukkelijk beschreven in Zijn woord, maar wordt er gezegd: *'als God mij de relatie die ik wil hebben ná mijn echtscheiding wil onthouden; dan wil ik niet in die God geloven. En als die God mij niet geeft wat ik wil in alternatieve relatievormen, dan is Hij niet een God van LIEFDE, maar een dictator'*.

En dus worden er allerlei redenen bedacht dat de woorden die God Almachtig gesproken heeft, over talloze onderwerpen, niet zo scherp gesteld moeten worden als ze zijn opgeschreven in de Bijbel.

Voor mij betekent dit dan bijvoorbeeld dat het gebod: *'gij zult niet doodslaan'*, dus ook niet zo bedoeld wordt door God Almachtig. Want wanneer God de ene geschreven regel niet zo nauw bedoeld heeft, zal hij de andere geschreven regel ook niet zo nauw bedoelen. God gedooft dus. (echt een Nederlandse uitvinding!)

De hele discussie over deze dingen heeft alles te maken met gehoorzaamheid.

Ik moet Gods woorden niet omdraaien, versterken of verzwakken; ik moet die woorden laten voor wat ze zijn. Dat ik moeite heb met deze woorden; en al helemaal als ze dichtbij komen en mijzelf aangaan (ik wijs allereerst naar mijzelf toe), dat wordt het een heel ander verhaal.

Maar het gaat mij om het principe!

Heeft God Almachtig deze woorden uitgesproken? ja of nee.

Gelden deze woorden ook voor mij?: ja of nee.

Is Gods Woord soeverein?: ja of nee.

----- ... -----

Dat ik daar niet aan kán voldoen is een heel ander verhaal. En dat ik graag na mijn echtscheiding opnieuw gelukkig wil worden met een ander, van welk geslacht hij of zij ook is, is weer een ander verhaal.

Het gaat mij nu over dat grondprincipe dat God Almachtig de woorden die Hij gesproken heeft, uit mág spreken. En dat Hij daar alleen maar het beste mee voor heeft, voor mij.

Of om met die werkgever uit dit tekstgedeelte te spreken in die vraag van God Almachtig: *'is het Mij niet geoorloofd met het mijne te doen wat Ik wil'*.

Is het niet zo dat ik als liefhebbende ouder (wij hebben gelukkig kinderen kunnen krijgen!) mijn kinderen soms dingen opdraag of onthoud uit bestwil voor henzelf? Ook al zien ze dat zelf helemaal niet zo? Ook al zien die kinderen dit misschien als een ernstige inperking van hun vrijheden en mogelijkheden?

God Almachtig heeft mij gemaakt en Hij weet wat het beste voor mij is. God is God. En ook in Jes. 55:8-9 staat al geschreven dat Gods wegen niet mijn wegen zijn en dat Zijn gedachten hoger zijn dan mijn gedachten.

Wanneer ga ik nu eens accepteren dat niet **ik** de baas ben, maar God Almachtig? En dat deze God alleen het beste met mij voor heeft?

Heet dat niet vertrouwen hebben? Heet dat niet geloven?

----- ... -----

Dat veel mensen God Almachtig een dictator vinden omdat zij **niet** datgene gedaan krijgen van God wat zij willen (volgens hun normen en waarden), is een jammerlijk gevolg van het niet kunnen of willen omgaan met het gezag dat God over hen heeft (over ons heeft).

 Jes. 55:8-9 *Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE. Want zo-als de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten.*

En dat betekent dus ten diepste dat zij dezelfde hardnekkige en eigenwijze trots en hoogmoed hebben die satan had toen hij gelijk wilde zijn aan God Almachtig.

Ik zeg dat wanneer ik God Almachtig niet kan accepteren als God, of misschien alleen als teddybeer wil zien, Die in tijden van nood mij troost en behulpzaam mag wezen, maar in tijden dat het mij goed gaat geen plaats krijgt in mijn leven; dat ik dan bezig zijn om voor mijzelf een 'helse periode' te creëren die ook wel de hel genoemd wordt.

Want deze houding is niet van God Almachtig, maar is van de satan. En aangezien het enige doel dat satan heeft, ellende, misère en dood is, mag ik als ik deze houding heb, hetzelfde verwachten. Want dan heb ik niet gekozen vóór God Almachtig, maar dan heb ik automatisch voor satan gekozen en dus tégen God.

----- ... -----

Maar wat dan, als ik God Almachtig wél erken als God, als ik Zijn geboden en inzettingen wél wil houden, maar ik **kàn** ze niet houden, omdat mijn vlees sterker is dan mijn geest? En let wel: niets is mij vreemd; ik ben diezelfde weg gegaan.

Ten eerste wil ik hier Paulus aanhalen, die wat de Bijbel zegt, een 'doorn' in zijn vlees had, die hem veel last bezorgde (II Kor. 12:7-9).

Wat die doorn was is niet bekend en is onderwerp van veel speculatie. Was die doorn het verlangen om te trouwen? Was die doorn verleiding?

Het staat niet beschreven. Feit is in ieder geval dat Paulus er veel last van had, want hij zegt in deze tekst dat de engel van satan hem regelmatig met de vuisten slaat.

Paulus bidt tot God Almachtig, dat God die doorn bij hem weghaalt.

God Almachtig zegt echter: 'die doorn blijft bestaan, maar Mijn genade is jou genoeg'. Met andere woorden: 'Paulus, Ik moet voldoende voor jou zijn'. Naast mij hoeft jij helemaal geen andere verlangens te hebben.

Komt dit niet overeen met wat Jezus Christus zegt in Matt. 10:37 dat wanneer iemand zijn vader of moeder méér lief heeft dan Jezus Christus Zelf, dat die persoon Hem niet waard is?

Is dit ten diepste niet het eerste gebod dat God Almachtig gegeven heeft? (Ex. 20:3) u zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben?

II Kor. 12:7-9 En opdat ik mij door het alles overtreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn ge-nade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.

Matt. 10:37 Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waard; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waard.

Ex. 20:3 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.

Is het antwoord van God Almachtig niet dat wanneer mijn geest en lichaam op één lijn zouden staan, dat ik dan misschien daaraan kunnen voldoen? Maar omdat ik in dit vlees leef, in deze gebroken wereld, dat mijn geest God wel wil dienen en gehoorzamen, maar dat mijn vlees niet mee wil en kan?

Is het niet dat Paulus in al zijn onmacht uitroept in Rom. 7:15-24: *'Ik, ellendig mens, wie kan mij verlossen uit dit lichaam des doods? Want wat ik wil dat doe ik niet, en hetgeen ik niet wil, dat doe ik juist wel. Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik.'*

Het slechtste wat ik kan doen is om deze Bijbelgedeelten, waarin God Almachtig Zich expliciet uitspreekt over bepaalde gedragingen van mij te negeren, of nog erger, om deze Bijbelteksten maar anders uit te leggen dan God bedoeld heeft.

Ik ben ervan overtuigd dat de woorden uit Openb. 22:18 ook voor deze zaken gelden. Als iemand iets afdoet van deze uitspraken van God Almachtig, of als iemand er iets aan toevoegt, dan.....!

Conclusie:

Ten eerste: Gods woorden zijn waar. Zijn woorden moet ik helemaal niet willen aanvullen en van Zijn woorden moet ik ook helemaal niets vanaf willen halen. Het Zijn God's woorden.

Ten tweede: Ik belijd eerlijk voor God Almachtig (en naar de mensen toe) dat ik niet aan Zijn normen en waarden kan voldoen. Hoe graag ik dit ook zou willen.

Ten derde: In Joh.16:8 staat dat het de Heilige Geest is die overtuigt van zonde, oordeel en gerechtigheid. En ik bid en ik smeeek dat God Almachtig door Zijn Geest mij bij de hand neemt, en mij leiden zal.

Ten vierde: Ik spreek hier de woorden van Maria uit in Lukas 1:38 voor mijn eigen leven: ***'mij geschiedde naar Uw wil'***.

----- ... -----

Een gelijkenis van Jezus Christus, die zoveel in zich heeft.

Een gelijkenis die ten doel heeft om als spiegel te fungeren. Want de vraag is en blijft: Hoe sta jij hier in? Hoe sta ik hier in?

Rom.7:15-24 En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is. Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: als ik het goede wil doen, is het kwade dicht bij mij. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood?

Openb. 22:18 Want ik getuig aan ieder die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Als iemand iets aan deze dingen toevoegt, zal God hem de plagen toevoegen die in dit boek geschreven zijn. En als iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, zal God zijn deel afdoen van het boek des levens, en van de heilige stad, van de dingen die in dit boek geschreven zijn.

Joh. 16:8 En als Die gekomen is, zal Hij de wereld overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel:

Lukas 1:38 Maria zei: Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord. En de engel ging van haar weg.

Hoofdstuk 6.9

Gelijkenissen

De twee zonen

(Mattheüs 21:28-32)

Dit Bijbelgedeelte stelt de bevoegdheid van Jezus Christus centraal.

Nadat de religieuze leiders zeiden niet te weten uit welke bevoegdheid Johannes de Doper doopte, maakt Jezus Christus het nog duidelijker door twee zonen van één vader voor te stellen.

De vader had een wijngaard. Aan beide zonen vroeg de vader om te gaan werken in de wijngaard.

De eerste zei: *'ik doe het niet'*, maar hij kreeg later berouw en ging toch. De andere zoon zei: *'ik ga wel', maar hij ging niet'*.

Wie is nu beter af?

Het antwoord is natuurlijk duidelijk. Het was niet goed dat de eerste zoon weigerde, maar hij kwam tot inzicht en ging uiteindelijk toch.

Zo stelt Jezus Christus dit voorbeeld over de twee zonen aan de religieuze leiders in de tempel te Jeruzalem waarbij Hij het geloof in het werk van Johannes de Doper centraal stelt.

De religieuze leiders wilden niet in dit werk van Johannes geloven. Zij wilden ook niet de woorden van Johannes de Doper geloven en aannemen. Ook niet toen hij onthoofd was door Herodes. Zij bleven bij hun weigering om Johannes de Doper te zien als een wegbereider van Jezus Christus.

Er kwam geen inzicht bij hen, er kwam geen berouw bij hen, zij bleven weigeren om Johannes de Doper als van God Almachtig gestuurd te zien. En omdat zij niet in Johannes de Doper wilden geloven, blijven zij ook nu volharden, door niet in Jezus Christus te willen geloven.

Jezus Christus is volgens de religieuze leiders NIET de aangekondigde Messias uit het O.T.

Volgens hun idee zou de Messias een Man van macht, glorie, en rijkdom zijn. Die op zijn minst **hen** zou eren en **hen** in het licht zou zetten. De Messias zou toch minstens hen belonen voor al de offers die zij gebracht zouden hebben. Dàt was hun hartsgesteldheid!

----- ... -----

God Almachtig is niet begaan met mensen die hun '*bediening*' van God als een beroep zien. Koud, hard, zonder medegevoel, alleen gebaseerd op eigen status en om er zelf beter van te zullen worden.

God is begaan met mij, daarom onderwijst Jezus Christus zoveel. Maar voegt Hij ook de daad bij het Woord en Hij geneest, bevrijdt en wekt zelfs doden op .

Als ik nu vraag waar je de wedergeboren Christenen aan kunt herkennen of waar je de echte kerken en gemeenten aan kunt herkennen? Dan is dat aan hun omgang met de mensen en de onderlinge liefde.

Heeft de kerk of de gemeente waar ik lid van ben passie voor de armen, de weduwen, de wezen, de vluchtelingen? (Zach. 8:9-10)

Of heeft de kerk of gemeente waar ik lid van ben passie voor hun eigen bediening? Voor hun gebouw? voor hun..... en vul maar in!

☞ Zach. 7:9-10 Zo zegt de HEERE van de legermachten: Vel een betrouwbaar oordeel, bewijs elkaar goedertierenheid en barmhartigheid. Onderdruk weduwe noch wees, vreemdeling noch arme. Bedenk in uw hart geen kwaad tegen elkaar.

Hoofdstuk 6.10

Gelijkenissen

De slechte landbouwers

(Mattheüs 21:33-46, Markus 12:1-12, Lukas 20:9-19)

De gelijkenis van de slechte landbouwers is weer zo een verhaal dat ik direct op de huidige tijd kan plakken. Natuurlijk heeft de gelijkenis zijn waarde voor de tijd waarin Jezus Christus hier op aarde leefde, maar zeker ook voor nu.

Het verhaal gaat over een Landeigenaar (God Almachtig) die Zich een wijngaard aanlegde (het volk Israël); deze wijngaard bemestte, snoeide en onderhield (zie het hele O.T.) en verhuurde aan pachters (de religieuze leiders).

Als de tijd van oogsten aan zal breken, dat Landeigenaar dan ook vrucht zou mogen verwachten.

Die vrucht zou datgene moeten zijn waarvoor het volk Israël geroepen was, om als voorbeeld te zijn in de wereld voor **alle** volken, maar met name voor hun 'onbekende' broeders van het verstrooide tien-stammenrijk.

Maar naast dat het volk Israël in het O.T. steeds weer gesnoeid en bemest werd, weigerde het God Almachtig aan te nemen en Zijn regels en inzettingen te gehoorzamen.

De profeten die God Almachtig stuurde om het volk de juiste richting te wijzen werden afgewezen door het volk of zelfs vermoord, tot en met Johannes de Doper aan toe.

Omdat het volk Israël blijft weigeren God Almachtig aan te nemen door Zijn profeten aan te horen en die te geloven, stuurt de Landbouwer uiteindelijk Zijn eigen Zoon, Jezus Christus. Want denkt de Landbouwer: *'naar Hem zal het volk toch wel luisteren?'*.

Maar neen, het volk Israël wijst zelfs de Zoon af, en uiteindelijk zal het volk Israël deze Zoon zelfs ter dood brengen .

----- ... -----

Een treurig verhaal, allereerst voor God Almachtig, maar daarnaast ook voor het volk Israël, dat God Zich ten eigendom gemaakt heeft. (Ps. 135:4).

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn per-soonlijk eigendom

Maar door de afwijzing van Jezus Christus door God's eigen volk is wel de deur opengezet voor andere volken. (Rom. 11:13-32).

Mensen die eertijds tot de *'heidenen'* behoorden, waarvan ik geloof dat dit de nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk van het volk Israël, nemen nu wél het Evangelie van Jezus Christus aan, en de beloning die eigenlijk voor de Joden (het twee-stammenrijk van het volk Israël) bedoeld was, krijgen nu de *'heidenen'*, de mensen uit andere volken. Ieder in zijn eigen volgorde.

Natuurlijk is dit een treurig verhaal. Probeer eens voor te stellen; ik krijg kinderen; ik voed mijn kinderen op naar beste weten en kunnen; ik hoop dat wanneer zij volwassen zijn geworden, dat zij de normen en waarden die ik ze bijgebracht hebt zullen uitdragen.

Maar als blijkt dat mijn kinderen mij als ouder afwijzen, mijn normen en waarden afwijzen, zodat er niets van over blijft?

Zou dat niet triest zijn ?

Ik kan dan ook niet anders dan concluderen dat het volk Israël zichzelf enorm in de eigen voet geschoten heeft. Want de woorden van Jezus Christus zijn duidelijk. In Matt. 21:43 zegt Jezus Christus dat het Koninkrijk der hemelen van het volk Israël weggenomen zal worden en dat het aan een ander volk gegeven zal worden.

Matt. 21:43 Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt

Dát is een harde boodschap en de religieuze leiders reageren dan ook heftig. Zij begrijpen dat het hier gaat om het volk Israël; en henzelf als leiders, als geestelijke leiders.

De religieuze leiders worden boos, kwaad en proberen Jezus Christus te grijpen en Hem wat aan te doen, maar dit lukt niet omdat de menigte wél in Jezus Christus geloofde.

Zij geloofden wél in Zijn genezingen en bevrijdingen en wilden meer van Hem weten.

Nog wel tenminste, want uit het vervolg van de Evangeliën weet ik dat uiteindelijk iedereen bij Jezus Christus wegliep, Hem alleen liet, in Zijn smart, in Zijn lijden en Zijn sterven.

----- ... -----

Wat is nu de link naar vandaag?

Het Evangelie van Jezus Christus kan gehoord worden door de gehele wereld. Ik geloof niet dat er nog een land ter wereld is dat verstoken is van moderne communicatie middelen als TV en internet. Daarnaast zijn er talloze sprekers wereldwijd die in dienst van Jezus Christus de wereld rondtrekken om het Evangelie te brengen.

Maar, in een wereld van luxe en schijnbare rust en vrede (zeker in het rijke westen) hebben veel mensen het Evangelie van Jezus Christus niet nodig. De mensen denken zelf God Almachtig te zijn en wijzen God af als Schepper van hemel en aarde, als Maker van de mens zelf.

Veel mensen geloven liever dat zij zijn voortgekomen uit de hete soep, en die hete soep heeft de dieren voortgebracht, en de mensen zijn geëvolueerde dieren.

Buiten het feit dat in Gen. 1:21 staat dat alle dieren naar hun eigen soort zijn gemaakt, maar dat de mens naar Gods Beeld is geschapen, gooien veel mensen dit aan de kant.

Want het zou toch eens betekenen dat er een hogere Macht is die bepaalt wat er gebeurt in de wereld. Dat zou de macht van die mensen ondergeschikt maken, **en dat is onacceptabel**.

Veel mensen denken dat zij minimaal gelijk aan God Almachtig zijn en wanneer even mogelijk moet God maar hén luisteren.

Ziehier, de oerzonde.

Ziehier satan die in al die duizenden jaren geen spat veranderd is, want in Gen. 3:5 verleidde hij de eerste mens al door het gelijkrecht met God Almachtig voor te stellen, terwijl satan als geen ander weet dat het niet waar is.

----- ... -----

De geschiedenis herhaalt zich.

God Almachtig biedt LIEFDE en leven aan, maar veel mensen kiezen bewust voor de dood die satan hen brengt.

God Almachtig is een liefhebbende Vader die welbehagen heeft in **ALLE** mensen, satan is een dictator en een tiran die alleen maar misère en ellende in zijn pijlkoker heeft.

Gen. 1:21 En God schiep de grote zeedieren en alle krioelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hun soort, en alle gevleugelde vogels naar hun soort. En God zag dat het goed was.

Gen. 3:5 Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend

Tóch weet satan met zijn lieve woordjes veel mensen te overtuigen van zijn gelijk; en veel mensen wijzen God Almachtig af, wijzen het LEVEN af en kiezen zelf voor de ellende en de misère.

En als die misère en ellende over hen afkomt dan zijn zij de eersten die God Almachtig daarvan de schuld geven!

Als die mensen daarmee dan geconfronteerd worden, worden ze boos, kwaad en proberen diegene die deze woorden spreekt en uitdraagt uit te roeien, de mond te snoeren.

Dat was vroeger zo, dat is vandaag de dag nog net zo!

In tijden van rampen weten veel mensen zich wel naar God Almachtig te haasten, en bidden zij de hemelpoorten plat, dat Hij ingrijpt en hen weer de rust en vrede geeft die hij wenst.

Maar als God Almachtig die gebeden verhoort, dan zijn veel mensen vaak de eersten die Zijn goede daden snel weer vergeet en zich weer tegen Hem afzet.

Wat dat aangaat zijn veel mensen als de schenker in het verhaal van Jozef (Gen.41)

Want de schenker zat in de gevangenis en kreeg een vreemde droom die alleen God Almachtig door Jozef kon uitleggen. En het kwam allemaal uit zoals Jozef voorspelde.

Jozef vroeg toen de schenker of hij zijn zaak met de Farao wilde bespreken omdat Jozef onschuldig in de gevangenis zat. En de schenker beloofde dat.

Maar, toen de schenker weer in zijn ambt hersteld was vergat hij Jozef en het duurde ruim twee jaar voordat farao zelf een droom kreeg die niet uitgelegd kon worden. Pas toen dacht de schenker weer aan Jozef.

----- ... -----

Heer, vergeef mij dat ik U zo vaak aan de kant zet en U alleen gebruik als een teddybeer. Wanneer de nood aan de man komt wil ik U graag in mijn nabijheid hebben om mij te troosten en om mij datgene te geven dat ik vraag.

Maar wanneer ik van U ontvangen heb wat ik vroeg, ben ik ook vaak de eerste die U als teddybeer weer aan de kant gooit en U afwijst.

Vergeef mij dat dit niet alleen de zonde van Uw volk Israël is, maar dat alle mensen op aarde hiermee besmet zijn.

Daarom is mijn gebed Heer: herstel Uw volk Israël, herstel Uw kinderen die U aangenomen hebben.

Leer mij wat dienend leidinggeven is en maak mij tot een volleerde ambassadeur. Een eersteling, waardig die de volken van de wereld kan bijstaan in hun nood om hen de weg te kunnen wijzen naar het Koninkrijk der hemelen.

Het volk Israël heeft U aan het kruis genageld. Ik die vandaag de dag leef ben vaak niet. Ook ik kruisig U dagelijks door mijn zonden, door mijn ongerechtigheden, door mijn afwijzing van U.

Vergeef mij Heer!

-----..-----

Als laatste wil ik nog iets schrijven over 'de steen die door de bouwvakkers verworpen was maar tot een hoeksteen geworden is' en 'wie op deze steen valt zal verpletterd worden. En op wie hij valt die zal hij vermorzelen.' (Matt. 21:44)

 Matt. 21:44 En wie op deze steen valt, zal verpletterd worden; en op wie hij valt, die zal hij vermorzelen.

Het gaat hier over Jezus Christus die voorgesteld wordt als een steen.

Als je een stenen kruik hebt en je laat deze vallen op een steen, dan zal deze kruik in stukken uiteen vallen, of wanneer je een steen laat vallen op een stenen kruik, zal de kruik vermorzeld worden.

Wat betekent dit?

Veel mensen inclusief veel Christenen spreken altijd over de liefde van Jezus Christus. En dit gaat dan vaak zo ver dat Jezus Christus **alle** zonden van de mensen wel door de vingers zal zien, want; God Almachtig is Rechter, maar Jezus Christus is liefde.

Ik wil dit tegenspreken. Ten eerste wordt in het Bijbelboek Openbaring al gesproken over de 'toorn' van het Lam (Openb. 6:16), maar ook in dit tekstgedeelte staat dat Jezus Christus zal zijn als een steen.

 Openb. 6:16 En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam

Als ik Jezus Christus afwijs zal Hij als een steen wezen en ik als een kruik. Of ik nu vermorzeld word of verpletterd wordt is van geen belang. Ik ga het verliezen.

God Almachtig heeft een weg van vergeving, van verzoening en van herstel gegeven **in** Jezus Christus en **in** Jezus Christus alleen.

Buiten Jezus Christus is er **geen** andere mogelijkheid van vergeving, verzoening en herstel met God Almachtig.

Buiten Jezus Christus zal God Almachtig inderdaad als Rechter optreden en mijn leven langs de rechtvaardige liniaal van de wet houden, en zo zal ik door die wet veroordeeld worden.

Jezus Christus zal van een '*verworpen steen*' (Zijn lijden en sterven) verhoogd worden tot een '*hoeksteen*' (Zijn opstanding) en iedereen zal het zien. En iedereen zal erkennen dat Hij de aangekondigde Messias was uit het O.T.

Moet mij dit angst inboezemen?

Ik vergelijk het bovenstaande met mijzelf als ouder, die mijn kind opvoed. Stel: Mijn kind komt in de pubertijd en gaat proberen grenzen te verleggen. Mijn kind schopt overal tegen aan; ouders zijn gek en irritant; drugs en alcohol en uitgaan zijn awesome.

Hoe sta ik als ouder van dat kind daar dan in? Ik verbied alcohol en drugs; omdat ik weet dat zij slecht zijn voor mijn kind, en zelfs tot de dood van mijn kind kunnen lijden.

Als ik daarover met mijn kind spreek, ben ik dan een strenge onrechtvaardige ouder?

In de ogen van mijn kind misschien wel. Maar ik waarschuw mijn kind uit liefde, omdat ik mijn kind zo lief heb. Ik vraag mijn kind vriendelijk doch dringend (misschien ook wel met straf en strengheid) om zich niet in te laten met alcohol en drugs.

God Almachtig is LIEFDE. Dat is de **default houding** van God. Net zoals ik mijn kind onvoorwaardelijk lief heb. Maar als het kind van God Almachtig Hem afwijst, Zijn adviezen, normen en waarden afwijst, dan blijft er uiteindelijk niets anders over dan dwang. Maar zelfs *dán* blijft die LIEFDE van God onveranderd.

----- ... -----

Ik heb in *mijn mijmeringen* al eerder geschreven dat ik niet geloof in een letterlijke *hel*. Ik geloof wel dat ik mijzelf een '*helse fase*' in mijn leven kan creëren door het afwijzen van Gods liefde, door mijn eigen gang te gang.

Hoe lang die helse fase duurt is afhankelijk van mijzelf. Deze helse fase kan al beginnen in dit aardse leven, maar kan doorgaan in het hiernamaals.

Net zo lang totdat ik op de knieën ga en Jezus Christus aanneem en ga belijden dat Jezus Christus de Here der Heerscharen is.

Ik noemde daar als voorbeeld bij het verhaal van de rijke man en de arme Lazarus uit Lukas 16.

De rijke man had zichzelf door zijn optreden op aarde een *helse periode* gecreëerd, die in het hiernamaals doorging.

Hij zag vanuit die *helse periode* de arme Lazarus, aan wie hij op aarde nooit een blik van aandacht of medelijden had gegeven.

Deze Lazarus was nu in de hemel. Maar in plaats dat deze rijke man in die *helse periode* God Almachtig aanneemt, weet hij niet anders dan zelfs dáár te commanderen: '*Laat Lazarus bij mij komen*', '*laat Lazarus zijn vinger in koud water dopen en mijn lippen verkoelen*'.

Zelfs in die *helse periode* voelde die rijke man zich méér dan de arme Lazarus en kon hij alleen maar **overheersen** in plaats van dienend leiding geven.

En nogmaals: die rijke man zal in zijn helse periode blijven totdat hij zich daarvan bekeert.

----- ... -----

Ik gaf daarbij ook die tekst uit 1 Petr. 3:18-20 waarin staat dat Jezus Christus na zijn opstanding naar het rijk der duisternis ging om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het evangelie te brengen.

Waarom?

Deze mensen hadden God Almachtig toch afgewezen?

Zij wilden zich toch niet schikken naar de liefdevolle waarden en normen, regels en inzettingen van God Almachtig? Dus is het terecht dat zij zullen branden in de hel tot in de eeuwigheid! **Dit** is toch zoals ik het geleerd heb in mijn opvoeding, mijn kerken en gemeenten?

Deze tekst uit I Petrus is voor mij echter het bewijs dat eeuwigheid niet altijd oneindigheid betekent, en dat het branden in *de hel* een einde heeft.

Dit einde bepaal ik echter zelf. Zolang ik God Almachtig zal afwijzen zal ik in die *helse periode* blijven.

 I Petr. 3:18-20 Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel ter dood gebracht in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest, door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

Uit de grondtekst blijkt ook wel dat het Griekse woord voor 'eeuwigheid' verschillende vormen heeft. In het Hebreeuws is dit het woord "owlam" Strongs nr. 5769.

De computer-Bijbel geeft als Griekse tegenhanger het woord "aion olam" en "aionos olam". In dit Griekse woord "Aion" zit een verassend element dat in het Nederlands niet als zodanig voorkomt. Het woordje "Aion" heeft meerdere uitgangsvormen zoals :

- .1 aiōna hetgeen betekent eeuw
- .2 aiōnos hetgeen betekent eeuw
- .3 aiōni hetgeen betekent eeuw
- .4 aiōnas hetgeen betekent eeuwen
- .5 aiōnōn hetgeen betekent eeuwen
- .6 aiōsin hetgeen betekent eeuwen

Het Nederlandse woordje 'eeuwigheid' kan dus betekenen: voor altijd, maar kan óók betekenen: *een fase, een tijdperk*.

Opmerkelijk is echter dat wanneer in de Bijbel over God Almachtig gesproken wordt, altijd de Griekse woorden aiōnas, aiōnōn of aiōsin gebruikt worden. Of te wel eeuwen. Dat betekent dan ook tot in der eeuwigheid, tot in de oneindigheid.

Als er echter over eeuwigheid met betrekking tot mensen gesproken wordt dan gebruikt de Bijbel altijd de Griekse woorden aiōna, aiōnos of aiōni, hetgeen eeuw betekent, een periode, een fase.

----- ... -----

Here God, wat bent U groot, dat U ook hierover duidelijkheid verschaft.

U bent God Almachtig, Die van eeuwigheid tot eeuwigheid leven zal. Voor U is er geen verschil tussen dit leven hier op aarde en het hiernamaals zoals wij dit vaak maken.

*U heeft de mens geschapen en u heeft de mens lief. **Alle** mensen; en U wilt niets liever dan dat **alle** mensen gered zullen worden.*

Als de mens echter U afwijst, Uw heilsplan afwijst, dan zal Uw Zoon Jezus Christus zijn als een steen die op een kruik valt; dan zal Jezus Christus zijn als een steen des aanstoots.

Heer, dan moet ik U niet aanvallen, dan moet ik mijzelf aanvallen en mij bekeren, om Uw uitgestrekte hand ter redding te pakken.

Hoofdstuk 6.11

Gelijkenissen

De Koninklijke bruiloft

(Mattheüs 22:1-14, Lukas 14:15-24)

Vanaf het moment dat Jezus Christus in Jeruzalem is gekomen, op glorieuze wijze (vóór het naderende paasfeest), spreekt Hij over het feit dat het volk Israël het 'uitverkoren' volk van God Almachtig is, maar dat dit volk, met hun religieuze leiders voorop de uitgestrekte hand van God Almachtig niet wil aannemen om uit hun misère en ellende te komen.

Letterlijk, want het Romeinse keizerrijk had Israël geconfisqueerd wat betekende dat zij in eigen huis niets meer te zeggen hadden.

Deze Romeinse overheersing had het volk Israël aan zichzelf te danken.

Ik bedoel; in het hele O.T. lees ik hoe God Almachtig Zijn volk, Israël beschermde tegen vijandelijke overheersing. Maar door de chronische hardheid van het volk Israël, door maar te blijven zondigen en God af te blijven wijzen, wordt het volk Israël eerst als waarschuwing door koning Nebukadnezar, de koning van Babel, verbannen naar Babylonische rijk (II Kon. 24).

Nadat het volk Israël tot inkeer was gekomen (tenminste het tweestammenrijk Benjamin en Juda) en zich bekeerde, liet God Almachtig het volk terugkomen naar het beloofde land door koning Kores van Perzië (Ezra 1:1-2, II Kron. 36:22-23). Echter daarna ging het al snel weer bergafwaarts met het volk Israël en hun zonden werden erger en erger. En nu was Gods waarschuwing de Romeinse overheersing.

Let wel! Ik gebruik hier dus niet het woord 'straf' van God Almachtig op zonde, maar ik gebruik liever het woord waarschuwing. Want God waarschuwt het volk, zoals God ook mij waarschuwt.

Toen; en vandaag de dag nog steeds; en door die waarschuwingen heen, klinkt de Stem van de liefhebbende Vader: 'Kom terug, keer je terug naar mij toe'.

📖 Ezra 1:1-2 (maar ook II Kron. 36:22-23) In het eerste jaar nu van Kores, de koning van Perzië, wekte de HEERE de geest van Kores op, de koning van Perzië, opdat het woord van de HEERE, dat Hij bij monde van Jeremia gesproken had, vervuld zou worden om door zijn hele koninkrijk een boodschap te laten gaan, ook in geschrifte: Zo zegt Kores, de koning van Perzië: Alle koninkrijken van de aarde heeft de HEERE, de God van de hemel, aan mij gegeven, en Hij is het Die mij heeft opgedragen om een huis voor Hem te bouwen in Jeruzalem, dat in Juda ligt.

In dit verband wijs ik graag op het goede boek getiteld "*The Harbinger*" van Jonathan Cahn, dat mij op mijn grondvesten deed schudden.

Sterker nog, dit boek is voor mij **de** bevestiging geworden om '*mijn mijmeringen*' drukrijp te maken. Ik kan dit boek van harte aanbevelen.

-----...-----

Naast dat Israël de uitgestrekte hand van God Almachtig letterlijk niet wilde aannemen, wilden zij dit ook niet geestelijk. Want wat de religieuze leiders '*hun*' gelovigen" leerden, had niet meer zoveel te maken met wat God wilde dat zij het volk leerden.

De door mensen geschreven Halacha was immers net zo belangrijk geworden als de wet die God Almachtig aan Mozes gegeven had (en misschien nog wel belangrijker).

De eigen status van de religieuze leiders; de regels van *moeten* en *niet moeten*; van *mogen* en *niet mogen*, waren zo door de religieuze leiders zelf uitgebreid, dat zij daar alleen nog maar aan konden voldoen. Tenminste voor de buitenwereld, want binnenshuis waren ook zij vaak afgeweken.

Deze religieuze leiders hadden Gods wetten (plus de eigen aanvullingen en veranderingen daarop) tot een afvinklijstje gemaakt waar de mensen aan zouden moeten voldoen om in het Koninkrijk van God Almachtig te kunnen komen.

God Almachtig had echter in de loop der eeuwen vele profeten gestuurd om het volk Israël te waarschuwen dat zij op de verkeerde weg waren. Maar steeds werden deze Profeten afgewezen, soms zelfs door hen te doden. Zelfs Johannes de Doper werd door de religieuze leiders niet geloofd. En nu zelfs Gods Zoon naar hen toekwam, weigerden zij ook Hem te geloven.

----- ... -----

Op allerlei manieren maakt Jezus Christus deze houding van het volk Israël bekend in gelijkenissen als '*de slechte landbouwers*' en de gelijkenis van '*de twee zonen*'. En nu gaat Jezus Christus weer een gelijkenis vertellen met hetzelfde thema.

Israël is Gods uitverkoren volk, maar dit volk weigert te luisteren naar God Almachtig. Dus wordt het Koninkrijk van God van hen afgenomen en aan een ander gegeven.

In de gelijkenis zoals Mattheüs deze beschrijft doet Jezus Christus het Koninkrijk der hemelen voorkomen als een bruiloft voor de Zoon van de Koning.

De Zoon van de Koning gaat trouwen met Zijn geliefde bruid. En wie worden daarvoor uitgenodigd?

In dit verhaal zijn dat de Joden, het twee-stammenrijk van het volk Israël. Zij zijn de meest intieme gasten van de Koning.

Tenminste dat dénkt de Koning. Maar wat blijkt als Hij de uitnodigingen de deur uitdoet?

Dat de uitgenodigde gasten helemaal niet willen komen. Ze zijn te druk met allerlei bezigheden en kunnen of willen niet komen op de bruiloft.

In het Lukas Evangelie staat het beschreven als een heer die een grote maaltijd organiseerde en veel mensen daarvoor uitnodigde. De reactie van de genodigden is dezelfde als waar Mattheüs over schrijft.

----- ... -----

De eerste mens '**ādām**' was Gods eerste menselijke schepsels. Gemaakt naar Gods beeld (Gen. 1:26). Met andere woorden: met eigenschappen die God Almachtig Zelf had.

*Gen. 1:26 En God zei:
Laten Wij mensen maken naar
Ons beeld, naar Onze
gelijkenis;*

Door de zondeval van de eerste mens '**ādām**' ging het daarna alleen maar bergafwaarts met de schepping totdat God Almachtig het zó zat was dat Hij de aarde totaal onder water zette. Dit verhaal kennen wij als de zondvloed. (Gen. 7).

Aan het einde van de zondvloed; waren er nog maar acht personen over op de hele aarde. Noach; zijn vrouw; zijn zonen Sem, Cham en Jafeth en hun vrouwen.

Een nieuwe start met mensen die God Almachtig als hun Maker en Schepper aanvaardden (tenminste, dat neem ik toch aan, al hoewel er over de vrouwen in dit gezelschap niets wordt gezegd).

Deze acht mensen kun je toch met recht Gods volk noemen. Maar neen, het ging alweer snel bergafwaarts met de mensheid.

Dan wordt er te midden van die slechtheid en die goddeloosheid een man geroepen uit Ur der Chaldeeën die als aartsvader van het volk Israël beschouwd gaat worden. Abram, de opa van Jakob. (Eigenlijk de vader van Abram Terah).

Het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf gemaakt had (Ps. 135:4), door Terah de vader van Abram te roepen uit het land Ur der Chaldeeën; en zij vestigden zich in Haran. Van daaruit vertrok Abram met zijn vrouw Saraï, zijn neef Lot en zijn nicht Milka naar Kanaän. (Gen. 11:31)

Het eerste stukje grond dat Abram zich legaal kocht in het land Kanaän, van de Hethiet Efron om daar zijn overleden vrouw Saraï te begraven, was het eerste juridisch legale grondstuk van Israël. (Gen. 23:17-18).

Abraham (was Abram) kreeg zijn zoon Izaäk en uit Izaäk werd Jakob geboren die door God Almachtig Zelf, **Israël** wordt genoemd (Gen. 32:28).

Deze Jakob krijgt twaalf zonen die gezamenlijk het **volk Israël** gingen vormen. Het boek Genesis vertelt dit wonderbaarlijke verhaal van de totstandkoming van dit bijzondere volk Israël.

De reden waarom God Almachtig Zich een eigen volk maakte, was om **de hele** mensheid te kunnen redden. Het volk Israël zou daartoe door God worden opgeleid om dan als zegen voor **alle** volken te kunnen zijn. (Gen. 12:3)

----- ... -----

Kan ik dan zeggen dat het ontstaan van het volk Israël een 'heilige' gebeurtenis was? Een gebeurtenis waar zonden geen deel van uitmaakte?

Absoluut niet.

Als ik het Bijbelboek Genesis lees zie ik juist dat de geboorte van het volk Israël door allerlei zonde, bedrog en geweld tot stand komt. Ik kan niet zeggen dat de twaalf zonen van Jakob (het volk Israël) nu *heilige boontjes* waren. Het tegenovergestelde was eerder waar.

Hoe verhoudt dit zich dan met dat God Almachtig, Die een heilig God is? En die niet vereenzelvigd kan worden met ook maar de kleinste vorm van zonde?

Mijn antwoord is: Buiten het feit dat ik geloof dat het volk Israël gemaakt is door God Almachtig om als wegwijzer te fungeren voor de rest van de wereld, maar dat het volk Israël deze taak niet uitgevoerd heeft, weet ik het niet. Als iemand het wel weet, laat het mij weten.

----- ... -----

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Gen. 11:31 En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, zijn kleinzoon, de zoon van Haran, en Saraï, zijn schoondochter, de vrouw van zijn zoon Abram, en zij trokken met hen uit Ur van de Chaldeeën om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen tot Haran en bleven daar wonen.

Gen. 23:17-18 Zo ging de akker van Efron in Machpela die tegenover Mamre lag, de akker en de grot die daarop gelegen is, en al de bomen op de akker, op heel het gebied rondom de grot, over op Abraham als zijn eigendom, voor de ogen van de Hethieten, in het bijzijn van allen die naar de poort van zijn stad gekomen waren.

Gen. 32:28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen

Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem geze-gend worden

Israël is in zonde geboren. Het volk Israël heeft absoluut geen zondenloze start. Maar toch neemt God Almachtig dit volk Israël aan als Zijn eigen volk, Zijn oogappel. Ondanks alle geweld, bedrog, zonde en noem maar op.

Ik moet mij neerleggen bij het feit dat Gods gedachten niet mijn gedachten zijn en zelfs hoger zijn dan mijn gedachten; dat Zijn wegen niet mijn wegen zijn, en zelfs hoger zijn dan mijn wegen (Jes. 55:8-9).

God Almachtig heeft het zo gewild.

Ik kan er niet altijd bij waarom dit zo is, maar ik leg mij er bij neer dat God Almachtig dit zo gewild heeft. Immers Hij is mijn Maker, mijn Pottenbakker, ik ben de klei. (Jer. 18:1-6).

God Almachtig hoeft naar mij toe geen verantwoording af te leggen waarom Hij bepaalde dingen doet of nalaat.

Het enige dat ik hoef te weten is dat het volk Israël, Gods geliefde volk is en dat Hij dit volk tot Zijn eigendom heeft gemaakt. (Ex. 19:5, Ps. 135:4). Tot op de dag van vandaag.

----- ... -----

Ik vraag mij wel eens af: stel dat het volk Israël wél Gods inzettingen en geboden had onderhouden, zich wél had gevoegd naar Zijn inzettingen en geboden, hoe had de wereld er dan nu uit gezien? Wat was er dan geworden van de rest van de wereldbevolking? Waar zou ik dan geweest zijn? Was ik dan ook Christen geworden? Want er staat toch geschreven dat God al voor de grondlegging van de wereld mij het cadeau van het geloof gegeven heeft (Ef. 2:8-9).

Het wordt alleen maar complexer.

Laat ik maar stoppen om op 'als' vragen een antwoord proberen te geven, want ik kom in een moeras van vragen terecht waar niemand een antwoord op heeft.

Het 'als-gebouw' wordt dan alleen maar groter. Net als de totstandkoming van de aarde door de big boem geschiedenis. 'Als' dit, 'als' dat. Tot het moment dat men een waarheid heeft geformuleerd die geloofwaardig is. Maar men vergeet dat de allereerste vraag nog steeds een 'als' vraag is.

Dan leg ik mij liever neer bij Jes. 55:8-9 door gewoon te stellen dat ik niet overal een antwoord op heb. En ook niet hoef te hebben!

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

☞ Jer. 18:1-6 Het woord dat van de HEERE gekomen is tot Jeremia: Sta op en daal af naar het huis van de pottenbakker. Daar zal Ik u Mijn woorden doen horen. Zo daalde ik af naar het huis van de pottenbakker. En zie, hij was op de draaischijven een werkstuk aan het maken. Mislukte de pot die hij aan het maken was met de klei in de hand van de pottenbakker, dan maakte hij daarvan weer een andere pot, zoals het in de ogen van de pottenbakker goed was om te maken. Toen kwam het woord van de HEERE tot mij: Zou Ik met u niet kunnen doen zoals deze pottenbakker, huis van Israël? spreekt de HEERE. Zie, zoals de klei in de hand van de pottenbakker, zo bent u in Mijn hand, huis van Israël.

☞ Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

☞ Ex. 19:5 Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Jesaja 55:8-9 Want, zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten

Ik ben niet de eerst verantwoordelijke voor mijn geboorte, mijn schepping, mijn geestelijke leven. De eerst verantwoordelijke is God Almachtig. Niet gebaseerd op wat **ik** gedaan heb, wat **ik** kan en niet kan, niet gebaseerd op mijzelf maar alleen gebaseerd op Hem.

Zo is het feit dat God Almachtig Zich een eigen volk gemaakt heeft ook niet een zaak van Israël zelf, niet op wat zij gedaan hebben of wat zij kunnen, niet gebaseerd op Israël zelf, maar alleen gebaseerd op Hem.

----- ... -----

Teruggaand naar deze gelijkenis: God's Zoon gaat trouwen.

Met wie? Met de eerste die daarvoor geroepen is. De Joden, de nakomelingen uit het twee-stammenrijk van het volk Israël. Maar de Joden wijzen Jezus Christus af. Zij willen niet eens op de bruiloft komen.

Ik heb al eerder geschreven: hoe tragisch het hele verloop van de geschiedenis ook is, wat Gods eigen volk betreft; het feit dat zij niet op de bruiloft wensen te komen; heeft de deur wel opengezet naar **andere** gasten, die anders niet welkom waren geweest.

Met andere woorden: nu het geliefde volk van God Almachtig, Israël, niet op komt dagen wordt de deur naar de bruiloft opengezet voor andere volken. Waarbij ik geloof dat hier in eerste instantie de andere tien stammen van het volk Israël mee bedoeld worden. Want God Almachtig heeft beloofd aan Abraham, Izaäk en Jakob, dat het **hele** volk Israël tot een zegen zou zijn voor **alle** andere volken.

Of in woorden van nu te spreken: door de afwijzing van het Evangelie van Jezus Christus door het volk Israël (de Joden), is het Evangelie bereikbaar geworden voor '*heidenen*', waarbij ik geloof dat deze '*heidenen*' de wedergeboren Christenen zijn, nakomelingen van de overige tien stammen van het volk Israël.

Het huidige volk Israël, dat als Bruid van Jezus Christus wordt aangemerkt is dus het hele volk Israël, dat zijn de Messiasbelijdende Joden én de wedergeboren Christen samen. Dit volk Israël was één volk, is gesplitst in twee volken (Israël en Efraïm volgens het Bijbelboek Hosea), en is nu weer één volk. (Openb. 21:9)

Aan de ene kant staat het verdriet dat Gods eigen volk (de Joden) niet naar de bruiloft wilde komen en aan de andere kant staat de blijdschap dat de Bruiloft nu is opengesteld voor andere Israëlieten.

 Openb. 21:9 En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, vol van de zeven laatste plagen, kwam naar mij toe en hij sprak met mij en zei: Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien.

Tenminste mensen die niet tot het twee-stammenrijk behoren.

Paulus schrijft veel over dit thema in de Romeinenbrief. In Romeinen 11:1-12 beschrijft hij de situatie van het volk Israël (twee-stammenrijk) en dan gaat hij in Rom. 11:13-32 verder, hoe de 'heidenen' nu een plaats hebben gekregen in het volk Israël.

Paulus noemt het hele volk Israël (het geliefde volk van God Almachtig) takken aan een boom die zijn voeding krijgt uit God zelf. Met andere woorden: God Zelf is de vruchtbare grond waarin de boom staat; de stam is Jezus Christus, Zijn geliefde Zoon; de takken zijn de Israëlieten.

Maar omdat veel van de eerst geroepen van de Israëlieten het Evangelie van Jezus Christus niet wensten aan te nemen (de Joden), zijn zij weggesneden van de boom (boom des levens) Gen.2:9, Gen. 3:22)).

Mensen uit andere volken ('heidenen', de verstrooiden uit het tien-stammenrijk) die het Evangelie van Jezus Christus wél hebben aangenomen worden nu geënt tussen die Messiasbelijdende Joden op diezelfde stam, die zijn voedsel krijgt uit God de Vader. En het is één boom, er is geen onderscheid meer tussen de Israëlsche Messiasbelijdende Joodse takken en de 'heidense' takken. Het is weer één volk Israël (Hos. 1:11)

Paulus waarschuwt de voorheen 'heidense' takken wel, dat zij zich nu niet hoger moeten achten dan de Joodse takken. Want als door de zonde God Almachtig de Joodse takken weggesnoeid heeft, zal Hij dat zeker ook doen met de voorheen 'heidense' takken. Nogmaals, er is één boom.

Overigens vind ik dit beeld van Paulus een prachtig beeld, want zoals ik hiervoor even tussen de regels door beschreef is dat de Stam van de boom Jezus Christus is.

Jezus Christus krijgt Zijn voeding uit God de Vader en geeft dit voedsel door aan de takken, de bladeren en de vruchten.

De Stam is hier dus de 'Boom des Levens', wat mij natuurlijk direct doet denken aan de 'Boom des levens' uit het paradijs.

----- ... -----

Gen. 2:9 En de Heere God liet allerlei bomen uit de aardbodem opkomen, begerenswaardig om te zien, goed om van te eten; ook de boom des levens, in het midden van de hof.....

Gen, 3:22 Toen zei de Heere God: Zie, de mens is geworden als één van Ons, omdat hij goed en kwaad kent. Nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij eeuwig leven zou!

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

En de rest van de wereld bevolking dan die niet van oorsprong afkomstig is van het volk Israël?

Zullen zij dan branden in de hel tot in eeuwigheid omdat zij God Almachtig in Jezus Christus niet kennen, en dus ook niet aangenomen hebben?

Ik heb al vaker geschreven dat God Almachtig een plan heeft gemaakt om de **hele** mensheid te redden. Dus ook de mensen die niet van oorsprong tot het volk Israël behoorden. (de wereldbevolking). maar dat plan geschiedt wel in de volgorde zoals God bepaald heeft.

Ik geloof dat het plan van God Almachtig verschillende fasen behelst:

1. **Eerste fase:** God Almachtig schept de aarde met alles wat daarop, daarin en daaronder is;
2. **Tweede fase:** God Almachtig maakt Zich een volk ten eigendom (Ps. 135:4) om straks de hele wereldbevolking te kunnen redden;
3. **Derde fase:** Jezus Christus wordt uit dit volk Israël geboren als Messias (Hebr. 7:14), als Redder en Verlosser, om het volk Israël als eerste te verzoenen met God Almachtig en om hen op te leiden voor hun toekomstige taak.

Maar omdat het volk Israël zich gesplitst had in een twee-stammenrijk (de Joden) en een tien-stammenrijk en het tien-stammenrijk zich vermengd had onder de wereldbevolking, moesten deze twee rijken zich eerst weer verenigen tot één volk Israël. (zie Eerstelingen en Ambassadeurs op pag. 100-106)

Daarom werd Jezus Christus geboren uit de stam van Juda, behorend tot het twee-stammenrijk. Zij waren immers door alle eeuwen heen herkenbaar geweest aan de tekenen die God Almachtig hen gegeven had. De besnijdenis en de viering van de sabbat.

Omdat de meeste Joden echter Jezus Christus en Zijn Evangelie afwezen, en daarmee God Almachtig aanwezen, is het Evangelie uitgebreid naar het tien-stammenrijk van het volk Israël (de '*heidene*n' die overal ter wereld wonen, die niet meer herkenbaar zijn aan de tekens die God Almachtig gegeven had, de besnijdenis het houden van de sabbat, en die het geloof in God Almachtig ook grotendeels heet laten varen.

Omdat zij echter wel de geroepenen zijn, moeten zij het Evangelie van Jezus Christus horen.

Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Hebr. 7:14 Het is immers overduidelijk dat onze Heere van Juda afstamt, over welke stam Mozes niets gezegd heeft in verband met het priesterschap.

Want Paulus schrijft dat het geloof uit het horen komt. (Rom. 10:17) Zij zijn wakker gemaakt door God Almachtig en zij krijgen nu de kans om zich te bekeren tot God Almachtig in Jezus Christus.

Dat is de fase waarin wij nu vandaag de dag leven. Het Evangelie van Jezus Christus wordt over de hele wereld verkondigd en gehoord. De mensen die door God geroepen zijn om het Evangelie als een gave aan te nemen, horen dit en bekeren zich daarop tot Jezus Christus. (Ef. 1:4, Ef. 2:8-9)

4. **Vierde fase:** De rest van de wereld bevolking heeft God Almachtig in een diepe slaap gebracht zodat zij het Evangelie van Jezus Christus helemaal niet kunnen horen (Rom. 11:8, Jes. 29:10) en zich dus ook helemaal niet kunnen bekeren tot Jezus Christus. Net zoals God het hart verhardde van de Farao van Egypte zodat hij het volk Israël niet uit Egypte wilde laten gaan. (Ex. 9:12)

Betekent dit dat alleen het volk Israël gered is en eeuwig mag leven bij en in God Almachtig **in** Jezus Christus?

Dat geloof ik niet.

Ik geloof dat wanneer het getal vol is van het aantal mensen uit de Israëlieten dat God Almachtig Zich gesteld heeft, dat dan de volgende fase in werking gaat treden.

Deze fase zal inhouden dat het volk Israël, die als eerstelingen zijn geroepen door God Almachtig, opgeleid zal zijn om deel te nemen in de Koninklijke Priesterlijke regering onder Jezus Christus. En dat deze Regering de boeken zal openen van alle mensen ter wereld om hun werken te beoordelen. (Openb. 5:10, Openb. 20:6, Openb. 20:12)

5. **Vijfde fase:** Ik geloof dat God Almachtig op dat moment de hele wereld bevolking uit hun diepe slaap zal halen en dat Jezus Christus hen persoonlijk het Evangelie zal brengen zoals Hij dit ook deed na Zijn opstanding uit de dood. Toen Hij naar het dodenrijk ging om de ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen. (I Petr. 3:19-20)

En iedereen uit de wereldbevolking die op die persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus zich bekeert zal ook gered zijn en zal eeuwig mogen leven in het Koninkrijk van God.

☞ Rom. 10:17 Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God

☞ Ef. 1:4 omdat Hij ons vóór de grondlegging van de wereld in Hem uitverkoren heeft, opdat wij heilig en smetteloos voor Hem zouden zijn in de liefde.

☞ Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is de gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

☞ Rom. 11:8 zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.

☞ Jes. 29:10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van diepe slaap. Gesloten heeft Hij uw ogen, de profeten; en uw hoofden, de zieners, heeft Hij omhuld.

☞ Ex. 9:12 Maar de HEERE verhardde het hart van de farao, zodat hij naar hen niet luisterde, zoals de HEERE tot Mozes gesproken had

☞ Openb. 5:10 En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde.

☞ Openb. 20:6 Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.

☞ Openb. 20:12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens.

Diegenen die op die persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus, Hem **afwijzen** zullen net als de Joden die Jezus Christus gezien en gehoord hebben, maar Hem desalniettemin hebben afgewezen, alles over zich heen krijgen zoals in de Bijbel beschreven staat, en wat wij kennen als *de hel*.

6. **Zesde fase:** Als de hele mensheid zijn knieën gebogen zal hebben voor Jezus Christus, en iedereen de gelegenheid heeft gehad om Hem aan te nemen als Redder en Verlosser, dan zal Jezus Christus het Koningschap teruggeven aan God de Vader. (I Kor. 15:24)
7. **Zevende fase:** Het paradijs zoals dit beschreven is in Genesis 1 en 2 zal nog vergeleken wat de mensen dan te wachten staat. Een innige relatie met God de Vader in een omgeving waar geen geweld, pijn verdriet of wat voor negatiefs ook er is. De wapens zullen omgesmeed worden tot ploegscharen en iedereen zal onder zijn wijnstok zitten. (Micha 4:3-4)

-----...-----

Conclusie: Zolang ik aan de '*Boom des Levens*' vastzit (dat is Jezus Christus) zal ik Goddelijk voedsel nuttigen. Want de '*Boom des Levens*' staat op **in** God de Vader. En zolang ik op de '*Boom des levens*' vastzit, zal ik leven.

Word ik echter weggesnoeid door mijn zonden, dan zal ik sterven.

Weer die keuze; leven of dood.

Die keuze ligt bij mij zelf.

Ik bepaal of ik verbonden ben met de '*Boom des Levens*'.

Gods liefde is zó groot voor mij dat Hij het zelfs toelaat dat ik toch een andere kant op ga; dat ik God Almachtig **in** Jezus Christus afwijs. Dat God mij moet afsnijden van de '*Boom des levens*'.

Maar zelfs dan; als die takken die gesnoeid zijn van de '*Boom des Levens*' liggen te sterven op de grond omdat zij geen levensvoeding meer krijgen, zal God Almachtig hen niet wegdoen.

Want de tarwekorrel moet eerst sterven voordat er iets nieuws uit geboren kan worden. (Joh. 12:24)

En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken.

☞ I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren, toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

☞ I Kor. 15:24 Daarna komt het einde, wanneer Hij het koningschap aan God en de Vader heeft overgegeven, wanneer Hij alle heerschappij en alle macht en kracht heeft tenietgedaan.

☞ Micha 4:3-4 Hij zal oordelen tussen vele volken meer leren. Maar zij zullen zitten, ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom, niemand zal ze schrik aanjagen, want de mond van de HEERE van de legers heeft het gesproken.

☞ Joh. 12:24 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht.

Hoofdstuk 6.12

Gelijkenissen

De wijze en de dwaze meisjes

(Mattheüs 25:1-13)

Mattheüs beschrijft deze gelijkenis nadat Jezus Christus Zijn discipelen (en waarschijnlijk ook de mensen die bij Hem waren) had verteld over wat er in de toekomst zou gebeuren. Hoe ziet het eind der tijden eruit; hoe herken je de signalen van het eind der tijden; hoe zal Jezus Christus terugkomen nadat Hij gedood zal worden.

En dan begint Jezus Christus weer in gelijkenissen te spreken over het Koninkrijk der hemelen.

Jezus Christus heeft al veel over het Koninkrijk der hemelen gesproken. Al vanaf het moment dat Hij begon te spreken in Israël had Hij het over de komst van dit Koninkrijk der hemelen (Matt. 4:17).

Bijvoorbeeld :

In 'de zaligsprekingen' (Matt. 5) heeft Jezus Christus een karakterschets gegeven van de mensen die het Koninkrijk der hemelen bewonen.

- In Mattheüs 7 geeft Jezus Christus aan dat niet iedereen dit Koninkrijk der hemelen zomaar kan binnengaan;
- In Mattheüs 8 geeft Jezus Christus al aan dat het Koninkrijk der hemelen voor velen zal zijn die van oost en west komen (en ik denk ook van noord en zuid);
- In Mattheüs 13 vergelijkt Jezus Christus het Koninkrijk der hemelen met de zaaier die zaad zaait. Het zo kleine mosterdzaadje dat uitgroeit tot een reusachtige boom. Ook vergelijkt Hij het Koninkrijk van God Almachtig met een schat die in de grond verborgen is; met parels; en met het visnet dat allerlei zaken naar boven brengt;
- In Mattheüs 18 spreekt Jezus Christus over de Goddelijke hiërarchie in het Koninkrijk der hemelen en over de salarisbetaling van de werknemers in het Koninkrijk der hemelen;
- In Mattheüs 19 spreekt Jezus Christus dat de belangrijke zaken van deze aarde als geld en macht geen enkele betekenis hebben in het Koninkrijk der hemelen;
- In Mattheüs 20 spreekt Jezus Christus over het Koninkrijk der

📖 Matt 4:17 Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen : Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij-gekomen

hemelen als een wijngaard die met veel liefde en zorg aangelegd is en verpacht is aan de werknemers. Maar als de Eigenaar de wijngaard weer opeist willen die werknemers de wijngaard niet meer afstaan;

- In Mattheüs 22 vergelijkt Jezus Christus het Koninkrijk der hemelen met een Koning wiens Zoon ging trouwen maar dat de uitgenodigde gasten niet wensten te komen, waardoor het Koninkrijk der hemelen opengesteld werd voor iedereen.

----- ... -----

Jezus Christus geeft in het Mattheüs Evangelie een blauwdruk wat het Koninkrijk der hemelen is en hoe dit eruit zal zien.

En nu vergelijkt Hij dit Koninkrijk der hemelen met tien meisjes die langs de kant van de weg staan te wachten, totdat de bruiloftsstoet langs zal komen. Om zich dan bij hen aan te sluiten.

Alle tien meisjes hebben een lamp bij zich, want het feest zal tot in de late uurtjes doorgaan. En dan moeten zij op de terugweg toch verlichting hebben.

Op dit moment kan ik geen verschil zien in de meisjes.

- Alle tien hebben zij zich uitgedost;
- Alle tien hebben zij zin in het komende feest;
- Alle tien hebben zij een lamp bij zich voor de terugweg;
- Alle tien hebben zij een kruikje bij zich met olie;
- Alle tien vallen zij in slaap als de bruidsstoet op zich laat wachten.

Het enige verschil tussen de vijf wijze meisjes en de vijf dwaze meisjes is, dat de vijf wijze meisjes (reserve) olie bij zich hadden voor hun lampen en de vijf dwaze meisjes niet.

Omdat de bruidsstoet pas in het holst van de nacht aankomt is de olie van de vijf dwaze meisjes inmiddels op. Maar omdat de vijf wijze meisjes nog genoeg olie over hebben branden hun lampen nog volop.

De vijf dwaze meisjes vragen nog aan de vijf wijze meisjes om wat hun olie, maar dat kan hun niet gegeven worden want dan hebben zij zelf niet genoeg voor de reis en zouden alle tien meisjes geen olie hebben.

----- ... -----

De kern van het verhaal ligt dus bij de olie. Want zoals hiervoor beschreven is deden alle tien meisjes hetzelfde.

Wat is dan die olie?

Het antwoord is: de Heilige Geest.

Want om maar gelijk met de deur in huis te vallen: in die tijd waren er geen glazen of plastic flessen waarin de olie vervoerd werd. Olie werd vervoerd in stenen kruiken en aan de buitenkant kon je dus niet zien of er überhaupt olie in de kruik zat. En als dit er wel in zat kon je aan de buitenkant ook niet zien hoeveel olie er in de kruik zat.

Dat is meteen waar Jezus Christus naar toe wil. Het oliekruijke wordt vergeleken met de mens. En aan de buitenkant kan de mens heel vroom en netjes zijn, maar wat er daadwerkelijk van binnen in die mens leeft kun je aan de buitenkant niet zien.

Het geloof en de mate van geloof wordt door de Heilige Geest gegeven. (Rom. 12:3) Hij is de verbinding tussen mij en Jezus Christus.

Nu kan ik in woorden heel christelijk overkomen terwijl ik in mijn vrije tijd allerlei onreinheid of gekkigheid bedrijft. Voor andere Christenen is dat misschien niet te zien, maar God Almachtig ziet het wel. En het bepaalt wel mijn verbinding met God. En aangezien God een God is waar echt niet mee te spotten valt, zal het bedrog een keer aan het licht komen.

----- ... -----

En daar spreekt Jezus Christus dan ook over. Want als de bruiloft begint komt de bruiloftsstoet binnen waaronder de vijf wijze meisjes die genoeg olie in hun kruikje hadden om hun lampen te laten branden. En het feest begint.

De vijf dwaze meisjes zijn (toen de bruiloftsstoet eraan kwam) snel naar het dorp gegaan om olie te bij te kopen (het was wel midden in de nacht; misschien hadden zij toen ook wel supermarkten die dag en nacht open waren!). De vijf dwaze meisjes komen dus te laat bij de bruiloft aan, alwaar zij een dichte deur aantreffen.

Ze bonzen nog wel op de deur, en roepen dat zij ook naar binnen willen maar de bruidegom antwoordt hen dat Hij hen niet kent.

----- ... -----

📖 Rom. 12:3 Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld.

Wat een verhaal. En hoe toepasselijk voor alle tijden.

Maar aangezien ik niet van alle tijden ben, maar van deze tijd, zeg ik hierbij wat dit verhaal toepasselijk maakt voor mij.

Het gaat om het geloof dat ik heb in Jezus Christus. En volgens Joh. 1:1 is Jezus Christus het geschreven Woord en Hij **is** de Bijbel.

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God

Het is niet de vraag of ik alles uit de Bijbel begrijp. In *mijn mijmeringen* schrijf ik best wel veel over de dingen die ik niet begrijp uit de Bijbel!

Maar kan en wil ik accepteren dat er Iemand is (GOD Almachtig) die alles in controle heeft en dat die Iemand het niet nodig vindt om over alles wat Hij doet en gedaan heeft, verantwoording af te leggen mij.

Dat het belangrijkste voor God Almachtig is; dat ik Hem aanbid; dat ik Hem als God en Vader aanneem; dat ik Hem lofprijs voor het grote verlossingswerk dat Hij bedacht en uitgevoerd heeft **in** Jezus Christus om mij vrij te maken. Om mij los te kopen van de wereldbeheersers (satan) en Zichzelf aan mij te verbinden door Jezus Christus heen.

Kan ik accepteren dat ik van nature een zondaar ben en dat ik door die zonde in mijn leven totaal gescheiden ben van God Almachtig, en toebehoor aan satan? En kan ik accepteren dat ik daarom Jezus Christus nodig heb om mij weer met God te kunnen verbinden?

Als ik daar volmondig '**JA**' op kan zeggen dan betekent dit dat de Heilige Geest in mij is. En dat Hij mijn lamp brandend houdt en dat Hij ervoor zorgt dat ik genoeg olie in mij heb om mijn lamp te laten branden.

Als ik op het bovenstaande **niet** volmondig 'JA' kan zeggen; dat de discussies mij in vertwijfeling brengen; dat ik van nature twijfel aan alles wat in de Bijbel geschreven staat; dan ben ik als die vijf dwaze meisjes. Ik heb niet genoeg olie in mijn lamp om die te laten branden. En als het daarbij blijft, dan zul ik dus een dichte deur bij het Koninkrijk der hemelen aantreffen.

----- ... -----

Wat nu als ik van mijzelf besef dat ik niet genoeg olie heb om mijn lamp te laten branden? De bruiloftsstoet is nu nog niet te zien; ik weet niet hoe laat die komt, maar nu op dit moment is die er nog niet;

Wat kun ik dan doen?

Er is maar één antwoord: knie-o-logie.

Wat bedoel ik daarmee?

Dat ik op mijn knieën ga (letterlijk of figuurlijk, dat maakt niet uit) om God Almachtig te vragen of Hij mij wil vullen met Zijn Geest zodat mijn kriticisme verdwijnt; mijn twijfel en discussies, zodat ik Jezus Christus kan aannemen zoals Hij is, zoals in de Bijbel beschreven staat.

Ik bid tot God Almachtig dat Hij mijn *moetens* en *niet mogens*, de *geboden* en *verboden* laat veranderen in een liefdevolle opvoedingsmethode zoals ik mijn kinderen ook zou opvoeden.

Nu is er nog tijd; maar hoe lang nog?

En als ik zeg dat ik nog tijd genoeg heb om mij tot Jezus Christus te bekeren, dan moet ik wel beseffen dat die tijd die ik **denk** te hebben wel eens één hartsslag kan wezen.

De oproep van Jezus Christus in dit Bijbelgedeelte is:

'Kom naar Mij, Ik zal je olie geven om jouw lamp te laten branden zodat jij op Mijn bruiloftsfeest zal wezen als eregast. KOM!'

Hoofdstuk 6.13

Gelijkenissen

De talenten

(Mattheüs 25:14-30, Lukas 19:11-27)

Na de gelijkenis over het Koninkrijk der hemelen dat wordt voorgesteld als de vijf dwaze en de vijf wijze meisjes, gaat Jezus Christus verder met het vertellen hoe het Koninkrijk der hemelen er uit zal zien. En belangrijker: voor wie staat de deur naar het Koninkrijk der hemelen open?

In het Mattheüs en Lukas Evangelie vergelijkt Jezus Christus het Koninkrijk der hemelen met een werkgever die naar het buitenland ging om zich daar een koninkrijk in ontvangst te nemen.

Maar terwijl hij op reis was, moest zijn bedrijf hier wel doorgaan, en daarom vertrouwde hij zijn bedrijf met zijn bezittingen toe aan een drietal managers.

Drie werknemers worden in deze gelijkenis benoemd, die ieder met het hen toevertrouwde geld (de waarde van het bedrijf) mochten gaan handelen om zodoende het bedrijf te laten groeien.

----- ... -----

Om nu maar dichtbij huis te blijven ben ik eens gaan kijken hoeveel waarde een "*talent*" had waar Mattheüs over schrijft, en volgens <http://www.christipedia.nl/Artikelen/T/Talent> komt dit neer op zesduizend daglonen.

Ervan uitgaand dat een dagloon vandaag de dag ongeveer zeventig euro is, komt dit neer op ongeveer 420.000 euro. De waarde van een pond waar Lukas overschrijft is waarschijnlijk meer, maar daar gaat het niet om. Het gaat om het principe van het verhaal.

De eerste werknemer kreeg de verantwoording over vijf talenten, dus een slordige twee miljoen euro. De tweede werknemer kreeg de verantwoording over twee talenten, dus een slordige negen ton en de derde werknemer kreeg de verantwoording over één talent, zijnde 420.000 euro.

En nogmaals: het gaat Jezus Christus helemaal niet over de waarde van de talenten of de ponden. Het gaat Hem er om wat de werknemers met die talenten gaan doen.

En natuurlijk ligt de diepere betekenis bij wat ik doe met de talenten die God Almachtig mij gegeven heeft (en die helemaal niet in een geldbedrag uit te drukken zijn).

Het gaat Jezus Christus er om wat ik met mijn leven doe. Het leven dat ik bij de geboorte heb gekregen van God Almachtig en waar God gaven en talenten in meegegeven heeft.

Ik wil even heel duidelijk zijn: Gaven en talenten en de waarde daarvan zijn **NIET** af te leiden uit mijn IQ. Ook heeft het niets te maken met mijn mate van geestelijke en of lichamelijke perfectheid.

God Almachtig heeft mij 'edele' en 'minder edele' ledematen gegeven (I Kor. 12:21-23). Mijn lichaam kan niet zonder hen beiden. Dus ook als ik minder beperkt ben; minder knap; geen geld heb; ziek ben; en noem maar op; dan blijft nog steeds de vraag staan: wat doe ik met mijn leven.

----- ... -----

Om in het verhaal van die werkgever met zijn werknemers te blijven; de eerste werknemer die een slordige twee miljoen euro ter verantwoording kreeg, weet tijdens de afwezigheid van de werkgever dit bedrag te verdubbelen. Hij boert dus goed en de werkgever is ook heel tevreden met wat hij ziet bij zijn terugkomst.

Ook de tweede werknemer doet het goed en weet zijn negen ton ook te verdubbelen, en ook daarover is de werkgever zeer tevreden.

Maar de derde werknemer heeft niets gedaan met zijn toevertrouwde 420.000 euro. Hij heeft het geld als het ware in een doosje gedaan en in de grond verstopt omdat hij bang was. Bang voor de werkgever. Bang om het geld te verliezen. Zo bang zelfs, dat hij het geld niet eens aan een bank toevertrouwde en er dus ook geen rente over uitgekeerd kon worden.

Over deze werknemer is de werkgever ontevreden. Hij is boos dat deze werknemer niets met het geld heeft gedaan; niet gehandeld; niet belegd; niet op de bank gezet; niets van dat alles.

De 420.000 euro die aan de derde werknemer was toevertrouwd, werd nu aan het saldo van de eerste werknemer toegevoegd en de derde werknemer werd ontslagen wegens disfunctioneren.

----- ... -----

📖 I Kor. 12:21-23 En het oog kan niet zeggen tegen de hand: Ik heb je niet nodig, of vervolgens het hoofd tegen de voeten: Ik heb jullie niet nodig. Ja, meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist zeer noodzakelijk. En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen, verlenen wij groter eer en onze oneerbare leden krijgen een grotere eer.

Het gaat Jezus Christus niet over geld of de waarde ervan. Maar zoals ik net al beschreef is de vraag wat ik met mijn leven doe.

Als ik enorme gaven heb gekregen van God Almachtig, en ik doe er niets mee, dan zal ik eindigen als die derde werknemer.

Maar ook al heb ik minder gaven en talenten maar ik weet dit toch goed te gebruiken, dan zal ik gezegend worden.

Maar kruip ik weg in mijn disfunctioneren; in *'ik kan het toch niet'* en *'zie mij, ik ben (geestelijk of lichamelijk) gehandicapt dus ik doe maar niets'*, dan zal ik ook eindigen als die derde werknemer.

-----...-----

Ik ken een jongeman die geboren is met een spina bifida, een open rug, en tengevolge daarvan in een rolstoel terecht kwam. Hij kon alleen lopen met beugels en grote lompe, zware schoenen.

Elke keer als ik op de fiets naar mijn werk ging, kwam ik hem tegen op zijn driewieler fiets. En elke keer was het zijn lach en zijn hartelijk *'goedemorgen'* die mij verbaasde, terwijl ik hem helemaal niet kende.

Na geruime tijd (ik weet niet eens meer hoe) kwamen wij met elkaar in gesprek. Hij vertelde mij hoe (erg) hij er aan toe was, maar dat hij zich niet wilde laten kennen. Hij liep stage op een basisschool als..... ik weet geen eens wat!.

Om een lang verhaal kort te maken; er kwam een tijd dat ik een werknemer goed kon gebruiken. Ik dacht aan hem. Inmiddels had hij zijn stage beëindigd, maar was niet in staat gesteld om daar te komen werken. Hij zat dus werkloos thuis, en mijn telefoontje was meer dan welkom.

Hij kwam op gesprek, met zijn moeder, want zijn moeder vond het nodig om mij in te lichten over hoe hij behandeld moest worden.

Dit had zij helemaal niet hoeven te doen want hij was zeer welbespraakt en kon met de nodige zelfspot zijn eigen lichamelijke beperktheid heel goed uitleggen.

Deze jongeman is jaren bij mij geweest. Eigenwijs, maar altijd vrolijk.

Moest hij weer eens geopereerd worden aan het een of ander, dan ging hij er altijd met open ogen heen. En kwam hij na zijn herstel altijd weer terug, dan was het altijd met diezelfde vrolijkheid en zelfspot. Fanatiek als hij was in tafeltennis en rolstoeldansen.

En nu vandaag?

Hij mag niet meer fietsen want dat beschadigt zijn lichaam nog meer.

Maar nog steeds die lach, die vrolijkheid, die opgeruimdheid, maar ook het niet als beperkt genoemd of gezien willen zien. Hij maakt wat van zijn leven en haalt er uit wat er in zit.

Ik weet zeker dat deze jongeman, die werknemer is met die vijf talenten die God Almachtig hem gegeven heeft.

Daar kon en kan ik als '*geestelijk en lichamelijk gezond*', nog heel van leren.

----- ... -----

Jezus Christus zegt dat de deur van het Koninkrijk der hemelen geopend is voor iedereen die iets van zijn leven weet te maken. Hoe mijn lichamelijke en of geestelijke gesteldheid er ook uit ziet.

Weet, dat dit aardse leven maar zestig tot negentig jaar (gewoonlijk) duurt, en dat het leven hier op aarde in het lichaam dat ik heb een aardse tent is, die afgebroken wordt. (I Kor. 15:1)

Weet dat het gaat om mijn geest, die niet sterven kan en bij mijn overlijden hier op aarde overgaat (in een oogwenk) van het aardse lichaam in een hiernamaals lichaam.

Weet ik niets van mijn leven te maken door alle tegenslag; door mijn beperktheid in geestelijk en of lichamelijk opzicht; of misschien zit ik wel in de gevangenis door wat ik misdaan heb; dan nog mag ik weten dat het ook vandaag nog niet te laat is.

Als jij dit leest en dit is voor jou van toepassing, ga de knie-o-logie beoefenen.

Heb het lef om met God Almachtig over jouw misère en over jouw ellende te praten.

Misschien hebben al jouw geliefden je verlaten; God Almachtig heeft jou niet verlaten, Hij KAN jou niet verlaten; want Hij heeft jou gemaakt.

Als God Almachtig mijn Fabrikant is; mijn Maker en Schepper; waar moet ik dan naar toe om mezelf na te laten kijken? Om mezelf te laten repareren?

Naar God Almachtig toch? Niet naar de bakker of de slager in ieder geval! (wie oren heeft die hore).

 II Kor. 5:1 Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.

God Almachtig kijkt niet naar mijn beperktheid.

Wanneer ik Hem **in** Jezus Christus heb aangenomen kijkt God Almachtig zelfs niet meer naar mij zonden en slechte dingen die ik gedaan heb (die wij allemaal gedaan hebben).

God Almachtig gaat mij kracht geven om de moeilijkheden te kunnen aanzien, en om de moeilijkheden te kunnen aanpakken, of ik ze nu zelf veroorzaakt heb of niet.

God Almachtig zegt door Paulus in Ef. 2:10 dat ik geroepen ben om de werken te doen die Hij heeft voorbereid.

Zou God Almachtig zich dan laten tegenhouden door een lichamelijke en of geestelijke beperking van mij?

Zou Hij werken hebben voorbereid voor mij, die ik helemaal niet *kan* waarmaken? Ik weet zeker dat niet zo is.

God Almachtig is een God van LEVEN, en Hij wil niets liever dan dat de deur van het Koninkrijk der hemelen wagenwijd voor mij openstaat.

De belangrijkste vraag van dit thema is : **Wie geloof ik?**

Mijn eigen beperktheid, of de God Almachtig van :LEVEN ?

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Hoofdstuk 6.14

Gelijkenissen

De onvruchtbare vijgenboom

(Lukas 13:6-9)

Hoe geduldig is God Almachtig?

Dit verhaal beschrijft de gelijkenis die Jezus Christus uitsprak, waarbij Hij het voorbeeld nam van een vijgenboom.

Deze vijgenboom stond al geruime tijd in de tuin. En gezien de leeftijd van drie jaar had de eigenaar allang vrucht mogen verwachten.

Ook in het derde jaar droeg de boom nog geen vrucht waarna de tuineigenaar de hovenier opdracht gaf om hem maar te kappen. Op deze wijze neemt de boom alleen maar plaats in.

De hovenier echter pleit bij de eigenaar en zegt; *'wacht nog één jaar; ik zal de grond nog eens goed losmaken en bemesten; misschien dat hij volgend jaar dan wel vrucht draagt.'*

'Oké' zegt de tuineigenaar, 'Ik kom volgend jaar terug om te kijken of de vijgenboom vrucht draagt. Heeft deze dan nog steeds geen vrucht dan kan die altijd nog gekapt worden'.

----- ... -----

Als ik deze gelijkenis lees, dan denk ik aan Abram die met God Almachtig in gesprek gaat over de komende verwoesting van Sodom en Gomorra. (Gen. 18).

God Almachtig wil die plaatsen vernietigen vanwege de zonden van de inwoners, maar Abram pleit voor de eventueel aanwezige rechtvaardige mensen.

Abram zegt: *'Stel nu eens dat er vijftig, veertig, dertig, twintig, tien rechtvaardige mensen in de stad zullen zijn. Komen deze dan ook om in Uw toorn om de steden te vernietigen?'*

En God Almachtig liet Zich verbidden en wachtte tot alle rechtvaardige mensen de stad hadden verlaten. Het aantal rechtvaardigen was inmiddels gedaald tot vier: Lot, zijn vrouw en zijn twee dochters.

Deze boodschap én de geschiedenis van Abram in de verwoesting van Sodom en Gomorra, geven aan dat God Almachtig een geduldig God is. Maar het geeft ook aan dat Zijn geduld niet oneindig is.

----- ... -----

Wanneer ik dit boek lees krijg ik weer die prangende vraag van God Almachtig naar mij toe; *'wanneer ga jij je hart aan Mij geven? Wanneer neem jij Jezus Christus aan als je persoonlijke Redder en Verlosser?'*

Wat het aannemen van God Almachtig **in** Jezus Christus precies inhoudt, heb ik in het verhaal van *'schuld en lijden'* beschreven.

Nu is nog de tijd, om mij om te keren, om mijn gezicht naar Jezus Christus toe te keren.

Hoelang God Almachtig nog geduldig is?

Ik weet het niet, de engelen weten het niet en Jezus Christus weet het Zelf ook niet.

Maar het kan nog maar één hartslag verwijderd zijn.

En dan?

Dan is er geen tijd van kiezen meer, want dan heb ik dus al gekozen!

Hoofdstuk 6.15

Gelijkenissen

Oproep tot nederigheid

(Lukas 14:7-11)

Het lijkt mij wel eens dat het Koninkrijk van God Almachtig in alles omgekeerd is aan dit aardse leven.

Als ik de gelijkenissen lees van Jezus Christus en het onderwijs dat Hij daar doorheen geeft, kom ik hier achter.

Neem bijvoorbeeld zaken als:

- mijn naaste liefhebben als mijzelf;
- mijn vijanden liefhebben;
- alles wat ik heb weggeven aan de armen en Jezus Christus volgen;
- als iemand mij slaat op de wang, dat ik hem ook mijn andere wang toekeer om op te slaan;
- de eersten zullen de laatsten zijn en de laatsten de eerste;

en ga maar door.

Alle eigenschappen die ik heb moeten op de schop worden genomen voordat ik in het Koninkrijk van God Almachtig kan komen.

Tenminste, zo lijkt het! Want ook nu spreekt Jezus Christus weer over een eigenschap die ik van nature ook heb; en dat is: *de belangrijkste willen wezen*.

Jezus Christus neemt daarvoor weer het voorbeeld van een bruiloft waarvoor iemand is uitgenodigd.

De gast neemt de uitnodiging aan en gaat naar die bruiloft toe. Daar aangekomen gaat hij direct vooraan zitten. Zo dicht mogelijk bij het bruidspaar. Want hij vindt zichzelf toch minstens één van de intimi, de voor het bruidspaar meest belangrijke personen.

Dan kan het zijn dat de ceremoniemeester naar gast toekomt en vraagt of hij op een andere plaats, verder naar achteren wil gaan zitten, omdat die plaats waar hij nu zit aan andere mensen is toebedeeld. Jezus Christus zegt dat dit een schande zou zijn.

Hij had beter achterin kunnen plaatsnemen, op een wat mindere plaats.

En wat zou het dan geweldig geweest zijn als die ceremoniemeester dan naar hem toegekomen was met de vraag of hij dichterbij het bruidspaar wil gaan zitten, verder naar voren.

Dat zal een eer zijn.

----- ... -----

Jezus Christus wijst hier natuurlijk op de religieuze leiders die in het openbaar graag de belangrijkste plaatsen innamen en graag wilden laten zien hoe belangrijk zij waren. In de confrontaties met de Farizeeën komt dit onderwerp vaak aan de orde.

Maar de vraag is; hoe staat het met mij?

Jammer genoeg heb ik dit meermalen mee moeten maken.

Als ik in een samenkomst kwam waar een '*belangrijke*' spreker het woord voerde, dat er mensen waren (meestal dezelfde) die na het '*Amen*' direct op die spreker afspurten om maar zo veel mogelijk en zo duidelijk mogelijk zichtbaar te maken dat die spreker tijd voor hen had. (Tenminste, zo kwam het bij mij over!)

Ik moet je eerlijk zeggen dat ik mij hier altijd behoorlijk aan geërgerd heb, want er waren ook anderen die de spreker wel eens wilden spreken, maar die kwamen niet of nauwelijks aan bod.

Ook het afschermen van een spreker door de leidinggevenden vond ik altijd hinderlijk, onder het moment dat de tijd maar beperkt was.

Wat zou het toch mooi zijn als voorgangers (en oudsten) openlijk bereikbaar zijn, dat zij een woord met iedereen kunnen delen, zonder aanzien des persoons.

Dat is ook het geval met de lengte van een samenkomst. Deze is vaak van te voren al bepaald. Net of de koffie thuis koud staat te worden of dat de soep opgewarmd dient te worden.

Een samenkomst is er mijn inziens voor de mensen. Een samenkomst is er om onderwijs te ontvangen, maar ook gebed, genezing en bevrijding. Daarnaast is de samenkomst een gelegenheid bij uitstek om als broeders en zusters met elkaar na te spreken over wat verteld is, of om zorg voor elkaar te tonen. Niet alleen in gebed maar ook in daden.

----- ... -----

Jezus Christus is duidelijk; als ik door mijn bediening *'belangrijk'* ben geworden, laat ik er dan voor waken dat ik niet op een voetstuk kom te staan.

Want wie hoog staat, kan diep vallen.

Jezus Christus zegt het zo: *'Want iedereen die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en wie zichzelf vernederd, zal verhoogd worden'*.

Een eigenschap die in het Koninkrijk van God Almachtig uitgangspunt is voor de menselijke en de Goddelijke relaties.

Hier op aarde, vandaag de dag lijkt vaak het tegenovergestelde aan de orde van de dag te zijn. En niet in de eerste plaats door de religieuze leiders zelf.

Wie oren heeft, die hore!

Hoofdstuk 6.16

Gelijkenissen

De onbaatzuchtige gastheer

(Lukas 14:12-14)

Als vervolg op '*de oproep tot nederigheid*' gaat Jezus Christus verder.

Wanneer ik in de zomer een barbecue organiseer, laat ik dan eens niet alleen familie, vrienden, kennissen of mijn rijke burens uitnodigen. Maar laat ik ook eens de uit mijn buurt uitnodigen, de verminkten, de kreupelen en de blinden.

Van mijn familie, burens en andere genodigden kan ik een tegenuitnodiging verwachten, maar van mijn arme medemens hoef ik dit niet te verwachten.

Jezus Christus zegt dat ik zalig zal zijn, juist omdat die arme medemens niets heeft om die uitnodiging te beantwoorden met een tegenuitnodiging. Maar ik, die veel heb, ik heb dus ook veel om vergolden te worden.

----- ... -----

Een praktijkvoorbeeld:

In de gemeente waar wij destijds lid van waren kwam het voorstel om eens per kwartaal een liefdesmaaltijd te organiseren.

De doelgroep was: de mensen die niets te besteden hadden; de armen, de bijstandsgerechtigden; de zieken; de verminkten; de blinden. Mensen die normaal gesproken nooit eens buiten de deur konden gaan eten.

Er waren veel gemeenteleden die graag en lekker konden koken, ook van buitenlandse afkomst.

En zo gezegd, zo gedaan. Flyers werden gemaakt en mensen werden uitgenodigd om te komen eten en drinken. De maaltijd was natuurlijk gratis. Verder geen enkele verplichting.

De eerste liefdesmaaltijd was spannend, maar een groot succes.

Zo groot zelfs dat de politiek er op af kwam, journalisten van de krant kwamen kijken en noem maar op. En er kwamen ongeveer een tachtig mensen eten en drinken.

Maar direct zag ik ook weer wat Jezus Christus in deze gelijkenis benoemt en in de gelijkenis *'oproep tot nederigheid'*.

Want wie moesten er op de foto in de krant? De religieuze leiders.

Wie mochten journalisten aanspreken? De religieuze leiders.

En de mensen die kwamen eten en drinken?

Ik denk dat ze zich wel een beetje bekeken hebben gevoeld.

Dát was niet de bedoeling, maar het leek erop dat de liefdesmaaltijd aangegrepen werd om de naam van de gemeente eens flink in het zonnetje te zetten.

De bedoeling was een liefdesmaaltijd te organiseren zonder verplichtingen, in een blijde en vrije omgeving. Geen verplichte religieuze invulling, zodat juist mensen van buiten, de ongelovigen, getrokken zouden worden door dit initiatief. Geen woorden maar daden.

Om een lang verhaal kort te maken; de liefdes maaltijden zijn vier keer georganiseerd. Ze zijn stopgezet vanwege de kosten; vanwege discussies over de religieuze inhoud van het diner; vanwege de druk die het legde op (weer dezelfde) mensen.

Er waren stemmen die zeiden dat je juist tijdens deze liefdesmaaltijden moest evangeliseren en dat er geestelijke muziek op de achtergrond te horen moest zijn; ja zelfs dat het aanbiddingsteam van de gemeente moest spelen en noem maar op.

Kortom: een prachtig initiatief dat binnen de kortste keren de nek werd omgedraaid door menselijke beredeneringen en discussies.

Waarom kon er niet een liefdesmaaltijd worden georganiseerd zonder *'verplichtingen'*?

Waar ging het nu om? Om de armen eens te verwennen of om de naam van de gemeente in het daglicht te zetten?

Achteraf gezien denk ik dat hier gebeurde waar Jezus Christus zo tegen waarschuwt in bijvoorbeeld deze gelijkenis.

Hoofdstuk 6.17

Gelijkenissen

Het verloren schaap

(Lukas 15:1-7)

In de gelijkenis van '*het verloren schaap*' staat in de eerste zin al een merkwaardige tegenstelling. Namelijk dat alle tollenaars en Farizeeën bij Jezus Christus kwamen om Hem te horen.

Waarom merkwaardig?

Omdat tollenaars (belasting-ontvangers) en Farizeeën elkaar helemaal niet mochten. Voor de Farizeeën waren er nauwelijks grotere zondaars te vinden dan tollenaars. Maar hier trekken ze ineens gezamenlijk op. (zie ook de geschiedenis van '*de roeping van Mattheüs (Levi)*')

Even later worden de Farizeeën en de schriftgeleerden weer in één zin genoemd. Maar buiten dat; daar gaat het natuurlijk helemaal niet om.

Er komt namelijk weer een confrontatie tussen de religieuze leiders en Jezus Christus. Want de menselijke verhoudingen in het geloof komen weer ter sprake.

Daar botste Jezus Christus constant mee met de religieuze leiders omdat zij de mensen niet alleen de wet van Mozes (die door God Almachtig gegeven was) leerden, maar ook dat zij de Halacha moesten houden.

Een aanvullend wetboek met 365 verboden en 218 geboden die in de tijd van de ballingsschap naar Assyrië (±700 voor Chr.) tot stand was gekomen. De religieuze leiders achten die Halacha van eenzelfde waarde (of misschien nog wel van een grotere waarde) dan de wet van Mozes.

Dit houden van die Halacha had elke menselijke warmte en verhouding als het ware uitgebannen. Zo vonden de religieuze leiders dat Jezus Christus niet op sabbat mocht genezen want dat was werken en werken was verboden op de sabbat.

Dus als mijn schaap in een put viel en verdronk moest ik maar staan toekijken, want ik mocht niets doen om het te helpen.

En als mijn buurvrouw in de keuken viel en haar heup brak, dan moest zij daar maar tot de volgende dag blijven liggen, want ik mocht niet helpen, want dat was werken.

Nu lijkt het bovenstaande in onze ogen belachelijk, maar vlak de streng gelovigen in ons land niet uit, die op dezelfde wijze met regels omgaan. Alsof het geloof een afvinklijstje is van wat ik wel en niet goed heb gedaan in mijn leven.

Zij hebben het geloof gemaakt tot een ondraaglijke last, waar niemand (bijna niemand) aan kan voldoen en waar velen op afgeknapt zijn.

Het geloof wordt dan gemaakt tot een wetboek van *moetens* en *niet mogens*, van *geboden* en *verboden*, waar geen enkele liefde en warmte meer uit doorklinkt.

Is dit te fel beredeneerd?

Sonja en ik zijn ervaringsdeskundigen.

Vooraf Sonja is opgegroeid in een strak religieus keurslijf.

Dit is geen veroordeling omdat Sonja haar ouders ook deden naar dat wat hen geleerd was!

Jezus Christus verwerpt die hardheid in regels (let wel! Jezus Christus verwerpt **NIET** de wet!)

Jezus Christus beschrijft het voorbeeld van een schaapherder die honderd schapen heeft. Eén daarvan loopt echter weg en verdwaalt. De schaapherder verlaat de kudde van negen en negentig schapen om op zoek te gaan naar dat ene schaap. En als hij hem gevonden heeft legt hij hem in zijn nek en hij roept in blijdschap tegen iedereen die het horen wil dat hij het verloren schaap heeft teruggevonden.

----- ... -----

Zo moet de wet van God Almachtig ook zijn. Beschermend, warm en vol liefde.

De negen en negentig schapen kunnen best wel even zonder herder zijn, want in die groep ligt ook de bescherming. In de kudde is bescherming, terwijl een afgedwaald schaap een gemakkelijk prooi is voor de vijand.

En zo vergelijkt Jezus Christus het gevonden 'verloren' schaap met een zondaar die het Koninkrijk van God Almachtig binnenkomt.

Als er één zondaar is die zich bekeert zal er een groot feest zijn in de hemel.

Méér nog dan over die negen en negentig rechtvaardigen die al gered zijn!

Dit is ook wat ik vaker geschreven heb over de herkenbaarheid van familierelaties in de hemel. Die zullen verbleken bij de blijdschap voor iedere ziel die behouden is. Wat diegene ook op aarde heeft gedaan; Als iemand zich (weer) tot God Almachtig keert en tot berouw komt van zijn slechte daden zal dat tot grote feestvreugde in de hemel lijden.

Iedereen heeft gezondigd en daardoor zou God Almachtig ons allemaal 'schuldig' moeten verklaren.

Maar omdat Jezus Christus de aanklachtenlijst in mijn strafdossier leeggemaakt heeft; kan de Rechter maar één uitspraak doen: Onschuldig; vrijspraak!

Maar er zijn er nog velen die wél geroepen zijn door God Almachtig, maar die Zijn roep nog niet hebben beantwoordt.

Zij zijn als schapen die verdwaald zijn; die weggelopen zijn van de kudde.

Maar zij zullen gevonden worden door de Herder. Over hen zal de hemel in grote blijdschap komen, want het is er weer één die voor eeuwig gered is!

Is de hemel ook zo blij over jou?

Hoofdstuk 6.18

Gelijkenissen

De verloren penning

(Lukas 15:8-10)

In vervolg op de gelijkenis van '*het verloren schaap*' spreekt Jezus Christus nog een gelijkenis uit, die qua inhoud op hetzelfde neer komt.

In het verhaal van '*de verloren penning*' gaat het om een vrouw die tien penningen heeft. Eén daarvan verliest zij in huis.

Zij doet de lamp aan en blijft net zo lang zoeken totdat zij die ene penning weer gevonden heeft. En als zij die gevonden heeft, is de blijdschap bij haar zo groot dat zij al haar vriendinnen uitnodigt en zegt: '*weest blij, want de penning die ik verloren had heb ik weer teruggevonden*'.
'

Weer vergelijkt Jezus Christus deze blijdschap van die vrouw met wat in de hemel gebeurt als er ook maar één zondaar tot bekering komt. Blijdschap voor de engelen van God Almachtig.

En ik kan het niet laten om het nogmaals te zeggen. Bekering tot Jezus Christus is het aannemen en geloven wat God de Vader heeft gedaan **in** Jezus Christus voor jou en mij.

Aannemen en geloven in blijdschap en opperste verbazing dat ik dit cadeau van het geloof van God Almachtig heb gekregen (Ef. 2:8-9) zonder dat ik daar ook maar iets voor heb hoeven te doen

 Ef. 2:8-9 *Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen*

Hoofdstuk 6.19

Gelijkenissen

De verloren zoon

(Lukas 15:11-32)

De gelijkenis van 'de verloren zoon' is misschien wel de gelijkenis van Jezus Christus waar het meest over gepreekt is in de kerken of gemeenten. En waarom?

Ik denk omdat het zo herkenbaar is. En vooral voor mijzelf, omdat het mijn geschiedenis vertelt.

Jaren geleden kreeg ik het boek *'Eindelijk thuis, gedachten bij Rembrandt's terugkeer van de verloren zoon'* van Henri Nouwen. Dit boek beschrijft hoe hij naar St. Petersburg ging, naar de Hermitage, om daar het schilderij van Rembrandt te bekijken dat heet *'De terugkeer van de verloren zoon'*.

Henri was zó door het schilderij gegrepen dat hij vele dagen lang, vele uren in stilte voor dit schilderij heeft gezeten en er dit boek over heeft geschreven, nadat hij door dit schilderij een lange geestelijke reis heeft doorgemaakt. Werkelijk een aanrader om te lezen.

----- ... -----

et verhaal in de Bijbel gaat in het kort als volgt:

Een vader had twee zonen en deze werkten allebei bij hem op de boerderij. Maar op een dag verveelde dit de jongste zoon en hij ging naar zijn vader toe om te vragen of hij niet vast zijn erfdeel kon krijgen, want hij wilde de wereld in. En daar had hij geld voor nodig.

De vader deed wat de jongste zoon hem vroeg, en hij verdeelde zijn vermogen onder zijn twee zonen.

In plaats van dat de jongste zoon verstandig omging met het geld dat hij van zijn vader gekregen had, verkwistte hij alles in een losbandig leven.

En dan komt er een moment dat al het geld op is. Dat alle vrienden die hij in dat losbandige leven om zich heen heeft gehad, ineens verdwenen zijn wanneer zij bemerken dat hij geen geld meer heeft.

Maar dat niet alleen; er breekt ook nog een zware hongersnood uit.

Kortom, geen rooskleurige toestand. En het wordt zelfs zo erg dat de jongste zoon op een boerderij van een vreemde terecht komt waar hij de varkens moet hoeden.

Moet je nagaan, een Jood die onreine dieren moet hoeden. Is dat niet het toppunt van vernedering? En bij het hoeden op die akkers ziet hij dat de varkens nog meer te eten hebben dan hij, ook al zijn het maar schillen.

Eindelijk komt hij tot bezinning. Ja, soms moet er een ramp gebeuren om iets in beweging te krijgen.

Maar uiteindelijk komt deze jongen ook tot bezinning en in grote spijt bedenkt hij zich, hoeveel dagloners zijn vader in dienst heeft. En dat die dagloners allemaal een geregeld inkomen hebben, dus eten en drinken op de plank.

Maar hij?

Hij heeft niets, als zoon van die rijke boer, heeft hij niets meer, want hij heeft alles er doorheen gejaagd.

Wat zou zijn vader zeggen als hij bij hem terugkomt? Zou hij boos zijn? En terecht.

De jongste zoon beseft zich heel erg goed wat hij gedaan heeft. En eigenlijk wil hij helemaal niet teruggaan naar zijn vader vanuit een diepe schaamte en vanuit een diep schuldbesef. Maar de honger wordt zo groot dat hij toch teruggaat.

Als hij zijn vader dan weer ontmoet zegt hij ook in die diepe schaamte, dat hij het niet waard meer is om zoon genoemd te worden van zijn vader, en dat hij beter als een van de dagloners beschouwd kan worden.

Maar in plaats dat de vader in boosheid zijn hand tegen hem verheft laat hij de beste en mooiste kleren voor hem halen, doet zijn ring af en geeft die aan zijn jongste zoon en hij geeft hem nieuwe sandalen aan zijn voeten. En of het allemaal nog niet genoeg is laat hij het gemeste kalf slachten om feest te vieren om de terugkeer van zijn zoon.

Maar daarmee is het verhaal nog niet af, want er is nog een zoon. En die zoon is in de weilanden aan het werk. En als het werk klaar is komt hij naar huis en hij hoort van verre al de muziek en ziet mensen dansen en aan tafel gaan, eten en drinken.

Wat is daar aan de hand? Was er een feest gepland?

De oudste zoon wist nergens vanaf. Maar hij komt er snel achter, dat het allemaal ter ere van zijn jongere broer is die teruggekomen is.

In plaats van blijdschap wordt de oudste zoon ontzettend kwaad wanneer hij hoort wat zijn jongere broer allemaal is overkomen en hoe hij zijn erfdeel voor de zwijnen gegoooid heeft, verspild heeft.

De oudste zoon spreekt in boosheid zijn vader aan, waarbij hij refereert aan al die jaren dat hij voor zijn vader hard gewerkt heeft, maar dat er nog nooit zo een feest voor hem aangericht is.

Maar in plaats dat de vader zijn oudste zoon in zijn boosheid bevestigt zegt hij: *'Jongen, jij bent altijd bij mij, en al het mijne is het jouwe. Kom, laat ons vrolijk zijn, want je broer was dood, maar is nu levend geworden'*.

-----...-----

Een prachtig verhaal met heel veel geestelijke lessen. Maar voor mij met zulk een enorme emotionele lading.

Nu ga ik al die geestelijke lessen niet herhalen, want veel van die verhalen, preken, studies, kun je allemaal terugvinden op internet.

Zoals zo vaak wil ik mij niet laten leiden door wat anderen hierover geschreven hebben (zonder afbreuk te doen aan de waarde daarvan), maar wil ik eerst vanuit mijn eigen mijmeringen schrijven over dit prachtige Bijbelgedeelte.

----- ... -----

In mijn gedachten gaat het in dit Bijbelgedeelte over keuzes. En natuurlijk komt dit niet allemaal uit mijzelf want ook ik ben gevoed door wat ik (vroeger) geleerd heb, gelezen heb, gezien heb.

Als ik dit verhaal opnieuw lees weet ik nog hoe ik onder de indruk kwam van wat Henri Nouwen hierover schreef, en hoe hij dat omschreef. Het verhaal van de **'wachtende vader'** heeft mij meerdere maken aan het huilen gebracht.

Jaren later was er nog een schrijver die dit verhaal in zijn boek beschreef. En dat was de Texaanse voorganger Rob Bell in zijn boek *'de liefde overwint'*.

Ook weer zo een boek dat mij op mijn geloofsgrondvesten deed schudden, nadat dit mij was aangeraden door iemand die aan de andere kant van de wereld woonde!

Alles in dit verhaal over de 'verloren zoon' draait om keuzes en om de vraag '**wie geloof ik**'; en ik had daar in *mijn mijmeringen* bij het Bijbelboek Genesis het volgende over geschreven :

Deze keuzevraag zie ik ook in het verhaal van de verloren zoon of zoals sommigen het ook wel noemen de wachtende vader (Luk. 15).

De jongste zoon keert terug naar zijn vader met de woorden: vader ik heb gezondigd, vader ik ben het niet waard....

Het antwoord van de vader is: haal het beste gewaad te voorschijn, geef een ring aan zijn vinger, geef hem sandalen aan zijn voeten, slacht het gemeste kalf, laten we eten en drinken en vrolijk zijn.

Wie geloof ik? De woorden van de jongste zoon of de woorden van de vader?

De oudste zoon zei: ik dien u al zoveel jaren, ik heb nooit uw gebod overtreden, u heeft mij nooit een bokje gegeven om met mijn vrienden vrolijk te zijn.....

*Het antwoord van de vader is: jij bent altijd bij mij, al het mijne is van jou. **Wie geloof ik?** De woorden van de oudste zoon of de woorden van de vader ?*

Keuzes, die wij maken.....

Maar jammer genoeg ben ik vaak als de eerste mens, als de jongste en de oudste zoon, en kies ik voor het verkeerde!

Als ik toch eens vaker God mijn Vader zou geloven. (En allereerst zeg ik dus dit tegen mijzelf).

De eerste mens kiest er dus voor om satan te geloven in plaats van God. Op dat moment worden de vruchten aan de boom van kennis van goed en kwaad mooier, heerlijker, verleidelijker (eerst was de boom goed, dan is hij een lust en dan is hij begerenswaardig) dan de vruchten van de andere bomen in de hof, en zij nam, plukte een vrucht en at.

Adam die al die tijd schijnbaar bij haar was en de discussie met satan volgde, maar niet ingreep, werd ook verleid en vervuld met begeerte en ook hij at van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad, en overtrad willens en wetens Gods gebod.

Let wel! Adam en Eva waren een eenheid, een onverbreekelijke eenheid. De fout van de één is de fout van de ander. De fout van de ander is de fout van de één. Ze stonden als tegenover elkaar, ze waren aan elkaar gehecht. Gen. 2:20 en Gen. 2:24

Bij het nemen van beslissingen kom ik vaak bij een 'point of no return'. Jammer genoeg moet ik uit eigen ervaring bevestigen dat dit zo is. Ik kan af en toe beslissingen nemen die mij bij dit punt brengen waarin de begeerte en de lust zo groot wordt dat ik niet meer terug KAN.

Ook al waarschuwt iedereen mij dat ik op de verkeerde weg ben, ook al sleuren en trekken mensen aan mij om mij van de verkeerde weg af te houden, wanneer ik het 'point of no return' voorbij ben, vlieg ik met open ogen de val in.

Bijvoorbeeld in het geval van liefde naar overspel toe. Pas ná de daad, pas ná de zonde kom ik tot de ontdekking wat ik gedaan heb. Welk verschrikkelijk onrecht ik gepleegd hebt.

Dit lees ik ook in het verhaal van Juda en Tamar in Gen. 38 of David en Bathseba in 2 Sam. 11 of het verhaal van Amnon en Tamar in 2 Sam. 13.

Terugdraaien is niet meer mogelijk, en ik zal moeten leven met deze verschrikkelijk last op mijn schouders.

En satan zal alles in het werk stellen om mijn zonden steeds weer in herinnering te brengen. Ook al heb ik deze aan God beleden; ook al ben ik van Godswege vrijgemaakt door het bloed van Jezus Christus; toch zal satan altijd proberen om mij die vrijheid te ontnemen door mij schuldig te laten blijven voelen; door mij te laten blijven schamen voor ik wat ik gedaan heb om zodoende mij van de vrijheid te beroven die God beloofd heeft.

Maar ook hier weer de vraag : **Wie geloof ik?**

Geloof ik in God Almachtig die in I Joh. 1:9 zegt dat wanneer wij onze zonden belijden God getrouw en rechtvaardig is om onze zonden te vergeven en om ons te reinigen van al onze ongerechtigheden?

Of geloof ik satan die mij influistert dat mijn zonden te groot zijn om vergeven te worden?

----- ... -----

Gen. 2:20 Zo gaf Adam namen aan al het vee en aan de vogels in de lucht en aan alle dieren van het veld; maar voor de mens vond hij geen hulp als iemand tegenover hem

Gen. 2:24 Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.

I Joh. 1:9 Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid

Er zijn mensen die er zo een potje van hebben gemaakt dat zij de verlossing van Jezus Christus niet meer aan kúnnen nemen en denken dat hun zonden, hun overtredingen zo groot zijn dat deze niet onder de vergeving van Jezus Christus kunnen vallen.

En ik was één van hen.

Mijn leven telt zoveel inktzwarte pagina's dat zelfs na mijn bekering, ik meer dan tien jaar aan het worstelen ben geweest met God Almachtig, voordat ik de vrijheid en de genade van God in Jezus Christus kon aannemen.

En diegenen die in diezelfde strijd gewikkeld zijn wil ik zeggen; ik weet wat je doormaakt.

Het is werkelijk een Godswonder dat Sonja in die jaren bij mij is gebleven.

Het is werkelijk een Godswonder dat mijn kinderen (en vooral onze oudste zoon) deze jaren hebben overleefd.

Ik ben er niet trots op.

----- ... -----

Ik kan mijzelf mij vergelijken met die jongste zoon. Ik ben godsdienstig opgevoed en elke zondag *moesten* wij naar de kerk. Maar in plaats dat de kerk mij iets deed, was het een oord van verveling. En de zondag kenmerkte zich door drie dingen:

De eerste was dat wij s'-morgens naar de kerk *moesten*, de tweede was dat wij bijna elke zondag rauwe witlof aten en ik had een afgrijselijke hekel aan rauwe witlof en het derde was dat er s'-middag gewandeld moest worden.

Ziehier de invulling van onze zondagen.

Er kwam een moment dat ik toch in mijn tienerjaren belijdenis van mijn geloof heb afgelegd. En ik zal daar best wel het een en ander bij gevoeld hebben, maar gezien de onderlinge verhoudingen binnen mijn gezin van herkomst denk ik dat ik het meer heb gedaan, in een ultieme poging om gezien te worden, om gehoord te worden, dan dat ik werkelijk besepte wat die geloofsbelijdenis inhield.

Op mijn zestiende jaar, toen ik examen had gedaan voor de MAVO, ben ik direct gaan varen op de kustvaart. Weg uit huis, nooit meer terugkomen en aan God Almachtig dacht ik al helemaal niet meer.

Ik ben gaan varen op een chemicaliëntanker van Gebr. Broere uit Dordrecht. De Dutch Mate heette het schip. Een scheepje van vijfenzestig meter lang. Ik heb een jaar gevaren en ben ook een jaar zeeziek geweest, maar nu terugkijkend zie ik zoveel gelijkenis met die jongste zoon uit deze gelijkenis.

Het leven op zee was een ruig leven. Zes uur werken, zes uur slapen, zeven dagen in de week. Maar ik verdiende kapitalen, die ik in een losbandig leven er allemaal doorheen braste.

Uiteindelijk was het moment daar dat ik het schip moest verlaten omdat het gewoon door mijn zeeziekte niet meer kon.

Ik weet nog dat ik van het schip afkwam in Antwerpen en dat ik bij het verlaten van het schip nog een briefje in handen gedrukt kreeg (of een telegram, dat weet ik niet meer). Het was een briefje van mijn zus en er stond op: *Als je naar huis toe komt, bel mij eerst, ga niet naar huis.*

Ik was verbaasd; wat had dit nu weer te betekenen. Het was nog niet de tijd van de mobiele telefoons en ik moest mij haasten om de trein te halen.

Dus ik vergat het briefje eigenlijk en ging wél op huis aan. Midden in de nacht kwam ik op het station in het Oosten van het land aan. Maar in plaats dat ik mijn zus belde, belde ik toch mijn ouders met het verzoek om mij van het station af te halen, want er reden geen bussen meer.

En ze kwamen, ik begroette mijn ouders en ging achter in de auto zitten. Maar voordat ik ook maar één woord kon uitspreken zei mijn moeder: *we moeten je iets vertellen; je vader en ik gaan uit elkaar!*

Omdat mijn relatie met mijn moeder mijn hele jeugd een verschrikkelijke was, ging ik bij mijn vader wonen en ik ontmoette mijn ex-vrouw. We trouwden.

Maar ik trouwde niet uit liefde, maar uit jaloezie, uit verbittering, uit haat, uit alles wat slecht was. Ik stortte mij in een overspelige relatie waar ik mijn ex-vrouw onnoemlijk veel pijn en verdriet mee heb bezorgd; en wij scheidden.

Toen, pas toen; in die donkere tijd, in die inktzwarte tijd van zonde en ongerechtigheid heb ik God Almachtig leren kennen. In *'alles verlaten om Jezus wil'* heb ik hier al over geschreven. Ik had geen keuze; Het was een keuze tussen letterlijk dood en leven.

God Almachtig greep mij in het nekvel en ik wam tot bekering. Ik heb het wel vaker genoemd, mede door het boek *'Is dit echt van U Heer'* van Loren Cunningham.

----- ... -----

Mijn bekering was als een thuiskomst van de verloren zoon.

Hoevaak heb ik het niet tegen God Almachtig uitgesproken: *'Heer, ik ben het niet waard om Uw zoon genoemd te worden'*. Maar elke keer liet God zijn ontferming aan mij zien en snelde Hij mij tegemoet, bewogen als Hij was.

Ik zei dan weer: *'Heer, elke keer als ik de Bijbel open, maakt niet uit waar; dan lees ik over overspel, over echtscheiding en over de eeuwige straffen die daarop staan'*. En God antwoordde dat gebeuren moest wat er gebeurde. Het was mijn leerschool.

En ja; ook in mijn situatie waren er *'oudste zonen'*, die mijn bekering niet konden en wilden begrijpen en dus ook niet konden accepteren; en daarmee konden zij mij ook niet konden accepteren.

Ik hoor hun woorden nog: *'Ja, ja, eerst alles doen wat niet mag en dan om vergeving vragen en doen alsof je geestelijk bent geworden'*.

Ik begrijp die reactie, en ik begrijp dat sommigen van die *'oudste zonen'* tot op de dag vandaag er moeite mee hebben.

Helemaal dat ik deze persoonlijke opdracht van God Almachtig heb gekregen om als wachter te zijn die op de muur staat van Jeruzalem, om het volk te waarschuwen met de woorden die uit Gods mond komen (Ez. 33:7).

 Ez. 33:7 En u, mensenkind, Ik heb u aangesteld tot wachter over het huis van Israël. U zult een woord uit Mijn mond horen en u moet hen namens Mij waarschuwen

Van 1984 tot herfst 1995 kon ik geen vrede vinden in mijzelf en al helemaal niet met God Almachtig. Ik was bekeerd en verslond het ene geestelijke boek na het andere. Ik begon de Bijbel te lezen van voren naar achteren, maar het bleven letters. Ik ging elke zondag naar de kerk, maar het leek wel alsof de woorden over mij heen gingen.

Toch; mijn verlangen werd groter, werd groter om Jezus Christus te leren kennen. Ik smachtte naar Hem en ik zei in die tijd ook letterlijk: ik drink het woord Gods niet, ik slobber het op een onbeschofte manier op. Ik verdronk mij in Gods woord.

Achteraf kan ik alleen maar zeggen dat het de Heilige Geest was die mij daartoe bracht. Maar dat wist ik toen nog niet, want over de Heilige Geest had ik nog niet zoveel gehoord.

Maar God Almachtig was met mij aan het werk. Ik moest alles onder ogen zien wat ik gedaan heb en ik moest daar waar mogelijk de muren afbreken die ikzelf had opgebouwd. Ja, ik moest mijn eigen geschiedenis gaan herschrijven. Mét Gods hulp; maar dat innerlijke conflict bleef.

Hoevaak gebeurde het niet dat ik in woede uitbarstte en dat ik nog bozer op mijzelf werd omdat ik in woede uitbarstte.

Hoe kon het toch zijn; ik die een Christen geworden was, dat ik zo van de ene op de andere seconde kon veranderen. Vrolijkheid en woede lagen in één ademtocht. En nog steeds wanneer ik aan die tijd terugdenk krijg ik koude rillingen!

Maar God Almachtig deed mij sandalen aan de voeten, God reikte mij Zijn ring aan dat ik die dragen mocht, God kwam met een prachtig nieuw gewaad en God slachtte het gemeste Kalf. God liet mij Zacharias 3:1-7 zien, dat het satan was die constant bij God kwam om mij in een kwaad daglicht te stellen. Het was satan die steeds weer mijn zonden voor mijn ogen bracht.

Maar toen, in 1995 kwam de doorbraak. Tijdens een huwelijks en verrijksconferentie van Herman en Els ter Welle van stichting 'in de Ruimte' te Soest.

Dáár brak ik, daar braken wij beiden en vielen op onze knieën omdat wij niet meer op onze voeten *kónden* blijven staan. De heiligheid van God Almachtig was zó overduidelijk aanwezig.

Dat ik mijn zonden die ik op papier had geschreven, in de open haard mochten gooien om te zien dat Jezus Christus deze aan het kruis van Golgotha verbrand had.

En ik huilde, ik huilde en huilde. En nog steeds, nu zoveel jaar later kan ik dit niet met droge ogen vertellen!

God Almachtig kwam Zelf **in** Jezus Christus naar mij toe, Hij was geslacht voor mij en ik mocht van Hem eten, ik mocht Hem tot mij nemen, en Hij richtte mij op, omhelsde mij en zei: 'Gij, *dappere knecht*'.

En het grote wonder gebeurde: **Ik kon het aannemen**. Voor het eerst kon ik de woorden van Jezus Christus in mijn hart voelen neerkomen en ik zei: 'Amen!'

 Zach. 3:1-5 Daarna liet Hij mij de hogepriester Jozua zien, die voor het aangezicht van de Engel van de HEERE stond, terwijl de satan aan zijn rechterhand stond om hem aan te klagen. De HEERE zei echter tegen de satan: De HEERE zal u bestraffen, satan! De HEERE, Die Jeruzalem verkiest, zal u bestraffen. Is deze Jozua niet een stuk brandhout dat aan het vuur ontruikt is? Nu was Jozua in vuile kleren gekleed, terwijl hij voor het aangezicht van de Engel stond. Toen nam Hij het woord en zei tegen hen die voor Zijn aangezicht stonden: Trek hem de vuile kleren uit! Daarop zei Hij tegen hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en zal u feestkleren aantrekken. Vervolgens zei Ik: Laat hen een reine tulband op zijn hoofd zetten. Daarop zetten zij de reine tulband op zijn hoofd en trokken hem feestkleren aan, terwijl de Engel van de HEERE erbij stond.

Wij beantwoordden die bijzonder gebeurtenis met het lied:

*Door Uw genade, Vader,
mogen wij hier binnengaan.
Niet door rechtvaardige daden,
maar door het bloed van het Lam.*

*U roept ons in Uw nabijheid
en dankzij Uw Zoon.
Dankzij het bloed dat ons vrijpleit,
komen wij voor Uw troon.*

*Nooit konden wij zonder zonde
voor u staan.
Maar in Uw Zoon zijn wij schoon.
Door het bloed van het Lam.*

*Door Uw genade, Vader,
Mogen wij het binnengaan.
Niet door rechtvaardige daden,
Maar door het bloed van het Lam.*

-----...-----

God Almachtig heeft al die jaren op mij staan wachten. Vanaf de dag dat ik mij van Hem afkeerde, keek Hij iedere dag naar mij uit.

Ik kwam met al mijn kwalijke zaken bij Hem terug, Hij stelde daar Zijn Liefde en Goedheid en Trouw tegenover.

Ja de vraag is reëel: **Wie geloof ik?**

Geloof ik God Almachtig Die Zijn liefdevolle handen naar mij uitstrekt, of geloof ik satan die door traditie en regels en geboden en verboden heen zegt dat ik het niet waard bent om door God aangenomen te worden.

De gelijkenis van de 'verloren zoon' is voor mij de gelijkenis van de '**wachtende Vader**' geworden en ik kan deze gelijkenis niet los zien van de gelijkenissen die Jezus Christus al eerder uitsprak in 'het verloren schaap' en 'de verloren penning'

----- ... -----

Heer; ik ben U zo dankbaar. Ik begrijp er niets van dat U mij heeft uitgekozen om Uw kind te worden. Ik begrijp er niets van dat U naar mij heeft omgezien, al vanaf mijn geboorte af aan.

Ik begrijp een heleboel dingen uit mijn jeugd en uit mijn tienerjaren nog steeds niet. Hoe ben ik destijds geworden die ik was? Welke deuren stonden er open naar het rijk der duisternis dat satan zo tekeer kon gaan in mijn leven.

Ik weet het niet; en ik hoef het ook niet meer te weten. Dat U in mij bent komen wonen, dat U tegen mij zei: 'Gij dappere knecht', op een moment dat ik meer dood dan levend was!, is genoeg.

*Heer het begrijpen is mij te wonderbaar. Het enige dat ik kan doen is op mijn knieën vallen en U aanbidden. U Almachtige, U Schepper van hemel en aarde, U mijn Maker, U, Die **in** Jezus Christus mij de redding bracht! U komt toe mijn eer, mijn glorie, mijn aanbidding.*

Heer, ik leg mijn leven, mijn wezen opnieuw in Uw hand. En met Maria zeg ik: 'Heer, mij geschiedde naar Uw wil', en met Jezus Christus zeg ik: 'Heer, niet mijn wil geschiedde, maar de Uwe'.

Ik bid U dat U al diegenen die ik zo verwond heb in mijn leven, al diegenen die ik zo gekwetst heb in mijn leven, dat U hen geneest en herstelt, ja zelfs nu nog na al die jaren.

Ik bid U Heer, dat wanneer mijn levensstijl vanaf mijn geboorte banden geslagen heeft met satan en zijn demonen, hetzij in mijzelf, hetzij in mijn kinderen en kleinkinderen, hetzij in diegenen die ik zo verwond en gekwetst heb, dat U deze banden doorsnijdt. Elke band die er nog is met het rijk der duisternis, Oh Heer, snijdt deze door.

Heer; ik ben U zo dankbaar, dat ik leven mag. Ik was dood, maar U heeft mij opgewekt. Ik was verloren, maar U heeft mij gevonden. Halleluja, Halleluja!

Ik smacht naar het moment dat ik U mag ontmoeten Heer en voor altijd bij U mag zijn. Maar ik weet, het is nu nog niet de tijd. Eerst moeten Uw woorden nog verspreid worden onder diegenen die U nog niet aangenomen hebben.

Ik bid U dat mijn mijmeringen, en met name deze gelijkenis over de 'wachtende Vader' daar aan mag bijdragen.

Amen.

Hoofdstuk 6.20

Gelijkenissen

De onrechtvaardige rentmeester

(Lukas 16:1-13)

Weer vertelt Jezus Christus een gelijkenis. En in dit geval gaat het verhaal als volgt.

Er was in die tijd een rijk man, een grootgrondbezitter, die zelf waarschijnlijk in de grote stad woonde.

Hij had zijn gronden verpacht aan derden. Het beheer van die gronden, zoals het innen van de pacht werd overgelaten aan een rentmeester. Dat is iemand die het vermogen beheert van een rijk man.

Uit het verhaal kun ik opmaken dat de rente die de mensen moesten vergoeden op de pacht exorbitant hoog was. En waarschijnlijk ook helemaal niet wat de eigenaar vroeg. Die rente was gewoonweg een vergoeding die de rentmeester in zijn eigen zak stak. Hij beduvelde de zaak dus!

Op een gegeven moment komen er klachten bij de eigenaar over hoe de rentmeester het vermogen van de eigenaar beheerde. En waarschijnlijk had dat dus te maken met die exorbitante rente die de rentmeester in zijn eigen zak stak. De eigenaar laat daarop de rentmeester komen en geeft hem ontslag op staande voet.

Opmerkelijk is dat ik niets lezen over een verweer van die rentmeester, maar ook niet dat de rentmeester bijvoorbeeld in de gevangenis wordt gegooid.

Waarschijnlijk wilde de eigenaar er verder geen woorden meer vuil aan maken en hij vraagt de rentmeester als laatste daad om de eindafrekening op te maken van het beheer van de eigendommen van de eigenaar.

----- .. -----

In die status, waarbij de schuldenaren hoogstwaarschijnlijk nog niets gehoord hebben van het ontslag van de rentmeester roept hij de schuldenaren één voor één bij zich en vraagt hen wat de schuld nog is die zij aan de eigenaar verschuldigd zijn.

Natuurlijk wist hij als geen ander wat die schuld was, maar hij wilde graag dat het uitgesproken werd door de schuldenaar opdat wat de rentmeester aan zou bieden een grotere impact zou hebben.

Zo komt de eerste schuldenaar en hij blijkt honderd vaten olie verschuldigd te zijn. Maar in plaats van dat hij de schuldenaar een schuldbekentenis van honderd vaten olie laat tekenen, laat hij de schuldenaar een schuldbekentenis opstellen van vijftig vaten olie.

Waarschijnlijk had de rentmeester de schulden met twee vermenigvuldigd waarvan hij de ene helft in de boeken voor de eigenaar verantwoordde en het andere deel in zijn eigen zak stak.

Zo ook met de tweede schuldenaar, al hoewel het daar over zakken tarwe gaat en de verhouding daar honderd zakken verschuldigd en een schuldbekentenis van tachtig was.

De rentmeester hoopte dat hij daarmee in een goed daglicht zou komen te staan bij de schuldenaren en dat één van hen hem misschien wel een baan zou kunnen bezorgen. Want, hij was ontslagen en waarschijnlijk op zo een leeftijd gekomen dat hij niet meer zo een twee drie aan de bak kon komen.

Natuurlijk kon hij aan de slag als spitter, tuinier, maar dat was fysiek te zwaar voor hem. Een andere mogelijkheid was om te gaan bedelen, maar daar voelde hij zich te goed voor.

De handelswijze van de rentmeester komt de eigenaar ter ore, en hij kan daar nog waardering voor opbrengen ook. Want, er wordt recht gedaan, de schuldenaren moeten alleen datgene betalen wat zij daadwerkelijk verschuldigd zijn. De rentmeester heeft dus als laatste daad zijn onrecht recht gezet.

----- ... -----

Tot zover de gelijkenis. Maar dan staan er een tweetal uitspraken waar ik toch even over moest nadenken:

Ten eerste: De eigenaar, de grootgrondbezitter zegt dat de rentmeester uiteindelijk goed gehandeld heeft; want de kinderen van deze wereld zijn onder elkaar verstandiger dan de kinderen van het licht.

De Studie-Bijbel zegt hierover het volgende:

dat de kinderen van deze wereld onderling met meer overleg te werk gaan dan de kinderen van het licht:

Met de 'zonen' van het licht (kinderen van het licht) doelt Jezus Christus op Zijn volgelingen. Het zijn diegenen die ernst maken met de wil van God. Als zodanig onderscheiden zij zich van de 'zonen van deze eeuw' (kinderen van deze wereld), het wil zeggen van hen die tot de wereld behoren.

Van die wereldlingen was deze rentmeester een duidelijk vertegenwoordiger.

Toch kunnen, zo hield Jezus Zijn leerlingen voor, die kinderen van het licht in hun onderlinge omgang nog een voorbeeld nemen aan de kinderen van deze wereld.

Ik moet eerlijk zeggen dat ik daar helemaal niets van snap. Heeft Jezus Christus in al zijn onderwijs niet steeds aangedrongen op het feit dat de inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig zich niet moeten vereenzelvigen met de inwoners van deze wereld?

Dat de inwoners van het Koninkrijk van God Almachtig fundamenteel anders in elkaar zitten, niet gebonden aan bezit, goed, weelde, en noem maar om.

En dan zou Jezus Christus nu zeggen dat de inwoners van het Koninkrijk nog iets kunnen leren van de wereld?

Het spijt mij enorm, maar ik verwerp dat ten stelligste. Ik geloof niet dat de wedergeboren Christenen iets kunnen leren en hoeven te leren van de handelspraktijken van de wereld. Die handelspraktijken die werken zoals deze rentmeester, die zichzelf onbeschaamd gelden toe-eigende wat helemaal niet aan hem toebehoorde.

----- ... -----

Ik denk dan ook dat hier het volgende mee wordt bedoeld:

De handelswijze van de rentmeester staat voor het handelen van de wereld. Aan de ene kant wordt de boel opgelicht, aan de andere kant wordt wanneer de zaak dreigt in het licht te komen de boel net zo gemakkelijk weer omgegooid; zozeer zelfs dat het lijkt alsof hier groot recht wordt gedaan.

Zo gaat dat in de wereld toe. De grootgrondbezitter zegt dat de wedergeboren Christenen nooit zo zouden handelen. Ten eerste lichten zij de boel niet op, ten tweede hoeven zij dus ook niets uit te gummen of moeten zaken ineens veranderd te worden.

Ik geloof dat ik met geld twee dingen kan doen; en dat dát ook hier bedoeld wordt; Ik kan God Almachtig ermee dienen en ik kan mijzelf ermee dienen.

Ik kan God Almachtig dienen in het behulpzaam zijn van mensen die het nodig hebben. Ik noem dat steevast de core-business van de kerk of gemeente; de zorg om armen, weduwen en wezen en vluchtelingen.

Zoals de onrechtvaardige rentmeester uiteindelijk besluit om zijn geld te gebruiken om goed mee te doen, om onrecht (door hemzelf veroorzaakt) om te buigen in recht, dát is iets wat de Christenen kunnen leren uit deze geschiedenis, als zij dit al zouden moeten leren. Want Jezus Christus heeft al zoveel onderwijs gegeven over geld en bezit, dat dit '*leren*' dus eigenlijk niet meer nodig zou moeten zijn.

Over het dienen van mijzelf wil ik helemaal geen woorden vuil maken omdat het dan alleen maar om het eigen '*ik*' gaat.

Staat alles wat ik heb in dienst van God Almachtig of beschouw ik het vermogen dat ik heb, de bezittingen die ik heb als mijn vermogen, als mijn bezittingen.

Is dat ook niet wat Jezus Christus bedoelt als Hij met de rijke jongeman spreekt? (zie '*de rijke jongeman*')

Ten tweede: Maak uzelf vrienden met de onrechtvaardige mammon, opdat zij u, als u gebrek lijdt, zullen ontvangen in de eeuwige tenten.

Ook een uitspraak waar ik even over na moet denken. Moet ik mij dan binden aan mammon? (Overigens schijnt '*mammon*' ook een oud Nederlands woord te zijn voor geld).

Natuurlijk niet. Maar ik moet ook niet het geld verdoemen alsof het alleen maar slecht is, en verboden goed is voor de Christenen. Abraham was onnoemelijk rijk, koning David en Salomo waren onnoemelijk rijk.

Ook hier gaat het weer over wat ik met mijn geld doe. Gebruik ik het om andere mensen mee te helpen? Om hen de goedheid en de trouw en genade van God Almachtig te laten zien, zodat ook zij zich zullen bekeren en Jezus Christus zullen aannemen?

Weet dan, dat wanneer zij overlijden en ik later in de hemel kom, dat het die mensen zijn die mij met alle honneurs zullen binnenhalen om wat ik aan hen gedaan heb in dit aardse leven, in de Naam van Jezus Christus

----- ... -----

Kern van het verhaal is dat Jezus Christus zegt dat wie niet voor honderd procent trouw is aan God Almachtig, maar denkt ook wel een beetje van mammon mee te kunnen pakken, dat die persoon dus ook niet trouw zal zijn in de grote dingen. (Openb. 3:14-16)

Hier worden dus mensen aangesproken die met één been in het geloof staan, maar met het andere been in de wereld. Zij zijn in naam wel Christen, maar in hun gedrag zijn zij vaak de wereld. Dit zijn de mensen van wie ook vaak gezegd wordt dat zij op zondag op de voorste rij in de kerk zitten, maar door de weeks de boel beduvelen.

Als ik mij niet kan onderscheiden in het goed doen; en dus niet eerlijk ben wanneer mij het beheer over andermans goederen gegeven wordt, zou jij dan jouw bezit en goed aan mij in beheer willen geven?

-----...-----

Jezus Christus sluit hier af met die bekende woorden die ook in Mattheüs 6:24 staan opgeschreven.

Ik kan niet twee heren dienen. Ik kan niet én God Almachtig dienen en mammon. Het zou hetzelfde zijn als tegelijkertijd dood én levend zijn. Dat is onmogelijk.

Dus weer komt hier de vraag van de keuze naar voren: **wie dien ik?**

 Openb. 3:14-16 En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping: Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

 Matt. 6:24 Niemand kan twee heren dienen; want hij zal of de een haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de een hechten, en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de mammon

Hoofdstuk 6.21

Gelijkenissen

De rijke man en de bedelaar Lazarus

(Lukas 16:19-31)

De gelijkenis van de rijke man en de bedelaar Lazarus is ook zo een gelijkenis in de Bijbel waar zo enorm veel over gesproken is.

En laten ik wel wezen! Het is ook een verhaal van troost, maar ook een verhaal over de koppigheid van de mens. En omdat er zo veel is geschreven (op het internet bijvoorbeeld) is het ook gemakkelijk om uit die verhalen te mijmeren.

Elke keer als ik de neiging zou hebben om dat te doen is het alsof God Almachtig zegt: *'Neen, doe dat nu niet. Wat zijn jouw gedachten over dit Bijbelgedeelte?'*.

Natuurlijk zijn mijn gedachten ook gevormd door wat ik in de loop der jaren gehoord en gelezen heb. Maar dat zal ook wel te merken zijn in onderstaande mijmeringen.

In het kort gaat het verhaal hierover: In een stad woonde een uitermate rijk man, in een pracht van een huis. Hij had alles wat zijn hartje begeerde.

Maar elke keer als hij met zijn uitermate dure bolide de lange oprit van zijn huis afreed en bij de poort kwam, waar zijn portier de toegang bewaakte, zag hij daar een arme man zitten.

Van zijn portier had hij gehoord dat die arme man Lazarus heette.

Deze man zat daar elke dag te bedelen en eigenlijk was dit een grote irritatie voor de rijke man.

Tot hij op een dag die arme Lazarus **niet** meer zag zitten. Hij vroeg eens na bij de portier die aan het begin van zijn oprit zat, en deze vertelde dat de arme man overleden was.

Mooi, dacht de rijke man, opgeruimd staat netjes, want het heeft geen pas dat die bedelaar daar maar elke dag op de straat voor zijn villa zat.

Dan komt het moment dat ook de rijke man sterft.

En dan speelt het verhaal zich ineens af in het hiernamaals. De rijke man is in *de hel* terechtgekomen en verbijt zich daar van de pijn en de hitte. Maar waarschijnlijk trekt hij zich de haren uit het hoofd dat hij tijdens zijn aardse leven niet geluisterd had naar diegenen die hem over Jezus Christus wilden vertellen.

Nu nodigt Jezus Christus hem uit om bij Hem te komen. Maar hij is naakt. En iedereen die daar aanwezig is ziet alles wat hij verkeerd heeft gedaan tijdens zijn aardse bestaan.

Dan dat licht, dat helder witte licht, Jezus Christus!

Ik kan niet bij Hem komen denkt de rijke man, ik ben te smerig, te zondig en hij rent weg van het licht om bescherming te zoeken en rent zo de hel in om zich daar een schuilplaats te zoeken. Dan maar pijn, en hitte! (uit *'Hij zag de hemel'*, van Sadhoe Soendar Singh)

Maar dan ziet hij vanuit die hel die arme man, die bedelaar, die Lazarus zitten bij Abraham. Het was een genoeglijk schouwspel. Lazarus had nieuwe kleren aangekregen en hij zag er gewassen en geschoren uit. Hij zat heerlijk te drinken en te eten en zag er super gelukkig uit.

De rijke man roept vanuit de hel tot Abraham en vraagt hem of hij Lazarus wil sturen, naar hem in de hel, om zijn lippen te verkoelen want hij lijdt verschrikkelijke pijnen. Waarop Abraham antwoordt dat dit helemaal niet mogelijk is. Het is niet mogelijk om vanuit *'de hemel'* naar de *'de hel'* te gaan en ook niet andersom.

Abraham wijst er ook nog even diplomatiek op waarom de rijke man in de hel zit en waarom Lazarus in de hemel is. En schijnbaar erkent die rijke man dit ook, want hij vraagt verder niet meer om hulp voor zichzelf.

Maar nu vraagt hij Abraham of Lazarus naar zijn broers en zussen, zijn kinderen en kleinkinderen gestuurd kan worden, om daar te vertellen hoe het met de rijke man gesteld is en dat zij zich moeten bekeren.

Ook daar kan Abraham niet aan tegemoet komen. Abraham zegt: jouw familie heeft de Bijbel en daar staat alles in wat zij moeten weten. En daarnaast zijn er genoeg mensen in de omgeving van jouw familie die hun het Evangelie kunnen vertellen; het heeft helemaal geen zin om iemand uit de dood naar hen toe te sturen (Lazarus) in levende gestalte, want zelfs dát zullen zij niet geloven; ja zelfs een opwekking uit de dood zullen zij met hun verstand weerleggen en doorgaan met hun leven.

Dat is het verhaal dat Jezus Christus Zijn gehoor voorhield. En dat is het verhaal dat Jezus Christus mij voorhoudt. En dit niet om vanuit historisch perspectief naar deze gelijkenis te kijken, maar vanuit de actuele situatie, naar vandaag.

Er zijn een aantal punten die mij direct opvallen :

Ten eerste: Vanuit 'de hel' is er zicht op wat in 'de hemel' gebeurt, en andersom.

Dat vind ik een opmerkelijke zaak. Want ik weet niet beter dan dat ik, als ik overleden ben 'in de Heer' een nieuw Goddelijk en geestelijk lichaam krijg. Dat ik niet meer trouwen zal en ook geen kinderen meer zal krijgen (o.a. Luk. 20:34-35), en dat er geen relationele herkenning in de hemel zal zijn, van en met diegenen die op aarde mijn relaties waren.

Iedere ziel die de hemel binnenkomt zal met gejuich worden ontvangen (Luk. 15:7), wie hij op aarde ook was en wat hij ook gedaan heeft. Iedere ziel die de hemel binnenkomt zal als een broer of zus worden binnengehaald.

Toch weerspreekt dit verhaal het bovenstaande, want de rijke man herkent Lazarus als de arme man die jarenlang op straat bij de ingang van zijn villa op de grond zat te bedelen, ongeschoren en ongewassen, zodat zelfs de honden zijn zweren likten.

Ten tweede: Er is communicatie mogelijk van uit de 'hel' met Abraham in 'de hemel'

Vanuit de Bijbel weet ik dat het mensen niet is toegestaan om contact te zoeken met overledenen (Lev. 19:31), wat ook weer suggereert dat er dus wél contact mogelijk is tussen mensen hier op aarde met geesten van overleden mensen in het hiernamaals, maar dat dit door God Almachtig als een verontreiniging wordt gezien en daarom dus verboden is. (Wie oren heeft, die hoort het! De moderne Jomanda's en de David Olgilvy's)

Uit deze gelijkenis van Jezus Christus blijkt dat er contact is tussen iemand uit 'de hel' en iemand uit 'de hemel'. Want de rijke man (die in 'de hel' zit) praat met Abraham (die in 'de hemel' is), waarbij ik voor mijzelf wel de opmerking maak dat de rijke man niet met Lazarus praat, maar met Abraham.

☞ Luk. 20:34-35 En Jezus antwoordde en zei tegen hen: De kinderen van deze wereld trouwen en worden ten huwelijk gegeven, maar zij die het waard geacht zijn die toekomstige wereld te verkrijgen, en de opstanding uit de doden, zullen niet trouwen en ook niet ten huwelijk gegeven worden

☞ Luk. 15:7 Ik zeg u dat er evenzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet nodig hebben.

☞ Lev. 19:31 U mag u niet wenden tot de dodenbezweerders en tot de waarzeggers. U mag hen niet raadplegen, zodat u zich met hen verontreinigt. Ik ben de HEERE, uw God.

Ten derde: De rijke man commandeert nog steeds : *'Laat Lazarus dit en dat doen'*

Het kenmerk van de mensen in het Koninkrijk van God Almachtig staan o.a. beschreven in de *'zaligsprekingen'* die Jezus Christus uitgesproken heeft in de Bergrede.

En het kenmerk van de bewoners van het Koninkrijk van God Almachtig is, dat deze mensen moeten **heersen** over alle dingen, zoals God dit de mens al opgedragen heeft in Gen. 1:28. Waarbij het wel om het Hebreeuwse woordje *'radah'* gaat, dat *'dienend leiding geven'* betekent. En niet het Hebreeuwse woord *'mashal'*, dat *overheersen* betekent.

Zolang de mens nog in de *'overheersen'* modus staat, zit hij in een *helse* situatie, zoals deze rijke man. Want nog steeds commandeert hij. En nog steeds gaat hij er dus vanuit dat hij méér is dan Lazarus. En zolang die rijke man dus in die *'overheersen'* modus staat, verandert er ook niets in zijn situatie.

Kan er dan iets veranderen in de toestand van die rijke man daar in *'de hel'*?

Ja, ik ben ervan overtuigd.

Ik heb dat ook wel vaker aangehaald in *mijn mijmeringen*. Maar samen met de schrijver Rob Bell geloof ik dat de *'helse'* situatie, waar deze rijke man zich in bevindt, door zichzelf in stand wordt gehouden, net zolang totdat hij zich bekeert tot Jezus Christus en bereid is zijn *'oude'* leven totaal en rigoureus te veranderen. Ik wordt hierin bevestigd door een drietal teksten uit de Bijbel (maar er zijn er veel meer).

1. God Almachtig zegt al tot Abraham in Gen. 12:3 dat hij en zijn nageslacht een zegen zullen zijn voor **alle** volken. Dus niet alleen voor het volk Israël, niet alleen voor de gelovigen, maar voor de **hele** wereld.
2. Ten tweede schrijft Petrus in I Petr. 3:18-19 dat Jezus Christus ná zijn opstanding naar het dodenrijk is gegaan om daar de ongelovige geesten uit de tijd van Noach het Evangelie te brengen.

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer iemand een persoonlijke ontmoeting heeft met Jezus Christus, er geen vragen meer zijn, geen tegenstrubbelingen, geen ongeloof. Maar dat die persoon zich zal bekeren.

 Gen. 1:28 En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen!

 Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden

 I Petr. 3:19-20 door Wie Hij ook, toen Hij heenging, aan de geesten in de gevangenis gepredikt heeft, namelijk aan hen die voorheen ongehoorzaam waren toen God in Zijn geduld nog eenmaal wachtte in de dagen van Noach, terwijl de ark gebouwd werd, waarin weinige – dat is acht – mensen behouden werden door het water heen.

3. Ten derde schrijft Paulus in Fil. 2:10-11 dat er een tijd komt dat **alle** knie zich zal buigen voor Jezus Christus, en dat **alle** tong zal gaan belijden dat Jezus Christus Heer der Heerscharen is en Koning der Koningen. Mensen die in de hemel zullen zijn, die op de aarde zullen zijn en die onder de aarde zullen zijn.

☞ Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Uiteindelijk is **dát** het goede nieuws.

Maar als ik kijk hoelang die ongehoorzame geesten uit de tijd van Noach in dat dodenrijk zijn geweest, met al dat vuur, dat tandengeknars, die pijn; ongeveer 2.400 jaar! Dat lijkt mij toch allemaal geen pretje.

Het goede nieuws is dat wanneer mijn 14-jarige zoon tegen alles en iedereen aanschopt in zijn pubertijd; God Almachtig vervloekt en Jezus Christus afwijst; openlijk een voorliefde voor satan heeft, waardoor ik als Christen heb geleerd dat zo iemand bij zijn overlijden zal branden in 'de hel' tot in eeuwigheid; en deze 14-jarige jongen overlijdt; dat hij uiteindelijk, na een 'helse periode', tot de belijdenis zal komen dat Jezus Christus Heer is en dat hij dat ook met zijn mond zal belijden.

Pas *dán* kan hij uit zijn 'schuilplaats' in de 'hel' te voorschijn komen om te naderen tot Jezus Christus. Pas *dán* zal hij kunnen en willen naderen tot dat eeuwige Licht, dat heldere Licht. Pas *dán* zal hij kunnen accepteren dat alle bewoners van het Koninkrijk van God Almachtig hem zullen zien zoals hij is, met al zijn onreinheid, zonden en ongerechtigheden. Maar *dán* zal ook hij aangenomen worden door Jezus Christus.

Dát is het goede nieuws!

----- ... -----

In Joh. 1:1-5 staat dat Jezus Christus het Levend geworden woord is. Met andere woorden : De Bijbel **IS** Jezus Christus. En alles wat in de Bijbel staat komt uit de mond van God de Vader, door Jezus Christus.

☞ Joh. 1:1-5 In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door het Woord gemaakt, en zonder dit Woord is geen ding gemaakt dat gemaakt is. In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen. En het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.

Dit hoef ik natuurlijk niet te geloven. En satan zal alles in het werk stellen om mij dit Evangelie **niet** te laten geloven door twijfel, discussies, opleiding, rottige ervaringen, verlies van geliefden in mijn leven te brengen.

Maar helemaal onderin het puntzakje blijft wel die ene vraag staan: **wie geloof ik?**

In de Bijbel kan ik je lezen hoeveel profeten God Almachtig al naar Zijn volk Israël heeft gestuurd om hen te waarschuwen en om hen de komst van Jezus Christus aan te kondigen.

En God's volk Israël heeft het niet geloofd.

Jezus Christus is gekomen als de Messias Die in het O.T. is aangekondigd, maar de Joden hebben het niet geloofd en hebben Hem afgewezen.

Door die afwijzing van de Joden is het Evangelie bereikbaar geworden voor alle mensen in de hele wereld die God Almachtig daarvoor **geroepen** heeft. Het **hele** volk Israël en niet alleen het twee-stammenrijk zoals ik dit nu ken.

God Almachtig roept Zijn volk zoals Hij in Hos. 1:11 beloofd heeft, dat zowel het twee- als het tien-stammenrijk eens weer herenigd zullen worden onder één Koning. Het tien-stammenrijk dat in ±722 voor Christus verstrooid is onder de volken en waarvan niet meer biologisch aantoonbaar is dat zij Israëlieten zijn.

De vraag is alleen: wat doen die mensen met dit Evangelie van Jezus Christus? En dichter bij huis: Wat doe ik met dit Evangelie ?

----- ... -----

De gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus is dus een verhaal voor nu, vandaag.

Maar ook nu zie ik dat er velen zijn die zich opstellen als deze rijke man en Lazarus afwijzen.

- Zou het dan toch zo zijn dat Gods volk herkenbaar is en blijft in deze wereld, doordat zij God Almachtig trouw blijven, alleen Hem in Jezus Christus aanbidden?
- Zou het dan toch zo zijn dat de wedergeboren Christenen die door de Heilige Geest geleid zijn, zich niet laten verleiden door deze wereld en zodoende 'rein' blijven in het offer dat Jezus Christus gebracht heeft op aarde?
- Zou het dan toch zo zijn dat deze wedergeboren Christenen het nageslacht is van het tien-stammenrijk dat na de ballingschap in ± 700 voor Christus verstrooid is over de gehele wereld?
- Zou het dan toch zo zijn dat ik van oorsprong een Israëliet ben zijn?

Hos. 1:11 Dan zullen de Judeeërs bijeengebracht worden samen met de Israëlieten. Zij zullen voor zich één Hoofd aanstellen en uit het land oprukken; want groot zal de dag van Jizreël zijn

Het zijn *mijn mijmeringen*, maar deze mijmeringen komen ergens vandaan.

Is het de Heilige Geest die dit openbaart?

Ik geloof van wel. Maar tegelijk zeg ik: *'Het is mij te wonderbaarlijk, het gaat mijn pet verre te boven'*.

Het enige dat ik kan zeggen is: 'Dank U Heer, dank U voor het cadeau dat U mij gegeven heeft.

Dank U Heer dat ik het cadeau heb uit mogen pakken en dat dit **'het geloof in Jezus Christus'** is.

Er is niets van mijzelf bij, geen goede werken, geen afvinklijstjes die ik op de juiste manier heb afgewerkt. Niets van dat alles, want het geloof heeft U mij gegeven, al vóór de grondlegging van deze wereld, en mijn antwoord daarop is : Dank U Heer. U komt toe mijn aanbidding, mijn eer en glorie. Halleluja'

Hoofdstuk 6.22

Gelijkenissen

De Farizeeër en de tollenaar

(Lukas 18:9-17)

Jezus Christus heeft al veel gelijkenissen uitgesproken die de relatie van mens tot mens als uitgangspunt hebben.

Daarnaast heeft Jezus Christus ook veel confrontaties gehad met de religieuze leiders uit Zijn tijd. En ook over en tegen hen spreekt Hij veel in gelijkenissen.

Ook nu weer in de gelijkenis van de Farizeeër en de tollenaar doet Jezus Christus dit weer.

Dit doet Hij natuurlijk om tot hen door te dringen, maar let op! Het gaat ook in deze gelijkenis weer niet alleen over de Farizeeër en de tollenaar, maar het gaat ook nu weer over mij.

----- ... -----

Jezus Christus begint te zeggen dat Hij deze gelijkenis uitspreekt *'met het oog op sommigen die ervan overtuigd waren dat zij rechtvaardige mensen waren en alle anderen minachten'*.

Als ik dat in deze tijd rechtstreeks tegen mensen zo zou zeggen zou ik een grote golf van verontwaardiging over mij heen krijgen. Want als er één ding is wat ik nooit zal en mag zeggen, is dat ik beter ben dan een ander.

Het gaat er echter niet om wat ik allemaal met mijn mond zeg. Het gaat erom hoe ik mij gedraag. De vrucht van de boom is niet alleen hoorbaar in mijn stem, maar meer nog zichtbaar in mijn houding.

De religieuze leiders vertelden de mensen over God Almachtig; vertelden dat de Messias een keer zou komen; vertelden over de soberheid van de Profeten; leerden de mensen wie God was; de geboden en inzettingen.

Ondertussen staat in Lukas 16:14 dat de religieuze leiders geldzuchtig waren. En in bijvoorbeeld Matt. 12:34 noemt Jezus Christus hen *adderengebroed* en in Matt. 23:27 *witgekalkte graven*.

 Luk. 16:14 En al deze dingen hoorden ook de Farizeeën die geldzuchtig waren en zij beschimpten Hem

 Matt. 12:34 Adderengebroed! Hoe kunt u goede dingen spreken, terwijl u slecht bent? Want uit de overvloed van het hart spreekt de mond

En dan in deze gelijkenis blijkt dat de Farizeeën (religieuze leiders) zich wel degelijk beter voelden als andere mensen.

Dat zijn toch titels waar ik niet echt jaloers op kan worden en werelds gezien kan ik mij de boosheid van de religieuze leiders ook wel voorstellen.

Daar ligt de lijn weer naar vandaag de dag. Want ook vandaag hoor ik vanaf de kansel en vanaf het podium woorden van liefhebben, nederigheid, zorg dragen voor elkaar en noem maar op.

Maar in het *gedrag* van sommige kerken en gemeenten en ook in het *gedrag* van religieuze leiders zie ik vaak heel wat anders. Ik noem dat in *mijn mijmeringen* vaak '*het loslaten van de core-business van de kerken en gemeenten*'.

Sparen en een eigen gebouw hebben in plaats van geld geven of lenen aan de armen. Reserveren in plaats van de weduwen en weduwen verzorgen. De eigen bediening in plaats van de zorg voor vluchtelingen.

Ik weet dat ik daarmee vaak chargeer en dat het is of alle kerken en gemeenten in Nederland zich hier schuldig aan maken, maar dat bedoel ik beslist niet. Wie de schoen pas trekt hem maar aan!

Het doel van *mijn mijmeringen* is niet om iemand te beschuldigen, het doel van *mijn mijmeringen* is om als een spiegel te fungeren, in de hoop dat de mensen die dit lezen bij zichzelf te rade gaan om te zien of mijn woorden ook op hen slaan.

En wat is het geweldig als de oprechte dienaar van God Almachtig, de misstanden die er gebeuren erkent, maar tegelijk kan zeggen dat in hem deze zaken niet gevonden worden.

----- ... -----

De Farizeeër in deze gelijkenis spreekt het gewoon letterlijk uit in zijn gebed aan God Almachtig: '*O God, dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen; rovers, onrechtvaardigen, overspelers of tollenaars. Ik vast tweemaal per week, ik geef tienden van alles wat ik bezit*'.

Als er ook maar een fractie van bovenstaande gedachten in mij zou opkomen, dan moe ik er direct mee naar God Almachtig gaan om die gedachten en die houding te laten wegbranden door het vuur van de Heilige Geest.

 Matt. 23:37 Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huiche-laars, want u bent als de witgepleisterde graven, die vanbuiten wel mooi lijken, maar vanbinnen zijn ze vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid.

Neem dan een voorbeeld aan het gebed van de tollenaar: 'O God, wees mij, de zondaar genadig'.

Dat gebed is een bewijs van eigen kennis. Deze tollenaar weet wat hij goed doet en wat hij fout doet en hij is bereid om zijn leven te veranderen zoals God de Vader dit wil.

De eersten zullen de laatsten zijn en de laatsten zullen de eersten zijn zegt Jezus Christus bijvoorbeeld in Mark. 10:31. In andere woorden zegt Hij hier: wie zichzelf verhoogt, of zichzelf heel wat vindt, zal vernederd worden. Maar wie zichzelf vernedert zal verhoogd worden.

 Mar. 10:31 Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

In het Koninkrijk van God Almachtig is geen plaats voor voetstukken. En hier op aarde is het zo dat hoe hoger het voetstuk is waar ik op geplaatst kan worden, of waar ik mijzelf op plaats, des te dieper ik kan vallen.

Ik kom elke keer weer terug bij de 'zaligsprekingen' die Jezus Christus uitsprak in de Bergrede. De **masterclass** van Jezus Christus, zoals deze beschreven zijn in Matt. 5:-12.

Ook deze gelijkenis zou daar een plaats in kunnen hebben, want de mens is niet door God Almachtig geschapen om te *overheersen* (mashal) in welke vorm dan ook, maar om **dienend leiding** te geven (radah), zoals Jezus Christus de mens diende.

Hij was en is de Richtingaanwijzer naar het Koninkrijk van God Almachtig. Volg die Richting!

Hoofdstuk 6.23

Gelijkenissen

De goede Herder

(Johannes 10:1-21)

God Almachtig wordt in de Bijbel vaak vergeleken met een Herder en omdat Jezus Christus Eén is met Zijn Vader wordt ook Hij veel vergeleken met een Herder. Sterker nog, Hij vergelijkt Zichzelf nogal eens met een herder die Zijn schapen hoedt en weidt.

In Israël waren herders laag aangeschreven en vaak vergeleken met lomperds en schorremorrie. Wij in onze tijd zouden zeggen: laaggeschoold personeel. Maar dit was beslist niet in alle gevallen zo.

Overigens was het lage beeld dat men van herders had niet alleen in Israël want ook Egyptenaren moesten niet veel van herders hebben (Gen.46:34).

Ik vergelijk dit vandaag de dag nog wel eens met mensen die in de schoonmaak werken. Ook zij hebben met dit lage beeld te maken dat mensen van hen hebben. Maar, o wee, wanneer er iets niet schoon is, dan is de wereld te klein.

Met herders was dit ook zo. Iedereen wilde graag de wol van de schapen hebben omdat deze zoveel warmte gaf. Iedereen wilde graag een schaap of een lam (Ex. 29:28-39) hebben om te offeren en zelfs wanneer dit voorgeschreven was door God Almachtig (bijvoorbeeld Lev. 3:7), maar het hoeden en weiden van schapen; nee dat was een laag beroep.

----- ... -----

Dat God Almachtig de herders het eerst in kennis stelden van de geboorte van Jezus Christus (Luk. 2) laat weer zien dat Jezus Christus niets met 'hoge komaf' of met 'high society' van doen heeft. Jezus Christus is Zelf na Zijn geboorte in een kribbe in de stal gelegd (Luk. 2:7).

En als ik de Evangeliën goed lees en het onderwijs goed hoor wat Jezus Christus geeft, dan komen de armen, de weduwen en de wezen en de vluchtelingen steeds weer naar voren. Dáár moet de focus van de kerk en de gemeente op liggen. Daarom noem ik dat ook steeds de 'core-business' van de kerk en de gemeente.

Gen. 46:34 Wanneer het zal gebeuren dat de farao u roept en vraagt: Wat is uw beroep? dan moet u zeggen: Uw dienaren zijn altijd veehouders geweest, van onze jeugd af aan tot nu toe, zowel wij als onze vaders. Dan zult u in de landstreek Gosen mogen wonen, want elke herder van kleinvee is voor de Egyptenaren een gruwel.

Ex.29:38-39 Dit nu is het wat u op het altaar moet bereiden: elke dag twee lammeren van een jaar oud, en dat voortdurend. Het ene lam moet u in de morgen bereiden en het andere lam moet u tegen het vallen van de avond bereiden,

Lev. 3:7 Als het een lam is dat hij als zijn offergave aanbiedt, moet hij het aanbieden voor het aangezicht van de HEERE.

Luk. 2:7 en zij baarde haar eerstgeboren Zoon, wikkelde Hem in doeken en legde Hem in de kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.

Jezus Christus is niet gekomen voor de rechtvaardigen maar om zondaars te redden (Matt. 9:13).

Heeft Jezus Christus het in het begin van 'de zaligsprekingen' niet over dat de armen van geest het Koninkrijk der hemelen zullen bewonen? (Matt. 5:3) en in Luk. 4:18 dat Hij gekomen is om de armen het Evangelie te brengen? En wordt Jezus Christus niet Zelf vergeleken met een 'lam' dat de zonde van de wereld wegneemt (Joh. 1:29) naar de slachtbank geleid is (Jes. 53:7) zonder Zijn mond open te doen!

----- ... -----

Herders waren vaak sterke en moedige mannen die hun schapen beschermden met alles wat ze in zich hadden. Er was wel degelijk een band tussen de schapen en de herders.

Deze gelijkenis van de goede Herder is een blijde boodschap, maar ook een boodschap van waarschuwing.

Jezus Christus vergelijkt hier Zijn volgelingen met een kudde schapen die geleid moeten worden door een herder. De schapen zijn 's-nachts te vinden in de schaapskooi waar ze beschermd zijn tegen de wilde dieren als de wolven.

Op zich hoeft de kudde niet zo zeer beschermd te worden tegen andere herders (wel tegen rovers en dieven), want de schapen horen naar de stem van hun herder.

Ik heb zelfs wel eens gehoord dat er in Israël soms wel twee of drie kudden schapen door elkaar geweid worden. Als de herder van een kudde zijn schapen roept dan komen ze vanzelf naar hem toe. De schapen van de andere kuddes horen niet naar zijn stem en blijven op de plek waar ze zijn.

Het doel van de Herder is om Zijn schapen naar grazige weiden te brengen. Hier spreekt ook Psalm 23 over: *'De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt het aan niets. Hij doet mij neerliggen in grazige weiden, Hij leidt mij stilletjes naar stille wateren.'*

De blijde boodschap van dit Bijbelgedeelte is het bovenstaande doel. Wanneer de kudde heerlijk in alle rust graast en drinkt, het naar zijn zin heeft.

----- ... -----

☞ Matt. 9:13 Maar ga heen en leer wat het betekent: Ik wil barmhartigheid en geen offer; want Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.

☞ Matt. 5:3 Zalig zijn de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

☞ Luk 4:18 De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn,

☞ Joh. 1:29 De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

☞ Jes. 53:7 Toen betaling geëist werd, werd Hij verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open

Het gereedschap van de herder was een puntige stok. Hiermee hield hij de wilde dieren die het op de schapen gemunt hadden op afstand.

Maar met deze stok telde hij ook dagelijks zijn schapen.

Daarnaast had de herder een staf (een slingerstaf). Ik stel me voor dat dit een soort katapult was. Als een schaap te ver af dreigde te raken van de kudde of in een gevaarlijke situatie terecht dreigde te komen dan slingerde de herder een glad kiezelsteentje naar het schaap toe.

Het spreekt vanzelf dat herders excellente 'schutters' waren en eigenlijk nooit miste. Kijk maar naar David die met zo een glad kiezelsteentje Goliath precies daar wist te raken waar deze onbeschermd was. (I Sam. 17:49)

Maar wat is de boodschap voor mij vandaag de dag?

- Er is een kudde; de volgelingen van Jezus Christus vormen samen de kudde, waar ze ook zijn, van welke denominatie zij ook lid zijn;
- Er is een schaapskooi; de kerk of gemeente. Deze biedt bescherming in de nacht;
- Er is maar één Herder en dat is Jezus Christus. Religieuze leiders kunnen nooit méér zijn dan knechten van de Herder;
- De kudde hoort alleen naar de stem van de Herder. Alles wat de knechten van de Herder zeggen en doen moet zijn alsof dit van de Herder Zelf afkomt. Eigen interpretaties, aanvullingen en toevoegingen zijn niet toegestaan;
- Iedereen die een ander doel heeft met de kudde wordt aangemerkt als een rover en een dief.

----- ... -----

Maar dan moet ik de stem van de Herder wel kunnen verstaan!

Vandaag de dag zijn er zoveel stemmen die spreken, de één nog harder dan de ander. Hoe kun ik de stem van de Herder dan nog verstaan?

Het antwoord is eenvoudig.

Wat deed Jezus Christus vaak als het Hem te druk werd? Of wanneer Hij moe was?

Hij ging de berg op, Hij zocht de eenzaamheid om met Zijn Vader te kunnen spreken. (Matt. 14:23).

📖 I Sam. 17:49 Vervolgens stak David zijn hand in de tas, nam daar een steen uit, slingerde die weg, en raakte de Filistijn daarmee tegen zijn voorhoofd, zodat de steen in zijn voorhoofd drong en hij met zijn gezicht ter aarde viel.

📖 Matt. 14:23 En toen Hij de menigte weggestuurd had, klom Hij de berg op om er in afzondering te bidden. Toen het avond was geworden, was Hij daar alleen

Wanneer ik moeite heb om de stem van de Heer te kunnen horen, dan zoek ik eerst de eenzaamheid op. Eventjes geen TV, eventjes geen Iphone, eventjes geen radio, eventjes geen internet.

Dan pak ik mijn Bijbel en dan besef ik weer dat die Bijbel Jezus Christus Zelf is. Ik lees een stukje en overdenk dat. Wat wil God Almachtig mij door dat stukje tekst heen zeggen?

Herman Boon heeft mij tijdens een tiendaagse vasten conferentie in 2008 geleerd om bij het lezen van een Bijbeltekst de volgende vijf vragen te beantwoorden:

1. Wat zegt God Almachtig in dit Bijbelgedeelte?
2. Welke belofte zit er in dit Bijbelgedeelte?
3. Wat moet ik doen?
4. Wat moet ik niet doen?
5. Hoe pas ik dit Bijbelgedeelte toe in mijn leven?

Het is geen formule, het is een hulpmiddel voor diegenen die moeite hebben om de Bijbel te lezen. Een hulpmiddel voor diegenen die zo graag de stem van God Almachtig willen verstaan maar in het geroezemoes van elke dag Zijn stem niet (meer) kunnen horen.

Ik geef een voorbeeld wat ik opschreef bij het lezen van Mattheüs 6:1-15

☞ Mattheüs 6:1-15 *Wees op uw hoede dat u uw liefdegave niet geeft in tegenwoordigheid van de mensen om door hen gezien te worden; anders hebt u geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is. Wanneer u dan een liefdegave geeft, laat het niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars in de synagogen en op de straten doen, opdat zij door de mensen geëerd zouden worden. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al. Maar als u een liefdegave geeft, laat dan uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet, zodat uw liefdegave in het verborgene zal zijn; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.*

En wanneer u bidt, zult u niet zijn als de huichelaars; want die zijn er zeer op gesteld om in de synagogen en op de hoeken van de straten te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Voorwaar, Ik zeg u dat zij hun loon al hebben. Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden. Als u bidt, gebruik dan geen omhaal van woorden zoals de heidenen, want zij denken dat zij door de veelheid van hun woorden verhoord zullen worden. Word dan aan hen niet gelijk, want uw Vader weet wat u nodig hebt, voordat u tot Hem bidt.

Bidt u dan zo: Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Geef ons heden ons dagelijks brood. En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven. En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze. Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.

- **Wat zegt God in dit Bijbelgedeelte?** Let erop dat ik mijn goede werken niet doe om bij de mensen op te vallen (of mijn gebeden, of mijn 'geven' of mijn vasten) anders krijg ik geen beloning van de hemelse Vader.
- **Welke belofte zit er in dit Bijbelgedeelte?** Wanneer ik mensen vergeef zal God Almachtig al mijn zonden vergeven.
- **Wat moet ik doen?** Vertrouwen op God Almachtig en op Hem alleen.
- **Wat moet ik niet doen?** Mijn vertrouwen op God Almachtig **én** de wereld zetten, want dan trekt de wereld omdat God nooit dwingt en dan zal ik bij Hem wegglijden.
- **Hoe pas ik dit Bijbelgedeelte toe in mijn leven?** Leef bij de dag.

Het bovenstaande is geen uitgebreide Bijbelstudie op papier. Neen, gewoon in korte zinnen, in steekwoorden. En wanneer ik bijvoorbeeld elke dag een vers of een kort Bijbelgedeelte neem en ik schrijf dit op, dan zal er na verloop van tijd iets gebeuren. Door wat ik allemaal heb opgeschreven, ga ik Gods stem herkennen en zal ik een rode draad gaan zien, door mijn gedachten heen, die ik heb opgeschreven. Het heeft mij enorm geholpen.

----- ... -----

Dus, de schapen horen naar de stem van de Herder. Ze luisteren ook naar de stem van de Herder. Want als er een schaap afdwaalt of af dreigt te dwalen dan pakt de herder zijn slingerstaf, doet er een glad kiezelsteentje in en slingert dat op het schaap af. Niet om hem te straffen, maar om te waarschuwen.

In het boek *'the Harbinger'* van Jonathan Chan wordt dit principe zo mooi beschreven. Al hoewel het verhaal ernstig is en een beschrijving is van wat de laatste zestien jaar in Amerika is gebeurd, komt hij steeds weer met zijn conclusie: **God Almachtig straft niet, God waarschuwt.**

Als de herder zijn kiezelsteentje op mij afschiet, waardoor ik de tik zal voelen, dan wil dit niet zeggen dat God Almachtig mij straft.

Het is altijd weer een oproep om bij de Herder terug te keren. Het is een waarschuwing, want de Heer wil mij niet kwijt. Hij wil niet dat ik in mijn onwetendheid in een gevaarlijke situatie terechtkomt. In de kudde is bescherming. Dáár moet ik zijn.

----- ... -----

Jezus Christus zegt in Joh. 10:5 dat de schapen een vreemde beslist niet zullen volgen maar dat de schapen voor de stem van een vreemde zullen wegvlugten.

Religieuze leiders vandaag de dag moeten niet zo panisch zijn wanneer zij iemand 'van buiten' uitnodigen om te spreken, dat er misschien een dwaalleer in hun kerk of gemeente binnengebracht wordt. Ik ben ervan overtuigd dat iedere kerk en gemeente zijn deel van het Evangelie van Jezus Christus verkondigt en uitdraagt.

De ene gemeente is erg op Israël georiënteerd, de andere kerk is erg op zondekennis georiënteerd, weer een andere gemeente is erg op de evangelisatie georiënteerd en weer een andere kerk is echt een zendingskerk.

De kudde schapen wordt gevormd door alle gelovigen **samen**.

Wanneer ik straks in de hemel komt zal mij echt niet gevraagd worden bij welk filiaal ik geweest ben (om de woorden van Jan Zijlstra te gebruiken).

Ik ben ervan overtuigd dat wanneer de knechten van de Herder Jezus Christus, hun werk goed doen, dat zij de gelovigen onderwijzen in de Schriften en voorgaan in gebed. Dát zijn de hoofdtaken van religieuze leiders. (Hand. 6:4)

Een gemeente, een kerk moet op de knieën geleid worden. En wanneer dat het geval is, dan zal de Heilige Geest de gemeente echt wel beschermen tegen invloeden van buitenaf die schade kunnen toebrengen. Want wanneer de Herder onder de schapen is hebben dieven en rovers geen enkele kans.

Maar als religieuze leiders meer interesse en aandacht hebben voor andere zaken, dan zie ik dat dieven en rovers proberen binnen te komen. Dan zie ik dat er mensen binnenkomen die zich hebben verkleed als schapen maar in werkelijkheid wolven zijn. En zij zullen de kudde uiteen scheuren. Er zal veel trammelant komen en hoogstwaarschijnlijk zal die gemeente of kerk ophouden te bestaan.

 Joh. 10:5 Ik ben de goede Herder en Ik ken de Mijnen en word door de Mijnen gekend, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; en Ik geef Mijn leven voor de schapen.

 Hand. 6:4 Wij echter zullen volharden in het gebed en in de bediening van het Woord

Religieuze leiders mogen graag met hun vinger naar de kudde wijzen, dat zij onderling trammelant hebben veroorzaakt. Ik zeg hier ronduit; wanneer er trammelant in een kerk of gemeente is, dan ligt de oorzaak vaak bij de knechten van de Herder, bij de religieuze leiders.

Dan zou het goed zijn dat **zij** terug zouden moeten gaan naar de Bron, dat **zij** zich af zouden moeten vragen of hun focus niet te zeer op andere zaken is geweest dan bij onderwijs en gebed. En dat **zij** op hun schreden zouden moeten terugkeren.

Nogmaals; de enige taak van religieuze leiders is onderwijs en gebed. Alle andere zaken die zich voordoen in een kerk of gemeente moeten opgepakt worden door anderen, door '*diakenen*'. Zij zijn er voor de praktische zaken.

----- ... -----

Jezus Christus is de goede Herder. Hij heeft zelfs Zijn leven gegeven voor Zijn schapen.

Hoe is het gesteld met de liefde voor de schapen door de knechten van de goede Herder? Die liefde was er beslist niet in de tijd dat Jezus Christus hier op aarde was. Die liefde was er ook niet in de tijd van de Kruistochten. Die liefde was er helemaal niet in de tijd van de Reformatie.

Kijk maar hoe ze Jezus Christus destijds benaderden en wat ze met Hem hebben gedaan.

Maar hoe is het met de religieuze leiders vandaag? Durven ook zij hun leven te geven voor de kudde?

----- ... -----

Dan zegt Jezus Christus in Joh. 10:16 dat Hij ook nog **andere** schapen heeft, die niet van deze schaapskooi zijn. Dat ook deze binnengebracht moeten worden, want ook zij zullen naar Zijn stem horen. Het zal één kudde zijn met één herder.

De algemene gedachte is dat Jezus Christus hier de '*heidenen*' uit de wereld mee bedoelt. Maar dan moeten dit wel '*heidenen*' zijn die God Almachtig vóór de totstandkoming van deze wereld al aangewezen heeft om het cadeau van het geloof te ontvangen (Ef. 2:8-9).

En als ik dat dan door zou trekken naar Gen. 6:2 en Gen. 6:4 waar gesproken wordt over de '*zonen Gods*' en de '*dochters van de wereld*' dan zou ik bij het bovenstaande toch wel de nodige vraagtekens kunnen zetten.

📖 Joh. 10:16 Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik binnenbrengen, en zij zullen Mijn stem horen en het zal worden één kudde en één Herder.

📖 Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand zou roemen.

📖 Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

📖 Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Ik geloof namelijk dat Jezus Christus hier het voormalige tien-stammenrijk van het volk Israël mee bedoelt, die over de wereld verstrooid is nadat God Almachtig hen verbannen had in ±722 voor Christus vanwege hun ernstige zonden.

Zij zijn nooit teruggekeerd uit de verbanning zoals het twee-stammenrijk 70 jaar na de verbanning wel is teruggekeerd naar het beloofde land.

Het huidige Israël wordt voornamelijk bewoond door het voormalige twee-stammenrijk (de Joden).

God Almachtig heeft beloofd dat het volk Israël weer herenigd zal worden (het hele volk Israël). voordat Jezus Christus terugkomt op deze aarde. Het twee en het tien-stammenrijk zullen herenigd worden tot één volk Israël. (zie het Bijbelboek Hosea)

En ik geloof dat de wedergeboren Christenen uit alle tijden behoren tot dit voormalige tien-stammenrijk. En dat **zij** met de 'heidenen' worden bedoeld, waar Paulus in de Romeinenbrief veelvuldig over schrijft.

Waarom?

Omdat God Almachtig heeft gesproken dat Zijn volk door alle eeuwen herkenbaar zou zijn.

Lange tijd en voor het twee-stammenrijk nog steeds, is dit het houden van de sabbat geweest en de besnijdenis.

Maar het tien-stammenrijk in de verstrooiing (diaspora) houdt geen sabbat en houdt zich niet aan de besnijdenis, dus voor hen zijn die tekenen in ieder geval niet meer geldend. Sterker nog, velen uit dit tien-stammenrijk hebben het geloof in God Almachtig in de loop van de eeuwen afgelegd. Terwijl zij wel de eerst geroepenen zijn.

Maar zouden die tekenen die Gods volk herkenbaar maken in deze wereld niet de aanbidding van die Ene Almachtige God zijn in Jezus Christus? En de grote liefde voor Zijn volk, het gehele volk Israël?

God Almachtig is een levendmakende God. Een scheppend God. Hij creëert wat er niet was. Hij sprak: *'er zij licht'* en er was licht. (Gen. 1:3) Jezus Christus is God (Joh. 1:1). In Jezus Christus kunnen wij God zien (Joh. 6:46, Joh. 14:9).

Dus Jezus Christus is Heer over LEVEN en dood. Hij kan het leven afleggen en het leven weer opnemen. Die macht heeft Hij van de Vader ontvangen.

 Gen. 1:3 En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht.

 Joh. 1:1 In het begin was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God.

 Joh. 6:46 Niet dat iemand de Vader gezien heeft, behalve Hij Die van God is; Hij heeft de Vader gezien.

 Joh. 14:9 Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien.....

Wedergeboren Christenen hebben die macht ook in zich, want zij zijn één met Jezus Christus. En als zij één zijn met Jezus Christus hebben zij dezelfde Vader als Jezus Christus, en mogen dus ook **met** en **in** Hem één zijn.

Jezus Christus doet de werken die Hij Zijn Vader heeft zien doen. (Joh. 5:36) Hij spreekt de woorden die Hij Zijn Vader heeft horen uitspreken. (Joh. 12:49).

Omdat ik één ben met Jezus Christus, mag ik de werken doen die ik Hem heb zien doen. En mag ik de woorden uitspreken die ik Hem hebben horen uitspreken. (Het Hogepriesterlijk gebed uit Joh. 17).

Doch dit alles is niet voor mijn eigen belang, maar om de geestelijke bolwerken die tegen God Almachtig zijn te helpen slechten. (II Kor. 1-:13) Ik ben geroepen om de goede werken te doen die God van te voren heeft voorbereid. (Ef. 2:10).

Ik moet heel goed beseffen dat het niet om mijn eer of glorie gaat, maar dat het gaat om de eer en Glorie van die Ene, Die Almachtige God, de Schepper van hemel en aarde **in** Jezus Christus, die de relatie tussen Schepper en maaksel hersteld heeft. Die het maaksel weer teruggebracht heeft bij de Maker.

Misschien zijn er ook nu wel mensen die hetzelfde tegen mij zeggen. Waar is de theologische onderbouwing van het bovenstaande? En zijn de teksten die ik aanhaal niet helemaal uit de context gerukt?

Het zijn *mijn mijmeringen* en ik vertrouw erop dat de Heilige Geest de kinderen Gods beschermt tegen dwaalleer. Maar ik vertrouw er ook op dat wanneer de Heilige Geest wil dat er nieuwe dingen geopenbaard worden vanuit de Schrift dat dit ook zal geschieden.

Zoals ik in mijn voorwoord al beschreef: *Mijn mijmeringen* zijn geen Bijbelstudie, want dan zou alles wat ik schrijf theologisch onderbouwd moeten zijn. Maar was het spugen van Jezus Christus en het smeren van slijk op de ogen van de blindgeborene theologisch onderbouwd? Was het blazen in de oren van de doofstomme theologisch onderbouwd.

Zou God Almachtig ons door de Heilige Geest niet nog veel mooiere dingen willen zien? Nog grotere werken?

Ik kan allen maar zeggen: alle eer en Glorie voor God Almachtig in Jezus Christus. En ik kan dat alleen maar zeggen omdat de Heilige Geest mij die woorden ingeeft. Halleluja

☞ Joh. 5:36 Maar Ik heb een getuigenis dat groter is dan dat van Johannes, want de werken die de Vader Mij gegeven heeft om die te volbrengen, juist die werken die Ik doe, getuigen van Mij dat de Vader Mij gezonden heeft.

☞ Joh. 12:49 Want Ik heb niet uit Mijzelf gesproken, maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Hijzelf heeft Mij een gebod gegeven wat Ik zeggen en wat Ik spreken moet.

☞ II Kor. 10:3-6 NBV We leven wel in deze wereld, maar vechten niet met de wapenen van dee wereld. De wapens waarmee wij ten strijde trekken dienen niet ons eigen belang, maar zijn er om met hun kracht bolwerken te slechten voor God.....

☞ Ef. 2:10 Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus om goede werken te doen, die God van tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

Hoofdstuk 6.24

Gelijkenissen

De ware Wijnstok en de ranken

(Johannes 15:1-8)

Jezus Christus spreekt een gelijkenis uit dat Hijzelf de ware Wijnstok is en dat God de Vader de Wijngaardenier is.

Aan de Wijnstokken groeien de ranken. En aan de ranken groeien de vruchten.

Als de ranken geen vrucht dragen komt de Wijngaardenier en verwijderd die ranken, gooit ze op een grote hoop en verbrandt ze. De ranken die wel vrucht dragen '*reinigt*' de Wijngaardenier zodat deze ranken nog meer vrucht gaat dragen.

Een principe dat iedereen zal aanspreken. Want iedereen kan aan zijn klompen aanvoelen dat het verzorgen van ranken zonder vrucht een verspilling is, en dat dode ranken verwijderd moeten worden.

Als ik deze gelijkenis lees dan moet ik gelijk denken aan het Bijbelgedeelte uit Rom. 11:13-22.

Paulus schrijft hier niet over een wijnrank maar over een olijvenboom. Maar ook hier is de stam Jezus Christus en in dit geval zijn de takken het volk Israël dat God Almachtig Zichzelf tot volk heeft gemaakt. En ook hier gaat het over vruchten, want als de olijvenboom geen vruchten oplevert worden die takken verwijderd en op een grote hoop gegooid en verbrand. Op die stam worden dan nieuwe takken geënt met de bedoeling dat die wel vrucht gaan dragen.

Waar ligt voor mij de overeenkomst tussen beide Bijbelgedeelten?

Ik geloof dat God Almachtig Zich een eigen volk heeft geschapen. (Ps. 135:4). Dit volk heet Israël en is voortgekomen uit de twaalf zonen van Jakob. De vader van Jakob was Izaäk en de vader van Izaäk was Abram. Het ontstaan van dit volk kun je uitgebreid lezen in het Bijbelboek Genesis; maar ook in deze mijmeringen heb ik dit verhaal vaker verteld.

Waarom God Almachtig dit volk voor Zich heeft gemaakt was een hele lange tijd een open vraag voor mij, zoals ik zoveel open vragen had en soms nog wel heb.

 Ps. 135:4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israël als Zijn persoonlijk eigendom

Waarom heeft God Almachtig uit de totale wereldbevolking Zich een selectie gemaakt door het volk Israël voor Zich te nemen?

Ik heb wel eens geschreven dat dit volgens mij al te maken heeft met de 'zonen Gods' en de 'dochters der wereld' uit Gen. 6:4. Deze 'zonen Gods' worden ook genoemd in Job 1:6. als 'de zonen van God'.

----- ... -----

In de gelijkenis die Jezus Christus hier uitspreekt over de Wijnstok en de wijnranken, maar ook in het verhaal van Paulus over de stam van de olijvenboom en de takken, stelt Jezus Christus Zich Zelf voor als de Wijnstok en de Stam van de olijvenboom.

De mensen van het volk Israël zijn de wijnranken en zijn ook de takken aan de Stam van de olijvenboom. In beide gevallen was het de bedoeling dat er vruchten aan de wijnranken zouden komen en dat er vruchten aan de olijventakken zouden groeien.

Of te wel het volk Israël zou gaan doen waarvoor God Almachtig Zich dit volk Eigen had gemaakt. Dat zij die Ene God Almachtig zouden aanbidden, zijn geboden inzetten zouden volgen en zouden luisteren naar Zijn Stem.

In het hele O.T. kan ik lezen dat dit niet gebeurde. Ten eerste splitste het volk Israël zich in een twee en een tien-stammenrijk (ten tijde van koning Rehabeam (I Kon. 12:16)), maar ten tweede hielden zij zich niet aan de geboden en inzetten van God Almachtig en luisterden ook niet naar Zijn stem.

Daarom werden beide volken als straf van God Almachtig verbannen naar het Babylonische en Assyrische rijk. Het twee-stammenrijk omdat zij de sabbatdag niet hielden en gewoon hun gang gingen op die dag, het tien-stammenrijk omdat zij afgoden aanbaden en hun eer en glorie niet aan die Ene Almachtige God gaven.

In de tijd van Jezus Christus werd al helemaal niet gesproken over het tien-stammenrijk, want die mensen zijn nooit uit de verbanning teruggekomen. Zij hebben zich in de loop van de eeuwen vermengd met de lokale bevolking of zijn verder de wereld in gegaan (diaspora genaamd).

In de tijd van Jezus Christus bestond de bevolking van Israël hoofdzakelijk uit het twee-stammenrijk. Maar in het N.T. kan ik lezen dat zij Jezus Christus grotendeels afwezen en Hem niet erkenden als de Zoon van God, niet erkenden als de aangekondigde Messias uit het O.T.

Gen. 6:2 dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen dat zij mooi waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij uitgekozen hadden.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

I Kon. 12:16-17 Toen heel Israël zag dat de koning niet naar hen geluisterd had, gaf het volk de koning ten antwoord: Wat voor deel hebben wij aan David? Wij hebben geen erfelijk bezit met de zoon van Isai. Naar uw tenten, Israël! Zorg nu voor uw eigen huis, David! En Israël ging naar zijn tenten. Maar wat betreft de Israëlieten die in de steden van Juda woonden, over hen bleef Rehabeam koning.

Allemaal?

Neen, niet allemaal.

Uit de vier Evangeliën kan ik opmaken dat er ook veel mensen waren die *wél* in Jezus Christus geloofden en Hem ook aannamen als hun persoonlijke Redder en Verlosser.

Als het gaat om de ranken of de olijftakken die vrucht dragen, worden daarmee *díe* mensen bedoeld die God Almachtig in Geest en in Waarheid aanbaden als de Enige Almachtige God, de Schepper van hemel en aarde. En die Jezus Christus herkenden en erkenden als de Zoon van God die in het O.T. aangekondigd werd.

Op het geheel van het volk Israël (de Joden) waren die mensen in de minderheid. Dat betekent dat God Almachtig de wijnranken moest snoeien en de takken die geen vrucht droegen moest verwijderen. Zowel van de wijnstok als van de olijvenboom.

Omdat de meerderheid van het volk Israël (de Joden) niet geloofde *in* Jezus Christus werd dus ook de meerderheid van de takken weggesnoeid. Het werden dus karige boompjes.

Door de afwijzing van Jezus Christus en het niet gehoorzamen van God de Vader werd echter het Evangelie opengesteld voor alle mensen in de wereld.

Iedereen die God Almachtig geloofde en aanbad als Enige Almachtige God, Schepper van hemel en aarde en die Jezus Christus erkende als Gods Zoon, de aangekondigde Messias uit het O.T. zouden worden als nieuwe takken op de olijfbloom. Zij zouden geënt worden op dezelfde stam als waar de takken van het volk Israël op groeide. Het zou één boom worden die vrucht zou dragen.

Dit enten van '*heidenen*' op de stam Jezus Christus tussen de takken '*Israël*' wordt niet vermeld in de gelijkenis van Jezus Christus over de Wijnstok en ranken.

In deze gelijkenis zegt Jezus Christus dat de Wijngaardenier (God Almachtig) de ranken die wel vrucht droegen reinigde. In het echt betekent dit dat alles wat de rank belemmert in zijn groei weggesnoeid wordt. Wij noemen dit '*krenten*'.

In geestelijke zin wordt hiermee hetzelfde bedoeld, dat alles wat de Christen in de weg staat om te groeien, verwijderd zal worden.

Maar dat Jezus Christus het hier niet over *heidenen* heeft, maar alleen over Zijn volk Israël zal waarschijnlijk te maken hebben dat Hij hier spreekt tegen Zijn discipelen, tegen Joden dus.

De kern van beide verhalen, dus zowel de gelijkenis van de ware Wijnstok en de ranken door Jezus Christus verteld, als het verhaal dat Paulus beschrijft over de olijvenboom met zijn takken, draait om hetzelfde.

En waar draait het dan om?

Het draait erom dat zowel de ranken als de olijventakken hun voeding halen uit de Wijnstok dan wel de Stam van de Boom. En die Wijnstok c.q. Stam van de olijvenboom is Jezus Christus.

Met andere woorden: Christenen, of zij nu van Joodse afkomst zijn of niet, halen hun voeding uit Jezus Christus. Daarom zegt Jezus Christus ook dat Hij het brood des levens is.

Als ik van Hem eet word ik sterk in geloof, zal ik steeds meer op Hem gaan lijken en zal ik uit dankbaarheid en liefde Hem volgen; en in Hem God de Vader, Die Ene Almachtige God Die schepper is van hemel en aarde.

Dan kom ik tot aanbidding van Die Ene Almachtige God Die hemel en aarde geschapen heeft.

En dát was de reden waarom God Zijn volk Israël gemaakt had.

Het tien-stammenrijk is dus destijds verbannen naar Assyrië.

Hoeveel mensen dit waren, vermeldt de geschiedenis niet. Maar de naam '*tien-stammenrijk*' ten opzichte van het '*twee-stammenrijk*' geeft dus aan, dat vijfdesde gedeelte van het volk Israël nooit is teruggekomen uit de ballingschap. Het grootste gedeelte dus.

Tot hoeveel mensen zou dit tien-stammenrijk uitgegroeid zijn in de ruim zevenhonderd jaar dat zij in ballingschap waren?

En tot hoeveel mensen zou dit tien-stammenrijk vandaag de dag uitgegroeid zijn in de ruim tweeduizend zevenhonderd jaar dat zij in ballingschap zijn?

-----,..-----

Dus het volk dat God Almachtig aanbidt **in** Jezus Christus is nu vele malen groter doordat het niet alleen bestaat uit Messiasbelijdende Joden, maar uit **alle** mensen die Hem aanbidden. Diegenen die God Almachtig **geroepen** heeft voor de grondlegging van de wereld.

Overigens is het woord Jood afkomstig van het woord Juda. En Juda was één van de twaalf stammen van Israël en ook één van de twee stammen van het twee-stammenrijk (Juda en Benjamin).

Als er dus over de Joden gesproken wordt gaat het niet persé over het volk Israël als geheel.

----- ... -----

Nu heb ik in *mijn mijmeringen* niet onder stoelen of banken gestoken dat ik denk dat de wedergeboren Christenen nakomelingen zijn van dat tien-stammenrijk dat over de wereld verspreid is.

Let wel! dit gebeurde in ±722 voor Christus. Zoals ik hierboven al benoemde, moeten dit vandaag de dag een heleboel mensen zijn (en mensen zijn geweest in de afgelopen eeuwen).

Daarmee komt ook weer een profetie uit die God Almachtig Zelf uitsprak in Zijn zegen over Abraham dat zijn nageslacht zou wezen als het zand van het zee (Gen. 32:12, Hosea 1:10), als de sterren die aan de hemel staan (Gen. 15:5). Gewoonweg niet te tellen, zoveel.

Dat al die mensen (het gehele volk Israël) het cadeau van het geloof hadden ontvangen van God Almachtig (Ef. 2:8-9).

De wereld kán helemaal niet in God Almachtig geloven en zij kunnen Jezus Christus helemaal niet aannemen omdat zij niet tot Gods volk behoren; zij behoren de wereld toe. Tenminste op dit moment.

Dan kom ik weer bij Gen. 6:4 uit, dat zij de 'zonen Gods' waren, die al leefden voordat de mensen geboren waren. Zij waren met God in de hemel (Job 1:6), 'de zonen van God'.

En dat geeft antwoord op de vraag of de geest van de mens geboren wordt met de geboorte van zijn lichaam. Het antwoord is dus: Nee.

De zonen van God Almachtig die in de hemel waren zijn de 'zonen Gods' uit Gen. 6:4 en zijn de mensen die God voor de grondlegging van deze aarde al had uitgekozen om Zijn Gemeente te zijn.

Waarom?

Allereerst om de broeders uit het verstrooide tien-stammenrijk de leer van bekering en de komst van het Koninkrijk van God Almachtig te vertellen.

Gen. 32:12 U hebt immers gezegd: Ik zal u zeker weldoen en Ik zal uw nageslacht maken als het zand van de zee, dat vanwege de menigte niet geteld kan worden!

Hos. 1:10 Toch zal het aantal Israëlieten zijn als het zand van de zee, dat niet gemeten en niet geteld kan worden

Gen. 15:5 Toen leidde Hij hem naar buiten en zei: Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.

Ef. 2:8-9 Want uit genade bent u zalig geworden, door het geloof, en dat niet uit u, het is een gave van God; niet uit werken, opdat nie-mand zou roemen.

Gen. 6: 4 In die dagen, en ook daarna, waren er reuzen op de aarde, toen Gods zonen bij de dochters van de mensen waren gekomen en die kinderen voor hen baarden; dit zijn de geweldenaars van oude tijden af, mannen van naam.

Zij zijn de schapen die **op dit moment** niet van zijn stal zijn. Want niemand weet wie ze zijn en waar ze zijn. Ook weten ze zelf niet eens dat zij geroepen zijn en nakomelingen zijn van het tien-stammenrijk.

Maar staat er niet geschreven in Gen.12:2 dat Abrahams nageslacht tot een zegen zou worden voor **ALLE** volken?

En staat er niet in Fil. 2:10 geschreven dat er een tijd komt dat **ALLE** knie zich zal buigen voor Jezus Christus en dat **ALLE** tong zal belijden dat Jezus Christus Here der Heerscharen is?

Dát is het uiteindelijke doel van God Almachtig. Dat de **hele** wereldbevolking Hem gaan aanbidden als Die Enige Almachtige God Die hemel en aarde geschapen heeft en Die een welbehagen heeft in **ALLE** mensen.

Het hele volk Israël bestaat dus uit 'de zonen Gods' uit Gen. 6:4, en was één geheel.

Toen het volk Israël op aarde was, is het gesplitst in een twee- en een tien-stammenrijk. Ik geloof dat dit absoluut niet Gods bedoeling was. Satan heeft het dus voor elkaar gekregen om dit volk Israël, Gods geroepen, uit elkaar te drijven.

De reden dat er een volk Israël door God Almachtig gemaakt is (de 'zonen Gods'), is dat God Almachtige de **hele** mensheid wil redden. En dat is nog steeds de hoofddoelstelling. Maar de zaken gebeuren volgens het plan dat God heeft bepaald.

De splitsing van het volk Israël in een twee- en tien-stammenrijk heeft dus voor een enorme vertraging gezorgd in het bereiken van dat hoofddoel.

Want nu moeten eerst de nakomelingen van het tien-stammenrijk zich bekeren tot God Almachtig. Daarna moet het volk Israël weer herenigd worden tot één volk. En pas daarna kan weer verdergegaan worden met de voorbereidingen tot het redden van de **hele** mensheid.

Het zijn *mijn mijmeringen*.

Job 1:6 Het gebeurde op een dag, dat de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam.

Gen. 12:2-3 Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle ge-slachten van de aardbodem geze-gend worden

Fil. 2:10-11 opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.